

પુણ્યપાદ શ્રી રવિસાહેબની ખભાળીઆ તેમજ શેર-
ખીની ગાદીએથી યથા પ્રસંગે પુસ્તક રૂપે તેમની વાણીનો
ફેલાવો થયેલ છે અને હાલમાં શ્રી ખંભાળીઆની ગાદીને
શોભાવતા પરમ પુણ્ય મહાંત શ્રી યોગવદાસજી ગુરુ સમુદાય-
દાસજી મહારાજે શ્રી રવિસાહેબની કૃતિ તેમજ સંપ્રદાયના
અન્ય સમર્થ લેખકોની અપ્રસિદ્ધ કૃતિઓનું એક દસ્ત લિખિત
પુસ્તક આપ્યું જે મહારાજશ્રીની આજ્ઞાથી છપાવીને જન
સમાજને અપેણ કરતા મને અતિ આનંદ થાય છે.

આ પુસ્તકમાં અનેક નૈતિક, અંયાત્મિક તેમજ દેશગ્ય પૂર્ણ પદોનો
સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે અને તે જુના વખતનું સાહિત્ય હોવાથી
તે સમયની ભાષાનુસાર કેટલાક સખ્દો માત્ર લખાની ભાષાનુસાર
યથા મતિ રજુ કરવાનું સાહસ હતું છે. તેમજ પૂંકા વગેરે અને તેટલી
ચોક્કસાઈથી વ્યવસ્થા છે છતાંપણ સમય સકાયને લઈને કેટલેક ફેરફારો
જૂલો રૂઢી જવા પામી છે જે આશા છે કે મુજો સુધારીને વાંચશે. આ
પુસ્તકમાં સમાવેશ કરવામાં આવેલા જ્ઞાન તેમજ અનુભવસાર વાંચક
જદને આ અધકારમય જગતમાં માર્ગ દર્શક થઈ પડશે એ વાન
તો નિશ્ચય છે પણ જે મુજો તેનો અંતર્ય બેદ ધ્યાનમાં લઈ પોતાની
છદ્મીમાં ઉતારવાનો પ્રયત્ન કરશે તો મારા શ્રમનું માર્થક સમજીશ.

આદ અત આ કાવ્યને, જે વીચારશે જન
મોહ રૂપ સંસારથી, વિરક્ત થાશે મન
કાવ્ય કળીર રવિરામની, યોગ જ્ઞાન વીજ્ઞાન
વિરતિ ભક્તિ ઉપાસના, સહિત બ્રહ્મનુધ્યાન
મહા ભોગેશ્વર જ્ઞાન નિધિ, પ્રગટ સકળ ગુણધામ
નામ જપત જન ભવતરે, કળીર ભાણુ રવિ રામ
એવા સંત ઉદારની, વાણી પરમ અનુપ
જો વિચારી ચીતમે ધરે, પામે યોગ સ્વરૂપ
જેના યોગ પ્રતાપથી, મીઠે અવિદ્યા સાર
સકલ સંત પદશીર ધરી, વંદે છાયાલાલ

ઈત્યલ્મ્

લી૦ સેવક મંછારામ મોતીરામ.

પ્રસ્તીવના

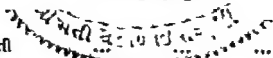
આ અસાર સંસારમાં સત્ય વસ્તુ કોઈપણ નથી એમ દરેક પ્રાણીએ કથન કરે છે પરંતુ શ્રી ભગવતની અપરંપાર માયાના એવા પ્રતિબંધ લાગુ થઈ ગયા છે જે અનેક જીવોને વારંવાર ક્ષણિક સુખમાં નાચ નચાચ્યા કરે છે. પોતે (જીવ) ગર્ભવાસમાં હોતો ત્યારે શુદ્ધ સ્વરૂપ શ્રી ભગવત પાસે સ્તુતિ કરી જે આ મળ મુગ્ધના કોથળામાંથી મને છોડે. તો પછી તમારી ભક્તિ જરાપણ વાર ભુલીશ નહિ. તેવો કાલ આપેલો તે ભુલી જઈ દુઃખના નરકગામી માયિક વસ્તુના સ સર્ગથી શુદ્ધ સ્વરૂપને ભુલી જઈ અસત્ય જડ, દુઃખરૂપ મિથ્યા પદાર્થોના ક્ષણિક સુખમાં તે જીવાત્મા બંધાઈ ગયો છે. ને જેને માટે અનેક શાસ્ત્રો વાંચે છે અને મહાપુરૂષો સમજાવે છે છતાંપણ તે મિથ્યાસુખ તેની પ્રિયતા અંતરમાંથી છુટતી નથી ને ઉલટો મોહપાશમાં બંધાતો જાય છે. પંચવિયગોથી જીવોનું મૃત્યુ થયું છે તેમ સમજે છે છતાં તેમાંથી મુક્ત થવાનું નથી. પંચ વિયગોના નામઃ—શબ્દ, રસ, રૂપ, રસ, ગંધ શબ્દવિયયથી મૃગ, રસશંકિયયથી હસ્તિ, રૂપવિયયથી પતંગ, રસવિયયથી મીન, અને ગંધવિયયથી શિમર એકેક વિયયના સેવનથી એકેક જીવનો નાશ થયો છે તો મનુષ્ય તો પાંચે વિયય આધીન ચર્ચ રહ્યો છે. તો તેની શી ગતિ થશે તેનો તેને જરાપણ ખ્યાલ નહીં હોવાથી એવા વિયગોના પાશથી છોડાવવા માટે ઋષિ મુનિઓએ અનેક શાસ્ત્રો રચીને જ્ઞાત્રુઓ માટે સરલ રસ્તો કરેલો છે. તેમાં આ પણ એક મહા પુરૂષોએ ભજન રૂપે, વાણી રૂપે સર્વ જ્ઞાત્રુને સરલ થાય. એવી યોગના કરેલી છે તો આ પદો બહાર પાડવામાં કેટલાંક મુમુક્ષુઓનો ધણું દિવસથી આગ્રહ હતો તો કેટલાંક દિવસ સુધી મહાન પ્રયાત્નકરી, વાણીની શોધ ખોળકરી, કેટલાંક છપાયેલાં પુસ્તકોમાંથી તથા કેટલાંક હસ્તલિખિત લખાણો ઉપરથી શ્રી. ખંભાળીઆ મોરારસાહેબની ગાદીના મહંત મહારાજ શ્રી આધવદાસજી શ્રી રાજોડાદાસજીની પ્રેરણાથી શ્રી વડવાની દુધરેજની

ગાંધીના નેતૃત્વે શ્રી મહાગુરુમહાજી જેઓ તાવમાં દાંડગામનાં દાંડ
 ગામમાં મોતન મુરલીધરના મંદીરમાં જિગજે છે તેમજે પુણ્ય પરિશ્રમ લઈ
 લેખિત પુસ્તક તૈયાર કર્યું. તેમજે જે પરિશ્રમ કર્યો તે માટે તેમને ઘણાજ
 પદ્મવિભૂષણ પદ્મ મહારાજ શ્રી ઓધવદાસજીને આપ્યું તેમજે પુનાના
 રહિશ પોતાના શિષ્ય ભગતજી મંજાગમ મોતીને આપ્યું એમજે તે
 પુસ્તકનો પુણ્ય પ્રેમથી સ્વીકાર કરી તે પુસ્તક વિના મુલ્યે પોતાના શુદ્ધ
 આત્મની મેવા જાળી પુસ્તકની રૂ.૦૦૦ પ્રતો બહાર પાડી અપાંજી કરી
 માટે તેમને વારંવાર ધન્યવાદ ઘટે છે. અને પ્રદેશજી તેમજેજી તપાસ્યાં
 છે છતાં કોઈપણ અંતરમાં કાના માત્રા અથવા કોઈ ચરણ રહી ગયું
 હોય તો તેની સુત પુરવો ક્ષમા આપી સુધારીને વાંચજે અને તેમજે જે
 શ્રમ કરેલો છે તેમાથી સારગ્રાહી થઈ સદ્બોધ રૂપી ઓપથી ગ્રહણ
 કરી આ સારમા જન્મ નહી આવે એવો પુરુષાર્થ કરમે તો એથી અ
 પુસ્તકનું સાર્થક થયેલું માનીશું.

મુ. શેરખી } લી.
 તા. ૨૪-૭-૩૩ } મહંત શ્રી રાઘવપ્રસાદજી શ્રી રાધિકાદાસજી

સ્વામીજી.

શ્રી ગુરુ સ્તુતી

શ્રી રવી સાહેબની વાણી

બોધ ચીંતામણી સતગુરુ જે સરણે આયો	...	૧
આત્મ લક્ષ ચીંતામણી સદગુરુ પ્રસાદે	...	૪
રામચંદ્ર ચીંતામણી લાલ ગુરુ અર્પનાથી	...	૮
શ્લોક પ્રથમ સમર્પ સદગુરુ દેવ	...	૧૨
ગુરુ મહીમા રવીદાસ ગુરુસતકી જ શીર ધારી હાથ		૧૪
શ્રી ગણપતીનું ભજન સમર્પ સાંજ સવેરા	...	૨૧

ખીમસાહેબ તથા રવી સાહેબની પ્રશ્નોત્તરી

છરે સ તો બેઠ અગમરા જુગો	૨૧
-------------------------	----	-----	----

ખીમ સાહેબનો પ્રશ્ન

કાઈ પરખ દા, સતસાખદા ૩૫	૨૨
------------------------	----	-----	----

રવી સાહેબનો ઉત્તર

કાઈ લહ દારે સત સાખદા પીયાર	૨૨
અનુભવ કરીઓ રે કરનાર	૨૩
આત્મ નિરખો રે નિરવાન	૨૪
જીને કીયા ધણે બેળા	૨૪
મેરા સદગુરુ સરવ ગી હોદા પીવેછ	૨૫
કાઈ કહ દા કહત ન આવે મોહી	૨૫
કાઈ રહ દા રે હિંમુની મુઠા માહી	૨૬
કાઈ જાગંદા સુપનેકી ખુશી સમાવે	૨૬
માનુની મેરા બેદી પનીહારી	૨૬
લાલ ગુજરી રે જ્યો ગુરુજાન ખીયારી	૨૭
રંડીડેરે રહી શીર ધરમાહી નીરગુણ ચરખીડે	૨૭
તુરતે મુરતે નિરખો એના ઘડનારાને પરખો	૨૮
લોહી માટીકા ચણીયા જ ગઢા ખુબ જન્યા	૨૮

૩	તન બંગલેકા કીયા કમકાણાજી	૨૮
૪	ધર, અધરસે અવાજ કેસા હોતાજી	૨૯
	તારા મન પવનતે વારે	૨૫
	શબ્દ કોઇ સત જે વદલા જાયે	૨૯
	સદગુર કે શબ્દોસે મ તો હમ પાહોંચે ઉન દેસ	૨૯
	મુન અનહદ ગડલડે, સ તો પાયા બેદ અગાધ	૩૦
	મો સાલે નીરાદીનરે, મોલી લાગી પ્રેમ કટારી	૩૦
	રામ ભજનસે મેરી ખુબ લગીદે	૩૧
	દેખો ખેલ ગુર અજબ ગેમકા	૮૧
	આન હ ધડી હેને ભજવા હરી	૩૧
	ખેલીયો શબ્દ સ લાળાએ હા	..	.	૩૧
	હે પીરા હેતે આવો સદા મન લાવો	૩૨
	હે પીરા કલીયુગ કરીઆ સત બહુ તર્જીયા	૩૩
	ખેમ અવક દરીઆવગ, અલ્લ સાગર ભાવરા	૩૩
	રામ સુકોમલ સાધવા	૩૪
	ભક્તિ ભખી ભાણુ દેવની	૩૫
	મુગ્તે પેચિ ગયા સત મુગરા	૩૫
	વાહે મન ગુર મુરાકા	૩૫
	દીવમાહી મુરજીકી હીમત આણો	૩૫
	અળગુ ચેતલે મન લાઈ	૩૬
	અમ મોહે એસી હે પરત ગા	૩૬
	ખાવે તેરે નેણો આગે નામ રખલે મેરામ ધણી મોટા	૩૬
	નામતો જખી લે નીરવાણુ રે	૩૭
	અવક નીરંજન એક છે	૩૭
	એવા સદગુર નોધારાના આધાર	૩૭
	આરે સ સારીઆમા આવી ડરી આત્મા	૩૮
	સખી સાંભળને કહું વાતડી	૩૮
	સખી આજ હમારે આગણે રમે	૩૯
	રહા રામને સંભારો, તારો મટી જાવે ધોર અધારો	૩૯
	રવીએ રમતો દીઠેરે ખાવો	૪૦
	હમ સર્વગી સખકુ ખાવે	૪૦

રધુવંશી રામરે મારે હદે વસ્થા
દેવ બંધ છુટયા મુખ પામીયા
ઠીક કરી ખેડોરે કુદડી હવે નહીં ફરીએ
સરપ વીચારેરે કેવળ એક રીયો	...	૪૧
ખાલો મેં પીધોરે લીધો લગન કરી	...	૪૨
મેરમ મલીઆરે આંદી ત્રીનીધ દલી	...	૪૩
કોટી કદપનારે કર્મ મારા દુર થયા	...	૪૩
ઓરા હરી આવોરે આગળ નજર તણી...	...	૪૪
ભક્ત વતસન છોરે ભક્ત આપીન હરી	...	૪૪
શ્રીકૃષ્ણ કરતારે કારણે મહા કારણ તણા	...	૪૫
આ જુગ માહીરે દેહી અમીમાન ધણ	...	૪૬
કરતાનો પંથ કરડોરે ઉલટ અટપટી આંદી	...	૪૬
સનંદ સાચીરે સાક્ષી મહાનળીઆ	...	૪૭
નીરગુણ શીગુણુરે રૂપ મેંતો હરદે ધણ	...	૪૭
માનીમે વચન મારે મુરખ, ઓળખ આતમ રામરે	...	૪૮
જગત કંદા જનમમાંહી, નારીએ તુને નાખીયો	...	૪૮
સાબજને એક સાધન સાચું, કાચુ નહીં લગારરે	...	૪૯
સચુણુ નીરગુણુ કેરો સાખી	...	૪૯
સાધન સાધે કાઈ નસીજે, લહો સતચુરની સાનરે	...	૪૯
રામ નાંમનું સુખીરણુ સાચું કાચુ નહીં લગારરે	...	૫૦
સંસારનું શું કામજે તારે, શું તાર ઘર શોધરે ભાઈ	...	૫૦
મનસે જ્ઞાન ઉઠાવે મનમુખી, ગળા સવાદે ગાવેર	...	૫૧
નામ અનાદી સજ કોઈ કહેવે, ભરમે ભાસત નાહીરે	...	૫૧
મુજ મહા સોઈ માયમી મુરા	...	૫૧
અક્ષરા તીત અવખ અવીનાદી	...	૫૨
મે નવ જાણુ દુખવ તેરા, રામ નામ અનમાનારે	...	૫૨
સ તો કરડા જ્ઞાન હંમાર	...	૫૨
સંતો મુર ગમ લહે સો જ્ઞાની	...	૫૩
સંતો માયા મુજે નાહી	...	૫૩
સ તો રમતા રામ હંમારા	...	૫૪
મનરે રામ ભક્તી કર સાચી	...	૫૪

સંતો સળહીસે રહે સુધા	૫૫
સંતો ઘોખા બડા ધુતારા	૫૫
સંતો આજી રાન અર્ધાઈ	૫૫
સંતો પંડ જોજ્યા ધીના પાખંડા	૫૬
સંતો નામ શબ્દ નામ રાજ	૫૬
સંતો હમ બેદીકે બેદી	૫૭
અમ મોહે લાગી અખંડ ધર તાળી	૫૭
મનરે હરીસે સંત જન મોટા	૫૮
સંતો નીરગુણી ગત ન્યારી	૫૮
સંતો મુનીવર મન સમજાયા	૫૯
સંતો ખુરે ખાવન ખારા	૫૯
સંતો જોજી હૃદ બેહૃદકા	૫૯
તન માંહી નીજ તાવ હે	૬૦
અસમાનમે મન લાગ્યો	૬૧
કાયા કોટ લીયા ગદ બંકારે	૬૧
બીતર ખાળે રામકું ખાહેર કાં ધાવો	૬૨
લાગી શેંટ ચોટ શબ્દકી ધાયવ કયું જીવે	૬૨
મે ખાલક સદગુરકા	૬૩
કર ખંદગી સદગુરકી નીરમે હોઈ જાના	૬૩
કીસા લીયા આતનકા	૬૩
ખુબ ખબર કર જોજી કાયા ગુર ગમસે	૬૪
હરીજન જીગસે ન્યારા મુણબે સ સારી	૬૪
કયા કીસીસે કામ અપના દીલ સમજાના	૬૫
હ સા માન સરોવર, નીશદીન વાસો કરના	૬૫
એક વરખડી લાળી નહી પાન નેહાવી	૬૬
સવંગ સુતર મેઢકો	૬૬
સમજાય નહી ખોલ્યુ ત્રણ જીવત પહોણુ એવું	૬૬
કાલા થોયા ખાય ગોયા, મનવીના મેરમ જામે	૬૭
હમ પરદેશી પંછી સાધુ	૬૭
શાને માટે શરમ કરોજો	૬૮
મ હે મહા	૬૮

મન માન્યા રે મન માન્યા	૬૮
હારે ગઢવંકા હારે કાપા કેટડીયા ગઢવંકા	૬૯
સત સંગ કરજોરે સુધ ભાઇ	૬૯
ભગવદ ભજ્યોરે શ્રમ જાંડ...	૭૦
રસ રમણની રીતરે જાણે રસ મગના	૭૧
બલ રસની પેરેરે મરજવા પ્રીતે	૭૧
જાણે જાણણુ હારે વીદેહની વાણુ	૭૧
શબ્દ સદ્યુર રૂપરે, સદ્યુર સોધ વરણુ	૭૨
હરી રસ પીના નહી ઠામરે, ઠાસો કાઢ દીસે	૭૨
અંતર ગતમાં એમરે જોવી ચીત ધીર થયા	૭૨
મન રહેા નામ નીશાને	૭૨
મન રહેા સદ્યુર સંગે	૭૩
માયા મહા ઠગની છે રે, ઘની ગોતી ગોની ગળીયા	૭૩
મારા મનવા ભાઇરે, ચેતન થઈને ચાવો...	૭૪
લટકત કાપકે શીરે મુરખ મન	૭૪
કયા કરત મેરી મન મુરખ	૭૪
આ જુગ જુહા ખાવરા વામે પ્રીત ન કીજે	૭૫
કલજુગ કપડી કારમો, કુદી નર દેખ્યા	૭૫
આજ્યો તો અરથ સારવા	૭૬
સત્યુર સાથે પ્રીતડી, ખીનમે નહી બોણુ	૭૬
સહીયરહે સત બોલીયે, એહી રીત હમારી	૭૬
વાણ પણાની વાતડી, કહીયે જઘ ક્યાંહી...	૭૬
જોગીઆ સોધરે મગનમે વાસા	૭૭
જોગીઆ સોધરે નીરંતર બોલે	૭૭
જોગીઆ સોધરે જંગલમે રેવે	૭૭
જોગીઆ મોધરે રહેવે અકેલા	૭૭
સક્ષીય જીવકા સંગ ન કીજે	૭૮
જુગત દેખકર ચલના જીવન	૭૮
મુરત મહેસો મુરતી પુરા	૭૯
દેખો અબીમાની અરથ નજુએ	૭૯
સાચા સન્યુર જોને વરીઆ...	૭૯
નીરાધાર નીરગુણ નીરવાણી	૮૦

સુરના સખી જોને ચઢી અરમાને	૮૦
અજળ દેશ સદગુરકા સાધો...	૮૦
અસલ ફકીર મેં આઠ દરવેશા	૮૧
અખંડ અઘાકુ કમં ન ખેસે	૮૧
હિઝા જ્ઞાન સદગુર ઝોળખાયા	૮૨
શીવ સમાધી લાગી અખંડીત	૮૨
દેખો! હરથરી ભયા ફકીરા	૮૨
ગોઠ ખંગાસેકા માહારાજા હે	૮૩
દેખો! હરીચંદ્ર ચાલ્યા બનતરે	૮૩
બલક જુખારેકા સરસુળા	૮૩
ફકીર ભયા જળ બલખ જુખારેકા	૮૪
અનદેવ સખકા અધીકારી	૮૪
તપગી કાહેકુ તપ આદરે	૮૫
જોગીઆ કાયકુ જોગ કમાવે	૮૫
જોસા પદ હુમ પાયો સાધુ!...	૮૫
આતમ બોધ કરે ગુર જાની...	૮૬
પંડ ખોળ વીના પાર ન ખાવે	૮૬
સુન પરદેશી વચન હમારા...	૮૭
ધર ધર પ્રીતસે હોવે ખુવારી	૮૭
લગી પ્રીત સદગુર સાહેબસે	૮૭
મે સીપાઈ સદગુર સાહેબકા	૮૮
લગ્યા કલેજે છેદ ગુરંકા	૮૮
મત કર નીકા જીવ અલાગી	૮૯
સત ભજનસે કરલે ગુનરા...	૮૯
દીલ દરીઆમાં અખંડ દીવો	૯૦
હર દરીયામાં હમેશ નાતા	૯૦
દેખો! કુદરત ખેલ ગેળકા	૯૦
દેખો! માયા બહુ બળવંતી....	૯૧
ચરણ ગહા જોણે સદગુર સાહેબના	૯૧
જાગો મન તમે ચેતો આતમ રામ	૯૨
સુણો સુદરીતો સખ જુગ ધ્રુતા	૯૨

દેખો કુવ કુકીર વેરાગી	૧૧૮	૯૨
નીરંતર દેશ નીરંતર વાસા		૯૩
વાદ વીવાદ મત કરો લાઈ		૯૩
દેખા દેખી તમે મત કરો લાઈ		૯૪
આટીલા આટી નહી છોડે		૯૪
જોગી અજરાયેલ અનબે રાની		૯૫
મેં બંદા સદગુર સાહેબકા		૯૫
ભક્તિ કરના સુમરણુ કરના		૯૫
ચેહા ચંડાવી વીપરીત વળગી		૯૬
લગી પ્રેમકી ઝડી સખીરી		૯૬
લહે સદગુરકી વરત અલોડીક		૯૭
દેખો પરપ ચ અધક બ ધક		૯૭
સદગુર એક આખંડ અવીનાશી		૯૭
દેખો કુલુધીકે રહે વસત હે		૯૮
જીવન મુક્ત સંત મરજીવા		૯૮
કહો એધવજી શુ કરે શ્રી કૃષ્ણ કુળજી		૯૮
એધવજી કહે સૌ સાંભળો મજનાર		૯૯
ગોપીજન ખોલ્યા સર્વ મળીને સંગાય		૯૯
આવો મારા સુખના સાગર શામ		૧૦૦
આવો આવો મારા મનના માન્યા સત		૧૦૦
જાણુ જાણુ જીવ અમાગીયાતુ જાણુ		૧૦૧
સદગુર ખોલ્યારે મસ્તકે કર ધરી		૧૦૧
સંગત કીજેરે મોટા સતની		૧૦૨
શાસ્ત્ર કહે છેરે સત સ ગ સાર છે		૧૦૨
બલના અંશારે બલ રસ તે પીયે		૧૦૩
જાગીને જોતારે સપનુ સમી ગયું		૧૦૩
સદગુર સાક્ષીરે અનત કલ્પ તણા		૧૦૩
સુરીનર વ દેરે શીતળ સંતને		૧૦૪
સદગુર સાથેરે બાઈ મારે પ્રીતડી		૧૦૪
હુ નહિ જીવરે હુ ઇશ્વર નહિ		૧૦૪
ભક્તિને જોગેર બલ રસ પ્રગટ્યો		૧૦૪

સુરજ ઉગ્યારે જો ગાળા છુટીઆ	૧૦૫
ઝાધવ કહેને રે રશીયાની રીતડી	૧૦૬
અરજ કરીનેરે ઝાધવજી ઉચ્યા	૧૦૬
વળા ઝાધવરે અદેત ઝાચ્યા	૧૦૭
વળા ધીશકરે ઝાધવ વદે	૧૦૭
ઝાધવ યોધ્યા રે અખળા સાંભળો	૧૦૮
કૃષ્ણને કહેબેરે ઝાધવ ઝોટલુ	૧૦૮
અસ્તીનો સંગારે તે તો સ્વારથી	૧૦૮
દેખ દેખ દેખ દેખ નાથ તોરે નેનમે	૧૦૯
અવનિશ ભજન વિના, લક્ષ તે કેમ લહે	૧૦૯
શરીર શોધ્યા વિના સાર પ્રગટે નહિ	૧૦૯
મુણેને સંસારીરે સંતજન કહે ચાલ્ય પોકરી	૧૧૦
જીવ અજાનીરે ભજ લેને બ્રહ્મ સારંગ પાણી	૧૧૦
જીવ લખાડીરે મુણજે સદગુર કહે છે ત્રાડી	૧૧૧
સમેને સંભાળરે	૧૧૧
નામ નિશ્ચે ભજે તે તરે મુણને વેપારીરે...	૧૧૨
સંતો સદા સુખદાર્ઢ રે	૧૧૩
સંતો લોકાચાર જીગ રૂઢ્યા	૧૧૩
સંતો નીરજીણુ નામ નીયારા	૧૧૩
મનરે સાચી રામ સગાઈ	૧૧૪
એસા પદ સદગુરસે પાયા	૧૧૪
રસ રમણની રીત વસંત રત	૧૧૫
ચાલો સંતો વસંત વધાવા	૧૧૫
બ્રહ્માનંદ સ્વરૂપ નંદ જે	૧૧૬
પ્રથમ વસંત પંચમી મુદ્રા	૧૧૬
રરંકાર પતિ ઝોર સુરતી સોહાગણુ	૧૧૬
કોઈ મીલે સંત ઉનકે દેશકા	૧૧૭
એસો અખંડ વસંત રમે સંત મુજાણુ	૧૧૭
વસંત વિધુવારલ રમવા	૧૧૮
વસંત પંચમી આજ સખીરે	૧૧૮
ગોપી સરવે મલી ગોળે	૧૧૯

મોહન પાસે લઈ આંચા	૧૨૦
વસત વધાવે આજ સખી	૧૨૦
આરોગો આવો મારા વાયા	૧૨૧
અનખેલો આરોગવાને આવીયા હો	૧૨૧
અંધર રસ હોરી ખેલીએ હો	૧૨૨
મોહન સંગે હોરી ખેલીએ હો	૧૨૨
રશીયા રસ હોરી રંગ ભરી હો	૧૨૩
મદન માધવસે હોરી ખેલે હો	૧૨૩
પીયા આઓ હોરી ખેલીએ હો	૧૨૪
રસ હોરી ખેલે સાવરો હો	૧૨૪
રસ ભીની રાધા ભરીહો	૧૨૫
હરિ હાથ ખીકાને ગુજરીયાહો	૧૨૫
બાધ મારે સુરત મોહાગણેરે	૧૨૬
બાધ મારે આજ અનોપમ	૧૨૬
આજ વીવા અવીનાશીનો	૧૨૬
ખીણું મંગળ વર કપાને વરતેયા છે વારં ર /	૧૨૭
સાંભળ સહીયર મહીયર મંગળ	૧૨૮
આવો મહીએ અમે ગયાતાં ફળીએ	૧૨૯
ઓ જસોદાજી આશો આળીંગણો પુત્ર તમારો	૧૨૯
ઓ રાધાજી ભલે પધાર્યા	૧૩૦
હો જસોદાજી કાંઈ ન કહેશે કરેણીનીધ છે કાનો	૧૩૦
એક ગુંજ અનોપમ દાખુરે	૧૩૧
સખી મારે તે મંદીર પધાર્યારે	૧૩૧
આ સુખની સીમા ન થાયરે	૧૩૨
મારે મન ગમતા તે યયા મેળારે	૧૩૩
મારે યયો છે જો જોડારે	૧૩૩
નારદને કહે શ્રી કૃષ્ણ રે	૧૩૪
તને સાચી કહુ એક વાતરે	૧૩૪
મારે સંત તણા પ્રતાપરે	૧૩૪
સત તણા તું લક્ષણ જાણુરે	૧૩૪
એક અનુભવ કહું અનુપરે...	૧૩૪

હારે તમે સીરચુલુ સ્વરૂપ ઉરધારેરે	૧૨૭
સુરતે સુલુએ સજની બોળી	૧૩૭
સદગુર લગન લખાવીઆ	૧૩૮
સદગુર મળીયા ગુણાતીત અલ લાંલુ	૧૩૯
સૌ ગુણ સંપન સદગુર	૧૪૦
કાયાં ગરબોરે સદગુરજી ધડીએ	૧૪૦
મારા સદગુરને પ્રણામ કરું કર નેડીરે	૧૪૧
ગુરને કરતા કહ પ્રણામ કે આનંદ આણીયે	૧૪૨
સખી આજસ સુધી આનંદકે ઉઘમ કીજએરે	૧૪૨
આન્યા મોહનજી મસમસતા	૧૪૩
સખી ગુપ્ત કહું એક ગોટીરે લાલા લાડ લયાં	૧૪૩
હમે હમારે દેશવળ્યા	૧૪૪
હરિજન સૌ હેતે મધ્યા	૧૪૪
હમે તમારા દાસ છીએ ગુર સ્વામીજી	૧૪૫
યદ્યએ નહીં એ આકાશ	૧૪૫
આવો મારે પારણે તત્વ વેતાજી	૧૪૬
મને મળીઆ છે મોરારીરે	૧૪૬
તારાં કામણગારા નેણારે	૧૪૭
કાન મુરલીમાં ગાવેરે	૧૪૭
તમે જમકલાને છોડેરે	૧૪૮
લલેને પધાર્યારે	૧૪૮
ધીકલ આવી બેઠારે	૧૪૯
મને હસીને બોલાવીરે	૧૪૯
લાસ મને લાધોરે લક્ષ્મીના લાવે	૧૫૦
સુંદરી રમે છે રે રંગ મહોલે	૧૫૦
આ પુવંની ગુજરે કહીએ કેને	૧૫૧
મારે ઘેર આવેરે	૧૫૧
તમો જમેતો જમાકુરે	૧૫૨
આયમન કીજરે હો અવબેલા	૧૫૩
કહું છું સાસુરે મોહનજી મન લાવે	૧૫૩
આવો ચોરારે મનની કહીએ ચાંડી	૧૫૩

નેડવો લાગોરે નેણુ મુકુણાવાલા
કર્પાઈ ન જાશેરે કાવી ચાદસની રાતે
ખાધ તમારેરે કામ ઘણું કુંવરતું	૧૫૫
કાંધક વારેરે ખાઈ તમારા તનને	૧૫૫
એ કોણુ લાગ્યુરે માતા રાવ હમારી	૧૫૫
શબ્દ મુણીનેરે ગ્વાવણુ વળતી બોલી	૧૫૬
મુણુજી બોલ્યારે આ છોડી છે કેની	૧૫૬
એરા આવેરે વાત કહુ એક જાની	૧૫૭
ભલે પધારે રહીથી વાટજ જોઇ	૧૫૭
બળવંત બોલ્યારે તારણી તુજને કહુ છું	૧૫૮
તમને ન આવડ્યુરે સ્યામ સાંઈકુ દેતા	૧૫૮
મેહેર કરીનેરે મીઠે સામુ મહાલ્યું	૧૫૮
કોઇ ન જાણેરે વાવપણાની વાતું	૧૫૯
દશેરા દીવસરે મોહન મળીયાં મુજને	૧૫૯
એકદીન વીઠલરે વનમાં વેણુ વગાડી	૧૬૦
પીયુને મેલીરે મુંદરી ક્યા નવ જઈએ	૧૬૦
એશું બોલ્યારે વહાલાં ઉલટી વાણી	૧૬૧
હથીને બોલ્યારે વીઠલે વેણુ બજાવી	૧૬૧
નટવર વેશેરે નરહરી મુગટ ધર્મે છે	૧૬૧
મરડી મોહનરે મુસ્તક મુગટ ધરીયો	૧૬૨
એક સખીનેરે લઈ ચાલ્યા વનમાળી	૧૬૨
અહીંયા સૌ ગોપીરે આશા લગ થઈ છે	૧૬૩
જીવન તુજ વિનારે વનમાં કેમ રહેવાશે	૧૬૩
મોહની કેરીરે વાતુ કોઈક જુએ	૧૬૩
ચંદ્રા બોલીરે વળખે ન મળે વાલો	૧૬૪
નેણુ આંસુરે વેણુ રાગ આવોયે	૧૬૪
પ્રકૃતિ પોતાનીરે થયા સ્વરૂપે પોતે	૧૬૫
આનંદ વલેયિ મુખજ પામ્યા સરવે	૧૬૫
સદગુણ જ્યારે લગન લધને આવ્યા	૧૬૫
પરિ બલ સાથે રોહ ન કીધો	૧૬૬
જ્ઞાન પ્રકાશ પ્રગટ્યો જોને	૧૬૭

એક સમે ઓધવને કહે શ્રી કૃષ્ણજી	૧૬૮
ઓધવજી બોધ્યારે જન સૌ સાંભળો!	૧૬૮
ઓધવજી તમે ગોકુળ ભલે આવીયા	૧૬૯
ઓધવજી કહે સુજો સરવે મુંદરી	૧૭૦
ઓધવજી બીતરમાં તમે બહુ ભાનીયા	૧૭૧
વળતી બોલી સૌ વૃજની નારીયો!	૧૭૨
ઓધવજી એક રહસ કહુ સ્વરૂપની	૧૭૩
ઓધવજી એક વાત કહુ નીજ પ્રેમની	૧૭૪
જાંમાં સાંભળો ચરિત્ર શ્રી રઘુવીરના	૧૭૫

રેખા

દેખ દીલદાર દીલમાંહી દેદાર કર	૧૭૭
કાઈ મુલકું બંધકર પવન ચઢાવહી	૧૭૭
જાન નામસે તારે લાગ્યા રહે જગમે	૧૭૭
હાલ રૂકીર હુમ શીરે ત્રીલોકમાં	૧૭૮

રવિ સાહેબજીત આરામાંસી રાગકાફી

પ્રથમ બંદુ ચરણે નામી શીશ	૧૭૮
માધ ત્રિવેણી નહાતા નાઠો રાગરે	૧૭૯
બીતર નિરખ્યા ઊપન્યો છે નિવેદરે	૧૮૦
મહાકાશે મહાંમુદ્રા ધારીરે	૧૮૦
હાગણુ તેમનો સર્વે પસારેરે	૧૮૧
ચિત્રે મંગલરૂપ સકળ વનરાયરે	૧૮૧
વશાએ વસ્ત્રુનો વિદેહી જાણે મર્મરે	૧૮૨
નિદાવા સંત દારક કેરી નવકારે	૧૮૨
અથાઢે જોમ અમૃત વૃષે વરખારે	૧૮૩
શ્રાવણે શ્રવણુનેન વેણુ થાકયારે	૧૮૩
જોગ ભાદરવે જહાં તહાં જલ ભરીઆરે	૧૮૪
આસોએ આનંદ વાધ્યો સાધ્યો મન રે	૧૮૪
હાદરા ઉપર વિતરેક પુરૂષ ન્યારારે	૧૮૫

રવિ સાહેબની આરા માસી બીજી

પ્રણુવુ સદગુર સંવને બોધું તોતરા બેન	૧૮૬
---	-----	-----

માગસરે મોહુ તે મરી ગયો હરમ કરમ થયા દુર ...	૧૮૭
પોશે શોય મરી ગયો હરખ પાખ્યારે હાર ...	૧૮૭
મહાગે મહાપદનાજે અનુભવી ...	૧૮૮
ફાલ્યુલુ ફાળ સ તેલરી ...	૧૮૯
ચેત્ર ચક્ષુ અનંત છે ચરાચર દીઠારે રામ ...	૧૮૯
વેશાખે વેશવને જડી નીજ આતમ ગમ... ..	૧૯૦
જેઠ તે જેઠ દશા થઈ ...	૧૯૦
આશાડે આકાશ ધડુકીઓ ...	૧૯૧
શ્રાવણે શાસ્ત્ર સંતની ...	૧૯૨
ભાદરવે ભરપુર છે ...	૧૯૨
આસોએ જે કાઈ અનુભવે... ..	૧૯૩
પુરુષોત્તમ માસ તેરમો ...	૧૯૪

સીધાંત કંકો રવિદાસજી કૃત

પ્રથમ સદ્યુરને નમ્ર ...	૧૯૫
-------------------------	-----

શેરખી મુકામેથી રવિદાસજી મહારાજે સંડસરમા

પ્રીતમદાસજી ઉપર લખેલ પત્ર

પ્રીતમ પ્રેમ સોહાગી મીઠાં ...	૧૯૮
-------------------------------	-----

પ્રીતમદાસજી મહારાજે આપેલો ઉત્તર

રવીને રૂપે રજની જાય અંતરમાં અજવાળું થાય ...	૧૯૯
---	-----

રવીદાસજી મહારાજે અંજનર નરસેરામજી

ઉપર લખેલો પત્ર

નરસેરામ ધણુ શુ કહીએ ...	૨૦૧
-------------------------	-----

નરસેરામજી ઉપર પત્ર ખીન્ને

નિજ જ્ઞાની છે નરસેરામ તમને રવિ કરે પ્રણામ ...	૨૦૧
---	-----

રવીદાસજી મહારાજે ગોવીંદદાસજી ઉપર લખેલો પત્ર

ગોવીંદદાસજી હો ગુલના ધામ ...	૨૦૨
------------------------------	-----

રવીદાસજી મહારાજ ઉપર ગોવીંદદાસજીએ

લખેલા પત્રનો ઉત્તર

૨વી મમગની મોજી રાંવ્રાસ ... ૨૦૩

૨વીદાસજી મહારાજે ગોરજી ઉપર લખેલા પત્ર

વાવાગુણુ ગરજના ગાય ... ૨૦૪

૨વીદાસજી મહારાજ ઉપર ગોવીંદદાસજીએ લખેલો પત્ર

૨ી તમે ગુણુના ગ્રામી ... ૨૦૫

નાગર ભક્તે ૨વીદાસજી મહારાજ ઉપર લખેલો પત્ર

નાગર લખે છે રામ રામ ... ૨૦૬

૨વીદાસજી મહારાજે આપલો નાગર ભક્તને ઉત્તર

નાગર ભક્ત વળગ્યુ નામ ... ૨૦૭

અમર પિયાવા મારા ગુરજી પાયા ... ૨૦૮

મુગ કમગથી ઉપડીને રહે કમગમા બોલે ... ૨૦૮

કુંવરજી કૃત

૨વી સાહેબ તથા ખીમ સાહેબની જ્ઞાન ગોષ્ઠી

સદગુરુ ભાણુ તણા દો ખાતક ... ૨૦૯

કવીત છપા

ભાણુ લક્ષ્મી સત મેદ છાપ સત નામકો અ કો ... ૨૧૫

ઓધવજીરે એક અરજ હુમારી ... ૨૧૬

શહેર વારાહી ધામ નામ નવ ખંડમે પ્રાણ ... ૨૧૭

નુગરા કાફરો નગ નુગરા નચડે નીરવાણુ હેજી ... ૨૧૮

શ્રી મોરાર સાહેબની વાણી

મોરાર સાહેબ કૃત ગુરુ મહીમા

આતમ અનુભવકે ઉદય ... ૨૧૯

મોરાર સાહેબ કૃત ચિ તામણી

પ્રથમ શ્રી ગુરકં પ્રણમુ' ... ૨૨૧

સદગુરુ ચરણમે આધા ... ૨૨૧

કાને ઓધાજી અમે કમ કરીએ જીરે ... ૨૨૪

અરજી અળલાની કંજો જીરે ... ૨૨૪

ઓધવ માધવ મયુર જમ્બ જરે	૨૨૫
અમને ઓધાજી તમે તેડી ચાલો જરે	૨૨૫
કહેને ઓધાજી હરી કયારે મગશે જરે	૨૨૬
ઓધા હરીને એટલુ કહેજેજરે	૨૨૬
હરિને વીશારી પ્રાણી તે શું કીધું જરે	૨૨૬
મારા સનેહી સદગુર સ્યામ	૨૨૭
આવો જુડો આવ્યો જમાન	૨૨૭
એવા એકસેને એક બાપનુ બોધું	૨૨૮
લાવો લાવો કાગળીઓને દોત લખીયે હરીને	૨૨૮
ઓધવજી અરજ હમારી મોહન મુખ કહેજે	૨૨૮
મોહન મયુરાના વાસીરે કરવા કુજ વીલાસરે	૨૨૯
સાંયાં મેરે સરજન હારે મુજરે સ્નેહી કયારે મગશે	૨૨૯
કહેજે સદેશો ઓધા શામને	૨૩૦
વેણુ વાગી સંતો વેણુ વાગી	૨૩૦
મારી લગન ગગન ધુન લાગીરે મનવો વેરાગીરે વેરાગી	૨૩૦
દુરમત દુર કરનારે દુર કરના	૨૩૧
જુગત જાન સાન સદગુરકી	૨૩૧
ગાશીલ ગ હે કાંઈ ન કરંદા બંદરે	૨૩૨
મનકર માલુમ મુલરૂપ મહેબુબ સરૂપ સંભારો	૨૩૨
પ્રેમ પ્રીતરે બળે પ્રેમ પ્રીતે	૨૩૨
શું કહીએ વારે વારે રે	૨૩૩
સત સતુરો	૨૩૩
ઝરમર વરસે સદગુર પરસે	૨૩૩
જરે સત ધરમરી હાં જરે સાધુ ભક્તિ કરો ભાવે બ્રહ્મરી	૨૩૪
જરે સત ભક્તિ કરો હાં	૨૩૪
સુણો સતવાદીઓ જીવોરે	૨૩૫
ગ મારામ ગુણ સામરા પોત્યાં પરને પાર	૨૩૫
મહાવ્રતિ મુનીવરા અહોનીશ અલખનો આરાધ	૨૩૬
મારંચીતકુ ચોરાવલરે મારં મનકુ વી ધાયવરે	૨૩૭
આપકે અંદર બોવત	૨૩૭
હું તેરે રૂપકું જાનો માનો	૨૩૭

તમે સદા હરીના સંત આવી રીત પાળો	...	૨૩૮
આંખો અમર છેરે સાંઘ કોક જુમીને લાવે	...	૨૩૮
લખીયા નહીં મરે	...	૨૩૯
પડી આ ા ભરી આંદી ર	...	૨૩૯
જગત છે ઝાંઝવાનું પાણીરે	...	૨૩૯
ભજન કેમ કરતો નથી પાછ	...	૨૪૦
મહેળાગત છોડી ર મનવા જોરે મરજના	...	૨૪૦
આખર એક દીન યાગ ઉઠજના	...	૨૪૧

મોરાર સાહેબકૃત આરામસી રાગ સંદેસાને

કહોને પવનમુત પ્રજુજ ક્યારે આવશે	...	૨૪૧
મારી આલતી વળાના રામે રામ	...	૨૪૨
સખી શુભ મુખપતના ગાઈએ	...	૨૪૩
સખી સુરતે સનમુખરે સ્વામીરે	...	૨૪૪
મન મળવાનું મળવું હોઈ તો	...	૨૪૪
લુલે મન મંદીરમાં	...	૨૪૪
ધન ધડી ધન જાગ્ય કે પરજોતમજ પધારીયારે	...	૨૪૫
સખી સદગુર શબ્દે રે	...	૨૪૬
જીવન જનમ કૃતાર્થ થાય એવો હરી સંતને	...	૨૪૬
આજ સખી મુને સદગુર મળીઆ	...	૨૪૭
સત ગુરુએ સત નામ મુલાઓ	...	૨૪૭
આતમ દેવ શીરોમણી પુજ્યા	...	૨૪૭
મરમવાળા મોહનજી સુલીતાં મંદીર	...	૨૪૮
સખી સત લોક શેરખી ગામ	...	૨૪૮
રામ ચરણ અબીરામ કામ પ્રદ તીર્થ રાજ ખીરાજે	...	૨૪૯
સાને આંખો સંસારમાં આવી અનરથ કીધો	...	૨૪૯
સુન સખી દન આપો દોહીલો	...	૨૪૯
ગરીબ નવાજ મેં ગરીબ તેરો	...	૨૫૦
સદગુર મેં શરણ તીહારી	...	૨૫૦
બુલલે મન ક્યું ભક્તી વિસારી	...	૨૫૧
મુરત મનોહર દેખી	...	૨૫૧

મધુરીસી મોરલી વાજે મેરો મન મોલોહો	...	૨૫૧
સુરત તોરી શામળા મનડે મોજે વસી	૨૫૨
મહારાજ મ વેતા મથુરાં	૨૫૨
ભક્ત વતસલ હરિ ભાવે ભાજી પાયરે	...	૨૫૨
દેખો કમોડે જાત પાવે જગન્નાથરે	...	૨૫૩
સતગુરજી એ સત નામ સુનાયો	...	૨૫૩
સુમરોતે સનજનહાર તનદા તલળ તજીતે	...	૨૫૩
ગવરીનંદ ગુણાવંતા ભજીયે ભગવંતા	૨૫૪
મેરે પ્રીતમકું પ્રણામ અજ જઈ એસે કહીયો	...	૨૫૪
મેરે પ્રીતમ ચલે પરદેસ	...	૨૫૪
મેરામ સદગુરે મારે મન વસ્યા	...	૨૫૫
મેં ખલીહારીરે સદગુર સુરતણી	...	૨૫૫
હરી રંગ હોરી ખેલીયેહો	...	૨૫૬
હેલી હરસે હોરી ચાલો ખેલીયેહો	...	૨૫૬
હમસે ખેલન આયો હોરીરે	..	૨૫૬
ચઢવીરેન પડે મનરોવે	.	૨૫૭
સંજાપુલી પુલી વારી	..	૨૫૭
ગોવા ચરાવી ગોવીદ ઘર આગે	..	૨૫૮
સદગુર સાંધા મોય ચરન તેહારી	..	૨૫૮
હમ સદગુરજીની ખાનીવે	..	૨૫૮
સંતો હમ ગુર ચરન ઉપાસીવે	...	૨૫૮
અજખ આરતી અજખ ધુન ગાજે	...	૨૫૮
આનંદ મંગળ આરતી ઉતારે	...	૨૫૮
જનરા ભાગવે ગુરકે ચરન મહી	...	૨૫૯
પુન્યરા પ્રાણીરે જન સત સંગ કીયો	...	૨૫૯
પરસત ચરણ ચરન સુખ પાવે	...	૨૫૯
લે લાલાજીકી લાલી નેનમે	...	૨૬૦
જે જે સદગુર શામા ચરન કમવ નિજધામા	...	૨૬૦
સીયા રામ ધન ક્યામ વસો મનમે	..	૨૬૦
સંજા આરતી ઝણુણુ ઝાલરી	...	૨૬૧
હરહર હરહર હજરત સ્વામી	...	૨૬૧
નર સમગ્ર નીહારવે માયા સંગ કીનુકી ગઈ	...	૨૬૨

સંકળા જનમ જન જનને જનુ સતસંગ કીયા	...	૨૬૨
શ્રી સગિદાનંદ સદગુરુ સ્વામી	...	૨૬૩
સુરત સોહાગળુ મુકુધ થઈ સ્વરૂપે	...	૨૬૩
હરે મેરે હુ સા આલો નિગદેશા	...	૨૬૩
સદીયય મેરી હોરી ખેત્ર લીંગે	...	૨૬૪
રંગભર રમીભેરે	...	૨૬૪
ગોશુ અમા આજનો ખેત હી આજીં હોરી	...	૨૬૪
ચરણ કમલ નિગ્ર ધામા ખેમ લાણુ કળીર રવી રામા	૨૬૫
ખાનીવે કુરખાનીવે આધુ હમ ગુર ચરનરી ખાનીવે	૨૬૫
મગ્ગ બેડીજા માનમ પયમ પાર લગાગે	૨૬૫
ગોવીંદ ગુણ ગાયા નહિ	...	૨૬૫
પોટે પિંગે રંગ મહાલે રઘુવીર	...	૨૬૬
મજ્જે આપ કરન મેરાર	...	૨૬૬
સદગુરુ કધુ ન લહો મુખ મેરી	...	૨૬૬
સદગુરુ સાચી શરણુ તીહારી	...	૨૬૭
મેરમ મેહુમુગ કળી મીંલીંગે	...	૨૬૭
સેજ પવંગપર પોદીએ	...	૨૬૭
આપકે અદર ખોસત વંદે	...	૨૬૭
હું તારા રૂપ સરપકું જાને	...	૨૬૮
સોહુ સત લોકકે વાસી	...	૨૬૮
છરે કાઈ ચલો હુમારે દેશા જહાં પરમ ધામ પરમેશા...	...	૨૬૮
ભક્તિ શુરાનીર શીર સાટે રમે	...	૨૬૮
સદગુરુ સમ્પદેરે સનમત સાધીએ	...	૨૬૯
અજ્ઞાની ખોસેરે શીઆ ઝોરત	...	૨૬૯
સમરથ સુકીત સદગુરુ સેવે	...	૨૭૦
સનગુરુ સ્વામી અ તર જામી વિશ્વરૂપ વિશ્વભરં	...	૨૭૦
પરમ ધરમને પ્રીતી લેખે પ્યારારે	...	૨૭૧
સંત ઉપદેશ સતગુરુની સીક્ષા	...	૨૭૧
સંત અનંત મેમા જન માતમ	...	૨૭૨
સુરત ધરી રેવે સદગુરુ સ્વામીરે	...	૨૭૨
હરજીને રતન જીરાજે વાપર રઘુવર જાનકી રાજે	...	૨૭૩
કુલે માધ હી ડોળે જુગલ કીશોર	...	૨૭૩

પ્રીત હરી તારી પ્યારી પરમ નિધાન પ્રાપ્ત કરી મજ નારી	૨૭૪
સ્નેહી સદ્ગુરુ મારો નેહુ નિભાવે	૨૭૪
ગુણપત રેવારી ગુણુ ગાઘઝે	૨૭૪
મત વરજે મોયે મેવારે હરિસે ખેલુંગી હોરી	૨૭૫
અનતો અગેર મેરે અંગનરે હરિ હોરી ખેલનકે	૨૭૫
પાવસરતના પિયુછ આવો આલીંગન લીજે	૨૭૫
અદ્વલ રાજધાની સંતનોકે અદ્વલ રાજ રાજધાની	૨૭૫
હે હરિ હરિગનકે હીતકારી	૨૭૬
મન મોહન મુરત જોઈ	૨૭૬
બંસીબાલે બલ્લધ બંસરી	૨૭૬
મોહે લાગી લગન તોરે નામકી	૨૭૭
માતે પ્રીતમારી ખીહારી ચારી વાંસરી	૨૭૭
ગરીબ નવાજ ગુરુ ગરીબ નવાજ	૨૭૭
કરણા નિધાન જોજો કરણા નિધાન	૨૭૭
સદ્ગુરુ સ્નેહી મુખ શેણુરે સાંધા	૨૭૮
પ્યારી લે ચસો પીયુછકે યાચા	૨૭૮
શુદ્ધગુરુ સાંધીયે અંતર આરાવીયે	૨૭૮
મુમરે મુરત ધરી સરજન હારે	૨૭૯
સુખનિધાન સંસારમાં સદ્ગુરુ	૨૭૯
તે ગુરુગાન ગુણાનીત ધરકામ	૨૮૦
નેહો તો લગાવ્યો તેનુ માય	૨૮૦
અનતો નલાયે બને નાય બાનુ બદ્ધ જાણીરે	૨૮૦
મન મેરમ મેરે મીતરે મેણુબ કબલુ મીલેંગે	૨૮૦
બંદાજન બાવરેહો બંદગીમાં જુવ	૨૮૧
અવજ મનુયાર વે સાંધાકુ સંભાર	૨૮૧
દેખ્યા દીલ દેદારા	૨૮૧
અચરજ નજરે આયા સંતો જલમે જોતી જગાયા	૨૮૨
મારી લેહનો લગન માં લાગીરે મેયા મેરો મનવો લગો વેરાગી	૨૮૨
મોહનની મોરલીએ મોહની લગાડી	૨૮૨
મોહન મંત્રાને મન હરવીના	૨૮૩
વાણી વીનાયક વંદીયે ગુરુ મણુપત રાય	૨૮૩

મોરાર સાહેબના ગિય્થ દલુરામજીની લખેલી પરંપરા

ગુર ગણપતી સારખ વ હુ જેરી જુગ પાની	૨૮૫
વંદુ આદ નારાયણુ નામ અનુપમ	૨૮૫
વરણી સત વ શાવળી શ્રી ગુર દેવ મોરાર	૨૮૮

મોરાર સાહેબના શીષ્ય હોથીજીના પદ

મુરતી માની સત ચરણુ જઈ લાગીર	૨૮૯
ભક્તિ તો ભાવ વિના નહિ આવેર	૨૮૯
આતે રગ શેનો ર ખીમે ખીજી ભાત પડી	૨૮૯
સન ધર્મ આવેરે ચન્દુના અરથ ઠની	૨૯૧

મોરાર સાહેબના શીષ્ય ચરણુ સનામીની વાણી

ગુરુ સુતીકા ધ્યાન

વ દે રીત્નરૂપ અરસની રામચ દ્ર ગધુરીર	૨૯૧
નમો ભાન ભગવત	૨૯૧
રવિ ભાણુકો વ શ જાણુ ચતી પરમ ઉભગર	૨૯૧
દશન દેખ મોરારકો	૨૯૪
મ ગા નામ મુન્નો ગુરકો તમ મ ગા વારનમે ઉગી ધાગો	૨૯૫
ભિખ પિતા નિજ દેહકો રાખ્યો જનુ ખટ માસ	૨૯૬

અથ ચરણુ સનામીકૃત ગર્ભ ચિતામણી પ્રાંભ

અરે અધમ જડ છવ અભાગી	૩૦૦
મુણીકે ગર્ભ ચિન્તામણી તાકો કરે વિચાર	૩૦૩
ભાગ્ય હીન નર સોય	૩૦૪
મોરાર ગુરકે ચરણુની આમ નમાયો શીશ	૩૦૪

અથ શ્રી ચરણુદાસ કૃત બોધ ચિતામણી

ચિતામણી ચીતરીને બાણુ	૩૦૪
----------------------	-----

અથ શ્રી ચરણુ સનામી કૃત કંકડો

કંકડા કંકડા કરમા ડામ દુ ખ દાયક છે સહુને દામ	૩૧૩
---	-----

અથ શ્રી ગણુ સનામી કૃત કંકડો બીજો

કંકડા દાયા ગામી જાણુ	૩૧૬
----------------------	-----

અથ લાકત શ્રીદાવડી

લક્તા અંધીન હરી ... ૩૨૪

જીવનદાસજીનો ઉભાવ

જોગી જીવે જીવજીવસજી લગનાનદ લરપુર ૩૨૬

રે સતગુરજી તુમહો વારણુ હાર .. ૩૨૮

અમતો મમે એસે સત સુભણુ સુભણુ ૩૨૮

અમતો મનવા મેરા અપની આદ વિચાર વિચાર ૩૨૯

અમતો મનવા મેરા ખસો સુરસરીકે તીર તીર ૩૩૦

અમતો મનવા મેરા વૃથા જાત સગ સ્વાસ સ્વાસ ૩૩૦

અમતો મનવા મેરા નિર્મલ નામ સ બાર સ બાર ૩૩૧

અમતો મનવા મેરા ચ અનતા ને ત્યાગ ત્યાગ ૩૩૧

અમતો મનવા મેરા હર સદગુરુ હેન હેન ૩૩૨

ખતીહારીર જાડિ ખતીહારી ૩૩૨

મન મોચુ રે માર મન મોચુ .

સદગુરજીના સખદ સુણીને મન મોચુ ૩૩૨

ફેર માળા મન ફેર માળા .. ૩૩૩

નહી મેતુ હવે નહિ મેતુ ૩૩૩

શુ દાખુરે મુખ શુ દાખુ . ૩૩૩

લે લાગી જોને લે લાગી .. ૩૩૪

રસ પીગેરે જોલે મહારસ પીગેરે .. ૩૩૪

કેમ તરસેરે તમે કેમ તરસે .. ૩૩૪

નામનીરે નિરગુણ નામનીરે ... ૩૩૫

કુલમારે તુ કુલમારે . ૩૩૫

નરદાવેરે રહેવું નરદાવે .. ૩૩૫

હવે તુ રામજી ભજવે પ્રાણીરે ... ૩૩૫

સદગુર અખ ડ પુરૂષ અપીનાશી ... ૩૩૬

ધન ધન સાધુરે મુરમાજી . . ૩૩૭

આનંદ રામજીના થેલ

અમતો મનવા મેરા કરીલે શુધ્ધ વીચાર વીચાર ... ૩૩૭

સત ચિદ આનંદ મેરા રહે .. ૩૩૭

રે સદગુર તુમલગ મેરી દોર . . ૩૩૭

હુ મ્મ પાર પરમાત્મ

...

૩૩૮

મોરાર સાહેબના શીશ્ય ખત્રી શ્રી

ભગત ટંકારાવાળાની વાણી

મહાવરતીના મોટા મુનીવરા	૩૩૮
આવા મોરારે મહામત સાધીયા ચોલા પરને પાર	૩૩૯
આરતી ઠર મારા સદગુર મોરાર	૩૪૦

શ્રી ભાણુ સાહેબની વાણી

સદગુર સાહેબ સધ વ્યાં જોને પ્રેમ જ્યોતી પ્રગટી	૩૪૦
ગગન ગરજ્યા શ્રવણે સુણીયા	૩૪૧
સદગુર મળીયા સેજમા જોણે સતનો રાખ્દ સુણાયો			૩૪૧
સદગુર સાહેબ સોઈ મધ્યા	૩૪૧
એક નિર જન નામજ સાથે મન બાધ્યારે માર	૩૪૨
હસો હાનવાને લાગ્યો	૩૪૨
તમે કુક કાયાનો કાઢેરે	૩૪૩
અસુરને મન દયા આણો	૩૪૩
મન તુ રામ બજાયે રાણા	૩૪૩
મનરે વ ત ચડીને મ કરો રમાડા	૩૪૪
આતમ રામ અગગા નહીરે હુ તો બુદ્ધીન જાણુ બહાજ			૩૪૫
મોઈ સાધુ સુરમા જો દોલકાની દુબ્ધા ટાળે		..	૩૪૫
સાલગો સાદુ સધ કરો સામા સદગુર વાયે		...	૩૪૫
આરતી અનખ નિર જન કેરી	.	..	૩૪૬
ભાણુ કહે બટકીશમા મથી જોને માહી	૨૪૬
મુન અનલદકી ઠેર ભાણુજોન નિરલય ચઢી		...	૩૪૭

શ્રી ખીમસાહેબની વાણી

મુને બેટયા સદગુર ભાણુ દીયા મોરાર ઝાપ પરવાના	૩૪૭
મુક્તમ વેદસે ન્યારા ખ્યારા	૩૪૮
બુવોને ગગના હેરો	૩૪૮
સ તો ફેરો નામની માળા તેરા કટે જનમ જ જાળા	૩૪૯
અખતો આતમ હીરલા પાયા સ તો	૩૪૯
કોઈ જાણે જાણુન હારા	૩૪

છરે ગનન મંડળ ધુન જાગીરે	૩૫૮
શુરગમ ખોળે રે ઘટમાંઈ	૩૫૦

ખીમ રવી પ્રસ્નોતરી

છરે સંતો બેઠ અગમરા ખુલોરે	૩૫૧
કોઈ પરખાંદા રે સન શબ્દકા રૂપ	૩૫૨

રવિ ઉત્તર

કોઈ લહંદા રે સત શબ્દકા વિચાર	૩૫૨
છને દીયા તખત પર ડંકા	૩૫૩
દરીયા ભરીયારેછ લાયછરી	.	.	૩૫૩
સમર સદગુર રવામીછરે જાણુ	૩૫૪
એવી જાયછે બળ્યાની તકરે લો	૩૫૫
હે રામૈયા તોજ રંગ ધણુરે	૩૫૫
હે મન ગોવીંદ ગોવીંદ હરિગુણુ ગાઇલે	૩૫૫
જા મુખસે સીયારામ ન સમર્યો	૩૫૬
ધર વિશ્વાસ આશ રધુવરકી	૩૫૬
જો મારે લાઈ માન ખડા મેમંતા	૩૫૭
સદગુર ચરણેરે રાખો ચીત ઠરી	૩૫૭
મુરતે સોગરે સત નામ	૩૫૮
આરતી રની રામ તમારી	૩૫૮
નામકી આરતી કરે મન મેરા	૩૫૯
ગાઇલે ગોપાળ, ખ્યારેરે	૩૫૯
સદગુર કેરી શબ્દમાં આપવું હેતે પ્રીતે લેવું હરિનુ નામ			૩૫૯
જગ મગ ઝંઝકે જોત હીરાકી	૩૬૦
હે હરી ભક્તન કે વશ લાઈ	૩૬૧
અમાગે વાસો વસી રહ્યો તેનો તું કરીલે તપાસ	૩૬૧

શ્રી ગંગસાહેબની વાણી

આરતી લાણુ કખીરજી કાજે સદગુર સાહેબ દર્શન દીજે			૩૬૩
આરતી અલ રહ્યા ભરપુરા	૩૬૪
સીતારામ સમર દુખતારા દુર કરે	૩૬૪
રનેહી મેરા સાજન મેરા	૩૬૪
આજ મેરે આંગણે મેં આગે મુગુટ મણી	૩૬૫

હે મનવા રામ સમર હે મે હેત આણી	...	૩૬૫
હે મનવા રામ સમર જગ જુઠો બનણી	૩૬૬
મનવા સ ત સમાગમ કંગીલે બાઈ	૩૬૬
નરને વિકારાહે એવા નુરી નારવાણુ	૩૬૬
ધનરે ધડી જા ધર જા ત પધારે	૩૬૭
સાહેર સોજેરે તમે અર પીને શીથ	૩૬૭
હરીજન હી મત રાખીયેરે બાવે બકિત કીજે	૩૬૮
સખી સદગુર દીન દયાળ સમરે એક ચીતેર .	.	૩૬૮
મારી વાલપના વિશ્રામ જીવન ધન સાચુરે		૩૬૯

રવિ સાહેબના શીખ્ય લાલ સાહેબની વાણી ચીંતામણી

ગુરુગમ જ્ઞાન પ્રકાશીયા	૩૬૯
શોભા ગુરુકી ગાઉ ઓરા દેવકો નહિ ધાવુ	...	૩૭૦
મડી કાઠે શુભ શેરખી	૩૭૨

અથ રૂઢ ચીંતામણી

સદગુર શબ્દ પ્રકાશીયા	૩૭૩
ભરમ કરમકા બે મીટયા	૩૭૩
કરત કવાહે ન્યારી	૩૭૪
જડ ચીંતામણી રસ રપ હે	૩૭૭

શ્રી પ્રાણુ સાંકડી

નમેા સદગુર આદ પુરુષ	૩૭૭
જીવન મુક્તા ચેતન મુક્તા	૩૮૧

આત્મ બોધ ચિંતામણી

પ્રથમ સમર મણુપત રવામી	૩૮૪
---------------------------	-----	-----

ચાંદરણા

દાયા નગરી માય મન મેવાસી રાજા	૩૮૯
---------------------------------	-----	-----

સાંકડી

કેરમ ફારી કંઈ બાધે	૩૯૨
ચેત મે ચેત અચેત કથુ આધના	૩૯૪

- શીર ટાપીને કાને વાળી, માથે લઈ કસ્તુરી ભેળી
 ઝુલાવે તુજને મા તારી, પિતા પ્રેમ લગાવ્યો ભારી ॥ ૯ ॥
- પાચ વર્ષનો પ્રુત કહાવે, હેયા છોકરા માહી રમાવે
 દશ વર્ષમા કુ વર દુક્યો, નિશાળે ભણવાને મુક્યો, ॥ ૧૦ ॥
- ભણ્યો માંહી ભેદ રસાય, એવો મેલ્યો વે વિશાળ,
 પરણાવીને નાખ્યો જાણી, શુ ડી નજરે જોયું જાણી ॥ ૧૧ ॥
- વિખીયા માંહી વિધિ નાખ્યો, કામે અધ કરી બે આખો
 કુડ કરેને પર ધન હરે, ધરમા વિપય વાસના ધરે ॥ ૧૨ ॥
- માત પિતાસુ વેર કરાવે, વહુજી વચન કહે મન ભાવે
 બીજી પીમે જોયું જાણી, ત્રીકમશુ નવ લાગી તાણી ॥ ૧૩ ॥
- વિપયા જાળ પડ્યો તું વાડે, છતે અજવાળે પડીઓ ખાડે
 ઠેગે વિદી વળગી ખાધો, રામનામ રહીએ નહિ લાધ્યો ॥ ૧૪ ॥
- લાડકડા છોકરડા લૂટે, કામ જગાવન કામિની કુટે
 ખાવિ દ કહે લાવો ખાવો, કહે કામિની નહિ દઉ જાવો ॥ ૧૫ ॥
- રામ ભજ તા ર ડી વારે, પીટયા શીદ પરપ્યો તો તારે,
 પચાસે પળીઆ બહુ આવે, મુખસે ગમ પ્રીત નહી ગાવે ॥ ૧૬ ॥
- સખ લોહનમે કહાવે મોટો, જમ રાજા ધર મારે દોટો
 જમ ગજા ધર હુઈ વધાધ, આપણુ એક પ્રગટ્યો અન્યાધ ॥ ૧૭ ॥
- રામનામસુ નાહી હેતા, તાસે પ્રીત કરે બહુ પ્રેતા
 સાદ વરસમાહી જઈ પડીયો, રામ ન જાણ્યો જમડે ઝડીઓ ॥ ૧૮ ॥
- સીતેર વર્ષે નેણુ ન સુઝે, નાઝ ગળે કાને નવ જુઝે
 એ સી વરસામાં અથડાયો, બેલો સૌ કહે રામ ન ગાયો ॥ ૧૯ ॥
- ધરમા સૌ ઠાધ વચો કરે, કહે પણ કેઈકાને નવ ધરે
 તેનુ કશું સુણે નહી કાને, સૌ સમજાવે મુરખ સાને ॥ ૨૦ ॥
- કમળ દ્રુજ ને મારે કાફા, મુખડાથી બોલાયે કાફા
 હેયા છોકરા તે નહિ માને, ગણીયો છે ઇપનને પાને ॥ ૨૧ ॥
- પથરની પેઠે અથડાએ, મરીએ કયારે એવુ થાએ.
 અતકાળ વશ આવ્યા વહાલા, જમના દૂત લઇને ચાલ્યા ॥ ૨૨ ॥
- લોહની સાકળે મારે માર, ખખર ન રાખી થયો ખુવાર,
 ભજ્યા ન રામ સાધુ નહી સેવ્યા, સારા લાગ્યા મીઠા મેવા ॥ ૨૩ ॥
- ઈંદ્રીમા લપટાણો અધ, બેવડ ચોવડ બાધ્યા બધ,
 જમડે બાધી ઉભો કર્યો, લઇને સૂણી ઉપાધ્યો ॥ ૨૪ ॥

સૂળી ઉપર માર્યાં માર, ત્યાંથી ઢાળ્યો કરે પોકાર,	
સામે સામા ઉભા દુત, મધે ઉભો કર્યો કપુત,	॥ ૨૫ ॥
મારે કારડા કરે બકાર, મુખથી મુરખ કરે બહુ શોર,	
હાથ હાઈ મુકાવો કાય, તન તપે ત્યારે બહુ રાય,	॥ ૨૬ ॥
શીલા લઈ જાતીપર ધરે, મુકાવા કાઈ નવ કરે	
ક્યારે ન ગાયા ગુણુ ગોપાળ, કાંઈ ન પડતો જમની-બાળ	॥ ૨૭ ॥
જમ રાત્રએ દીધો દંડ, નાખ્યો લક્ષ ચોર્યાંસી કુંડ	
સ્વાન શુકર ને ખડ ખીલાડ, કાગ નાગને ઉલુક શીઝ્યાળ	॥ ૨૮ ॥
અસંખ્ય જુગ ચોર્યાંસી દુર્યો, ઘણા કાળ તેમાં રડવડ્યો	
માટે રામ બળે નિર્વાણ, રામ કહો છોડી કુળ કાંણુ	॥ ૨૯ ॥
સાંભળને ઉદરની વાત, જુઠા માત પિતા સુત બ્રાત	
સગા કુટુંબ સૌ મુખના બેલી, દુખ પડે તખ દેવે દેલી	॥ ૩૦ ॥
માન્યુ વચન ઉપની મેહે, કડવુ લાગ્યુ તનમન મેહે,	
સદગુર પાસે આવ્યો જીવ, પીડાઉ છું સદાનો પીવ	॥ ૩૧ ॥
મુકાવો ચોર્યાંસી ઠામ, સદગુરજી ઓળખાવો રામ	
સદગુર મરતક મુકયો કર, સુણાવ્યો રામ તારક મંત્ર	॥ ૩૨ ॥
નણી મઢી મ જની રીત, સંભાળી ઉદરની પ્રીત	
ગર્ભે રહીને કહતો વાણી, લકિત ખીજ રહ્યો તો નણી	॥ ૩૩ ॥
ખીહવે ઉલટા જમના દુત, સદગુર કેરો મયો નિજપુત	
સદગુર શીપ લીધો સંભાળી, બ કનાળ રસ પાયો ગાળિ	॥ ૩૪ ॥
રામનામ મુખસે જખ બોલ્યા, મુરત મુરત દરવાજા બોલ્યા	
રામનામની ચઢી ખુમારી, નેણા આગળ શોભા ન્યારી,	॥ ૩૫ ॥
ચોર્યાંશીનો માર મીટાયો, મહાપદમાં લઈ મન સમાયો,	
અક્ષર અણ અક્ષરની મધે, ચોર્યાંસી છુટીતે સંધે	॥ ૩૬ ॥
ભરમ કરમ સખ મટીઆ કામ, રામ રામમાં પ્રગટયા રામ	
મય નિર્મળ મીટયા ખંધ મોહા, દોષ મટયા ત્યાં નવ ધરે રોષ	॥ ૩૭ ॥
પુરણુ બ્રહ્મ કહાવે પોતે, જલમ સદગુર મલીઆ જોતે	
ઉતરા ખંડથી ઉતર્યાં સંત, નિલક દાસ નામ તે મહંત	॥ ૩૮ ॥
તેના શિષ્ય તે દાસ રઘુનાથ, જોણે હરજી કીધા હાથ	
તેના શિષ્ય જાદવદાસ, ઘટમે રામ કર્યો પ્રકાશ	॥ ૩૯ ॥
ખદમદાસ તે તેના શિષ્ય, ઘટમે જાહીર લખ્યા જુગદીશ	
તેના શિષ્ય ઉભગર લાણુ, પુરશ અલંગી પ્રગટ પ્રમાણુ	॥ ૪૦ ॥

કાયર પડે મારગ માંહી, હરિ દીદાર પાવે નાહી સામત ચલે કંઈ તોડ, ગુરુગમ જાન લખ્કર જોડ	॥ ૨૬ ॥
નેળાંખામકા ભાઈ, ધીરજ દાલ દલકાર્ધ ચેતન ખડક ખાંડા હાથ, નિરગુણ જ્ઞાન લખ્કર સાથ	॥ ૨૭ ॥
કરણી કડીન સી કમાન, રેહણી સુરત બલકા ખાણ અનહદ શંખ નાદ બજાઈ, ઈસ ખીધ બરમ કાટ ઉકાર્ધ	॥ ૨૮ ॥
અજળા બપટ્ટી નોખત, બાજો ગગનમેં ગુપત મુનમેં ધ્યાન કરલે દહ, અવસર જાત હેરે મુંદ	॥ ૨૯ ॥
ઉડે સખ્દકા જખુકાર, મોહ સખ્દ હે ટંકસાર જલમલ જલમલે જ્યોતિ, સીજે મહેલમેં મોતી	॥ ૩૦ ॥
અરધે ચંદ્ર અરધે સુર, સુખમના મધ્યે વરસે નુર સોંહું નુરહે બરપુર, અખંડ રામ હાથ હજુર	॥ ૩૧ ॥
દીદા રતન મોતી લાર, દામની હોત હે ચમકાર અમ્હ રંગ દરશે સાર, છુપાંતીન બોલનહાર	॥ ૩૨ ॥
ભુમિ પાણી નહી પવના, ચંદા સુર નહી મગના દેવી દેવતા નહી માંહી, ત્રિશુલ્લી માયા નહી તાહી	॥ ૩૩ ॥
આહી અંત અલખ એક, ભકું રૂપ નાહી રેખ બેહુદ જીપર હે બિંબ, અવિગત ઓળખો બે અંબ	॥ ૩૪ ॥
અંધા દેખતાહે દુર, આવગત રહ્યા હે બરપુર રસના કરે દુકડા વીસ, પાપણી બળ્યા નહી જુગદીસ	॥ ૩૫ ॥
અખીયા બરો રાઈ જુણ, હરી ખીન દેખતી હે જુણ અવણ મેલ સીસા ગાળ, હરી ખીન મુઝે આળ પંપાળ	॥ ૩૬ ॥
મરતક નાહી પથર જાણ, ગુર પદ નમ્યો વહી નિર્વાણ મન માને સો કરીઆ મિત, અવસર હાર ભાવે જીત	॥ ૩૭ ॥
અવસર લસા હે તેરા, છુટેગા જનમકા ફેરા, સત સંગત સીજે કાજ, લક્ષકુલહે છોડી લાજ	॥ ૩૮ ॥
કર બજન કલપ કોડ, સતસંગ ખીન સખ છોડ વપં લક્ષ રહે ગુફા માંહી, સતસંગત ખીન પરલાર્ધ	॥ ૩૯ ॥
સદગુર સખ્દ ગ્રહે મન માર, પ્રગટ દશાકા પ્રકાર સાધુ સંગ સેજે જોગ, હોવે વસ્તું સરવે જોગ	॥ ૪૦ ॥
દશોદાર આગે તીન, અક્ષરાતીત અક્ષકુ ચીન વેદોચ્ચારકો કર્ણધ, સોધીલે ગુરોકો સંગ	॥ ૪૧ ॥

- તામે દુય ઉલટા ખંચ, આપા ટાળ ઉલટા અંચ
અંજન સદ્યુર અંજો, કીવાંડી જમણી બંજો
નિકામે સદ્યુર પડવા, ઉગ્યામુર ગયા બદવા
નાબી કમલસે જ્યોતિ, અખંડ હોત ઉઘોતી
જલમલ અખંડીત ઝલકે, ચોદીસ વીજલી ચમકે
ઢાલીક મુરજ અગવાળા, નિરખ્યા નુર અપારા
તારા અગણીતે કુલ્યા, માણેક મુકત અમુલા
હીરા રત્ન બહુ હોધ, સદ્યુર શબ્દ નીરખે ઓધ
દીપમે દેખીયા જખની, હમતુમ મીટ ગયા તખલી
કરતવ મીટયા હરી કહાયા, સાહેબ સકળ તન હાયા
સદ્યુર બેદ કીયા સાચા, લઘાખીન રહે સખ કાયા
પામે ગુગંધી જાવે, મારગ પવકમે પાવે
ચેતામણી કહી સાચી, મુરતી પીયુ ર ગ રાચી
કહેવે સાંભળે મહે જોહા હોવે વસ્તુ રૂપ વિદેહ
વારાદી શહેર લોહર વંચ, પ્રગટે જાખુ ટાવણુ ફંચ
વાકા બાવલા રવિદાસ, અનબે કચ્છે દ્વ વિશ્વાસ
રવિદાસકે અક્ષર ચાગ, અક્ષર અક્ષર જાન વિચાર
રરા જાણે રંકાર, વિરવા વસ્તુ લે વિચાર
હલ દરિઆવ નગરે નુર, મોદું સકળ હં હરપુર
સંવત અદ્દરશ પરમાખ, પીસાં વર્ષ હે અનુમાન
અમિવન શુભ પંચમ દીન, ચેતામણી પુરખ કાન
ગેરખી ગ મ શુભ રથાન, ખટ સાખ ચકવે જાન
એકલ બારા મહિ કીનાર, કહે રવિગમ તત્વ વિચાર
ચિંતામણી ચીનવે નર મોર્ખ, વાકુ આવાગમન ન દોર્ખ
ચિંતામણી શુધ આતમ લક્ષ, કહે રવીદાસ તે નિગધ.

સાખી

- ચિંતામણી ચીનમે ધર સમે સર્વ અજાન
રવિદાસ સન શબ્દમે પ્રગટે આતમ જાન
૧૫ નાખિમે જીહનદે સખા શિટ જાનદાર
રવિદાસ રંચ લાગીયા, અખંડ જ્યોતિ અપાર

નિલખોજી દેલી મળ્યા, પ્રેમ ઉદાસી જન
રવિરામ વિઠડે નહી, જ્યુ જલમેતી મીન

॥ ૨ ॥

નામ શુ જાનર ચિતામણી.

સાચી

ભાણુ શુર અવિનાશી અજર મુનવાસી પુગન

॥ ૧ ॥

નિરાનબ પગમ શુ યમે, અનહદ શમ્દ નિશન

હદ ખેહદ આદિ તખત, નિરાધાર નિજ રૂપ

॥ ૨ ॥

નેતિ નેતિ નિગમ કહે, રવિજાલા ગાયન ધૂપ

સહજ સુન્યમે હીરા ખમ્બા, વામુ પ્રગટયા ત્રાણુ

॥ ૩ ॥

પ્રાણુ થકી મન પ્રગીયા, મનથી પ્રગી વાણુ

વાણી મન અર પ્રાણુમે, મોહ જાગ્રત મુપન નિદ્રાય

॥ ૪ ॥

સહજ સુન્ય સત્ય નામમે, સમી તીન અનસ્થાય

વાણી મન અર પ્રાણુમે, હ સ સહજ સુન્યમે હોય

॥ ૫ ॥

ઉનકે બે અગાધ હે, ચીને વિઠલા કોય

ચોપાઇ

એ હી રામ ચાગે વાણુ, મોહ રામ સત જીવન પ્રાણુ

॥ ૧ ॥

મોહ રામ પ્રાણુ મન વાણુ, મોહ રામ દે ચારા ખાગ

રામ દે જ્યોમ મહા સત તેજ, રામ દે પ્રગટ પ્રગ્વિ ગેજ

॥ ૨ ॥

રામ હે શમ્દ ગ્વર્ષ સ્વરૂપ રામ દે રસ ગધ અનુપ

રામ હે પચ તત્વ પડ, રામદી રામ પડ ધર્મા ડ

॥ ૩ ॥

સોહ રામ બીતર બહાર, રામગી અત કરણ વિચાર

રામ દે નેનમે પ્રકાશ, રામ હે શ્રવણુમે વાસ

॥ ૪ ॥

રામગી સુદ્ધ શુદ્ધલી ગ્રહે, રામદી નસના રસદી લટે

રામ હે તવયા અગ અનિત, રામદી લઈયુ સતને શીત

॥ ૫ ॥

સમ દે અમ ઈદ્રિય પચ, ગમદી રામકા સખ સચ

રામ હે સુક્ષમ રામ હે સ્થુળ, રામ હે ડાગ રામગી મુગ

॥ ૬ ॥

રામ હે વાસ વસત ચોવીસ, મોદે અવતાર હે જીગદીસ

રામ હે પ્રકૃતિ માહી લાસ, પ્રકૃતિ રામ મારી સમાસ

॥ ૭ ॥

ખાલી રામવિના નહી કોય, રામદી રામમા એ સમાઈ

- રામ હે ગૌરી સુરીનર શેષ, રામિહે થહા વિષ્ણુ મહેશ
રામહી મરે રૂપ અનેક, રામહી અખંડ આતમ એક ॥ ૮ ॥
- રામ હે દીપ ઉડગણુ ઈડ, રામ હે અર્ક રૂપ ગોલીંદ
રામ હે રાહુ રામ હે કેત, રામહી ગમકુ દુઃખ દેત ॥ ૯ ॥
- રામ હે રામ રાવણુ કંસ, રામહી રામકા રઘુવંસ
રામ હે સર્વ છોડાવણુ બંધ, રામહી અગમ મુઝાવે અંધ ॥ ૧૦ ॥
- રામહી શુભો પડાવે ગ્રંથ, રામહી પાંગળો ચલાવે પંથ
રામ હે કોડ તેત્રીસ, રામ હે ઈરાડા સખ ઈશ ॥ ૧૧ ॥
- રામ હે રૂપિ અઢાસી સહસ્ત્ર, રામ હે રમતાહી સર્વંશ
ચોર્યાસી સીધ્ધ ઓર નવનાથ, આતમ રામકી સમ ઓથ ॥ ૧૨ ॥
- રામ હે દેવ દાનવ નાગ, રામ હે આગી માહી તે આગ
રામ હે અષ્ટ કુળ પવત, રામ હે રામ સાગર સખ ॥ ૧૩ ॥
- નામ હે મેઘ માળ રસાળ, રામહી જો અતળ પાતાળ
ગમકી જગત જગત હે રામ, રામકા ગમહે નિરકામ ॥ ૧૪ ॥
- રામ હે અર્ધ રામ હે ગર્ભ, રામ હે મુન્ય રામ હે સવ
રામ હે વરની રામ ઉગડ, રામ હે સળ ગ મુત્રહી આદ ॥ ૧૫ ॥
- જેતા કૃણુગા મેઘ પ્રમાણુ, તેતા રામકા અંચ જાણુ
રામ હે પાપ રામ હે પુન્ય, રામહી બકી રામહી મુન્ય ॥ ૧૬ ॥
- રામ હે પીર પેગ બર લાર, એકહી લાખ એસી હુબાર
જેતા જંત જુગમે જાણુ, તેતા પડ હે પ્રમાણુ ॥ ૧૭ ॥
- તે સખ રામકા હે અસ, કીડી દુજર સરવે વસ
રામ હે તરણુમાંહી તત, રામહી અરણુમાંહી બસત ॥ ૧૮ ॥
- એ સખ રામકા હે અંચ, સખહી રામકા હે રંગ
રામ હે સ્થામ નીવને રક્ત, રામ હે શ્વેતપિત અવિમ ॥ ૧૯ ॥
- રામ હે જુદ રામ હે નાદ, રામ હે રામકા સર્વ સ્વાદ
મીઠા રામકા ખારામે, લીખાસણુ રામ ખટામે ॥ ૨૦ ॥
- શીડા રામકા અમદા, રામહી રામકા અંગ સદા
મતુરસ અન્ન આરોગે રામ, તે મળ રામકા હે કામ ॥ ૨૧ ॥
- રામહી રામ તર તત્વ એક, કલહી કુલ જેતા અનેક
પ્રક્રિવ રજ ગણુતા નાવે છેહ, તે મળ રામકાહી સદેહ ॥ ૨૨ ॥
- જેતા કૃણુગા મેઘ પ્રમાણુ, તેતા રામ લાસહી જાણુ
રામહી રામ મે હે રામ, સરવે રામ એકહી ધામ ॥ ૨૩ ॥

એસે રામ અનંત કરોડ, રામહી રામ બંધી છોડ	
રામહી રામ એકવીસ બહમાંડ, અનંત બહમાંડ અનંતહી ખન્ડ	॥ ૨૪ ॥
તામે નામકા વિસ્તાર મોખે ગણુતા નાવે પાર	
યાકે બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ, યાકે ગવરી ઔર ગણેશ	॥ ૨૫ ॥
યાકે વેદ થકે વાણુ, યાકે કૃત ચારે વાણુ	
યાકે રથુળ મુક્તમ સંગ, યાકે પંદર તત્વ પ્રસંગ	॥ ૨૬ ॥
યાકે દેવ રૂપિ વિરક્ત, યાકે શિવ યાકે શક્ત	
યાકે વિશ્વ ઔર વિરાટ, યાકે સ્થાવર જ ગમ ધાટ	॥ ૨૭ ॥
યાકે રાજસ તામસ સત, યાકે માયા છવ અવિગત	
યાકે ક્રિયા કર્મહી કાંડ, યાકે પંચ તત્વહી પીંડ	॥ ૨૮ ॥
પંચહી સ્વાદ પાંચે રંગ, યાકે ઈષ્ટ પદારથ અંગ	
યાકે જાગ્રત યાકે સુપન, યાકે નિદ્રા તુર્યા જગન	॥ ૨૯ ॥
યાકે પ્રકૃતિ યાકે પુરુષ, યાકે ઇંદુ યાકે અક	
યાકે મેહે ઔર વેરાગ, યાકે બધ મુક્તિ ત્યાગ	॥ ૩૦ ॥
યાકે સીરગુણ સાકાર, યાકે નિરગુણ નિરાકાર	
યાકે આદ અંતને મધ્ય, યાકે અષ્ટ સાધક સધ્ય	॥ ૩૧ ॥
ગણુ ગંધર્વ ઔર એકવીસ, રામહી અઘ્માંડ પુણેશીશ	
જેતી મન માની વરત, જેતી હિંદે તેતી અસ્ત	॥ ૩૨ ॥
ઉપજે ખર્ચે ઔર પ્રલાય, તે સખ મનકી મમતાય	
સદગુર શબ્દ બ્રહ્મી હધીઆર ખગીયા ખડગ લે મન માર	॥ ૩૩ ॥
ચક્રે આકાશ સાચા શુર, મુખમણીસેજ વાજે તુર	
બહુ વિધ મુન્ય ધરતે ધ્યાન, એ તો હે સકળ અનુમાન	॥ ૩૪ ॥
સકળ શાસ્ત્ર કહેવે દુઃ, રામ હે ઉલટ આપ હજુર	
મેહ વેરાગકા હે કામ, સોહં સંગે સરખા રામ	॥ ૩૫ ॥
જહાં નહિ નાદ જહાં નહિ ખુદ, જહાં નહિ અક જહાં નહી ઇંદુ	
જહાં નહી હદ બેહદ પુન, જહાં નહી વરતી જહાં નહી સુન	॥ ૩૬ ॥
સખહી રામ ખેલનહાર, વે નહિ વાર વે નહિ પાર	
વારહી વાર સખહી રામ, પેખ્યા પુરણહી નિષ્કામ	॥ ૩૭ ॥
ઉનમુની છુટી ટેક, સોહી નામ હે સત એક	
ચિંતામણી રામ ચુંબર, ઉનકા કરો દદ વિચાર	॥ ૩૮ ॥
આદ અક્ષર કી હે વરત, મોની પ્રગટી સદગુર દદ	
રામાનંદકા કચીર, તાકા પદમનાલ સધીર	॥ ૩૯ ॥

સુમિરણુ નામકી સંભાદ, મેડીવણુ તનકી બાદ	
તાકા શીશ હે નિવકંડ, જાકી આશ કરે વૈકુંઠ	॥ ૪૦ ॥
તાકા રધુરવાળી અસંગ, તાકા જાદવદાસ અવંગ	
તાકા શીય ખટમદાસ, એકે નામ ખીન નહિ આશ	॥ ૪૧ ॥
તાકા શીય ઉજાગર લાણુ, જાધર નામ વસ્ત નિશાન	
લઘા નિજ મુખ સદગુરુ જેન, જહા કછુ મન પવન નહિ એન	॥ ૪૨ ॥
કયા ઉપદેશ મુળહી સાર, પંડ જમ્હાંડ ખીજહી પાર	
સનગુરુ લાણુ કીની મહેર, આપે આપ ઉગી લહેર	॥ ૪૩ ॥
લોહર વશમે અવતાર, પરચા લયા એસી ચાર	
ઓરહી પરચા શુભ અનત, નામહી ઉપાસી મહાસંત	॥ ૪૪ ॥
તાકા શીય હે રવીદાસ, કીના નામસે પ્રદાશ	
ખોયે સમાધિમે નેન, પરગટ પુરચા ઉચરે જેન	॥ ૪૫ ॥
જહાં નહી પ્રાણુ હસ નીગમ, સોધર હુવા સહેજ સુગમ	
હારકારા પરસી સાધ, મંડળી આગે સખ પેટલાદ	॥ ૪૬ ॥
સંવત અષ્ટ દશ આડનીસા સાલ, ઉચરે સખદ પ્રેમ રસાલ	
જેહી માસ શુક્લ પક્ષ, વારહી ગુરુ એકદશ	॥ ૪૭ ॥
મંથહી લયો રામ શુંભાર, જાની લહે સો અધિકાર	
શીખે સાંભળે મહે જેહ, મો નર થાએ તુત વિદેહ	॥ ૪૮ ॥
કુંવરજી પોત્યાં નિચી ત, ખીમહી સામ ચડીઆ ચિંત	
મહા સુખકારી જીવણુ પ્રેમ, સત મેવનકા નીત નેમ	॥ ૪૯ ॥
ગોવધન પ્રીતમ વાવ, લાવહીદાસ રામ દયાળ	
એ સખ સંતનકાહી દાસ, જાકુ રામ ખિન નહી આશ	॥ ૫૦ ॥
નામહી ઉપાસી જેહો સંત સોહી ભગત હે ભગવંત	
સરવહી સંત રજકી આશ, લાણુચરણુ રજ કહે રવિદાસ	॥ ૫૧ ॥

સાખી

નેનહી નીરખે નામકું, છપે નેનકે માંહી	
રામ રમત નિત દ્રગનમે, રવિ કોર્ષ જનનત નાહી	॥ ૧ ॥
હાંખલ કાખલકે મધ્ય, રામ રમત નિજ સાર	
રવિદાસ ઉસમે ગરક, સખમે સખકે પાર	॥ ૨ ॥
પંચ દોહા આદેકે ચોપાર્ધ સતાવન જાણુ	
દો હે દોહા અંતકે, સમજે પદે સુજાણુ	॥ ૩ ॥

રવિ સાહેબ કૃત શ્લોક

- પ્રથમ મમરું સદગુરુ દેવ, નિગમ અમૃત રસ વાળી અમેવ
લોહર વંશ પ્રગટે ભાગ્ય દયાળ, જાન ચક્રવે ભક્તિ ભોખાળ ॥ ૧ ॥
- ગોર્ધારે મેરામ સદગુરુ મેરા, અખંડ જાને મીટયા અધેરા
સદગુરુ એ દીન્દી અક્ષ કુન્દી, ખોલ્યા કપાટ મુર્તી ચરી ઉન્દી ॥ ૨ ॥
- સંત સરવને નામુ શીશ, સન સંગે ઝોળખ્યા જુગદીશ
મુરીનર મુનીશન જતન કરે છે, સાધન સાધીને જોગ ધસ છે ॥ ૩ ॥
- સદગુરુ દેશ સાથી ન્યારા, નિગમ અગમ ન લહે પારા
જોગી જોગ સાધીને યજ્ઞીઆ, હુંહું કરીને અબીમાને બજીઆ ॥ ૪ ॥
- જંગમ જંગમાં શીરે અહંકારે, જોખ ભક્ષા પલુ તરે ન તારે
ગેવડે સાર વસ્તુ નવ ચીન્દી છવ રંકરી સુરતી ન ગીની ॥ ૫ ॥
- મુળથી ન લહે માતમ મમરું, લાલ ન આળ્યો જાળ્યો નહિ ધમ
સાવક ધમ અજાળ્યો નિકા, આપ જાળ્યા વન લાગત શીકા ॥ ૬ ॥
- સંન્યાસી જુલ્યા જટ. વધારી, ધર પાંખી કરે વજુજ વેપારી
સર્વ નાશનો જાળ્યો નહિ બેદ, આતમ ઝોળખ્યા નહિ ॥ ૭ ॥
- દરવેશે દર દાસ ન જાળ્યા, અહીં ખુદાકા મુળ નહી પહીચાન્યા
અમથા પુકારે અહીં ખુદાદી, ધરમાં સજીવન વસ્તુ ન પાર્થ ॥ ૮ ॥
- ખાદુમજુ જુલ્યા ખાખંડ પેડે, છોડિ અહમ વિદ્યા પૃથિવને ખેડે
ગાયત્રીને ચેતન યર્ધ ન સાધી, આડે પહોર તે કંઠ ઉપાધી ॥ ૯ ॥
- ખટ દશન ને ખટ શાસ્ત્ર જાઈ, ધટ જોન્યા વિના મુળ શુભાર્થ
ખાર પંથને છત્રીમે સજુ, ખાહેર અથડાવે ધર અર ખનુ ॥ ૧૦ ॥
- સિદ્ધ સાધક સ્વામિને દાસ, લોભે લેવાણા જિન વિશ્વાન
શુર ચેલા ઝોર મેવક ને સ્વામી, આઘ ન ઝોળખ્યા અંતરજામી ॥ ૧૧ ॥
- શેખ મહેશ સનકાદીક નામુ, તીનદી વસાયા શ્રી સુનગામુ
અક્ષા વિજયુ એ કહી આરદાસ, તેની ગતિ છે ચેથે પદ વાસ ॥ ૧૨ ॥
- પ્રથમ ઝોં નહિ ચવન સાધ્યા, હિલટ અહીં મુજ કમજ પાંધ્યા
તીહાં વસે છે ગણપતી દેવા, ચાર પાંખડી કમલ અબેવા ॥ ૧૩ ॥
- લાલ વણું રીધ સીધ સક્તિ, જાપ હસો ત્યાં જોગની જુક્તિ
મૈયુન કમળ જોયા પ્રકાશી, જારી વાસના સર્વ તપાસી ॥ ૧૪ ॥
- અક્ષા સાવિત્રી ખટ દળ માંહી, ખટ સહુજ જાપ ત્યાં યાર્થ
ચાલી સુરતી ન રહે થંભી, નિરખે ચડે જ્યાં દસ દલનાખી ॥ ૧૫ ॥

- કપીવ વણં જ્યા વિષ્ણુ કુમાર, મહા પ્રેમવ તીહા ઉઠે વાગ
અટ હનર નપ તીહા ચાડ, વીગલા જોગી તીહા રહે સમાઈ ॥ ૧૬ ॥
- ચાલી સુરતી પવન સમેતા, કાદશ શિવ જ્યા મેઢા અજ્ઞતા
હદે કમવમા જ્યોત જગાર, અખ ડ આન દ નાદ બજાર ॥ ૧૭ ॥
- ખટ હનર નપ તીહા ઢરહી, વિરલા સાધુ તીહા સુરતી ધરહી
મોહસ કમલ ઉઠ નિવાસા, તીહા કોઈ એક વીરલા દાસા ॥ ૧૮ ॥
- જીવ રહે ત્યા શક્તિ જ્ઞાના, તે ગદ જીતે કોઈ સ ત સુજના
તીહા ઢરે સહુત્ર અજ પા, ઢરે તેણે જે જાણને ઝ પા ॥ ૧૯ ॥
- તીહાથી વિરલા સુરા થઈ ચઢ્યા, બત્રીય પાખડી કમલ મલીઆ
ગ ગા જમુનાને વચ્ચે સરસ્વતિ, તીહા ખેડા કોઈ ॥ ૨૦ ॥
- આસન વાળીને ખેડા મહામુની, મુગ્ધી મધુરી મધુરી સુની
તહા સુરતી સ ચરી ભાઈ, દો ખીચ શ્રમર મુધ દસાઈ ॥ ૨૧ ॥
- સહુત્ર એક અજ પા દોષ, મહારસ પીવે લા વિરલા કોઈ
શ્રમર ગુફામા ખીરાજે હુસ, મોહ મણા સ ત સો ॥ ૨૨ ॥
- આગે સહુત્ર કમન અનુપા, દુર્ધાતિત ત્યા અકિત રપા
પ્રેમજ્યોત ત્યા પ્રેમ પ્રકાશા, સહુત્ર એક અજ પા જપા ॥ ૨૩ ॥
- મહામુની ત્યા ત્રીભુવન રાય, તીહા દર્શન કરે દેવતાય
બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વર જોગી, ઢરે દર્શન ત્યા ગાધવં લોગી ॥ ૨૪ ॥
- એગલા લગી છે દુહુ ના ખેન, તેની ઉપરે સહેજ સુન મહેલ
સહેજ સદૃષ સહુજન દ સ્વામિ, સત પદોત્યા જેની ॥ ૨૫ ॥
- તેની ઉપરે ધામ હમાન, દેહા ન્યા સખ જુગ પસારા
શીરચુણુ નીરચુણુ વાજ નહી, તે સ્થાને ઝ મ ત સમાધ ॥ ૨૬ ॥
- પ્રગટ રપસે સરજન હાગ, એતે મીઠ્યા મો દેખન દાગ
નખ શીખ ખોલ કીયા નીવેડા, એતે મીટ્યા શ્રમના બેડા ॥ ૨૭ ॥
- તીન દેવ ઓર તેત્રીસ કોડા, ઉન પદસે સખ રહે ગયા ઓરા
તત્વ તાસી દેખને અગસી, અમત માનમ તત્વદલી ॥ ૨૮ ॥
- આપતે આપ કીયા વીચાન, ઓગ કહેમો બગ ગમાન
રવિદાસ રમતા રામ કપીના, વગ્ન તપ ની જાનુ સરીત ॥ ૨૯ ॥

હું નહિ તે નહિ જાન નહિ ભાંતી, આપે જોડ્યા મો આપ સુખતી
સુખતી વીજતી માઢી ન ખારા, રવી જોડ્યા સો

રમણ હમારા ॥ ૩૦ ॥

રવિ સાહેબ કૃત ગુરૂ મહિમા

રવીદાસ ગુરૂ સંતકી, જા શીરધારી હાપ
જીવત જગતકો બેટ જ્યો, જનમ મરણુ દજ્યો તાપ ॥ ૧ ॥
ગુરૂ મહિમા ગુરૂ ગમ કહું, સાધુ સંગ પ્રસાદ
રવીદાસ જાખ અખંડ ધર્મ, મો ગુરૂ નિરંજન આદ ॥ ૨ ॥
ગુરૂ સરા હે સંત સખ, અપને અપને જાન
મેરા સદગુરૂ જાન હે, મો ગુરૂ નિરંજન આદ ॥ ૩ ॥
તેજીમ કોટી દેવતા, રવિ આસી સદસ
ચોરાશી રીપ નાપ નપ, અહો શબ્દ ગુરૂ મંત્ર ॥ ૪ ॥
રવીદાસ ગુરૂ સહેજે મળ્યા, દેખન દીન દયાળ
ચુટકી દીની શબ્દકી, પલમેં ભયા નિહાવ ॥ ૫ ॥
રવીદાસ ગુરૂ સેવતાં, પ્રગટ બઈ પરતીત
બેઠા અનમે તખતપર, ભયા આપ અદેત ॥ ૬ ॥

ચોપાઈ

સખ સંતનકી આજા યાઉં, ગુરૂ મહિમા અમૃત રસ ગાઉં
આઘ અંત નહિ જોહંકારા, ગુરૂ અવિનાશી સરજનહારા ॥ ૧ ॥
પ્રથમ સદગુરૂ ધર્માંડ બનાઈ, કેતીકબેર જીન ધરા ઉઠાઈ,
સરજનહારા ગુરૂ નિરધારા, ગુરૂ સેવે ઉતરે ભવ પારા ॥ ૨ ॥
નિરશુભ ગુરૂ રૂપસે ન્યારા, જાંઈ રજો સખહી સંસારા
હે સદગુરૂ નિરંજન આપ, કાટત કોટ જનમકે પાપ ॥ ૩ ॥
સો સદગુરૂ ધટકે માંહી, ચાર અક્ષર આવે નહિ જાહી
સદગુરૂ આનંદ નિરંજન દેવા, આપે લક્ષ અવલક્ષ અભેવા ॥ ૪ ॥
ગુરૂ મહિમા હે અપરંપારા, ગુરૂ નારાયણ નર અવતારા
ગુરૂ વિષ્ણુ હુન્ન અવર ન કોઈ, ગુરૂ વિષ્ણુ ભક્તિ મુક્તિ ન હોઈ ॥ ૫ ॥
જેતા નામ રૂપ જગમાંહી, સખકો હે સદગુરૂકી જાંહી
હરિ ગુરૂ સંત એક પરમાણે, ગુરૂ ગોવિંદ નારાયણ જાણે ॥ ૬ ॥
ગુરૂ મહિમા હરિ આપ વખાણે, વેદ પુરાણ ભાગવત ઠાણે
ધક્ષા વિષ્ણુ મહેશ્વર દેવા, આદિ સક્રિ કરે ગુરૂકી સેવા ॥ ૭ ॥

અંસ ચોવીસ નરંજન કેરા, આદિ અંત સદગુરકા ચેરા
જેતે નામ રૂપ ગુણ કહાવે, તે સદગુર પદ સકલ સમાવે ॥ ૮ ॥

દોહડા

વેદ પુરાન અપાર હે, અહા રહ્યા બૂલાઈ
ખીર નીર ન્યારા કીયા, રવિ ગુર હંસ વસાઈ ॥ ૧ ॥

ગુર ઇશ્વર ગુર પાર અહિ, સદગુર સખકા દેવ
ગુર ખિના પાર ન પાવહી, તું રવિ સદગુર સેવ ॥ ૨ ॥

ઇતિ શ્રી રવિ સાહેબકૃત ગુર મહિમા પ્રથમ વિશ્રામ

ચોપાઈ.

ગુરકી મહિમા કહા બખાનું, મે મતિમંદ મરમ નહિ જાનું
ગુર મહિમા ગુર આપહી બુઝે, મે મતિમંદ કહા મોહી સુઝે ॥ ૧ ॥

ગુર મહિમા ગુન ગોવિંદ ગાઉ, વ્યાસ વચનકી શાખ બતાઉ
ગુર મહિમા કોઈક જન જાને, વેદ પુરાન શાખ વખાને ॥ ૨ ॥

મેં મુરખ સદ બુદ્ધિ હીના, જો ગુર કહ્યા મોઈ કહી દીના
રસના એક કહાંસો કહીએ, ગુર પ્રસાદ પરમ પદ લહીએ ॥ ૩ ॥

ગુર મહિમા સુરનર મુનિ ગાવે, શુક સનકાદિક ચરણ ચિત લાવે
નારદ શારદ અગમ બતાવે, શેષ મહેશ નિગમ નેનિ ગાવે ॥ ૪ ॥

રામકૃષ્ણ ગુર આશ ધરાવે, તો મોહી ગરીબકી કાન ચલાવે
સદગુર આદિ અંત મધ્ય સ્વામિ, સદગુર સખકે અંતરજનમિ ॥ ૫ ॥

સદગુર સકલ બૂવનકે રીકા, ગુર ખીન સખ સુકીતહે રીકા
સદગુર સકલ કલપકે સાખી, સકલ બુવન ગુર તનમય રાખી ॥ ૬ ॥

સકલ બુવન ગુર તનમે દેખું, ગુર ગોવિંદ ન્યારા નહિ પેખું
ગુર સમ ઓર ન દેખું દુખ, આદિ અંત મધ્ય ગુરકી પુખ ॥ ૭ ॥

ગુર નારાયણ સત કરી જાનો, શબ્દ પુરાતન સાચા માનો
સદગુર સતપુરૂષ પરમેશ્વર, ગુર નરદેવ દેવ દેવેશ્વર ॥ ૮ ॥

સતકા શબ્દ દીવા દીન જાની, સદગુર રામ પરં અહિ જાની
ગોવિંદ પાગે ગુર કે શબ્દ, દીન મલિન મેટે મન લખ્દ ॥ ૯ ॥

દોહડા

વેદ પુરાન યું કહતહે, શુકજી પહોંચે ધામ
રવિ કહે ગુર ઉપદેશ ખીન, નહિ પાગે વિશ્રામ ॥ ૧ ॥

જનક વિદેહી ગુર કીયા, જનત હે મળ કાર્જ
સુખ સાગર રવિ કહે, શુદ્ધ પહોચે મોર્ધ

॥ ૨ ॥

ઈતી શ્રી રવિ સાહેબ કૃત ગુર મહિમા વિગ્રામ જીને

ચોપાઈ

ગુર ગોવિંદ દોન એક રૂપા, નામ રૂપ ગુણુ બેઠ અનુપા
ગુર અવિચલ પદ પૂરણુ ધામા, ગુર સ્વામી ગુર જગ વિગ્રામા ॥ ૧ ॥

ગુર ત્યાગી ગુર ધામ સ્વરૂપા, જ્ઞાન ભાડા અમીસ કુ પા
સદગુર જનમ મરણુ ને ન્યાગ, સદગુર સંગઠ સન્જનન ॥ ૨ ॥

સદગુર અગર અમ અવિનાશી, મદગુર પગમ જગોત પ્રદાશી
ગુરસમ એર ન દેખુ અના, ગુર ગોવીંદ દોર્ત એટ મમાના ॥ ૩ ॥

સદગુર અગમ નિગમ પદ પુરા, સદગુર જ્ઞાન ધ્યાન ભરપુરા
સદગુર સખ મુક્તિ સખકેરા, સદગુર આવાગમન નિવેરા ॥ ૪ ॥

સદગુર પ્રેમ નિધન ધર્મ, સદગુર ભક્તિ મુક્તિ કે મર્મ
સદગુર જોગ જાપજત પુજા, ગુર ખીન ઝોગ આચાર ન દુજા ॥ ૫ ॥

ગુર જપતપ તિરથ સેવા, સદગુર સખ દેવનકે દેવા
સદગુર અનત કલા બનાઈ, સદગુર આપ અખડ વહાઈ ॥ ૬ ॥

સદગુર દયા ધરમ સત દાના, સદગુર ભક્તિ જ્ઞાન વિજ્ઞાના
સદગુર ખલિ વિશ્ણુ મહેશા, સદગુર સુરીનગ જન મુની ગેવા ॥ ૭ ॥

સદગુર પાર ખલિ ભગવાના, સદગુર સગકે જીવન પ્રાના
સદગુર ચેતન આતમ રામા, સદગુર પરમ ધર્મ કે ધામા ॥ ૮ ॥

સકલ તીર્થ ગુર પદ રજ સોઈ, ચાર વેદ ગુર શબ્દ મોઈ
મે મતિમ દ વહા ગુન ગાઉ, સાયર અગમ પાર નહિ પાઉ ॥ ૯ ॥

દોહડા

સદગુર સેવા કીજયે, ધરીએ એક મન તાર
ગુર ખીન કાઉ દુજા નહી, છ રવિ સદગુર ધાર ॥ ૧ ॥

રામ કૃષ્ણસે કા બડા, જીનહી રચી સખ અટ ॥ ૨ ॥

રવિનાસ ગુર સેવા કરી, દુવાંસા રવિ વશિટ ॥ ૩ ॥

ઇતિ શ્રી રવિ સાહેબ કૃત ગુર મહિમા વિગ્રામ જીને

ચોપાઈ

- ગુર ગુર જાપ કરો મન મેરા, લવસાગર નહિ આવે નેરા ॥ ૧ ॥
- ગુરડા ધ્યાન ધરો નરનારી, સહજ સ્વભાવ તરો સ સારી ॥ ૨ ॥
- ગુર ગુર જાપ કરો મન પ્યારે, ગુર ગુર ઝહત કોમી અથ બારે ॥ ૩ ॥
- ગુર વિશ્વાસ ભરોમો રાખો, દુરમત ડપટ દુર ડરી નાખો ॥ ૪ ॥
- સદગુર મ ત્રહિરદે ધરી લીજો, તન મન ધન સખ અપન કીજો ॥ ૫ ॥
- ગુર ગુર જાપ કરો મન ધીર, ગુરકો શબ્દ રાખો હીરે હીન ॥ ૬ ॥
- ગુરકો સુમરણુ નીશદીન કીજો, જીવન જનમ સુકૃષ્ટ ડરી લીજો ॥ ૭ ॥
- એક નામ ગુર દેત દીખાઈ, સોહિ નામ ગુર કયા વસાઈ ॥ ૮ ॥
- ગુર સમર નિજ નામ વિચારો, આપ તરો ઓરનકુ તારો ॥ ૯ ॥
- સદગુર શબ્દ નાવ નિરધારો, લવસાગર ચઢી ઉતરો પારો ॥ ૧૦ ॥
- ગુર ખીન જ્ઞાન ધ્યાન તપ ધરમુ, પાવત નાહી મુક્તિકો મરમુ ॥ ૧૧ ॥
- ગુર ખીન જોગ જાપ તપ ડરણી, ઉખરા ખીજ ઉગત ॥ ૧૨ ॥
- નહી ધગણી
- ગુર ગુર જાપ કરો મન આઠે, નહિ તો દુ ખ પાવેગે પાઠે ॥ ૧૩ ॥
- નારદ વેદ બ્યાસ મુની ભારી, વેદ વચન ઝહે શાખ પુઝારી ॥ ૧૪ ॥
- ગુર ખીન પ્રભુસુ હોય ન ભેટા, ગુર ખીન શીઘ્ર માન ખીન રેટા ॥ ૧૫ ॥
- ગુર ખીન શીરત જગતમે રોતા, ગુર ખીન બ્યુ વેશ્યાકા પુતા ॥ ૧૬ ॥
- ગુર ખીન એસે જનમ શુભાયા, ગુર ખીન રમતા રામ ન પાયા ॥ ૧૭ ॥
- સદગુર ખીન ધીર ન આવે, ગુર વીના નીજ તત્વ નહી પાવે ॥ ૧૮ ॥

દોહડા.

- ગુર ખીના કહુ ઉગે નહિ, ભક્તિ મુક્તિકો મુળ ॥ ૧ ॥
- પથર ખેગે ખેતમે, રવિદાસ રૂળ નહિ ફુલ ॥ ૨ ॥
- ઈતિ શ્રી રવિદાસકૃત ગુર મહિમા ચતુર્થ વિગ્રામ ॥ ૩ ॥

ચોપાઈ

- ગુર દીક્ષા લઈ ચવહી આકા, શત જનમયો સરજો પાકા ॥ ૧ ॥
- સદગુરકી આજ્ઞા જો લોખે, તાપર જમ રાજા કોપે ॥ ૨ ॥
- સદગુરકી અદખ ન રાખે, તાકુ શસ્ત્ર દોઝખ લાખે ॥ ૩ ॥
- સદગુરકા નાવે વિશ્વાસુ, તાકો કાચ કરતહે ગ્રાસુ ॥ ૪ ॥

ગુરુસે માન ગુમાનં જળાવે, સો શીખ સીધા જમપુર જાવે	
ગુરુસે આડા તેડા બેાવે, શ્વાન હોઈકે ધર ધર ડાવે	॥ ૩ ॥
ગુરુસે જ્ઞાન ગર્વ દેખાવે, કોટી જનમ કુકરકો પાવે	
ગુરુમે વાદ કરે નર નારી, કોટી જનમ પડે નકં મોઝારી	॥ ૪ ॥
ગુરુકો શબ્દ મેટ પગ ધરીએ, તો ભવસાગર કેસે તરીયે	
સદગુરુકી મગજદ ન ધરદી, લખ ચોગસી કુ કમે પન્દી	॥ ૫ ॥
ગુરુકો શબ્દ સુને નહિ કાના, ભવસાગર જુડત અભિમાના	
ગુરુકુ દેખ કરત અભિમાના, વ્યાસ વચન પડે નકં નિદાના	॥ ૬ ॥
ગુરુકો જ્ઞાન મેટત મત યાપી, તીન લોકમે જડો તે યાપી	
ગુરુકુ મેટ પખાને આપા, ધરતી ભાર મરત તેદી પાપા	॥ ૭ ॥
ગુરુસે બીવટા બચન સુણાવે, શત જનમ કોટીકે પાવે	
ગુરુસે શીખ હિયા હોઈ બેઠે, શત હાથ ધરા હેઠે પેઠે	॥ ૮ ॥
ગુરુસે ઉલટા સુનાવે બેના, શત જનમ અધા હોઈ નેના	
ગુરુ આજ્ઞા બીન જો કછુ ટરીયે, તો ભવસાગર કેસે તરીયે	॥ ૯ ॥

દોહડા

શીવ પુનમે બેઠે ગુરુસે કયો ગુમાન	
રવિ કહે શીવ શ્રાપતે પયો ચોરાલી ખાન	॥ ૧ ॥
ખાનજી દેહ અનેક ધરી, પ્રગટયો કાક જુશ ડ	
નામ ઉપાશી રવિદાસ કહે, જનનત હે નવ ખ ડ	॥ ૨ ॥
ધૃતિ શ્રી રવિ સાહેબકૃત ગુરુ મહિમા પાચમો વિશ્રામ	

ચોપાઈ

ગુરુ ની દા જાકે મુખ ઉપજે, કોની જનમ ગધ્ધા હોઈ નીપજે	
ગુરુ ની દા જાકે મુખ હોઈ, વાકા મુખ દેખો મત કોઈ	॥ ૧ ॥
ગુરુ ની દા જો શ્રવણે સુણીએ, અપને હાથ ગ્રાણ નીજ હણીએ	
ગુરુની દઠ જો કોઈ નર હોઈ, વાકા સ ગ કરે મત કોઈ	॥ ૨ ॥
ગુરુ ની દક ધરતી પગ ચંચે, તાકે ભાર ધરન અતિ કંચે	
ગુરુની દઠ અવની પર સોવે, ધરતી ધુસે શેષ અતી રાવે	॥ ૩ ॥
ગુરુની દક મુખ હસકર બેાવે, ધરતી ગગન મેહ ધર ડાવે	
ગુરુની દક જો ખલ દીખાવે, જ્ઞાની કાન મુ દકે જાવે	॥ ૪ ॥

ગુરનીંદક જનમ્યા કુલમાંહી, જમ ધર આનંદ હોત વધાઇ
 ગુરનીંદકકા હે મુખ કાલા, સો મુખ જાળો અગ્ની જવાળા ॥ ૫ ॥
 ગુરનીંદક મુખ મેલો વિધી, વ્યાસ વચન નીંદક બડ દુષ્ટ
 ગુરનીંદકકા મોહા જારો, આપ મરો નીંદકકુ મારો ॥ ૬ ॥
 ગુરનીંદકસે ખાત ન કીજો, આગે જાઈ હલાહલ પીજો
 ગુરનીંદક જો ભેટે આઈ, ધ્યાન દાન જપ તપ લેઈ જાઈ ॥ ૭ ॥
 ગુરનીંદક જમજીંકર ચારો, ગુર નીંદકકું જો કોઇ મારો
 ગુરનીંદકો પાપ અપારો, કેસે કહું મેં વારંવારો ॥ ૮ ॥
 ગુરનીંદકકા મરતકે છેદે, તાકો પાપ રતિ નહિ ભેદે
 ગુરનીંદક નર નકટા કહીએ, ગુર નિંદક સન ભક્તિ ન લહીએ ॥ ૯ ॥
 ગુરનીંદક જો સનમુખ આવે, બુધવંત કાન મુંદકે જાવે
 ગુર નીંદા સમ પાપ ન દુજો, ધીક મતીમંદ કહાં તોહી મુજો ॥ ૧૦ ॥

દોહા

ગુરનીંદક નર નુગરો, મહા પાપી નર મુંદ
 રવીદાસ કહે અધમતે, પયો ચોરાસી કુંડ ॥ ૧ ॥
 ઇતિ શ્રી રવીસાહેબ કૃત ગુર મહીમા છંદો વિશ્રામ

ચોપાઈ

સદગુરસે રહીએ કરજોરી, જોસે નટરી ચઢતે દોરી
 મકર તાર ચઢી મોજહી પાવે, કોગે સુરત જુકા હોઈ જાવે ॥ ૧ ॥
 સતગુર સત પુરુષ સત સ્વામી, મનવશ કરી રહીએ શીર નામી
 સદગુર આદ અખંડ સરપા, ગુણુ નિરગુણુસે ન્યારા રપા ॥ ૨ ॥
 ઝલમલ ઝલમલ સતગુર તેજા, સુર તપે બહુ સદગુર સેજા
 અનંત ચંદસે સીતલતાહી, અનંત તેજ તે અધીક કહાઈ ॥ ૩ ॥
 સદગુરકું સખ આગે ધરીએ, તનમન ધન સખ અર્પન કરીએ
 સદગુરજી લોપે નહી વાચા, સો સદગુરકા સેવક સાચા ॥ ૪ ॥
 દારા સુતવીત ધામ અવાસુ, સોંપી ગુરને ચઈએ નિરાસુ
 સો સીખ પાવે રામહી રમતા, કાંણુ વચન મન આણે સમતા ॥ ૫ ॥
 જો સદગુર અવગુણુ દેખાવે, મહા અમૃત સેવક મન લાવે
 નિર્મોહી સદગુરજી રીતી, સાચા સેવક આણે પ્રીતી ॥ ૬ ॥
 સાર સાર જો સરવે વસ્તુ, કરીએ ભેટ ગુરને હસ્તુ
 ગ્રંથે ખુમારી જો મટી જાવે, ગુર ભજનસે જો લક્ષ લાવે ॥ ૭ ॥

- વળગે નહીં કબલુ મન બાણ, જો સદગુરુ રાખે રાણ
 સદગુરુ મુખમે વચન ઉચારે, ઝડપ લીધે શીખ તન મન વારે ॥ ૮ ॥
- ગુરુ મહીમા સખસે અધીકાર્થ, શીવે શીવા પ્રતી કંઠા દ્રદાર્થ
 વેદ વચન મો બ્યાસે ગાયા, ગુરુસે અધીક નહીં ગધુગાયા ॥ ૯ ॥
- પ્રગટે સદગુરુ રોહેર વાગહી, મો સદગુરુકી ઘરત બડાઇ
 નિજ ધ્યાન નિજ જોદ બતાયા, નિશ્ચે કરી નિજ નામ લખાયા ॥ ૧૦ ॥
- બાણુ ગુરુને કરે આદેશ, ગુરુજર ધરણ ગુરુ કીયા પ્રવેશ
 મહીકાઠે શેરખીમે વાસા, ગુરુ બાણુ સેવક રવીંદાસા ॥ ૧૧ ॥
- ત્રિસ ધ્યા પદહી યદ પાઠા, છુટે બધ પદ લહે નિરાટા
 જોગ જાગ જત તપ અલહી, પદી ગુરુ મહીમા સખ કૃમ લહહી ॥ ૧૨ ॥
- વિજયુ સદુત્તમ આદી લઈ ગીતા, ધવચ નારાયણ પન્ન પુનીતા
 બાગવત આગે પાઠહે જોતે, પદી ગુરુ મહીમા કૃનહે તેતે ॥ ૧૩ ॥
- કાશી ક્ષેત્ર જઈ દેવે દાન, ગયા પ્રાગ પુસ્કગ રનાન
 ચીત નીરમલ હોઈ પાઠ જો કરહી, મો નર સેહેજે ભવ-
 નિધી તરહી ॥ ૧૪ ॥
- વેદ પુરાણ શાસ્ત્ર વીલોઈ, સદગુરુ તત્વ નિદાસ્યો દોહી
 ગુરુ મહીમા સારનકે સાર, ઉમીયા પ્રતી ઢહે તીપુરાર ॥ ૧૫ ॥
- ગુરુ મહીમા ગુરુ ગમમે ગાયા, ચડચડ અનહદ નાદ બળયા
 પ્રેમ જ્યોતિ જ્યાં અવખ સ્વરૂપા, ત્યાં સદગુરુજ અશ અરૂપા ॥ ૧૬ ॥
- જ્યોતી પાર સદગુરુ ખીરાજો, અમર પુરુષ રવી ચ દા લાજો
 એક પ્રકાશે સજ્ય પ્રકાશા, તામે લીન ભયા રવિદાસા ॥ ૧૭ ॥

દોહા

- ગુરુ મહીમા પુરન ભગો સદગુરુ પ્રગટે માહી
 રવિદાસ હિસમે સમ્યા નામરૂપ રચા નાહી ॥ ૧ ॥
- ગુરુકી ઉપમા અનેક હે, રની ઢહે રસના એક
 ગોપ કોગી ના કલ સકે મહિમા ગુણુ વિવેક ॥ ૨ ॥
- ગુરુ અધિક જોડી ન્તો, શ્રુતી સ્મૃતિ ઢહે સાખ
 ગુરુ ખીન ગોવીંદ ના મીચે, ભવે ભવો પ્રતી ભાખ ॥ ૩ ॥
- સમ વિશ્રામ ગુરુ મહાત્મ્યકે, મુણે પદે નગ નાર
 ભવ સાગર કે પથકો, રવિ નીશ્ચે પાવે પાર ॥ ૪ ॥

ઢાદશ નવ સાખી બની, સીતેર હે ચોપાઠ
 ગુર મહીમાકે ગ્ર થકો, રવિ ગુણ ગાઠ ॥ ૫ ॥
 સ વત અદાર અદ્ય જોડમે, કુળ ચૌદશ તિથી જન
 ગુર મહીમા કીનો રવિ, યથા બુદ્ધી પ્રમાન ॥ ૬ ॥
 ધતિ શ્રી રવિ સાહેબ કૃત ગુર મહીમા વિશ્રામ સાતમે

સ પૂણ,

શ્રી ગણપતીનું લજન

સમર સાજ સવેરા એવા ગુણનાપતિ સુ દાનારેજી ॥ ૮૬ ॥
 માતા લક્ષ્મીજે જેની પાર્વતિ હે સ્વામિ પિતા શ વર દેવા ॥ ૧ ॥
 થી સી દુરની સેવા ચડે હે સ્વામિ ગમે કુલકાની માના ॥ ૨ ॥
 મધુર મુકુટ શિર જન ખીરાજે, સ્વામિ કાનુમે કુ કળ વાગા ॥ ૩ ॥
 અદારે વણના વિમ્બ હરે છો, સ્વામી ધર્મની
 બાધેય ધર્મશાગા ॥ ૪ ॥
 વહે રવિદાસ સતલાણુ પ્રતાપે, સ્વામી ખોલેન અજના તાગા ॥ ૫ ॥

ખીમ સાહેબ તથા રતિ સાહેબની પ્રશ્નોત્તરી

જીરે સ તો બેદ અગમરા બુજો ॥ ૮૬ ॥
 ક્યુ કર સદગુર સમરીએરે, ક્યુ કર લીજે નામ,
 ક્યુ કર ઉનકુ દેખીએ, વહા છે આતમ રામ,
 તમે બેદ અગમરા બુજોરે ॥ ૧ ॥
 સ્વાસો સ્વાસે સમરીએ અવનીશ લીજે નામ,
 તુરત તુરતસે દેખીએરે, ઘટો ઘટ આતમ રામ
 સ તો બેદ અહારા પાયારે ॥ ૧ ॥
 કહાસે વીજા કરે ઝબુમરા, કહાસે જ્યોતી જાગે,
 કહા સદગુરકી નોખત બાજે, તખતે કાન ખીરાજે,
 તમે બેદ અગમરા બુજો ॥ ૨ ॥
 આપ તેજસે હુવા ઝબુકાગ ત્રીકુળી જ્યોતી જાગે
 ગગન મ કળ મે નોખત બાજે, તખતે આપ ખીરાજે
 સ તો બેદ અહારા પાયારે ॥ ૨ ॥

કહાંસે આપા કહાં જાયગા, કહાં તુમારા ધામ,
 આ કાપા કાલે પડી જાશે, તમે ખતાવો હામ,
 તમે બેદ અગમરા જુગો ॥ ૩ ॥
 હુમહી આપા તુરસે, અમરાપુરમે ધામ
 ચડી સુરત અસ્માને ઠેરાણી, અહા હુમારા ધામ
 સાધુ બેદ અહારા પાપા રે ॥ ૩ ॥
 કેન શબ્દશે ધુન લગાઇ, કેન નામ નિરધારા,
 ખેમદાસ રવિદાસકુ પુછે, માની બોલોકે બારા
 તમે બેદ અગમરા જુગો ॥ ૪ ॥
 સત શબ્દસે ધુન લગાઈ અર્ધ નામ નિરધારા
 કહે રવિદાસ ગુર જ્ઞાન પ્રતાપે, આહં મોહંમે ન્યારા
 સાધુ બેદ અહારા પાપા રે ॥ ૫ ॥

ખીમ સાહેબનો પ્રશ્ન

કોઈ પરખંદા, સતશબ્દકા રૂપ, કોઈ પરખંદા ॥ ૨૬ ॥
 મુળ શબ્દ સો કહાંસે ઉઠે, કેન દેશમે બોલે,
 કેન મ કુળ શબ્દકા વાસા, તત્ત્વ વિચારી તોલે, ॥ કોઈ ॥ ૧ ॥
 કીતના લખા કીતના ચોડા, કીતના હે અનુમાના,
 કેસા રૂપ શબ્દકા સાધો, ખતવાઈ દો કર ધ્યાના ॥ કોઈ ॥ ૨ ॥
 કીતના હલકા કીતના ભારી, ખારા હે કે મીઠા,
 મોહી ગરીબકુ કહી સમજાવો, શબ્દ કેન ખીધ દીઠા, ॥ કોઈ ॥ ૩ ॥
 શરીર બોળ શબ્દકુ પકડો, લાય મહી ખતલાવો,
 પડે પીંડ પ્રગટ ધર ભાંગે, શબ્દ કહાં સમાવો ॥ કોઈ ॥ ૪ ॥
 ખીમદાસ રવીદાસકુ પુછે, ગમ કર ગગના હેરી,
 કેન નિરતર કેન દેશમે, કહાં સમાવે દોરી ॥ કોઈ ॥ ૫ ॥

રવિસાહેબનો ઉત્તર.

કોઈ લહંદારે સત શબ્દકા પીચાર ॥ કોઈ ॥
 મુળ શબ્દ નાબીસે ઉઠે, ત્રીવેણી રહી બોલે
 સુન્ન મ કુળ શબ્દકા વાસા, બોળતલ સાધુ બોલે ॥ કોઈ ॥ ૧ ॥

ઢાદશ આંગળ બાહેર લાંબા, ચૌડા હે સર્વંગા	૧
જેસા દીપક ધરા મંદરમે વસા શબ્દકા રંગા	॥ કોઈ ॥ ૨
હલકા સો સંતે નહી માન્યા, ખારાવાકુ કહીએ	
મીડીસો મરબદ ગુરાંકી, સાતવીક બુદ્ધીએ રહીએ	॥ કોઈ ॥ ૩
અર્થ ન સુઝે એસા અટપટ, તાસે ભારે હોઈ	
ઝીણાસો સમજી સત ભાષે, વસા વિરલાકોઈ	॥ કોઈ ॥ ૪
દોલિ કમલકી અણી અગ્રપર, રૂપ શબ્દકા દેખ્યા	
સુરત શબ્દમે લીન ભઈ, તખ દીયા કરમ પર મેખા	॥ કોઈ ॥ ૫
છતે પીંડ જખ સનમુખ દર્શા, ઢાદશ અંગુથ જખહી	
બ્રહ્મ ચક્ષુ ભઈ બ્રહ્મ અગનસે, જલી વાસના તખહી	॥ કોઈ ॥ ૬
સદગુર શબ્દે ભયા સ્વતત્ર, ધટ મઠપટ દર્શાયા	
રવિ રામ પીંડ પડયા શબ્દ તખ, નિરાધાર સમાયા	॥ કોઈ ॥ ૭

—:—:—

અનુભવ કરીઓ રે કરનાર	॥ ૨૬ ॥
કહો અનુભવકરે રીત, ખડે વ્રમ સંત કહાવો,	
દીવમે કરો ખીચાર, ચોપસે ચર્યા લાવો,	
આંટી છુટે મન તણી, ભાગે દીલની શ્રાંત,	
પશ્ચિમ દેશ પરમેદકે, અખ કયુ બેઠે નીગત	॥ અનુ ॥ ૧
કહો પવનકા મુળ, મનસો કહામે આયા,	
ઢહો ઉન કીયા સ્થાન, દો મિલ કહા સમાયા,	
શબ્દ કહાંસે ઉત્તહે, કીક કહાં ઠેરાય	
નાદ બુદ્ધકા રૂપ કહો, મુનેસત દીયો સમગ્રાય	॥ અનુ ॥ ૨
કહો જીવકા રૂપ શીવકા સ્વરૂપ કહીજે,	
કરો જુજવા અર્થ, સત્ય સિધ્ધાંત લહીજે,	
જીવ શીવ કયા રહેરે, મોઈ કહો અનુમાન,	
અગાધ વસ્તુ અખંડ હેરે, પ્રગટ કરો હમ બન	॥ અનુ ॥ ૩
હમ વ્રમ ભાગે દોય, હ સા કયાં જઈ હણીયા,	
પડે પીંડ પરગટ, મન કહો કયા જઈ મવીઆ,	
કહે રવિદાસ સૂણો અનુભવી, અવખ દીયો લખાઈ,	
તખ હમ સદગુર ધારહી, વ્રમ તત્ત્વ દીયો જતાઈ	॥ અનુ ॥ ૪

—:—:—

આત્મ નિરખો રે નિરવાણુ

॥ ૨૬ ॥

સત ગુરૂં ઉપદેશ, જાન અનખે ઉર જાગ્યા,
પપીઅલ મીન વીહંગ, ખોજ કર મે ભરમ ભાગ્યા,
પરી ઉતર સદગુર કહે, જાગી કલા અનંત
વેદ બુદ્ધિ બુધ નવ લહે, સમજે વિરલા સંત

॥ આત્મ ॥ ૧

નાલિ પવન અસ્થાન, મન અટકલ કમલ માહી
શ્રીકૃત્રી વાકા સ્થાન દે મિલ વહાં સમાહી
શબ્દ શુન્યસે ઉતારે, શીર શુન્ય સમાઈ
નાદ લીન લયા બિંદમે બિંદ નીર જન રાય

॥ આત્મ ॥ ૨

પંચ તત્વ વિપય, મક્કી કરી જીવ કહાયો,
દેહ ધંદ્રી મન પ્રાણ માન માહી બંધાયો
સોહં બ્રહ્મ અગાધ હે રે લીંચે ન છીંચે સોય
ઘટ ઘટ પ્રગટ રમી રલા, ચીને વીરલા કાય

॥ આત્મ ॥ ૩

જીવકી શક્તી અજાન શીવકી શક્તી માયા
એ દોતુતે લીન અખંડ અદૈત અજાંયા
જીવ શીવ કેવાય નહી, હુમ તુમ નહી કોઈ હામ
વ્યત્રિક પદ પરમાત્મા, નિરાલંબ નિજ ધામ

॥ આત્મ ॥ ૪

એ સદગુરુ દેશ નિગમ નેત્રી કરી ગાવે,
બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ ખોજ કોઈ પાર ન પાવે,
નીળનંદકો અનુભવી, નામ રપકો નાશ,
બ્રહ્મ મગન હોઈ બોલીયા, અણુછર્તા રવિદાસ

॥ આત્મ ॥ ૫

—:—:—

જન કીયા બ્રહ્મસે જોળા, સદગુર મેરા હોજી

॥ ૨૬ ॥

નિશ્ચય પદવી નિરખે પાઈ, સુરતી અગળ જગલ ન જાઈ,
સદગુર શબ્દે દીયા જતાઈ, મનકુ ઘેરા

॥ જન ॥ ૧

મુજ કમળકુ ખહોત દનાયાં, ઉલટા કમળ સોઈ મુલટાયાં,
ધીરે ધીરે પવન ચઢાયા, હરદમ હેયાં

॥ જન ॥ ૨

કામ કમલ હે ખટલ જાસા, તામે જાઈ કીયા પરવેશા,
આગે અજરામેલકો દેસા, ચઢયાં સવેરા

॥ જન ॥ ૩

નાલિ પગ્નિયમમે પરવરીયા, ધગકુ લઈ અધર પર ધરીયા
 ઉગ્યા અરકને અમૃત ઝરીયા, નાલ નેરા ॥ છન ॥ ૪
 મુન સીખર ધડ દીયા અસ્થાના, પાજે અનહુ શબ્દ નિશાના
 ઝડા રોપ્યા મુત મેદાના, ડગે ન ડેગ ॥ છન ॥ ૫
 નહેર ખોજ કોઈ જોગી પાવે, શીખર ચટેકી સાન ખતાવે
 તાડ રવિરામ શીશ નમાવે, ભાણકા ચેલા ॥ છન ॥

મેન સદ્યુર સરવ ગી, હો । પીવેછ ॥ ૨૦ ॥
 પ્રથમ શ્રીફળ પડ પ્રમાણ, માથે મેર તણા મ ડાણ
 નિશ્ચે પીવે તુર નીરવાણ, સતમ સ ગી ॥ મેરે ॥ ૧
 શીરા ખમળકી ચનમ ખીની, તીન યુણુ તમાડ લીની,
 બલ અગ્નીજા તણખી દીની જની વાસના જ ગી ॥ મેરે ॥ ૨
 હોકકો પાણી વિના પરવરે, સુરગમ ગમનમા ગડગડે,
 પ્રારબ્ધ હોઈ તો પુરા મજે ખીજા રસના ર ગી ॥ મેરે ॥ ૩
 હરદમ હોડા રવિરામે પીધા અમર પટા લખાવી લીધા,
 સંગુરના ચરણે સીધ્યા, જમણા ભાગી ॥ મેરે ॥ ૪

કોઈ હદા કહતન આવે મોહી, ॥ કોઈ ॥ ૨૯
 દેખો વાકુ વાચા નહી વાચા દેખત નાહી
 શુ ગેકી ગતી શુ ગા જાને સમજ સમજ મુસદાઈ ॥ કોઈ ॥ ૧
 શુરેકી ગત શુરા જાને કાચરકુ મ્લ નાહી
 કથણી બઢની નામ ન આવે આપમે આપ સમાઈ ॥ કોઈ ॥ ૨
 જાકે આગન ના વૃદ્ધાહે, સો પણ જૂખ્યા નાહી
 જાકે દીલમે દાવા નાહી, વાકુ મીલીયા સાઈ ॥ કોઈ ॥ ૩
 મરજીવામો મોતી લાવ ઉપર રહે મોતારા
 ધી સ્વાદરી જીવહા જાણે નુ જહે મીઠા ખારા ॥ કોઈ ॥ ૪
 કહે રવિરામ ભાણુ પ્રતાપે, ધર્મ અગમ અપારા
 લુણુકી મુતથી ગર્ધ જલમા, કયુ વર નીસે ખારા ॥ કોઈ ॥ ૫

કોઈ રહ દા રે ઉન્મુની મુદ્રા માહી
ખમીયા ખલકા સ તોય ટોપી, જે શીકરાઈ ફકીરા
શેની સહેજ આડળ ધ અનબે શીલ લ ગોટ સધીરા
વરણી હ ડી ધીરજ ધાકા, પાત્ર પ્રેમજા પાસા
નેપુર કરવા કુલ ફકીરી, ઠરે હાર કુલવાસા
રહે ગરકાવ ગુરગમ જાગે, આઠ પહોર અવમરતા
તાળી લાગી તાર ન તુટે, આન દહી ધર વસતા
ઉલગી નાડી ચઢી ખુમારી, ઉલગી ચલહી આસા
સુવટા દમકુ જે ઉલટાવે, દેખે ત ત તમાસા
ફના હુવા સો અદલ ફકીરા, હા ન જાણે કરતા,
રવિરામ સત લાણુ પ્રતાપે નહિ જીવત નહિ મરતા

॥ કોઈ ॥ ૧ ॥

॥ કોઈ ॥ ૨ ॥

॥ કોઈ ॥ ૩ ॥

॥ કોઈ ॥ ૪ ॥

॥ કોઈ ॥ ૫ ॥

॥ કોઈ ॥ ૬ ॥

કોઈ જાગ દા રે, સુપનેકી ખુધી સમાવે
કયા જયા જાગ્યા દીન ચારી, સુપન ઘેન મદ માતી,
જેસા ચ દા ખીજકા મગટા, શીર અ ઘેરી રાતી
ગાવે બજાવે કરે કાલોયા, કલેજ ન પડયા છેદા
જેસા પયરા પાણીમાહી, જીતર નાહી બેદા
મારગ વ કા ઠરેલે હ જા, નટી કાપરકા ગમા,
સત શન્દ સતગુરકા મટીલે, દેખ તપાસી નામા
સમજે નહા સતગુરકી સમસ્યા, નિરખ્યા નહી નીરાટા
ખખર વરી દીલ ખોળ્યા નાહી, ઉઘડ્યા નાહી વપાટા
કહે રવીરામ સતલાણુ પ્રતાપે, ચેત ચેત જીવ આ બેરા
અળકા સુકગો ચોરાશીમા, બહોત શીરેમા ફેરા

॥ કોઈ ॥ ૧ ॥

॥ કોઈ ॥ ૨ ॥

॥ કોઈ ॥ ૩ ॥

॥ કોઈ ॥ ૪ ॥

॥ કોઈ ॥ ૫ ॥

॥ કોઈ ॥ ૬ ॥

માનુની મેરો બેદી પનીહારી

॥ માનુની ॥ ૧ ॥

મે પનીહારી મહારાજકી, છીલર જલે ન નાહુ
પ હ ફાડ પીયા લે પે હુ, નિર્મલ જલ ભરી લાવુ
સુરત ગુરત સાધી ત્રીકુળી, અનહદ નાદ બજાવુ
ગગન મ ડળમા પીયુકી ગાદી, વહાં જઈ શીસ નમાવુ

॥ માનુની ॥ ૨ ॥

॥ માનુની ॥ ૩ ॥

મુરશદ બેદ બતાયા મોકું, શુધ જલ પુરા પાયા
જનમ મરણકા સાસા મીટયા, અમર જુગો જુગ જુયા ॥ માનુની ॥ ૩
પીડ બ્રહ્માંડ તણા પડ છુટયા, શીખર ચડીયા પાણી
રવીદાસ ગેખી ગુલતાના, પિયું પતિવ્રતા પટરાણી ॥ માનુની ॥ ૪

—:—:—

લાલ ગુજરી રે લ્યો ગુરજાન બીનરી ॥ લાલ ॥ ૨૬
મરમ લહો તુમ મુળ શબ્દકા, મનખા જનમ કયું ખોલે
જો નહીં માનો સ તકા બચના, ગુરકું જુગી જોલે ॥ લાલ ॥ ૧
પ્રેમ પ્રેમ તુમ કયા પોકારો, દેખો પ્રેમકા દેશા
કહું તલ બસે દેખ તપાસી, કરે શબ્દ ઉપદેશા ॥ લાલ ॥ ૨
હેત ગાંઠ વીન જાન અવસ્થા, બીતર માંહી લાલો
તનમન જોખન ભરમ કરીને, બ્રહ્મ અગન પરબજો ॥ લાલ ॥ ૩
શ્રીગુણશે સંશય નહિ છુટે, ગુર ગમ કમલુ ન જાગે
સદગુર શબ્દ દેખ ધટ બીતર, આવા ગમન બચ બાગે ॥ લાલ ॥ ૪
જાકું તુંમ સાચા કરી જાણો, વાકી ખોટી આશા
લાણુ પ્રસાદે સંત ચરણ રજ, બેઠ્યા સત રવિનાસા ॥ લાલ ॥ ૫

—:—:—

રેંટીડોરે રહી શીરં ધરમાંહી, નીરગુણ ચરખીડો ॥ ૨૬ ॥
મેં પતિવ્રતા નાર પીયાકી, બાહર કબલું નજાવું
ચરખા શીર પિયુ કું હેર, આન પુરપ નહીં ચાલું ॥ રેંટીડો ॥ ૧
આરા પાંચ પચીસે પંખા, નવે દામણે બાધ્યા
કય દેખી કાંતુ ગુર ગમમે, આઠ પહોર એ ધ ધા ॥ રેંટીડો ॥ ૨
તોરણીયા ને ત્રાંક ચાંભવી, મવી સુરાકી જુકિત
શીવ સ તોપ જાન વેરાગે, વિધ વિધકરી કહી વીગતી ॥ રેંટીડો ॥ ૩
ઉવટા સુલટી માળ શીરત હે, ત્રાંક તાર સુરત રાખી
તુંહી તુંહી રેંટીડો બોલે, અનલે કોકડી આખી ॥ રેંટીડો ॥ ૪
ત્રીવેણીના તીર ઉપરે, શબ્દાતીત સુતરીઓ
સુતર સહિત મુજેકુ વહોરી, માવ વખારે ભરીઓ ॥ રેંટીડો ॥ ૫
અનેક ખસમ કીયા વણુ સમજે, સદગુર બંદન ત્રોડ્યા
રવિદાસ પતિવ્રતા પિયુ ખ્યારી, રનેહ સુતરીએ જોડ્યા ॥ રેંટીડો ॥ ૬

સુરતે સુરતે નિરખો, એના ઘડનારને પરખો,
 આકાણે બનાવ્યો ચરખો ॥ ૮૬ ॥
 આવે ભવે એ ખોવાવેછ, જ્યાં જોવું ત્યાં સરખો
 દેવળ દેવળ કરે પુકારા, પારખ ચઢીને પરખો ॥ આકાણે ॥ ૧ ॥
 ધ્યાનથી ધૂનમેં જોત જલતહે, મીટયો અંધાર અંતરકો
 એ અનવાળે અગમ સૂઝે, બેઠ જડયો ઉન ઘરકો ॥ આકાણે ॥ ૨ ॥
 પાંચ તરવકા સાજ બનાયા, ખેલ ખેરો એ નરકો
 પવન પુતલી રમે પ્રેમમે, જાની હોડિ નિરખો ॥ આકાણે ॥ ૩ ॥
 રવિરામ ખોડ્યા પડકા ખોડ્યા, એ ગુલામ જીન ઘરકો
 એ ચરખાની આરા ન કરજો, ચરખો નહિ રહે સરખો ॥ આકાણે ॥ ૪ ॥

હોલી માટીકા ચણીઆ બંગલા, ધુળ બન્યા, ધુળ બન્યાછ ॥ ૮૬ ॥
 તીનસે સાક વાકુ ચીરા લગાયા, ચોસક બંધ બંધાયા
 બહોતેર કાઠા ખે માંદી જળી, ઉપર ચમકા ડાયા ॥ ૧ ॥
 હીરા માણેક જ્યોત અપારા, વરસે અમૃત ધારા
 મરજવા નર ચડે મેદાને, નિરખે નિરખન હારા ॥ ૨ ॥
 એ બંગલાપર છત્ર ખીરાજો, વાહાં ઉનકા રાજ
 સુખમના નારી સેજ ખીજાવે, બાજો અનહુદ બાજ ॥ ૩ ॥
 માંદીકા માંદી ન્યારેકા ન્યારા, એસા ખેલ રચાયા
 કહે રવિરામ ભાણુ પ્રતાપે, અખે અમર ધર પાયા ॥ ૪ ॥

તન બંગલેકા કીયા કમઝાણાછ, સોઈતો કારીમર ન્યારા હે ॥ ૮૬ ॥
 આહંકારથી ધટ લગાઇ, સોહંકારકા ગારા હે
 ચેતન સુનો માંદી માયાકા મસાજા, રંગ લગ્યા રેણુકારાહે ॥ ૧ ॥
 પાંચ કડીઆ ને પચીસ મજુરા, તીન લગા સુતારા હે
 તીનમે સાક વાકુ ચીરા બંધ બાંધ્યા, અસવ ધાતુકા દાકા હેછ ॥ ૨ ॥
 નવ દરવાજા દસમી ખારીછ, નવ લાખ જળીયાં અપારા હે
 ઉપર બેઠક નીચે કચેરીછ. ચંદ સુરજ જીજ્યારા હેછ ॥ ૩ ॥
 પાંચ ગોર ખબર કરી રાખેછ, ચાર હે ચોખાદારા રે
 મુન મંડળમે સેજ ખીજાઈછ, અવખ પુરવકા દીદારાહેછ ॥ ૪ ॥
 અંધર તખતપર આપ ખીરાજીછ, ઝલમલ જ્યોતી ઉજ્યારા હે
 કહે રવિરામ ગુર ભાણુ પ્રતાપેછ, ભવ સાગરકા તારા હેછ ॥ ૫ ॥

ધર અધરસે અવાજ કેસા હોતાજી, બીન દારમે ઉડાતાહે ॥ ૮૬ ॥
 બ દુક નોતી વાકુ ગજ પથુ નોતાજી, બીન જોળીસે મરજતા હે ॥ ૧ ॥
 કોણુ નર ભરતા ને કોણુ નર ઉડાતાજી, કોન નીશાન ઠેરાતા હે ॥ ૨ ॥
 ઓહ ભરતા ને સોહ ઉડાતાજી, નિરબે નિશાન ઠેરાતા હે ॥ ૩ ॥
 એવે અવાજ કોઈ સમીનર સુણુતાજી, સમજ સમજ સુખ પાતા હે ॥ ૪ ॥
 કહે રવિરામ ગુરુ લાણુ પ્રતાપેજી, શબ્દમે સુરતી મીલાતા હે ॥ ૫ ॥

તારા મન પવનને વારો, બોલે છે માહી એઠ તારો એઠ તારો ॥ ૮૬ ॥
 તુરત સુરતકી સીડી રચી હે, માહી હેરે હેરણુ દારો ॥ બોલે ॥ ૧ ॥
 ઓહ મોહ સમ ઘટ રમીઆ, માહી ભભકુ
 દીએ તેને લાલો ॥ બોલે ॥ ૨ ॥
 અનધડ આતમ દેખો દેવળમે, બેળ રચો ચેધારો ॥ બોલે ॥ ૩ ॥
 કહે રવિરામ ગુરુ લાણુ પ્રતાપે, બેલે બાવન બારો ॥ બોલે ॥ ૪ ॥

શબ્દ કોઈ સત જે વલ્યા જાણે, સમજ્યાને પરમાણુ સંતા ॥ ૮૭ ॥
 દીધો શબ્દ પથુ કાન ન ધગીયો, ઠરીયો નટી ઠેઠાણે
 કુલવણીમા હાલે ભટકતો, ઘ્યાં ઘર્મ પ્રમાણે ॥ શબ્દ ॥ ૧ ॥
 પર નારીસે પ્રિત કરીને, વિષયાના રસ માણે
 મરી મરીને ફરી અવતરીયો, લખ ચોરાશી ખાણે ॥ શબ્દ ॥ ૨ ॥
 મુરખ નરને હીરયો લાગ્યો, ઓળખ્યો નટી એધાણે
 પારખ વિનાનો પડ્યો પાધરમા, પથરાને પરમાણુ ॥ શબ્દ ॥ ૩ ॥
 ક્ષુધાર્થાને ક્ષુધા વ્યાપી, બોજન ભરીઆ લાણે
 ઉગ્યા પછી એને રહ્યું અધાર, વળી ન સુજ્યુ વાણે ॥ શબ્દ ॥ ૪ ॥
 સીધે મારગ સત ચલાવે, તુમરા આડા તાણે
 રવિરામ કહે કંઈ ન માને, જરૂર જમને ખાણે ॥ શબ્દ ॥ ૫ ॥

સદગુર કે શબ્દોએ મંને, હમ પહો ચે ઉન દેશ ॥ ૮૮ ॥
 રવાસ ઉરવાસ રહિતહે, હિલટા મુરગમ ગેળ
 મન વાણી પહોએ નહી, અવખ પુરખ અવેખ ॥ ૧ ॥
 સાધન ચકયા સમાધી યજી, ચકયા ત્રિવેણી એકનાર
 સુન્ય જોતીપર સાહેબો, હંસે પાયા દેદાર ॥ ૨ ॥

સ્થુલ સુક્ષ્મ કારણ થકે, મહા કારણ જાએ નાશ
એક થકે દોનુ થકે, માયા જમ લાસ ॥ ૩ ॥
આર પાર દોનુ થકે, મીન પીહુંગમ નાઈ
સંગ નીરાળા અચીન ચીન્મા, રવિરામ ગરક ઉતમાઇ ॥ ૪ ॥

—:—:—

મુન અનહદ ગડહડે, સ તો પાપા બેદ અગાધ ॥ ૧ ॥
સાન જતાઈ સતગુર સહેજમા, મુજ પર કીની મેહેર,
ચડી છુમારી ન ઉતરે, આગે પ્રેમ કેરી લહેર ॥ ૧ ॥
નાબીસે સુરતાચલી મુનમે કીયો મુકામ
પશિમ ઘાટથી પરવરી, નિરખ્યા નિરગુણ રામ ॥ ૨ ॥
આસન હે અનંત ઝોડકા, તખત ત્રીવેણી તીર
વાહાસે બેદ ન્યારા રહે, ઉમ્મજાન સુખ શીળ ॥ ૩ ॥
જોત જલા ખીંખ જલહુળે, વરસે અમૃત ધાર
ઘાટ અગીકે ઉપરે પીવે મન મતવાર ॥ ૪ ॥
કાદરા પાર પરિશ્વલ હે, નિરખ્યા નિરગુણ સંગ
અણુછતા રવિરામ ઉચર્યા, સ ત મધ્યા સરવંગ ॥ ૫ ॥

—:—:—

મેા સાલે નીચદીન રે, મોહી લાગી પ્રેમ કટારી ॥ ૧ ॥
એસી લાગી સતગુર શબ્દકી, મુંચી ટલેન માંહી
નીચ દીન પીડા હોત હે, ઘર આગણુ ન સુહાઈ ॥ સો સાલે ॥ ૧ ॥
ખહોત વેદ બેળા હુવા, કરતા અનેક ઉપાય
તેમ તેમ પીડા મોહી હોત હે, તન મનકી શુધ નાહી ॥ ૨ ॥
જાવો જાવો વેદ ઘર અપને, તુમમે દઈ ન જાઈ
ઉડી ઉડી પીડા મોહી અંતરે, સદગુર દઈ હે જતાઇ ॥ ૩ ॥
અવિનાશી સદગુર મીવા, મારન હારો માંહી
રવિરામ અમૃત પીતહે, લહેરમે લહેર સમાઇ ॥ સો ॥ ૪ ॥

—:—:—

રામ ભજનસે મેરી ખુબ લગીહે, સખ્દનકી ટ વસાજ ॥ જીરે રામ ॥ ૧૬ ॥
 સુકે સરોવર હ સા વધુ ન બેઠના, માન સરોવર જોનો વાસ ॥ ૧ ॥
 હ સાને સોહે રડા મોતીનો ચારે, એઝે એનો અહાર ॥ ૨ ॥
 પાય તત્વનુ હ સા બન્યુ પી જર, આવા ગમન ઘટ માજ ॥ ૩ ॥
 એરે રાજી તેરી કબુએ ન વુટે, દીધી છે દીન દયાળ ॥ ૪ ॥
 સુરતા સોહાગણુ ચડી ગમન પર તરત સધાન એના તાર ॥ ૫ ॥
 એરે દોરી તેરી કબુએ ન વુટે, અવખનારે ઓધાર ॥ ૬ ॥
 આરે સ સારીઆની કુડી છે માયા, બેળી ન આવે લગાર ॥ ૭ ॥
 હહે રવિરામ તમે રામને લજલો, નીકર ખાશો તમે જમનો માર ॥ ૮ ॥

દેખો બેલ ગુર અજબ બેખજ, નાય નિરજન હે ન્યાગ ॥ ૧૦ ॥
 કોણુ તેરી માત કોણુ તેરા પીતા, કોણુ પુરુષ કીસજા ચેલા ॥ ૧ ॥
 સત મેરી માતા ધર્મ મેરા પીતા, આદી પુરુષકા મે ચેલા ॥ ૨ ॥
 કીસ બીધ કરીએ સુમીરન સેવા, કેસે ઠટે ઝમ હેરા ॥ ૩ ॥
 શ્વામે શ્વામે ઘરલે સુમરણુ, ઠટે કર્મ બધ તેગ ॥ ૪ ॥
 હહે રવિદાસ ભાણુ પ્રકાશ, સો સાહેબ સતગુર મેરા ॥ ૫ ॥

આન દ ધડી હેતે લજવા દરી, મારે સાયબો સુહાગી
 મલીઆ આન દ ॥ ૧૬ ॥
 પ્રેમનો ખાલો મારા ગુરજીએ પાયો, ગુરતે સુરતે નેણુ નિરખ્યા દરી ॥ ૧ ॥
 સત સખ્દ મારા ગુરજીએ સુણ્યા-ગો, જોતા જોતા અમને વસ્તુ જડી ॥ ૨ ॥
 રહે ઝમનમા હુવા અજવાળા તખત ત્રિવેણીપર જોતી ખડી ॥ ૩ ॥
 હહે રવિરામ સત ભાણુ પ્રતાપે, અગમ આસન ઉપર સુરતા ચડી ॥ ૪ ॥

બેલીગો શખ્દ સ ભાળીએ હા, માહેલા અવગુણુ ટાનીએ ॥ ૧૬ ॥
 અટલ મતા સાધુ તણુ, સાધુ સત ન મુકે
 માધિ બ્રહ્માડ ગડ હડે, સતિયા સત ન મુકે ॥ ૧ ॥
 શીલ સ તોય ક્ષમા દયા, આધીનતા અધી-જારી
 સુપને મન ચળે નહી, નિશ્ચળ નરને નારી ॥ ૨ ॥
 કબૂ પડગો કાશીમધ્યે, હરિશ્ચ દ્ર ધર નારી
 કાઢી ખડગ ચાલ્યો મારવા, હાથ કાલ્યા મોરારી ॥ ૩ ॥

નળ સરીખા નરપતી, સતવાદી સાચા	
દમયંતીએ દુઃખ ભોગવ્યા, જેના રંગ નહિ કાચા	॥ ૪ ॥
સીતાજી સરખા મહાસતી, અન્નેધ્યા પતી રાજા	
હીરતારે કલંક ચઢાવીઆં, તેએ નમેલી માઝા	॥ ૫ ॥
પણુ ગ્રહ્ય પાંચ પાંડવે, દ્રુપતી પટરાણી	
સતીએ સત છોડ્યુ નહી, સતીને સભા લગી તાણી	॥ ૬ ॥
ચુક્યા ત્યાંથી ચેતાવીઆં, નરથી અદકી નારી	
પીચે સીતાએ ભક્તિ કરી, ખેંચ્યા ખાંડા ધારી	॥ ૭ ॥
કુંતાનું મન ગયું કૃષ્ણમાં, મન ચયું કૃષ્ણાકાર	
કૃષ્ણ સધામનું સાલણી, ફાટ્યો દયમો કાર	॥ ૮ ॥
કલીચુગમાં કપટી ઘણા, જીભા ઈંદ્રી બધાયા	
આપું સાગીને અનેક તયાં, જેણે કુડી જાણી માયા	॥ ૯ ॥
પુરા ધા જાની તણા, ધાએલ ધા નવ રૂએ	
ભાણુ પ્રતાપે રવિ બોલીઆ, શુરા સનમુખ ઝુએ	॥ ૧૦ ॥

—:—:—

હે વીરા હેતે આવો સદા મન ભાવે

તમે મહાનરતી સચીઆરા

ક્રીયાવંતાને કરણીના પુરા, તેતો ખેલે ખાડાની ધારા	॥ ૧૧ ॥
હે વીરા આદ પુરશની ઈચ્છા શક્તિ, તેના અક્ષા વિંબણુ મહેશા	
અક્ષા વિંબણુને વશ કરી લીના, હીયા શીવજીકું ઉપદેશા	॥ ૧ ॥
હે વીરા રૂઢ કળસની યાપના કીની, ત્યારે શક્તિના પાટ મંડાયા	
ગાયત્રિ સાવીત્રી મળી કરીને, ત્યાં ગુપ્ત ધર્મ ચલાયા	॥ ૨ ॥
હે વીરા સ્વામંજી મનુ ને સતરપા રાણી, તેતો અક્ષા થકી પરવરીઆ	
મૈથુન અદિ તેના થકી ચાલી, તેના કાંકણુ શીવજીએ ભરીયા	॥ ૩ ॥
હે વીરા અંતરના ખોટા ને મુજબા લરીઆ, તેતો આડા અવળા દોડે	
બુધીના હીણાને બગલા ધ્યાની, તેતો મુજ ધરમને મરેડે	॥ ૪ ॥
હે વીરા આદી ધરમનુ મુજ નીવેડે, તેને રખે દેતા કોઈ મુકી	
ચાર થોડની ભક્તિ ન કીધી તેતો ગયા કમાયુ મુકી	॥ ૫ ॥
હે વીરા હરીની માયા સદ્યજ્ઞને સોંપો, એવા આપે રહો નીરાશા	
સત પુરશ વાચ એણી પેરે બોલ્યા, કહે ભાણુ ચરણુ રવિદાસા	॥ ૬ ॥

—:—:—

હે વીરા કલીયુગ કરીયા, સત બહુ તરીયા, ત્યા આલો

મુનીવર મલીએ

કમોટા માનુભાવ ચરણે ચાલ્યા, તેના આચરણુ જોઈ આચરીએ ॥ ૨૦ ॥

હે વીરા સત જીગ સત, ત્રેતાજીગ તપસા, કાપર પુન્ય આચારા

કલીયુગ લક્ષિત સતની સેવા, સત નામ ભજન અધીકારા ॥ ૧ ॥

હે વીરા અવણુ કીરતન સુમીરણુ સેવા, આપણે શુચરણે

ચીત ધરીએ

અચન વદન અજ્યાગત સેવા, આપણે આ તન અર્પણુ કરીએ ॥ ૨ ॥

હે વીરા હાથ જોડીને રહે નીજ દાસા, આપણે રવામી

સખાને નમીએ

અનુભવમા પ્રકૃત્સ્તીત થઈએ, આપણે અરસ પરસ થઈ રમીએ ॥ ૩ ॥

હે વીરા પાત્ર પેસારા ને ખોડસ પ્રકારા, એવી નવધા લક્ષિત આપે

હરી શુદ્ધ સર્વે સતને સમરપી, એનુ ફલ લઈ શુદ્ધને સુ પે ॥ ૪ ॥

હે વીરા સ્થુલ સ્વભાવીનો સત ન કીજે, એતો અજ્ઞાનીને અદેખા

અતરના કપની મુખના મીઠા, જેની દબીમા રહે છે દોષા ॥ ૫ ॥

હે વીરા શુરા રણુ સત્રામે ચડીઆ, જેણે તન મન ધન

છોડી આશા

સત પુરુષ વાય. એણી પેરે ખોલ્યા, રહે ભાણુ ચરણુ રવિદાસ ॥ ૬ ॥

પ્રેમ ખલક દરીઆવરા, અલ્પ સાગર ભાવરા

આચી તા ચાલ્યા અત્યુ લોક મેનીકરી, અમર લોકમે માલ્યા ॥ ૭ ॥

વરણાશ્રમ સૌ જગતમે, તરણા માતર ભણ્યા

રાગ રક બરાબરી, મગન યદને માણ્યા ॥ ૧ ॥

પ્રેમ છકયા રહે નેણુમા નિરગુણુ નિરવાણી

માન વડાઈથી વેગળા, કુલ કાણુ ન આણી ॥ ૨ ॥

તણુ લોક ડકા વાગીઆ, સાચા સરવ ગી

અનહુદ વાળ વાગીયાર, અનજે અણુલ ગી ॥ ૩ ॥

પાસે આન્યાને પરખોધીયા, ઉચ નીચ ન જોયા

જે કોઈ ચરણે આવીઆ, તેના સસે સખ ખોલા ॥ ૪ ॥

નાગર કુન નર વીખ કયઈ, ત્રીધમત્સને તાર્યા

સમ દષ્ટિ ક્ષીતલ યયા, પહોઝ્યા ભવ પારા	॥ ૫ ॥
ગંગારામ ગંભીરના, જીવન ગ્રાણુ આધારા	
રામ મહુક પાણુ પ્રેમના, આશા પુરણ હારા	॥ ૬ ॥
ભાણુ કળીર રવી એક ગણ્યા, પુરણ પ્રીતી અલ ગા	
જીવન શામ આરાધમાં, બદલાએ નહી રંગા	॥ ૭ ॥
પરબારથી પાકા મતા પુર્યા સહુના કેહ	
પંકાયા સચરાચરે, જેમ રવીની જોડ	॥ ૮ ॥
અમોને મેલ્યા એકલા, આગળ કયાં પીઆણુ	
વહેલી વાર કરી તેહજો, રદય કમળના જાણુ	॥ ૯ ॥
આદે અંતે મધ્યમાં, સાચુ નામ નિશાન	
રવીદાસની પીનતી, સાક્ષી સદગુર ભાણુ	॥ ૧૦ ॥

શામ મુકોમળ સાધવા, મહા જલ જુદિધ બાંધવા નુર માદીએ બેઠા	
સતગુર કેરા સંગમે, પોઝ્યાં નરબે નેઠા	॥ ૧૧ ॥
સદા સંત નીરમલ દશા, ગુણુ ઘેરા ગંભીર	
આસન અચળ અડગ મતા, ધીરા શીલ સધીરા	॥ શામ ॥ ૧ ॥
નીરખ્યા નીરપીખ નીરગુણી, પ્રિતે ભાવે પુરા	
ઉંડા અતિ જ્ઞાને ભયાં, સંત રહેણી ગુરા	॥ શામ ॥ ૨ ॥
અંતઃકરણે ઉજળા, અડોળ અમાની	
શીલ સંતોષે શોભતા, ગરવા તીજ જ્ઞાની	॥ શામ ॥ ૩ ॥
કરી કરાવી સરવને, ચાર શેઠની ભક્તિ	
સાધુ સાહેબ કરી પુજ્યા, કાંધએ આણી ન વિગતી	॥ શામ ॥ ૪ ॥
વહેલા વળીઆ દેશમાં શોધી જગ્યા જાણી જુની	
સેજે સામા દેખીયા, મુદ્રા ઉનમુની	॥ શામ ॥ ૫ ॥
જીવણુ જેમ રવી તણ્યા, જીવન ધન સાચા,	
વહાર પીરા વહેલી કરે, સત શબ્દે રાઝ્યા	॥ શામ ॥ ૬ ॥
નિઝેલી રજા નીજ નામમે, ખેલ્યા આશ નિરસા	
તેજ પ્રજ પરદાસમે પહોઝ્યા સામદાસા	॥ શામ ॥ ૭ ॥
સદા શીલ સંતોષમે, સુખદુઃખ રહીતા	
સોમ શીતળ રવીદાસ કહે, મતા સદા અદૈત	॥ શામ ॥ ૮ ॥

ભકિત ભલી ભાણુ દેવની હાં જીરે સાચા સંતની રે	॥ ૮૬ ॥
પાઘડી ખાંધે પશ્યમ દેશની, ઉપર શેલી ખીરાજે	
શીર કલંગી શોભતી, કાલ દેખીને ભાજે	॥ ૧ ॥
ઘોતી કસુળા કોરની, પચરંગીના નભા	
ઉપરણી અતી શોભતી, મેલ્યા જુગ કેરા ભામા	॥ ૨ ॥
પવન ઘોડો પીરને બેસવા, પીંછી ઝાલી છે હાથે	
જેર કર્યા કઈ જુગપતી, સાચા સંત સ ધાથે	॥ ૩ ॥
માળા જપે મન તણી, તાલી ગગન લાગવે	
સમરણુ કરે સાચા સાધનું, પીર પ્રગટ કહાવે	॥ ૪ ॥
દાતા રે ગત મુગત તણા, સતીમાં સરદાર,	
કહે રવીદાસ સાચા સદગુર, ઉતારે ભવ પાર	॥ ૫ ॥

—————:—:—————

મુરતે પોચ ગયા સત મુગરા, નિશાન સત ગોરાંક અગરા	॥ ૮૬ ॥
લપટ હોઈ સો લપટ ભવે, પડતાં હો ભય ભગરા	॥ ૧ ॥ ની ॥
જો પહોંચ્યા મો ફેર નહી આવે, તોડ દીયા સખ ભગરા	॥ ૨ ॥
તખત બેઠકે દેખ્યા તમારા, વાઝ્યા નાદ મીટ ગયા તમારા	॥ ૩ ॥
રવીદાસ રખમાહી સમાણા, સાત પાંચ મીલી પંદરા	॥ ૪ ॥

—————:—:—————

વાહે મન ગુરા મુરાકા, તીહાં નાહી કામ કુડીઆકા	॥ વાહે ॥ ૮૬ ॥
રણજીત રણુ તરવાર વગાડે નરખે પુરખ પુરાકા	॥ ૧ ॥
ખમ્યા ખડગ મન કેશર ચોટો, સચા સીપાઈ ગુરાંકા	॥ ૨ ॥
મનકુ મારી વંકા ગડ લીજે, નીરંજન નામ નુરાકા	॥ ૩ ॥
રવિદાસ રણજીત સદગુરકા, હરદમ હકે હજુરાકા	॥ ૪ ॥

—————:—:—————

દીલમાંહી ગુરજી હીમત આણો, સર્વંગી સાહેબ નવો	॥ ૮૬ ॥
જેસે પયમેં મતકા વાસા, સો મથ્યા વિના ઉગરાણુ	॥ ૧ ॥
જેસે ચંદા ઘટ પરમાણે એસે સર્વમેં નણો	॥ ૨ ॥
મન સમજ્યા પીના પાર અચડાયો, હોર નહી ઠીકાણુ	॥ ૩ ॥
રવિદાસ સત ભાણુ પ્રતાપે, એક મેક શુલતાણુ	॥ ૪ ॥

—————:—:—————

અખ તું ચેતલે મન ભાઈ, તેરી અકલ કહ્યાં ગમાઈ	॥ ૮૬ ॥
ગરબ વાસમેં કરત પુકારા, સો નિકર્યો હરી ગુણ ગાઈ	॥ ૧ ॥
બાહેર નીકસ કે લગો પુરાનો, તક્ષ ચોરાથી ઠેરાઈ	॥ ૨ ॥
માત પીતા મીલી લાડ લડાવે, ભર્યા ભરમ લગાઈ	॥ ૩ ॥
રવિદાસ કહે રામ ભળ્યા વિના, જળ તળ પરલે ભાઈ	॥ ૪ ॥

—:—:—

અખ મોહે એસી હે પરતંગા, કાથી દેદાર કયુ ન જાવું	
સંત ચરણે નાવું ગંગા	॥ ૮૬ ॥
જોગી જતી તપસી સંન્યાસી, વેરાગી તીરથ ભાઈ	
કડવી વેલકી તુંબરી કર ચલી, મીઠા કળહુ ન ચાઈ	॥ ૧ ॥
પરમે તુંબડી માઢી ભર્યો હે વીકારા, તીરથ ગએ નડી છુટે	
બાહેર શીરા તળ બઢીઆ અહંકારા, દીન દીન દુના ચોટે	॥ ૨ ॥
માન ગરીબી સંતની સેવા, સદગુરકા નીજ જાના	
મહા પ્રસાદી સંત ચરણ રજ, વામે મગન રહું ગુલતાના	॥ ૩ ॥
સંત સરોવર માહે હરિજલ ભરીયા, વામે નીશદીન ગ્રીહું	
કાલ કરોધને અહંકાર આવેતો, દુરત પકડીને પીકું	॥ ૪ ॥
નિરગુણ સીરગુણ હે નીજમુલા, સાચા સંત બતાઈ	
રવિદાસ તોકું શીશ નમાવે, આવા ગમન મીટાઈ	॥ ૫ ॥

—:—:—

બાવે તેરે નેને આગે નામ રખલે મેગમ ધણી મોટા	॥ ૮૬ ॥
મુરખડે તો મહેલ બનાયા, ઉંચ અણીઆ ઓટા	
એસીરે બ ધીકી બાજી, અણીઆ દેવળ ખોટા	॥ ૧ ॥
ધોડા હરતી માલ ખળના, રાજા મનમે મોટા	
જોતા નર કરત ગુમાના, સો પાણી પરપોટા	॥ ૨ ॥
સમુદ્ર ખીચે શહેર બનાયા, ખેવડ વેવડ કોટા	
પવન વીરકી એટ અલતહે, ગદ લંકા સો લુટા	॥ ૩ ॥
ત્રિવેણીમે તાર મીલાયા, અણી અધર પર રહેતા	
પવન પુતવી નેણે નીરખી, પુરખ જઈ પોહોતા	॥ ૪ ॥
જનમ જનમકા કામી રહેતા, કીયા હીણ ખોટા	
કહે રવિદાસ સત ભાણુપ્રતાપે, સદગુર ચરણે ચીત ચોંટયા	॥ ૫ ॥

—:—:—

નામતો જપી લે નીરવાણુ, સદ્યુરએ અમને માયા
 છેરે સખ્દુના બાણુરે ॥ ૨૬ ॥
 નાના હતાં તેદી બેળા રમતા વહાંલાં, તે દહાડાની
 યદ છે ઓળખાણુ ॥ સત ॥ ૧ ॥
 બાવલડી ઝાલીને ઊરપર ઘીધાં વહાંલાં, પ્રેમે તો વીધાણું
 મારા પ્રાણુરે ॥ સત ॥ ૨ ॥
 માડપીએ જઇ અમે દાણુ ચુકાવ્યાં વાસા, દાનીડો
 માગે છે મહીના દાણુ ॥ ૩ ॥
 બાવન અક્ષરથી બારે બોલે વાવા, પુછી જીવો વેદ પુરાણુ ॥ ૪ ॥
 કહે રવિદાસ સત લાણુ પ્રતાપે વાવા, નેલોમા ગડેરે નીશાન ॥ ૫ ॥

—:—:—

અકપ નીરજન એક છે, મો રામ ભરીયા ભરપુર
 નેણુ કમવમા નિરખી એરે, નુરત પર પહેાએ સાચા શુર ॥ ૬૬ ॥
 પરમ પદને જાણુજે રે, દીલડે સોધ કરોતે વીચાર
 નીશ્ચે પકડો નામનેરે, તો ઉતરશે ભવજલ પાર ॥ ૧ ॥
 અમથા બાહર શું લવોરે, પરગટ બોળે પાચે તત્વ
 પાચોતે મેલો પરહરીરે, શેષ વસ્તુ રહી છે સત ॥ ૨ ॥
 પગ વીના સંતો ચાવણુરે, સુરતી કરો સખ્દસું મેલ
 નીઝારજ ઝરે, અજરાપીએ, એવો મરજીવાતો ખેલ ॥ ૩ ॥
 એ ધર જે કાઈ અનુભવે, જીલે માયા નહીં લવવેશ
 ભાણુ ચરણ રવીદાસ કહે, સોધો તમે સદ્યુરનો દેશ ॥ ૪ ॥

—:—:—

એવા સદ્યુર નોધારાના આધાર, એકલના બેલી ભાગ્યા ના ભેરે ॥ ૨૬ ॥
 શ્રી કૃષ્ણ જેદી દડે રમવા ચાલ્યા, તે દી ખૂપત સધળા એના બેર
 દુકડો દોરવીને જમુનામા નાખ્યો, તે દીના નાય નાથી લાગ્યા એર ॥ ૧ ॥
 હરી એ હરણાકંસ હાથે વરધ્યો, તેદી ભક્ત પ્રહલા એના હોરે
 પ્રેલાદ કારણુ થંજ ધખાવ્યા તેદી, ધખાવ્યો એ વોલધને કાર્યેરે ॥ ૨ ॥
 સતી દુપતીના ચીરતાણ્યા તેદી, દુષ્ટ દુશાસન એના હેર રે
 નવમો નવાજ ચીર પચાં તેદી, એક ઉતારી ખીજાં પેરે ॥ ૩ ॥

કોલવા ભક્તો પગના કટકા કીધા તેદી, ધ્યાન એકાંતે ધરીઉંરે
 દર્શન કારણ દયા કીધી તેદી, મંદીર મુરારીએ કૈયુંરે ॥ ૪ ॥
 આગે સત તમે અનેક ઓધાર્યા તેદી, લાલ મુજપર કરને મેર
 કહે રવિદાસ સત લાણ પ્રતાપે, લગવત ચાલે મારા ભેરે ॥ ૫ ॥

—:—:—

આરે સંસારીઆમા આવી કરી આત્મા, શુરે કમાણે મુને
 કહેને મારા ભાઈ ॥ ૧ ॥
 લુખુ ખાયને લખમીરે જોડી, મુરખો કહે છે માયા મારે થઈ ॥ ૨ ॥
 સાધુ પુરપનો સગ નવ કીધો, લક્ષ આગશી તારે માથે રહી ॥ ૩ ॥
 ભાઈ ભાત્રીજા તારા દુટુંબ કખીલા, જોડી ચયો ને બધી ઉમર ગઈ ॥ ૪ ॥
 મારું મારું કરી તું મરીગયો મુરખારે, શ્રવણ કયા તે સાંભલી નહી ॥ ૫ ॥
 કહે રવિદાસ સત લાણ પ્રતાપે, હરી ભજ્યા વિના મુક્તિ નહી ॥ ૬ ॥

—:—:—

સખી સાંભળને કહું એક વાતડી, દહાડો આજ અનુષમ દોઢારે
 મુને સદગુરુએ શબ્દ સુણાવીઓ એતો સાંભળતાં લાગે મીઠો રે ॥ ૧ ॥
 સખી ભાંગી દીલ કરી જાતડી, પરમાતમ જોયા પરખીરે.
 સખી નેણે નીરખ્યા મારા નાથને, મારી મીટગઈ અંતરની તરસારે ॥ ૨ ॥
 સખી શુરે કહું હવે સાધના, મારી સુરતામાં હરી સંધાણારે
 સખી જ્યારે જોવું સારે દીસે પાસમા, મારે વચને
 વાલોજી બંધાણારે ॥ ૩ ॥
 સખી જોગ બન્યો જુગદીશનો, હરી અખલાને મોલે આભારે
 સખી બોધ કરી બળ દાખવે, એના કાલ્યા કુલ કરમાણારે ॥ ૪ ॥
 સખી ઉંચું જોવું તો આકાશમાં, હું હેરું તો હરી હેઠારે
 મુઠને જોઉં તો ઝલકે સુનમાં, બેસું તો તખત પર બેઠારે ॥ ૫ ॥
 સખી પરણી પીવાજી પ્રીતવે, કુંવારી કંચમાં શું જાણેરે
 કુંવારી રમે દીંગવા પોતીએ, એતો મેરમને શું માણેરે ॥ ૬ ॥
 સખી પરણી પ્રીયાજીની પ્રીતડી, મધયિરીએ નવ કહીએરે
 સખી પોતે જણાવે પ્રીતડી એના લોચનીયામાં લહીએરે ॥ ૭ ॥
 સખી પીયુ મલ્યાના પારખાં, એની કાયા કહી ખતલાવેરે
 સખી અરસ પરસ અંગ દુધ રણા, તેને કાણુ ખલકમાં ખાલેરે ॥ ૮ ॥

સખી ગ હડી ધર ચલવે નહી, એતો પીયરીએ જઈ શું માણેરે
 સખી ચીત ફરે જેનુ ચોકડે, એતો ઠંગની તે શું ઠારેરે ॥ ૮ ॥
 સખી મેલી મરણદા જે મધ્યા, એની છત નહી રેવે જાનીરે
 ભાણુ ચરણુ રવિરામ કહે, હું તો મેરમને મન માણી રે ॥ ૯ ॥

સખી આજ હમારે આગણે રમે ચૈદ જીવનનો સ્વામીરે
 જેણે ગોકુળમાં લીલાડરી, હું તો પુરણ પદવીને પામીરે ॥ ૧૦ ॥
 સખી જોગી મુની જોતા રીરે, નાવે રૂપિ તપસીને ધ્યાનેરે
 સખી ઘટઘટ પરગટ રમી રહ્યાં, એનો માહાવાયક નીશાનીરે ॥ ૧ ॥
 સખી ગોદાવરીમાં મંજન કાયા, હું તો ત્રિવેણીમાં નાહીરે
 સખી દાનને પુનમે અતી કયાં, નીરખવા ત્રિભોવન રાઈરે ॥ ૨ ॥
 સખી ગોકુળ જોયું જોઈ હારકા, જોયા જગન્નાથ ને કાશીરે
 સખી અણુજાણે ધણી આયડી, હવે પ્રિતમ વસે મારી પામેરે ॥ ૩ ॥
 સખી કંઠે હીરેને હાલું ગોતતી, મને મનમાં મેરમ મલીઆરે
 સખી ભાણુ ચરણુ રવી બોલીયા, મારા ભવના ફેરા ટલીઆરે ॥ ૪ ॥

રૂઢા રામને સંભારે, તારો મટી જાવે ધોર અંધારે ॥ ૧૦ ॥
 ધણા જનમથી ગોયાં ખાતો, આવ્યો જીવ દુખીઆરે
 ભવસાગરની જીલવણીમાં, સદગુરુ તે નવ ધાર્યાં ॥ ૧ ॥
 જુઠા માણસની ભાષ બંધી કરતો, ચરતો અખજ ચારે
 સ કટ પડયું ત્યારે હરિને સંભાર્યા, હવે મને પાર ઉતારે ॥ ૨ ॥
 સદગુરુએ દાવે છોડી દીધો, સારે જમે કર્યો પડકારે
 ગુરુને ગુની દ દો રીસાણુ, સારે ઉગયારો કયાંથી આરે ॥ ૩ ॥
 તન મન ધન ગુરુજને અરપણુ કીધા, સારે આવ્યો ઉગયારો વારે
 ગુના હતા તે માફ કરીઆ, સારે ગોંપી દ કહે મત મારે ॥ ૪ ॥
 ત્રણ જીવનમાં તેજ તમારું, માહી વણુજ કરે વણુજારે
 હાથીના મુખમાં પુજો હતો, સદગુરુએ કાઢ્યો વારે ॥ ૫ ॥
 સદગુરુનો મહીમાં છે મોટો, પ્રીતેથી દારજ સુધારે
 કહે રવીદાસ સત ભાણુ પ્રતાપે, બાવન અક્ષર વારે ॥ ૬ ॥

રવીએ રમતો દીઠો રે જાવો, છે જીજો છે જીજો ॥ ૮૬ ॥
 લીલો ને પીલો લાલ ભેરંગી, મુપેદથી રંગ સારો
 એ પંખીડાને પાંખજ નાટી, ચાદ બુવનથી ન્યારો જાવો ॥ ૧ ॥
 આગળ જાંયા પાછળ જાંયા, એ જાંયા છે તમારી
 એ જાંયામાં ધ્રુપાઈ રહેજા, જાંયાથી સદગુર ન્યારો રે જાવો ॥ ૨ ॥
 આપે જાવો આપ શરપી, જીણા માદીલો જીણોરે
 કુવર પોદયા દોલીએરે, સેહેજ તાળા ખોલેરે જાવો ॥ ૩ ॥
 કહે રવીદાસ સતભાણુ પ્રતાપે, જાવન અક્ષરથી જારો રે જાવો.

—:—:—

હમ સર્વંગી સખકુ આવે, સખ આવે ને બહોર ન આવે ॥ ૮૬ ॥
 રાંડખી આવે ને માંડખી આવે, નરખ પરખ ક્રીયા નેકા
 અંધર નીશાના ઉપર આસન, મનકુ માર ખાઈ ખેડા ॥ ૧ ॥
 રૂપ રંગ સકલહી ચપેટા, ખાયા સખ સંસાર
 જ્ઞાન ધ્યાન જોર જોગ અધ્યાત્મ, પેટ પચાઈ રહ્યા ન્યારો ॥ ૨ ॥
 ખટશસ્ત્ર વ્યાકરણ જોર વાણી, અષ્ટ સીધી નવ નીધી ખાઈ
 પંચ તત્વ ત્રીન ગુણુ ખાયા, રહ્યું નીરાળા એલાહી ॥ ૩ ॥
 જડ ઈશ્વરી શોધ નીજ ખાઈ, નખ શીખ ગદ્યા રવિદાસા
 નામ રૂપ ખાઈ બે દાહ્યા, રહ્યા અખંડ રૂપ પરકાશ ॥ ૪ ॥

—:—:—

રઘુવંશી રામ રે મારે હદે વસ્યા,
 નામ પ્રતાપેરે અધ અને કખ રયા ॥ ૮૬ ॥
 શીવ અક્ષાદીક ઇંદ્રાદીક દેવને દુર્લભરામ
 મુનીજન ધ્યાન ધરે નીરાશ યઈ, મુખને ન પુરી હામ
 જોગી જતી યાક્યારે, સાધી જોગ રસ્યા ॥ રઘુ ॥ ૧ ॥
 દેવ કાપં કરવા જનકાવર, પીતા રાજદે નીકસ્યા
 અદાર પદમ વાનર વસ ક્રીધા, બાંધી એક રસા
 વાલી મારી રાજ સુગ્રીવને ત્રીધુરે, વૈકુંઠ ધામમાં વસ્યા ॥ રઘુ ॥ ૨ ॥
 સાગર પાજખાંધી અજોધ્યા પતી, લંકા ઉપર ધસ્યા
 ખીલીશણુને રાજ દીયોકર થાપી, છે દયા શીશ દસા
 દુષ્ટ સેના તો સર્વે રે, લાગી દૈત ખસ્યા ॥ રઘુ ॥ ૩ ॥

દેવ બધ છુટયા સુખ પામીયા, આણુંદ આણી હસ્યા
 મીતા સદીત અજોધ્યા આબ્યા, માતા ચરણ રૂપ્યા ॥ ૨૬ ॥ ૪ ॥
 અગદ નળ નીળ હનુમાન બળ જીવંત તેને ધણુરે દસા
 શીવગીનુ સુખ કંથુ' નવ જાઈ, જગત ન જીવે અસા
 ભક્તિ વિના સાધનરે, હરી વીના જાય ત્રસા ॥ ૨૬ ॥ ૫ ॥
 વ્યાધ ગીધને ગજ ગુણીકા, ને તાર્યા માયાયે ન ત્રસા
 પ્રહલાદને અગ્નીથી ઉગાયો, મારી પરતજે ત્રસા
 રવીદાસ રંગાજી ત્યારે, તારે વિશ્વાસે ધસ્યા ॥ ૨૬ ॥ ૬ ॥

—:—

દીક કરી બેઠોરે કુદડી હવે નહી ફરીએ
 થયા એક રસ ખસરે ન્યારા હરી કેમ કરીએ ॥ ૨૬ ॥
 ધણા ધણા દહાડે પ્રમુજ પધાર્યા, ધણા ધણા ઉપજ્યા હેત
 લીધે દીધે અમૃત પીજે, બેટતા સર્વ સમેત
 પીજીછ છે પાસે રે, અગા કેમ અનુસરીએ ॥ ૨૬ ॥ ૧ ॥
 રમતા જમતાં આનંદ ઉપજે, બેઠે આનંદ ઓગ
 ખીજ તે બહીયું સુફળ ફહીયું, મરી ગયો ભવરોગ
 હવે નહી મરીએરે, હવે નહી અવતરીએ ॥ ૨૬ ॥ ૨ ॥
 અધકાર આથમીયો રજની, થયો અર્ક ઉદ્યોત
 હરખે નિરખ્યા સધળે પરખ્યા, પીયુ તણા નીજ પોત
 નેતી નેતી વેદ કહે છે રે, અગોચર ગોચર રહ્યો ॥ ૨૬ ॥ ૩ ॥
 દુષ્ટે દુષ્ટ જ્યા લગી ન થઈ, સાથક્યા પ્રાણુમન વાણુ
 રહ્યો એક પોતે આપું ખોતે, જીવેન થાય પ્રમાણુ
 કોને સુખ કહીએરે, કોની આગળ ઓચરીએ ॥ ૨૬ ॥ ૪ ॥
 ગુમાની ગત ગુગો સમજે, વિરલા કોઈ માનંત
 અચવો રસ અણુજતા રવીદાસા, બોલ્યા આપનીજ તત
 સદગુરુ સધેરે નહી જુડીએ તરીએ ॥ ૨૬ ॥ ૫ ॥

—:—

સરખ વીચારેરે કેવળ એક રીયો,
 અણુજતુ આળસુરે કીતીયા ભાવ ગીયો ॥ ૨૬ ॥

જ્યાં જોઈ ત્યાં તેનો તે દીસે, ન્યુન નહી લગાર
 અણુવમાં જેમ લહેર ખની છે, અંતે વારીનું વાગ
 નામ રૂપ ન્યારારે, જઈ તમે જોઈ લીઓ
 કંચનનું જ્યારે જાન પ્રગટયું, ઘાટ કંચનના જ્વલ
 ઘાટ ટળે કંચનમા લળશે, રીંગે નથી કાઠી હોણુ
 એણું મન ધારે રે, આજુચણુ ભાવ ગીયો
 અણુમાત્ર ખાલી ન મળે, ઘણ રહ્યો ભરપુર
 આનંદ વાળ્યો સહિમાં સરખો, રહ્યો નીરંતર નુ
 વાણી ત્યાં થાકીરે, ઈ નવ જાય ક્યો
 ભિન્ના ભિન્નનો બેદ મટી ગયો,
 ઈશ્વરતા સુરતા એક, રવીરામ રંગ લાગ્યો હડીએ
 એ સમસ્યામાં છુ ચેતઃ ખીન્ને કોઈ નમજેરે
 પોતે વાલો પ્રગટ થયો

॥ સરપ ॥ ૧

॥ સરપ ॥ ૨

॥ સરપ ॥ ૩

॥ સરપ ॥ ૪

ખાલો મેં પીધેરે, લીધો લગન કરી
 પરિચય લાગ્યારે અત્યંત સુહાર ભરી
 સદ્યુર મુખે શ્રવણ રસ રહ્યો, ચોંટ્યો હૃદય માય
 સંધે સંધે એ રસ સંચરિઓ, ઉન્મુન રહ્યો ઠેરાય
 નુરતા મેજે મુન થઈરે ઉતરે નાહી ફરી
 કંચની બકની છુટી ઠરીઆ, કેના ગાયે ગીત
 બોલણુહારો બોલાણુ જ્યારે, આયે થયો અંદેન
 પારો ગળી પાણીરે, હુતો તેમ રહ્યો ઠરી
 કામ કરોધ મદ નહિ માયા, આવરણુ પામ્યા અસ્ત
 નવ પદર અખ્યાસ અંતરથી, મટી ગઈ પીડ સમસ્ત
 નજરે નાવેરે દુજો કોઈ પિના હરી
 મુંગે સાકરે ગળી ગળામાં, સમજ સમજ મુસકાય
 રવીરામ રસ કહે કેનમે, વસ્તુ વણુ જીવહાય
 ઘટોપટ બોલેરે, સ્વાંગ અનેક ધરી

॥ ૨૬ ॥

॥ ખાલો ॥ ૧

॥ ખાલો ॥ ૨

॥ ખાલો ॥ ૩

॥ ખાલો ॥ ૪

મેરંમ મલીઆરે આંટી ત્રીવીધ ટલી

નવ તત્વનીરે વાસના લીંગ ગણી

॥ ટેક ॥

આ વિશ્વ આ વિશ્વ વંદ્યા પુત્ર છે, એ લોક પરલોક

વીના સમજ સાચુ કરી માને, દ્વિધ પદાર્થ ફેક

સદગુર શબ્દેરે અંતર ગાંઠ ગણી

॥ મેરમ ॥ ૧

જપ તપ તીરથ વેદ પુરાણ શુ પદવાનુ કામ

આધન જોગ કલ્પના છુટી, સધળે સરખા રામ

આવરણ મટીઆરે, ખટપટ સરવે ખણી

॥ મેરમ ॥ ૨

અંધકાર આથમીયો સરવે, હુવો અરક અજવાસ

આધન સધળા સમ્યા સીધાંતે, પ્રગટયો ભલ પ્રકાશ

છોત ઉડી ચાલીરે, શક્તિ નવ શકે છળી.

॥ મેરમ ॥ ૩

હમ છમ નહી કોઈ જગતને જગુ, જોખ ટેક નહી ભાગ

રવીરામ કહે અપાર અજેત, મહા તેજ અંખાર

બલબલ જાવુરે મુરતી સુદ્ધ જણી

॥ મેરમ ॥ ૪

—:—:—

કોટી કલ્પનારે કર્મ મારા દુર થયા

સદગુર શબ્દે રે ચરણ તમારા મક્ષા

॥ ટેક ॥

પીયુ મારા પીયુ મારા પ્રેમે પધાર્યા, સુજપર કાધી મહેર

નાશથ હતી મુને લાલ મજ્યાની, થઈ છે લીલા લહેર

અખંડ ખીરાજેરે હવે જુગદીરા ઇહાં

॥ કોટી ॥ ૧

પલક ન છોડુ પ્રીતમ તમનેરે, રાખુ રદીયા માંહી

શુકરશે ગોકલ્પી કુતારી, જોની બુદ્ધિએ બગાવ હોઈ

મેરમ મેણારે તમ સાર સખજ સહાં

॥ કોટી ॥ ૨

ઉઠતા બેસતા હસતાને રમતાં, દીન દીન અંધીક રનેહ

ત્રીનીધી તાપ સમ્યો આતનમાં, અમૃત વરસ્યા મેહ

હવે નહી જઇએરે મેહેને પુર વર્ષાં

॥ કોટી ॥ ૩

સકળ બુવનમાં છુજવીણુ વહાલા અવરન દુજે કાચ

રવીદાસ રસ બસ હરી રંગમાં, આવા ગમન નવ હોઈ

અંતર લાગેરે, સુખ નવ જાય કલ્યાં

॥ કોટી ॥ ૪

—:—:—

- ઓરો હરી આવેરે આગળ નજર તણી
નીશદીન નીરખુંદે શોભા સરસ બની ॥ ૨૬ ॥
મારા સમ મારા સમ મારા સમ વહાવા, અમથી અળગા મ નાવે।
તમ વીના રંગીલા રસીક વર, લીજો કાણુસે લાવ
વીકલ અમનેરે મેહની દાઝધણી ॥ ઓરો ॥ ૧ ॥
અળસા ઉપર આનંદ આણી ભેટયા સુધર આય
આ તક છે ઉરપર લીધાની, ક્ષણ ભંચુર છે કાય
ધુત્તર ભાષા મેલોરે, સુદર વર સામ ધણી ॥ ઓરો ॥ ૨ ॥
કામ ધામ પ્રભુજી અમને ગમતું નથી લગાર
મેહવારી વાણ નહીં લાગે, નીદા કરે નરનાર
આંખ કલંદનીરે, ખટકે કુણુદી કણી ॥ ઓરો ॥ ૩ ॥
હીયર જોઈ સસરે નણુદોષ, ધરવર હેલ ખટાઉ
પાંચ મધીને પીડે મુને, કજીઓ કરે નીત કાઉ
છુટયા નહીં છુટોરે પુમસે આર્થ બની ॥ ઓરો ॥ ૪ ॥
સામુ જીવે સામુ જીવે સનમુખ મધને, જાવા નહીં દઉં જર
રવીદાસ હરી રીઝયા રસમાં, હરખી મળ્યારે હજુર
પ્રીત પ્રગટ થયેરે, સધળે વાત સુણી ॥ ઓરો ॥ ૫ ॥

—:—:—

- ભક્ત વત્સલ છોરે ભક્ત આધીન હરી
તારા પદ પરસેરે જગતમાં નાવે ફરી ॥ ૨૬ ॥
તારા સ્વરૂપની શોભા શી વખાણું, નિગમ રહે હિયરી
ત્રીગુણાતીત ગુજને નવજાણે, માંહી તારો અંસધરી
તે પણુ ભૂલ્યારે બળ અહંકાર કરી ॥ ભક્ત ॥ ૧ ॥
મુકુટ સુંદર કમલ દલ લોચન, અમૃતના ભંડાર
રામચંદ્ર કા કમળ શોભીત, ધનુસ ખાણુ દૃષ્ટીઆર
ભક્તને પાનનરે અસુર સંહારણુ હરી ॥ ભક્ત ॥ ૨ ॥
રામ લક્ષ્મણ ગુર સાથે આવ્યા, સ્વયં વર રૂચીયો જહાં
સીતાજીએ રઘુનાથને નીરખ્યા, આનંદ ઉર ન સમાય
વચન પ્રજા પાળ્યારે, એમ કહે સીતા સુંદરી ॥ ભક્ત ॥ ૩ ॥

જનકે સ્વયંવર રાજ સૌ મળીઆ ધનુષ ન લાંગે કાચ
 રાવણ સરખા કંઈ કચરાણા, બળ રહિત સૌ હોય
 રામ રામ સમરેરે, સીતાને મન ચી તો ખરી ॥ ભક્ત ॥ ૮
 બાળ રૂપ સુકોમળ કાયા, કરમાં ગ્રહોરે કોઈડ
 માનવ દેવના દેખતાં લાંગુ, તેનો કડાકો ગયો બહાંડ
 જન તેડાવેરે જનકની તનયા વરી ॥ ભક્ત ॥ ૫
 પરશુરામ ખુખારી ઉઠયા, મનમા શોચ ધરી
 મનમુખ ભેટયા રામ દસરથ તન, બળ લીધુ બાણે હરી
 હુ બાળિયુ છુ કે, અખીલ રામ સચારાચરી ॥ ભક્ત ॥ ૬
 અનેક સંત તમે આગે આધાર્યા પતીત પાવન રામ
 અનેક પતીત તણો હું રાજ, નિજ રવીદાસ કરે પ્રણામ
 નીજ નામ ગ્રહુ રે એક ટેક રીક ઠરી ॥ ભક્ત ॥ ૭

શ્રી કૃષ્ણ કરતારે કારણ મહા કારણ તણા
 ગોકુળમાં આવીરે રાધાને રસ પાયા ધણા ॥ ટેક ॥
 દેવકીના સુત કહેવાણા, વેદે નેતી નેતી ભણ્યા,
 ગોપ ગોપીને બહુ સુખ આપ્યા, ન દ ઘેર આવી ભણ્યા
 ઘેર ઘેર ગોરસરે, પીતા નવ રાખી મણા ॥ શ્રી કૃષ્ણ ॥ ૧
 બાળપણમાં ચોરી બહુ કીધી, કે સના દુત હણા
 બકાએ ચુસી પાર પમાડી, એવા નારાયણ બણ્યા
 શેષનાગ સમરે રે, જેને સકુન્તલ ॥ શ્રી કૃષ્ણ ॥ ૨
 ગોવર્ધન તોયો મજા ખુડતા રાખ્યુ, ગીરીનુ વધાયું માન
 પોતાનું ધામ દેખાડ્યું મજા જનને, નહી કોઈ પ્રભુ સમાન
 અજ મંદ્ર નમીઆરે, નીરખીને બહુ જણા ॥ શ્રી કૃષ્ણ ॥ ૩
 કાલી નાગ નાગો કંસ પઠાડ્યો, કુબળાની પાળી પ્રીત
 અકરર ઉધ્ધવ વીદુર વીદુર વધુ, રાખી પ્રીતની રીત
 પાડવ પાજ્યારે, જાણીને પોતાતણા ॥ શ્રી કૃષ્ણ ॥ ૪
 રવીદાસ કહે ચરીત હરી તણા, ગણતા ન જાયે ગણ્યા
 સદગુર શબ્દ ગ્રહી ગુણ ગાયા, તે દીવ્યે દર્શાયા
 નેણાથી નથી ન્યારારે, પુનરપી જનમ હણ્યા ॥ શ્રી કૃષ્ણ ॥ ૫

આજીગમાંડીરે દેહી અબીમાન ધણું તેજો કરી બોગવેરે આત્મા હેત ધણું	॥ ૨૬ ॥
તન અબીમાને મન અબીમાને વચન અબીમાને કહે જીહ્વા બોલે જીહ્વા ચાલે, પછે લક્ષ ચોરાશી વટે ભગ્નન હરીનું રે બેસી નવ કરે કાણું	॥ આ ॥ ૧
સાચે મને સદગુરુને સાથે હદે ન આજો દેત સંતને ન નમીયો હરીને ન ગમીયો, અવતારી થયો કજેત મુખ દુખ બધાપેરે, આણું નાટી અણું	॥ આજી ॥ ૨
આ માઈ આ માઈ મનમાં આખી, ભણી જતન કરે મુખન સમાન જાણે મુખ મુરખ, અ ને અરથ ન સરે કાંઈએ નથી લેતોયે, કારજ કુખુદી તણું	॥ આજી ॥ ૩
જય વિજય અહંકારે પડીઆ, રેહતા પોતે દરબાર તું પામર પ્રગટ પ્રકાનો નામ વિના નિરધાર જઈશ હિરીરે તુરલ જોમ આકં તણું	॥ આજી ॥ ૪
સત શાસ્ત્ર સંત સદગુરુ થકી, ઉપજે શુદ્ધ વિચાર આપુ દો અબીમાન ગણે એમ કહે રવિદાસ પોકાર થઈ સરપેરે, રતી એક ન રહે અણું	॥ આજી ॥ ૫

—:—:—

કરતાનો પંથ કરડોરે, કિલટ અટ પટ આંટી શીર સાટે મોઢારે, ઓઘટ ધાટ ધાડી ઘોટી	॥ ૨૭ ॥
હાંસી બેલ કામ નહી હીમત વીણુ, મુરા તણો સંભામ મુરત નુરતને ધરત ભલાજાની, નથી કાપરનું કામ અગમ પંથ એવેરે, અલક્ષમાં લક્ષ ઓટી	॥ કતાનો ॥ ૧
દેખા દેખી જોગ આરાધે તનથી ન મળે તાજ કંકણુ દુધ સીંહણુ કેરૂં પીએ સીંહણુના બાજ બીજા પીવા ઇચ્છેરે, મીઠ્યા સર્વે વાત બોટી	॥ કતા ॥ ૨
કાચના મંદીરમાં જ્વાન પેહુ, દેખે પોતાનો દેવાર પ્રતીબીંબ દેખીને ભસવા લાગ્યું, ભર્યાં જ્વાનહુબાર આભાસે અકળાયેરે, સુવે શીર કુટી કુટી	॥ કતા ॥ ૩

મન બુદ્ધી વાણીમા નાવે, ગુરુગમ જડે એવું જ્ઞાન
અંજર અમર અખડ અવીનાશી, ત હંગવાનુ હામ
રવી સુખ સીધુરે, રહુ ઘટ ઘટ ગોહી

॥ ૩૮ ॥ ૪

સન સાચીરે, સાક્ષી મહા બળીયા
ત્રેઈ ઓર અપનીરે, ગોવી દમા યાશો ગળીયા
અસ ગ જુગ પહેલો અસ તમારા સ્વામી ચીત ધરીરો
સતજુગ ત્રેતા હાપર માહી જલુગ અવતરીયો
કૃપા બહુ કીધીરે, સદગુરુ મનીયા
રાજ પુત્ર જેમ રહ્યો એવો પડીઓ નીચે હાર
જોનારે જોઈ કાઢ્યો ઓળખી, પામ્યો ગજ અધી ૭
ગજ તેજ પ્રચટયુરે, સીધાત રવે મનીઆ
જાતી શરમ જેમ હોધ જાતને પોતા નડ પરમાણુ
ખીન જીવ કંઈ ભરમે ભુલ્યા, યુકી ગયા એનાણુ
થયા કરમ વશરે, ચીત થકી ચલીયા
અખડ અવીચળ સદા તમે સ્વામી, મે શીખ શરી ધનુ
અ કુ ઓણુ એમ ન જાણ્યુ, જેમ જળનુ હીમ હંધુ
વી અણુવ ઉદયરે, સીધુમા ભલીઉ

॥ ૩૯ ॥

॥ મન ॥ ૧

॥ સન ॥ ૨

॥ મન ॥ ૩

॥ સન ॥ ૪

નીરગુણ ચીરગુણ રૂપ મે તો હરદે ધનુ
સ ગુરુ શમ્દેરે ગમનુ સુમરણુ નુ
તેહના સાક્ષી નહુ નીચ્ચેકરી વેદ વચન નમાણુ
હરી ગુરુ ચરણ પ્રતાપેરે જેવુ રામનુ બાણુ
ઉતર દશા માહીરે દેતનો નાશ કરે
સત જુગ મે અજામીન સાખી, મીન રૂપ ધનુ મહાનાજ
વારાહ રૂપ ધરી વીચ્વ રાખ્યુ, કીધુ પ્રેહનાદનુ કાજ
નિલામા રાખ્યારે માનરીએ સુમરણુ ન્યુ
ત્રેતા જુગમા રામ અવતર્યા, દેત હણાવાને કાજ
પરશુરામે વીવાદજ કીધો, અવીચળ જનકનુ ગજ
લોમશ મુનીએરે હરીનુ ધ્યાન ધનુ

॥ ૪૦ ॥

॥ ની ગુણ ॥ ૧

॥ નીરગુણ ॥ ૨

॥ નીગુણ ॥ ૩

હાપરમે દુપતી માખી, પાંડવના પ્રતીપાળ
 વામન રૂપ મધુ વીઠલજી, વેદ વીરો દ્રાપી વાલ
 ભાગવતમાં રે કૃષ્ણ રૂપ મદી કયું
 કથીલુગમાં કથીરજી માખી, મુરદામ મીરાબાઈ
 ચાર સ પ્રાંતો આવીસ રૂપમા, મહેતે રંગીક વાખી માઈ
 ભાણુ પ્રતાપે, ગવીરમે નગલે કયું

॥ નીરગુણ ॥ ૪

॥ નીરગુણ ॥ ૫

—:—:—

માનીને વચન મારું મુરખ, ઓળખ આતમ ગમરે ભાઈ
 કુકું કુકું બે દારગી માયા, મુપનનુ મોદામરે ભાઈ
 તું તારું તપામને તલબ, તાર નથી કોઈરે ભાઈ
 ધંદ્ર ધનુષ બોમ દોમે, નિશ્ચેતે નિશ્ચય ને નહેાઈ
 હું ને મારે કરતો મરીશ, વિશમ જળ સ સાગરે ભાઈ
 અંત વેળાએ નાઈશ આડો, ગધાનો અવતારે
 વાંઝનો પુત્ર બાજી બેવાવે, પરણી પામ્યો રાજરે ભાઈ
 આણુ શીરાવી સર્વની માંદી, સાચા નહીં એ સાગરે
 કમં ધમં જમથી ન્યારી, ભક્તિ પ્રેમ વરે ભાઈરે
 રવીરસ કહે ગુરુમાનમો, સમજળે વાચે બેમ

॥ ૧૬ ॥

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

—:—:—

જગત કંદા જલકમાલી, નારીએ તું ને નાખીયો
 સદગુરનો રાખ ન માન્યો, રાખણીનો બોલ સાંખીયો મુરખ
 પરણ્યા પછી પ્રીતજ કીધો, હેતે હીએ મનરે ભાઈ
 ઉતલી લાગે અખલા દેખે, મુઠ કરે જતનરે મુરખ
 મુંદર સેજડી નવલ નારી, કો વીરો વીહારરે ભાઈ
 કપોતને જોમ કપોતની સંગે, અંતે થયા ખુવારે
 વણુજ વીસ્તાર વાઘોં, છોકરા થયાં દસ આરે ભાઈ
 મુંડી માથે દુંગલા મારે, લંપટ કીધો વસરે મુરખ
 છોકરા મલી પાણે મારે, થી પ્રેમદ પ્રીત લગાઈરે ભાઈ
 રવીરસ કહે રામ જળ્યા પીના, જમના દાવે વેચાયરે

॥ ૧૬ ॥

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

—:—:—

સાલજને એક સાધન સાચુ , કાચુ નહી લગારે ભાઈ	
અટાંગ જોગનીજીગતી પુરણુ, સાધે સાધક સાગરે ભાઈ	॥ ૨૬ ॥
શમ કરી દ્રઢ બેસીએ આસન, ધરીએ ઉમ ધ્યાનરે	
પ્રણાયામ પ્રાપ્યાહાર પુરણુ, રાખીએ દ્રષ્ટ સમાનરે	॥ ૧ ॥
હાથે છે જોમના સાધન, હાથ નેમરે ભાઈ	
મનને વશ કર્યાનુ કરણુ, ધ્યાનજ ઉપજે એમરે ભાઈ	॥ ૨ ॥
ધીરજ આણી રાખીએ ધાનજી, ઉડી જાય ઉપાધરે ભાઈ	
સજળ અવેવ સમે દેહનો, ચાયછે ગાદી સમાધરે ભાઈ	॥ ૩ ॥
અષ્ટાંગે કરી રહીએ એકાંતે, છતીએ ચ ચળ મનજ	
ગ્વીદાસ કહે પદ પામવા પુગણુ, પ્રથમ એ આધનર ભાઈ	॥ ૪ ॥

સગુણુ નીરગુણુ કેરો સાખી, નામ નિશ્ચે નીરધાગરે ભાઈ	
શમ અનાદી નામ નિરજન, અનેઢ પોચા પારરે ભાઈ	॥ ૨૬ ॥
ગુણુમે હૃદ બે હૃદ નિશ્ચંણુ, સક્તિ સુન મોઝારે	
દેવ ખમે નિર્વાખ નિરતગ, નામ નિશ્ચે નિરધાગરે ભાઈ	॥ ૧ ॥
પૃથિવ અ ખુ તેજ ભારત, આકાશ ચ દને સુ-	
એકતા મર્યો આતમ માંહી, ગમ રહ્યા હરપુરરે ભાઈ	॥ ૨ ॥
કરણીને મુક્તિ વ રહે, તે છે તારા દાસરે ભાઈ	
કરીઆ કરતવ જોમ સમાધી, તે તારો આલાસરે ભાઈ	॥ ૩ ॥
વેદ નહી અનહુદની વાણી, જ્ઞાની નહી ગયા ત્યાયરે	
લક્તિ સ્વરપે લીન રવી કહે, ગુરગમે સમાયરે ભાઈ	॥ ૪ ॥

સાધન સાધે કાઈ ન સીજે, લહો સદગુરની સાનર ભાઈ	
રેણી કરણી કેવ છોડો, મન ગાળાને મારરે ભાઈ	॥ ૨૬ ॥
અન ત ધટમા ભરીઆ અ ખુ, અરક ઉગ્યો એકરે ભાઈ	
જગત બુદ્ધિ એ જીજ્ઞવુ દેખે, ધટ પુટે એકરે ભાઈ	॥ ૧ ॥
જેનું જ સાધન સાધવા ધરે, તું વટે તે ચાયરે ભાઈ	
તારી જાંયા દેખી તુ કુલ્યો, તુ દેખે દેખાયરે ભાઈ	॥ ૨ ॥
તેથી ન્યારો તુ જ વસ્તુ, તુ વ તાપણુ હાગરે ભાઈ	
મધ ઉપાધી છોડદે મનથી, તું તે સગ્ગનહારરે ભાઈ	॥ ૩ ॥

હું તેણું નેણું તેણું, રવે રામ સમ્યા રામ માંહીરે લાઈ
હેમની પુતલી હેમ રવીદાસા, દેખત રૂપ દેખાઈરે લાઈ ॥ ૪ ॥

—:—:—

રામ નામનું સુમીરણ સાચું, કાચુ નહીં લગારે લાઈ
સહુત્ર દણે શેષ નાગ જપે છે, ગસના એ રરંકારે લાઈ ॥ ૧ ॥
વિશ્વામે વિશ્વંભા ભણ્યો, તણ્યો લોકની લાજરે લાઈ
અબુ ઉપર અર્ધ અક્ષરે, પયર બાધી પાજરે લાઈ ॥ ૨ ॥
અન્નમેલ મજ ગુણીકા, ગોવી દે તારી કાઠ્યા તીરે લાઈ
દુપતિજના પલમે પુચાં, નવસે નવાણુ ચીરે લાઈ ॥ ૩ ॥
ઉઠતા રામ કહે બેઠતા રામ કહે, ચાલતા રામ સંભારે લાઈ
મેલત રામ જાગત રામ કહે, સદગુરુ સખદ પીચારે લાઈ ॥ ૪ ॥
સતજીવ બેતાજીવ જન, ઠાપારમે આચારે લાઈ
કલીજીવમે રવીદાસ કહે, હાવે નામ યજ્ઞી નીસ્તારે લાઈ ॥ ૫ ॥

—:—:—

સ સારનું શું કામ છે તારે, તુ તારું ધર શોધરે લાઈ
આપું રાખી ઓળખ પછી, ખીજાને પરમેશ્વરે લાઈ ॥ ૧ ॥
વલખામારે છુટવા ફેરાં, માથે માયા ભારે લાઈ
આકયું આકરણું હવે, એમન પામે પારે લાઈ ॥ ૨ ॥
દાન હાથે કરવા વગ હાથે, સંતની સંગત ઝાવરે લાઈ
ઐલુમાં રહેતો કરને વહેલી, વીઠલ સાથે વહાલરે લાઈ ॥ ૩ ॥
માત ગીતા સુત ભગીની લાઈ, પુત્રને પરીવારે લાઈ
તારું નંદી કોઈ અતની વેળા, સમર સરજનહારે લાઈ ॥ ૪ ॥
સદગુરની સનંદ પકડ, જકડ હોયે રાખરે લાઈ
આવન જાવન મીટે ફેરા, આપુ કાઢી નાખરે લાઈ ॥ ૫ ॥
રવી કહે રાખ નાખીયે નુરત, સુરતી સાધ્ય ત્રીકુટરે લાઈ
આવા ગમન મીટે, પીઓ, રામ રસાયન ધૂંટરે લાઈ ॥ ૬ ॥

—:—:—

મનસે જ્ઞાન બિઠાવે મનમુખી, મળા સવારે ગાવેરે	॥ ૮૬ ॥
સતીલ ઉચે સ્વર હોઈ ગાવે, કામતી કેરા મન લુખધાવે	
દુષ્ટિ દીધમા વળગ્યા દાવે, જરૂર જન્મ લઈ જાવેરે	॥ ૧ ॥
સોનર નરકનકે અધીકારી, જાકુ મીઠી લગીહે નારી	
સદગુર સેવા નાહી ખારી, અસખ જુગ અયડાવેરે	॥ ૨ ॥
સાનન આવી સદગુર કેરી, મન માયાયે લીના ધેરી	
મેહુ અજ્ઞાન એમ અ ધેરી, દેખત કુખડા ખાવેરે	॥ ૩ ॥
આઠે પહોર અવીઘા ભારી, લક્ષ ચોરાશી લીની ધારી	
હુ પાછુ કાઢી ખેડો ન હારી, અહ મુખ અયડાવેરે	॥ ૪ ॥
ખર કુઠરકી કાયા હોઈ, મનુસ જનમ ન પાવે કાઈ	
કહે રવીરામ સમજ મન તોહી, સદગુર સાચ જતાવેરે	॥ ૫ ॥

નામ અનાદી સખ કાઈ કહેવે, ભરમે ભાસત નાહીરે	॥ ૮૬ ॥
ભરમેજુલ પડીરે સખકુ, અંધા એત કલતમે અખકુ	
જન્મઝારે ઝાવેગા તુમકુ, અ ત રહે અકુલાઈરે	॥ ૧ ॥
કહેત હે એક શ્રદ્ધાળી ખાતા, જુગત હોય ત્યા શોધે જાતા	
ખીના ખોજ પાવેગા લાતા, છોડ સમે ચતુરાઈરે	॥ ૨ ॥
સમજ્યા તખ કયુ રહેવે સાસા, સાહેબ હે સખહીકે પાર	
ઘટ ઘટ માહી પરમ પ્રગ્યા ખીટ પત ગા માહીરે	॥ ૩ ॥
ખખર લહે તખ હોય ખુમારી, દુગ્ધા સખહી લેભરા	
નિરબે વસ્તુ નિરખ નિરધારી, બધા રહે તખ જામરે	॥ ૪ ॥
સહજ નિવેડા સુન જતાયા, શબ્દ ગ્રહ સો શીર નહી આયા	
રવિરામ ગુર ગમસે ગાયા, તારે તાર મિલાયારે	॥ ૫ ॥

મુગી ગ્રહા સોઈ માલમી પુરા, ખીન મુગી અયડાયારે	॥ ૮૬ ॥
કોન રૂપસે ગરબ ઉપજાયા, કોન રૂપકી બની હે ગ્યા	
કોન રૂપ ચેતન દર્શાયા, કોન નાદ કહેવાયા ગે	॥ ૧ ॥
માત તાત મીલી ગલો ઉપજાયા, રક્ત રેતકી ઉપજા કાયા	
સુન ધાગી ચેતન દર્શાયા, અનહદ નામ ધરાયારે	॥ ૨ ॥

ગત રેત જલ પરસે દેહી, અંતર ગત હરિ ચૈતન એહી
 પગંજેતી સુન સેહજ સનેહી તહાં રહી લે લાવારે ॥ ૩ ॥

પુરણુ ધામ પરંપદ પાયા, નિદ્રામે સુપના નડી આયા
 દેખત ડોન સો દુર પડાયા, મગજવા હોઈ જાવારે ॥ ૪ ॥

ગભં ધાન જાશે નહીં આપા, આપ અજેખ જ્યાં પુન નડી પાપા
 કહે રવિગમ મીટા સ તાપા, સહેજે સહેજ સમાવારે ॥ ૫ ॥

—:—:—

અલગતીત અપખ અવીનાશી, ગુર ગમમે ઝોળખવારે ॥ ૨૬ ॥

ઝોળખાયા સદગુરુકે શબ્દુ, શબ્દ વિના શુભ હુ ન વદુ
 તન મન ઝોળ ઝોળ નહીં અખદુ, સો મેરે મન લાવારે ॥ ૧ ॥

જાડી મેજે અખંડ ઉજાસા, પુરણુ ધર્મ પરમ પ્રકાશા
 સખસે ન્યારા સખકે પાસા, રરંકાર રહે રાવારે ॥ ૨ ॥

મેં પેમે મોગી અવધુતા, પ્રેમ રૂપ સિદ્ધાંતકા લકતા
 જીવન મુક્તા લહે કોઈ મુક્તા, સો રવિ રામે પાવારે ॥ ૩ ॥

—:—:—

મેં નવ જાણું દુખખ તેરા, રામ રામ અનમાનારે ॥ ૨૬ ॥

કયા અનુમાન કરે મેં સ્વામી, નહીં તું ધ્યાન નહીં તું ધ્યાની
 નહીં તું માત પીતાઓ કામી, નહીં વૃદ્ધ જ્ઞેયન જાના રે ॥ ૧ ॥

નહીં તું દેવી નહીં તું દેવા, નહીં તું બીન્ન નહીં તું બેવા
 નહીં તું મેરે મંડળમેં રમેવા, નહીં તું અદર જાણારે ॥ ૨ ॥

નહીં તું ભવર શુદ્ધામે ભાસન, નહીં તું ત્રોકુટી નહીં તું આસન
 નહીં ઇંગલા પીંગલા સુખમણા, સુન વચ નહીં પ્રાણારે ॥ ૩ ॥

આદ અનાદી રામ અખંડા, નહીં તું પીંડ જલા-ડા રે
 નહીં રવીંદાસ શબ્દ નહીં જંદા, અહો સદ ગુરકા સાનારે ॥ ૪ ॥

—:—:—

સંતો કરડા જ્ઞાન હમારક, કહે સુને કછુ કામ ન આવે
 અહે સોજિતરે પારાસંતા ॥ ૨૬ ॥

કયની કંથે ને કરે ચતુરાઈ, અંતર કરે ન વિચારા
 બેખ ધર્યો પણુ ધર્મ ન ચી-ન્યા, દીન દીન ખદયા અહં કારા ॥ ૧ ॥

માલ તીલક લઈ કરમે સુમરણી, અંતર ધ્યાન ન લાયા	
હું હું કરત હડકાયા કુત્તા, કહે ભાઈ તેં કયા સાગ્યા	॥ ૨ ॥
જગત કરે સો છાંડી કરત હે, એક કીની અધીકાર્થ	
માળા તીલક છાપ સુમરણી, જગત ખાયા પુસવાઇ	॥ ૩ ॥
બળ દીખવાઈ લજ્યા બાના, કપટ કલેજ માંડી	
રામ રામકી ગમ જાનત હે, બાહર કરત બડાર્થ	॥ ૪ ॥
પાખંડ ભક્તિમે પ્રભુ નહી રીઝે, ગુર કાયા મત જાણે	
ગવિષાસ રમતા રામ પીછાન્યા, સદ્ ગુર મલીઆ ભાણે	॥ ૫ ॥

—:—:—

અ તો ગુર ગમ લહે મો જાની, અંતર પ્રેમ જિજ્ઞાસર અનમે	
જાત્રી નિશવબાની	॥ સંતો ॥ ટેક
અંચલ મારી નિશજ હોઈ ખેડા, નિરમળ હોઈ સમાધી	
શીલ સંતોષ રહે સમધારણુ, વસ્તુ અગોચર લાધી	॥ ૧ ॥
નાભી ખેઠ મગન ધર જાવે, આઠ પહોર આનંદા	
અલે પાધરે પશ્ચિમ મારગ, મીલાવે સુરજ ચંદા	॥ ૨ ॥
શશી સુરમે સુર શશીમે, અણુ સારે ઊલટાવે	
નિરખે પલપલ નુર નિરંતર, અનાદુદ નાદ બજાવે	॥ ૩ ॥
રહે અડોળા ખોલે અખોલા, જાણુ પણા જલ જાઈ	
કહે રવિ રામ વિરલા ય સારા, ઊલટા કાળકું ખાઈ	॥ ૪ ॥

—:—:—

સંતો માયા મુળે નાહી, વિના વિચાર સકલ જગ બુદ્યા	
જાન વિના ગુચ્છવાઈ	॥ સંતો ॥ ટેક
માયા માયા સીધ સાધ પુકારે, અચરજ એજ કહાવે	
ભોરીંગ જેસા સી ધરા ભોંયપર, દેખો એ કીસવીધ ખાઈ	॥ ૧ ॥
માત્રી કેરા બના માળીઆ, ચીતર્યો વાઘ ચીતારે	
એમો ક્રમ દેખી જીવ ભટકયા, વાઘ એ કીસ વીધ મારે	॥ ૨ ॥
ખેતર બડા ખીના રખવાલા, એડા ઊલા કીના	
અકલ ખીના એડા નહિ એજખ્યા, દેખત હરણુ ખીના	॥ ૩ ॥

માયા નિંદ સ્વમયી જસિ, ખીન ગુર ગમ અંધીઆરા
કહે રવિ ગમ એતન જળ જાગ્યા, ભયા ઘણ બિજાઆગ

॥ ૪ ॥

—:—:—

સંતો રમતા રામ હમારા, જીહાં ઠેરાવું સાં હરી નાહી
એસા અપરંપારા

॥ સંતો ॥ ૧ ॥

કોઈ કહત હે નામી નીરંજન, કોઈ કહે હૃદય પ્રકાશ

॥ સંતો ॥ ૨ ॥

કોઈ કહે નાશાકી અથે, કોઈ કહે શ્રીકૃતી વાસા

કોઈ કહેત હે દશમે ધારે, દાદશમે દરશાવે

॥ સંતો ॥ ૩ ॥

કોઈ કહે તેન જરખે, અકલ કંઠ્યા કયુ જાવે

અનમે કથે અપને અનુમાન, સુન ભડકામે બૂઠ્યા

॥ સંતો ॥ ૪ ॥

કર્તવ્ય જોગ માંહી ગુનવાયા, પાયા નહિ નીજ મુલા

રામ રામમે અનંત ધર્માંડા, રગ રમમાં રહી ખોલે

॥ સંતો ॥ ૫ ॥

આપા ખોયા તખ આપ પારસમણુ, ખખર પીના કુઝ ખોળે

નિરાધાર નિર્લેખ નિરંજન, લેખા વિના અલેખા

રવિદાસ સાન મહી ગુરકી, જપુંકા તપું હરિ પેખા

॥ સંતો ॥ ૬ ॥

—:—:—

મનરે રામ ભક્તિ કર સાચી, સદ ગુર સંત ઓર રામ ભજન વિન

તખ લગ મતી સખ કાચી ॥ મનરે ॥ ૧ ॥

જોગી જંગમ સેવકા ચાકે, જીવ જીવ કરી રહ્યા હારી

॥ મનરે ॥ ૨ ॥

સન્યાસી દરવેશ હી હારે, વાકો ન ચડી ગ્રેમ ખુમારી

જાન કથંતા જ્ઞાની અવ સામે, પ્રવૃત્તિએ પઝાર્યા

॥ મનરે ॥ ૩ ॥

ધ્યાન ધરતા ધ્યાની અલસાથે, લીના સીર પર ભારા

અલ કથંતા અલ જ્ઞાની ચકીઆ, ખાખ્યા છુદા અખારા

॥ મનરે ॥ ૪ ॥

એક કહે પશુ દેતન છુટે, વર્તમાન માંહી હાર્યા

કાજ મુલ્લા ઓલીઆ અલસાથે, પંડીત પઢતે પુરાના

॥ મનરે ॥ ૫ ॥

કાવ્ય કવીત કહી કવી અલસાથે, દાતા ચકયા અખીમાના

જહાં અદેત તહાં દેતન લામે, મો સ ત કહીએ ગુરા

કહે રવિદાસ દૃષ્ટ સમાન, રમતા ગમ ભર પુરા

॥ મનરે ॥ ૬ ॥

—:—:—

સ તો સખહીએ રહે સુયા, વાંકા ચુકા મરીઆ વીચેથી

કયાંહી ન દેખ્યા દુયા

॥ સંતો ॥ ૮૬ ॥

શહેર જહાં ચોરંકા વાસા, પલ પલ ખાતર પાડે

નહિ શહેર લાં ચોર ન હુ કે, ઢેકાએ ઘેળે દહાડે

॥ ૧ ॥

ઘેળે દહાડે વીચે વોહ ઊંઠા, વિના સુરતહી ચાલે

આગળ જાતરાં તે અંતરણે, ખાડા ખે ચો ખાલે

॥ ૨ ॥

જ્ઞાન ખાડો જ્ઞાનસે છુરે, અનખે ટાળ આંટા

સમ દ્રષ્ટીસે કરે ખરોખર, ન રહે ચોર નરાટા

॥ ૩ ॥

ખે શીકરાઈ રહે સુરત નિરંતર, એસા કાઈ સંતા

કહે રવિદાસ સો સકળ ગુર જ્ઞાની, જાકી કલા અનંતા

॥ ૪ ॥

—:—:—

સંતો ઘોખા બડા ધુતારા, ઘોખા આયા તખ ધીરખ નાહી

ઊઠા તખ અંહકારા

॥ સંતો ॥ ૮૭ ॥

દુખધા આઈ દીલમાં દઝાડે, ઈર્ષ્યા આખ્યું કાઢે

કુમતિ આઈ કરે કંકરાના, કાળ લે હાથ પછાડે

॥ ૧ ॥

શોક આય કરસે હરકુ ઘેરે, હરખ કરાવે હાસી

મોહ આયકર કરે મલીના, કુલુધી પાડે ચોરાશી

॥ ૨ ॥

અવગુણ વચે અંતગમ કરીયા, પ્રકૃતે વાળ્યા વાડા

સવળા સામા અવળા બોલે, હગિ ભક્તસે આડા

॥ ૩ ॥

ઘોખો ને સાસો દોનુ બેઠો ખંધુ, દેખે સરખે સરખા

ભુંડી ભોગે જઘને ભડ બેઠા, કરે નરનકા ભરખા

॥ ૪ ॥

સદ ગુર શખ્દે ધ્યાન લગાવે, ઊલટા ઘોખાકું ધુતા

કહે રવિદાસ આતમ એક દશે, સો સદગુરકા.સપુતા

॥ ૫ ॥

—:—:—

સંતો આજ્યા જ્ઞાન અર્થાઈ, દયા વિના અચેત અભાગી

પ્રતિત વિના પ્રલે જામ

॥ સંતો ॥ ૮૮ ॥

રામ રામ હિ દુ ચોકારે, મુસવમાન રહેમાના

દોનુંકરે દયા દીલ નાહી, સાહેબ નહી મહેરખાના

॥ ૧ ॥

મચ્છી શવ બહોતેગ મારે, મુખમે કહેવે રામા	
લુણ્યા મોઈ હણેગા તોકું નરક વિના નહિ કામા	॥ ૨ ॥
રામ કશા તો કહા લગો લાઈ, એનો કલકી રીતા	
રામ રામ સમયાં અવતર્યા જમરા, હદે નહિ પરતીતા	॥ ૩ ॥
દેખત શવ કોટી સંહારે, કસાઈ કરત હે કરમા	
પંચ મુરગી કરી લે ઝમે, તો સાચા હે કલમા	॥ ૪ ॥
કમં ભમં ઓર દેવી દેવતા, છાંડે કૃવ વહેવાગ	
બોલન હારા મો પરમાતમ, પકડે તો હાતરે પાગ	॥ ૫ ॥
અપને આતમ જેસા સળકુ જનને, દયા ભાવ મુખ શાતી	
કરે રવિદાસ મો પુરણ અલં રવાખી, નવનીત જેરન છાતી	॥ ૬ ॥

—:—:—

સંતો પંડ બોજ્યા વિના પાખંડા, ભરમ કરમ માંદી શવ બૂલ્યા	
ભટકત શીરે અલ્યાંડા પંડ	॥ ૨૬ ॥
કોઈ શાસ્ત્રીમામકું મેવે, શીલ મુતિં ચીત લાવે	
સાર દાસ ધરે લે આગે, પાખંડ કીમ વીધ ખાવે	॥ ૧ ॥
પાખાણુ માંદીથી પરમાતમ પ્રગટે, જો પરતીત આણી પુનં	
આન આસરા અંતઃ કરણમેં, અંધે કું કયાહી ન સુઝ	॥ ૨ ॥
જાત્ર મંત્ર કરે કામણુ દુમણુ, વલી શાસ્ત્રીમામકું મેવે	
ચૈદરાઈ દીન બાકલા બાંદ, મુતોંકા મુખમેં દેવે	॥ ૩ ॥
એસે ભક્તિ ન હોઈ અભાગી, મક્ષીન વિઘા મન માંદી	
માળા તીલક ધરી ભેખ લખ્યા, અંતે નરકે ભઈ	॥ ૪ ॥
ટીકા ધરી સીતારામ કહત હે, કાલ ભૈરવસે પ્રીતી	
મુતીં માંડીને ઘંટા બજાવે પ્રભુસે નહિ પરતીતી	॥ ૫ ॥
ઝલ બલ ભેદ છોડદે લાઈ, છોડો બૂત બલાઈ	
કહે રવિ રામ એક રામ નામ ગ્રહો, ઓર થોથા દેહો જલાઈ	॥ ૬ ॥

—:—:—

સંતો નામ શબ્દ નામ રાખ, મુખસે કહું તો કોઈ ન માને	
સખહી નામકા સાખ	॥ સંતો ॥ ૨૬ ॥
દશ અવતાર વિના સખ નામે, કારણ ભક્તિ કાળ	
એક પલક મેં સખહી હુવા, જખ ઊઠ્યા મુજ અવાળ	॥ ૧ ॥

નામ કુ પડક તો પાઠ પહોચે, એસા નામકા આજી
 હલન ચલન સખહે નામકા, રામ સમુદ્રનાકા ॥ ૨ ॥
 રહે માકામે નિગળા ખેલે, ત્રીન લોક પર હે અવાજી
 કરડી કમાન ચડી હે નામકા, ભરમ કરમ બે લાજી ॥ ૪ ॥
 અટલ જન સિંહાસન નામકા, બાજે અનહદ બાજી
 નામ પુતળા અખંડ નુર હે, અનંત રવી ચદ લાજી ॥ ૫ ॥
 આવુ ન જાવુ ન કરં વહેવારા, ગમ રાજી ગમ પ્રજા
 રવિદાસ રમતા રામ કપીરા, નહિ મુવા નહિ સરજી ॥ ૬ ॥

—:—:—

સંતો હમ બેઢીકે બેઢી, જુઠાં જાન કથત હે વેઢી ॥ સંતો ॥ ૧ ॥
 ખટ શાસ્ત્રકા મતાહે જુઠા, ખેલે ન્યારા ન્યારા
 ગુંગવા જાનમે ગુણી છુ ચાપા, અંતર ગોઠા બિધાગ ॥ ૧ ॥
 કોઈ સ રક્ત કોઈ પ્રાકૃત વખાણે, વચને વાડા વાગે
 અમન્યા પિના કરે સ વાદા, સખદી થેયાં કાલે ॥ ૨ ॥
 સરગુણ કહે શ્રી કૃષ્ણ પુગણ હે, નિગુણ કહે નિર્વાણા
 એહી સ સારમે સખ જુગ બૃધ્યા, કુળ મુવા અભિમાના ॥ ૩ ॥
 સરગુણ સરખી મેવા વખાણે, નિરગુણી સુન ડેરાવે
 નિગતર રમતા રામ જાણ્યા વિન, દોનુ રીતા જાવે ॥ ૪ ॥
 સરગુણ નિરગુણ ધર હે ન્યારા, મો અસ્થીર ધર હમારા
 કહે રવિદાસ આપકું જુએ, સો સદગુરકા પ્યાગ ॥ ૫ ॥

—:—:—

અખ મોહે લાગી અખંડ ધર તાળી, મેહજહી લીન ભયા એકીન
 દેખ્યા નિરંતર ભારી, અખ મોહે ॥ ૧ ॥
 ધરન આકાશા કછુખી નાહી, સુનકોરમે રખી મેળા
 અંદ સુજકી કેન જાનાની, એસા નિરાળા ખેવા ॥ ૨ ॥
 અનંત કરોડ અપને અનુમાના, આંત્રીમાં જઈ અટક્યા
 સુનકી બીપર ચહેર ન સુન્યા, આવે જાવે મારે ભટકા ॥ ૩ ॥

જાની ખી સટકયા ધ્યાની ખી અટકયા, અટકયા અધ્યાત્મ જોગી
 ગુરખી અટકયા ચેલાખી અટકયા, અટકયા વંકુઠ બોગી ॥ ૩ ॥
 ખડે ખડે પાખરીયા અટકે, અટકે સમત સરદારા
 રવીદાસ રમતા રામ કખીરા, સોહૈ નીરાલખ ન્યારા ॥ ૪ ॥

—:—:—

મનરે હરિમે સંત જન મોટા, દરસન કરે અનેક પ્રાપ્તિ
 ચરના પરશે તિરથ કોટા ॥ ૧ ॥
 હરિકું આર બૂજા સખ કહેવે, કહે વેદ પુરાણ વખાના
 સાધુ આવાગમન મીટાવે, જનકા નહી જન માના ॥ ૨ ॥
 ગોવીંદ પરસન હોવે જળહી, દેવે સાયુજ સુકિત
 સાધુ મીલે જળ સખ દૂખ મેટે, આપે અખંડ ભક્તિ ॥ ૩ ॥
 પુરૂષોત્તમ પ્રસન્ન હોઈ જળહી, વંકુઠ લોક હે વસના
 અનંત વંકુઠકી જાપર હે પરમ પદ, પામે સતકે દર્શના ॥ ૪ ॥
 સંત હમારે સદ્ ગુર રવામી, હમ સંતનકે દાસા
 નારદ પ્રભે કહે નારાયણ, શ્રીમુખ વચન પ્રકાશા ॥ ૫ ॥
 ગુર પ્રસાદ સ તકી સંગતે, લખ લીયા રમતા રામા
 રવિદાસ હરિ જન દાસકા દાસા, સંત મેરા સત નામા ॥ ૬ ॥

—:—:—

સંતો નિરગુણકી ગત ન્યારી, સમસ્યાહે સતગુરકી એસી
 સમજે તો મુખ કારી ॥ સંતો ॥ ૧ ॥
 અહસઠ તીરથ ફરી ઘેર આવે, એહી જિતુંકુ ધ્યારી
 પ્રીત પીના પાલવ તજી બેસે, મળે નહિ મુરારી ॥ ૨ ॥
 જોગી જતી તપસી સંન્યાસી, રજા ધ્યાનમાં ધારી
 ફળ મીઠા કેને હાથ ન આવે, ગયા હયામાં હારી ॥ ૩ ॥
 સમ પાતાળ એકીસ બ્રહ્માંડા, રજા સો રામ પુકારી
 સદ ગુર નામ પ્રતાપ વિના ભાઈ, બેદ સમજવો ભારી ॥ ૪ ॥
 કહે રવિરામ ગુર ભાણુ પ્રતાપે, સુધ રજા સંસારી
 જગ્યા સોનર જગમાં જીસા, પ્રેમ ખીયુ ગત ધ્યારી ॥ ૫ ॥

—:—:—

સંતો મુનીવર મન સમજાયા, સમજી ચાલ્યા શબ્દ સદગુણ

પરિ બ્રહ્મકું પાયા ॥ સંતો ॥ ટેક ॥

પાંચકુ માર પચીસકું પકડા, કામરી કાધ હાયા
હૃદ બેહુદ અનહૃદ ગતિ આવી, કમ વિનાની કાયા ॥ ૧ ॥

કરમ ભરમટી જિમણા ભાગી, લાવનસે લેહ લાયા
અવળા હે સો સવળા છીંના, લખીયા શીર લખાયા ॥ ૨ ॥

સુરતા સાધી ચઢ્યા અકાશી, અનહૃદ નાદ બજ્યા
આદી હતા સો અંતહી પાયા, રૂપમે રૂપ સમાયા ॥ ૩ ॥

સુક્ષ્મ વેદમે સુરતા પહોંચી, બાવન બાર બુઝાયા
કહે રવિરામ ભાણુ પ્રતાપે, જનમ મરણુ મે નાયા ॥ ૪ ॥

—:—:—

સંતો બુઝે બાવન બારા, જાકે દેદે શુર ગમ પ્રગટે

સો ખેલે ચોધાગ ॥ સંતો ॥ ટેક ॥

પાંચ પચીસ પરિબ્રહ્મમે ઊપજે, સ્થાના સમજી જાવે
મોઈ દોસે સોઈ રમે એકલા, આપે નાવ ચલાવે ॥ ૧ ॥

નયન કમળસે નિરખ્યા નટવર, ખોલ્યા કમં કપાટા
દોહમે દર્શાં દેવ નિરંતર, નકરા હુવા નિગટા ॥ ૨ ॥

અકળ કળા કલવામે નાવે, અનુભવી એને બુઝે
ઓહું સોહું શબ્દ ઓળખો, ચોઈ લોક તો સુઝે ॥ ૩ ॥

જલકત જ્યોતી નુર અપારા, મનવા તીહાં મીલાયા
કહે રવિરામ ભાણુ પ્રતાપે, અજર અમર પદ પાયા ॥ ૪ ॥

—:—:—

સંતો ખોજી હૃદ બેહુદકા, બેહુદ આગે ચલના
નામહી રૂપ ખીસાર કે, બ્રહ્મ સાગરમે મીવના ૧ ૨૬ ૪

હૃદમે રામ ન પામજો, બે હૃદ લક્ષ લાગી
દોઝ તજી એક પીયારીઆ, મોઈ સંત વેરાગી ૧ ૨૭ ૫

હૃદ મરજા વેદટી, બેહુદ જોગ પસારા
હૃદ બેહુદકા ગમ લહે, કેઈ સંત પીયારા

ચાર વેદ તે જાણા કશ્યા, શીવે જોગ-ચલાયા	
તપ તીરથ વિષ્ણુ-ક્રીયા, અર્થ-સાથે પુરાયા	॥ ૩ ॥
વેદ થકે વાણી થકી અને થકયા યોગ પ્રસારા	
જપ તપ તિરથ સંજમ થકયા, થકીઆ ઓર આચારા	॥ ૪ ॥
મે મેરી મમતા થકી, થકીઆ વાદ વીવાદા	
હર્ષ મોક તૂળ્યા થકી, પાયા ગુર પરસાદા	॥ ૫ ॥
મુખ થકયા જીહ્વા થકી, થકયા સકળ શરીરા	
માળા ગીર થકી હાથમે, જ્યો લોલુહી નીરા	॥ ૬ ॥
જન ઘરમે જીવ આવીઆ, મો ઘર મેજે પાયા	
ઊલટ સમાયા આપમે, અનહદ લક્ષ લાયા	॥ ૭ ॥
જાગ્રત સુપન સુસુપતી, તુર્પાસે ન્યારા	
સંકલ્પાતીત સખમે વમે, મોઘ સદગુર હમારા	॥ ૮ ॥
સૌ ઘર લીજે પહિઆનકે, જન્મકુ દંડન ભરના	
જુગ મુખ હે દીન ચારકા કાચકું પચી મરના	॥ ૯ ॥
સત સંગે આપા મીટા, મીટા ભારણ ભારી	
રવિદાસ ચરણે ભાણુ કે, નિજ વસ્તુ વિચારી	॥ ૧૦ ॥

—:—:—

તન માંહી નિજ તત્વ દે, દેખો કોઈ પુરા	
તાથેઈ તાથેઈ હોઈ રહ્યા, બાજે અનહદ તુરા	॥ ૧૧ ॥
મુખ મ ત્ર આરાધીએ, શીવ શક્તિકા મેળા	
જીવ જાણ ન્યારા નહિ, મન પવન હુવા બેળા	॥ ૧૨ ॥
મન પવન બેળા હુવા, જાણ સાગરકે માંહી	
બાજ બાજે ગેબકા, પણુ ફીસત નાહી	॥ ૧૩ ॥
પ્રેમ દોર કોઈ અદ અલે, ગુર રાખ્દ નિશાણી	
રૂપ રૂપ જાન ઘર નહિ, નહિ વેદ અર વાણી	॥ ૧૪ ॥
જપ તપ તીરથ ત્યાં નહિ, નહિ સેવાને પુજા	
એકે એકલા રામ હે, અવર દેવન દુજા	॥ ૧૫ ॥
અંદ નાહી સુરજ નહિ, નહિ ધ્રુવ નહિ ઝાંચા	
પવન નહિ પાણી નહી, નહિ કાયા ને આયા	॥ ૧૬ ॥
ઘર નહિ આકાશ નહિ, નહિ દીવસ ને રાત્રી	
અલખ પુરૂષ પરકાશીયા, નહિ દીવો ને બાતી	॥ ૧૭ ॥

એસા કેન જોગેશ્વરા, વાકા રૂપ લખાવે	૧
બાળ બાજો જોળા, લા જઈ સુરત લગાવે	૭
અવથ ઝહાણી રામકી, ડથનીસે ન્યારી	૮
આપે આપ ઊપજયા આપમે, એસી ભુગત સમારી	૯
માપ થાપ ઝહુએ નહિ, એસા તોલ અતોલા	૧૦
રવિદાસ ભાણુ પ્રસાદે, વસ્તુ પરગટ બોલા	૧૧

અસમાનમે મન લાગ્યો, જીડી અસમાન સે	૧૨
ભમરા હોકે ભયુ ભણુ કીયા, ડમળ કીયા શુભર	૧૩
આદ અત નહિ જાગ્યા તો, વાસ લીયા રણુ ગર	૧૪
નુગત સુરત અટ ઝાઝ લે, બાજો અનહદ ઘુર	૧૫
ઝણુણુ ઝણુણુ માહી હુવા ઝણુઝારા, વરસે નિરમલ નુરા	૧૬
અન મન અલગળ હોધ રહ્યા, સેજો ભયા લ રવીન	૧૭
અળ વીઝડા વીઝડે નહિ, જેમે જલમે મીન	૧૮
સદ શુર ભાણુ પ્રસાદસે, ભયા પરમ પ્રકાશ	૧૯
હાંતીયા કોઈદીસે નહિ, વટો ઘટ અલ રવિદાસ	૨૦

ઢાયા કોટ લીયા ગઢ બ ગરે, ઢાયા કોટ	૨૧
જ્ઞાન વેરાગકી ફાળ ચડીયા, સદ શુર શબ્દસુનાયા	૨૨
નેળ રાખ્યા નામકા તો, ચૌદીથ ડેરા લઈદીયા	૨૩
સુરત સુરતની નાગો નુધી, પ્રેમ પનીતા કીયા	૨૪
ગોળા છુટયા જ્ઞાનકા તો, શહેર સુ સર વાગીઆ	૨૫
પચ ચોર માહી વચીસ પ્રકૃતિ, જિનકુ પકડી મ ગાયા	૨૬
પકડયા નગરકા રાજીઆ તો, વાકુ નેવળમે દીયા	૨૭
પાય જિમરાવ મારીયા, શહેર ઘુજી રીયા	૨૮
રવિદાસ જમડા બે મીટયા, શહેર સાયાકુ દીયા	૨૯

ભીતર ખોળે રામકુ, બાહર કાં ધાવે	
બાહર ખોળે નહિ મીલે, ભીતર દરી પાવે	॥ ૮૬ ॥
પ્રથમ ગુરુ સેવા કરે, સદ મંથ આચરણ	
વચન કહે સો પ્રીછએ, સગ સાચ જિયરના	॥ ૧ ॥
મંગલ પ્રાજે મંત્રકા, જન મરમ લખાવે	
દીલ અંદર અરીનાસકા, પગ્ગા ખોલ દીખાવે	॥ ૨ ॥
દેવળમે' ગુરુ દેવતા, એકાને બેઠા	
ખોલ કમાડી ઓરડી, પાયા દરિકા નેઠા	॥ ૩ ॥
મેજ ખીછામ મુંદરી, દોગી અન ત લગઈ	
કાષક નાર મુવલણી, નીત મુલન જાઠ	॥ ૪ ॥
દેખન ઠારે આંખીઆ, કેસારપ ખતાવે	
નેના બેના અગોમરી, રસનાએ ન આવે	॥ ૫ ॥
મીઠા કેરી પુતલી પાણીમાંલી ચેડી	
બાહર કીમ વીધ નીકસે, નિકસે તો જુડી	॥ ૬ ॥
એસા ખલ વિચાર હે, સદગુરુ લખાવે	
રવિદાસ સાચી કહે, બહોરી જનમ ન આવે	॥ ૭ ॥

—:—:—

લાગી ચોટ શબ્દકી ધાયલ કયું જીવે	
પ્રેમ લલકા મારીયા, અનહદ રસ પીવે	॥ ૮૬ ॥
અંગ ઉધાડે લાગીયા, ભણકા ઉર માંહી	
ધાવ કલેજે સાલીયા, બાહર દીસત નાહી	॥ ૧ ॥
ભીતર ચુર ચુર હે, મન મુસ્તક છેઘા	
પાંચુ મારે જાનસે, અંતર સળ બેઠા	॥ ૨ ॥
સદગુરુ મેરા સુરમા, ધાઓ નેજે ધાલે	
સનમુખ ઝીલે ગુરુમુખી, નખ શીખણ સામે	॥ ૩ ॥
વેદ નહિ આખદ નહી, નહિં ટેલા લાગે	
પ્રીત બંધાણી રામમે, ધાવ નીશદીન વાગે	॥ ૪ ॥
સખ તન હુવાં જજંરા, ધાઓ લડલડ બોલે	
દરદ દીવાના દરસકા, બહાવરા સા ડોલે	॥ ૫ ॥
અવીનાશી સદગુરુ મીલા, મારણ હારા પાયા	
લાણ ચરણ રવિદાસ કહે, મોર્ખ માંહી સંભાયા	॥ ૬ ॥

—:—:—

મે બાળક સદગુરુકા સેવક સતનકા ॥ સતનકારે ॥ ૧૬ ॥
 સદગુરુ સકળ કલપના જ્ઞાત્રી, લગીજનહે લગીકે અધીકારી
 દોનુ મીચ એટ ટરત નહી ટાગી, પારખ ગતનકા ॥ ગતનકારે ॥ ૧ ॥
 સદગુરુ હે પુરશેતમ પુરા, બુઝણુ સંત સીપા ॥ શુગ
 જાઈ લીયા વ કા ગઢ નુરા, ખોજી અતનકા ॥ અતનકારે ॥ ૨ ॥
 સતગુરુ પરમ જ્યોત પ્રકાશી, સ તે વસ્તુ લીની તપાસી
 અકગમતા ખેલે આશ નિરાશી, દેખન તતનકા ॥ તતનકારે ॥ ૩ ॥
 સદગુરુ સત મુસ્તક કર દીના, તાહી પ્રતાપે આતમ અન્યા
 કહે રૂવિરામ ભાણુ ગુરુઝીણા, સાર વેદાતનકા ॥ વેદાતનકારે ॥ ૪ ॥

દર બ દગી સદગુરુની નીરભે હોઈજના ॥ હોઈજના ॥ ૧૬ ॥
 કુડી આ હલજુગડી માયા, કાગી ઉપાયે રહે નહિ કાયા
 ઉપન્યા સોઈ હે અનપાયા, ગુરુ ગમ જો જ્ઞાના ॥ જો જ્ઞાનારે ॥ ૧ ॥
 જુઠા માત પીતા સ ગાયા, આખર વખત ચલે નહિ સાયા
 સત સેવી બજ નિરગુણુ નાયા ॥ છોડીદે અભીમાના ॥ અભીમાનાર ॥ ૨ ॥
 મનુષ્ય દેહ સુદ્ધ તે પાઈ, ઢરીલે માહેજમે ઓળખાઈ
 તુલશી ટીલક ઢઠ ધર ભાઈ, જખ મારે જમ ગતા ॥ જમ રાના ॥ ૩ ॥
 સુન સમાધ ટાલી લાગે, આવા ગમનકા જો સખ લાગે
 અવિનાશી ચૈતન ઘણ જાગે, નિરજન નિર્વાણા ॥ નિર્વાણા ॥ ૪ ॥
 મેજ સમાધી મેજ સરપા, સકળ નિરતર વસ્તુ અનુપા
 ગવિગમ ત્યા ઠાયા ન ધુપા, મોગ ગુરુ હે ભાણા ॥ હે ભાણારે ॥ ૫ ॥

કાલા લીયા આતનકા, નિગ જન નિગુણુકા ॥ નિરગુણુકારે ॥ ૧૬ ॥
 ઉચા અનખ ગઢ પ્રેમ અટારી, લા પહોચે સાહેબકી પ્યારી
 ઘે ઘે મોખત બાજી ભારી, બાબ અનહદા ॥ અનહદારે ॥ ૧ ॥
 ગઢ પર નાળ જ જાગા છુટે, તાતે ગયગકા દનખુટે
 સત અવેરી પારસ ઝુઝે, પગ્યા ગુરુવાકા ॥ ગુરુવાકા ॥ ૨ ॥
 ગુરુ સનમુખ બાણુ ચનાયા, કાયર કબલુ કામ ન આયા
 ર ગ મ ડળપર ધુમ મચાયા, મૃદ ગ રણુ ઝણુકા ॥ રણુઝણુકા ॥ ૩ ॥

પાંચ પચીસસુકા દલ બારી, કરડા મન રાજા અહંકારી
તાસે રહી જગત સળ હારી, ઠંકા સદગુરકા ॥ ગુરકા ॥ ૪ ॥
નવ દરવાજા નિરખે જો કીના, દસમા ઉપર ડેરા દીના
પાંચ પચીસસુ જોર કર લીના, કીવા ચુરતકા ॥ ચુરતકા ॥ ૫ ॥
કહે રવિદાસ અજરાયલ જાણ્યા, પુરણ અલ્લ મો પ્રગટ પહીયાના
બાણ દેવ ગુરુ સહી કર માણ્યા, સાહેબ પરમ મુનકા ॥ મુનકા ॥ ૬ ॥

—:—:—

પ્રુખ ખમર કર ખોજી કાયા, ગુરુ ગમસે ॥ ગમસે ॥ ૮૬ ॥
ઐઘટ ધારી ફીરકર આયા, મોહ સી ગીનાદ બજાયા
ત્રીવેણી પર ધ્યાન લગાયા, ચડીઆ અગમસે ॥ અગમસે ॥ ૧ ॥
શ્રમર ગુરુમે અલ્લ નિશાની, બંકનાળ મેજે વશ આણી
ચંદ સુરજ દો ઉવટ સમાણી, ઉભસ હરદમકા ॥ હરદમકા ॥ ૨ ॥
ખેચરી ભુચરી ચાંચરી માંહી, વાસન પુતલી રહે છુપાઈ
જાગ્રત જોતે જોત જગાઈ, ગુરુકા ઈલમમે ॥ ઈલમમે ॥ ૩ ॥
અગોચરદી અનહદ ધુન ગાજે, ઉન્મુની પુરુષ અખંડ બીગજે
અનંત કોટી આદીત લાજે, મુખમણ સંગમે ॥ સંગમે ॥ ૪ ॥
નાદ છુદ એક પર આણી, મન વસ કરી પુરણ અલ્લ માણી
કહે રવિદાસ મટીઆ આણી, બાણકે કદમમે ॥ કદમમે ॥ ૫ ॥

—:—:—

હરિજન જુગમે ચારા, મુનમે સંસારી ॥ સંસારી ॥ ૮૭ ॥
મતગુરુમે સત શબ્દે વળગ્યા, અહંતા મળ છેદન કીયા અળગા
દો ચર સંધ ઉલટ દીયા સવંગા, અંતર નહીં કારી ॥ નહીં કારી ॥ ૧ ॥
ખાય પીએ સુવે આર જાગે, પ્રતિ લગી અખંડ અલ્લ ધાગે
અરુપ સરખા હે અનુરાગે, દીસત દેહધારી ॥ દેહ ધારી ॥ ૨ ॥
અંતર ગતસે લાયા નિર તર, પ્રગટ સુખયા રામ સ્વતંતર
તાટક હારકા મીટયા પટંતર, સુખ દુખ સંધારી ॥ સંધારી ॥ ૩ ॥
ઉન્મુની મુદ્રાસે ચીત ચોંટયા, કબીર સાધન સળડી છુટયા
અનહદ નાદ બજાયા ઘંટા, અલ્લ જોત ઉજાચારી ॥ ૪ ॥

મેજે સકલ કરત હે ધધા, દેહ ભાવસે કળહુન બ ધા
 જોસે મીન રહે જલ મધા, લાગત નહિ ભારી ॥ ભારી ॥ ૫ ॥
 એસે સ ત શીરે મરજવા, દર્ધ પ્રમોદ અન ત કીયા દીવા
 જો તુમ આહો રામ રસ પીવા, સ ત ચરણ દ્રઢ ધારી ॥ ધારી ॥ ૬ ॥
 અનેઠ સ ત પહોચ્યા સત સેને, થાપ ઉથાપ ડરે નહી કેને
 કહે રવિનાસ ફરી નહી તેને, પુનઃપી અવતારી ॥ અવતારી ॥ ૭ ॥

કયા કીસીસે કામ અપના દીલ સમજાના ॥ ટેક ॥
 કયા લઈ આયા કયા લઈ જાયગા જપો નિર તર જાપ ॥ અપના ॥ ૧ ॥
 સદગુર સાહેબ કહત પુઢારી, હજી ના ખુલશે તેરો કાન ॥ ૨ ॥
 ત્રીવેણી સ ગમ તાર મીલાયા, અનહદ ગુડયા નિશાન ॥ ૩ ॥
 હે રવિરામ ગુર ભાણુ પ્રતાપે, ભીતર પ્રગટયા ભાન ॥ ૪ ॥

હુ સા માન સરોવરા, નિરાદીન વાસો કરના ॥ ટેક ॥
 અણુ વી ધ્યા મોતી આરો ચુગે, વિ ધ્યા આચન ધરના ॥ ૧ ॥
 લાન રહે દરીઆવમે શીર સાટે લેણા
 જાનજ લાગ્યા ઠ પને એસા મારગ ઝીણા ॥ ૨ ॥
 માન સરોવર પ્રેમ હે, માહી હરિજળ ભરિઆ
 કોઈકોઈ સાધુ ટ સ હે, ભાકી ઉત્તમ ારીઆ ॥ ૩ ॥
 બગલા ધ્યાન લગાય કે, ધીરે પાવ ઉઠાવે
 મન મેલા તન ઉજળા, મજલીઆ ગટકાવે ॥ ૪ ॥
 છીલર દેખીરે રાયહી એ બગનનકી ભાતી
 હુ સા બગા નહિ એઠ હે, વાકી જુજવી ભાતી ॥ ૫ ॥
 હુ સાકા ટોળા નહિ, કોગીનમે કોઈ —
 બગલા ઠોર ઠોર રહે, ઉજવળ વણું વિગોઈ ॥ ૬ ॥
 હુ સ પડે મર લ ધના મોતી વીન આચન ખેલે
 માન સરોવર ધર કરે, કુવા વાવન ઠેલે ॥ ૭ ॥

મન હંસા મોતી ચુમે, બગ મહલીકા ચારા
 હંસ બગા કધું એક હે, લાજે ખીરદ હમારા ॥ ૭ ॥
 સાકુટ બગલા બાપડા, બાકુ હરિ કથા ન ભાવે
 હરિજન હંસદશા અહે, હરિ દીરા પાવે ॥ ૮ ॥
 સુરત ધરે વાદેશમે, જ્યાં હંસકા વાસા
 રવીદાસ બાણ પ્રસાદસે, હીલ મીલ કરે વીલાસા ॥ ૯ ॥

—:—:—

એક વરખડી બાળી નહી પાન ને ડાલી, વેલો મુળ વિના અધર ભયો
 બાકાશધી આધેશ' ચાલતાં, ફુલ વિના એક ફળ યયો ॥ ૧૦ ॥
 ફળ નામ અમર ટળે તમર, દેખતામે' દીલ ઠરે
 સદગુર મળેને સત પાળે, ભવસાગર સેજે તરે ॥ ૧ ॥
 શીવે પારવતી પાળી ફળ ન શક્યા ગાળી, અક્ષ અક્ષાણીને ભુલીયા
 વિષ્ણુ ચર્ધ લક્ષ્મી વર્ધા, ફળ અધરના અધર રથાં ॥ ૨ ॥
 ફળ કંખીરે પ્રથાં સુખદેવે લથાં, જેના જસ માતમ ભુગમે રથાં
 ગુર બાણુદેવે બેદ ખતાયા, રવીદાસ અમર ચર્ધ રથાં ॥ ૩ ॥

—:—:—

સક્કંગ મુતર સેલડો, એમાંજ જે કોઇ આવીને લલ્યા
 અક્ષળ પુરપ તેજ કહાવે, કોઈના નવળએ કંજ્યા ॥ ૧૦ ॥
 તેણે મન પ્રમેદો ધંડ સોધ્યો, તાળ લાગી ત્રીકુટીમાં
 તેને જોત જાગીને છોત લાગી, તે સાધુ નરે સંકટમાં ॥ ૧ ॥
 જેને મટીયા ફેલા સમીયા એલા, બેદ પાયા ગુરતણા
 સમ દ્રહી ગુર શબ્દે આવી, મુળ અહી ન રહી મણા ॥ ૨ ॥
 જેને અનભે તખત નીશાન ગડીયા, સુરતાઈંડ ફેડ ચલી
 રવીદાસ રમતા રામ માંહી, માલમ થઇને માંહી મળી ॥ ૩ ॥

—:—:—

સમન્નય રહિ બોલ્યુ ત્રણ ભુવન પહોણુ એવુ
 પંખ વીના પંખી ભમે, બે બચ્યા તેની ગોદમાં લઈ અધરતું અધર રમે

યાન વિના જોને દુધ ઝરે, મુખ વિના બચ્યા પીએ	॥
જે ઝીણા તેની જુગત જાણે, મોટા દેખીને બીએ	॥ ૧ ॥
એવા ગુ ગા બચ્યા દુધે રચ્યા, ગાયસુ વળુવીયા	
મોદ જુવનમાંહી વાસ કરીને, કોઈક ॥રલે શો-નીયા	॥ ૨ ॥
એથી ગોરી ગાય રૂપ વર્ણી ગગનમાં ગુમે રહે	
જાણુસે તે માણુસે, રવિદાસ ગુર શબ્દે લહે	॥ ૩ ॥

હાલા થોથા ખાય ગોથા મન વિના મેરમ જપે	
દય વચે દુગધા નાહી સુગધા, કાળ માહી નીશ દીન ખપે	॥ ટેક ॥
પછી કરે દીલા લીલા પીવા, છાપ લઇને અ ગ છપે	
પુરતક સહીત ગાય ગીતા, જાત દેખીને લપે	॥ ૧ ॥
ગુર શબ્દ લોપીત અધમ ઓપીત, કામ ધંદ્રી સંગતપે	
મહા નદીમે ખાય ઝકોળા, માયા દેખીને ધપે	॥ ૨ ॥
એવા ખાહેર નીરા બીતર મીરા, સસારને ચલવે તપે	
રવિદાસ કહે એવા સખીલ અધા, જુગે જુગ નરકે પડે	॥ ૩ ॥

હુમ પરદેશી પછી સાધુ આરે દેશકે નાહી	
આરે દેશકે જીવ અભાગી, પલ પલમે પરલાહી	॥ ટેક ॥
પાવ વિના ચલના ચાચ વિના યુગના, પખ વીના જીક જાઈ	
ખીના સુરતકી નુરત હમારી, અનન ન પહોચે સાર્ધ	॥ ૧ ॥
આઠો પહોર અધર રહે આસન, કબહુ ન જીતરે આતી	
જ્ઞાની ધ્યાની વીજ્ઞાની થક ગયે, એસી અકથ કહાની	॥ ૨ ॥
જાયે બેસુ તે અગ્ની વ્યાપે, ધુપે બહુત સીતલાર્ધ	
ઝાપા ધુપસે સદ ગુર ન્યારા, હુમ હે સદ ગુર માહી	॥ ૩ ॥
નિરગુણુ રૂપ હમારા સાધુ, સીરગુણુ નામ ધરાર્ધ	
કહે રવિરામ નિરતર વાસા, સખ ઘટ ઝનકે જાઈ	॥ ૪ ॥

ગાને માટે શરૂ કરેા છો, હ્યો ને હરિગુણ ગાધ	
અનભે શબ્દ સત ગુરૂ કેરા, ઝોગ સમે બકવાઈ	॥ ૮૦ ॥
કુટુંબ ખીલો જુઠા પસારો, માત પિતા મુત લાઈ	
ઝેડડી પુદ ઉસડા પાણી, એસી જગત સગાધ	॥ ૧ ॥
આરે સ સાર સમુદગ ખારેા, દેખત કુળકી ખાઈ	
નામ સ્વરૂપી નાવ ગુરૂકો, વામે મેઠો જાધ	॥ ૨ ॥
ખેવણુ હારા સત ખેવગીઆ, મળી એસી સનમાઈ	
એક પલકમે પાર પડુ ચાવે, કમ બ ધન છોડાઈ	॥ ૩ ॥
આરે ઢાયા જણો ઢાચનો કુપો, વણસત વેર ન લાઈ	
ઠહે રવિરામ ભજન કર રામનુ, એક તાર ચીત લાઈ	॥ ૪ ॥

માયા છે આ મહા પ્રભુની હરિ ગુરૂ સતને સુપારે	
સત સેવતા કારજ સીધે, ગમતા રામે ચીત રોપારે	॥ ૮૦ ॥
કપીરે સતને સેવ્યા ચીત લાઈ, શાહ સીક દર કોપ્યા	
જળે ન કુળ્યા અગ્નીએન બાળ્યા, વેદ શાસ્ત્ર મત લોપોરે	॥ ૧ ॥
ધના જાટે લીધી સત સેવા, પીપે ઘટ ઘટ પુળ્યારે	
હરિ ગુરૂ સંત એક ઠરી જાણ્યા, આતમ ન જાણ્યા દુનરે	॥ ૨ ॥
રાગીદાસે સદગુરૂ સેવ્યા, આજિણે શાખીઆમારે	
રાજ કારે રામ ભજ તા, સન્મુખ આળ્યા પ્રભુ સામારે	॥ ૩ ॥
ગમ ચ દ્રે સદગુરૂ સત સેવ્યા, લીયા આતમ નીજ બેવારે	
શીવ બ્રહ્મા ધ પ્રાદીક સરખા, કૃષ્ણે ગુરૂ સત સેવ્યારે	॥ ૪ ॥
મન ખુશી ચિત અહ કાર તણ, અહો સદગુરૂ સતના ચરણા	
રવીદાસ મન મનાપદ સખ્યા, જેના મગી ગયા આવાગમના	॥ ૫ ॥

મન માન્યા હરે મન માન્યા, આનંદ કારી સતસે મન માન્યા	॥ ૮૦ ॥
પ્રેમ સનેડી ન ત બેગીઆરે, તન મન દીના વીહાય	
જનમ જનમ કા અ મેગીઆ, પનમે કીયા દેદાર રે	॥ ૧ ॥
પન ગ ખીઠાયા પ્રેમકા, તાપર આપ બેઠાયે	
નેણા ભરી ભરી નીરખીયા, હંડે હરખ ન માયરે	॥ ૨ ॥

નિરગુણીયા મન હિન્મુનિ, જગસે રૂઠા શીરતે
 ગલીત વચન ગરવા ગ લીરા, આવરણુ રહીત અચ તરે ॥ ૩ ॥
 મહેર કરી મોહે મોજ દીયા, નીશિળ બતાયા નામ
 સદગુર સતકી સનદ મહી, ગ્વીવાસ પહોચે નીજ ધામાતે ॥ ૪ ॥

હારે ગઢવ કા હારે ગઢવ કા કાયા ઢાટડીયા ગઢ વ કા
 જ્ઞાન વેરાગકી ફેળ અડીયા, સદગુર શબ્દ અસ્વાર કીયા
 નેળ પકડયા નામજા, ચૌદશ ડેરા દીયા ॥ ૧ ॥
 નુરત સુરત કીયા માહયા, પ્રેમ પતીતા પાયા
 જોળા ફે કયા જેળજા, સુંસરા સેર કર દીયા ॥ ૨ ॥
 પાચ પ્રધાન પત્રિસ પ્રકૃતિ, વાકુ પકડ લીયા
 રાજ પકડયા શહેરકા, વાકુ કદ લખ કીયા ॥ ૩ ॥
 તીનુ ભિમરાવ માર લીયા, શહેર સખ વ પ રણા
 કહે રવિદાસ સત ભાણુ પ્રતાપે, શીશ લઈ સામકુ દીયા ॥ ૪ ॥

સત સ ગ કરજોરે સુધ ભાઈ ॥ ૨૦ ॥
 અતગુર શબ્દ પીચાર દેખદીલ ભીતર માહી
 ભક્તિ પદારથ સાર, અવર ચિત ધરીઆ નાહી
 સાધન સાધી દેખીએરે, પુરુષ અ શુદ્ધ પ્રમાણુ
 ભક્તિ વિના ભાસે નહી, જોગ વેરાગ ને જ્ઞાન ॥ અત સ ગ ॥ ૧ ॥
 માયાકે આધીન જોગી વેરાગી જ્ઞાની
 દયા દીનતા નાહી, બહોત અતી અભીમાની
 દાસ તણા દુર્લભ સદારે મમં ન લહે માનત
 નામ નત મોટા મતારે, ઇ દ્રી જીત કોઠ સત ॥ સત સ ગ ॥ ૨ ॥
 માન બડાઈ ધસી વસી કવી પ કિત માહી
 કથે પટે અરયાય, જુદિ માયા વપટાહી
 એતે માયા ભરમ માહી રે, દેવ મુની શીરધાર
 તપ બળ અહ કૃત આચરે રે, લે લે શીરપર ભાર ॥ સત સ ગ ॥ ૩ ॥

મનખા જનમકે લાલ સેવા સંતનકી કીજે
 અરપો તન મન પ્રાણ, શીશ બિતારી દીજે
 બાળુ શીત વ્યાપે નહીં, હરખ શોક કા નાશ
 મુધા પીપાસા મેજ માટે, હુવા અખંડ પ્રકાશ ॥ સત મ ગ ॥ ૪ ॥
 અટલ નામ અધિનાશીકે, અટલ નિજદાસ અલગ
 વેદ પુરાણે શાખ હરિ હરીજન એક અગા
 રવિદાસ સદગુરુ અટલ, અનંત કોડકે પાર
 દુર્જાસો સુસલ લયારે, પાયા અટલ દેદાર ॥ સત સ ગ ॥ ૫ ॥

—:—:—

લગવદ લજ્જએરે શ્રમ છાડ ॥ ૧ ॥
 જ્યો સદગુરો દસ્ત, હસ્ત મુસ્તકપર ધારી
 લજ્જએ સાર ગ પાણુ, જયમ ચક્રાર તમારી
 પ્રેમ નેમ એમ પાણીએરે, દીપ પતંગ જલ મીન
 વિશ્વંભર વસ દાસનેરે, ભક્ત તણે આધીન ॥ લગવદ ॥ ૧ ॥
 ગોપી નાથ ગોપાળ ત્રીગુણાતીત ગોવીંદ
 મનાતીત મોરાર, મધુ મધ મદન મુકદ્દ
 પરમાનંદ પરમાતમારે, પુરણ પુરસોતમ
 સંતીત અનેક જનમ નારે, નામે છુટે કરમ ॥ લગવદ ॥ ૨ ॥
 સર્વ દેવના દેવ શીરોમણી દેવ દયાલ
 દૈસાદિક દલ દલન, કાળ કેરા મહા કાલ
 પ્રગટ હરિ પોકારતારે, ત્રીકમની એ ટેક
 અગમિલ આધારીએરે, નામે તાર્યા અનેક ॥ લગવદ ॥ ૩ ॥
 શુક સનકાદીક શેષ, નામ ભક્તિ રંગ રામ્યા
 ધ્રુવ અખરીશ પ્રેલાદ, પ્રાણ પ્રતિજ્ઞા સાચા
 નારદ હરિ ગુણ ગાનમારે, મહા મસ્તાના સાધ
 અલ્પ પરાયણ પામીયારે, નામે અગાધ અગાધ ॥ લગવત ॥ ૪ ॥
 ગમ કૃણુ ગોવીંદ, મધુ હરિ મુકંદ મોરારી
 ગોપી નાથ ગોપાળ, પુરણ પુરસોતમ પયારા
 શશી સુર દીપક ધંદુ, ભક્તિ મણી નીજ ઠોર
 રવીદાસ વા ચીનીયારે, નામ સત શીર મોર ॥ લગવત ॥ ૫ ॥

—:—:—

રસ રમણની રીતરે જાણે રસ મગના	1
દૃઢ કરી પકડેરે, સતગુર સ ગના	॥ ૧ ॥
આપાને ઠોર આપરે, આપે નહી ખાલી	
એ સરવે ગસ રામ રે, શું કહું કર જાલી	॥ ૨ ॥
ગીત ગાઇ ગોરીંદરે, દાખી સહેજ સમાધિ	
વાસના યઈ બ્રહ્મ દગ્ધરે, સમી સકળ બિપાધી	॥ ૩ ॥
સ લવ ગયો શરીર નોરે, ત્રગજળ ત્રમ ભાશા	
સરિતા સી ધુમે મલી, રસ મહી રવીદાસા	॥ ૪ ॥

— . — . —

બ્રહ્મ રસની પેરેરે, મરણવા પ્રીઠે	
જોગી જ ગમ શેવડા અંગે બળકરી ઇચ્છે	॥ ૧ ॥
સુપને નાવે સામરે કળે બહુ કાયા	
પ્રત્યક્ષ પ્રેમને વસ, આપે વણુબોલાયા	॥ ૨ ॥
રમે યધ રસ રૂપરે, તેજ પુ જ પ્રકાશા	
નગર આગળ નાથરે, કહે બ્રહ્મ વીલાસા	॥ ૩ ॥
અરસ પરસ થયા એક, મહે વેદના વાગી	
ભાણુ ચરણુ રવિદાસરે, પિયુ મેલે નામી	॥ ૪ ॥

— : — : —

જાણે જાણુણ હાગ વીદેહની વાણુ	
પુરણ થયો પ્રકાશરે, જુલી ગઈ શ્રાંતુ	॥ ૧ ॥
હૃદ લોકના ભોગરે, મટયા સદગુર સાને	
સ સાગ કરા સુખર, તુલ્ય માતગ માને	॥ ૨ ॥
સત ચીત આનંદ ઓઘરે, પ્રગટયા નિજ પોતે	
અધાર ગયું અલપાઈ, પરમાતમ જોતે	॥ ૩ ॥
નામ રૂપનો નાશરે, અહ તા મળ ટલીઓ	
માકર કંકર ગવીદાસરે, બ્રહ્મ સાગર ભરીઓ	॥ ૪ ॥

— . — . —

શબ્દ સતગુર રૂપરે, સદગુર સોઈ વસ્તુ	
ઝોળખ્યા સત સ્વરૂપે, જ્યાંકિદય નહિ અસ્તુ	॥ ૧ ॥
પૃથિવ અંબુ તોયરે, પવન નહિં પહોઝે	
આકાશથી જી એરેડો, અદકો નહિં ઝોછો	॥ ૨ ॥
રામ ગીત નહિ છંદરે, મનવાણી થાણી	
સર્વાતીત સર્વ રંગરે, સરવેનો સાખી	॥ ૩ ॥
દૃષ્ટા દૃષ્ટી વેગજોરે, કેનાં ગાઉ ગીત	
રૂપ અરૂપી રવિદાસરે, છે અખંડ અદ્વૈત	॥ ૪ ॥

હરિ રસ વિના નહિ ઠામરે, ઠાણો કાંઈ યોસે	
નીજ જનને છે લખરે, જેને લક્ષણ છે પત્રીમે	॥ ૧ ॥
પોતે પોતા માહીરે, પોતા પણું ખોયુ	
વસ્તુ વિશ્વ નહી ભીન્નરે, અલ લક્ષે જોયું	॥ ૨ ॥
સરવે પુતળી રસ રૂપરે, રમણ રસ માહી	
આદ અંત મધ આપરે, સ શય નહિ સર્વાર્થ	॥ ૩ ॥
રસના ધટ રસે જય્યાં, રસ સાગર ભરીયો	
રવિ રામ રસ અહારે, બાહેર ભીંતર ભરીયો	॥ ૪ ॥

અંતર ગતમાં એમરે, ઓળી ચીત થીર થયા	
ત્રીપક રહે અડોળરે, ક્યારે ન ડોળાય	॥ ૧ ॥
સમીયા દેતા દેતરે, ભાસ્યો અલ્પ સીંધુ	
અવિગત તેજ અંબારરે, જ્યાં નહિ અરક ધંદુ	॥ ૨ ॥
તત્ત્વ દર્શતાં તિમીર મટ્યો, થયો અર્ક જોવાત.	
સાધન સર્વે સમી ગયાં, પ્રગટી અલ્પ જોત	॥ ૩ ॥
ગેખ થયા ગગન મધે, ધુપે સમરસ તુપા	
રવિદાસ રામ માહી ખોલે, થઈ એક રસ રૂપા	॥ ૪ ॥

મન રહો નામ નિશાને, નહિતો કાપણમાં ડોલાશે	
નાના કહું છું નથી તમારે, રાંસુમાં ફેસાસો	॥ ૮૬ ॥
શીષ શાખા સંસારી સરવે, વહાલ પણામાં વિટે	
સ્વારથ સુધી જાણુ સગાઈ, તેમેં નિરખ્યાં ભીંટે	॥ ૧ ॥

ખેડુ જુગતે લાવે જુગને, બેગા બેડા સુતા
 તન મન અરપ્યુ, સહુ સમરપ્યુ, તે નિરડયા યર્ધ ખૂતા ॥ ૨ ॥
 સગપણુ સાચું તણુ ન આડું, જે કહેતા તે સહેતા
 વર્ત માનમા ફેરજ પડીઓ, લાવજ લાયા લેતા ॥ ૩ ॥
 પેલે ચકતુ પાછળ પકતુ, શરીર સગપણુ એવું
 કાઢ્યા ડગીઆ જણુજણુ વગીઆ, સત રીશુર સ ગે રહેવું ॥ ૪ ॥

મન રહો સદ્ગુર સ ગે, નામમે હોય સકવ નિસ્તારા
 સંશય કાળે ઝીડી ખાધા, વણુ સમજ્યા સ સારા ॥ ૨૬ ॥
 શીવ બ્રહ્મા ધં દ્રાદિક નાગ્દ, તેને ઠળકો લાગ્યો
 એવુ જાણી સમજ પ્રાણી, તૃણા મમતા લાગો ॥ ૧ ॥
 બહુ દીન પીત્યા થયો ભય જીતા, ચિ તા ઉપની ચીતમે
 કોને વળગુ કોઈન અવગુ, આશા નારી વીતમે ॥ ૨ ॥
 દષ્ટ પદારથ સરવે ખોડુ, સાચી સત સગાઈ
 ગમ રસમે રચીઆ મચીઆ, ર ગે રથા ર ગાઈ ॥ ૩ ॥
 ભવ સામરમા નામ જહાજ છે, સદ્ગુર ખેવટ તારે
 રવિદાસ તરી પાર જીતગીયા, જે વળગ્યા તે વારે ॥ ૪ ॥

માયા મહા ઠગની છે રે, દાની ગોતી ગોતી ગળી રા
 જોગી જતી તપસી સન્યાસી, વણુચેત સહુ જળીઆ ॥ ૨૬ ॥
 મુરખ માન વડાઈ તાકે, દાળીઆ જાણી દળીયા
 બ્યાખ દેખાડી આજ પાડ્યા, દાણે દાણે દળીયા ॥ ૧ ॥
 સમજ્યા વિના સર્વ ગી થાએ, હુ પદ આણી હશીયા
 મોહ માયાનો મર્મન જાણ્યો, અપરમા જઈ ખશીયા ॥ ૨ ॥
 કાજી મુઠા પીર ઝોલીયા, તાતે તેયે તવીયા
 મોહ નિદ્રામા જઈ તણાણા, સૌ લક્ષમા લળીયા ॥ ૩ ॥
 મંજા નારી તેણે મારી જે, સદ્ગુર શબ્દે પળીયા
 કહે રવિદાસ તે કદીન ચુકે, મેરમને જઈ મળીયા ॥ ૪ ॥

મારા મનવા લાઈને, ચેતન થઇને ચાલો	
શુર પ્રતાપે સંતની સંગતે, મુક્ત થઇને આલો	॥ ૧ ॥
ધર ધર ગાઈ થઈ ગીતારા, કોટે ઝાઝી કંઠી	
સદગુર કેરી સમજણ નાવી, માંહી બુદ્ધી વંઠી	॥ ૨ ॥
કરે સ્વાસ્થ પેટજ અરવે, દેશ દેશાંતર લાધે	
સાંજ પડે સારે થાયજ સાધુ, લક્ષ્મણ ધર મોધે	॥ ૩ ॥
જાન કથે માને ખોલે, ખીજાને કહે કુડા	
તારા થઈને જાય તારવા, પોતે ભવમા બુડ્યા	॥ ૪ ॥
વીશ્વાસુને વહાસ દેખાડી, બહોત આરડે ખોધા	
મીઠું ખોડી મન હરી લેવે, અતર અધના ઓધા	॥ ૫ ॥
સાચ જુઠ તણો જો વેરે, ધરમ તણે ધરે યારે	
રાવદાસ કબે કગી કમાણી, ત્રાણુડે નોવાશે	॥ ૬ ॥

—:—:—

ભટકત કામકુ પ્રીર, મુગ્ધ મન	॥ ભટકત ॥ ૧ ॥
પુન કરે જાકું પાવનકી આશા, ફરી ફરી જન્મ ધરે	॥ ૨ ॥
મુદ્ર અભાદીક શેષ સરીખા, અ તે વાકા સ્થુલ ન રહે	॥ ૩ ॥
અનહદ નાદ નિરંતર બાજે, ઝલ મલ જ્યોત જળે	॥ ૪ ॥
સત.શુર સખડે અવણુ રસ રડ્યો, જીવન મુક્ત કરે	॥ ૫ ॥
ઘડે રવિદાસ હરી શુર સત સેવો, પુનરપી વાસ ટળે	॥ ૬ ॥

—:—:—

કયા કરત મેરી મન મુરખ, કયા કરત મેરી મેરી	॥ ૧ ॥
કર જલદી સારો જનમ મુંભાયો, અવસર હોત અવેરી	॥ ૨ ॥
આવેગા તન દાર પકડ ચલેગા, હોવેગી જ ગલમે દેરી	॥ ૩ ॥
કાલ દદામા તેરે શુદ્ધ હે શીરપર, ચલતા સાંજ સવેરી	॥ ૪ ॥
ધન દોલત તેરાકુટુંબ કખીલો, સગન ચલે ત્રીયા તૈરી	॥ ૫ ॥
કહે રવિદાસ હરિ શુર સત સેવો, મનખા જનમ ન ફેરી	॥ ૬ ॥

—:—:—

આ જુગ જુઠા બાવરા, વાસે પ્રીત ન કીજે	॥ ૮૬ ॥
પ્રેમ પ્રથમડી દાખવે, રંગમાં બહુ રીજે	
હીણી બુદ્ધી અવગુણુ ધરે, જે સરવસ દીજે	॥ ૧ ॥
પડમાહી પરપચ લયર્થ, બાહેર બહુ રીજે	
ગરવ હોઈ નીજગુણુ કથે, વાકું નાહી પતીજે	॥ ૨ ॥
નીચા હોકર ઢળ પડે, મન વળગ્યું છે ખીજે	
લાખ મણુ લાકડા જળીએ, એ કારકુ નવ સીજે	॥ ૩ ॥
મનમા મોહ મીઠા ઘણા, ખર્ચ ખોલે ખીજે	
રવિદાસ બાણુ પ્રસાદસે, વાસે ન્યારા રહિ જે	॥ ૪ ॥

વડ જુગ કપટી કારમો, દુષ્ટિ નર દેખ્યા	॥ ૮૬ ॥
સ્વારથ શીશ નમાવહી, સેવા કરત વીશેષા	
સ્વારથ અપના નાસરે, તળ ધરત દેશા	॥ ૧ ॥
માહો માહી લદે વઢે, હરિ ભજન ન રેખા	
મરગદા તહિ નીજ ધરમની, વણુસાડયો વેપા	॥ ૨ ॥
ગુરુ લખાડ એલા લાલચી, લુખા કરતહે લેખા	
ખુણુ ખેસી ખોટી વિદ્યા, આપે જર્ઘ ઉપદેશા	॥ ૩ ॥
પરપચ પથ અલાવહી, વચ્ચે પડે કલેશા	
રવિદાસ બાણુ પ્રસાદસે, એક લક્ષા અલેખા	॥ ૪ ॥

આબ્યો તો અરથ સારવા, સામો ગરથ ગુમાબ્યો	॥ ૮૬ ॥
સદગુરો શાખ માન્યો નહિ, કીલમાં ચયો ડાલ્યો	
અંત સમે હુવો આધણો, ફેર ચોચોશી પાયો	॥ ૧ ॥
ભરમ કરમ માંહી ભુલીયો, ધીરજ વીના ધાયો	
કલ ન જડી કીરતારની, સત નામ નસાયો	॥ ૨ ॥
રાગ રંગ માંહી રીઝીયો, ગુરુમ ભવના ગાયો	
ઉઘ આળમમાં અંતર્ધ ગયો, કાળજ સર્પ ખાયો	॥ ૩ ॥
નુરત નિશાને ન રાખીયો, નામ લેતા કાયો	
કહે રવિદાસ તે નર સુકીયા, વારે વારે વહેવાયો	॥ ૪ ॥

સદગુર સાથે પ્રીતડી, બીજાસે નહીં બોલું	॥ ૨૬ ॥
જ્યાં મારા પીયુ પ્રગટ વસે, ત્યાં અંતર બોલું	
જ્યારે વાદળ વિસમ્યુ', કળહુ નહિ ડોલું	॥ ૧ ॥
તખત ત્રિવેણી બેઠકે, સખ વિશ્વકું તોલું	
હું નહિ ત્યાં હરખ શું. સરવે રસ થોળું	॥ ૨ ॥
ચતુર ચંદનનું લાકડું, શબ્દ વાંસણે છોલ્યું	
ધડતાં ધડતાં લાંગી પડે, મન જાણીયે મોળું	॥ ૩ ॥
સાંસો સરવે સખી ગયો, વીશ્વાસે વરોળું	
રવિદાસ બ્રહ્મ અગાધમે', કરે ઝાઝમ ઝોળું	॥ ૪ ॥

—:—

સહીયરસે સત બોલીયે, એહી રીત હમારી	॥ ૨૬ ॥
બેહુદ કીજે વીરહણી, દેહું શુંજ હયારી	
હૃદ હરકત કરતી શીરે, વ્યભીચારણી નારી	॥ ૧ ॥
સુરતી સમાવે શબ્દમે', નિરંતર નિરધારી	
મે' તે' મેટી પીયુકું મીઠી, વાસુ રંગકી યારી	॥ ૨ ॥
પ્રગટ પ્રત્યક્ષ પરખીયે, નિરખ્યા નજરે નિહાળી	
બોધણુ લાલસો લાલકી, ઓર બગડ બીલારી	॥ ૩ ॥
સુપન સમ્યે આનંદ ભયો, સંશય દીયો વીહારી	
રવિદાસ સુરતી પીયુ' મે મીઠી, પીયુજી પ્યારી	॥ ૪ ॥

—:—

વાલ પણાની વાતડી, કહીએ જઇ ક્યાંહી	॥ ૨૬ ॥
શુ'ગા કેરી ગોઠડી, સખી રહે મન માંહી	
માને પણુ ગાળે ગણી, પનીયામે નાહી	॥ ૧ ॥
જમ મલીઆગર રંખડે, આપુ રહે છુપાર્ધ	
જગતે જાની નહીં રહે, સુગંધ સીતલ તાર્ધ	॥ ૨ ॥
પારો મેલે અગ્નીમાં, સાચુત રહાર્ધ	
કેટ કલા કંપ્ય કરે, જો ઉલટ સુલટાઇ	॥ ૩ ॥
ઓચી તા પીયુજી પકડીયા, નેનુ માંહી નચાર્ધ	
રવિદાસ જીતી સુ દરી, પીયુ અલગ ન જાઇ	॥ ૪ ॥

—:—

જોગીઆ સોધરિ ગગનમે વાસા, સહજ સુનમે કીન પ્રકાશા ॥ ૮૬ ॥
 આસન અધઃ જુગત રહે બેરી, પચહી રગકી જલેહે અગીરી ॥ ૧ ॥
 તતા પીવે તપત મુઝાવે, અનીવે નાવે શીતજ પાવે ॥ ૨ ॥
 આવે ન જાવે ન સોવે ન જાગે, તીન લોક જોગી લીક્ષા માગે ॥ ૩ ॥
 લીન અશીન બેળા નહી ન્યારા, જોગીયાકી મતી અમ્ર પારા ॥ ૪ ॥
 આપ અકર્તા કરાવન હારા, રવિરામજોગી સચરાચારા ॥ ૫ ॥

જોગીયા સોધર નિરતર બોલે, નવરા ન રવે થકે નહિ ડોલે ॥ ૮૬ ॥
 જોસા જાગત તેસા સુપના, આપે આપ લખ્યા સન અપના ॥ ૧ ॥
 પાચ પચીસ એકો નહી દયાવે, ઉઠત શબ્દ સો ઊલટ સમાવે ॥ ૨ ॥
 મહેર મેખ્યા રવાતી ટોપી, શેવ સહેજ રહી અગ ઝોપી ॥ ૩ ॥
 હક મહા પ્રેમ ભર્યા પાની, રહે મતવાળા પીયે રસ જાની ॥ ૪ ॥
 અદ્વૈતક ડ અનોપમ રાચે ખીન પુસ્તક ખીન અક્ષર વાચે ॥ ૫ ॥
 ખીનહી ધ્યાન લગાવે તાળી, ખીના નેન દેખે જીજીઆગી ॥ ૬ ॥
 રવિરામ બાણુ નિરાવ મ જોગી, રમે નિરતર સખ વટ બોગી ॥ ૭ ॥

જોગીયા સોધર જંગલમે રેવે, બકે નમ્રખસે સુન નસેવે ॥ ૮૬ ॥
 છુણી મસાણુ તપે મતવારા, આસન પદમ પવન કરે સારા ॥ ૧ ॥
 પીવત કંપ અંપ નહિ નિદ્રા, ચલતહી ઊલટ ગત અલ્પ રમા ॥ ૨ ॥
 અનલદ શિગી અખ ડ બજાવે, ઝરત અમૃત કમલખી કસાવે ॥ ૩ ॥
 ધુન સુન છાડી ઊલટહી આયા, રવીરામ રવીમાહી સમાયા ॥ ૪ ॥

જોગીઆ સોધ રહેવે અકેલા, સદગુર બાણુ જ્ઞાનકા ચેરા ॥ ૮૬ ॥
 સદગુરકુ આગે કરી લીના સદગુર ખીન મન ચલન ન દીના ॥ ૧ ॥
 રહે જ્ઞાન ગુર પ્રગટાના, હમહી મીટે હમ રહે નિદાના ॥ ૨ ॥
 હમ નહિ સ્થાવર જ ગમ કરમા, હમ નહિ જાત વણુ આશ્રમા ॥ ૩ ॥

હુત નહિ નવ પાંદર કોઈ તત્વા, હુમ નહિ કર્તા શ્રમી ન સત્વા ॥ ૪ ॥
 હુમ નહિ વેદ અવગ્યા વાણી, ચાર દેહ નહિ પરમાણી ॥ ૫ ॥
 હથ નહિ જ્ઞાન ધ્યાન તપ ક્રમણી, નારદ શેષ સકે નહિ વરણી ॥ ૬ ॥
 હે નાદી મધ્ય જિગ્મસ્વરૂપા, ગવિરામ ત્યા જાય ન ધૂપા ॥ ૭ ॥

—:—

શલીય જીવકા સ ગન કાળે, અચેત મન અબીમાન કર ॥ ૮ ॥
 નીચ કપટ કરમીષ્ટ અલાગી, દુષ્પદા કરતા નાહી ડ ॥ ૯ ॥
 અડગ ચોર અન્યાય અહ મખ, સત વચન ચિત નાહી ધર ॥ ૧ ॥
 ગુરુ આત્મા વિન આડા ચલકી, ખીના ધીરજ ધારે પાવ ધર ॥ ૨ ॥
 સાસો નજાડે સીંધક માડે, અહં કારી અવદાર્મિ મરે ॥ ૩ ॥
 વિશ્વાસીકું શખદ સુણાવે, સત હોઈ સખ પાવ પડે ॥ ૪ ॥
 ખાય માય મસ્તાના મનમુખી, પાખ ડ પગધન હડે ॥ ૫ ॥
 નિદા નિર્ગુણ સંતકા કરહી, સ સારીમાં ધાય સડે ॥ ૬ ॥
 ગણી મંગાના વીધય રસ માણે, કામીની દેખી કામ ખરે ॥ ૭ ॥
 શલીય પુરુષ ચોર શલીય સ્ત્રી, સદગુરુ શખદે નાહી ઠરે ॥ ૮ ॥
 કહે રવિદાસ એદો જુગદુખ્યા, આદ અંત મધ્ય નાહિ તર ॥ ૯ ॥

— — —

જુગત દેખકર ચયના જીવન, કુગણે દીલ ઘોખા ભારી ॥ ૧૦ ॥
 આ સંસાર સરપહી જેસા, મુખમીઠા દીવમાંહી ખાગી ॥ ૧૧ ॥
 વાકા કહેતા ચીતન ધરના, ભજન કરના ભેટારી ॥ ૧૨ ॥
 મહેજ સમાગી સુરતે ખેલે, તાર મીલાયો એક તારી ॥ ૧૩ ॥
 બ્રહ્મ ઘાટ પર ભેલા હોના, મોહે મમતા મનકુ મારી ॥ ૧૪ ॥
 ચ ચય મન નિમ્ન કરી રખના, પલકમા હોવે પારી ॥ ૧૫ ॥
 દેત લાવ નીચમાસુ નિકાર્યા, કળહુન લાગે કારી ॥ ૧૬ ॥
 પત ગ પ્રીત કર દીપકસે, કુગડુખી મનકા સખ મારી ॥ ૧૭ ॥
 શરીર અપના નહી સ લાગે, જ્યુ કે જીવ દોના ટારી ॥ ૧૮ ॥
 એસી પ્રીત પરિ બ્રહ્મ કારે, સુકે હોવે વ્યભી ચારી ॥ ૧૯ ॥
 કહે રવિદાસ મનકુ વસ રખના, સમજે સ ન સુરત ધારી ॥ ૨૦ ॥

સુરત મહેસો સુરતી પુરા, બે સુરતે સધન કાયા	॥ ૮૬ ॥
કયા ભયા દુનીયા રીઝાવે, શોર કરત દુખત ડાયા	
ર દે દેખ રંગ રાગ મીલાવે, રૂપ દેખ રંગમાં રાયા	॥ ૧ ॥
ત્રિગુણ તાર તાન મીલાવે, નારી દેખ નકટ નાયા	
ખુણે બેઠ કરે ખણ ખોદા, છૂર્ત લાગે તમાયા	॥ ૨ ॥
બેઠર તીર પતાલકું સાધે, ચડે અસમાન સાંઈ સાયા	
મદ્યુરસે અરસ પરસ રહે, શબ્દ કહે તે સત વાયા	॥ ૩ ॥
પાખાંડ ખખોચીયાં તુરતડી ખુટે, સાચર કયું જાવે લાંચા	
કહે રવિદાસ સત શબ્દ પકડયા; એક નીરંતર ધણ સાયા	॥ ૪ ॥

—:—:—

દેખો અભીમાની અરથ નમુઝે, જ્ઞાન બતાવે ગુર મમકા	॥ ૮૬ ॥
કદર લક્ષા ખીન કરે પરોગા, તાન ત્રીકુટી સંગમકા	
આપે હુખ્યા કરમ કીચમે, અનુભવ કહેવે અગમકા	॥ ૧ ॥
ભગત હાથ લાં જુગત ઠેરાવે, જગતમે ચણે સર્વંગ મમકા	
વિના વિવેક જ્રાંટમે જુલ્યો, મતા ન આમા હુમકા	॥ ૨ ॥
સન.શબ્દ નાસત ઠર ડારે, કુદરત કે નાહિ કમકા	
સદ્યુરકા શબ્દ ન માને, ખાવે માર મુરખ જમકા	॥ ૩ ॥
એક ધણ હોઈ કરે ધર્પા, ચેતન જાનારઘા ઉનકા	
કલ્યા પરગટ પણ પરખ ન આધ, ગુરમે હોઈ કરે ધમકા	॥ ૪ ॥
જુગત જગતમે ભગતમે ભુક્તા, એહી મરમ પરમાતમકા	
કહે રવિદાસ સત શબ્દ પકડો, સખ જલજાય અંકુર કમકા	॥ ૫ ॥

—:—:—

સાચા સદ્યુર જેને વરીયા, આન દશા નર કયું જોવે	॥ ૮૬ ॥
ધણી અગન જો સોધે ન રેડી, શબ્દ તાપ સદ્યુર તાવે	
સહ શબ્દ મહી ટેક ન હોડે, સો મદ્યુરકે મન લાવે	॥ ૧ ॥
સદ્યુરકુ સાહેબ કરી જાણે, બેદા બેદ મન નહિ આવે	
સો શીપ સદી સીધાંતમે સમજે, પરમ પદ સહેજે પાવે	॥ ૨ ॥

શબ્દ સુકે સદગુર કેરા, ગાફલ બહુ ગોથાં ખાવે
 મો વરસડી કમાણી પરલે, પડે નર કયુ ગીતા ગાવે ॥ ૩ ॥

નરનારી મીલ સદગુર મેલો, આબુગકો ફેરા ફાવે
 બાણુ સદગુર નેળધારી, ઉનકા ગાગક રવીદાસ કહાવે ॥ ૪ ॥

—:—:—

નિરાધાર નિરગુણ નિરવાણી, નિરાલ બ સદગુર મેગ ॥ ૮૬ ॥

ઉબાળીત વ્યાપે નહિ બાકુ, કન્ટાહે સળહી કેરા
 સમ દ્રષ્ટી શીતલતા સળસે, પ્રીત ન કરહી નહી નેગ ॥ ૧ ॥

છ ગલા પી ગલા સુખમના ધરમે, ઘટ દેખત હુવા નેગ
 અણુલી ગી અખંડ અવિનાશી, નિરખત તે નર હે ફેરા ॥ ૨ ॥

ગગન ગાજે અનહદ વાજે, મુનતાહે સુગતી ચેરા
 ખીના આકાશ બાદલ ખીન વરમે, હીરા માણેક મોતી ઢેરા ॥ ૩ ॥

સમ પુરીકે પાર પરમ તત, હરિજન વિગલે હેરા
 કહે ગવિદાસ વરતુ મળમાહી, સમજે ઘટ સગલે મંરા ॥ ૪ ॥

—:—:—

સુરતા સખી જોની ચઢી અસમાને, આપ વાત સદગુર જાને ॥ ૮૬ ॥

રધર કેર નહિ પ્રયોજન, કયા વાસુ પરગટ પાને
 મનહી માહી મન સમઝાના, મો મુજરા મેરામ માને ॥ ૧ ॥

ગુમ સુમરણ ગુમ ગોટકા, કરીયે કોઈ ન સુણે કાને
 બાહેર ગાવે બીતર અ ધેગ, લહે કયુ આવે ખીન ખાને ॥ ૨ ॥

સુદામ ખાના સુદામ સોના, સુદામ ખાત કરે શાણે
 અખંડ અલ્પ અદૈત અવિનાશી, તારે તાર મળે તાને ॥ ૩ ॥

એસા અદમુત ખેલ ગુરકા, મુરખ કે મન નહિ માને
 કહે ગવિદાસ શુરા મંત સમજે, હું પદને સહેજે હાણે ॥ ૪ ॥

—:—:—

અજબ દેશ સદગુરકા સાધો, અજબ રહેશ રહેણી લાયા ॥ ૮૬ ॥

અજબ શબ્દ અજબ ગુર વાયક, અજબ પ્રેમસે પરચાયા

અજળહી ધ્યાન, અગોધ સમાદિ, અજળ જ્ઞાન અનશે આયા	॥ ૧ ॥
અજળ અનહદ ગરજયા, અજળ અમૃત જલ વસંયા	
અજળહી વીજ કરહી ચમકારા, અજળ બ્રહ્મ જોત દર્શાયા	॥ ૨ ॥
અજળ તુરંગ તોય મીલ તેજ, અજળ પવન બોમ અલપાયા	
અજળ આકાશ નીલ મહાકાંચા, શબ્દાતીતકા પડછાયા	॥ ૩ ॥
શુદ્ધ વિચાર વીકસે સોધ્યા, રવિદાસ કીતહુ નહિ પાયા	
બાહેર બીતર બીતર બાહેર, સદગુર શબ્દમે સમાયા	॥ ૪ ॥

—:—:—

અસત્ત કૃપીર મેં આદ દરવેશા, જુગ જુગહી અમર કાયા	॥ ૧ ॥
અધર તપત પર આસન મેરા, જ્યોતી સંકટ નહિ આયા	
રમં નિરંતર રહું અકેલા, સત સાહેબસે લેહલાયા	॥ ૧ ॥
લેને ન જાઉં વસ્તુ વખારે, દેનેકું કછુ નહિ ધાયા	
લેના દેના સખહી મેટકે, સત શબ્દ મેજે સાયા	॥ ૨ ॥
અસ્થુલ રહિત સુક્ષ્મસે ન્યારા, અક્ષરતીત અખંડ રાયા	
રવિદાસકા નામ મીટગયા, સતગુરસે સતગુર પાયા	॥ ૩ ॥

—:—:—

અખંડ બ્રહ્મકુ કર્મ ન બેસે, દેખો જ્ઞાનાદીશમેં ભાઈ	॥ ૧ ॥
મહી મણીકું મેજ ન ભાસે, સકલ છોડદે ચતુરાર્થ	
અગ્નિ કે અંગ રોગન બ્યાપે, માંડી પડત સખહી પરલાઈ	॥ ૧ ॥
અંબુમાંહી પાવક નહી પ્રગટે, કંચનકુ નવમે કાર્થ	
ચંદન ઝાડ બુજંગ વીટાયા, મીટત નાહી સીતલતાઈ	॥ ૨ ॥
શુધ તલવાર લોહ ગજવેલી, મહા સુખ મ્યાન બધાઈ	
કાલ મુલ સખહીકું કાટે, તેજે પાપ રતિ એક નાહી	॥ ૩ ॥
મહાજ્ઞાની મન નિગધર પહોંચ્યા, મુરત સેહજ સુત સમાઈ	
કહે રવિદાસ કુસંગ કહા કરહી, નાકા દીલ બ્રહ્મ દરીઆઈ	॥ ૪ ॥

—:—:—

ઉત્તમ જ્ઞાન સદગુરુ ઓગખાયા, ખાવક પીના ખાતી નાહી ॥ ૮૬ ॥
 આઈ સમતા રામકી રમતા, દીવ્ય દ્રષ્ટીએ દર્શાઈ
 હે અલ્પ સારા ભીતર જાતારા, જન લહેરી મમી જલમાદી ॥ ૧ ॥
 પૃથિવ્ય યજ્ઞ તોપ અલ્પ તેજ, પવન જોમ યજ્ઞ મોવતાડી
 હુ અલ્પ તુ અલ્પ તે અલ્પ મો અલ્પ, અખંડાકાર વૃત્તિ વરતાઈ ॥ ૨ ॥
 તદ્દ બેહુદ અલ્પ અનહુદ અનબે, મહાજન મીક ટેરાયા ત્યાંહી
 નહિ રવિદાસ ભીતર અલ્પ લરીયા, બ્યતરીક પદ સમ્યા લેલ વાઈ ॥ ૩ ॥

શીવ સમાધિ લાગી અખ ડીત, જહા આતમકા નિસ્વાના ॥ ૮૭ ॥
 જટા વિભુતી જોગેન્દર નિરગુણ, સમ્યા મોહ મગીયા માના
 પીકટ રૂપ ઠન દર જોગી, કળહુ પુઠા કળહુ નાના ॥ ૧ ॥
 ગવરી સ મ અસ ગી અનબે, જોગી અલ્પ જોગી જ્ઞાના
 અન ત જલ્પ જાડી અલ્પ સમાધિ, જ્યી જ્યી થકીયા પી જ્યાના ॥ ૨ ॥
 સુક્ષ્મ અહાગહે ત્રીપુરારી, સુખ દુખ હોત નહિ વૃદ્ધ હાના
 નિનકઠ નિર્મલ ત્રીનેત્ર, રૂઢ માળ ખીરાજત બાના ॥ ૩ ॥
 એસા નિગદાસ પ્રેમ પીયાસા, લાખ કરાયા ન ડરીઆ
 હે રવિદાસ શીવ ત્રીગુણ રહીતા, સહેજ સુનપર અલ્પ જાના ॥ ૪ ॥

દે મો ભરધરી લયા ફકીગ, ઠોડયા શેહર ગઢ ઉજેણી ॥ ૮૮ ॥
 બાણુલાખ માગવાનો ગજલ, માયા સખ ત્યાગન કીની
 મીટયા માન મન લયા નિર્મળા, ગોરખકી દીક્ષા લીની ॥ ૧ ॥
 આશા તજણા એકે નહિ હિગમા, સદગુરુ ચરણે વૃત્તિ દીની
 નાય નિવાળ દીયા નિજબેદા, લગ્યા ધ્યાન ધુન ત્રિવેણી ॥ ૨ ॥
 પાળ નાદ ધોર મગનમે, અવણે સુણી મોરલી ઝીની ॥ ૩ ॥
 છુટયા આપા જપે અગ પા, વણુવણુ નહિ ભીના ભીની
 અમર અતીતા સખજુગ જીતા, સચરાચર વસ્તુ ચીની ॥ ૪ ॥
 રામહી રામ રામ ર મ રાતા, મતા અગાધ અન ત રહેણી
 રવિદાસ સોઈ અલ્પ પુરસ હે, સમ્યા સુખના મીટ મઈ ધેની ॥ ૫ ॥

ગોઠ બંગાલેકા મહારાજ હે, ગુરુ સારી ગોપીચંદા ॥ ૨૬ ॥
 મેનાવતી સુત શોભીત સુંદર, અંગ ઓપીત જેસા ચંદા
 હખી દેખી માતાએ શીશ ડોલાતીયા, તન જલકા બુદ બુદા ॥ ૧ ॥
 માતા વચન સુણી ચીત ચેતા, ચરણુ જનધરકા વંદા
 છોડયા રાજ કાજ હજ સીંહાસત, તોડ દીયા માયાકા ફદા ॥ ૨ ॥
 રમે વરમે આસન અનમે, સમ્યા ખટ ઉરમી કામદારે
 સુકા દુકા રખા ભુખા, મુળસે માગન લે બંદારે ॥ ૩ ॥
 પવન ભખીત અમૃત વરખીત, દરખત ઉનમુની આનંદારે
 કહે રવિદાસ અજરાયણ અબધુ, બેઠે નિરંતર પ્રેમ પદા ॥ ૪ ॥

—:—:—

દેખો હરિચંદ્ર ચાલ્યા બજારે, સનવાઈ સતને સાટે ॥ ૨૬ ॥
 રાજ યકા રખી ઘેરે વેચાણા, બાના તણા બરદને માટે
 નાસત કહું તો મારે નાયજી લાજે, વચન દર્ષ વળીયા વાટે ॥ ૧ ॥
 ગણી તારા રોહીદાસ વેચાણા, ભક્તિ ભવાની શીર સાટે
 કુંવર રોહીદાસને સરપે ડસીયો, વાત વંચાણી કાસીને ઘાટે ॥ ૨ ॥
 કાઢી ખડગને સ્ત્રી પર ચાલ્યો, મનથી ન ખીના મુવાને માટે
 ધુજે રાણીને કંપે ફેલાયા, વાલમ રૂપ ધ્યુ વીરાટે ॥ ૩ ॥
 નીમ ધારી તો નીમ ન મેલ્યાં, સનમુખ ચાલી ચરણા માટે ॥ ૪ ॥
 પાછા પગલા નવ હો પુરાના, વહી નીકળ્યા વસમી વાટે
 કહે રવિદાસ ગુરુ બાણુ પ્રતાપે, જઈ પ્રભુજી ધણીને પાટે ॥ ૫ ॥

—:—:—

બલખ ભુખારેકા સર સુખા, સમશેરે બહાદુર સુલતાની ॥ ૨૬ ॥
 પટા લખાયા સાહેબ હજુરી, કયું રેકિંગા દરવાજા
 દલ વાદલ તુરી લલ અદારા, એક સહુલ હસે રાની ॥ ૧ ॥
 સો સખ શીકા લગ્યા પલકમે, કાઠ કીસીકી ન રખી કહાની
 ડરણા મહેર કરી કખીર ચેતાયા, વેર તીસરે શીખ માની ॥ ૨ ॥
 દાસીકા રૂપ લીયા હે દયાવંત, તોડી જીવ દયા આની
 મનસે લડીયા સુનપર ચઢીયા, ગોદડીઆ નિજ જન સારી ॥ ૩ ॥
 અમૃત પીયા ઉનમુની રીયા, જુગો જુગ જુયા જુગત જાની

એમે સદગુરૂ મીટા । ૧૨૩૨, એડે તખત અધર ઠાની
રવિદાસ મો કયા ખગતાગ્રી, નીજ ડગતામા સમાણી

॥ ૪ ॥

ફકીર ભયા જખ મલખ ખુખા રેકા, શીરપર ટોપ હુખાર યા

નતના છોડકર લીની ફકીરી, ધન ધન અકલ વખાણુ યા

॥ ૮૦ ॥

જીનકી આગે ફેળા અવતી, તરી લક્ષ અઢાર દા

મોઈ નર જ ગય શીરને લાગ્યા, પયદન પાવ ઉધાક દા

॥ ૧ ॥

ખત્રીસ ભાતકા મોજન જમતા, મેવા દ્રાખ મીઠાયુ દા

મોઈ નર દુવડા ચાવન લાગ્યા, વાસી માજ સવાર યા

॥ ૨ ॥

દુલા હુદી સેજ ખીઠાવતા, ઠનીમે કવીનુ નાર દા

મોઈ જમીપા લોટન નાગ્યા, ડકર કોણુ ખુહાર દા

॥ ૩ ॥

સવા ટાઝલગ જમમ પહેરતા, દરખનમે મુખન્યાર દા

મોઈ નર ગોદડી ઓઢન લાગ્યા, અધમણુ ભાર ડયાય દા

॥ ૪ ॥

કરી બદગી સાચા સાહેબકી મોવા પ્રેમ પીઠાનુ દા

ઠહે રવિદાસ ગુરૂ ભાણુ પ્રતાપે, મનીયા ખીર અખાહુ દા

॥ ૫ ॥

અન્ન દેવ સખકા અધિકારી, શીર નમાવે મુર તેતીસા

॥ ૮૬ ॥

અમ પાતાળ નાગ મૈક સખહી, કરત આરાધ અનકા શેખા

સ્વર્ગ લોક ગાધર્વ ગુણુ ગઅએ, ધંદ્ર સહીત અલાહ એવીસા

॥ ૧ ॥

સલા વિષ્ણુ મહેશ્વર સરખા, કગતા સેવ અનકા એસા

નવનાથ અપિ સહસ્ત્ર અકાશી, ઘડી સોળમે પાકત એસા

॥ ૨ ॥

હરિજા ભક્ત દેવ દેવનકા, સદા સોહેને ભુગદીસા

રવિદાસ નમત કરજોડી આવો પધાગે અન્ન ઈશા

॥ ૩ ॥

તપસી કાહેલું તપ આદે, તપસે નિજ તંત હે ન્યારા ॥ ૮૬ ॥
 પંચ મુખે અગ્ની પરબજે, ઉંધે મસ્તક ખામે ઝુલારા
 બહોત કષ્ટ દેવે કાયાકું, કબલુ ન રીઝે કીરતારા ॥ ૧ ॥
 એક અંગુષ્ઠે શરીરકું તોલે, મુન ઘડી બંધાવી બાર
 ઉંચ હસ્ત નખ ખેંત ખરાખર, પરમત નહિ પરિચલ્યા પ્યારા ॥ ૨ ॥
 જડ બુધ્ધીયે શીરત જગતમે, ભગવા કર લીના લારા
 નહિ નિજજ્ઞાન ચઢી ગયા માના, અંતે નર્ક માંડી નીરધારા ॥ ૩ ॥
 ખેંચાતાલે જોર પરાણે, ઉળટે પવન ચઢે સુન દારા
 કહે રવિદાસ રરંકાર લકિત વિન, નહિ છુટે લાઈ જમ માગ ॥ ૪ ॥

—:—:—

જોગીયા કાયકું જોગ કમાવે, કાયકું કષ્ટતહે કાયા ॥ ૮૬ ॥
 ન્યાં જ્યાં જાયહે ત્યાં ત્યાં ચાપહે, ધ્યાન ધરતહી ત્યાં માયા
 મુન મંડળમે સકિતકા વાસા તીન પુત્ર જનુની જાયા ॥ ૧ ॥
 ઈંગલા પી ગલા મુખમણા સાધી, નેન બી દુ તેજ ઝલકાયા
 મોતો પરમાતમ નિજ નાહી, સખત તત્વકા મોલાયા ॥ ૨ ॥
 શ્યામસોગગના નિદ્રા મો પવન, અરણ્ય અગનકા રૂપ લાયા
 સ્વેત અતીવ ખીતસો પૃથ્વિ, વસ્ત્રકું નહી ધૂપ ઝાયા ॥ ૩ ॥
 જાગત મુખ સુસુમિ તુર્યા, અંતઃકરણમાં લે લાયા
 મન બુધ્ધિચિત અહંકાર સુ ખેલે, મહા ભૂતકા અંશ લગાયા ॥ ૪ ॥
 શબ્દ સ્પર્શ રૂપ રસ ગંધા, પંચ ઇન્દ્રિયા સખ વસાયા
 ઓ અક્ષર અવાયું વરસે, દેખાદેખ ફસ બંધાયા ॥ ૫ ॥
 જાદીન પંચ પ્રપંચહી નોતા, તાદીન અદ્વૈત અનાયા
 નામ રૂપ રહિત રવિદાસા, સોહી નીરંતર ગીતા ગાયા ॥ ૬ ॥

—:—:—

એસા પદ હમ પાયા સાધુ, નિગમ નેતી નેતી જિયાવાં ॥ ૮૬ ॥
 ન રાખું જ્ઞાન ન ચલહુ અજ્ઞાના, રહું પંડ બ્રહ્માંડમે ન્યારા
 પંચ પચીસકું ઠોર લગાવું, જીલું અગમ ધર ઝણકારા ॥ ૧ ॥
 નવબી સોહં દસબી સોહં, સોહં સહસ્ર અઠાસી સારા
 સોહં તેત્રીસ ક્રોડમે વ્યાપક, સોહં નિજ વીરલે નિરધારા ॥ ૨ ॥

છઠા પદ સકલમેં શોભીત, સદગુરુસે પાવે પાગ	
જીવન મુક્ત હોઈ સો રહી, આવે ન જાવે વારંવાર	॥ ૩ ॥
મુક્ષમ પદ કોઈ વિરલા પાવે, સહેજ સમાવે રવે સુત્ર ધાર	
લક્ષ મધ્ય અત્તલક્ષમે સમાઈ, નહિ મુની નહિ ગીતાર	॥ ૪ ॥
રામ કૃષ્ણ કપીલ અવતાર, સમજ સમે નિજ પદ ઠાર	
મૃતિ પુરુષ કે પાન મો ખેલે, નિગમ આગમસે નિરાશ	॥ ૫ ॥
નિજ પદમેં કોઈ સંત સમાયા, બેખ જીપાધ નહિ વેવાગ	
રવિદાસ ભોગી ભોગી નાહી, નિરખ્યા હમહી હમાર	॥ ૬ ॥

—:—:—

આતમ બોધ કરેં ગુરુ જાની, જેથી પીંડ માંહી પ્રકાશ	॥ ૭૬ ॥
કહું નીવેડો અર્થ જીવવા, શીવ શક્તિ કેરા વાસ	
ત્રીન શક્તિ એક નામ અનાદિ, ત્રીનુક જીદારે બાસ	॥ ૧ ॥
એક જાંગ દુષ્ટ મુક્ષદાર, ત્રીજી નાલ વિષ્ણુ વાસ	
જનકે ઉપર આદ નિરંજન, ત્રીન કીકાને એક લાસ	॥ ૨ ॥
ધીરદે કમળમેં અંતર આતમા, બાજે નાદ અખંડ વાસ	
કંઠ સ્થાન જીવ સોહું જલ આતમા, જહા દેખા ખાલક ખાસ	॥ ૩ ॥
શ્રીકૃષ્ણ કમલ પર જોત સરખી, જન જીપર પદ નિરાશ	
નિગમ શાસ્ત્ર અનુભવી થીયારો, લાન ચરણ કહે રવિદાસ	॥ ૪ ॥

—:—:—

પંડ બોલ વિના પાર ન પાવે, કયા પઢતા પુસ્તક માંહી	॥ ૭૭ ॥
નીરબે પદકા નહી નિવેડા, પાખંડ કર પરલે જાઈ	
દમડી કારણ દે પરમોદા, પેટ લચાઈ પંડીતાઈ	॥ ૧ ॥
ખટ શાસ્ત્ર ઓર પુરાણ અદારા, લાગવત ગીતા ગાઈ	
કહે અદ્વૈતા કર્મ કરેં ન ચિંતા, સો નર નરક પડે જાઈ	॥ ૨ ॥
લીંગે લોલકે લોક સુનાવે, દેત દોટ ખીન ધીર લાઈ	
ખીન વિશ્વાસ સ્વાંગ ધર જીવે, અંતકાળ જમ પુર જાઈ	॥ ૩ ॥
જેસે મસાલચી મસ્ત તેલ ભર, પ્રમદી મસાલ હિલા આઈ	
આપ ઓરનકું કરે અજવાળા આપ અંધેરે અંતરાઈ	॥ ૪ ॥

કાજી કુરાન કીતેજ વખાણે, નિવાજ પંચ વખત જાઈ
સાંજ પડે તન છુરી ચવાવે, ગુરમઝ વિન હે ધુમરાઈ ॥ ૫ ॥
કાયા દમાયા ખીન કચની કચતહે, મુરખ મનમા મગડાઈ
કહે રવિદાસ સત નામ ચીન્યા વીના, અધા આડા અરૂંલાઈ ॥ ૬ ॥

—:—:—

મુન પરદેશી વચન હમારા, જુગમે પ્રીત કહુ નહી કરના ॥ ૨૬ ॥
જુગસે પ્રીત કીયે બહોત પસ્તાવા, હરિ લજન હરદે ધરના
કર લે બાંઠગી સખ છલ ઝાંડી, ગુર શબ્દ હીરદે ધરના ॥ ૧ ॥
રામ હે તેરો તુ હી રામકા, રમતા રામ તારણ તરના
સદગુર શબ્દે લગે સમાની, પદમાસન કુ લક કરના ॥ ૨ ॥
હો અસ્વારા ઉતર લગ પારા, નુરતે નિરખ ગુર પદ રચના
પુરવકી ગ ગા પચ્ચીમ ઉવટાઈ, બી જત પૃથ્વી ગગન ઝરના ॥ ૩ ॥
શુભ પ્રકાશ સખ નદ વાસા, ત્રિગુણ બાવકા નહિ ઉરના
રવિદાસ પહોચે ઉન દેશા, પાચે સત પુરપદા ચરના ॥ ૪ ॥

—:—:—

ધરધર પ્રીતસે હોવે ખુવારી, ઝરસાયા સદગુર સજના ॥ ૨૬ ॥
રાગ રંગ સખ હરિનીન જુઠા, તાણુતાણી સખહી તજના
સે સરણા સતગુર સતકા, દીયે ભેદ ગગનુ ગરજના ॥ ૧ ॥
યે તેરા મન કો ગુર અગપન, અમૃત વચન તતકુ મજના
કુલ મરજદા છોડ પસારા, કુલ લોકસે નહિ લજના ॥ ૨ ॥
હંસ ઉખારન ધરાવે ધારન, શબ્દ સિધુસે મનકુ મંજના
જામ મેવ સખ ઓળખ રામ રખ, નિરખ લાઈ નિરમે ત્રજના ॥ ૩ ॥
હૃદકા કરતા બેહદવાસી, ગમનાહી માયા ત્રજના
નહિ રવિદાસ બેહદ છોડયા, મીઠ્યા પુરખ અખ કયા લજના ॥ ૪ ॥

—:—:—

ઝગી પ્રીત સદગુર સાહેબસે, સો કયું અટકે અલિ જાની ॥ ૨૬ ॥
મુરત શબ્દકી સીડી પકડી, ચઢી સેહેજ પર અસ્માની
હુવા પ્રકાશ પર સુખ પાયા, મુખ બોલ્યા અમૃત વાણી ॥ ૧ ॥

જરીયા પારા જલકયા તારા, અંતર લાગ્યો ઉભરાની	
મીટ ગયા ડોલા બીતર ખોલા, નિકરી દુર દીરા ખાની	॥ ૨ ॥
ટુટા ઘાટા દુવા નીરાટા, ટુટયા પાટ ફેલ્યા પાની	
ઉલટા સીંધુ સુબર ભરાના, એક દટી એસી આની	॥ ૩ ॥
દીના ડંકા કબલુ ન શંકા, રાગ રંકકા નહિકાની	
કરી પરખીયા હરિ નરખીયા, ઉતુ વાત મેરી માની	॥ ૪ ॥
કરં ન અખમે ખેલું સખમે, રમતા રખમે જઈ દાની	
કહે રવિદાસ મેદાન ન આખ્યુ, દુઈ પાદશાહી પરવાની	॥ ૫ ॥

—:—:—

મેં સીપાઈ સદગુર સાહેબકા, લકું તોપ બખતર પેરી	॥ ૮૬ ॥
શીલ સંતોપકા બખતર પેહરં, લઉં શમસેર સદગુર કેરી	
સાત સાહેરકા છુટ ભરાઉ, મારં કળ દુરમન વેરી	॥ ૧ ॥
સિંધ બકરી બેળા ચરાવું, રાગ રંકકી એક શેરી	
પાંચ પચીસ કોઈ જાન ન પાવે, અલ મોહોલમે જોઉં હેરી	॥ ૨ ॥
સત શબ્દકી લગી ખુમારી, સુન શીખર સુરતા મેરી	
પરિ અલોકે પરમે ખેલું, કરં દેલ સત સખુરી	॥ ૩ ॥
આદુ માજને આદુ દુહાઈ, હોઈ જાપ પાદશાહી કેરી	
કહે રવિદાસ સદગુરકે આગે, માગું મોજ આકરી મેરી	॥ ૪ ॥

—:—:—

લગ્યા કલેજે છેદ શુરાંકા, વેદન જાણે એ વાત	॥ ૮૬ ॥
પતિવ્રતા હોય નાર પદમણી, સો જાણે પીયુંકી ખાંત	
બ્યભીચારીણી હી કે વલખતી, અણુલેખે ખાવેલાત	॥ ૧ ॥
કુટપડે ભલે ધરણી આકાશા, સુક જઈ સમુદર સાણ	
તો વિજવા હોઈ ન પિયાસે, નિરમે નેહ તણું નાણ	॥ ૨ ॥
પલ પલ મેરા પિયુજીકું નિરખું, ખંડત નહિ દીવસ રાણ	
તીન ભુવનકા અજવાળકે, અહોનિશ વરસતે રવાંત	॥ ૩ ॥

પ્રેમ ગલીમેં મેરા પિયાજીકું પામી, અનેક મુર તણી કાંતું	
પાપ પુન્ય મટી મયા સખી મેરા, બુલ ગઈ સરવે શ્રાંતું	॥ ૪ ॥
તાલી લાગી જમણા લાગી, તારે તાર મીઠ્યા તાંતું	
કહે રવિદાસ સખી સદગુરકી, મન ન થોડે અબ ધાતું	॥ ૫ ॥
મુખ કહું તો મહામુખ હોવે, જ્યાંથી ઉપજી મન વાણી	॥ ૬ ॥
પ્રથમ આનંદ ગુર અવિગત એકલા, નહિ સખી મન મંડાણી	
પ્રકૃતિ પ્રાણ પીડ નહી વાણી, ન ઉપજે પવન ને વાણી	॥ ૭ ॥
સહેજ સુનથી હુંસ પ્રગટીઆ, પ્રાણ થકી મન ને વાણી	
વાણી મનમે મન પ્રાણમે, પ્રાણ અલખમે અવપાની	॥ ૮ ॥
જહાંકા ઉપના તહાં સમાયા, જેણે સાન સદગુરકી જાણી	
ગાંધી જાત જાણાય જીજ્ઞવી, દુધ દેખો એક દર્શાની	॥ ૯ ॥
જ્યારે રવી રાશી ધર આયા, એ પહોંચે તે પરવાની	
પવન ગગનમે રક્ષા સમાઈ, જીનમુનીએ ડેરાની	॥ ૧૦ ॥
નિરખ્યા નિગુણુ નાથ નિરાલંબ, વસ્તુ પુરાતન કુમાણી	
સદગુર કહે રવિદાસ સમજ લે, વીન સમજે શીર હે વાણી	॥ ૧૧ ॥

—:—:—

મતકર નિદ્રા જીવ અભાગી, થોડા જીવે સાર કયા સોવે	॥ ૧૨ ॥
મનખા જનમહે રતન પદારથ, એહી જીગત શીર નહિ હોવે	
હરિ લજ્યા વિના થીક હે જીવના, કયા મનખા એજે ખોવે	॥ ૧૩ ॥
સાહેબ મુમરન સાણુ છાડેકે, કાલ્પ કપડા કયું ધોવે	
હરિ સાગરકું દઈ પાગથી, ખાખોતીયામાં કયું ડોવે	॥ ૧૪ ॥
મુક્તા ફળકા એત છોડેકે, જવાસ તરણુ કયું ટોવે	
અંબ સરીખા અમૃત પરહરી, થડ થોવરકા કયું ખોવે	॥ ૧૫ ॥
અનલે સરખા આનંદ છોડેકે, કરમ કીયામે કયા રોવે	
આજા નીર ગંગાજળ કરા, મુતે મુખડા કયા ધોવે	॥ ૧૬ ॥
એહી શીખામણા સમજી જનકું મુરખ મનમે નહિ ગોવે	
કહે રવિદાસ લાણુ પ્રતાપે, કરમ કાળ ધોખા ધોવે	॥ ૧૭ ॥

—:—:—

સત લજનસે કરલે ગુનરા, મેરામ, સદગુર માહી ખોલે	
માંડીલા શહેરમાં રતન અમુલખ, વસ્તુ છે માંડી અણુતોલે	॥ ૧૮ ॥

દીલ દરીઆમાં અખંડ દીવો, દીઠા વીનાના દીલ ડોલે
 શ્રાંતીના ભરીયા ભવોભય બૂધ્યા ગુર વિના તાળા કાણુ ખોલે ॥ ૧ ॥
 ગગન મંડળમાં ગુપ્ત ગેખી, બાવન બાહેર સોદી બોલે
 નુરત તખ્ત પર નામ નિરંતર, નુરતે સુરતે નટ ખેલે ॥ ૨ ॥
 આદ અનાદની જેને ઝોળખાણો, મુળ ભજન તે નહિ મેલે
 લાગી પ્રીત સદગુર સાહેબસે, ફળ લાગ્યા જમ બહુ વેલે ॥ ૩ ॥
 આ મારગડે આવતા ને જતાં, આનંદ ભયો હવે મન મેરે
 આ સંસારમા એતો મારા ભાઈદા, સંત પોઠારે અવસર છેલે ॥ ૪ ॥
 પટા લખાયા સરકાર હજુરી, અવર દીલ હવે નહિ ડોલે
 કહે રવિરામ ગુર ભાણુ પ્રતાપે, અમર પિયાલા અહોનિશ પીલે ॥ ૫ ॥

—:—:—

હર દરીયામાં હમેશ નાતા, મન મેલા તેરા ક્યુ રેતા ॥ ૧૬ ॥
 શ્રાધ સરાવતા બહોત જુગ વહી ગયા, મુવા પીછે મુખ નહી જોતા
 આયા પુરપકું આદર નહિ દેતા, મુવા બાપકુ ક્યુ રેતા ॥ ૧ ॥
 ઉગે ત્યાં તો કળહુ ન વાવે, ઇંગારે ખીજ જઈ જોતા
 ખાંચ પીચે ને મારે ખાસડે, ખરા માત્ર મુરખ જોતા ॥ ૨ ॥
 આંખા વૃક્ષજા જાંચા છોડકર, આકા આસન ક્યુ સોતા
 હંસ સલામે ક્યુ ન બેઠા, બગ સાથે ખાવે ગોચા ॥ ૩ ॥
 પર આંખા સાથે પ્રીત કરતા, કુડી નજરે ક્યુ જોતા
 પતિવ્રતા ઘેર નાર પદમણી, ગુણકાસે મન ક્યુ મોતા ॥ ૪ ॥
 કર લે ખંદગી સાચા સાહેબકા, અમર રહે તેરા તોતા
 કહે રવિ રામ ગુર ભાણુ પ્રતાપે, એ અવસર શીર નહિ હોતા ॥ ૫ ॥

—:—:—

દેખો કુદરત ખેલ જોખકા, બન્યા હે ન્યારા ન્યારા ॥ ૨૬ ॥
 એકકું મેડી જળાં અટારી, એક સુવે બળારા
 એક હાથારે હોદે બેઠે, એક લેઠાવે બહુ ભારા ॥ ૧ ॥
 એક વણુજ વેપાર કરતહે, એકે કાંચા પસારા
 એકે સીરપર ટોપી ડારી, એક ભયા હે વણુજારા ॥ ૨ ॥

માત પીતા ભાઈ બેન ભાણેજી, એક બની હે ઘર દારા
એક જનુની જનમ જનાયા, એસા જુગ નિરધારા ॥ ૩ ॥
સ્થાવર જ ગમે કીટ પત ગા, જતનકો સખ લારા
કહે રવિદાસ એ મનકી ભાજી, તાપર પદ અપરંપારા ॥ ૪ ॥

—:—:—

દેખો માયા બહુ બળવ તી, પંડીત પરગટ કર જોડે ॥ ૧ ॥
ગજ રંક ફકીર જોગી, માયા દેખી સખ કોઈ દોડે
જાની ધ્યાની સખહી માહી, સખહી લીયા ચડતે ઘોડે ॥ ૨ ॥
અભોવ મુની આસન બેઠા, દેખી મહોર મુખહી મોડે
ધન આપા જળ ધીરજ નાહી, એસા તાન માયા તોડે ॥ ૩ ॥
સરપ નારી શોભાવંતી, હરિદેને મારે હોડે
કંઠ નરપતી નજરમેં છુટયા, લછ અપર માયાં લોડે ॥ ૪ ॥
સદગુરના બાળક આગળ, માયા કામ કરે કોડે
કહે રવિદાસ સોઈ સંત સીરોમણી, માયાકા બ ધન છોડે ॥ ૫ ॥

—:—:—

ચરણુ મઠાં જોણે સદગુર સાહેબનાં, ત્યાંથી જમકા રહ્યા હારી ॥ ૧ ॥
જરણીનો કાટવાળ બેઠો કાયામાં, નામની નોખત વાગી ભારી
ઉત્તરી ફોજ એક ચડી ગગનમા, જઈ બેઠી દશમી બારી ॥ ૨ ॥
નવ દરવાજો નામળ નાખ્યા, વસકીની વરતી સારી
ઉસ નગરીકો શબ્દ પકડ્યો, નુરત સુરતસે ઘર નિહાળી ॥ ૩ ॥
શીલ સંતોષ આધ બેઠો કાયા મેં, દોડુ દીયો ત્યા દયા નાહી
મુખમણી નારી સેજ ખીજાવે, ત્યાં નહિ લાગે લોભની લેરી ॥ ૪ ॥
રવિ ઉપરે રહ્યા અજવાળા, ત્યાં ન ચલે ઓરની કારી
કહે રવિરામ ગુર ભાણુ પ્રતાપે, સોઈ સતનકું બલીહારી ॥ ૫ ॥

—:—:—

જાગે મન તમે ચેતો આતમ રામ, દેખો નગર પાછળ ફેરી
 ધડી ધડીના ધડીયાળા વાગે, કાયાનો ધદ તારો લેશે ઘેરી ॥ ૮૬ ॥
 માતા પીતા તારા કુટુંબ કળીલો, બેની બંધવ મુતની ઘેરી
 તેમાંથી કાઈ સંગ નહિ ચાલે, નહિ ચાલે ધરની નારી ॥ ૧ ॥
 દરા દરવાજા બંધ કરી લેશે, ચોપદાર ઉભો તારો ચોક ઘેરી
 પુન વિના કોઇ પાસ નહિ આવે, કાણુ કરે વીક્ષા તેરી ॥ ૨ ॥
 એક દીન જમડા શેહરમે ઊલટસે, ધમસાણુ ચડસે એની અરવારી
 આ કાયામાં ધંધુકાર લાગી રહેશે, આજ્યો અચાટે જીમ ધન ઘેરી ॥ ૩ ॥
 મનમાં વીચારી તનમાં તપાસી, મનખા જનમ નાવે વેરી વેરી
 કહે રવિ રામ ગુર બાણુ પ્રતાપે, એક અલખ આશા તેરી ॥ ૪ ॥

—:—:—

મુણ બે મુંદરી તેં સખ જુગ ધુતા, મેં સદગુરુકા અડગ પુતા ॥ ૮૬ ॥
 તેરા માન મોહ નહિ મોપે, સહેજ સુન ધર જઈ મુતા
 તીન જીવનમાં તું મારે તરફેડા, મેં સત શબ્દે રહું રતા ॥ ૧ ॥
 તેરા માન ત્યાં તેરા પસારા, કરે અતુરાઈ નાતા ધોતારા
 આજા ચોકાને મન મક્કીના, તા ધર જઈતું દે દોટા ॥ ૨ ॥
 ફોગટ કુદ્યા ને જમણાએ ખૂદ્યા, જમ કીંકરસે જઈ જુતા
 અદ્વિત અલકા ખખર પડ્યા પીન, ખરી વસ્તુમાં જઈ પુતા ॥ ૩ ॥
 જાણુ પુત્રકે તુજમે વળગ્યા, વીણુ કીયા અયે જ્યું કુતા
 આ કાળામોં લોગ કરીને, જઈ સરજે ભંગડ ખૂતા ॥ ૪ ॥
 જાણુ સદગુરુએ બેઠ બતાયા, મક્કીયા અપીનાશી અવધુતા
 કહે રવિરામ પુરા ગુર પાયા, સખઘટ દેખું એક તુ હી તુલી તા ॥ ૫ ॥

—:—:—

દેખો કુલ ફકીર વેરાગી, કેસા ખેલ મયાયા હે ॥ ૮૬ ॥
 મુળ કમળકું દ્રઢ કરી મંદ્યા, પવન ગગન પર ડાયાં હે
 નાબી કમળ ખીચ કીયા નીવાસા, સોંહંતાર મીલાયા હે ॥ ૧ ॥
 ગુખમણા સાસ અજંપા દોરી, ખીન બાદલ ખરસાયા હે
 અમકે ખીજ મોતી ઝડ લાગી, દીલ દરવેશ દરશાયા હે ॥ ૨ ॥
 ઈંગલા પીંગલા સુખમણા સાધી, ગંગ જમન ખીચ આયા હે
 ત્રીકુરી સંગમ તાર મીલાયા, નિર્મલ નિરે નાયા હે ॥ ૩ ॥

જળ હળજ્યોતી અખંડીત ઝળકે, અનહદ નાદ બળયા હે
 બ્રહ્માડ ફેડકે આયા મેદાના, ત્રકીયા એક ટેકાયા હે ॥ ૪ ॥
 નુર નુર જ્યાં કહ્યુ એ નાહી, મહાપદ મન બ ધાયા હે
 કહે રવિરામ સદગુર જેસા, નામ અનાદિ પાયા હે ॥ ૫ ॥

—:—:—

નિરંતર દેશ નિરંતર વાસા, નિરંતર નામ હે અખંડ નુરા ॥ ૮૬ ॥
 અખ મેરી સુરતા લગી નિરંતર, સોહે પુરુષ હે ભરપુરા
 નુરત સુરત થકી અસ્થીર ધરમે, પાપ પદનિજ પ્રેમપુરા ॥ ૧ ॥
 થકયા અજંબા માહી થકી ત્રિવેણી, થકી સુખમણી દુરીયા થાકી
 જખ રક્ષમય પુતના સુત લાહુત, આયુ તપ રહે હરી હજુરા ॥ ૨ ॥
 અસ્થુલને સુક્ષ્મ સખસે ન્યારા, પવન પાણી નહિ ચંદ સુરા
 ધરણુ ગગન કહ્યુ નહિ નિશાની, સદા સ્વતંત્ર ગુર હે પુરા ॥ ૩ ॥
 પૂરવી ગ ગા પહમ જાય ભિલડી, વાકા પ્રકાશ હે અખુરા
 કહે રવિરામ નિરંતર વાસા, નહિ ધરબીતર નહિ દુરા ॥ ૪ ॥

—:—:—

વાદ વીવાદ મત કરે ભાર્ષ, અંતર થી આપું ટાળે
 પુરણાનંદ પરિશ્વલ પુરશોતમ, બાહરે બીતર એક બ્રહ્મ ભાળે ॥ ૮૭ ॥
 ખાતી ભેદ અને બીતર જમણા, છોડી દોયો ચીતનો ચાળે
 મોટા પુરુષના વચન વિચારો, જ્ઞાન હિમાળે મન ગાળે ॥ ૧ ॥
 લીલોતે પીલો લાલ સફેદો, ચૈતનથી વર્ણ કાળે
 પાંચ તત્વને પકડે બોલે, વાદળ ઓથે જમ વરસાળે ॥ ૨ ॥
 જાંચ ને નીચમાં એક છે આતમ, વૃદ્ધ જ્વેબન ને નહિ બાળે
 હિંદુ દુરકવું એક છે આત્રમ, જમ ધાતુનો દાળેલ દાળે ॥ ૩ ॥
 નિજ ધરમમાં તમે જીવો નિહાલી, પ્રેમ ભકિતના વરવટ વાળે
 કહે રવિરામ તમે કાંથી આવ્યા, મુળ શબ્દને સંભાળે ॥ ૪ ॥

—:—:—

દેખા દેખી તમે મનકરો ભાઈ, સાન સુરાંકી ગત હે ન્યારી
 વાકા મતા હે અગમ અપારા, કયા જાને દુનીયા સારી ॥ ૧ ॥
 પીના સુરત નટ ખેલ કરત હું, ડાર કુમતે બૂપર ડારી
 મોજન પામે જાએ એના જીવથી, એક પલકમા જુગ ગયો હારી ॥ ૨ ॥
 કાઈ કહે શ્રી કૃષ્ણ બાળ અભયારી, સોજસે ગોપીની મેહે હારી
 એસા દેખી કાઈ આપ દોડાવે, નરકે જાવે નરને નારી ॥ ૩ ॥
 દુરવાસાને અસન આબ્યાં, યાજ ભરી મજવાસી
 મોજન હતાં તે જમી ગયા વાદો, કહેવાણા સદા અપવાસી ॥ ૪ ॥
 જનક વિદેહીએ આતમ ચીન્યે, રાજ કરીને દુગ્ધા ટારી
 એક હાથ સ્ત્રીના જીપર, દુજે હાથ અગ્નિ ઝારી ॥ ૫ ॥
 સમજ્યા વિના સખ મલી ખાવે, જિદર ભર્યાના અધિકારી
 જાન ન જાણે વિવધ રસમાણે, એક ખપરમાં એકા કારી ॥ ૬ ॥
 સમજ્યા સોઈ સમ કાઠી રહેવે, મોઢરે સતનકુ જાજિં બસીહારી
 કહે રવિરામ આ જગતમેં ધૂતા, ખેળ કરત હે ખુવારી ॥ ૭ ॥

આંટીલા આંટી નહી છોડે, ખેલકરે સખ દીલ ખોટે ॥ ૮ ॥
 થી સહર કગવાકુ સુગાવે, જીડી ચાંચે નરકે ખોટે ॥ ૯ ॥
 મુક્તા ક્ષણ પગકું સુગાવે, લે મજલી પગકા દોટે ॥ ૧૦ ॥
 બીલીકુ મોદક ખવાવે, મુસા મુખમેં ગ્રહે ચોટે ॥ ૧૧ ॥
 ચચીંએ ગધંવકું ચંદન, કુળમાં જઈને લોટે ॥ ૧૨ ॥
 ભોરીંગકુ પય પાય પ્રીતકર, ઝેર અંગથી નવ છુટે ॥ ૧૩ ॥
 કુતાકુ સેજે સુવાવે, લઈ હાક ખેસે ઝોટે ॥ ૧૪ ॥
 મુરખ મુખ વાણી ખોલે, દીલમાંહી વીખડા છુટે ॥ ૧૫ ॥
 સદગુરકા રાખ્દ નહિ માને, મોહ જાળ કહો કેમ છુટે ॥ ૧૬ ॥
 પરમાતમ પરગટ નહિ સુજે, જઈ મડદે માથા કુટે ॥ ૧૭ ॥
 કહે રવિદાસ સદગુર કયા કરહી, કુબુધી મારગ એ લોટે ॥ ૧૮ ॥

જોગી અજરાયલ એનજો માની, હું ટાળી મોહું વરીયા ॥ ૮૬ ॥
 નમણ ખમણ શીતળ શબ્દ મુખ, નરગુણ નર જીવત મરીયા
 અસલી જાદા સદા ઉજાગર, નાવે નિત્ય નિરમલ દરીયા ॥ ૧ ॥
 એંધકાર આથમીયો સરવે, હુવા અખંડ અજરા જરીયા
 સાધન સરવે ગયા સમાઈ, પ્રગટી જોત અમૃત ઝરીયા ॥ ૨ ॥
 દૃષ્ટા દૃષ્ટી હુવા વેગળા, મારી મન બિનમુનિ ઠરીયા
 રાગ રંગ કવીતા છંદ કથની, છુટ મઈ સખહી કરીયા ॥ ૩ ॥
 આવરણ અંતર નહિ જા ઘટ, સો પદ ગ્રહે કારજ સરીયા
 સરવ શાસ્ત્ર નહિ કામકા, હુવા સમદ્રષ્ટી સખે હરિયા ॥ ૪ ॥
 મીટાયા વાદ વીવાદ વાણી વીચારા, યાપ બિયાપ સખ તાપ ટળીયા
 કહે રવિદાસ સત ભાણુ પતાપે, બાળ્યા જલ સુભર ભરીયા ॥ ૫ ॥

—:—:—

મેં બંદા સદગુર સાહેબકા, કુડ કપટસે રહું ન્યારા ॥ ૮૬ ॥
 સંત સીપાઈ જુગસે જાણીયા, બિનસે મેરા હે લારા
 તબલા તોફાન ચડે હે ખીચમે, નિજતંતકે તેમે માયા ॥ ૧ ॥
 તખત ખેડ તંતકું તોડયા, નેહકા નજરે નિહાળ્યા
 જગત જુડી ખયા લોભે, બાંધ નરકમે લઈ કારા ॥ ૨ ॥
 ચલના ખીકટ અગમ પંથ હે, ખેલના ખુબ ખાંડા ધારા
 સુરા થાસો સન્મુખ આયા, હુટયા કોચર સખહી હાયા ॥ ૩ ॥
 હજુરી ચાકર હક હરદમકા, અરથે ખતાયા અણસારા
 કહે રવિદાસ મેં જુઠ ન બોલું, નહિ માને વા શીર ભારા ॥ ૪ ॥

—:—:—

ભકિત કરના સુમરણ કરના, દેખોજી બિનકા કહું ટાળા ॥ ૮૬ ॥
 સત સુભાગી રમતા રામા, ફરે જગતમે મતવાળા
 કોઈ કાસીકી પરવા ન ધરહી, રહે અચેત નર ગુણ લાલા ॥ ૧ ॥
 કામી પુરુષ ધર જાય કામની, પેટમાં નહિ પડત ફાળા
 મનમાં સંશય કળુન બિપજે, જાકુ પ્રગટીયા જે ચાળા ॥ ૨ ॥
 ચોર મહેલ ફોડ મધરાતે, તાંકે મુગટ રખ વાળા

મરણુ તણો બે રતિન જીપજે, માથા સટે કાઢે માળા ॥ ૩ ॥
 નટડીકી રમત બહુ અધરી, ખોરાચયે ડગુન ખ્યાના
 કહે રવિદાસ ભક્તિ માળાવ કી, સદ ગુરમે જી ગડયા તાના ॥ ૪ ॥

ચાલ ચ ડાલી વીપરીત વળગી, પઠક સ્વાગ સળહી ખાયા ॥ ૧ ॥
 ચાહે ગુર શીપકુ પરમેહે, વીપય પ્રીતમે વીન માયા
 ચાહે વ્રક્ષપાન મતવાળા, ચાહે કવિત છંદ ગીત ગાયા ॥ ૨ ॥
 ચાહે નાચત તાન મીનાવત, ચાહે રક સળહી રીઝાયા
 શબ્દ મોલે અજાડ ડાવે, મન મેલે ધન દ્રઢાયા ॥ ૩ ॥
 ચાહે તીરય વૃતકી આશા, ચાહે ચારે ખુટ ધાયા
 શત્રુ મિત્ર પુણ્ય પાપ પાખ ડા, ચાહે અનત વીધી જીપાયા ॥ ૪ ॥
 ચાહે સાધત ચાહે બાધત, ચાહે ઘટત મન અખ નયા
 જ્ઞાન ધ્યાન ચાહે માન અમાના, બધ મુક્ત માનત માયા ॥ ૫ ॥
 ચાહે અચાહે મટયા બે જનકુ, અર્ક તેજ અં ગહાયા
 રવિદાસ એક નામ અખ કીત, નહિ કષ્ટ ગયા નહિ આયા ॥ ૬ ॥

લગી પ્રેમકી ઝડી સખીરી, કયુ કર નીકસુ મે બગરા ॥ ૧ ॥
 જ્ઞાન દીપક દીલ અદર દીના, અખ ડ હુવા જીજયારા
 ગુર ગમ ગેળ જડયા ગુર શબ્દે, મીટ ગયા સખ અધીયારા ॥ ૨ ॥
 વૈરાગે મેહ સમી ગયા સળહી, શીતળ અગ હુવા સાગ
 શશી જિગ્યો શીરપર મેરે, પચ ચોર પકડ મારા ॥ ૩ ॥
 બેગ કયા સી જુગલે સાધી, ત્રીકુળી પર જીધડયા તાના
 દંદ કર આસન વાળી બેઠે, જિન્મુનીસે લાગ્યા લહારા ॥ ૪ ॥
 જીલગી સુખમન સાધી સુરતસે, પછમકી ખુલીયા બારા
 શશી સુરકુ જઈ મીલાયા, તેજ હુવા અપર પારા ॥ ૫ ॥
 શસી સુર છોઠ ચલીયા, માવમ કીયા મે કરતારા
 પરમાતમ પરગટહી ચેખ્યા, સદગુર કેરી અણુસારા ॥ ૬ ॥
 લીંગ વાસના નવ તત્વકી, અજા અગનમે પરબરારા
 કહે રવિદાસ એસા પીયુ ગેરા, બ્યાપડ હું સચરાચારા ॥ ૭ ॥

લહે સદ્ગુરુની વસ્ત અલોકીક, લોક વાદ સખહી જુઠા	॥ ૮૬ ॥
મોહ નિદ્રા મોહો નર મુઠા, માત ઉદર આયે મુઠા	
ભાતે રસાયા નર બોદડ, રોદડ કયું સાહેબ રૂઠા	॥ ૧ ॥
સત શબ્દસુ ભયા પરિપુરણુ, મન બુદ્ધિ ચિત તોરંગ ઉઠયા	
અહંકારે અયડાયા આત્મા, ઠગઠગી લગી ઠરીઆ હુંઠા	॥ ૨ ॥
કનક કામનીસે કબુલાયા, સરવસ લઈ ઉનકુ સોયા	
બાજે બળવે લોક રીઝાયા, ચીને વીન નહિ હરિ ત્રુઠા	॥ ૩ ॥
હરદમ હેર પરખલો પ્યારા, જીવ્યા હાલત નહિ હોઠા	
રવિદાસ સખ્યા સદ્ગુરમે, વ્યતીરેક પદ નિજ વંકુઠા	॥ ૪ ॥

—:—:—

દેખો પરપ ચ અંધક બંધક, જત મત શત સખહી લાગા	॥ ૮૬ ॥
સદ્ગુરુની દદ ભક્તિ ચુકયા, મન આવિલાયે જઈ લાગ્યા	
કંચન કેવળ નામ પરહરી, પાખંડ પીતળસે મન પાગ્યા	॥ ૧ ॥
દંભે આઈ દેરા દીના, અરડ મરડ કુબુદ્ધિકા કાગા	
માન બડાઈ ઈરખા ઉભી, સત પુરપકા રોકા માગ્યા	॥ ૨ ॥
મતલબ માયામેં આશક્તિ, દુબધાકા ડંગા વાગ્યા	
મહાતુભાવકા શબ્દ શુણીતહી, દેહા ભાવ તત્વ પાગ્યા	॥ ૩ ॥
અત્મીસે પ્રીત જુત હોઈ ભમતા, ધનસે પ્રીત અવતરે નાગા	
રવીદાસ સુપન સ ગ છોડયા, ભાણુ પ્રસાદે અખંડ જાગ્યા	॥ ૪ ॥

—:—:—

સદ્ગુર એક અખંડ અવિનાશી, ખંડ ખંડ મૃગજળ લાસે	॥ ૮૬ ॥
૪ ઋ ધનુષ બુદ્ધ બુદ્ધા વિજળી, જળ તુરંગ અત્ર આશે	
પાટ વીઘા બાજીમરકા અંબકુળ, મીટ્યા દોલત મુઠ મીતાસે	॥ ૧ ॥
મૃગજળ-રાજ રંક અર જોગી, જોગી રોગી ભક્ષા જુરાસે	
મૃગજળ ગુર શીપ મિત્ર મિલાપી, માયા યાપ મૃગજળ સ્વાસે	॥ ૨ ॥
અંતઃકરણ બીભે સખ બીભી, વીપય વીલાસ કરત તાસે	
બિન ગુરગમ અંધ નહિ સુઝે, બાંધા જીવ આશા પાગે	॥ ૩ ॥
ધાગા લાગ્યા નામ નિરંતર, ત્રુટયા પિછી કોઈ સમાસે	
ભરમ કરમ છુટયા રવિદાસા, અખ ન જાઉં ઉલટ દર્શા હે	॥ ૪ ॥

—:—:—

દેખો કુ બુદ્ધિ કે રહે વસત હે, હરખ શોક રોગ નાઈ શ્રાંતિ ॥ ૧૬ ॥
 અંચળ ચપલ અરઠ ચીત મેલા, દુખે દાઝત નાવત શાંતી
 સદા કાળ વીકરાળ કુવચની, મહાપુરૂષસે કરત બાંતી ઘેખો ॥ ૧ ॥
 સુકર કુકર અલુક સમ ફેકું, ખલ વિઘાસે બહુ ખ્યાતી
 કામી ક્રમતીયા અંધ કુહારી, પાપી શીરમે સોળત શ્રાતી ॥ ૨ ॥
 કંચ દેખી મન અતી ટુલત, મોહ બિખબલવે વખત ગાતી
 સત સખદ સો વિખ સમ લાગત, રાસ લરી અંખીયા માતી ॥ ૩ ॥
 અપના આપા કરત બડાવા, લાવ દેખાવત બહુ લાતી
 કહે રવિદાસ સો જમસે નહિ બચત હે, ગુરમે કપટ સંતસે કાતી ॥ ૪ ॥

—:—:—

જીવન મુક્ત સંત મરજીવા, સો રામ સેજે ગાવે ॥ ૧૬ ॥
 કર મન ક્રોધ લોભ ન માયા, જન જાની રહે નિરદાવે
 નિસ્પેદી નર ક્રેષ્ણ નરત, સમદષ્ટી સખકું લાવે ॥ ૧ ॥
 પદા પાત નહી પર આપકી, ધમંડ છોડ અગમકુ ધાવે
 શીલ સંતેષ હમા દયાવંત, બિઝસાની જિમત નાવે ॥ ૨ ॥
 ભુમ ઉપર સજ્યા સાયરા, કબહુક પાંચ જમત પાવે
 ખુશ ગુજરાન ચલાવે એનસે, હરિ ગુરસે મમ પાવે ॥ ૩ ॥
 અદ્વિત રૂપ જ્ઞાન કે સાગર, અસંગી ચીત અકગ કહાવે
 કહે રાવદાસ સોધ સંત સચ્ચીદાનંદા, ગર્ભવાસ બહોર નહિ આવે ॥ ૪ ॥

—:—:—

કહો ઓધવજી શુ કરે શ્રી કૃષ્ણ કુબળ, વાલાજીને વશ કર્યા
 અમે આહીરડાં એકલા જોકુળ માંચ, નિરગુણ નઠોર અર્ધને રક્ષારે ॥ ૧ ॥
 હમેંભરવાડાં રંક હમારી જાત, આશા લાર્યા આંસુડા ખેરીયે
 શુધ વિના ક્યામા સરવે રતી અકલાય, શાધતી ફર હરિને શેરીએ ॥ ૨ ॥
 એણે અમેને રંગ રમાડયા રાસ, વિહાર કાધો હેરી આવનમાજી
 છેલી વેજાનો કરી ગયો નિરાશ, મેલેની બજતરાં બિડી લન માંહે ॥ ૩ ॥

એણે અમેને સુખ આપ્યા અપાર, મહારંગ થઈ રેતો આ રાનમે
 પોતે વાતા મધુરી મધુરી વેણુ, સદુ મજ નારી ગાતાં જાનમે ॥ ૪ ॥
 વ્રહ્મની વેધી બોલે મધુરા બોલ, ઓધવ સાંભળીને થયા ગજગજા
 ભાણુ પ્રતાપે મગન થયા રવિદાસ, તે હરિ મુજ મુજમાંથી મળ્યા હે ॥ ૫ ॥

—:—:—

ઓધવજી કહે સદુ સાંભળો મજનાર, ઉપદેશ કહું છું અધ્યાતમ તબો
 મહા વાપક વેદાંતજી પુરે સાખ, ગીતા શ્રીકૃષ્ણ મુખે બધ્યા ॥ ૧ ॥
 રૂઢા કમળમાં બડો આનમ રામ, મયુરામાં મોહનજી નથી ગયા
 આલ વાદળે ઢાંકી લીધો સુગ, ઓળખ્યા વિનાને અહતા એમ રીયા ॥ ૨ ॥
 મોહ અધારે અકં રહ્યા અવપામ, અજાનમે મન લઈ આવ્યો રે
 વિપયને વશ સરવે સંસાર, તારે નાથ રહ્યા તેથી પરાર ॥ ૩ ॥
 ધાટને થેલી સુખીયો વગગે કાંચ, અધાટ ઓળખોને શ્રી કૃષ્ણને
 વ્યાપક ચઢીને લેજો કરતા કાન, પ્રગટ જુગી લેજો પ્રસ્નર ॥ ૪ ॥
 વિધિ કહું છું મન આગી આનંદ, સદગુર મળ્યા પીત ધર નહિ જડેરે
 જે નહિ પામે સદગુર સેતનો બેદ, તે જીવ ચોપાંશીમાં રડવડે ॥ ૫ ॥
 કરીલીયો જોગ જુગત અભ્યાસ, પાંચ પચીસને માંહી વશ કરારે
 નેણુ નાસીકા મુખ મુઠીયે કાન, ત્રીવેણી માંહી ધ્યાન ધરારે ॥ ૬ ॥
 અખંડ બ્રહ્મ છે અદૃત આતમ કૃષ્ણ, પ્રગટ યાશે સખી પંડમાંરે
 રવિદાસ ઓધવજી ઉપદેસ, તુર્યાનીત નિરંત બ્રહ્માંડ રે ॥ ૭ ॥

—:—:—

ગોપીજન બોલ્યાં સર્વ મળીને સંગાથ, પ્રગટ છેરે અમારે પ્રીતડી
 ગોવીંદજીને વળગી સદુ મજનાર, દેાષક જાણે રસ રીતડીરે ॥ ૧ ॥
 અમેને તેડી ગયા સુણુ ઓધવ તત વેદ, પરશોતમ પોતાનુ જ્યા ધામછે
 પંચતત્વ જીહાં નહિ સુરજ ચંદ્ર, ઓળખી અમે વરીયા આરામમેરે ॥ ૨ ॥
 ઓધવ જીધારો જોગ સુપન સમાત જાગ્યા પછે તે અવે દેાષક છે
 અમે તે વરીયાં સાક્ષી સુદર શામ, રસનું રૂપ સરપ એ છેક છે ॥ ૩ ॥

અમે મળનારી ન સમજું સાધન, પ્રાધજ દેવાય તેહને દીછએ
 અમે અરેગી સદા સંજોગી અંગ, પ્રેમ રસ પાઠ અને પીછએ ॥૪૪॥
 સંકટાસુર બગ અધ માયા અનેક, જમલાળુન આ દાલીઆ
 ગોવર્ધન કર ધરી રાખ્યા મળ્યાલ, ર ગહર રસતે અમેને રમાડીયા ॥૪૫॥
 શુક સનકાદીક નારદ શેષ મહેશ, નિરંતર ધ્યાન હરિનું ધરે
 મુનિજન કેરે સખને નાવે શામ, તે અમેમાં મરકવા કરે ॥૪૬॥
 જેને એક રોમપર અનંત અનંત ધ્યાન, સાધન સાધે સિધ મુની વિશેક
 રવિદાસ એધવ પ્રતિ કહે અજનાગ, થીકૃણ્ય સદા સદોતીત શાવ છે ॥૪૭॥

—:—:—

આવો મારા સુખના સાગર શામ, હાલો હારિજન મળીએ હેતશુ રે
 શામને મળતા આવા મન મરી જાય, નિરખી નિરમળ થાઈએ નેતશુ રે ॥૪૮॥
 ઇંદુ થઈ અધીક હરિઆળી દેહ, આદિત થઈ અધીક પ્રકાશ છેરે
 જેને કેપે મનમથ કોરી લખાય, યોદ તબક પંદરમે વામ છેરે ॥૪૯॥
 જે વહાવાનો નિગમ ન જાત્રે પાર, તે પ્રેમી જનને વસ થઈ રહારે
 જે જે કહવા વચન કહ્યા મળનાર, તે મન હરખી સાલળી રહારે ॥૫૦॥
 સરવે સહીયર ઉભી રહી ચેપાસ, વચમાં વેણ વળવે વીકલોરે
 યોદ કોક એ ચીયા પોતા માંહી, વસ્તુએ વ્યાપક હું તો જેઠોરે ॥૫૧॥
 જમનાજીના વહેતાં થંબ્યા નીર, ચ દો આકાશે સ્થીર થયોરે
 સોળ સહજ સત અટમાં એક અખંડ, તે મળનારીમા વ્યાપક થયારે ॥૫૨॥
 અકળ અભેદ તે કેનો કલ્પો ન જાય, તે હરિજનના હલમાં રમેરે
 ભાણુ પ્રસાદે મગન થયા રવિદાસ, તે સ્વામીને મળતા નહિ ભગેરે ॥૫૩॥

—:—:—

આવો આવો મારા મનના માન્યા સંત, તમને મળીએ પ્રેમ પ્રીતશુ રે
 વાતજીને નિરખી થઈ છું ન્યાલ, હૃદય કમળ ટાંકા હેમસુરે ॥૫૪॥
 મારા મનમાં અતિ વાધો ઉમ ગ, અંદન કેરા ચોક પુરાવીઆરે
 રતન જડીત બાજઠ દાજ્યા બહાર, સતને પ્રેમ ધરી પધરાવીએરે ॥૫૫॥
 વધાવીઆ હીરા માણેક મોતી સહીત, તન મન ધન કીધાં સહુ વારણેરે
 હેતે હરખી ચરણે નાચુ શીશ, મનને ધીરજ રાખી ધારણેરે ॥૫૬॥

ચોમુખ દીવડો મેલ્યો યાજ્ઞ ભાંય, સખી સહુ મળી ઉતારે આરતીરે
મહારસ મચીયો મારા મંદીર ભાંય, પ્રેમ ગુણતાન થયાં એકતા ટાળીરે ॥૪॥
એ રસ દુર્લભ શીવ અઘ્નદિક ચહાય, ગોપીઓ અખંડાનંદ પ્રેમે રહેરે
ભાણુ પ્રસાદે ભગન થવાં રવિદાસ, સંત ચરણ રજ લઈ મુખમાં મહેરે ॥૫॥

—:—:—

ભણુ ભણુતું જીવ અભાગીયાતું ભણુ, આવો મનખો નાવે દરી દરીરે ॥૮૬॥
આજીવું તો સુતો મસાણોમાય, જમડા ખોળે તારા જીવને
કાયા માથે પડે કુહાડાના માર, ફટ જુડા અસાનીતું ભૂલતો ॥૧॥
ત્રુટયા સરોવર નીર તણાણા ભય, રશીયા પાણું બાંધો પુનનીરે
પંખી હતાં તે જોમ તેમ ભરતાં પેટ, ઝાંઝે ઝાંઝે માળા નાખતારે ॥૨॥
હરણુ હતાં તે મુખડે ચરતાં ધાસ, તડકા ટાડું ઘણી વેડતારે
નાવે નાવે લજ્જર કેરો પાર, હીંગણ પીંગણ થોડા પાત્રખી ॥૩॥
જમ રખ દીવડો મેલ્યો થળીમાય, સાતુ સતી મશી ઉતારે હરિની આરતી
ગુર પ્રતાપે ભગન થયા રવિદાસ, પુરણ પદ પાઠ્યા પ્રેમગુરે ॥૪॥

—:—:—

સદગુર જોડ્યારે મસ્તકે કરધરી, સેવક સાચી તમારી વાત
પ્રગટ રહું છું તારા ખંડખરિ, દીલની ઘું દુખધા કાઢી નાખ ॥૮૭॥
આનંદ આશુરે અનુભવી ઓચર્મા, પ્રેમીજનની સાથે પાળો પ્રીત
જ્ઞાનને વેરાગેરે ભક્તિરસ ચાખીએ, અંતર નિર્મળ રાખો રીત ॥૧॥
શીળને સંતોશરે ખેમા બહુ રાખવી, સાચ દયા આધીનતા બહુ હેત
બાળકને સ્વભાવેરે રહેવું રેહેણી ચે, વસ રાખો જીભ્યા ઇંદ્રી સમેટ ॥૨॥
ગળીત પણું અને ગંભીરાર્થ અતી ઘણી, જેવા કાર્ધ ગંભીર છે દરીઆવ
લહેરી ઉઠેરે માંહે સમાવીએરે, મન ગાળી ટાળીએ દેહીના સ્વભાવ ॥૩॥
દોર ને કંગલાખરે હઈ હરકત ઘણી, મુખના મીઠા ચીત કલપંત
હરિજન હસીરે તેથી ન્યારા રહે, અંતર અવગુણુ ન ધરે સંત ॥૪॥
તત્વ દર્શીરે આગે સંત બહુ થયા, તેણે કાર્ધ નવ ધર્યો કેનો દોશ
મને કંઠે વચનેરે કેને નવ દુભીયા, તે નર જીવત પાઠ્યા મોક્ષ ॥૫॥

દીડીને અણુ દીડીરે કરે ડાઘ અનુલવી, સાંભળીને સમાવેા કરે ડાઘ સાધ
ત્રવિણીના તીગેરે જઈ આસન કરે, અનહદ સાભળે અખંડીત નાદ ॥૬॥
હંસ રૂપે થયારે હંસ નિહાળતા, પ્રરણુ થયો ભક્તિ રસ પ્રકાશ
સંસે સરવે ભાગ્યેરે સાધુની સંગને, ભાણુ ચરણુ રજ કહે રવિદાસ ॥૭॥

—:—:—

સંગત કીજેરે મોટા સંતની, હરિ ભાઈ મહાદેશી મદરહિત
ઉપાસના છેરે દ્રઢ સતગુર તણી, હરિ ભાઈ ચોખાં જના ચીત ॥૮૬॥
કામને કોધરે લોભ નીવારીયા, સંતને જાણીયે શ્રી જુગદીશ
અંતર માંહીપીરે હું તું ટાળીએ, સતને સોંપીએ નિજ મન શીશ ॥૧॥
હરિ રસ માહીરે રસરૂપ થઈ રહ્યા, હરિ ભાઈ સદગુર સાચા સામ
પાંચ પચીસ નેરે ચરચંચ પારછે, હરિ એતો અખંડાનંદનું ધામ ॥૨॥
તેહને લાગેરે આતન પીસરે, હારે તારે હારદ આવે હાથ
આવરણુ સમાવીરે આદર દીજીયે, હારે તારે નેહ જણાવે નાથ ॥૩॥
ભક્તિનો ધરમ છે રે જોહ કર મતારે, હારે ભાઈ કરશે વીરલા કોઈ
શીશ જીતારી રે સનમુખ થઈ લહે, એમ કહે પુરાણુ પુકારી મેઘ ॥૪॥
દેતા રહીતરે મહાજન માણખી, સતકરી કરીએ તનેા સંગ
અભય વાયક રે અનુલવી ઓચર્યા સતસત રવિદાસ પુરૂષ અલગ ॥૫॥

—:—:—

શાસ્ત્ર કહે છેરે સત સંગ સાર છે, સતગુર શબ્દે કરે વીચાર
અંતર વરતે રે અહંતા મળ દલે, રસનાએ રદીએ રામ ચોકાર ॥૮૬॥
સદગુર સંતરે રામ પરમાત્મા, હારે ભાઈ એક સ્વરૂપ તુંજણુ
તન મન ધન સરવે અરપીએ, હરિ ભાઈ મેલીએ મનની તાણુ ॥ ૧ ॥
સદગુર ગરવારે સંત પરમારથી, સંતો નામ નાવ લવપાર
ભક્તિ ભાવે રે સત સંગ બેસીએ, હારે ભાઈ હરિ ઉતારે પાર ॥ ૨ ॥
તેણુ મારગેરે તત્વ પ્રાપ્તીએ, હારે તેહમે સરે વીહંગમ મીન
એક મન હોઈરે શબ્દ સંભાળીએ, હારે જેમાં વરતી હોઈ તત્ક્ષીન ॥ ૩ ॥
પી ડને બ્રહ્માંડરે સ્વમુ સર્વદા, હારે સતો જગતા થાએ નાશ
અખંડ મંડળરે રસ મમ હોઈ રમે, એમ કહે ભાણુ ચરણુ રવિદાસ ॥ ૪ ॥

બ્રહ્મના અંશીરે બ્રહ્મ રસ તે પીયે, સંતો જોનો કામળ બ્રહ્મ સ્વભાવ
 તિમીર નહી મુજરે તરણા માત્ર, હારે સદા નિરંતર સાદ ॥ ૮૬ ॥
 સદા આનંદીરે રહે રામ રંગમાં, હારે જોના સમજી સમાયા વેગ
 પરમ અવગુણરે સપને જીવે નહિ, એવા સંત પાળે સ્વતંત્રી નંગ ॥ ૧ ॥
 કરણા દળેરે પેષે સરવને, હારે જોનુચિત યશુચિદ રૂપ
 વાંધુની પેરેરે વહે પણ નહિ અડે, હારે જોને દસ્યાં તત્વ અનુપ ॥ ૨ ॥
 કરાએ ન અડે રે અનુભવ જ્ઞાનનો, બણી સમજીને કરો સમાસ
 થાપ ને ઉથાપરે તે કોના કરે, હારે સહ પોતાનો પ્રકાશ ॥ ૩ ॥
 વીધી નિશંકરે મુખને નવ સંભવે, એવા સંત રહે આશ નિરાશ
 તત્વ દર્શીરે વિરલા વિશ્વમાં, સત કહે ભાણુ ચરણ રવિદાસ ॥ ૪ ॥

જાગીને જોતારે સપનુ સમી ગયું. પ્રગટયો પરમાત્મ પ્રકાશ
 સદગુર દળેરે હરિવિના અન્ય નથી દીસે છે મિથ્યા માયા ભાસ ॥ ૮૬ ॥
 ઉલજણુ ભાંગીરે સુલગ્રી સેહેજમાં, મટી ગયા વાયક જાળના રંદ
 સૌ સનાતનરે સૌ ધટ રમી રહ્યાં, વરત્યો અક્ષરાતીત આનંદ ॥ ૧ ॥
 પહોચી ન શકેરે બુદ્ધી ત્યાં બાપડી, મન વાણીથી વરજીત વસ્ત :
 સ્થુલ સુક્ષ્મથીરે પરે પરમાત્મા, નિરગુણુ નિર્મોહી નિશ્ચલ તત્વ ॥ ૨ ॥
 સુના તીતરે સુનમે સોહામણા, ઝલકે તેજપુંજ ભરપુર
 બાહેરને બીતરે સમરસ રામમા, રવિદાસ ઝીલે બ્રહ્મ સિંધુતુર ॥ ૩ ॥

સદગુર સાક્ષીરે અનંત કલ્પ તણા, સદા સર્વંદા સંગી અસંગ
 ઉપજે ને ખપેરે વણુસે ન પીઠલો, લલીત લાલ અમુલ અનંગ ॥ ૮૬ ॥
 હીંકુતો હીંડેરે નેણા આગળે, હેરં તો સન મુખ હોય
 ખેલુંતો ખેલેરે અધર ખેલમાં, અકળ કળી ન શકે કોય ॥ ૧ ॥
 ખેસું તો ખેસે રે સ્થીર આસન કરે, હસુંતો હરજી હસી મલકાય
 જમુતો જમેરે હરિ આગળ યકી, અહોનીશ અખંડ આનંદ થાય ॥ ૨ ॥

સુતી સોડ તાણીરે મુન્ય મંડળમાં, જવ મલ જલકે અપરમીત તેજ
અમૃત વરમેરે અનહુદ મઠનડે, સુંદર સોહામણી મુખમેજ ॥ ૩ ॥
અક્ષ રસ બેદરે નીજ પ્રેમી લહે, તત્વ દર્શાં માણે સરવે મુખ
રવિદાસ હેતરે પિયુ'મે' હેરાઈ સમ્યા, મુંગોને શું કહી દાખવે મુખ ॥ ૪ ॥

—:—:—

મુરીનર વંદેરે શીતળ સ તને, જોહને બીતર નહી અર્જામાન
શીલને સંતોપરે ગરવા ગુર મમી, અડગ અખંડ નીરંતર ધ્યાન ॥ ૧ ॥
શબ્દ રસાળ રે નેણા અમૃત ભયાં, ક્યોઈ છે રાગ દેશનો નાથ
કેશણાસીંધુરે તત્વ વેતા ખરા, સમ દ્રષ્ટિ સંપુરણુ સમાસ ॥ ૨ ॥
પાપ પૂણ્ય રહિતરે હરિ રસને પિવે, પાંચ પચીસને કીધા જેર
મહામુખ આપેરે સરવે જંતને, નિર સશય સંત નહિ કાંઈ વેર ॥ ૩ ॥
લક્ષ સ્વરૂપીરે આત્મીક સ તની, પ્રીત્યુ' પોતે પોતાનું પોત
જીવ પણ દાગ્યુ રે આતમ થઈ રમે, રવે પ્રકાશીક અદ્વૈત જોત ॥ ૪ ॥
તત્વ ખતાવેરે વસ્તુ સ્વતંત્ર છે, જેમ કાંઈ ભાંડામે મૃતિકા ભાસ
રવિદાસ સંતરે સેવે અદ્વૈત પણે, પુનરપિ ન આવે ફરી ગર્ભવાસ ॥ ૫ ॥

—:—:—

સદગુર સાથેરે ખાધ મારે પ્રીતડી, સમજાવી સાને પુરણુ અક્ષ બેદ
કારજ ને કારણુ માર્ગમારે સમ થયાં, ક્યોઈ છે કર્મ ભર્મનો ઊગ્રેદ ॥ ૧ ॥
તન મન સોંમ્યુ'રે સદગુર શરણુમા, પ્રેમેશુ' પિયુજને કીધા હાથ
માહેરને બીતરરે રસીક વર રમી રહ્યાં, નેણા અગળથી નવ જાવ મારે નાથ
હુ અજાણી હતી અને અજંત આવરણુમાં, સદગુરજે યડગ કીધાં છે દુર
અહોનીશ કીધુરે પ્રેમ આનંદમાં, જ્યાં જોઉં ત્યાં હરિ ભરપુર ॥ ૨ ॥
આપુને બૂઝીરે વસ્તુ પીદેહમાં, પ્રગટી પૂરણુ અક્ષ દસાય
શુદ્ધને ગીચારતાર જે હતો તે રહ્યો, અણુછતા રવિદાસ નિરંતર ગાય

—:—:—

હું નહિ જીવરે હું ઈશ્વર નહિ, હું નહિ પંચ તત્વની ભાત
 હું નહિ ગુણે નિરગુણ નેહરા, મહાર તે રૂપ સદા સાક્ષાત ॥ ૨૬ ॥
 હું નહિ પરાંરે પરચિત મધ્યમા, હું નહિ વેદ વંખરી વાણુ
 આર નહિ દેહરે નહિ માગ વિગે, માર તે અવિચળ નિર્વાણુ ॥ ૧ ॥
 હું નહિ શબ્દરે નહિ પંચ માત્રા, હું નહિ મન યુદ્ધિ ચિત્ત અહંકાર
 હું નહિ જાગરે સુખ સુસુપ્તિ, હું નહિ તુર્યા આદે આર ॥ ૨ ॥
 રહેણીમા નહિરે કરણી કોની કર, સર્વ પ્રકાશીક દેવલ નામ
 રવર્ગ મૃત્યુ પાતાળરે ત્રષ્ણ લોકમા, હું વિના ઠાપો નહિ કોઈ ઠામ ॥ ૩ ॥
 શ્યાતા શ્યેષ વરતેરે વ્યતિરેક ધામમા, સોહં નીરાશંબ તુર્યાતિત
 રવિદાસ શ્રીસુખેરે શ્રી કૃષ્ણ ઉચાર્યા, ભક્તિ મને વશ કરે એહ રીત ॥ ૪ ॥

—:—:—

ભક્તિને જોગેરે જાણ ગસ પ્રગટયો, જીઓએક અખ ડીત મુર
 આનંદ વાધોરે મહારા અગમાં, અદ્વૈત અનળે દુઝા દુર ॥ ૨૬ ॥
 પ્રથમ વ દુરે સદગુર સતને, જોણે જોળખાવ્યા આદ અવિનાશ
 નિજ પ્રેમ પ્રગટયોરે મારા પંડમાં, કહુ રસ ઓધવ ગોપી સ વાદ ॥ ૧ ॥
 એક સમે કૃષ્ણરે જોડા આન દર્માં, કહે હરિ ઓધવશું નિર્ગજાન
 મગજનરે મુજને વલ્લભ સદા, ઉધવ મન ઉપન્યુ આભિમાન ॥ ૨ ॥
 ગોકુળ જાગેરે ઓધવ રથ જોતરી, રહેજો ન દ રેગ જઇને રાત
 મહા સુખ દેજોરે સહ જન નારને, કહેજો જાણ દયાની વાત ॥ ૩ ॥
 ગોકુળ પધાર્યોરે ઓધવ રથ જોતરી, આભ્યા ન દ બાવાને ઘેર
 ભાવેને ભેટયારે ન દ જસુમતિ, પુછી કહી શ્રી કૃષ્ણની પેર ॥ ૪ ॥
 ગોદિને કરતારે મરી ગર્ભ રાતડી, પ્રગટી જોત થયો પ્રભાત
 વાગે વલોણારે ઉડી સો મુંદરી, રવિદાસ મુખે ગોવંદ મુણ ગાત ॥ ૫ ॥

—:—:—

મુરજ જોગારે ગો ગાળા છુટીઆ, કામની કૃષ્ણની લીલા ગાય
 પગ ન વિસારેરે કૃષ્ણ કૃપાળનેરે, ઓધવ મનમા હરખીત યાય ॥ ૨૬ ॥
 એક સખી કહેરે મુજોને સાહેલડી, બાઈ મેંતો અચરજ દીઠું આજ
 છુટયો રથ દીઠોરે ન દજોને આંગણે, આઘ્યાશું મધુસુદન મહારાજ ॥ ૧ ॥

મુણ્ણતામા ચાલીરે સરવે સુ દરી, ન દ્યેર જાવા તત્પર થાય
 પ્રેમની બીનીરે સર્વે પ્રેમદા, એવે આબ્યા ઓધવ પ્રજા લુચ માય ॥ ૨ ॥
 મહાજન જાણીરે મળ્યા સહ હેતમા, આસને પધગા-યા નિજ જન
 વી નીને બેરીરે સરવે મેહણી, જીરમા આનંદ આણી મન ॥ ૩ ॥
 દીન જન જાણીરે અમ પર દયા કરી, ૨ ગીવાના સ ગ વધાયો રંગ
 કહો શુ કહુ રે સ્વામી રવિદાસને, ગોપીજન પુછે પ્રેમ પ્રસંગ ॥ ૪ ॥

ઓધવ કહોને રે રશીયાની રીતડી, રયા સુખ ભોગવે છે સુ દર રયામ
 કુમળની સ ગેરે કંઠણુ ચયા કાનજી, ગોવી દજીને વીસયું ગોકુળ ગામ ॥ ૧ ॥
 જાણુ તો હતારે નાય છેહ નહિ દીયે, અમશુ જળ રમ્યા બળભદ્ર વીર
 સુખને સંજારતારે શુદ્ધ રહેતી નથી ધારણુ વીના કહો કેમ આવે ધીર
 જે હરિ કહેતારે તેતો હમે પાવતા, અમ સાથે ગમ્યતા અતિ ધણુ હેત
 કૃષ્ણજી વીનારે અમારે કાષ્ઠ નથી, એહને સો પ્યુ તન મન ધન સમેત ॥ ૨ ॥
 ભરવાને જાતારે જળ જમુના તણુ, ધનસ્વામ રોકતા જમુનાને ધાટ
 પાનવડાને સાહુ તારે દુરીજન દેખતા, વિનોદ કરતા હરિ આવતા વાટ ॥ ૩ ॥
 અનંત લીલારે ઓધવ હરી તણી, પ્રજની તો વીસરી ગયા હરિ વાત
 સ્વામિ રવિદાસનારે સુખ સાથે રહે, અમને સાથે દીવસ ને રાત ॥ ૪ ॥

અરજ કરીનેરે ઓધવજી ઉચર્યા, પ્રેલા ચયા છે ગોકુળની નાર
 તપાસીને જીવેરે આતમ તમ તણુ, મ દીરમાંતો બેઠા અખ ઠ મોરાર ॥ ૧ ॥
 મોહમા મુઝાયારે સરવે માનુની, વિચય રસ સ્વાદે કરો છે વિવાપ
 પ ઠમે ભૂદ્યારે આપ ચિન્હા વિના, નથી મટયા તમારા ત્રીવીધ તાપ ॥ ૨ ॥
 પાચ પચીસનેરે વસ કરો મેહેણી, શુદ્ધ ચર્ધ શોષો સકળ શરીર
 કાયાની મધ્યેરે આત્મા કૃષ્ણ છે, બેઠા હરી તખ્ત ત્રિવેણી તીર ॥ ૩ ॥
 અદ્વૈત જોતારે જલકે શુન્યમા, નેણુની આગળ હાલ હજુર
 કલ્પના મુકારે સર્વે કામની, દામોદર નથી ગયા કાષ્ઠ દર ॥ ૪ ॥

સમજીને ગ્રહોરે સાર સિધ્ધાંતનો, દુરમતી ટાળો દેહનો ભાવ
રવીદાસ જોડ્યા રે ઓધવ સ્તુતી કરી, તનમાંને મનમાં માણે મહારાવ ॥ ૪ ॥

—:—:—

વળી ઓધવરે અદેત ઓઘર્યા, અંગમાં ઓળખોને સુદર સ્વદમ
શુભગજોછેરે વિષય રસ પ્રીતમાં, અંતર ઓળખો તેં યાચ આરામ ॥ ૧ ॥
તન મનથી લેતારે કારણ કૃષ્ણનું, હરિ નથી મથુરાં માંય
જિરમીને બજેરે અખગા કાં જોજો, દેખોને આતમ તત્વ લેજાય ॥ ૨ ॥
દીક્ષમાં વીચારેરે સરવે કામની, લામની લરમ કરમ બેવાર
અરથ ન સીજેરે આપ ઓળખ્યા વિના, કહે છે એમ નિગમ નેતી પેઠાર ૨ ॥
કલપના મુકારે સરવે કામની, એક કહું છું અરથ અનુપ.
સદગુર શબ્દે રે ગ્રહો સદ કામની, સહેજ સુન નિરખો સત્ય સ્વરૂપ ॥ ૩ ॥
આવરણ મટતારે આતમા ભાસસે, મન ગળે મોહનો યાશે નાશ
આરત ભાગેરે આનંદ પામશે, પ્રગટે પુરણ બલ પ્રકાશ ॥ ૪ ॥
પારખ આવેરે પ્રપંચ છુટશે, દષ્ટે દેખશે ઘટઘટ માંય
રવિદાસ ઓધવ રે કહેં શ્રી કૃષ્ણજી, આદિ અંત્યે મધ્યે તે અગગા નાય

—:—:—

વળી વીશેકરે ઓધવ વહે, રહેયે આણી મન આનંદ
સાન કહું છું રે સરવે સુદરી, છુટે મોહ માયાનો રંદ ॥ ૧ ॥
ગાડ પણામાં રે બહુ ભૂલાં પડ્યાં, ચડવિના વળગો છો જઈયુલ
બૂદરજીનારે ભેદ જાણ્યા વિના, માલમ નથી ચયુ આતમ નિજ મુજ ॥ ૨ ॥
કહું છું દાખીરે દુઃખારો નહીં, સખે તપાસી કહું છું સત્ય
સખીયો તમને રે સદગુર નથી મધ્યા, મોહમાંહી મુઝાણીછે મત ॥ ૩ ॥
એળે દીન વિત્યારે આળ પંપાળમાં, રમતે રંગે અરસ સુરંગ
જુમને જાણીનેરે પ્રગુજીને પુજીએ, વ્યાપે નહિ તેથી વાસના લીંગ ॥ ૪ ॥
હરિવીના કામરે કાઈ ઠાસો નહિ, કામનીને વશ હાલ હજુર
રવિદાસ ઓધવરે કહું સીધાંતમાં, ઘટ ઘટનાય નિરંજન નુર ॥ ૫ ॥

—:—:—

ઓંધવ જોડ્યા રે અખળા સામળો, દેહનો તો જુદો જાગો રંગ
 અહંભાવે કરી રે જુગ સહુ આપડે, દેહને દાવે વળગ્યું વ્યંગ ॥ ૧ ॥
 દેહ તો વિકારીરે વળી વીધે ભરી, અમૃત સરખું અન્ન જે પાય
 નિશાને વીતેરે વાસર પ્રગટે, તેહનું તો નિશ્ચે નરકજ થાય ॥ ૨ ॥
 રથાવર જંગમરે માંડી સહુ કામનું, સરવેને હરિ દે વિશ્રામ
 કામ ન આવેરે ગધ દેહનું, માનુની મીથ્યા રૂપને નામ ॥ ૩ ॥
 એવી દેહનેરે સાચકરી લેખવે, એમ કહે અમ સગ્રહુ નહિ કાય
 માને જોડાવેરે હરદે બહુ દુઃખસે, ઉપમાને મોહુ મરડી હોય ॥ ૪ ॥
 માનને મુકારે ધીરજ મન ધારીયે, ત્યારે જ્યથ દેહના સમુળા ભાવ
 આપું વિસારીદ અજ્ઞાન પરહરે, તમારા તનમા તત્વ સમાય ॥ ૫ ॥
 કલપના મુકારે શ્રીકૃષ્ણને ભળે, ઘટઘટ પ્રગટ છે અવિનાશ
 રવિદાસ ઓંધવરે કહે આપા મધ્યે, પરશોતમ છે પુરામ પ્રકાશ ॥ ૬ ॥

—:—:—

કૃષ્ણને કહેજોરે ઓંધવ એટલું, તમને ભજે છે તમારા દાસ
 તે નીજ જનનેરે તમે હરી રાખજો, જેનું મન તમારા ચરણને પાસ ॥ ૧ ॥
 બલભલ્યુ દેજોરે સહિ મજનારની, નિશ્ચે ભજીએ તમારું નામ
 ખીણું કાંધે અમને ભાવે નહિ, હરિવર હેતે કીજે કામ ॥ ૨ ॥
 એક વાર વેલારે હરિ અહીં આવજો, અમ પર મેરમ કરજો મેર
 સ્વામિ રવિદાસને જઈ કહેજો એટલું, અહીં તો થઈ છે લીલા લહેર ॥ ૩ ॥

—:—:—

અસ્ત્રીનો સંગીરે તે તો સ્વારથી, તેને દલ દીધે ઉપજે દોષ
 કાંઈક જાપણવેરે મનને કામના, એતો વસની વાત કરોસ ॥ ૧ ॥
 કામની નંદરે કામી પ્રગલે, તેને શબ્દે પડીયો પાસ
 હેત દેખાડીરે જીવને હેજવે, પછી નાખે નકં નિવાસ ॥ ૨ ॥
 જાંડીને આશેરે અસ્ત્રી ધન કામીની, એતો ઠાળા મન નહિ ફીક
 વળગેને હુબેરે કદ્યે અહુ કામીયો, હારે એતો પ્રેતનો પુજનીક ॥ ૩ ॥
 હરિની માયારે હરિને અર્પણ કરે, જેને હરિ નામની છે આશ
 એવાની સંગેરે પરમ પદ પામીયે, એમ કહે જાણુ ચરણુ રવિદાસ ॥ ૪ ॥

દેખ દેખ દેખ દેખ નાથ તોરે નેનમેં,

માયાકે મદમાં મુરખ જ્ઞેનત નાહી ઘેનમેં ॥ ૮૬ ॥

ચંદ્ર સુર એક કીનો, ઉલટ મુલટાઈ દીનો

મહા ચૈતન ચીન્મે સમજ દેખ સેનમેં

॥ ૧ ॥

તેજકોનો નાહી પાર, ઉલટ ચલે મકરી તાર

છડર હે નિરાધાર, નહિ દીન રેનમેં

॥ ૨ ॥

સુરતાતો પોતી સુન, લગી રહી જીનમુન

સેજે ઉઠન ધુન, અખોલ ખોલ ખેનમેં

॥ ૩ ॥

વાસના તો ગમ પીલાય, અલ અગ્નિમે દર્ષ જલાય

રવિદાસ રહે સમાય, કલો ન જાઈ કેનમેં

॥ ૪ ॥

—:—

અવનિશ ભજન વિના, લક્ષ તે કેમ લહે, ભક્તિ કર્મ તે કેમ આવે

ખેત ખેડો રમે, સૌ સલાને ગમે, મુક છુટે તમ રમત ફાવે ॥ ૮૭ ॥

જાનમાં મન ગમે, રોગ ખીજ દળે, ટેક મેલી નવ ટાક ચાલે

ધ્યાન ધીરજ ધરે, કંપના નવ કરે, સર્વ સ સારમાં નાથ ભાળે ॥ ૧ ॥

પ્રુદીએ ખોધીએ, શબ્દને શોધીએ, મેલીએ પીરોધ વીકાર ખીજ

પતકમાં ખતક આ જગત જાતો ગપ્પો, નામ ઉપાશીતે નામે રીઝયા ॥ ૨ ॥

સમ દટી કરે પ્રપંચને પરહરે, શબ્દ સાચા વલી શબ્દ કેરા,

અગર જ્યારે જરે, અનીનાશને ઉચરે, તારે ધાટના મેલવા સર્વે થેરા ॥ ૩ ॥

હું છું જ્યારે દળે, શીશ દર્ષ ગુરને મળે, દાસ થધને રહે દીન ભાખે

કહે રવિદાસજી નામ નિશ્ચે ગ્રહે, થધ રથા આધીનને આપું નાખી ॥ ૪ ॥

—:—

શરીર સોપ્યા વિના સાર પ્રગટે નહી, પદનો પાર નાથે ચોથે

તાંદુળ છોડીને કુસને વળગીયો, મુખ નહિ ભાગે ઠાલે થોથે ॥ ૧ ॥

રસના સ્વાદમાં રસણે ગણ્યો, વિના ગુર જ્ઞાન રહ્યો પાય ગુથે

વાક્ય વિલાસમાં વિવિધ વાણી વદે, પરહરી કેળને વળગ્યો બોથે ॥ ૨ ॥

શબ્દ સંચા ધણા, સકળ વિદ્યા ભણ્યા, અધ્યાત્મ જીવરે આવી ઐથિ
પ્રપંચ પંડમે રક્ષા અહંકાર એક નગ્યા, એમોધ જીવ વહી
ગયા એમ રોતે ॥ ૩ ॥

શાસ્ત્ર કીધા કંઠે તોયે રજનીમાં આયડે, અંધ ન સંચરે શેર મુઘે
કહે રવિદાસ મુઝાઇસ જીજવે મને, રવિ રજની નથી પદ ચોથે ॥ ૪ ॥

—:—:—

મુણોતે સ સારીરે સ તજન કહે શાસ્ત્ર પોકારી ॥ ૧ ॥

મનુશા દેહુ તે જનમ ઉતમ, દેવને ફુલંભ જોહુ
શુર ગોવીંદ ભજીએ, સંતને રજીએ સત શીખામણુ એહ ॥ ૨ ॥

ચાચનો નહિં માર જીવને, મુખ માંડીશું કહું
પ્રાશ્નિયત તો મન વચ કમેં, કરે કમં મળીને સહુ ॥ ૩ ॥

શોધ ન કરી હરિ નામ ન સાધ્યું આજીવમાં અવતરી
હરિભજનમેં કરે હરકત, ભટકે તે બહુ ભરમે કરી ॥ ૪ ॥

લખાહ લાક્ષ્મી લોખી લંપટ, તેની સંગત તજીએ
સત સંગ અનજે ભક્તિ હરિની, સદશુર ગાસે માગીએ ॥ ૫ ॥

ચરણવંદ ચરણ રાખે, કહી શું મુખથી કથી
ઐય ખીજી ન મજે લાઇ; પુરાણુ સર્વ જોયા મથી ॥ ૬ ॥

સગા તારા સાજ સખજ, મધ્યમ દુઃખ દેશે બહુ
જાવાનું દેહુ આજ જાણે, રવિ એક નામ રહે હેર હું ॥ ૭ ॥

—:—:—

જીવ અંજાનીરે ભજી લેને શ્રેષ્ઠ સારંગ પાણી ॥ ૧ ॥

માત પીતા મુત ભારજી ભગીની, કુટુંબ પરિવાર
તે નરકમાં લઈ જાય અ તે, ભક્તિ વિના નિરધાર ॥ ૨ ॥

માયાનું મંડાણુ સધજે જગતમેં જોયું બધે
લતાડે સદ નામ લેતાં, વાકેફ થઈ વાતે વધે ॥ ૩ ॥

મીઠીરે જોલે મુખથી, એ મરચ માયા કેરડા
નાને રો નેહુ ધરીને, અનીત કીધા શેરડા ॥ ૪ ॥

મોહુ જાગે માયા કેરડા, ત્યાં પ્રાણીયા આવી પડયા ॥ ૪ ॥
 જીવાન પામે જીવતા, અંધ કુપમાં આવી ચડયા, ॥ ૪ ॥
 નાર્યે નચાડે જોગ માયા, લક્ષિતો ભુલીગયા ॥ ૫ ॥
 સાધુ જનની સેવા ન કરી, સંસાર કેરાં દુઃખ સહ્યા ॥ ૫ ॥
 બોળવીયું સૌ શ્રમ માંહી, બેઠ કાઈ બેઠી લહે ॥ ૬ ॥
 તે રમત માયા રાખે, વધી દેખાડીને દુઃખ દીયે ॥ ૬ ॥
 શરમ રાખે શરમ ન રહે, શીશ ઉતારીને રમે ॥ ૭ ॥
 રવિદાસ સત લાણુ ચરણે, મન અપી સંતને નમે ॥ ૭ ॥

—:—:—

જીવ લખાડીરે મુણજે સદગુર કહે છે ત્રાડી ॥ ૮૩ ॥
 તું જોજો તપાસી તનમાંહી, તાર ના મજે કાઈરે ॥ ૧ ॥
 સંત કેરી સંગત કરીને, જીગત કરીને જોયરે ॥ ૧ ॥
 સગપણુ માંહી સજો પડશે, અંતની વેળાએ અડવડે ॥ ૨ ॥
 ધીરજ ટાળી મેલાવે ધારણુ, અનરથી આડા પડે ॥ ૨ ॥
 મોહની રૂપે મન હરવા, સુલગ બોલે સુંદરી ॥ ૩ ॥
 મુખમાંજી આંખ આંજી, મુકાવે મનથી હરિ ॥ ૩ ॥
 પ્રપંચ કેરા પેચ એવા, વારે વારે શું કહું ॥ ૪ ॥
 અંજનમે અયકાયા અહંમખ, તેણે જોયું નહિ ધર આપતું ॥ ૪ ॥
 લાઘ જોમાં માયા કેરડા, એમ છેલ ધર્મ છકયા લવે ॥ ૫ ॥
 મરણનો બે ગણે નાહી, અને રહેર ધણુ રવ રવે ॥ ૫ ॥
 માયાના મોહમે રમે, મરકટ સરખા માનવી ॥ ૬ ॥
 છીલર નદીમાં હરે ફરે, તે શીદ જાણે જાહનવી ॥ ૬ ॥
 મુજ માયાના કેરડાને કાણે કાઢ્યા નવ જાયરે ॥ ૭ ॥
 રવિદાસ સત લાણુ ચરણે, મેટે મેટે હરિ પ્રાયરે ॥ ૭ ॥

—:—:—

સમેને સંભાળરે, મુસ્તક ઉભો કાળ ॥ ૮૩ ॥
 તે દુત તમને નડશે અંતે, તે રાત દીવસ નવ ગંજે ॥ ૧ ॥
 ચાલવુ પડશે ચેતજો, બહુ મારશે માર તણે ॥ ૧ ॥

સગાછે સંસારના તે, સાથે કાઠ આવે નહિ	
એકલા અડવડતા જાગે, મુણ વાત માંડીને કહી	॥ ૨ ॥
અકલ હોઈ તો આ અવસરેતુ, બહુલે લગવંતનેરે	
બકિત ભાવે કરી દંડવત, એવે સાચા વંતનેરે	॥ ૩ ॥
સાચ બોલે સદુ દુઃખ માને, ચતુર મુરખ કહે	
અંતની વેળાએ વીકલ સાથી, નરભે કહુ છુ નિશ કર	॥ ૪ ॥
માત પીતા એક માસ ઝુરે, બાહે બેલ બે દીન ગે	
દસ દીન દીકરે દીકરી, પછી હેડ હાઈ નવ ચહે	॥ ૫ ॥
બાધવ તો બેચાર દહાડા, રોઈ ને મન વાળગે	
ભાભી કહેગે ભાર ભાગ્યો, સોને સ ભજાવગે	॥ ૬ ॥
નારી દીન ખાર ઝુરે, પછે ખુધ ખીજ કરે	
રવિદાસ કહે સત ભાણુ ચરણે, નામ નિશ્યે ભજે ને તરે	॥ ૭ ॥

—:—:—

નામ નિશ્યે ભજે તે તર સુણને વેપારી	
કહુ' છુ' સુણજે ચીત ધાગી	॥ ૮ ॥
સાંભળો કહુ' છુ સખદ સાચો, જોગવર જમની હડી	
સગા સઉ રાશે મલીને, રાખી ન શકે આડા પડી	॥ ૧ ॥
કયા દાટયું કયાં મેલ્યું, કહો કયાં મુક્યો છે દામરે	
સઉને પડી આપ આપની, મુખે કહે કે વરાવે રામ રામરે	॥ ૨ ॥
બેન ભાઈ ભાણેજ બેડા, કોણુ પુરશે હામરે	
વાત કહે વગ વગતણી કોણુ મુખે ન ભાખે રામરે	॥ ૩ ॥
વીચારે વેવાર વળતો, ધ ધે કરવા દોડશે	
સ ભારસે નહી સુપન માંડી, તન જાતે તાંતો તોડશે	॥ ૪ ॥
વેવાઈ વાતો સાંભળીને પડયા મન વીચારજરે	
કાંઈ કરી આ વેળાએ આવવું, તે રાખવો ન સારરે	॥ ૫ ॥
લોક લાખ વાતુ કહેરે, કાઠ ભલો કહે કાઈ ભુંડારે	
જેવું છીધુ પ્રાણીએરે ભાઈ, તેવું દુઃખ અર સુખ સહેરે	॥ ૬ ॥
ધેરી ધરમને પાપમે તે સાચના સાચ ફરે	
રવિદાસ કહે ગુર જોવિંદ ભજભાઈ, ભવસાગર મેહેજે તરે	॥ ૭ ॥

—:—:—

સંતો સદા સુખદર્શિ, સંશય શોક મીટાવે

પલમાં ત્રીવીધ તાપ નસાવે ॥ સ શય ॥ ટેક ॥

દીપકમે દીપકલે પ્રગટયા, અખંડ જોત જગાધ રે

અરસ પરસ મીલ તીમીર મીટાયા, આનંદ હીર ન સમાય રે ॥ ૧ ॥

ખીર નીરકા કરત નીવેડા, અગમ નીગમ બિનમાના રે

શબ્દ ઉચ્ચાર જ્ઞાન ગુણુ ગાયા, અમૃત રસ ત્રયસાનારે ॥ ૨ ॥

લોહ પારસસે હોત હે કંચન, જનનત હે સખ કોઈરે

ભમરી ચટકે કાંટ હોઈ ભમરી, સ ગતકા ફલ મોઈરે ॥ ૩ ॥

સમરણુ ભજન રામકી વાણી, ઓર વચન નહી બોલેરે

રવિદાસ કોઈ સંતકુ સેવો તો, હુવા રામકે તોલેરે ॥ ૪ ॥

—:—:—

સ તો લોકાચાર જુગ ફેલ્યા, સ્વારથ અધીક પરમારથ નાહી

હરીજનકુ કહે ઘેલારે, ॥ સ તો ॥ ટેક ॥

લોક લાજરે જમકી ફાંસી, ત્રીન લોકમેં ધાઈરે

રામ પોકાર ભાગમે નીકસા, તાકે નિકટ ન ભાઈરે ॥ ૧ ॥

આ ફાંસી જુગજુગ ચલ આઈ, સખ કોઈ માંહી બધાચાર

આપા છોડ મીલ રહે ખારા, સો હરી શરણુ આયા રે ॥ ૨ ॥

કુલકા મારગ માન ખડાઈ, લોક લાજ નહી છુટેરે

લક્ષિત કરત લજ્જા બહુ આવત, પકડ પકડ જમ છુટે રે ॥ ૩ ॥

જમકે હાથ ફાંસી અતી મોટી, પીછાપાણી શીર મુંડેરે

રવિદાસ સદગુરુ કૃપાવિન, ભવસાગરમે છુટેરે ॥ ૪ ॥

—:—:—

સ તો નિરગુણુ નામ નિયારા, નામ નાવ ભવસાગર માહી

તારણુ તરણુ સ સારરે ॥ સ તો ॥ ટેક ॥

નામ ધ્વજ ફરે રાતદીન, સુરતી શબ્દ લપટાઈરે

સ્વાસો સ્વાસ સુનત નિત અનહદ, પલકહુ વિસરી ન જાઈરે ॥ ૧ ॥

લક્ષ ચોર્ધાશી ચાર ખાનમે, ઉઠત શબ્દ વિચારારે

કોઈ છુટે કોઈ જુઝત નાહી, અવિગત ખેલ અપારારે ॥ ૨ ॥

તીન લોક નવ ખંડ અઘાંડમાં, નામ અનામતે જાગનજે	
હે ન્યારા પણ માંઢી બેલે, સંતને મુખ સાજેરે	॥ ૩ ॥
નિરગુણ નામ સંત ગુણધારી, કર્મ કયનીમે ન્યારારે	
દુનીયા સખ ઘોખે બરમાઈ, જીલવણી નીરધારારે	॥ ૪ ॥
શીરગુણ સંત નામ હે નિરગુણ, નિરગુણ સિરગુણ માંઢીરે	
રવિદાસ સદગુર સખકા સાક્ષી, નામ રૂપ ગુણ ત્યાહીરે	॥ ૫ ॥

—:—:—

મનરે સાચી રામ સગાઈ, જે દેઈ રારણુ આગે સદગુરકી	
જીગ જીગ રામ સહાયરે	॥ મનરે ॥ ટેક ॥
રામ સગાઈ હે સખ સાચી, વેદ પુરણ સખ સાખીરે	
બરી સભામે ચીર બદાયે, ક્રુપતિકી પત રાખીરે	॥ ૧ ॥
જ્યાં જ્યાં બીઠ પડે સંતનકું, તહાં તહાં ઉઠી ધાયારે	
હરણુ કશીપુટો ઉદર વીદાયે, જન પ્રેહલાદ મુખ પાયારે	॥ ૨ ॥
ધોરી બક્તિ બહોત કરી માને, એસા કૃપા નિધાનારે	
દાસ ક્રુવકું અચલ પદવી દીયાહે, અભય વરદાનારે	॥ ૩ ॥
સત મુગ ત્રેતા કાપર કલજીગ, ખીરદ રામકા સાચારે	
નામકું છાંડ ઓર કહુ કીજે, કરતવ સખહી ઠાચારે	॥ ૪ ॥
ઓર અનેક સંત ભયે આગે, નાંમ નાવ જાય તારારે	
રવિદાસ સદગુરકે ચરણે, માન્યા મન હમારારે	॥ ૫ ॥

—:—:—

એસા પદ સદગુરસે પાયા, વેદે ન જાય સો ઉચાર્યા	
સારદ શેરા મહેશ મકે સખ, એસા અલેખ અપારા	॥ ટેક ॥
રાખુ ન જાન ન ચાલું અજાના, ખંડ અઘાંડસે ન્યારા	
પાંચ પચીસકુ ઠોર લગાઇ, અગમહી ધર ગણકારા	॥ ૧ ॥
દશ બી સોહું ચોદબી સોહું, સોહું સહસ્ર અઢયાસી	
સોહું તેત્રીસ કરોડમે વ્યાપક, સોહું વીરલા વારી	॥ ૨ ॥
તહા પદ સકલમે શોબીત, સદગુર સ તસે પાવે	
જીવન મુક્ત હોઈ સો રહી, સો નહિ આવે જાવે	॥ ૩ ॥

શુદ્ધ પદ કોઈ વીરલા બંને, સેજે રહે અડોલે	
લક્ષ્મીને જાઈ અવલમ્બે સમાઈ, નહિ મુની નહો બોલે	॥ ૪ ॥
રામ કૃષ્ણ કપીલ અવતારી, સમજી સમે નિજતારા	
પ્રકૃતિ પુરપકે પારહી ખેલે, નિગમ અગમસે ન્યારા	॥ ૫ ॥
નિજ પદમે જે કાષ સમાયા, છોડી સકળ ઉપાધી	
જોગી નહિ જોગી નહી રવિદાસા, સાધન નાહિ સમાધી	॥ ૬ ॥

રસ રમણની રીત વસત રત, નિત્ય રમે સત્સ્વરૂપા	
સદગુરની સેત કોઈક સત ખેલે, જહા નહિ છાય ન કુપા	॥ ૮૬ ॥
તાવ પખાજ વેણા જેત વાગે, અનહદ ચખ્દ અપારા	
પાંચ સખી મીવી પીયુને વધાવે, અદૈત તેજ અખારા	॥ ૧ ॥
તીમીર ગયેરે તત્વ દરસતા અનુભવ સુર ઉચોત	
સાધન સાધ સમ્યુ સહુ સંકલ્પ, પ્રગટયા પરબલ જોત	॥ ૨ ॥
સંભવ મગીઓ પીયુજી નીર તર, સુરતી વસત નીત ખેલે	
રવિદાસ પીડ બલાડ રહીત પદ, પહોંચ્યા પાર સત ખેલે	॥ ૩ ॥

ચાલો સતો વસત વધાવા, સદગુરકે ધર જાઈએ	
સુરત સખી ચિત સર પર કલસા, મનકા મહોર ચલાઈએ	॥ ૮૬ ॥
પ્રેમ પીચકારી હરી રગસુ જારીએ, નિરતી સેક ચલાઈએ	
ત્રીકુમી સગમમે તપીતકા છીરકે, નીજ રૂપમે મન લાઈએ	॥ ૧ ॥
જ્ઞાન ગુલાવ અમીર અગ પા, અનહદ તાવ બળાઈએ	
સત સાહેબકે ચરણ કમલમે, આતમ પુષ્પ ચલાઈએ	॥ ૨ ॥
ધ્યાન ધન દેવવર રૂરકે, ધ્રી દમન દડ સુહાઈએ	
સદા વસત વસત જિન ધરમે, ઉલટતો રગ સમાઈએ	॥ ૩ ॥
બધી છોડ બધનસે જોલે, જીવ મટે શીવ થાએ	
રવિદાસ ઘટપગ સદગુર રહે, કચુવા દરસન પાએ	॥ ૪ ॥

અધોનંદ રવરૂપ નંદ જો, ભજનાનંદ મન માણે
 આદ મધ અંત આતમ ચૈતન, તાળીન કહ્યુવે ન જાણે ॥ ૨૬ ॥
 રાગ દેશ છુટયો વા જનકો, સમજી સમાયા ટાણે
 દોઈ નંદે કોઈ વ દે જગતમે, હરિજન હરદે ન આણે ॥ ૧ ॥
 તન મન ધનકુ જુઠા જાણું, દીલ ઠરીયું ઠેકાણે
 સદગુરુ કેરી સાને સમજ્યા, દેર નહીરે ભવ ખાણે ॥ ૨ ॥
 રાવદાસ સુખી સખ અગે, સોહું તાણે વાણે
 બાણુ પ્રતાપે મુઝા જુઝા, નુગરા વાદ વખાણે ॥ ૩ ॥

—:—:—

પ્રથમ વસંત પંચમી મુદ્રા, ખેલ રહ્યો માઠી બારી
 ખીન કરતાળ પખાવજ ખાળે, દેખત સુધ વીસારી ॥ ૨૬ ॥
 રક્ત ન પીત રયામ નહિ ઉજવળ, લીલન અનંત તમાસા
 રૂપ કલામે નાવે હરિકો, પુરણુ અક્ષ પ્રકાશા ૧, ૧ ॥
 પાંચ પચીસ મલી પુષ્પ લઈ, વધાવ્યા નિજ તત
 ઉલટ સુલટ કમલ નિજ પુલ્યાં, દીલ અંદર દર્શન ॥ ૨ ॥
 રુપલ સુદમ કારણના કરતા, મહા કારણ નિજ ધામ
 ઉલટ ગુલાંટ સુરતી ત્યાં પહોંચી, છતાં અખીનાથી રામ ॥ ૩ ॥
 હું નહિં છું નહિં તે નહિં સંભવ, ઉડયા જ્ઞાન ગુલાન
 જ્ઞાન મગન રસ મચ્છો એકરસ, અનબે અદૈત માન ॥ ૪ ॥
 સુખ દુઃખરહિત શોભા માંહી સુંદર અખંડ અક્ષરતીત
 રવિદાસ વસંત સંત ખેલે, જહાંનહિ દૈતાદૈત ॥ ૫ ॥

—:—:—

રરંકાર પતિ આર સુરતી સોહાગણુ, અરસ પરસ ખેલે હોરી હો
 શીલ અંગાર નેહ અતિ નોતમ, ખેલત નવલ કીશોરી હો ॥ ૨૬ ॥
 પંચ રંગ ખીચ ગુલાલ ઉડાયો, ત્રીગુણુ કેશર ઘોરી હો
 અરથ અખીલ સાચ કરી સોધો, ભક્ત પ્રેમ પીચકારી હો ॥ ૧ ॥

વર અવીગત નિશ્ચય અવીનાશી, ખેલત પીયુસે ખ્યારી હો -
 અનહદ નાદ બેન ધુન ઊઠત, ગગના ગરજત ભારી હો ॥ ૨ ॥
 ફાગન ફાગ ખેલત ભયો ભાવ, વરસત અમૃત વારી હો
 ભીંજત સુરત ગરક ભઈ સુખમન, નીરખત રૂપ મોહારી હો ॥ ૩ ॥
 સુદૃઢ જનમ ભયો નાગરીકો, લાગ્યો રંગ કટારી હો
 કહે રવિરામ ગુર ફગવા બક્ષા, પુરી આશ હમારી હો ॥ ૪ ॥

કોઈ મીલે સંત ઉનકે દેશકા, વાકું પુછું શબ્દ નિજ રહસ્યકા ॥ ૧ ॥
 સંત મરાણહે ધીરવાન, તોય છોડ કરે પય પાન
 મુક્તા ફલકા કરત અહાર, રહેન રહેનકા સહેજ ઠાર ॥ ૨ ॥
 પૃથ્વી અંબુ તેજ પવન આકાશ, કાયા કહા વસત વાસ
 ન્યારે ન્યારે ખતાવું ઠાર, મેં પુછતહું કરદેઉ જોડ ॥ ૩ ॥
 મન પવનકા ઠામ ઠાએ, અંદર સુરજ કહાં બસત આયે
 દોઉ મીલ કહાં હોત એક, મોહી કીપા કરી કહો વિધ વિવેક ॥ ૪ ॥
 કહાંહે બુદ્ધને કહાં હે નાદ, કહાંહે અંત ને કહાં હે આદ
 મધ કહાં કહાં વસ હોય, મહેરખાન બુઝાવે મોય ॥ ૫ ॥
 નાદ બુદ્ધકા સાક્ષી કોન, કહાં વસે શબ્દ કહાં હે સુન
 કહાં બાજત અનહદ દુર, કહાં મલકત હે અખંડ ગુર ॥ ૬ ॥
 ગુર દુર જહાં નહિ સુન, સો બોલત હે કે રહત બુન્ધ
 રવિદાસ સોઈ સત નામ, પંડ બલોડસે રહીત રામ ॥ ૭ ॥

એસો અખંડ વસંત રમે સંત સુખણુ, મુખી વિવેક વેરાગ જન પાટેકા ॥
 ધમ શીઘ્ર ભેર અભંગા, મગન રહે નિત હરિ સો રંગ
 વીવેક આગળ શોભો સોય, એસખા સમોવડ નહી કોઈ ॥ ૧ ॥
 પ્રમ પ્રથમ સત સંતોશ, રમતા ખરખન બ્યાપે શોય
 પાંચ પચીસમાનઈ હાર, પકડી મન લીયો હે માર ॥ ૨ ॥
 મોહ રાજા આર કપટ કુર, સેના સહીત નીકારે દુર
 ગુર શબ્દકા ગદ યો ફેર, આવમન પાવે અહનેર ॥ ૩ ॥

ગોમે અતી અનહદ રાય, સુખડી સીમા કહી ન જાય
 વાજીંત્ર વાજી અનત ઘોર, હારે સખીયો ચાલી સખર મન દોર ॥ ૪ ॥
 ક્ષમા દયા સુમતી પ્રીત, ચાંતી ઝરણા પ્રીતી રીત
 સખ સખી મનમે સુરતી સાર, પ્રેમ પહત લીયો મેહ આગર ॥ ૫ ॥
 દેત અખીર દોસો ગુલાવ, ઉઠાવે સુંદરી થઇ અપને હાલ
 સુખમણા સાથી દીની દોટ, કીની સુખમણા લોટ પોટ ॥ ૬ ॥
 સુરતી સુખમણા મીલો હે તાર, અમૃત વરખે અખ ડાધાર
 બાહેર બીતર દેખ્યા બધ, દર્શાં દરિઆ શબ્દ અબ ॥ ૭ ॥
 છતી સકલ સુરત નીહાર, સેત સાહેબી સખલ લહાર
 નીરાવંબ આનંદ જાહી, ટોળો સકલ મીલ સમાય ત્યાંહી ॥ ૮ ॥
 આપા મીટયા તબ રમ્યા આપ, સમ્યા નામમે સખહી બ્યાપ
 રવિદાસ ગુર શબ્દહી સાર, ચક્ર વેદ વાણી જિયાર ॥ ૯ ॥

—:—

વસંત વિષ્ણુવારલ રમવા, આબ્યા વંદરાવન મોઝાર
 રાધાજી સહ સખી મલીને, પ્રેયાં જુગદાધાર ॥ ૧૦ ॥
 ઉતહી રાધા જિત શ્રી કૃષ્ણ મોદારી, જુગ મધ્યા સહુસામા
 સુંદરી દોડી પકડયા પુરશોતમ, મોરલી લીધી લામા ॥ ૧૧ ॥
 પીતામ્બર વળી મુગટ મુરતકથી, ખુચી નાડીરે આડી
 અખીર ગુલાવ ઉઠાવત અબલા, દાણુ લેતા હુતા દાડી ॥ ૧૨ ॥
 બળદેવજી બહુ બળ કરીને, સખ્યા સંગાથેરે આબ્યા
 રાધાને લઇ કેક ચઢાવી કૃષ્ણને કરથી છોડાબ્યા ॥ ૧૩ ॥
 અંગ સરવે ગલાવ ગલાલ લપેટયું, ગોપી હાર મનાવી
 રવિયા રવમિતે રાધા નમિને, મજ સુંદરીમાં આવી ॥ ૧૪ ॥

—:—

વસંત પંચમી આજ સખીરે, ચાલો નંદ દાર
 સર્વ મનીને સુંદરી સજ થઇ, વધાવે નંદ કુમાર ॥ ૧૫ ॥
 ઘરથી ગોપી સૌ જી, નવચત આલરણુ સજ્યા રે
 પ્રેમ મગત પ્રેમલ કુલ્યાં, ઘરના ધ દા તજીઆરે ॥ ૧૬ ॥

આંખા મોર સરવ સુદર, સોવરણ ક્યસ આગેખી	
કેશર કુકુ મ ગુલાલ અખર, હાટક થાન ભરી ગોખી	॥ ૨ ॥
ગતન જડીત ક્યશ રાધાથીર, સખ સખીયનમે શોભે	
મ ગળાચાર માનુની ગાવે, ગળવા લાલન લોભે	॥ ૩ ॥
બીડ વણી થઈ નદ આગણે, વીંતવળ્યા મળ લોક	
ચંદી વીમાન દેવ સહુ નીગળે, સખી ગયા દુખ શોક	॥ ૪ ॥
સી હાસન ખેટે મનમોહન, સુદર રૂપ સોહાબ્યા	
આનંદ ભરી આવી સહુ અખલા, માડી બીડ ભરાવા	॥ ૫ ॥
ઉચે રવર સૌ ગાવે ગોવાલણ, મેહે વધાવે રાધા	
અખીર ગુલાલ પડત માધોપર, રહી નહી મન બાધા	॥ ૬ ॥
અકુશ મેગી અલખ થઇ ખેલે, રાધા રંગ રંગીલી	
ભરી હાટ ગુલાલ ગોખીપર, કારત મિત્રી મીલી	॥ ૭ ॥
અરસ પરસ બહુ રંગ મચ્છોહે, સાચો સામસુ રંગ	
રવિદાસ ચો રવામી વધાબ્યા, આનંદ વાધો અગ	॥ ૮ ॥

ગોખી સરવે મથી ગોગે, ટોળે મળીને આબ્યા	
ત્રેરૈયા ધમણીએ વલીયા, ભુદરને મન લાબ્યા	॥ ૯ ॥
અખીર ગુલાલ હાટ ભરી નાખ્યો, અખલા જોમ અકલાયે	
બળભદ્ર કહે શ્રીદામા કરીએ એક ઉપાયે	॥ ૧ ॥
પાનૂળીયાને પુછી પધાર્યા, આબ્યા મળ ભુથમાલી	
રંગ મચ્છોરે રચ્છો રસ જાચ્છો, હાચ્યાં કોઈ ન હુગઈ	॥ ૨ ॥
ઊડત ગુલાલ અખીર અરગળ, ખાજત તાજ પ્રદગ	
સામી સામી રહ્યા રંગાર્થ, ઉલટ ન માયે અગ	॥ ૩ ॥
રાધાની એક દુતી તાવી, મોહનના કર જાલ્યા	
રવિદાસચા રવામીના સંગીયો, રાધાને લઈ આલ્યા	॥ ૪ ॥

અધર રસ હોરી ખેલીએહો, ખેલીએરે

બાજે જહાં અનહદ તુર

॥ ૨૬ ॥

સદગુરે શબ્દે રમત માંડી, અરધ ઉરધ બનર

અધરહી જોત અપરમીત ઝલકે, પરખત અમૃત ધાર

॥ ૧ ॥

ભમર હમળપર કરત ગુંબરા, ગરજત ગગન ગંભીર

અમકત બીજ દેખત સંત વીરલા, નામ નિરંતર ધીર

॥ ૨ ॥

બાહેર જાતાં હિલટીઆ, બીતર ખોલે કપાટ

અગમ અગોચર અંતર પ્રગટયા, નિરગુણુ અહા નિરાટ

॥ ૩ ॥

ખીન કરતાલ પખવાજ વાજે, તુંહી તુંહી ત્યાં હોય

રવિ બાણુ પ્રસાદે સમીયા, યુગત સંત જન કોય

॥ ૪ ॥

—:—:—

મોહન સંગે હોરી ખેલીએ હાં, અહો મેરે ખ્યારે

ખેલતાં હોય રસ રૂપ

॥ ૨૬ ॥

કાહુકો ધુંધટ લે ખોલે કાહુકો ફરત ચીર

કાહુકી ફુલરી લેતોરે, કાહુકું છાટત નીર

॥ ૧ ॥

કાહુકો ગોરસ લે દોલે, કાહુકો દેત છુટાય

નેક લાજ આવત નહિ આપુ, કેતીક કહું મે બનાય

॥ ૨ ॥

કાહુકે મુખ હસકર ખોલે, કાહુકે ફરત પીઠ

કાહુકી અંગીયા લે છોરે, એસા મેં મોહન દીઠ

॥ ૩ ॥

કાહુકે મુખ કબુન ખોલે, કાહુકે ધર જાય

કાહુકો અરખો નહી લેવે, કાહુકી જુઠણુ ખાય

॥ ૪ ॥

કાહુકે અંગણુ જઈ દોલે, કાહુકું ફુલંબ દયાન

કાહુકે સુપને નહિ આવે કાહુકું દેત પ્રાણુ

॥ ૫ ॥

કબહુક ચાર વેદ મુખ ગાવે, કબહુક માટી ખાય

કબહુ ગીરી ગોવર્ધન ધારે, કબહુક ચલન સીખાય

॥ ૬ ॥

કમહુ કંસ રાયક મારે, જાંયા દેખી ડરાય

રાહુ કરત ઉર ધરમે પેઠત, માતાજી વારણે જાય

॥ ૭ ॥

કબહુ તાતા દુધ ન પીવે, ખોલે તોતરા બેન

કબહુ દાવાનલ લે પીવે, કરત અનંતહી બેન

॥ ૮ ॥

કબહુ બનમે ધેન ચરાવે, ગોવાલન સંગ જાય

કબહુ ત્રીન જુવનકો ઠંકાર, ઘટ ઘટ રજો હે સમાય

॥ ૯ ॥

વીણું દેખ અતી બે કંપે, જાંયા દેખ કર પાત	
કાલી નાગ નાચી ઘર લાયે, મથે હે સાવર સાત	॥ ૧૦ ॥
તીન ભુવન તીનુ પગ કીના, એસા ઠગવા કહોન	
દેહરી ચઢી સકે ન સાવરો, દેત અભે પદ દાન	॥ ૧૧ ॥
રવિદાસ કહાં સોભા વરણું, અકળ કળ્યો નહિ ભય	
તીન લોકકા જિદર જરતહે, રોઈ રોઈ માખન ખાય	॥ ૧૨ ॥

રસીયા રસ હોરી રંગ ભરીહો, અહો મેરે પ્યારે	
આવો હે કેસર ઘેર	॥ ૧૬ ॥
જોખન જોર મોર મન મોહન, પ્રેમ ઘટા ધન ઘેર	
વીરહ નદી ઉમ ગી તન બીતર, કામ કટારી લાગી જોગ	॥ ૧ ॥
જીપર હાર હિયાપર ચોળી, તાપર રાખુ તોહે	
નીરખત ગહુ રેન દીન તુમકું, લાઠ લડાયો પીયા મોહે	॥ ૨ ॥
રયામ વદન પર કેશર છરક્યો, જ્યુ તારે આગસ	
મીજ વનીતા રજની હુઈ ડુલી, મોહન શર્મા પ્રકાશ	॥ ૩ ॥
તન મન વાર કશં નો જાવર, રાધા મન આનંદ	
ઉડત ગુલાલ અખીર અરગળ, ખેલત ગોકુળ અંદ	॥ ૪ ॥
રવિદાસ પ્રભુકી છખી નીરખે, શોભા અપર પાર	
પુરણ ભાગ્ય વસે વ પ્રાવન, મુકળ જન્મ નરનાર	॥ ૫ ॥

મદન માધવસે હોરી ખેલે હો, અહો મેરે પ્યારે	
ખેલુ ગી દોલકું લપેટ	॥ ૧૬ ॥
લોક લાજ કુલ કાન મેટકે, મીલુગી નીશાન બળય	
નિરખે હોઈ મગન હોઈ નાચુ, બેટુંગી સન્મુખ આય	॥ ૧ ॥
ધુંધટકે પટ દુર કરંગી, દેઉગી પ્રાન ચકોર	
નીરખું વદન મદન માધોકો, પાંવ પરંગી કર જોર	॥ ૨ ॥
માતું ગંગ ગીરી ગર વરસે, હે કોઈ રાખન હાર	
નર્મ મીલી સરીતા સાગર મે, કાન નર કાઢન બહાર	॥ ૩ ॥

જ્ઞાન ગુલાલ પ્રેમ પીયઠારી, કરણી કેશર ઘોલ
ધ્યાન ધુમાળ દયા કસ્તૂરી, સુમરણ અગર અખીર ॥ ૪ ॥
મગનભઈ તનકી સુધ વીઝરી, હર લપટાઈ જાય
રવિદાસ પ્રેમુ ખેલન નિકસે, તન મન માંઢી સમાય ॥ ૫ ॥

પીયા આઓ હોરીખેલીએ હો, અહો મેરે પ્યારે
તુમ વીન રસો ન જાય ॥ ૮૬ ॥
પતીયા લખુ પ્રીતમ અપનેકું, પાવક પ્રગટયા આપ
મહેતી મેહ જગત નીસવાસર, છતીઆં જરત દુખાય ॥ ૧ ॥
કંઠણુ લગન તન મદ જોખનકી, પીડત રહે દેહ પ્રાણુ
લીજીએ આપ વેગ સુધ મેરી, કહાં કંઠન ભગે કાન ॥ ૨ ॥
ખોસન મોર ચકોર કાકીલા, મધુર શબ્દ સુનાયે
ગુંજત ભમર કમલકી શોભા, સુનત કમલ કમલાય ॥ ૩ ॥
પંથ નિહારી કાંચ પરિ અખીયા, ખેડી મે શીશ ધુણાય
એક સખી મેરી દોરી આપ, દેખોરે સખી પીયા આય ॥ ૪ ॥
મેતન ચીર જીતાર જીદાય, એર મલોકો હાર
મેવા મીસરી ગાદ લરાઈ, ઓર કરી મનોહાર ॥ ૫ ॥
જળ પીયા પાય કંઠ લગાયે, બરખત પ્રેમ જીમંગ .
દેખ્યો પ્રેમ મંદન માધેકા, જીપજત પ્રેમ અભંગ ॥ ૬ ॥
સુવા મંદન અગર કુંકુંમ, પીયઠારી સોએ હાથ
રવિદાસ કહા સોભા વરણુ, બન્યા હે સુભગ વર સાથ ॥ ૭ ॥

રસ હોરી ખેલે સાવરો હો, અહો મેરે પ્યારે રંગમે રંગ સમાય ॥ ૮૭ ॥
મન મોહનજી મનકી સખ જાન, જોતા જગમે જીવ
અપને જનકે પાસ રહતહે, પુરન પરગટ પીવ ॥ ૧ ॥
જોતી જુગમે મુરત દીસે, સોહી મોહન રૂપ
સંતનકે હરદેમે હરજી, રહત હે અખંડ અનુપ ॥ ૨ ॥

ભીતર કપટ દુર કર સુ દર, સનમુખ પીવસુ ર ગ	
પડદા ખોલ મગન હોઈ નાઓ, ઇસ વિધ લીજો હરિ સ ગ	॥ ૩ ॥
પરહર લાજ નિનંજ હોઈ આવો, માન મુમાન વિસાર	
ખેલન ચલે ભાગ નિજ ધ્યામે, કળહુ ન આવત હાર	॥ ૪ ॥
રવિદાસ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરણ કમલ ચીતનાય	
શોભા સરસ મુભગ સુ દર વર, તન મન ગએ જૂલાય	॥ ૫ ॥

રસ ભીની રાધા રસ ભરીહો, અહો મેરે પ્યારે લાનને ચીત તીયો ચોર ॥૮૦॥	
વે સરકો મોતી અતિ સુ દર, લાય લકુ હોઈ જાત	
ધર અ ગને ન સુહાત લાનકુ દેખત પનઘટ જાત	॥ ૧ ॥
મદ મતી અતી ગર્વ જણાવે, જીવાની જોખન જોર	
ખ જન મીન ચ ચળ ચપળતા, કરત ન્યા જોમે મોર	॥ ૨ ॥
ત્રૈાટ કમાત પાન દ્રગ લોચન, ગજ ગતી ગવન ગ ભીર	
મગ મદ કેશર દીહોરે, ખોનત વચન સો ધીર	॥ ૩ ॥
અ ગ અ ગપર રતન જડે હે, જાહનો રતન જડાય	
માનુ ગીર જોર રવી નીકર્યો, ચમકત દત શોભાય	॥ ૪ ॥
રૂપ અનુપકે સાગર, કહા વણું મત થોગ	
રવિદાસ પ્રભુકી છબી નીરખત, દરસનમે ઝકઝોર	॥ ૫ ॥

હરિ હાથ બીકાને ગુજરીયાહો, આવો મેરે પયારે	
તનમન લીનોહો ચોર	॥ ૮૬ ॥
દ્રેમ મગન મગર નવી તનકી, જૂન ગઈ નીજ જામ	
ગોરસ નામ વીસર ગયો ગુજરી, લેને હમારો નાન	॥ ૧ ॥
મદાવનકે લોક ઠગારે, કેતે કાન તેરો દેત	
ટકે શેર મેરો કાન મેચતહુ, મન માને સોઈ લેત	॥ ૨ ॥
સીરકી મદુકી હેડે જીતારો, દેખુ તેટરો મન	
ગાનીમે બેઠે મન મોહન, અકત જીવન પ્રાણ	॥ ૩ ॥

પ્રેમ પ્રીતકી સંકલ ગાંડી, કૃષ્ણ બંધાયા આપે
ચરણ પાતાળ શીશ અરમાના, પ્રમદે બંધને બંધાયે ॥ ૪ ॥
રવિદાસ મનઝા મન મોહન, સખ વીધ જાતુ પ્રીત
કહાં અહીર કહાં મનમોહન, દેખેને પ્રીતકી રીત ॥ ૫ ॥

—————:—————

ખાઈ મારે સુરત સોહાગણેરે, સુંદરી સાર ખીઝાઈ સેળ ॥ ટેક ॥
અંધર તખત આપ ખીરાળે, તણુ બુવનમે તેળ
અનહદ નાદ અખંડીત વાજે, નીરમે નીરખ્યા તેળ ॥ ૧ ॥
શુન્યની જિપર સેર સોઝાડયા, વીરલા જાણે વેળ વેદા
સદગુર દ્રષ્ટે નરખ્યા પરખ્યા, હરજીએ દાખ્યા હેળ ॥ ૨ ॥
ગુણ નિરગુણ મધ્યે મહાપદ, બંધ મુક્ત નહિ લેહેજ
રવિદાસ પીયુ' પાઈ સુરત સુંદરી, ચીત ચોંટયા ચીત સેજ ॥ ૩ ॥

—————:—————

ખાઈ મારે આજ અનોપમ, ગોવીંદ આવી બેઠા ગોડે ॥ ટેક ॥
ભીતર જાજીં તો બૂદર, ભાવે જમાડે જોખે
તણુ લાકે મા આતમ સહુનો, પરશોતમજી રોખે ॥ ૧ ॥
જગત જાણે જગ જીવનને, ભરમે ભરીયા ધોખે
ભક્તિને વશ સદા વિશ્વંભર, મુદ તે વળ્યા મોખે ॥ ૨ ॥
કયા ન જાઉં પીયુને લડાજી, નિખ્યા નેણે ચોખે
રવિદાસ ભક્તિ ભગવંતની, ભરમ કરમને સોખે ॥ ૩ ॥

—————:—————

આજ વીવા આવીનાશીનો, ગાઈએ મુરસાનેરે
વૃત્તિ સાથે વીવા મેલ્યો, ચાલી લલી જાનરે ॥ ટેક ॥
મોટા મોટા માજન માંહે, જનમધ્યા સો ચાલ્યારે
જાનને વિચાર સુધ, વીવેકે ન હાલ્યારે ॥ ૧ ॥
મેહુને વેરાગ સાથે, ત્યાગ રૂપે બહુ રાજરે
શીલ ને સંતેશ શેભે, અનંત રવી જ્યાં લાજરે ॥ ૨ ॥
સાચ સંગ વીશ્વાસ રાખો, એમા ન માનાપમાનરે
સુંદર કાંતી આનંદકારી, પીયે હરી રસ પાનરે ॥ ૩ ॥

દયા બાઈ ખમીયા બાઈ, સુમતી સગ્ધા લહારે ,
 વરજી સાથે બેરી સૌ સખીઓ, બેની લુલુ ઉતારેરે ॥ ૪ ॥
 ઢાગડ ઢાગડ વાળ વાગે, ભક્તિ નીશાનેરે
 વરજી આવ્યા ગુરુ ગમ ગોદરે, યઈ માડવડે જાણુરે ॥ ૫ ॥
 પ્રીતીને પરતીત રીતી ચોથી સુમતી બાઈરે
 હરજીને ડલવે આવ્યો, તોગજી ચઢીયા સાધરે ॥ ૬ ॥
 સુખમન સાસુ પ્રેમે પોખે, ચોરીમા પધગાવ્યાર
 શબ્દ સુરતના છેડા ગઠયા, ગુરુજીને મન બાવ્યારે ॥ ૭ ॥
 પહેલાં વેલા મ ગળ વરત્યા, આનંદના એધેરે
 રવિદાસ ભાણુ ચરણે, મગીયા સ રાય શોઝરે ॥ ૮ ॥

ખીજી મ ગળ વર કન્યાને વરતેવા છે વાર ર
 હુથિ વાળો હરજી મેલ્યો, મટયુ માફ તાર રે ॥ ૧ ॥
 ધુ ધટ માહી ખોની નજરે વરજી હરજી નિરખ્યારે
 વાલપણા રીતે પ્રીતે, વરને જોઈ હરખ્યારે ॥ ૨ ॥
 યાચ સોહાગજી હરજી કેરી, જાનડીયો મળી ગાયરે
 પાય સખી કન્યાની કોરે, ફટાણા દેવાયરે ॥ ૩ ॥
 હુળી મળી એક થઈ બેઠા, માનુની મ ગળ માયરે
 આનંદ સાગર ઉલટ્યો અગે, વાણીએ ન કહેવાયરે ॥ ૪ ॥
 અનહુદ ધટા વાળ વાગે, શબ્દ ઉઠ્યો સારરે
 વરકન્યા મ ગળ વરત્યા, શોભા અપર પારરે ॥ ૫ ॥
 સત સખી હરખી સરવે, નિરખી મનમા મોહર
 સુખ દુઃખ વીલે થયા, સમી સરવે કોદરે ॥ ૬ ॥
 વર કન્યા રૂપે રહા, કંઠપ કોટ લજાયરે
 સુરનરમુનીજન કરજોડીને નમે છે જલ્લાયરે ॥ ૭ ॥
 નેતી નેતી નીગમ બોલે, અકળ અવિનાશરે
 મ ગળ ફેરા વરતી બેઠા, અખંડ પરકાશ રે ॥ ૮ ॥
 ખીજી મ ગળ ગુરુ થયુ, ઠરીયા છે ઠેક રે
 રવિદાસ ભાણુ ચરણે, જીતરી સરવે વેઠરે ॥ ૯ ॥

બહુ બાળકને ટર મારે, વળી મહબૂબ લઈ ગેડીડાર

વળી સગી સહિને હુસારે ॥ જો જસોદાજી ॥ ૨ ॥

એક વાત કહુ ઝાની તમને, તાપ ઉપજાવે છે બહુ હમને

એતો જવામ દઈ આવે જમને “ જો ” ॥ ૩ ॥

કાન ધરમા આવી બાઝયા છે, એ રંગીના રંગ ઝાઝા છે

આડબ જુવેતે તાજ છે, “ જો ” ॥ ૪ ॥

હુ તો સાખુ છુ નદી સાથે, મારા ધરમા થાય છે ખીટાર

એ મુકે નદી માર લઈ “ જો ” ॥ ૫ ॥

અમે જળ ભરવા બાઈએ પોતે, જાન આડા આવી મુખ મોડે

બહુ બળ મળી એકુ મોડે “ જો ” ॥ ૬ ॥

મુજ સામુ જોઈ જોઈ મનકે છે, હરિ પન પન પ્રેમે પલકે છે

રવિનામના સ્વામિ ઝલકે છે “ જો ” ॥ ૭ ॥

જો રાધાજી ભયે પધાર્યા, પ્રેમે પગતુ કીધુ

એ કાનુડે નાનડે સો જોકુળ માથે તીડુ ॥ ૮ ॥

તમે રાવ મસે અઢી આળ્યા ડો, તે મારે મન લહુ લાળ્યા ડો

તમે આલુગ ફેરો ફાળ્યા છે ॥ જો રાધાજી ॥ ૧ ॥

એ રાડ લોકની લાવે છે, પોક આવી જગરી ભવે છે

કાંઈ ઢાગણુ રૂપ એ હાવે છે ॥ જો રાધાજી ॥ ૨ ॥

એ ને ધરમા બાધી રાખુ છુ, વળી શીખામણુ બહુ આપુ છુ

બાઈ સરાપ સડના સાખુ છુ ॥ જો રાધાજી ॥ ૩ ॥

તુ વળ પાછી લાડકવાઈ, હુ તો કરગરી કરગરીને કા

તાપ આવે તુજ રેર ધાઈ ॥ જો રાધાજી ॥ ૪ ॥

કહાન નથી ખાવરો કે હાલો એની આગળ બહાજી નાથો

રવિ દારી સુરસરી જાણરો ॥ જો રાધાજી ॥ ૫ ॥

હો જસોદાજી કાઈ ન કેહેશે કરણનીધ છે કાનો

એ પુણીનદ અખડ મીઠારી શુદ્ધ વીચારી માનો ॥ ૬ ॥

અરે હુ તો લોક લાજે કહેવા આવી, બાઈ મે તમને જોયા તારી

હોઈ મોટાની જુદી આવી ॥ જો જસોદાજી ॥ ૭ ॥

અરે હમને વહાવા લાગે છે, એને દેખી ભુખડી લાગે છે

પ્રભુ પ્રેમનાને ત્યાગે છે ॥ હો જસોદાજી ॥ ૨ ॥

હરિ હેતે અમશુ મુઝે છે, ત્યારે કારજ સરવે સુઝે છે

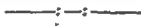
જહુ પ્રેમી પ્રેમે પુઝે છે ॥ ઓ જસોદાજી ॥ ૩ ॥

કાન તણુ ભુવનનો છે રાગ, એનાં ગગને ગડ ગડે છે વાગ

છે સ્થાવર જંગમમાં માંઝા ॥ હો જસોદાજી ॥ ૪ ॥

હરિ કાજ તણુ મહા કાજ છે, એ પ્રેમીનો પ્રતીપાજ છે

રવિદાસનો સ્વામી દયાજ છે ॥ હો જસોદાજી ॥ ૫ ॥

એક ગુંજ અનોપમ દાખુ'રે

સજની સાન સહી

તુજ થકી અતર નહી રાખુ'રે

સજની સાનસહી

સદગુરતે પુરણુ બહારે

” ”

કોઈ વીરલા જાણે મર્મરે

” ”

સદગુરતે સાચુ ધામરે

” ”

ગુર થકી અધીક નહી રામરે

” ”

ગુર ગોરી'દ એક રૂપ જાણુ'રે

” ”

ગુર બજનમાં સાધન સમાણુ'રે

” ”

ગુર તજ બજે મોગરરે

” ”

એતો પડે, નરક મોઝારરે

” ”

પુછી સમાચાર અધીકરે

” ”

મદગુર તે ઠાકર કીકરે

” ”

મે' તો બજપા સદગુર બાણુરે

” ”

હવે ગડગડીયા નીસાનરે

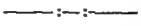
” ”

તન મનનો મરી ગયો ત્રાસરે

” ”

ગુર પદમાં સમાણુ રવિદાસરે

” ”

સખી મારે તે મંદીર પધારિ

હરીજન હેતે બયાં

મે' તો તન મન ધ્યાન સ્ત્રો વાર્યારે,

હરીજન હેતે બયાં

મે' તો પ્રેમને પુષ્પે વધાવ્યારે

॥ હરિ જન ॥

મારા શ્વેદ કમળમાં બાગ્યારે

॥ હરિ જન ॥

મારે ઉલટ અથ ન માયરે	હાર જન
તે સજની મુખ ન દહેવાયરે	" "
મેં તો હરખીને લહે બીડયાર	" "
ગઈ જનમ મરણની પીડાર	" "
મારી સનમુખ સાગુ જોયુરે	" "
મહા પ્રેમમા તે મન પ્રોચુર	" "
મે તો કુલડે તે મેજ ખીજારીરે	" "
આવી ખેડા થઈ આન દધાર્ધ	" "
પ્રેમ ભક્તિ તણા સત જોગીરે	" "
નવ જોણખે જતી સતી જોગીરે	" "
માર પ્રગટયો તે અખ ઠ પ્રજાશરે	" "
ભાણુ ચરણુ કહે રવિદાસર	" "

આ મુખની સીમા ન થાયરે	સજની શુ' કહીયે
જેતે નીચમ નેતી નેતી ગાયરે	" "
મન વાણીને છુલ્લીમાં ન આવેરે	" "
તે હરિજનને રદયે સમાયરે	" "
હરિ દરીયો સત પ્રેમી લહરીરે	" "
એક મેક છે શુ' કહું ફરીરે	" "
હરીજનનો તે તોય ન થાયરે	" "
હરી ધકા અધીક મહીમાયર	" "
તેને સરવરવ દઈ મુખ લીજરે	" "
સત સંગે તે પ્રેમ રસ પીજરે	" "
આપું ટાળીને ડરીયે સેવારે	" "
સત ટાળે તે અતર અહમેવારે	" "
હરીજન ને હરી તે એકરે	" "
ખીન સાધન ફેડ અનોકરે	" "
માર સાધુતે સારમા સાર	" "
રવિદાસ કહે હરિ પોકારે	" "

મારે મન ગમતા તે થયા મેળારે	આનંદ આજસખી
હરી મળ્યા તે હરિજન બેળારે	" "
હું તો વાટડી જોતીથી જોનીરે	" "
મેં તો શોઆ સૌ નીરખી તેનીરે	" "
હું તો ધસી મસીને ધાધરે	" "
જાણ્યુ ગુરુ ગોવીંદ નીધી પાધરે	" "
સૌ નીરખવાને ટોળે ચયારે	" "
મલી માનુની મંગલ ગાયરે	" "
સજી સજીગાર સન્મુખ આશીરે	" "
હું તો બેઠી છું બે બાંધ બાલીરે	" "
મેં તો બમંગે આરતી જિતારીરે	" "
મે તો તન મન નાખ્યાં વારીરે	" "
બેળાં બેસીને બોજન કીધારે	" "
હવે અરસ પરસ સુખ લીધારે	" "
ગુરુ સંતમું રોહ છે જોનેરે	" "
રથીદાસ કહે હું દાસ તેનારે	" "

મારે થયો છે જે જોકારે	જીગતે જોગ મલ્યો
સદગુરુતે સરજનહારે	" " "
અજ ઈશને ઇ મુનીજનરે	" " "
તેને દુર્લભ સંત દર્શનરે	" " "
ઇ ઉપદેશ કળા વધારીરે	" " "
દુઃખ દાસી કર્યા સુખ કરીરે	" " "
જો રીઝે સદગુરુ મનરે	" " "
સદ્દે જો સત સેવનરે	" " "
સાધુ સેવતાં લોભ અપારરે	" " "
સદગુરુથી થાય એક તારરે	" " "
રાત્રી રૂપ ગોપી દજી કહાવેરે	" " "
હેતે હરિ હરત મીલાવેરે	" " "

હરીજનથી વધીયું હેતરે	લુગતે જોગ મળો
ગોપુ તન માં ધન સમેતર	" " "
લક્ષ નિગમ ન જાણે જોનો મર્મરે	" " "
રાવદામ સ ત પુરણુ બ્રહ્મરે	" " "

નારદને કહે શ્રી કૃષ્ણ રે,	સ ત મુખદર્શ સદા
સ ત સેવે તે બપર પ્રમનરે	" "
સંત સંગે તે મહા મુખ પામીયે રે	" "
સ ત ચરણે રે મસ્તક નમીયેરે	" "
કસણીએ તે નહી કરમાયગ	" "
રટયું નામ તે અ બરીખ રાયરે	" "
સત કરણી તે સહી પ્રેવાદરે	" "
નરમી હ ચર્ધ દીધા દગ્ધનરે	" "
પાએ પાડવને દ્રોપદી નાર રે	" "
સહી કસણી રીઝયા કીરતારરે	" "
મુવળ પાન્યા અવીચળ રાજરે	" "
કસણીએ સર્પા છે ઝાજરે	" "
મીરાનાઇને મહાનીખ પાયારે	" "
ગાઈ ગીરધરને લાડ લડાબ્યારે	" "
બધુ જગત તે વેરી ચર્ધ દુટ્ટરે	" "
તોય ભક્ત ભક્તિ નવ ચુકે રે	" "
પ્રેમ ભક્ત તણા અધીકારીરે	" "
રવિરામ કહે હું બનીહારીરે	" "

તને સાચી કહું એક વાતરે, મહાજન મુજસરખા	
સ ત સંગે થયા સાક્ષાતરે	" "
વીણા ધારીથી વધ્યા બ્યાસરે	" "
કોઈ ભાગવત ધર્મ પ્રકાશરે	" "

સંત સ ગત કરી મુકદેવે જે	મહાજન	મુજ સરખા
રાયજ નેકે ટાળ્યો અહુમેવરે	”	”
નામ દેવને દાસ કખીરે	”	”
મુજ થકી અપીકે દહ ધીરે	”	”
પીપા ભગતને રોકી દાસરે,	”	”
જેણે મેલી જગતની આશરે	”	”
સદગુરથી મુખર્થો સંતરે	”	”
ધર્મ પાળ્યો કોટી અનંતરે	”	”
મારા સરખે થયા લલણીનરે	”	”
રવિ પ્રીત જીવી જળ મીનરે	”	”

મારે સંત તણા પ્રતાપરે, વંકુઠ વાસ રહું		
મારે સાધુનેા રહીયે જાપરે	”	”
અંત પોતે પરમ દયાગરે	”	”
સંત કરણાનીધ કૃપાળ રે	”	”
સંત ક્ષમાવંત ગંભીર રે	”	”
સંત મુખ તણા મહા શીરરે	”	”
સંત તણું તે કામગ અીતરે	”	”
અંત તણું તે એકલું પીતરે	”	”
અંત આપે તે કામ થીર ખુધરે	”	”
મારા સાધુની ભક્તિ ગુહ	”	”
સંત તણું પ્રકુલ્લીત મુખરે	”	”
અંત આપે સરવને સુખરે	”	”
સંત અચૂત વચન દાખરે	”	”
સ ત રનેડી તણા રનેડુ રાખરે	”	”
સ ત પરમારથી પરમાણુરે	”	”
રવિ શ્રી મુખ કથા પ્રમાણુરે	”	”

અ ત તણા છુ લક્ષણ જાગુરે,	મે નવ જન્ય ગળ્યા
સ ત થળી દોય નહી દાણુરે	" "
મુજ થળી તે અ ત અધીનરે	" "
મેહુ નહિ અ ત નીની રે	" "
અ ત નીર નોબી નીમ્પ્રેલીરે	" "
સ ત મન આનદ નીદો રે	" "
અ ત મીટાવે નીનીધી તાપરે	" "
અ ત માર રવગથ રવય આપરે	" "
હુ સ તમે મુજમે અ તરે	" "
ગવિહામ એમ કહે જાગવ ત રે	" "

એવ અનુભવ કહુ અનુપરે,	સમજે મુખ ધણુ
સદગુરુ તે અ ત અવરપરે	" "
સ ત પુરુષ મુખની મેજરે	" "
અ ત અખ હાનદ મહા તેજરે	" "
અ તને દેવના યાં ઢામરે	" "
અદગુરુ રવર પે હુ ગમરે	" "
દેહુ ધર્મો દેવા જી રદેશરે	" "
હુ જુહું ન હુ લવનેશરે	" "
આ માયા મારા અ ત કેરી દાસીરે	" "
તે હોધ સદગુરુના જીવાનીરે	" "
સદગુરુ જોગખાવે સ તરે	" "
ગોતે આગે તે ના અનતરે	" "
મહા દુર્વાસાને વશિષ્ઠરે	" "
મારે સાચો સદગુરુ િરિ	" "
નિજ લક્ષિત તણા જ હાગરે	" "
ગુણા ગુણ ન સ લવે લગાગરે	" "
સદગુરુશુ રહે લવનીનરે	" "
ગવિ હરી કહે તે જો આધીનરે	" "

હારે તમે સીરશુ શ્રવણ ગિરધારિરે,	લુગમા ભેડ બની	
બાઈ ગાઈ તમે તરા કુવ તારે।	"	"
નામ કૃષ્ણ તણા શુણ ગાધ	"	"
અ ત ચગ્ગોઝક પીમે પાઈ	"	"
ચોડીઅ હુડીના અવતારરે	"	"
રામ કૃષ્ણ રવે કરતાર રે	"	"
ગમે શ્રુરજ વ સ ઓધારો	"	"
કૃષ્ણે જાવ વ અ સહુ તારો રે	"	"
રામે જગન સપુરાણ કીધોર	"	"
કૃષ્ણે ગોપીના ગોરમ પીધારે	"	"
ગમે અદ્યાને ચરણ રજ તારીરે	"	"
કૃષ્ણ ચરણે તરી મજનારીર	"	"
ગમે ધનુષ જનકના તોડયારે	"	"
કૃષ્ણે અમુતતણા મુખ મોઢયા રે	"	"
રામે પાણી ઊપર પથર તાર્યારે	"	"
કૃષ્ણે ગોવન્ધન ઘર ધાર્યો રે	"	"
રામે રાવણાઠક સ હાથારે	"	"
કૃષ્ણે કસ લઈ કરે પઠાકયારે	"	"
ગમકૃષ્ણ તે પુરણ અલ્પ	"	"
એના નિગમ ન જાણે શુણ કમરે	"	"
એકને પ્રકાશ સર્વમા પ્રકાશરે	"	"
ભાણ ચરણે કહે રવિદાસરે	"	"

મુરતે મુણજે મજની બોળી, અલ્પ પદને તુ અજને	
અલ્પ નિર જન રે સોચોરે તારણી તુજનકુ લખ કાચો।	॥ ૧ ॥
સદગુર સેનારે સાખી, દીલની વાતુ તુજને દાખી	
તીરથ વરતેરે નાવે, સદગુર ઘટમા નામ લખાવે	॥ ૨ ॥
તેની ઢરીએરે સેવા, ગુર સહી સંત નિર જન દેવા	
નિગમ નેત્રી કહે છે, મોની ગમ જ તોના ઘટમા રહે છે	॥ ૩ ॥

ચીતની ચોરીરે કરીએ, માંડવો મન તણા જાવરીએ	
ગીતજ્ઞ જ્ઞાનનારે કીજે, દાન તે સદ્ગુરને દીજે	॥ ૪ ॥
પ્રેમ પટાળારે પહેરી, જીપર લેહેની ઝાઢી લેહેરી	
ધીરજ અજને આજ્યો ખમીઆ રૂપી સે થો સાજ્યો	॥ ૫ ॥
ચેતન પેચોરિ ચુડો વરીએ જગજીવન વર રૂડો	
હાથેવાળો રે જોડયો હુઝિએ, સન્યા સત જાનેપા કરીએ	॥ ૬ ॥
અમે અમર વર તારે, આ અનુભવમા નથી બિધારે	
હરિવર નિરખીરે હું ટાળો, રવિદાસ અખડ અહાને ભાળો	॥ ૭ ॥

સદ્ગુર લગન લખાવીઆ	અવીનાશીશ્વરે	
પુરશોતમ પરપયા વરતી નાર,	” ”	॥ ૧ ॥
મગન મંડળ મંડપ રચ્યો	” ”	
ગીત ગાય અનહદ નાદ	” ”	॥ ૨ ॥
તખત નિકુટી તોરણ ચઢીયા	” ”	
પ્રેમે પોખે સુખમણા સાસુ	” ”	॥ ૩ ॥
ચીત તણી ચોરી રચી	” ”	
નિજ પ્રીતે બાધ્યા છે બંધ	” ”	॥ ૪ ॥
મંડપ મધ્યે પીઉછ પ્યારી	” ”	
સુરત શબ્દની બાધી છેડા ગાંઠ	” ”	॥ ૫ ॥
મહા મ ગળ વરતાઈ રક્ષા	” ”	
અમૃત હરીયાકોવ કંસાર	” ”	॥ ૬ ॥
જાનેયાની જુગત બની	” ”	
જ્ઞાન ગંભીર શીર મોઢ	” ”	॥ ૭ ॥
વિત રાગ વેરાગ ત્યાગ	” ”	
સખી ઉતારે છે લોણુ	” ”	॥ ૮ ॥
વિવેક રક્ષા વિગતી કરે	” ”	
કરે નિવેડા શુદ્ધ વિચાર	” ”	॥ ૯ ॥
ચિતળ સ તોપ શોભે ઘણા	” ”	
નિવેર દીયે સોને માન	” ”	॥ ૧૦ ॥

નિજ સંત બ્રહ્મ બાટ મિદયા
દીધેના છે ભક્તિના દાન
પગથીને મોને પવાપા
અખડ મડગ પ્રમથ
રવિદાસ રસ રૂપી મખી
બ્રહ્મ રસ માલી ગુનતાન
કર્તાએ કીધા કરી મનમા-યાજીરે

અરીનાથીરે

” ” ॥ ૧૧ ॥
” ”
” ” ॥ ૧૨ ॥
” ”
” ” ॥ ૧૩ ॥

સદગુર મગીયા ગુણાતીત બ્રહ્મ બાપુ
પ્રદુનાદ જેવા નિજ ટેકી
ધુવંજ જેવા મહા દયાની
મુમરણે મેથ નાગ સગખા
શિવજ જેવા ગાઠ રમાધ
હરિશ્ચંદ્ર જેવા ગુર મતવારી
સનકાદીક જેવા મેપરવાહી
કપીલ જેવા ગુર બુધવ તા
અહ ગાઠ તે સન્દે ગળીને જામ
પવન સુત જેવા દાસ પાણી
સત સરવને રહે અખડ આરીન મન
ભક્તિ નાગદજ ભજે સદ
તાન પાખવાજ જેવ ત જુરા નાદ
ઈંદ્ર ઉપાસન મુરજ જેસા
મજ્જન જેવા મેદી પ્રેમ નિધાન
દયાગ ગુર દાદુ જેસા
મધ ભક્તિ ભરમ ઠરમથી દુર
ત્યાગી શુકદેવ ગરીખા
રાગી જનક જેવા ભક્તિ ભ ડાર
વેરાગ રાગ ભરથ જેવા
સન્યાસી મુની દત્ત સરખા રવિ ભાણુ

મન મા-યાજી ॥ ૧ ॥

” ” ॥ ૨ ॥

” ” ॥ ૩ ॥

” ” ॥ ૪ ॥

” ” ॥ ૫ ॥

” ” ॥ ૬ ॥

” ” ॥ ૭ ॥

” ” ॥ ૮ ॥

” ” ॥ ૯ ॥

” ” ॥ ૧૦ ॥

” ” ॥ ૧૧ ॥

સા ગુણ સંપન્ન સદગુર	કલ્પ સાયુજરે	
ગુણે કરી જે રીઝયા થી ગોપીંદ	૧	
ગુણ સદગુરજીને આધીન		
સંત ગુણ તરિ હે પાર	૨	
કળીર જેની અનંત દલા		
સત શબ્દમે સેજે રણા સમાધ	૩	
ભોગી જાણુ ગોરખ જેસા મનમાં		
ભોગી જેવા દેવ મોરાર	૪	
નામા જેવા હડીલા		
ધેર પધરાવ્યા વીઠૂન રાય	૫	
દંડા જેવા પતિટતા		
તન મન ગણીયુ તરણાથી તુચ્છ	૬	
ધાટમ સરખા સાચાચિત		
ધના ભગત સરીખા ધીર ગંભીર	૭	
મેન જેવા પણ ધારી		
બે ટાળીને કાપી સાચી ભક્તિ	૮	
અણુચાહી રોહીદાસ જેસા		
પરચ ચ ટાળી પુજ્યા ભગવત ભક્ત	૯	
જલા દ્રષ્ટી પીપા જેવી		
ધટધટ માંહી રામ પ્રકારયા	૧૦	
સર્વ અંગ સદગુર વડે		
કનિષ્ઠ મધ્યમ ઉત્તમ ત્રીપ્રકાર	૧૧	
રવિદાસ બુધ કહી ચાડા		
સદગુરજી જે અગમ અપાર	૧૨	

ગરબો

ઠાયા ગરબોર સદગુરજી ધડીયો, ગીરા લઈ તણુઓ ને સાડ જડીયો ||૧||
 બત્રીસ વાસજર ખીલી માંડી મારી, નવે પ્રકારર ગરબો લીધો ધારી ||૨||
 છેદજ પાડયોર મળીન મોટા માત્રી, ગગન મધેર ગરબો રજા ગાજી ||૩||
 અમર નિપત મેન્યા છે અજવાળી, સખી સત સદ દેહે છંદે તાળી ||૪||
 ગરબો ધડીઓરે તેને લખાએ સઘળે,
 રવીચા રવાખીરે ચીન્યા આનંદ અધળે મપા ||

મારા મદમુરને પ્રમાણ કરે રૂઝેડીરે	
જેણે લો. વાન કુલકાણ મગાડી તેડીરે	॥ ૧ ॥
જેનો વેદન જાણે બેદ પુરાણ જ થાકેરે	
જેનો પ્રભા વિખડ મહેસ ન જાણે તાડરે	॥ ૨ ॥
જે જોગી જુગત ન જાણે શ્રમ માઠી જુલ્યારે	
જેવા જ મન મેર કરીને જગત માઠી જુલ્યારે	॥ ૩ ॥
ભાવ મેવડા સુખ દુખ માઠી મુઝવણ નડી જાગીરે	
તેનો મત જ ન અજ્યામે માયા નહિ ત્યાગીર	॥ ૪ ॥
હરે સન્યાસી દરવેશ માન મન આણેરે	
વધાર ન બકેશ દરીને નવ જાણેરે	॥ ૫ ॥
પ્રાણજી જુલ્યા વેદ ગારીની ન સારીરે	
તેનો કર હામ તપ યજ ભક્તિ નડી વાધીર	॥ ૬ ॥
કર્મ પથી જુલ્યા પથ ન મુકે આગીર	
આપોપે ન જીતનાય અવધટ વાગીર	॥ ૭ ॥
બધાયા રગ રગ માગી વાડા વાગીરે	
તેનો વખતીમા વડી જાણ ન લાગી તાગીરે	॥ ૮ ॥
માગજ જુલ્યા મુઠ ન દેખે વાગ્યારીર	
નિખના નાંદ લઈ જાણે એવા એક નારીરે	॥ ૯ ॥
લાઠી જેતન થાને આ તપામે તનમારે	
હુ તો જેતન હોઈ મા જુન સમજી મનમારે	॥ ૧૦ ॥
એવી કદી વિદેહ માન મુખે મન જાણીર	
એવા ફાઈક વિગના સત રીરે રસ માગીર	॥ ૧૧ ॥
જેને દુગ્ધે કમળ પ્રકાશ સન્દના શુનરે	
હરિને આજમે વગે ધન માઠી પ્રેમના પુરાજ	॥ ૧૨ ॥
જેણે આ તજો કર્યો નામ ગહે આશ નિરાનીરે	
જેને મળિ ૧૧૬ આનંદ નીન અવા તારીર	॥ ૧૩ ॥
જેણે વીર તજો મોઈ ભગ વાસના ટાગીરે	
જેણે પ્રાણ અગ્નીમા ગાક ગોગીને જાગીર	॥ ૧૪ ॥
જેને સમ દગી મન રી ધારણ સૌ સરખેર	
જે કાઈ અધ ઉધાંકે વાન અખ ડીત રીરખેર	॥ ૧૫ ॥
ત્યાગ થયો અ જોગ પરમાત્મ જાગ્યારે	
શર લાણ મરણ રહિદાસ તથા શ્રમ લાગ્યારે	॥ ૧૬ ॥

ગુરને કરતાં દંડ પ્રણામ કે આનંદ આણીયે	
સખી સદગુર દીન દયાળ દયાનીધી જાણીયે	॥ ૧ ॥
જેને નિગમ કહે નિર્લેપ સદા અક્ષ સ્થીર છે ર	
તેતો સદગુર પરમ નિધાન સુખડાના થીર છે ર	॥ ૨ ॥
સખી નિરખી હરખી હેને હેયામાંહી લીજયેર	
સખી તન મન પ્રાણ સમેત સમર્પણ કીજયેર	॥ ૩ ॥
તેતું કારણ કાષ્ઠક જાણે અદૈત સમાવનેર	
ગર્ભ દાણી યાચ ગુલતાન છોડી દેહા ભાવનેર	॥ ૪ ॥
સખી ગુમ કહુ છુ ગુ જ રહેમાંહી રાખીએર	
રહીએ સદગુરશુ રસ એક અમૃત રસ આખીયેર	॥ ૫ ॥
મેટી વેદ મર્જાદાની રીત પ્રીતી રસ પાળીએર	
ગુર મુરતી આદ અખંડ સ્વરૂપ સ ભાળીએર	॥ ૬ ॥
જેને મન વાણને પ્રાણ તે પહોંચી નવ સકેર	
એછે જાગ્રત દુર્વાતીત કાઈ બુધમંત જઈ શકેર	॥ ૭ ॥
તે આ સદગુર સત સરૂપ ફળે પળ વારમાંર	
એમ કહે છે સ ત પુકાર પુરાણ અતારમાંર	॥ ૮ ॥
તું તો જુલીશમાં કાઈ જાંત ચરિત્ર જોઈનેર	
સખી ભાળજે પુરણ અક્ષ આપોપુ' ખોઈનેર	॥ ૯ ॥
રમે આપદાણી રસ રંગ એ સદગુર સ્યામ છેર	
રવીદાસ કહે ગુર સ ત એ રમતા રામઊર	॥ ૧૦ ॥

—:—:—

સખી આજસ મુકી આણુ દ કે ઉઘમ કીજીએર	
સખી આવ સમેટીને આપ મોહી ગુરલીજીએર	॥ ૧ ॥
સખી જનમ કૃતાર્ય યાચ એ સદગુર સ ગમાંર	
અંતર જોનારીજે નિજ રસ તે પીજીયે રંગમાંર	॥ ૨ ॥
મુળ સડુને છે ગુરનાથ જોજો પાછા ફરીર	
ચીત મુકીયે ચિદરૂપ માહી સમકરી સુંદરીર	॥ ૩ ॥
જેમ પતંગ દીવે શીતળાય, સી ધુમાં જાળીર	
તેમ સદગુર સી છુ માહી ન સકે નિકળીર	॥ ૪ ॥
વરતી હીણુ વળે બાહુ પાછા તે શક સે સે લયાર	
તેણે નહિ લક્ષ્યા સખી એદ સ્વરૂપે અંતયાર	॥ ૫ ॥

જેને આપણુ અંતર નાહી ગુર પરમ ધામછેરે	
સખી શાસ્ત્રનું શુ કામ સરખો સધળે ગમછેરે	॥ ૬ ॥
સખી એ કહી કુટયા ઇંડ અંતર પટ બિધડેરે	
સખી રવે દીસે નિજગોત એ નીજ રૂપને જડેરે	॥ ૭ ॥
સખી અરણુ બિગે ગયો તીમીર, સમ્યા સાધન સહુરે	
હવે પ્રગી જોત પ્રકાશ આતમ અલગ રહી રે	॥ ૮ ॥
ગુર કાટા ઇંદિયા દુર તે હામ હજુર છે રે	
સખી આકાશમાં નહિ આઠ સદા ભરપુર છે રે	॥ ૯ ॥
જેને વિદેહ યયો વહેવાર તે રહિત આકાર છે રે	
તેને કાંટે સરખે સર્વ આ ગગનાકાર છે રે	॥ ૧૦ ॥
ગુર વશિ સમશ્ચિ પાર રહેજો રૂપ લહીરે	
રવિદાસ કહે સ્વખોળ એ રસરૂપ યધરે	॥ ૧૧ ॥

—:—:—

આળ્યા મોહનજી મસમસતા	લાન લાવ લયા	
મારે ઘેર બેકા હસ્તા હસ્તા	” ” ”	॥ ૧ ॥
મે તો આવતા આસન દીધું	” ” ”	
આનંદમાં આલી ગન લીધું	” ” ”	॥ ૨ ॥
મુને નેણે નેહ જણાવ્યા	” ” ”	
રવીચા સ્વામી સખજ સોહાવ્યા	” ” ”	॥ ૩ ॥

—:—:—

સખી ગુપ્ત કહું એક ગોધીરે	લાધા લાડ લયા	
ઓળખેજો હોઈ સમ દ્રષ્ટિ રે	” ” ”	॥ ૧ ॥
મારી આંગલડી મરોડી	” ” ”	
ન રહી શકું ન દોડી	” ” ”	॥ ૨ ॥
આજ ન કરશે ઇજતે રહેવું	” ” ”	
હથી કહું છું પડશે કહેવું	” ” ”	॥ ૩ ॥
મારી સાસુ નણુદી દેખે	” ” ”	
લાડકવાયા આવો લેખે	” ” ”	॥ ૪ ॥

નારઝ ઝોચીંતા ઝાવીને ઝોડી		
ડબુ નાખ્યું ફેડીરે	પનઘટ જાતાં	॥ ૧ ॥
રિ હાર હૈયાનો તોડ્યો		
આને મરોડ્યોરે	પનઘટ જાતા	॥ ૨ ॥
૭ મારા રંગીવાનો રંગ લાગે રડો		
૬ સરવે કુડોરે	પનઘટ જાતાં	॥ ૩ ॥
૧ મારે પ્રેમે અધર રસ પીધો		
૨ મ દીને લીધોરે	પનઘટ જાતાં	॥ ૪ ॥
૧૧મી રવીદાસના અળગા માંચાગો		
૧૨ રહેયેથીમા જાશેરે	પનઘટ જાતાં	॥ ૫ ॥

તારા કામણુગારા નેણુરે	કૃષ્ણ મોરારી	
અમૃત ભરીયા વેણુ રે	" "	॥ ૧૬ ॥
વાળાજી મારા રીઝીને આનંદ કરાવો		
કાંઈ સુખડા સરાવોરે	" "	॥ ૧ ॥
તારો રવર મજ સુદરી સૌ જાણે		
વળી મરમ સહુ માણેરે	" "	॥ ૨ ॥
તારો રસ પ્રેમીજન કોઈ પ્રીતે		
૧૬ સનકાદીક ધ્રુવરે	" "	॥ ૩ ॥
રવીદાસના રીઝયા રસ રંગે		
૧૬યો અગરે	" "	॥ ૪ ॥

૨ રાધે રાધે	॥ ૧૬ ॥
" "	
" "	॥ ૧ ॥
" "	॥ ૨ ॥

વાલાજી મારા ઝોતી તા આવીને ઝોડી		
માર ખેડલું નાખ્યું ફાડીરે	પનઘટ જાતાં	॥ ૧ ॥
વાવે મારે હાર હેથાનો તોડ્યો		
કાંઈ પોચાને મરોડ્યોરે	પનઘટ જાતા	॥ ૨ ॥
વાલાજી મારા રંગીવાનો રંગ લાગે રડો		
કુટુંબ સરવે ટુડોરે	પનઘટ જાતાં	॥ ૩ ॥
વાવે મારે પ્રેમે અધર રસ પીધો		
કાંઈ ન દ્રીને લીધોરે	પનઘટ જાતાં	॥ ૪ ॥
સ્વામી રવીદાસના અળગા માંથાશો		
મારે રદ્યેથીમા જાણોરે	પનઘટ જાતાં	॥ ૫ ॥

—:—

તારા કામલુગારા નેણારે	કૃષ્ણ મોરારી	
અમૃત ભરીયા વેણાં રે	” ”	॥ ૮૬ ॥
વાલાજી મારા રીઝીને આનંદ કરાવો		
કાંઈ સુખડા સરાવોરે	” ”	॥ ૧ ॥
તારો સ્વર મજ સુદરી સો જાણો		
વળી મરમ સહુ માણોરે	” ”	॥ ૨ ॥
તારો રસ પ્રેમીજન કોઈ પ્રીઠો		
જે શુક સનકાદીક ઈચ્છોરે	” ”	॥ ૩ ॥
સ્વામી રવીદાસના રીઝયા રસ ર ગે		
આનંદ વાધ્યો અંગેરે	” ”	॥ ૪ ॥

—:—

કાન મુરલીમાં ગાવેરે	રાધે રાધે	॥ ૮૬ ॥
અંતરજામી આરાધે રે	” ”	
રસનાએ રાધે રાધે પુકારે		
કાંઈ પલન વિસારે રે	” ”	॥ ૧ ॥
લાલાજી તો રાધે રાધે જોલો		
કાંઈ ન આવે ઝોની તોલોરે	” ”	॥ ૨ ॥

જાકિતનું રૂપ છે રાધે રાણી		
શ્રી મુખથી બોલ્યા વાળીરે	રાધે રાધે	॥ ૩ ॥
સ્વામી રૂપીદાસના આળ્યા છે બિમંગે		
કાંઈ રાધીકાની સંગેરે	„ „	॥ ૪ ॥

—————:—————

તમે હમકલાને છોડોરે	છેલ હળીલા	
કાંઈ અમ ઉપર શો આડોરે	„ „	॥ ૫ ॥
વાલાજી મારા હેલણીયા શું હેરે		
કાંઈ રાજ કંસ કેરેરે	„ „	॥ ૧ ॥
વાલાજી મારા લોકડીયા કેશે લાર		
કાંઈ અમે છીએ વડુ વારે	„ „	॥ ૨ ॥
વાલાજી મારા ચાટા માંહી આજો		
ગોરીંદજી ખામે ગાજો રે	„ „	॥ ૩ ॥
સ્વામી રૂપીદાસના હરખે હસોછે		
મારા રદીયામાંહી વમેછોરે	„ „	॥ ૪ ॥

—————:—————

બંલેને પધાર્યો	પ્રીતમ પ્યારા	
પ્રેમીજનના આધારારે	પ્રીતમ પ્યારા ॥ ૫ ॥	
વાલાજી મારા વાત નથી કાંઈ જાની,		
મેરમ લેજો માની રે	„ ॥ ૧ ॥	
વાલાજી મારા વાત જોતી હતી જેની,		
દશન પામી તેનું રે	„ ॥ ૨ ॥	
વાલાજી મારા સીંધુ કેમ સાગર સમાયે,		
આનંદ બિહાર ગેરે	„ ॥ ૩ ॥	
વાલાજી મારા રવિદાસના સ્વામી નરહરીયા,		
કાંઈ રહે કમળમાં ફરીઆરે	„ ॥ ૪ ॥	

—————:—————

કયાઘ નવં જાશેરે	ચીત માંહી ચોંટયા	
છોડુ નહી પાસોગે	ચીત માંહી ચોંટયા	॥ ૮૬ ॥
જો તમે ઘરે ઘરે સ્યામ ભટકગો		
તો કપડી કહેવાશેરે	ચીત માંહી ચોંટયા	॥ ૧ ॥
વાલાજી મારા શોકલડી સખળ હુતારી		
ધપાં અતી ભારીરે	ચીત માંહી ચોંટયા	॥ ૨ ॥
વાલાજી મારા જોરે મારો તે આપું		
હું વેણુ ન જિયાપુ રે	ચીત માંહી ચોંટયા	॥ ૩ ॥
વાલાજી મારા રવીના સ્વામીરે રશીયા		
મારા રહે કમળમાં વશીયારે	ચીત માંહી ચોંટયા	॥ ૪ ॥

—:—:—

વીઠલ આવી બેઠારે	પ્રેમ પલંગે	
નિગમ ન જાણેરે લીધી જિજગે		॥ ૮૬ ॥
વાલે મારે આ રહે આલીંગન લીધુ		
અમૃત રસ પીધોરે	પ્રેમ પલંગે	॥ ૧ ॥
વાલાજી મારા એ રસ પ્રેમીજન પ્રમાણે		
ગોપીજન માણેરે	પ્રેમ પલંગે	॥ ૨ ॥
વાલાજી મારા તન મન પ્રાણ સમર્પણ કીધા		
તે જાણથી નવ ખીધ્યાં રે	પ્રેમ પલંગે	॥ ૩ ॥
સખી રવીદાસના સ્વામી અતી ડાહ્યા		
રોનહ દેરેથી ખી ચાચારે	પ્રેમ પલંગે	॥ ૪ ॥

—:—:—

મને હસીને બોલાવીર	જમુનાને ઘાટે	
એકાંતે આવીરે	જમુનાને ઘાટે	॥ ૮૬ ॥
વાલે મારે અચરજ એકજ કીધું		
મારું મન હરીને લીધુંરે	જમુનાને ઘાટે	॥ ૧ ॥
કુચ સ્થળ ગ્રહી અંધર રસ પીધો		
હરીએ સુખન લીધોરે	જમુનાને ઘાટે	॥ ૨ ॥
જદુ વરે રદ્યે લઈ ભયરડી		
કાંઈ આંગળીજાં મરડીરે	જમુનાને ઘાટે	॥ ૩ ॥

ર ગીલાએ રંગ માટી દીધા રોળી		
મીઠઠા લલ પોળીર	જમુનાને ધાટે	॥ ૪ ॥
મનમથે ઢરવ્નેડી શીશ નમાવ્યા		
હરી અછત ઢગવ્યા	જમુના ધાટે	॥ ૫ ॥
અજ ઈ દ્રાદીઝ ગવં પરહરીયા		
આવી હ ડવત કરીઆરે	જમુનાને ધાટે	॥ ૬ ॥
રવી ગતી લટે રવી દુરવાઆ,		
પાયે પ્રસાદ જાપવાસારે	જમુના ધાટે	॥ ૭ ॥

લાન મુને લાધેરે ભક્તિના ભાવે		
તેથી રંગ વાધેરે ભક્તિના ભાવે		॥ ૮ ॥
ધણે રણે દીસસેઁ કનક ક ઈ વીત્યા		
ભેટ્યા હો ઓઝી તારે	ભક્તિના ભાવે	॥ ૧ ॥
તમ સાર સર્વે દીધુ ત્યાગી		
ઘહાના સોભાગીરે	ભક્તિના ભાવે	॥ ૨ ॥
પ્રેમની રીત પ્રીત ડ્યા કહીયે		
સમઝીને રહીયેરે	ભક્તિના ભાવે	॥ ૩ ॥
સ્વામી રવીદાસનો કહે એક પણ મારે		
હુ રલો ઘેર તમારે રે	ભક્તિના ભાવે	॥ ૪ ॥

સુ દરી રમે છે રે રંગ મહોલે		
પીયુને ગમે છે રે	રંગ મહોલે	॥ ૮ ॥
જનીસે વાળં ઝળપર વાળે		
જહા પીયુજી પીરાજે રે	રંગ મહોલે	॥ ૧ ॥
સખીઓએ મથી સમ સ્વર સાધ્યા		
તે રસ માણે રાધારે	રંગ મહોલે	॥ ૨ ॥
રવીના સ્વામીસુ રંગ અપારા		
મારા પ્રાણના આધારારે	રંગ મહોલે	॥ ૩ ॥

આ પુવંની શુન્ગ રે કહીએ કાને		
પીધું શું બુઝેરે	કહીએ કાને	॥ ૮૩ ॥
ચીતવીને સુતી સ્વપ્નસુ પામીરે		
નિરખ્યા બહુ નામીરે	કહીએ કાને	॥ ૧ ॥
યદ્યલય પથ હરિ પામ્યા નહી જાવા		
જાગીતો જાણા માવેરે	કહીએ કાને	॥ ૨ ॥
અરસ પરસ આસીંગન લીધું		
જે માન્યુ તે કીધું રે	કહીએ કાને	॥ ૩ ॥
રવીના રવામી અકળ અપારી		
મારે રહે વસ્યા મોરારીરે	કહીએ કાને	॥ ૪ ॥

—————: —: —————

મારે ઘેર આવેરે	મેરામ મીઠા	
શબ્દ સેન પાજેરે	મેરામ મીઠા	॥ ૮૬ ॥
વાલાજી મારા રસોઈ કરી રસ રીતે		
પાતળીઆ જમે પ્રીતેરે	મેરામ મીઠા	॥ ૧ ॥
વ લાજી ઘેખર જલેખી મન માન્યા મેવા		
તે હરજી હેતે લેવારે	મેરામ મીઠા	॥ ૨ ॥
વાવાજી સાક જગીસ જપન ભોગ		
સહુ છે સમ જોગરે	મેરામ મીઠા	॥ ૩ ॥
વાલાજી મારા વાલોલ વંતાક વધાર્યા		
માંહી સુરજી મુધાર્યા	મેરામ મીઠા	॥ ૪ ॥
વાલાજી મારા બજુરજી કરમદાને કેળા		
માંહિ ગરકેરી ગરમેરારે	મેરામ મીઠા	॥ ૫ ॥
વાલાજી મારાં કઢીયા દુધ લાત સામજી સીરાવો		
તમે ધીરે ધીરે પાવેરે	મેરામ મીઠા	॥ ૬ ॥
વાલાજી મારા સાંકર વાટીને માંહી લલરાવું		
મારા હાથેથી ખવરાવું રે	મેરામ મીઠા	॥ ૭ ॥
વાલાજી મારા સખી સજી મળી પવન ઢોળે		
તે જોજો સ્વર ભોલેરે	મેરામ મીઠા	॥ ૮ ॥
સ્વામી રવીદાસના પુરજી થયા ગ્રેમે		
આનંદ વાધ્યો ગ્રેહમે રે	મેરામ મીઠા	॥ ૯ ॥

તમે જમેતો જમાડુરે	જવન મોરા	
આજ રંગમાં રમાડુરે	જવન મોરા	॥ ૭૬ ॥
વાલાજી મારા ખીર પુરીને કંસાર		
માંદી ધીની પડે ધારે	જવન મોરા	॥ ૧ ॥
વાલાજી મારા ચેળર જલેખીને લાડુ		
જમેતો ચાળ કાડુરે	જવન મોરા	॥ ૨ ॥
વાલાજી મારા દૂધ ઠાર લક્ષી ભાંતે		
આવીને બેમે પાટરે	જવન મોરા	॥ ૩ ॥
વાલાજી મારા તળી તરકારીછે તાજ		
માંદી વીદુર ધરની ભાજરે	જવન મોરા	॥ ૪ ॥
વાલાજી મારા આવાંતે તુરીયા ડીંડોરા		
માંદી શીવરી બાધના મોરારે	જવન મોરા	॥ ૫ ॥
વાલાજી મારા આડુ લીંબુના અથાણાં		
માંદી રાધતાં સ ધાણાં	જવન મોરા	॥ ૬ ॥
વાલાજી મારા ખીચડી રાધીછે બહુ સારી		
જમેતો લાવું ઠારીરે	જવન મોરા	॥ ૭ ॥
વાલાજી મારા જે જોઈએતે માંગી લેને		
કાંઈ ખાર મોજુ કહેજોરે	જવન મોરા	॥ ૮ ॥
વાલાજી મારા દાળ ભાત સામજી શીરાયે		
તમે ધીમે ધીમે પાવેરે	જવન મોરા	॥ ૯ ॥
વાલાજી મારા શીતળ જમના જળ ઝારી		
તમે પીગેતે મોરારીરે	જવન મોરા	॥ ૧૦ ॥
વાલાજી મારા એલચી લવેંગને મોખારી		
માંદી ખીડલી મુધારીરે	જવન મોરા	॥ ૧૧ ॥
વાલાજી મારા રવિરામ તે રંગ રાએ		
એ તો ગાએ દીલ સાચેર	જવન મોરા	॥ ૧૨ ॥

આચમન કરીજે હો અનબેલા	
બેઠે ખીરાજે હો અનબેલા	॥ ૮૬ ॥
દાસ લઈ આવ્યા અમૃત બરી ઝારી	
ઝર મુખવે સ મારી હો અનબેલા	॥ ૧ ॥
સખીઓ ઝોટલાસે લઈને રમલે	
અજઠા ઝે ગાલે હો અનબેલા	॥ ૨ ॥
મુખવાસ ખીડી પાન સોપારી	
તમે મુખમા લો મોરારી હો અનબેલા	॥ ૩ ॥
જ્યક્ષ્ણ એલચી લવ ગના દાણા	
કાઈ રાખશે નહી મણુરે હો અનબેલા	॥ ૪ ॥
સ્વામી રવીદાસના આણુ દે ઝલા ઝોખી	
મહાસુખ પામ્યા ગોખીરે હો અનબેલા	॥ ૫ ॥

કહુ છુ સાચુરે મોહનજી મન ભાવે	
લુગસહુ જોયેરે કોઈ નજર ન આવે	॥ ૧ ॥
હેહુ હરખેરે હરીમુખ જોતા હેરી	
ધિહુ મનમારે હરી આવે આણુ શેરી	॥ ૨ ॥
વાલપણુ તોરે વાલા સાથે વળગ્યું	
ચીત ન ચાલેરે હરિવીના ક્યાહી અગ્ય	॥ ૩ ॥
વાહાવા લાગેરે સહુથી વીઠલ રાયે	
આખોની આગળરે પ્રેમતણા ગસ પાયે	॥ ૪ ॥
ભાગ્ય હોય તો મોહન મ દીર આવે	
રવીચા સ્વામીરે પ્રેમ સ્નેહી કલાવે	॥ ૫ ॥

આવો ઝોરારે મનની કહીએ માડી	
તમને મળતારે મારી માએ ભાડી	॥ ૧ ॥
વાત શી કરવીરે કાનુક સાથે તારે	
લાઈ ભોળધરે સરવે મેણે મારે	॥ ૨ ॥

તમે જમેતો જમાડુરે	જવન મોગ	
આજ રંગમા રમાડુરે	જવન મોગ	॥ ૮૬ ॥
વાનાજી મારા ખીગ પુરીને ક માગ		
મારી ધીની પડે ધારરે	જવન મોગ	॥ ૧ ॥
વાનાજી મારા પેળર જલેખીને લાડુ		
જમેતો યાગ કાડુ રે	જવન મોગ	॥ ૨ ॥
વાનાજી મારા દુધ ઠાર ભરી ભાને		
આનીને ખેમે પાટે	જવન મોગ	॥ ૩ ॥
વાનાજી મારા તળી તરકારીઝે તાજી		
માઢી વીદુર ધરની ભાજીરે	જવન મોગ	॥ ૪ ॥
વાનાજી મારા આયાને તુરીયા મી ડોરા		
માઢી શીવરી બાધના મોરારે	જવન મોગ	॥ ૫ ॥
વાનાજી મારા આદુ બી ખુના અથાણા		
માઢી રાઈતા સ ધાણુરે	જવન મોગ	॥ ૬ ॥
વાનાજી મારા ખીચડી ગાનીઝે બુ સાગી		
જમેતો લાવુ ઠારી	જવન મોગ	॥ ૭ ॥
વાનાજી મારા જીઝે જોખએતે માગી લેન્ને		
કા િખાર મોગુ કહેજોરે	જવન મોગ	॥ ૮ ॥
વાનાજી મારા દાગ ભાત રામજી શીગવો		
તમે વીમે ધીમે પાવેરે	જવન મોગ	॥ ૯ ॥
વાનાજી મારા શીતળ જમના જળ ઝારી		
તમે પીમેતે મોરારીરે	જવન મોગ	॥ ૧૦ ॥
વાનાજી મારા એનચી ઢવે અને મોપારી		
માઢી ખીડની મુધારીર	જવન મોગ	॥ ૧૧ ॥
વાનાજી મારા રવિરામ તે ર મ રાયે		
એ તો ગાએ દીલ સાગેર	જવન મોગ	॥ ૧૨ ॥

બાઈ તમારેરે કામ ઘણુ કુંવરતું	
બહુ મચરામણરે માન ચઢ્યું મહિવરતું	॥ ૧ ॥
સગ માકડલારે લઈ હુસકારી દેછે	
ધરમા પેસીરે સોધી મહીડા પીએ છે	॥ ૨ ॥
ગોળી ફાડીરે માખણુ લધને દોડે	
લઈ ખવરાવેરે માળ દીએ બહુ મોડે	॥ ૩ ॥
ઢી સમજાવેરે કહુ છું ઉડી આશે	
આ ગોકળમારે નવી નવાઈ યાશે	॥ ૪ ॥
લોપી ચાલ્યારે કેશ તણી માઝા	
રવીચા રવામીરે થઈ બેઠા સુરાળ	॥ ૫ ॥

ઢાઢક વારેરે બાઈ તમારા તનને	
તાપ ઉપજાવેર સહુ ગોપીના મનને	॥ ૧ ॥
ધરમે આવીરે બાળકડાને મારે	
ખમીએ છીએરે બાઈ લાજ તમારે	॥ ૨ ॥
ચાળા એનારે આ તે એને નડશે	
નહી માનેતો રે કસને ઢેણુ પડશે	॥ ૩ ॥
મજમા વડનબરે બાઈ તમારા પ્યારા	
કૃષ્ણ હરાકારે બલભદ્ર વાઈવ સારા	॥ ૪ ॥
ઢાકી લાવીરે બાઈ તમારો ચેા	
બાળ તમારેરે આ ગનાએ ઓળખીએ	॥ ૫ ॥
થઈ ખસીઆણીરે આતે કોતુક શું છે	
રવીચા રવામીરે રહીને પુછે છે.	॥ ૬ ॥

એ કોણુ લાભ્યુ રે માતા રાવ હુમારી	
આ નેસડલેરે ધૂત નાર ધુતારી	॥ ૧ ॥
વીંચાર છું રે માતા આ ગોકુળમા	
આખ ચડાવીરે અબળા બોલે બળમા	॥ ૨ ॥

પ્રીક દેખાડેરે શીખમણુ દે ઝાની	
સૌ સાસડે વાત ડહે પીયર માની	॥ ૩ ॥
આ ડોસી પાડોસીરિ પરપ્ર ચ સધળા ભાળે	
ઝેમ આચરતારે આપણુને નડી ચાવે	॥ ૪ ॥
માડી કહેછેરે મારે મન સમુ વાતો	
ગવિયા સ્વામીરે તમસમુ મન રાચુ	॥ ૫ ॥

નેડલો લાગ્યોઁ નેણુ સુલુણાવાવા	
ચીતડે ચોટયારે ચ ચળ સધળા ચાળા	॥ ૧ ॥
ઢાળજ કાચારે કામણુ ગારી કીકી	
દુજને જોતારે જગત જણાય શીકી	॥ ૨ ॥
કાંઈ નવ આવે હરિ તમારી દામી	
મુખડુ જોઈનેરે સર્વ રઘા શીશ નામી	॥ ૩ ॥
અગ અયોડીઠેરે વાના તાર ઓપે	
૩૫ ૨ ગીતારે ૩૬થા માહી ગાપે	॥ ૪ ॥
સ૩૫ નીહાળારે જુલ્યા ધરનો ધ ઘો	
રવિયા સ્વામીરે જોમ છે પુનમ ચ દો	॥ ૫ ॥

કપાઈ ન જાણેરે કાચી ચોદસની રાતે	
મત્ર આરાવીરે તમને કરશે હાથે	॥ ૧ ॥
કામણુ ગારીરે રજની છે રઢીઆળા	
ટુણા ટામણુરે સખી આરાધે આળા	॥ ૨ ॥
લોક પુતારારે તમે છો ભોળે ભાવે	
૬ દે નાપેરે તમને આવે દાવે	॥ ૩ ॥
જાડુ જાણુરે જીવન અમળા સારી	
જોઈ ડગ ભરીએરે વાવા વાત પીચારી	॥ ૪ ॥
હાથજ આવેરે કાંઈ ન મુકે તમને	
ગવિયા સ્વામીરે ૩૬ ઓપજો અમને	॥ ૫ ॥

ખાંઈ તમારેરે કામ ઘણું કુંવરનું	
બહુ મચરાયલરે માન ચઢ્યું મહિવરનું	॥ ૧ ॥
સ ગ માંકડલારે લઈ હુસકારી દેછે	
ધરમાં પેસીરે સોંધી મહીડા પીએ છે	॥ ૨ ॥
ગોળા ફાડીરે માખણ લઇને દોડે	
લઈ ખવરાવેરે ગાળ દીએ બહુ મોડે	॥ ૩ ॥
ઠઠી સમજાવેરે કહું છું હિંડી આગે	
આ ગોકળમારે નવી નવાઈ ચારો	॥ ૪ ॥
લોપી ચાંદ્યારે કેશ તણી માઝા	
રવીચા રવામીરે ચઈ ખેઠા મુરાજી	॥ ૫ ॥

કાષ્ઠ વારેરે બાઈ તમારા તનને	
તાપ હિપજાવેરે સહુ ગોપીના મનને	॥ ૧ ॥
ધરમે આવીરે બાળકડાને મારે	
ખમીએ છીએરે બાઈ લાજ તમારે	॥ ૨ ॥
ચાળા એનારે અંતે એને નડશે	
નહી માનેતો રે કંસને કહેવું પડશે	॥ ૩ ॥
મજામાં વધ્યજારે બાઈ તમારા પ્યારા	
ફળુ હરાડરે બલભદ્ર કાઈદ સારા	॥ ૪ ॥
ઢાકી લાંવીરે બાઈ તમારેા ચો	
બાળ તમારેરે અ ગનાએ ઓળખીએ	॥ ૫ ॥
ચઈ ખસીઆણીરે આતે કોતુક શું છે	
રવીચા રવામીરે રહીને પુછે છે.	॥ ૬ ॥

એ કોણુ લાબ્યુ રે માતા રાવ હમારી	
આ નેસડવેરે ધૂત નાર કુતારી	॥ ૧ ॥
ધીયાઈ છું રે માતા આ ગોકુળમા	
આખ ચડાવીરે અબળા ખોલે બળમાં	॥ ૨ ॥

પુત્ર પોતાનોરે કાંધ ચઢાવી લાવી	
રવીયા રવામીરે રવાસ ભરાણી આવી	॥ ૩ ॥
મુખે ખોલતારે મોહન આવ્યા બહારે	
ગોખી સામુરે જસોદા ખોલ્યા ત્યારે	॥ ૪ ॥
ખોટા ખોનીરે ખોગી વાત બનાવે	
રવીયા રવામીરે કોઈની ગવ ન લાવે	॥ ૫ ॥

શબ્દ મુણીતેરે ઝવાવણુ વળતી ખોલી	
છીંક્ર પુત્રનારે તમને દાણુ ખોલી	॥ ૧ ॥
પુત્ર તમારેરે તણુ ભુવનમા પ્રાજયો	
ગમનહી કેનેરે અમને એનો આજો	॥ ૨ ॥
એ ચ ચળ છે રે લખીયો છે આ લોકીમા	
નીગમ ન જાણેરે કામણુ છે કીકીમા	॥ ૩ ॥
મજ વશ કીધુ રે લોચનીયાને યાગે	
વચન દહેતરે ખોલે તે ખીરદ પાળે	॥ ૪ ॥
કામણુગારેરે કાને કામણુ કીધા	
ગોરસ અમારાંરે ચોરડે ચોરી લીધા	॥ ૫ ॥
હુ પાછગ ચર્ધરે નારો ખાતો ખાતો	
રવીનો રવામીરે મલકે છે મદમાનો	॥ ૬ ॥

કૃષ્ણજી ખોલ્યારે આ છોડી છે કેની	
ચડી ચડી આવે રે આધી ઊભી રહેની	॥ ૧ ॥
આ ભરવાડીરે દીસે છે ખોલકણી	
બહુ બળ દાખેરે રીક ન ખોલે ઠંગણી	॥ ૨ ॥
એહને જાણીરે એ વરસાણા વાળા	
તુ તારે ઘેરજ રે ખોલ વીચારી બાળા	॥ ૩ ॥

હું પીવું નહીરે કોઈનું તરસ્યો પાણી	॥	૧
મારે ઘેર છે રે નવ લખ ઘેન દુઝાણી		॥ ૪ ॥
એ સાન કરીનેરે અળળા આધી ઉભી		
રવીના સ્વામીરે ખાતે નીરખે ખુખી		॥ ૫ ॥

ઓરડા આવોરે વાત જહુ એક છાની		
ગુજ અમારીરે મેરામ લેને માની		॥ ૧ ॥
આપણુ મળશુરે વહાલા આજ એકાતે		
હેરા કરશેરે વેરી પીચમે રાતે		॥ ૨ ॥
લોક હુતારારે અમથી આજળ ખાધે		
સ શય ભરીયારે સાકુટ સાધણુ સાધે		॥ ૩ ॥
કોઈ નવ જાણુરે વાલા તેવુ કરને		
રવિના સ્વામીરે કહુ તેકાને ધરને		॥ ૪ ॥

ભલે પધાર્યારે રહીયા વાટજ જોઈ		
વહાવા તમ સમુરે વાયુ ન મળે કોઈ		॥ ૧ ॥
સગા સ સારીરે મુખડાના સો મીઠા		
મનના મેલારે નગણુ નમળે દીઠા		॥ ૨ ॥
મમેં ખેલેરે હરીશુ હેત ન ધરીએ		
કુલ લજવાયરે કંથ કહે તેમ કરીયે		॥ ૩ ॥
સાસુ નણુ દીરે સમજાવે છે સાને		
વહુજી તમનેરે કામણુ કાધા કાને		॥ ૪ ॥
હુ નિર્બંજ થઈરે મેલ્યો જુગનો આડો		
રવીના સ્વામીરે ર ગ ભર રમે રમાડો		॥ ૫ ॥

બળવંત બોલ્યારે તારણી ઘુજને કહું છું	
કેલ કર્યાનું રે હેત હયાનું લઉં છું	॥ ૧ ॥
એ રસ લીલારે બ્રહ્માદી નવ પ્રીતે	
શંકર સરખારે સનકાદીક મન ધ્રંચે	॥ ૨ ॥
નારદ શારદરે ગુણ ગામે અઘાપું	
તેહને દુર્લભરે સુ દગી ને સુખ આપુ	॥ ૩ ॥
એમ કહીનેરે ત્રીકમે મારી ટાલી	
મહારસ પાયેરે પુરવની પ્રત સંભાળી	॥ ૪ ॥
પાછી ન રાખીરે હરજી હોસ હયામા	
રવીના રવામીરે કાઈ નવ જાણ કઠામા	॥ ૫ ॥

—:—:—

તમને ન આવડયુ રે રયામ સાંધકું દેતા	
રસ એરિછેરે લાજ આવે છે કહેતા	॥ ૧ ॥
કેલ કરતારે કાયર નવ થાએ	
મોહન મનનરિ મુળ થકી તે લહીએ	॥ ૨ ॥
એક દીન આપણુરે બેઠાતા ગોલોકે	
વચન કહું તુરે મુખથી પુણ્યશ્લોકે	॥ ૩ ॥
અસ ખ્ય જુગનીરે આપું છું એધાણી	
તું કાકર છેરિ હું રાધાજી રાણી	॥ ૪ ॥
સમજા સારે મનનુ પ્રરણુ કીધું	
રવીઆ રવામીરે જે માગ્યું તે દીધું	॥ ૫ ॥

—:—:—

મેહેર કરીનેરે મીઠે સામ્ર મહાધ્યું	
દીપક લાઈનેરે મારં ઘર અજવાળ્યુ	॥ ૧ ॥
વેરી નાઠેરે વાસજ પુર્યો વહાલે	
ક્ષણુક્ષણુ દમતારે તેનું કાઈ નવ ગાલે	॥ ૨ ॥
એક અચાનકરે અવબેલે રહી કીધું	
આણુંદ આણીરે અવર અમૃત રસ પીધું	॥ ૩ ॥

દોષ ન ધરશેરિ ઊંડી ગત છે એની	।
શુક સનકાદીક રે વીધી ન જાણે તેની	॥ ૪ ॥
અનુભવ ખુઝેરે રાધાને રસ કાઠ્યો	
રવીચા સ્વામીરે પ્રેમે નાચ નચાવે	॥ ૫ ॥

કોઈ ન જાણેરે વાપપણાની વાણ	
રાધા પુરેરે ખાંતીલાની ખાણ	॥ ૧ ॥
સર્વ સુંદરીમારે રાધા છે તદ્દરે	
મનની જાણેરે મોહનનુ ચીત ખુરે	॥ ૨ ॥
શરમની સાથેરે સ્નેહની સરક તણાયે	
મીઠંડા વીનારે એક પવડ છુગળાયે	॥ ૩ ॥
અહોનીશ પોતેરે અંગનાથી નહી અગમા	
જોતર છોડેરે તોયે રહે વળગ્યા	॥ ૪ ॥
અ તર ભાગ્યેરે એક થયા રસ રીતે	
રવીચા સ્વામીરે મલકે છે બહુ પ્રીતે	॥ ૫ ॥

દશેરા દીવસરે મોહન મળાયા મુજને	
તે સુખ સજનીરે શુ માડી કહુ તુજને	॥ ૧ ॥
બહુ મસમસતારે ઊલટ આન દ અંગે	
મુખે મલપતારે ગોમે નવલે રંગે	॥ ૨ ॥
સરસ સુખડીરે સાત વાનાની સુ દર	
બહુ વીધી વીજનરે ભેળા બેઠા જુદર	॥ ૩ ॥
રાયતી ચીરીરે આદાનુ અથાણુ	
લીંબુ ગરમરે ગરનારી સ ધાણુ	॥ ૪ ॥
કરમદી કેળારે ખાખર કાચર ભારી	
મીઠું ખાટું ર મુખમા લગો મોરારી	॥ ૫ ॥
બહુ ચેષાળારે રમતા ગંગ રમાડે	
માર સામુરે જોઈ જમે જમાડે	— ॥ ૬ ॥

તપેલ સજનીરે આનંદ વરસ્યો

॥ ૭ ॥

તે સીત કારણુરે અહિઆવી તરસ્યો

રંચક લેવારે અજ આવી કળકળીયો

॥ ૮ ॥

રવીઆ રવામીરે જ્યાં બહાલમ ત્યાં વશીયો

—:—:—

એકદીન વીઠલરે વનમા વેણુ વગાડી

॥ ૧ ॥

સુણી સરવે સુહરીરે હડી અચાનક ધાધ

દેહ શુધ્ધ ભુલીરે ચતુરા ચોપે ચાલી

॥ ૨ ॥

અવળા આભરણુરે પગના હાથે ધાલી

કાટના કાનેરે મેસજ ભુંસી ભાલે

॥ ૩ ॥

કુંકુમ આજ્યુરે તીલડી ચોડી ગાલે

એકજ નાડીરે અંગ ઉપર નહી વસ્ત્ર

॥ ૪ ॥

હરીએ બોહાડ્યુરે ચીર તે નારી કુંજર

કેમ તમે આબ્યારે મધરાતે આ વનમા

॥ ૫ ॥

રવીઆ રવામીરે બોલ્યા આનંદ મનમાં

—:—:—

પીયુને મેલીરે સુહરી ક્યાં નવ જમ્યે

॥ ૧ ॥

કુલને ખાપણુરે ફજેત અંતે થમ્યે

પીયુ પોતાનો રે છોડે તેવું વીચારી

॥ ૨ ॥

નીગમ કહે છે રે નરકે પડે તે નારી

પતિવ્રતા નારીરે પીયુજીને રેખે

॥ ૩ ॥

ઇયળ ધારોરે પર પુરચને દેખે

જાઓને પાછરે વાટ સરવે જોશે

॥ ૪ ॥

ધરના માણસરે વચને વચને વગોણે

ધણી પોતાનોરે ધરણીધર કરી જાણે

॥ ૫ ॥

રવીઆ રવામીરે ઘેર જમ્યે માણે

—:—:—

એશુ' બોલ્યારે વહાલાં ઊલટી વાણી	
હમે દોડયા છેએરે મહારસ થીવા બાણી	॥ ૧ ॥
પરનર પામરરે અમે તે નવઅનુસરીએ	
તમને વરીયારે ત્રીકમ તમથી તરીયે	॥ ૨ ॥
તમને પરનરરે કહેતે અધમ પાપી	
હમે તમારારિ હરીજી આદ અઘાપી	॥ ૩ ॥
હેત દેખાડેરે સૌને આનંદ યાગે	
ના કહેશેા તેા રે પાપી પ્રાણુજ બાશે	॥ ૪ ॥
પ્રીતની રીતેરે આંકજ આડેા વાળ્યેા	
રવીઆ સ્વામીરે બોલ્યા હતા તે પાળેા	॥ ૫ ॥

હુશીને બોલ્યારે વીઠલે વેણુ બળવી	
આનંદ ઉપન્યેરે અખળાને મન ભાવી	॥ ૧ ॥
પ્રીતમ પ્રીતેરે પ્રેમ મચાવ્યા માંતેા	
સુર સાંભળતાં રે થયેા ત્રીજીવન તાતેા	॥ ૨ ॥
રમવા માંડયુરે રારદ પુનમની રાતે	
દેહ શુદ્ધ જુલીરે ખાંતીજાની ખાંતે	॥ ૩ ॥
વહેતાં ચંદ્રયારે જમુનાજના પાણી	
છંદ્રજ ઉભેરે દેહદશા વીસરાણી	॥ ૪ ॥
એક એક ગોપીરે એક એક કૃષ્ણ મોરારી	
રવીઆ સ્વામીરે શોભે સુંદર ભારી	॥ ૫ ॥

નટવર વેશેરે નરહરી મુચ્ચટ ધર્યો છે	
મુરલીને નાદેરે સુંદરી સ્વર ક્યો છે	॥ ૧ ॥
ધુધરા વી છીઆરે ગોવાવણુ કેરે ગાજે	
વાંસવડી વાજેરે શબ્દ મેળવ્યો એકતાને	॥ ૨ ॥
દેવ વીમાને રે બેસી બેવા આઝ્યા	
ચીત્ર જેમ લખીયારે કાઈ ન કરે ધર બવા	॥ ૩ ॥

શુક સનકાદીકરે શંકર રસ બસ હોઈ	
સખી સ્વરૂપેરે થઇને લીલા બોધ	॥ ૪ ॥
નૃત્ય કરે છે રે નારદ થઇને નારી	
રવીચા સ્વામીરે શોભે સુંદર બારી	॥ ૫ ॥

મરડી મોહનરે મુસ્તક મુગટ ધરીયો	
ચાંદ ભુવનનેરે આનંદ હરીમા પુરીયો	॥ ૧ ॥
ગાતલડી બીડીરે કરસું કુંજ બીહારી	
કરેકર ઝાલ્યેરે નટવર મજનારી	॥ ૨ ॥
પગને ઠમકેરે ધુધરીઓ ધમકે છે	
કુદડી ફરતારે ઝાંઝરીયાં ઝમકે છે	॥ ૩ ॥
સહસ્ત્ર ફણેરે મણીધર આવી ડોલે	
પૃથ્વિ સ્થંભીરે નીરમે છે વણુબોલે	॥ ૪ ॥
ભાવ દેખાડ્યેરે અનંત પ્રકારે કાને	
રવીચા સ્વામીરે થયા મધ અંતર ધ્યાને	॥ ૫ ॥

એકસખીનેરે લઈ આલ્યા વનમાળી	
સરસ સખી સુંદરે આંખલડી અણીઆળી	॥ ૧ ॥
પ્રેમ પુરણરે અમળા આનંદ કારી	
સાચ સ્નેહીરે સંગે ગીરીવર ધારી	॥ ૨ ॥
રસતું રૂપજરે ભુદરને મન ભાવી	
મોહન મન રંજરે લીધી કાંધ ચઢાવી	॥ ૩ ॥
રંગે રમતારે જમ અહં થયો મનમાં	
પોતે વીચારું ગુણી દહિ એક છીનમાં	॥ ૪ ॥
શ્રી કૃષ્ણ બોલ્યાગે ભાર થયો અતી બારી	
ખાંડ વીસામેરે ડાળે વળગો નારી	॥ ૫ ॥
થયા અસોપજરે ડાળે વળગી વરતી	
રવીચા સ્વામીરે સખી મેલી દળવળતી	॥ ૬ ॥

અહીંયા સૌ ગોખીરે આશા ભંગ થઈ છે	
સહીત રાધાજીરે દીગમુઠ અખળા રહી છે	॥ ૧ ॥
મોલી ન શકેરે કુમો આળો હમીરે	
લેહેર ખાએરે જેમ ડસ્યાં અહીરે	॥ ૨ ॥
એકજ બોલીરે બેડો બાઘ શામાટે	
લીઓ પગેરે જે હરિ ગીયાતે વારે	॥ ૩ ॥
રદન કરેછેરે લોચન લોહી ટપુકે	
તરને આશિરે રાધાવર ઝખુકે	॥ ૪ ॥
એકવાર દોડીરે તરને જઈ પુછે	
કૃષ્ણજી દીકારે માનુની પડીયું મુરછે	॥ ૫ ॥
કહી ન દીકારે વૃક્ષ વેલી સૌ જોયાં	
રવીયા રવામીરે લહે દેખે છે લોહાયા	॥ ૬ ॥

જીવન તુજ વિનારે વનમાં કેમ રહેવાશે	
દેખાને કઈ પેરેરે રાત દીવસ જાસે	॥ ૧ ॥
સખી સૌ સુનીરે પડ્યાં આવીંતા દુખડાં	
જોઈશું ક્યારે રે મોહન કેરા મુખડાં	॥ ૨ ॥
હરતાં ફરતારે દેખતાં દયાળું	
હવે નમજેરે નિહાળી મન વાળું	॥ ૩ ॥
નેહજ ભરીયારે ઉઘોત અકંજ જેવાં	
અમે એકલકારે સુરજ પીણુદીન એવાં	॥ ૪ ॥
જયારે મળશેરે ત્યારે મહાસુખ યાશે	
રવીયા રવામીરે આજ ત્યારે ઝલપાસે	॥ ૫ ॥

મેહુની કેરીરે વાતુ કાઢક પુઝે	
કૃષ્ણ વિજેગેરે તેને કાંઈ ન સુઝે	॥ ૧ ॥
એકી વારેરે કેમ વળા ડાટડીયું	
સુખે પુકારેરે નેણુ જોયે વાટડીયું	॥ ૨ ॥

કૃષ્ણજી વિનારે અંતર બળે અંગીકી
 ક્યારે જોશેરે વાપે નજરે મીઠી
 માંસ ગળીયુરે પીંડ રહ્યો પીંજર
 જીવન જાયેરે હૈયું આપણુ વજર
 દોઢ કરમ વશરે વણુભોગે કેમ ટળસે
 ઉંડી આશરે મોહન હમણા મળશે
 રાઈરાઈનેરે આખસડી થઈ ગતી
 રવીઆ સ્વામીરે દીઠડે ઠરસે જાતી

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

॥ ૬ ॥

અંકા ખોલીરે વળખે ન મળે વાપે
 સર્વ મળીનેરે જોવા જમ્યો ચાલે
 જોતા જોતારે હરિનો ભારગ જડશે
 નહિં મળે તો રે પાપી પીંજર પડશે
 પ્રેમ ધરીને રે અખળા સો જિજ્ઞાસી
 દીગી રડવડતીરે દીકી રાધા રાણી
 લધને ચાલ્યારે તરણી તને આ તટમાં
 રમત રમાડીરે પ્રેમદા પોલા પટમાં
 હરિને સુગટ રે રાધાને શીર ધરીઓ
 રવી સુંદરીઓરે ગાન તાન સ્વર કરીયો

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

નેણુ આંસુરે વેણુ રાગ આલોપે
 કંઠ કોઠીલારે જલ ધર રહ્યા ન થાપે
 શેષ સરકીઓરે રૂપ પીણું ધારી
 દેવજ દેખેરે ગગન ચઢી અટારી
 રવિ ધ્રુમ ભાસેરે થંબ્યા સમજી સાને
 સુધ યુધ બૂદ્યારે ગોપી કેરા ગાને
 રાધા ચઈ છે રે નખશીખ નટવર વેશે
 મોરલી બળવેરે જ દે જંદ વીશેરે
 તાંડવ નૃત્યરે અનત દેખાડે લાવા
 રવીઆ સ્વામીરે ટમ ટમ્યા પ્રગટ ચાવા

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

પ્રકૃતિ પોતાનીરે ચયા સ્વરૂપે પોતે	
અનંત અનંગ રસ રે પ્રગટયા જોત જોતે	॥ ૧ ॥
ગોપી ગોવાળજરે બેલડીએ સહુ વળગી	
જેમ અર્ક કીરણરે અર્ક ચક્રી નહી આજગી	॥ ૨ ॥
મહા રસ જામ્યેરે કામીની કરેછે કીલા	
ત્રણ ભુવનતોરે જીવજી જીવેછે લીલા	॥ ૩ ॥
પ્રેમે પુરણરે મેહે ભરી વૃજનારી	
રમે એકલહારે આશ ભર્યા બેવારી	॥ ૪ ॥
હરિએ ન રહેવાયું રે, રસના સાગર જાલટયા	
રવીઆ સ્વામીરે જોઆંતા મધ પ્રગટયા	॥ ૫ ॥

—————:—:—————

આનંદ વર્ત્યો રે સુખજ પામ્યા સરવે	
વચ્ચમાં જીભારે કરી શુભારવ ગર્વે	॥ ૧ ॥
રાસ રમાડ્યોરે વાણી વાપરી વાલે	
વચ્ચન કહ્યું તુ રે પુણ્યનંદજી પાજે	॥ ૨ ॥
રાત્રી કીધીરે દેવના ખટ માસ તણી	
રસ જસ રમીયા રે અરસ પરસ આનંદ આણી	॥ ૩ ॥
દેવ રમેશ્વર રે પંડીત ન લહે નેમી	
એ રસ જીડ્યોરે અનુભવે લેવે પ્રેમી	॥ ૪ ॥
પ્રેમ પચીસી રે જ કોઈ શુર ગમે માશે	
રવિ રહામરિ પ્રેમ પ્રગટ દર્શાં સે	॥ ૫ ॥

—————:—:—————

સદગુરજી જ્યારે લગન લઈને આવ્યા	
સુરતા સખી કેરે મન લાવ્યા	
પ્રેમ રતીએ મોતીડે વધાવ્યાં	
પાપ ગયાં પેલા ભવતણાં રે	॥ ૧ ॥
શબ્દ સ્વરૂપી ચાંદલીઓ ચોડ્યો	
નિરવૃત્તિ કન્યાના વહેવા જોડ્યો	
કાળ કોધનો ભય સખ મોડ્યો	
વહેવા જોડ્યા પ્રીતશુ રે	॥ ૨ ॥

ગમન મ ડળ માંડવડે રચીયો
 પચ રંગી રંગે મનોહર મચીયો
 અમી રસ દોરીએ દીલમાં દશીએ,
 હાંચો છે સાચા તારમુરે
 ધર સંડપની સોભા ઘણી સારી
 રતન જડાવ જરખાને ખારી
 ઢાડી ઢાડી ભામણા લઈ જા બલીતાગી
 જલહલ જોડું જલહલેરે
 હરખ સહીત વર નોરજે પધાર્યા
 મુખમણા સાસુ પુખણ લઈને આબ્યા
 ધંગલા પીંગલા નેવલીએ ચડાબ્યાં
 પોખણ પોખ્યા પ્રેમમુરે
 નિરવરતી કન્યા ચોરીમાં પધરાવી
 આહું મોહું હાથેવાળો મીલાવી
 રંરંકાર સખ્દની ધુન મચાવી
 અનહદ વાળ ગડ હડે રે
 ભજન કરીને હુરી વર વરીયા
 આવા ગમનના ફેરા ટળીયા
 કહે રવીરામ સાચા સદગુર મલીયા
 અખંડ મુહલો અમર રહારે

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

॥ ૬ ॥

॥ ૭ ॥

પરિ ભક્ત સાથે રનેહ ન કીધો
 મનને સદગુરને હાથે ન દીધો
 મનુશા દેહનો લાવ ન લીધો
 અતાને બહુ આયડ્યો રે
 કંપીત વસ્ત્ર કારમી જાણી
 મન કૃમ વચને બધાગો પ્રાણી
 જુલી ગયો હું ભકિત નિશાની
 અંધ પડ્યો ભવ કુપમાં રે

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

વિષય સ્વાદમાં રાતો માતો
 પલક એક ન જીપજો સ્વાંતો
 ત્રીવીધ તાપમાં નિશદીન રાતો
 શીતલતા સુપને નહિરે
 રવિદાસ કહે જોણે સદગુર વરીયા
 જ્ઞાન દીપક દેહ હરદેમાં ધરીયા
 પુનરપી જનમને નહી અવતરીયા
 કાલ ચક્રથી હિગચારે

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

જ્ઞાન પ્રકાશ પ્રગટયો જેને
 હરખ શોક સુપને નહી તેને
 ક્ષણ ભંગુર તે જાણે દેહને
 સુખ દુખથી તે સંભવેર
 અજીમાંન નહી મનમાં આણે
 ધટ મઠ પટ પરિ બ્રહ્મને જાણે
 બ્રહ્માનંદ સુખમાં એ માણે
 અહં રહીત અણુલીંગીયા રે
 સાક્ષીવંત છકયા રહે શ્રુટે
 સર્વ ભુતમે જીવે સમ દ્રુટે
 દુઃખ ન પામે દેહને કષ્ટે
 અલગા રહે આમણુથીરે
 ક્રીંચીત પક્ષ કરે નહીં કેની
 નિરમલ વૃત્તી નિરંતર જેની
 બુદ્ધી કાર્ય અંતરગે તેની
 જુગત ભાવનાથી ટળ્યારે
 ક્યારે મૈત્ર અહે મન માંહી
 ક્યારે ગુહ ગોપીંદ ગુણુ ગાહી
 તત્વ દશીં કલ્યા નવ જાઈ
 દોષ રહિત સદા સેજમારે

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

પ્રગટી પરમ જ્યોત પ્રકાશા
જેણે સચરાચર હરિને લાખ્યા
એવા સંત કેક રવિદાસા
અક્ષ મગન આનંદમારે

॥ ૬ ॥

————— :- —————

એક સમે ઓધવને કહે શ્રી કૃષ્ણજી
સાંભળુ' મુજને મજવાસીનું હેત જો
અમ રહિત ઓધવ ભક્તિ મજ નારતી
અમને સોંપ્યા તન મન પ્રાણ સમેત જો
શ્રી મુખે લાખી શોભા બહુ મજ જનની
ઓધવજીને લેખન્યુ મન અભીમાન જો
આહીરકાશુ' જાણે આતમ જ્ઞાનને
ગોકુળ જાહે' બોધ કરે' નિજ જ્ઞાન જો
ઓધવજીના મનની જાણી હરી ઓચર્યાં
ઓધવજી તમે જાવો ગોકુળ ગામ જો
વાટ જીવે છે મારી નદ જસુમતી
મજ જનને આપો જર્ધ વિશ્રામ જો
પ્રભાતે દોઢો દુરથી ગોપીએ
નંદ બાવા ઘેર આલ્યા ફરી અકર જો
સાંભળતામાં સર્વે મળીયું ગોપીયું
થયાં એકઠાં જમ ઉછળીઉ સીંધુ પુર જો
વીચાર કરે છે નંદ તણે મંદીર જવા
એવે આલ્યા ઓધવ ગોપી પાસ જો
હજ્યાં મળ્યાં ઓધવને આસન આપીયું
લણુ પ્રતાપે બોલ્યા સત રવિદાસ જો

॥ ૨૬ ॥

. ॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

————— :- —————

ઓધવજી બોલ્યારે જન સૌ સાંભળો
દેહ તણોતે જાણો જુઠો રંગ જો
અહં લાવ કરી જીવ સૌ આથડે
નેગ જીગત છુટે દેહનો સંનેગજો

॥ ૨૬ ॥

દેહ તો વીકારી વળી વીશેકે ભરી
 ત્યાગ વિના ત્રીકમ વશ નવ ચાય જો
 રયામ સેજનુ ધર તમને જડયુ નડી
 મમંલક્ષ્યા વિના મીથ્યા લવોડો કાઢજો
 માન મુકીને મનથી ધીરજ ધરા
 ચારે સમુગો જ્ઞાન દેહનો ભાવજો
 જુગતેકરીને જુવો જ્યોતી સરપને
 ઘટઘટમા રમી રહ્યા છે માવજો
 લવનામુ શ્રી હરીને ભજો
 પ્રગટ પ્રત્યક્ષ રમી રહ્યા અવીનાશજો
 રવિદાસ રે ઓધવ કહે આપ મધ્યે
 પુરશોતમ પુર છે પ્રકાશજો

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

ઓધવજી તમે ગૌકુળ ભલે આવીયા
 મનમાની કરશુ હવે ગોઠજો
 આન દ વાધો મનમા અતી ધણો
 હરજીતુ સુખ આન્યુ હોઠજો
 ઓધવ અ તરંગમી છે શ્રી કૃષ્ણજી
 બધવ તેના નિજ જન છે મહારાજ ને
 અકુંડજી હરિને તેડી ગયા,
 તે દહાડાની ખખર પામ્યા આજ જો
 બાળ ચરિત્ર કહુ હવે શ્રી કૃષ્ણના
 રાતા રહે નહિ ખોગામા બાળજો
 જસોદાને જગજીવને અકનાવીઆ
 શીવજીએ જાના રાખ્યા દીન દયાળ જો
 સ ગી તેડાવી બાર અમારા ભિલાડીયા
 ચોરી મહીકા પો ! પોયે ને પાયજો
 જસોદાજીએ હરીને બહુ હુનરાવીઆ
 ન દ બાવા ધર નવનખ દુઝે ગાયજો

॥ ૮૬ ॥

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

એક સમે વનમા અમને નેહાવીયા
 સાજ રહીત ત્યાં જો રમ્યા ન દયાવ જો
 ચરિત જોઈને દેવ સૌ વિરમે થયા
 નારદજીને પેરે સંશય સાજજો
 ૥ ૪ ૥
 ધરી ખડમા પ્રમ્ન જાને પુછીયુ
 નર નારાયણે ભાગી સરવે જ્ઞાતજો
 ઉત્સાહ વાદ્યો નારદજીના અગમા
 ગાન કરીયું વેણુધર આણી સુ વાતજો
 ૥ ૫ ૥
 અનેક લીનારે ન દના લાગતણી
 કેટલુ સુખ માડીને કહે રહ જો
 કીપા હોઈ તો વરણુ લહે શ્રી કૃષ્ણ જો
 અજ ધંકની ટાળી હુગીએ અશ ક જો
 ૥ ૬ ૥
 અર અનેક ચરિત દીઠા ન દયાવના
 ગુણુ નીગુંણુથી ન્યારા છે અર્ચનાસજો
 મુરતી ધરી છે મહાસુખ આપવા
 ભાણુ ચરણે મોહ્યા નિદાસ જો
 ૥ ૭ ૥

મોઘવજી કહે સુણો સરવે સુ દરી
 તમને દેખી પોતી સર્વે હામ જો
 પરખ્યા અમે નેત્રે નિરખી નારીગો
 આનણુ મટીયુ મન પામ્તુ વિશ્રામ જો
 ૥ ૮ ૥
 તમારી પાસે મને શ્રી કૃષ્ણ મોકલ્યા
 અમને હતો અતર અહ કાર ને
 આટી છુતી શીતળતા સુખ જીવન્યુ
 દેખી તમારી બુદ્ધિ કૃષ્ણાકાર જો
 ૥ ૯ ૥
 જ્ઞાન તમારું લીન થયુ શ્રી કૃષ્ણમા
 વેરાગે તમારા વાસનાનો થયો નાશ જો
 ભક્તિ તમારી દીકી બહુ જનતા
 જોગ ગળ્યો શ્રી કૃષ્ણમા રવે પ્રકાશને
 ૥ ૧૦ ૥

ગોપીની ગલીએમાં ગોવીંદજી રમ્યા
 નિજં ભક્તિ તે રાધા એવું નામ જો
 ૫૨ તત્વ ને ઈંદ્ર અર્ક ન સંભવે
 ત્યાં તમારી વૃત્તિ પહોંચી નીજ ધામ જો
 રાવિ સનકારીક મહામુની
 અભાસી અભાન દ સદા અમાન જો
 એ અભ રસ માંહી રહી પ્રેમની જિજ્ઞાસા
 નુરતે કહુ છું નહી કોઈ તે મમાન જો
 જ્ઞાન વેરાગ જોગ અટાંગે જયે
 ભક્તિ વિના પોતે નહિ તરે તેહ જો
 રવિદાસ ઓધવજી કરજોડી કહે
 હવે અમારો મરીગયો સંદેહ જો

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

ઓધવજી બીતરમાં તમે બહુ ભાવીયા
 જાની આગળ કરીએ મનની ગુજર જો
 અનુભવી હોઈ તે અનુરોધે પુનઃ કા
 જીવનને ન જાગે લોક અમુક જો
 જોગી હોઈ તે ખટ ચક વેધી ચદે
 રહે જિન્મુનીયે પ્રેસીને એકાંતજો
 ભુલવણી પડી માંહે સ સય જ્ઞાંતની
 ભક્તિ વીના ભાંગે ન મનની પ્રાંત જો
 અબજાનું અ મને મેહે વેરાગનું
 અમે ઓળખીયે ચતુર પુરુષની ચાપ જો
 તમે છો ઓધવજી એકથી વેગજા
 વાત કરતાં બિપજે છે બહુ વાવ જો
 ચોદે લોકનું જીવત છે શ્રી કૃષ્ણજી
 હરીની ચેતન સક્તિ નો વિસ્તાર જો
 વ્યાપકનું કારણ એવું પ્રીતિવ્યું
 કોઈ સંગથે રતીન કર અહંકાર જો

॥ ૬ ॥

॥ ૭ ॥

॥ ૮ ॥

॥ ૯ ॥

સહસ્ત્ર જુગ ને કરી હરીએ સહેજ માં
 બ્યાપક રૂપે પ્રજુની જુગ અનેક જો
 મોરલીએ ઓધવજી હમારા મન હયાં
 પીકવતે અમો વયાં અમાગી ટેક જો
 સુખકાને આખો સ્વામે સાંમટાં
 કદાં કદયા તે વાણીએ નવ કહેવાયજો
 બાળ ચરિત્ર માણ્યા દીકાં આંખીયે
 શુધતે ગુધ પ્રભુ દેખી પગાયજો
 ઓધવજી તમે હરિને તેડી વેલા આ રજો
 પ્રીતિ પી કહે જો લાજ ન કરશે લગાર જો
 વાદ જીવે છે રાધા કેરી આંખડી
 મુખે કહે છે કૃષ્ણ કૃષ્ણ પોકાર જો
 મયુરા જાતાં હરીએ કથુંતુ આવશુ
 તે હહાકાનો અમને દૃઢ વિશ્વાસ જો
 સ્વરૂપ હમારા નેણા આગળ રમે
 બાણ ચરણે ઓઠયા સત રવિદાસ જો

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

૧૬ ॥

॥ ૭ ॥

—:—:—

વરતી બોલી સો જુગની નારીયો
 ઓધવજી તમે હરજી ના જાત જો
 જાની ગુણી ગો 'દ તણા સંત શીરોમણી
 સુધ સ્વરૂપ છે શાક્ષાત જો
 દર્શન દીધાં અમો આનંદ બહુ પામીયાં
 મરી ગયાં જનમે જનમના રાખજો
 જાણીયે ઘરે પધાર્યાં શ્રી કૃષ્ણજી
 હિસાહ વાળો મટયા ત્રિવિધીના તાપ જો
 ઓધવજી મોહન મયુરામાં પધારીયાં
 અમ હાપરથી હરજીએ ટાળ્યાં હેત જો
 દામોદર દાસીને ઘેર જમ રહ્યા
 પ્રીત કરીને દામદ થયા રજોત જો

॥ ૮ ॥

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

સુખડા આખ્યા તેવા દુખડા થઈ પડ્યા
 વરીવટ વાસરતા નહિ લગારને
 નાનાથી મોટા હરી આંહી થયા
 હવે પાખ્યા છે રાજ અધીકાર ને
 વર ધરના ગોરસ ખાતા ને ખવરાવતા
 એને ચોપાનો બહુ અભ્યાસ ને
 અમે આહીગડા એરાળ છત્ર પતિ
 બાબુ પ્રતાપે એમ્યા સત રવિદાસ ને

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

—:—:—

ઓધવણ એક ગહરા કહું સ્વરૂપની
 નિજ મ દાવન વાસીક છે ગોરી ને
 નિજ ભક્તિ રાધા ગોવોદી આ ગોપીગો
 કનિષ્ઠ મધ્યમ કિતમ એ આનંદ કંદન
 ન દ જસોદા હરી ગોપ ગોવાળીયા
 નવે ન દ સરકારી હરીના શામન
 અષ્ટ સખા શ્રી દામા સહિત શાંગમળી
 મેવામા રહે નિત હરીની પામન
 સુર શશી પુષ્પ વ્યાપક નતન સર્વગા
 પુરજોતમ ધાનક તે પાર ને
 સખા સખી નિલ પીયુષશુ રંગે રમે
 સાધન નો લા ઝાટો નહી લગાર ને
 ચતુર વેદ કેરી જાયા સહિ સુ હરી
 મુસમ વેદતે શામણ કેર અમળો
 સ્યામના નેણામાથી પ્રગમી રાધીકા
 માણે સ્વ સ્વરૂપ નિરખે હૃદિનું રંગે
 ચ દા વળી સહીત બોલી ગોપીને
 એક અચળો દોડો ઓધવ અંતરે
 દુર્ગાસાએ કાચું જમના શુદ્ધ
 આવી બેઠા આંધી ના રંગે

॥ ૨૬ ॥

॥ ૨ ॥

૧ = ૨

- શ્રીરંગ કહે જાઓ સરવે સુંદરી
ભાત સમારી લઈને સરવે સાજ જો
સોળ સહસ્ર શત અથ સોહામણી
નહી જાઓ બુખ્યા રહે છે આજ જો ॥ ૫ ॥
- જમનાપુર આબ્યા છે ખેલ કાંઠે
ખીકણ અમે અખળા મળની નાર જો
હરિ કહે કેળે જમના જાઈ કરી
માગ દીધે શ્રીકૃષ્ણ હોય અલ્યાયારી જો ॥ ૬ ॥
- અમે અસન રાધા સાને સમજ્યા
રાધે રાધેવરનુ એજ મન જો
માગ દીધો જમનાજીએ પ્રસન્ન થઈ
સંદેહ ભાંગ્યો દર્શાજીએ કયું બોજન જો ॥ ૭ ॥
- શીતળ થઈ ને સૌ ઉભા રહ્યા
દર્શન પામ્યા ધન્ય હુમાર ભાગ્ય જો
અપવાસી કહેળેરે અમે જાંઘને કયું
સકળ પોતા જમનાજીએ દીધો માગ જો ॥ ૮ ॥
- થઈ વાત કહી સરવે નંદલાલને
ટાળી દીધી ત્રીકમે કરી હાસ જો
અનેક લીલા કરી અમમાં રંગે રમ્યા
ભાણુ પ્રસાદે બોલ્યા સત રવિદાસ જો ॥ ૯ ॥

—:—:—

- ઝોધવજી એક વાત કહું નીજ પ્રેમની
નીમી ન લહે હરજનો લવલેશ જો
પ્રેમને પ્રીતેરે પ્રભુ મારી પાસ છે
દોલજા હોઈતો બદલે દેહીના વેશ જો ॥ ૧૦ ॥
- ઝોધવજી તમે રતેહી છો સ્યામના
પાસે રહે તેને ન લાગે રંગ પાસ જો
કરતુરી વસે નાબી મૃમને,
હે માંડી પણ સુધે જઈ ને ઘાસ જો ॥ ૧૧ ॥

આધ શક્તિ ઊઘા સીતા ચીદ રૂપની
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ તથા હુમારી માત બે
 અખીલ જીવન તથા રામ સત ધર છે
 ભાગીની બી તર એ આણીતી શ્રાવ બે
 એક સમે મહા મહાલે સીતા ગમજી
 બેડી જીગતે ખીરાજયા ઈ એકાત બે
 ધામ છોડીને દેવને કાજે આનીયા

॥ ૧ ॥

કારજ કરવું એમ ડહે ભગવત બે
 ઓચી તા પધાર્યા નારદ તે સમે
 મુખ પ્રકુષીત કેમજતા બહુ કાત બે
 આસન આખ્યાન પુરણ પ્રીત કરી
 ચરણામૃત લીધા બાણી સત બે
 પીન તી કરીને રઘુવીર ઓચાર્યા
 આજ હુમારા ભાગ્ય તથા નહિ પાર બે
 પુરાણ અષ્ટાદશ નિગમ એમ ડહે
 સત અચાહે ન જાય નજ દાર બે
 દીન બંધુની દેખો ઊઘા દીનતા

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

એક રામ પર અનત અનત બ્રહ્માડ બે
 એક પલકમા ચૈદ લોક પ્રગટ કર્યા
 ત્રણ લોક અર ડટાક્ષ ધ ડમે પી ડ બે
 નારદ બોલ્યા રામ નિરજન નામ છે
 નિરાકારી નિરવાણી નિરધાર બે
 સત દેવ તે જગતે કારજ અવતર્યા
 દીનતા દાખી સાધુ હિપર બહુ પ્યાર બે
 ધણા દીવસથી પ્રિય દરશનની હતી
 દીનતા આણી આજે કહું વચન બે
 દેવને રાવણ દાનવે બહુ સતાપીયા
 બધી છોડ છોડવો બહુ બધ બે
 વચન સુણીને રઘુવીર ઓચાર્યા
 હજી તગી દેવને દાનવના છે ત્રાસ બે
 કેન્ને થોડા દિવસે બંધન છુટશે
 બાણ પ્રતાપે બોલ્યા સત રવિદાસ બે

॥ ૬ ॥

॥ ૭ ॥

॥ ૮ ॥

શુન્ય એ કાશ્મી જોત છોડી હું સા
અમર ઘર આવીયા આપ સમાવે
કહે રવિદાસ સતપુરુષ વિતરેક પદ
મનની સુરત લે છે હાં સમાવે

—:—:—

હાલ ફકીર હુમ શીરે ત્રીલોકમાં
નીચાની અલશી પહેર આયા
શાંતકા ટોપ ગુરુજાનની પાવડી
ખમીયા ખડગ લે ખુબ ખહાયા
કમંડલ રત ઓર દ હ હે જોતકા
પટે પ્રેમ અંક ગુરુગમ ગાયા
સહેજણા ગેસી ફંદ રહીત કુલ માલહે
સ્વાસોસ્વાસ મનકા ફેરાયા
કીયા કોપીન દહ મુલ બંધીયા
ધ્યાન અલેખકા અટલ લાયા
શીરત દશ હારમે સહજ બીક્ષા કરે
ગગનકે મહેલ પર મઠે જાયા
ખાજીયા નાદ જહાં વાદ મીટયા સખે
નિરખીયા સત એક રામ રાયા
કહે ગવિરામ અલનુર દરિઆવમાં
ભયા ગરકસો ખાહેર નાયા

—:—:—

રવિસાહેબકૃત બારમાસી રાગકાફી

પ્રથમ વ હુ ચરણે નામીશીશ	સદગુરુજી	
જગત ગુરુજો ગુણુમાયા નાઈશ	મારા ગુરુજી	॥ ૧ ॥
ગુણુ નનગુણુની મધ્યે તમારો વાસ	સદગુરુજી	
સાક્ષી સર્વમાં વ્યાપક સહુમાં વાસ	મારા ગુરુજી	॥ ૨ ॥
ક્ષર અક્ષરને અક્ષરાતીત અખંડરે	સદગુરુજી	
સ્વરૂપજો રહીત પીંડ આલ્યાંડ	મારા ગુરુજી	॥ ૩ ॥

દારે માયા કાર બ્રહ્મા કારે	સદગુરજી	
અક્ષરતીત આનંદ રૂપ અપાર	મારા ગુરજી	॥ ૪ ॥
આનંદ તમારે। માણે વીરલા સંતરે	સદગુરજી	
માયામા લુપ્તધાણુ મર્વેજંત	મારા ગુરજી	॥ ૫ ॥
નામ તમારું લેતા નાણે રનેહરે	સદગુરજી	
જેમ કારતક માસે ચરચર કંપે દેહ	મારા ગુરજી	॥ ૬ ॥
અગ્નિ યજ્ઞી તે જાણે સર્વે જાહેરે	સદગુરજી	
તોય અદાડે તનમાં વ્યાપે તાડ	મારા ગુરજી	॥ ૭ ॥
અગ્નિ સ્વરૂપી નામ તમારું સદારે	સદગુરજી	
જન્મ મરણનો મટે સહુ કંપારે।	મારા ગુરજી	॥ ૮ ॥
બળીયાવેરી બહુ કરે હેરાનગે	સદગુરજી	
મમરણ કરતા વચમા તોડે તાન	મારા ગુરજી	॥ ૯ ॥
ભજન કરતાં ભડગવેછે ભારી રે	સદગુરજી	
રવિદાસ કહે બેઠો હુ ત્યા હારી	મારા ગુરજી	॥ ૧૦ ॥
હુ હુયોંને કારજ સધળું સીધુરે	સદગુરજી	
નાદ બુદની ગાઠે મનવશ કીધું	મારા ગુરજી	॥ ૧૧ ॥

માસ પહેલો પૂર્ણ

માધ ત્રીવેણી નહાતા નાઠો રોગરે	સદગુરજી	
એહલોક પરલોકના ભોગ	મારા ગુરજી	॥ ૧૨ ॥
નિર્જનંદશુ નિશ્ચે વાધ્યો રંગરે	સદગુરજી	
પુર્વધકી પશ્ચીમ વાળી ગંગ	મારા ગુરજી	॥ ૧૩ ॥
અમૃત વરસે વાજે અનહદ પુરરે	સદગુરજી	
અખ ડળ્યોતી જલકે નીર્મળ નીર	મારા ગુરજી	॥ ૧૪ ॥
વાસના છૂંકે કી ગધ આકાશરે	સદગુરજી	
છવ પછે ન રહી છવ્યાની આશ	મારા ગુરજી	॥ ૧૫ ॥
ખવક ન દીસે ખાવક ભરીયા દરિઆરે	સદગુરજી	
બાહેરબી તર સાહેજ મુલર ભરીઆ	મારા ગુરજી	॥ ૧૬ ॥
અણુછતા રવિદાસ અચબ્યું બોલેરે	સદગુરજી	
બીતર મળીયા સાને બાહેર ડોલે	મારા ગુરજી	॥ ૧૭ ॥

માસ બીજો પુર્ણ

બીતર નિરખ્યા બીખન્યો છે નિવેદરે	સદગુરજી	
ખાંતીભાંગી છુટયો વિધીનિરોધ	મારા ગુરજી	॥ ૧૮ ॥
પોશે ગોમે મોશે અન્ન ન ભાવેરે	સદગુરજી	
ઉભા થાતાં તન થર થર થઈ જાવે	મારા ગુરજી	॥ ૧૯ ॥
બ્રહેવેરાગે કાળજ કાયું મારે	સદગુરજી	
ઉલટ ઉર્મીનું બળ સર્વે સંધાયું	મારા ગુરજી	॥ ૨૦ ॥
રોમરોમમાં ઉઠે રંરંકારે	સદગુરજી	
આપેઆપ પ્રગટયા પ્રાણાધાર	મારા ગુરજી	॥ ૨૧ ॥
અક્ષ બીંતર નિરખ્યા થાહ ન પાવેરે	સદગુરજી	
લુલુ પુતળી જળથી બાહેર નાવે	મારા ગુરજી	॥ ૨૨ ॥
મરમ લેતાં મીઠું દેહાબીમાનરે	સદગુરજી	
શુદ્ધ વિચારે દહી સમાન	મારા ગુરજી	॥ ૨૩ ॥
અક્ષ એકસો રહેતે સધળે દુર્લાભ	સદગુરજી	
અક્ષ દશાએ દેહ દશા હું ભુલી	મારા ગુરજી	॥ ૨૪ ॥
નામરૂપ શુદ્ધ મીથ્યાછે રવિદાસરે	સદગુરજી	
સકળ આપમાં આપ રહે ઉદાસ	મારા ગુરજી	॥ ૨૫ ॥

માસ ત્રીજો પુર્ણ

મહાકાશી મહામુદ્રા ધારીરે	સદગુરજી	
ઉન્મુની મુદ્રા સાથે કીધી ધારી	મારા ગુરજી	॥ ૨૬ ॥
આઠ પહાર રહે અક્ષ લક્ષ જોગીરે	સદગુરજી	
જેસે સહજાનંદ સમાધીના સુખ જોગી	મારા ગુરજી	॥ ૨૭ ॥
તમ સંધ થે ઘરે નિરંતર નેહરે	સદગુરજી	
વસ્તુગતે સંત વિરલા થયા વિદેહ	મારા ગુરજી	॥ ૨૮ ॥
સુખમજ્જાતીત વાજે શબ્દ રસાળરે	સદગુરજી	
આતમ અનુભવ માહી રહે હર હાથ	મારા ગુરજી	॥ ૨૯ ॥
સારી અક્ષમાં રોમ રોમ રસ પુરરે	સદગુરજી	
દુર દુમ ત્યાં મુખપર નુર	મારા ગુરજી	॥ ૩૦ ॥

મેહી તમને નિમ્ને વર્ષા નિરધારે	મદ્યુરજી	
સદ્ ચિદાનંદ દ્વિષિ બ્રહ્માકાર	મારા ગુરજી	॥ ૩૧ ॥
બ્રહ્મ સનાતન માંહી ગરક ગુરુજ્ઞાનીરે	સદ્યુરજી	
રવિદાસ નિગંતગ સદા નિરવાણી	મારા ગુરજી	॥ ૩૨ ॥

માસ ચોથો પુર્ણ

દ્વાગણુ તેમનો સર્વે પસાગરે	સદ્યુરજી	
આપે વિતરેક રહ્યો નિરંતર ન્યારો	મારા ગુરજી	॥ ૩૩ ॥
અન્નેતી અન્નન્મા અવેખ અબેદરે	સદ્યુરજી	
મુરનર મુનીજન કરે દર્શનની ખેવ	મારા ગુરજી	॥ ૩૪ ॥
નારદ શારદ વ્યાસ શુકજી સરખારે	સદ્યુરજી	
નજરે ન પડીઆ ધણુ મન હરખા	મારા ગુરજી	॥ ૩૫ ॥
અષ્ટાંગ સાધી જોગ મુન સમાણારે	સદ્યુરજી	
ચાહી વૈકુઠ ચત્રગુજ ચિત આણુ	મારા ગુરજી	॥ ૩૬ ॥
નિરગુણુ સિરગુણુ કદામે કસાપાર	સદ્યુરજી	
પુરુષ અને પ્રકૃતિ ખે જો માયા	મારા ગુરજી	॥ ૩૭ ॥
સરપ મારં સિરગુણુ નિરગુણુ મધ્યેર	સદ્યુરજી	
સર્વનિરંતર ઘટે ન વધે	મારા ગુરજી	॥ ૩૮ ॥
વિતરીક પદમાં લીન થયા સ ત નિરસરે	સદ્યુરજી	
મહાપદમાંહી મહામંગળ રવિદાસ	મારા ગુરજી	॥ ૩૯ ॥

માસ પાંચમો પુર્ણ

ચૈત્રે મંગળરૂપ સકળ વનરાયરે	સદ્યુરજી	
હરિજન હરદામાંહી કીક ઠરાય	મારા ગુરજી	॥ ૪૦ ॥
ગુણાતીત સ ત દૃષ્ટી દુરે	સદ્યુરજી	
નામે રહ્યા સાહેબ સદા હજુર	મારા ગુરજી	॥ ૪૧ ॥
ગજસ તામસ સાત્ત્વિક ગુણુ ન વ્યાપેરે	સદ્યુરજી	
દરદવ ત સ ત કેમે ન દાઝ્યા તતપેરે	મારા ગુરજી	॥ ૪૨ ॥
શીતળ કામળ રદ્યે હેત અપારરે	સદ્યુરજી	
હીન વચન પક્ષપાત નહિ લગાર	મારા ગુરજી	॥ ૪૩ ॥

સરોવર તરવર જોવા મુણ્ણગ'ભીરે	સદગુરજી	
પરજીપકારી જાણેનિ પરપીડ	મારા ગુરજી	॥ ૪૪ ॥
વચન કવચનો જાણ ન ફારી મીનરે	સદગુરજી	
નિગમે નિશ્ચય નિસ્પેહી નિજ જન	મારા ગુરજી	॥ ૪૫ ॥
અખ ડ મ ડળમા રમે અખ ડ પ્રકાશરે	સદગુરજી	
રવિદાસ વિનીક હજિ સર્વ સમાસ	મારા ગુરજી	॥ ૪૬ ॥

માસ છઠો સ પુર્ણ

વંશાખે વસ્તુનો વિદેહી જાણે મમંદે	સદગુરજી	
દેહાદીકના છુટયા સર્વે કર્મ	મારા ગુરજી	॥ ૪૭ ॥
કામ દ્રોધ લોભ રહીત વક્ષ ન્યારીરે	સદગુરજી	
લહેલીન ગત વિરના સંત પીચારી	મારા ગુરજી	॥ ૪૮ ॥
સત સ તોય ને કામા દયા દીલ માહીરે	સદગુરજી	
નિત્ય અજગ અસુવર્ણુ આવે નાહી	મારા ગુરજી	॥ ૪૯ ॥
મોહ મદ માયા લાનચ નહિ લવલેશરે	સદગુરજી	
નિદ્રા અહાર મેયુન નહિ કાચ કપેશ	મારા ગુરજી	॥ ૫૦ ॥
લય વરજીત અલય અંતર દદ પીરરે	સદગુરજી	
દશનથી મટે જનમ મરણુ લવપીડ	મારા ગુરજી	॥ ૫૧ ॥
માનુ જાવતે પ્રત્યક્ષ રૂપ તમારે રે	સદગુરજી	
સમરણુ કરતા સ શય જાણે સારો	મારા ગુરજી	॥ ૫૨ ॥
જીવન મુક્ત અક્ષાનંદ અક્ષ રવલાવેરે	સદગુરજી	
રવિદાસ જેણે પુગણુ દાવે	મારા ગુરજી	॥ ૫૩ ॥

માસ સાતમો પુર્ણ

નિદાવા સ ત દારક કેરી નવકારે	સદગુરજી	
લોહ પાશાણુને પાર ઉતારે લોક	મારા ગુરજી	॥ ૫૪ ॥
જેડે જાહેર જીગત લહે જોગીંદર	સદગુરજી	
અહોનીશ થીર ચર્ધ પીક રહે અક્ષ ર મ	મારા ગુરજી	॥ ૫૫ ॥
હાલે ચાલે જોલે રહીત જીપાધીરે	સદગુરજી	
જેડે ઉડે અખંડ રહે સમાધી	મારા ગુરજી	॥ ૫૬ ॥

આનંદ સાગર માંહી જલે મરજીવારે	સદગુરજી	૫૭
અકળકળા ખેલે જહાં નહિ મન મીવા	મારા ગુરજી	
મરજીવા માન ગલીત મતવાળારે	સદગુરજી	
સેજ સરખી પલમાં કરે નીરાળા	મારા ગુરજી	૫૮
પાર લક્ષની પારશુદ્ધ નિરાશી રે	સદગુરજી	
કર્મ બંધન છુટા થયા ખુલાશી	મારા ગુરજી	૫૯
નિરાધાર સત નહિ દેહાબ્યાસ રે	સદગુરજી	
દુનીયા મટીયુ શાંત રસ માંહી રવીદાસ	મારા ગુરજી	૬૦

માસ આઠમે પુર્ણ

અશાકે જેમ અમૃત વર્ગે વરખા રે	સદગુરજી	
સદ રાખ્દ ખોલે સૌ સરખા	મારા ગુરજી	૬૧
આત્મ દર્શી થયા સ્વરૂપ પોને રે	સદગુરજી	
સ શય વરજીત સદા અખ ડીત જોત	મારા ગુરજી	૬૨
એવા સત બ્રહ્મવત અતી અતુરાગી રે	સદગુરજી	
વીશય વાસના સહુ અવિદ્યા ત્યાગી	મારા ગુરજી	૬૩
આપાપુ નહિ પુર્ણ પરમ દયાળ રે	સદગુરજી	
જ્ઞાન જાંઠારા ભીતગ ભરીયા માવ	મારા ગુરજી	૬૪
બોમ તણી પેરે રહે સદા અસંગીરે	સદગુરજી	
રાગ દ્વેશથી રહીત સદા અણુલંગી	મારા ગુરજી	૬૫
સાક્ષીવંત થકા હરે હરે સહુ અદરે	સદગુરજી	
ઘટ ઘટ માંહી નિરમે રહી સમદ્ધ	મારા ગુરજી	૬૬
પુરણ-કેરી લહેરી સંત રવિદાસ રે	સદગુરજી	
લહેરી સમ ગર્હ-પુર્ણ માંહી સમારા	મારા ગુરજી	૬૭

માસ નવમે પુર્ણ

આવણે અવણનેન વેણ થાક્યા રે	સદગુરજી	
વસ્તુ માંહી ગરક રહે મતવાકા	મારા ગુરજી	૬૮
પરમ સનેહી તુમસે પાળે પ્રીત રે	સદગુરજી	
સ તોશી ભીતર અહા પરતીત	મારા ગુરજી	૬૯

દેહ ઊપર તે આસક્તિ ન હોય રે	સદગુરજી	
તેહને કદીએ કળી ન શકે કોય	મારા ગુરજી	॥ ૭૦ ॥
કર્ત વ રહિત નહિ કોઈ દોશી રે	સદગુરજી	
સહજ સ્વભાવે વતે શીલ સંતોશી	મારા ગુરજી	॥ ૭૧ ॥
લોહ કંચન ચીંતામણીને શીલા રે	સદગુરજી	
આત્મ વેત્તાને મન સમતુલ	મારા ગુરજી	॥ ૭૨ ॥
ક્યારેક મુન ગ્રહી રહે મન માંડી રે	સદગુરજી	
ક્યારે પ્રેમ સહીત ગુણ ગાય	મારા ગુરજી	॥ ૭૩ ॥
સત સ્વરૂપમાંડી લીન ભયા સંત શીવાલા	સદગુરજી	
રવિદાસ બ્રહ્માનંદ અખંડ સમાણા	મારા ગુરજી	॥ ૭૪ ॥

માસ દસમે પુર્ણ

જેમ ભાદરવે જહાં તહાં જલ ભરીઆરે	સદગુરજી	
સધળે ભરીયા આતમ કુદરત દરીયા	મારા ગુરજી	॥ ૭૫ ॥
પુણ્ય પાપથી લીન ન થાએ સંતરે	સદગુરજી	
કર્તા પણું આણે નહિ કુણાંવંત	મારા ગુરજી	॥ ૭૬ ॥
થીર મનને કામીનર રસ આખેરે	સદગુરજી	
પાંચ પચીસે મારી થીર રાખે	મારા ગુરજી	॥ ૭૭ ॥
થીત ઊજળને કુખ ન બ્યાપેરે	સદગુરજી	
પરમાત્મા નિરખ્યા ભિતર બહાર	મારા ગુરજી	॥ ૭૮ ॥
પ્રકૃતિ પાંચ પચીસ ક્યારે ન ધાવે રે	સદગુરજી	
જેમ અગમ માંડી અગમ સમાવે	મારા ગુરજી	॥ ૭૯ ॥
શીતળ સંત શોખ પક્ષ ન કેવારે	સદગુરજી	
છંદ્રિજીત સંત આતમ દર્શિ એવા	મારા ગુરજી	॥ ૮૦ ॥
જોય જ્ઞાની અનજે શુદ્ધ અમોગા રે	સદગુરજી	
રસિદાસ બ્રહ્મ સિંધુ કરે કીલોલ	મારા ગુરજી	॥ ૮૧ ॥

માસ અગીઆરમે પુર્ણ

આસોએ આનંદ વાધ્યો સાધ્યો મન રે	સદગુરજી	
ત્રીવેણીમાં દેહ કરીચું આસન	મારા ગુરજી	॥ ૮૨ ॥

સુરત નુરતને મન પધન ઘર આબ્યા રે	સદગુરજી	
સુખમણી દોર અનહદ તાલ જળનીયા	મારા ગુરજી	॥ ૮૩ ॥
કીનારે ખેસી ફેરબ્યા હરદમ દાણારે	મદગુરજી	
વણુજીબ્યાએ યાએ જળન અપાણા	મારા ગુરજી	॥ ૮૪ ॥
વરસે મોતીઝવ મલ ઝવકે નુગરે	સદગુરજી	
પંનર નવ જીહા વાજે અનહદ દુર	મારા ગુરજી	॥ ૮૫ ॥
પુરુષ પરશા દો આંગુલ દર્શે ર	સદગુરજી	
કુલ્લત પાપા કહીએ કાલ ન આસે	મારા ગુરજી	॥ ૮૬ ॥
પરમ જ્યોત વીશે જઈ રહ્યા સમાધરે	સદગુરજી	
સહેજે રહે દુતીયા રહીત સદાય	મારા ગુરજી	॥ ૮૭ ॥
અખંડ ઉન્નુની મુદ્રાએ દીવસ અને રાતી રે	સદગુરજી	
રવિદાસ બ્રહ્મ નિરખ્યા બ્રહ્મા પ્રાપ્તિ	મારા ગુરજી	॥ ૮૮ ॥

માસ મારમે સંપૂર્ણ

ઢાઢશ ઉપર વિતરેક પુરુષ ન્યારા રે	સદગુરજી	
પુરુષોત્તમ છે પંડ બ્રહ્માડ ને ન્યારા	મારા ગુરજી	॥ ૮૯ ॥
અમર લોકે જ્યાં અવિચલ રાજ અચંગ રે	સદગુરજી	
અવિચલ કાયા અવિચલ ગોરંગ	મારા ગુરજી	॥ ૯૦ ॥
રતન જડીત જૂમિ સુવર્ણ ગાર રે	સદગુરજી	
સહેજ આનંદ અનંત અંદ મુર ઉજ્યાર	મારા ગુરજી	॥ ૯૧ ॥
રાસ અખંડ ર્યાં વ દાવનરે	મદગુરજી	
સુરત સહેલી ત્યાં જઈ કીયા ગવન	મારા ગુરજી	॥ ૯૨ ॥
સત સરખી શોભા સુલગ સોહાવે	સદગુરજી	
નિરખતા મન મથ કોટી લજ્જાવે	મારા ગુરજી	॥ ૯૩ ॥
ગાદી તુરની સખત પુરીને પાર રે	સદગુરજી	
તાપગ પિયુજી સદા અખંડ અપાર	મારા ગુરજી	॥ ૯૪ ॥
પોત્યા પ્રગટ અમર રવિદાસ રે	સદગુરજી	
સ્વમ મરીયું સેજે થયો સમાસ	મારા ગુરજી	॥ ૯૫ ॥
વિતરેક પદે પોત્યા વિરજા દાસરે	સદગુરજી	
અનંત કોટી સંતે સુન્ને બાધી આશ	મારા ગુરજી	॥ ૯૬ ॥

કરોડ તેત્રીસ ફથી સહજ અકેયારી ર	સદગુરજી	
નવ નાય ચોરાશી મુન્ય પીસવારી	મારા ગુરજી	॥ ૮૭ ॥
બેગી જતી તપસી સન્ધારી રે	મદગુરજી	
દરવેશ જ ગમ ધાણિયુ મત ઊપાશી	મારા ગુરજી	॥ ૮૮ ॥
અન ત મારગ મત સહુ માયા કેગ રે	સદગુરજી	
મહામુન લગી ચોથે માયાપેગ અમાસા	મારા ગુરજી	॥ ૮૯ ॥
મહામુનને વે ધી કોઈ નિજ પ્રેમીરે	મદગુરજી	
અમર પદ કેરી ગત ન જાણે નેમી	મારા ગુરજી	॥ ૧૦૦ ॥
સદગુર કેરી સહી કરી સ । ૬ ૪	સદગુરજી	
રવિદાસ પોન્ધ્યા કોઇ નિગળ ધ	મારા ગુરજી	॥ ૧૦૧ ॥
હાદશ ઊપર એક પુરપોતમ માસ રે	સદગુરજી	
અક્ષરે અક્ષરે અખે ચિરણુ નિવાસ	મારા ગુરજી	॥ ૧૦૨ ॥
રીખે સુણે જરે મહે અજમાસે રે	સદગુરજી	
યાય વિદેહી મોટે મોહનો કાસ	મારા ગુરજી	॥ ૧૦૩ ॥
પુરણ થયો માસ પુરપોતમ સદ્ગુરે	સદગુરજી	
અનુભવતામા આપે હોય અત	મારા ગુરજી	॥ ૧૦૪ ॥
સ વ ત અષ્ટદશ વર્ષ સતાપીસ રે	સદગુરજી	
માસ આવણુ કહીયે શુકલ પદ	મારા ગુરજી	॥ ૧૦૫ ॥
એઝાદશી દીન પુરણ થયો અ થ સાર રે	સદગુરજી	
વાર ભોમ લહે આખો લલ પાર	મારા ગુરજી	॥ ૧૦૬ ॥
આપી મ ડતી રમત કરી પેટલાદ રે	સદગુરજી	
પુણું થયો માસ નિજ અક્ષર આજ	મારા ગુરજી	॥ ૧૦૭ ॥
મહાપદવાસી મહોજન કહે રવિદાસ રે	સદગુરજી	
સાથ લોક શેરખીમાં રહેવાસ	મારા ગુરજી	॥ ૧૦૮ ॥
સદગુર લાણે પુણું કીધી મહેરરે	સદગુરજી	
પુહોન્ધ્યા અનહદ પાર સર્મી ગઈ વહેરે	મારા ગુરજી	॥ ૧૦૯ ॥

રવિમાહેબની બારા માસી ખીજી

પ્રણુવુ સદગુર સતને બોણુ તોતરા બેન	
મુરખ મન સમજે નહી ચતુર ન રાકે એન	॥ ૧ ॥
કારતકે કનીમવ કાપીયા સદગુરએ દીધો દસ્ત	
મેહર કરી મહાજાનીએ મુસ્તક મેલ્યો હસ્ત	॥ ૨ ॥

મનોહર માણ તીલક ધર્યાં શ્રવણ સુણાવ્યો નામ
 ચરણમિત પાઈ ચેતન કર્યાં ઓળખાવ્યા રમતા રામ ॥ ૩ ॥
 અખંડ જુગનું અંધારું તિમીર કીધો છે નાશ
 અંજવાસ અનમે જ્ઞાનનો પ્રગટ્યો અલ્પ પ્રકાશ ॥ ૪ ॥
 જોગ જગન તિરથ વૃત જપ તપ ને અસ્નાન
 સદગુરમે ઘટમાં બતાવીઆ એક ઠેકાણે રે સાન, ॥ ૫ ॥
 એકે રાખ્દ સદગુર તણાં સમાયા સુરંગ અનેક
 સુન્ય મહા પર સુન્યે અનહદે રવિદાસ વસ્તુ અવેખ ॥ ૬ ॥
 શ્લોક:—સદગુર સાને ઘટમાંહી સુઝ્યા રવિદાસ

શરીરનો સંભવ ટળાયો જેમ લુણ્ણ જઈ જવ માંહી ગળાયો ॥ ૭ ॥

પ્રથમ માસ સંપુર્ણ

માગસરે મોહ તે મરી ગયો ભરમ કરમ થયા દુર
 હું નહિ તું નહિ તે નહિ, રામ રમ્યા ભરપુર ॥ ૮ ॥
 વ્યપક વ્યત્રિક વિશ્વમાં, સોંહ સાચુ મુળ
 આઘ અંતરે મધ્ય નહિ વજ્રંત સુદામ સ્થુળ ॥ ૯ ॥
 સદગુર સંત રવરૂપ છે કોઈ નહિ આકાર
 ભણ્યા મળ્યાને બૂધ પડ્યા, પંડીત ન લહે પાર ॥ ૧૦ ॥
 તેહે તંત તત્ત્વ નિરંજન, અંજન નહિ લવલેશ
 મહાજન મર્મ લહે સહુ, નિદ્રા ન દાવ કમેશ ॥ ૧૧ ॥
 મોટી દશા મહા સંતની, સમજી અંધ નિજ સાથ
 અમર રૂપ અચંતનું શુંગે કરીઓ અહાર ॥ ૧૨ ॥
 ધન સદગુર સંત સુરમા, પુરણ દીરી રે કીન
 રવિદાસ મુરતીરે સરીતા, અલ્પ સીધુ લોલીન ॥ ૧૩ ॥

શ્લોક:—સદગુર શબ્દ ત્રીગુણા રહીતા

મળી દર્શાવમાં સુરત સરીના

રવીદાસ અક્ષર અનાદી પહીયાના

લિલટ સીંધુ ખીંદુ માંહી સંગાણા

માસ બીજો સંપુર્ણ

પોશે શોષ મરી ગયો, હરખ પામ્યારે હાર
 સુરતી સંખી તુરતી થકી, સંભવ્યો સચરા ચાર ॥ ૧૫ ॥

અકાર કહુ તો અજાનતા, નિગકાર કહું નહિ ગુપ
અકાર નિગકાર પગ રમે, સદગુર સત રવરૂપ ॥ ૧૬ ॥

શબ્દાતિત મોહામણો, મોહ ન જ ધ કહેવાય
અનમે તખત અનહદ હરી, રૂપ અરૂપ ન તાય ॥ ૧૭ ॥

તત્વદર્શિ તત્વવેત્તા, ત્રીગુણ ગહિતા જોહ
મુમુક્ષિ સરખા તન મને, જાણે વસ્તુ નદેહ ॥ ૧૮ ॥

જોહને કાજે કાયાકસે, ધરે જોગેશ્વર ધ્યાન
સો હરી હરદે પ્રગટ થયા, વ્યાપક મર્વ સમાન ॥ ૧૯ ॥

ધન નદગુર સત મુરમા, જોજો દીયો નીજ ભેદ
રવિદાસ અનહદે રમી રખા, નેતી નેતી કહે વેદ ॥ ૨૦ ॥

શ્લોક.—પારઅપાગ સદગુર દેખ્યા, વર્ણન અવર્ણ્ય રૂપ ન રેખા
રવિદાસ નહિ હે કાયા ન માયા, અખંડકાર છે અનહદ રાયા ॥ ૨૧ ॥

માસ ત્રીજો સંપૂર્ણ

મહાગે મહાપદનાજે અનુભવી, સર્વ ગી કોષક સંત
સત ચીત આનંદ અંગ વસે, દુર થઈ છે દાંત ॥ ૨૨ ॥

કારજ કારણ પ્રગટીઆ, અન્ય નથી અવતાર
નિજ જીપદેશ દીએ જ તને, નિજખ ધ છોડણુહાર ॥ ૨૩ ॥

મહાતેજ મહાપુરૂષ છે, દેખો હરદે વિચાર
સત સંગત વિના નહી મગે, પરમ પુરૂષ ભરથાર ॥ ૨૪ ॥

નિજજન નેણા નિર્મળા, નિર્મળ જેવેરે ધન
નિર્મળ શબ્દ સનેહ ભયાં, નિર્મળ દીમેરે સંત ॥ ૨૫ ॥

નિર્મળ ચાપ સાધુ તણી, નિર્મળ જેવું રે પૂત
મુખથી કહેવાઈ નહિ કથી, અક્ષરાતીત અનુપ ॥ ૨૬ ॥

સદગુર સતને શ્રી હરિ, એક રૂપ ઉરધાર
રવિદાસ સુરતા અડોળ થઇ, કર્મો બ્રહ્મ વિહાર ॥ ૨૭ ॥

—:—:—

સદગુર સતહરિ એક રૂપા, તાજુ નવનિત નિર્મળ રૂપા
સોહંપદ લીન છે રવિદાસ, અખંડ અદેત જેસે પ્રકાશ ॥ ૨૮ ॥

માસ ચોથો સંપૂર્ણ

કાલ્પન કાળ સંતેલરી, દઇ પ્રકૃતિને પુઠ
 બ્રહ્મ રૂપ થઇ પરિબ્રહ્મ માંહી મળ્યા, કાળ નહીં ક્રધ કુટા ॥ ૨૯ ॥
 સૌ કાળ શીરપર રહે, કાળ અવિનાશીમે દીઠ
 સદ્ગુર બ્યાપક સર્વમાં, બ્રહ્મા આદિક કીટ ॥ ૩૦ ॥
 આદ્ય અંત ત્રણ લોકમાં, હરિ વિના નહિ હે અંત
 મોટ્યા માયારે અણુજીતી, તીહાં મત વળગે મન ॥ ૩૧ ॥
 ઝીણું રવરૂપ પર બ્રહ્મનું, પુષ્પ વાસથીરે અંત
 જીવન મુક્ત સંત માલમી, તત્વ વેત્તા જાણેરે તંત ॥ ૩૨ ॥
 મેહે વેરાગી ત્યાગીર, અનુરાગીરે શ્રદાસ
 અણુલીંગીરે અનમે રહે, આડો પહોર એકતાર ॥ ૩૩ ॥
 સહજ સુન્યમાં સમીરણા, નિરપક્ષ જે નિરગુણ
 રવિદાસ નિર્લેપ નિરંજન, જહાં નહિ પાપને પુણ્ય ॥ ૩૪ ॥

—:—:—

શ્લોક:—પાપ પુણ્ય નહિ હારજીત, હાંધે ધુપ નહિ જીણ્યશીત
 રવિદાસ સદ્ગુર બાણુ સોડી સાચા,
 જે આપે નિજ રૂપ ઉણરંગે રાચા ॥ ૩૫ ॥

માસ પાંચમે સંપુર્ણ

ઐત્રે ચતુ અનંત છે, ચરાચર દીકારે રામ
 સદ્ગુર એ પડગ પરાં કયાં, નજર પડ્યા નિજનામ ॥ ૩૬ ॥
 સહજ સુન્યમાં સોહામણા, તેજ પુંજના અંબાર
 અખંડરે અમર પરમાત્મા, સિંધુ સોભારે સાર ॥ ૩૭ ॥
 નીરાધાર નિર્મોહીતા, નિરપક્ષ નેહકૃમ જાણ
 રહે નિરાળા સર્વથી, સર્વ તે માંહી સમાણ ॥ ૩૮ ॥
 સાને કરી સમજાવીયા, વસિષ્ઠે શ્રી રઘુવીર
 માન ગળ્યું મદ મોહ ગયો, જીવત લગાહે તીર ॥ ૩૯ ॥
 નિજ ગુરુએ નિજ કર્મનો, કરીએ નીજ ઉપદેશ
 બ્રહ્માકાર વૃત્તિ થઈ, સહેજ સાચા ઉત્તેશ ॥ ૪૦ ॥
 મન વાણીરે ચકીત લઈ, સદ્ગુર કલાઅનંત
 રવિદાસ સુહાર લયાં, અન્યક્તનાથ અચંત ॥ ૪૧ ॥

—:—:—

અચીંતા નંદ અબ્યકતા સ્વામી,
નિરાકાર આકાર અવંગી અભામિ
સ્વીદાસ હૃદ એહૃદ પરબલ્લ મતા
વચનેન પાર સર્વ ઘટ સમંતા

॥ ૪૨ ॥

માસ છઠા સંપુર્ણ

વંશાષે વૈવનવને જડી નિજ અતમ ગમ

• મદ્યુર સત પુરાવર્ષા, ચક્રત કળા દમ દમ ॥ ૪૪ ॥

બાહેં દશા ભમિતિભા સખી, મન નિજ મનમે પાર

સો સત શુર સામ્રાજી, બલ રસનો લકાર ॥ ૪૪ ॥

ગરક રહે શુરરામભા, પ્રેમદોર રહે એકતાર

નેશુના અમત વરખે, હરખે પીયુષ નીહાર ॥ ૪૫ ॥

આઠે પહોર આઠા નહે, જહ્યા રહે નિનેહ

આયું દાણુ આપે દળે, તત્વ દર્શિં તેહ ॥ ૪૬ ॥

હેતે દેખે સર્વ જંતને, સતની એવી રે દેહ

માહાર તાહાર નહિ મેધને, રે સર્વ જીવર જટ ॥ ૪૭ ॥

મહાજન મેવ સદ્યુર હરિ, સમ દેહ સરખે રે પ્રીત

સ્વીદાસ મન અપંજી કરી, સેવેતે સત પરતીત ॥ ૪૮ ॥

શ્લોક—સદ્યુર સત જેમ મેર વર્ષે,

સમદર્ષિ સરખો એક દેશી

સ્વીદાસ એવા સત પરબલ્લ પોતે

છે બલ્લ સ્વરૂપ તે બલ્લ જોતે ॥ ૪૮ ॥

માસ સાતમો સંપુર્ણ

જેઠ તે જેઠ દશા ચલ, જેઠ પુરવને સગ

જેઠ સદ્યુર સહેજે મજા, પળમા બદલો રે રંગ ॥ ૫૦ ॥

હર્ષ શોક સહેજે સમ્યા, કામ મેધને જાર

મુરત નુરત ધુન મુન્યમાં, સહેજે મેજ મંથી એકનાર ॥ ૫૧ ॥

સહેજ સમાવી લાગી સહેજ સે, મન દીધું ઉન્મુન

સોઈકેરા અગ્ર ભાગમા, સુઝયા તણુ જીવન ॥ ૫૨ ॥

પરમ તત્વ પરતાપશુ, લીધા હરિ નખ શિખ ચીન
 પરમ જોત પરમાત્મા, લક્ષ લઈ લોહલીન ॥ ૫૩ ॥
 નાશવત નિર્ગુણી જેવું સુકું પાત
 જોડે પવન ના જોરસુ, જ્યાં પડે ત્યાં રહે રાત ॥ ૫૪ ॥
 દેહી વીદેહી પુરૂષના, લાગી પડ્યા સકુ જેન
 રવિદાસ તે હેઠા નહિ ઉતરે, અનને કેરો ધરગુધ્વન ॥ ૫૫ ॥

જેમ અનન રહે નિત આકાશ, તેમ નિજ નામે લાગી રહે નિજ દાસા
 રવિદાસ જેખી સત રહે અસ ગ પાછું ન લાજે ગગન જોડે વીહ ગ ॥ ૫૬ ॥

માસ આઠમેા મ પુણી

આશાડે આકાશ ધકુકીઓ, જોલગી અમૃત ધાર
 હરિ હરિ કરી કરીઆ સકુ, કૃત્યા ભાર ચઢાર ॥ ૫૭ ॥
 વર્ષા આવી શુભ જ્ઞાનની, રામે રામે રસપુર
 રગ ગગ ગમ રમી રઘો, નરભે નિરા ૨૨ ૩૫ ॥ ૫૮ ॥
 ગુરત નિર તગ આત્મા, રામ ગહિત વીજ
 ખાલી કાઈ દીમે નહિ, સુભર ભયાં સર્વ ઠાર ॥ ૫૯ ॥
 એવું ગઈ દુશ્નઆ નહિ, અનામત ન પડે આક
 નહિ જાડો નહિ પાતળો, મરે નહિ પાપ ન ટાક ॥ ૬૦ ॥
 શુણુ નિર્ગુણુ સ ભવે નહિ, ઉભો આડો રહે નાહી
 ભેદા ભેદ કેવોને કટેલો, નહિ પાસે નહિ ખોવાહી ॥ ૬૧ ॥
 સુન વસ્તીથી વરજતા, શબ્દા ન દરો સાન
 રવિદાસ અલુછતા ઓચર્યા, જેખ નિર ત વિજ્ઞાન ॥ ૬૨ ॥

શ્લોક — વસ્તી સુખ નહિ શબ્દ સ્વાલા

હરિ સર્વ મહી રહે સર્વ થી નીરાળા
 હરિ હરદે પ્રગટ અલુછતા રવિદાસા
 જળા પટ સુત જેમ મિથ્યા ભાસા ॥ ૬૩ ॥

માસ નવમેા સ પુણી

શ્રાવણે રાત્રિ સંતની, શાખ લહી પરમાણુ
 સદગુરમે સદ કદી સંજા, નિશ્ચય પદ નિર્વાણુ ॥ ૬૪ ॥
 થવણુ થકી આહદ સુણી, નેણુ ચકયા નીજ તેજ
 ધાણુ થકી પ્રહિ અગનમાં, વાય'ચકયા સુન સહેજ ॥ ૬૫ ॥
 ચીત ચકયા રે અચ ખા, ચકયા ગુણુ બુદ્ધી વીચાર
 સ્થુલ સુક્ષ્મ કારણુ ચકયા, મહા કારણુ દીધો નાર ॥ ૬૬ ॥
 ચતુર અવસ્થા વાણી થકી, થકીઆ અંતઃકરણુ
 સુન રાખદ થકી સાગના, થકીઆ તારણુ તણુ ॥ ૬૭ ॥
 કલ્પીત સર્વે કલ્પના, અકલ્પીત અગ્નિનાશ
 દ્વેત નહિ અદ્વેત નહિ, કેક ન મેર ન ખાસ ॥ ૬૮ ॥
 વેદવાદ થકી સાધના, થકીઆ થાપ ઉથાપ
 રવીદાસ થકયા નિજ આપમાં, આપ રક્ષા સર્વંબ્યાપ ॥ ૬૯ ॥

— — — — —

શ્લોક—આપે આપ સદગુરુ પોતે, દર્શે'સર્વ' ઘટ આપ ખોતે
 રવીદાસ બહુ વીહંગ દેશા, રવે'નાથ જહાં નહી પવન પ્રવેશા ઉઠા

માસ દસમે સ પુણી

લાદરવે ભરપુર છે, સધળે સત અવિકાશ
 છે સહુમાં ન્યારો સદા, અસંગી જેમ આકાશ ॥ ૭૧ ॥
 આવે નહિ જાવે નહિ, બધુ પીતા નહી માત
 આચાર વિચાર ન ચાતુરી, ઉન્મુની દીવસ ન રાત ॥ ૭૨ ॥
 સુતક નહિ પાતક નહિ, માયા દેવ નં યાપ
 રૂઢ વધાવા ન પાજેરે, તિરય મત નહિ જાપ ॥ ૭૩ ॥
 જાત નહિ અજાત નહિ, તીંહાં નહિ લોકા લોક
 વહાલો ન વેરી જનદેશમાં, હોત પવિત્ર નહી શોક ॥ ૭૪ ॥
 રહિત ગુણુ નિરગુણુથી, નિરંતર લખે નિજ કાપ
 દષ્ટ અષ્ટ જાયા નહિ, સકલાતીત છે સોપ ॥ ૭૫ ॥

અમર અમર અન્ય અમર, નહિ કેવળ પદ નિર્વાણુ
રાવદાસ સેજે સમી રહ્યા, તહા નહિદુઃખ આન

॥ ૭૬ ॥

—:—

શ્લોક:—અધર તખતપર અગલ વાળાં, અકલીત નાથ અનહદ રાજા
રવિદાસ સદગુરુ સહજ મુન્યા, નહિ ઓચર્યા નહિ મુન્યા ॥૭૭॥

માસ અગીઆરમા સ પુણ્ય

આસોએ જોકાઈ અનુભવે, જમ પહોઆરે દેશ
સતશબ્દ સતગુરુજનો, ગ્રહીઓ સત ઉપદેશ ॥ ૭૮ ॥
સદગુરુ સતશાસ્ત્ર તણી, નિરભે નિશ્ચય વાણુ
મન મારી મગન થયા, ખેડા બ્રહ્મ નિશાન ॥ ૭૯ ॥
સાધન ચાર સ પન્ન હોઈ, પુરણુ સતજ સોધ
વેરાગ આદિ ખટ સ પત્ર છે, પ્રેમસુ મન પ્રોય ॥ ૮૦ ॥
શુદ્ધ મુમુક્ષી શુદ્ધ લક્ષણે, દૃષ્ટિ સાધે જોહ
દુન નિશાની બાધેરે, લાધે વસ્તુ વિદેહ ॥ ૮૧ ॥
કણુંબાર મેલે શરશબ્દ, ખેલે દન દરીઆરે માહી
પુર્વકા પશ્ચિમ બીતરે, દેખે તો પાર ન પાહી ॥ ૮૨ ॥
સુરત સરીતા સી ધુમા, સમાણી શરીર સમેત
જાત દેખે તહા નીર ભર્યા, પાર કોઈ જન લેત ॥ ૮૩ ॥
ખન નદીમે ખલક ભર્યા, ધરજલ વીન નભ નીર
અખડ જોત અજવાસથી, તીમીર સમ્યો બ્રહ્મ ખીર ॥ ૮૪ ॥
રામ સકલમા રમી રહ્યા, નીરાકારમા બાજે તુર
તત્ત્વ નિર જન નેહતત્ત્વ, સર્વઘટ ઝલકે રેનુર ॥ ૮૫ ॥
વણુ સમાન ઉપજે ખરે, માયા બદલે વેશ
ઉપજ્યા અખ્યા રહીત છે, નિરાન બ નાથ નરેશ ॥ ૮૬ ॥
બુદ્ધ્યા ભર્મ પડો મતી, કારજ કારણ મોઈ
ઘટ અર્થે સીરગુણ સંહી, મુખ અર્થે નિરગુણ હોય ॥ ૮૭ ॥
નીરગુણ સીરગુણ અદ્વૈત હરિ, નેને નેની નીગમ કહુ ત
આરપાર પરમાત્મા, સાખ કહે સદગુરુ સત ॥ ૮૮ ॥

ઓતરા ખંડથી જીતયા, નિરગુણ નીલકંઠ દાસ
 આસન ધુની ધધનમાં, મહા શુદ્ધ નિરાશ ॥ ૮૯ ॥
 નાંમ જીપાશી નીર્મલા, ઉન્મુનીએ કરે આનંદ
 તેના શીખ રધનાથદાસજી, ટાળ્યા એકાદશ કંદ ॥ ૯૦ ॥
 તેથીય જાલવદાસજી, મહા જાહેર જોગી ॥
 અખંડ મંડળ ધન ગર્જના, સદા રહે જ્ઞાન રંધ ॥ ૯૧ ॥
 શુદ્ધ સનેહી રામસુ, રહે નિરંતર તેહ
 તેના શીખ ખટમદાસજી, હરદમ હજિશુ મેહ ॥ ૯૨ ॥
 એક ભરસો જાળનનો, જાંહુ ધરી ટેક તરવાર
 તેના શીખ જાણુદાસજી, પશ્ચિમના છે હાર ॥ ૯૩ ॥
 વારાહી સહેર મધ નિપજ્યા, પ્રગટ્યા પુરુષ જ્ઞાન
 પર્યા દીધા જગતમાં, અનંત ઉડાવ્યા કર્મ ॥ ૯૪ ॥
 લોહુરવંશમાં અવતર્યા કરવા કારણ જીવ
 માયા રહીત ઇંદ્રીજીતા, સાક્ષાત મદેહી શીવ ॥ ૯૫ ॥
 પુરૂષ જિજ્ઞાસુ અકલિતા, સત નામનો જીપાસ
 દક્ષીણદેશ પધારીયા, દર્શન પામ્યારે દાસ ॥ ૯૬ ॥
 સુવત અઢાર નવોતરે, કરી સદગુરુજીએ સાન
 જ્ઞાન પ્રકાશ જીદીત હુવો, થઈ રહી દષ્ટી સમાન ॥ ૯૭ ॥
 શુકલ પક્ષ માધ એકાદશી, પ્રગટી એક દશાય
 રવિદાસ નામ તપાસતાં, નામ રૂપ અખ્યુ તે માંહી ॥ ૯૮ ॥
 સદગુરુ સુપનને પારછે, સુપન સખ્યુ તે માંહી
 રવિદાસ લુણુ જ્ઞાન સીધુ ગળ્યા, જાહેર નીકમે નાહી ॥ ૯૯ ॥

—:—:—

શ્લોક:—મહીના હાદશે વસ્તુ દર્શો, પ્રીતે કરીને પદ પશે
 રવિદાસ અક્ષરે અક્ષરે જ્ઞાન વાચ્ય, નિરંજન થાય નિરવાચ્ય ॥ ૧૦૦ ॥

મહીનો બારમો સંયુજ્ઞ

પુરુષોત્તમ માસ નેરમો, હાદશ જીપર સાર
 હું નહિ છું નહિ તે નહીં, એક બીતીયા ન લગાર ॥ ૧૦૧ ॥

નાશી નહી કમલ નહી, અલ્લા નહી ચાર વેદ
આપેઆપ વીરમી રહ્યા, અલ ન બેદા બેદ ॥ ૧૦૨ ॥
સ્થુવ નહી સુદમ નહી, વસ્તી નહીં ત્યાં સુન
પવન નહી પાણી નહી, નહી વાય નહી મુન્ય ॥ ૧૦૩ ॥
ધરણુ નહી ગગન નહી, ચ દ્ર ન સુર કે હોય
શબ્દ ન પહોંચે સાન તડા, કહે પડે પોંમી માય ॥ ૧૦૪ ॥
ગ મા જમના નહી સરસ્વતી, ચક્રયા અજ પા નંપ
ઈ ગયાં પી ગયા સુખમના, નાદ છુંદ નહી મુન્ય કે પાપવ૧૦૫
સનધ નરાણી રહે સર્વ થી, જહાં અરીયલ કાયા અખંડ
રવિદાસ સમ્યા જિન દેશમાં, જહાં નહિ પંડ અભાંડા ॥ ૧૦૬ ॥

શ્લોક — ચક્રયા સાધન જહાં વેદ વણી
ચક્રયા નામ રૂપ જહાં નહી નીશાની
ભયા મકે જિન દેશમાં રવિદાસા
તિમીર સમ્યા ઉગ્યા રવિ પ્રકાશ ॥ ૧૦૭ ॥
ઇતિશ્રી રવિદાસજી કૃત ખાર મારી સ પુણ્ય

સીધાંત કકે.રવિદાસજી કૃત

પ્રથમ સદગુરને નમુ, ત્રીગુણા રહીત લાગુ પાય
અક્ષર બ્રહ્મ અનુભવુ, સદગુર ચરણ પસાય ॥ ૧ ॥
બદગુર સમસ્થા જે લહે, તે જિતરે ભવ પાર
દેહ છતા તે અલ ચશે, જે લહે નર ને નાર ॥ ૨ ॥
કયા માંહી ખેલીયે, તો કર્મ નાશી જાય
રવિ જિગે રજની ટળે, દુરમતી દુર પગાય ॥ ૩ ॥
ખેચાતાણે ખેજીયેતો, ખવડ ખેવણ ચાય
સદગુર શબ્દે સગી રહે, તો અરે પગે નવ જાય ॥ ૪ ॥
ગુરગમ લઈને ગોતીયે, જેની વેદ ન જાણે ગમ
સ શય ટળે વસ્તુ મળે, અને પામીયે પરબ્રહ્મ ॥ ૫ ॥
ધણાજ સારે ગુજડી, નિરણે કરીશ નિર્વાણ
સદગુરને અગ અરપીયે, તો નિશ્ચે લહે નિશાન ॥ ૬ ॥
નિરગુણ સિરગુણ એક છે, સચરા ચરમાં જેહ
શિવ બ્રહ્માદીક મહામુની, સ્વપ્ને જન્મે ન આવે તેહ ॥ ૭ ॥

ચેતન યદને આવવું, ચિતમાં ચેતન રામ	
સદગુરુ ચબ્દે સગી રહીયે, તે પામીયે નીજ ધામ	॥ ૮ ॥
છતે અણુછતા યદ રહે, અનુભવી જાણે અર્થ	
અણુસારમાં ઓગળે, જો ગુરુ હોઈ સમર્થ	॥ ૯ ॥
જીવ દશાને ટાળીને, જીવે જગતમાં જીગદીશ	
વીયય વાસના પરદરે, સમાવે પાય પચીસ	॥ ૧૦ ॥
ઝાઝવા કેરું નિર જોમ, કાઈ જીવને વરસાદ	
આ જગત એવું જાણવું, કોઈ જાણે વીગવે વાત	॥ ૧૧ ॥
નિશાની નિરમે કહું, નિરાશ યદને જોલ	
આશાએ પડશે આવવું, તુ મહીન માયા મેલ	॥ ૧૨ ॥
ટેક મહી સદગુરુ તણી, અટકે ઓગળી આઘ	
નિચા તે યદ નમણુ નમવા, અને છોડવા વિવાદ	॥ ૧૩ ॥
ઠેકાણું ઠાવકું કરીને ઠરી રહો એક દોર	
દંઢોલવું કાંઈ નવ પડે, જો પ્રેમ પડે દોર	॥ ૧૪ ॥
હાપણુ મૈયુ ટાળને, ધીર રહી ધોકા માર	
સર્વંગીને સખનમે, જેના ટળી ગયા આકાર	॥ ૧૫ ॥
ઢોલ સાને વાગતા, ઢળીએ તે સદગુરુ ચણું	
ખીક ટાળે સંસારની, અને મેટે આવાગમન	॥ ૧૬ ॥
રણુંકાર રંગ જીપજે, રસ ઈંદ્રી તે રસનાય	
અસત મહી થી ઓસરેતો, ઈશ્વરમાં ગળ થાય	॥ ૧૭ ॥
નિજ તત્વ તત્વ જાણો, તત્ લાગે ચોટ	
ત્રીગુણીથી તે રહે ન્યારો, મનમાં ન આણે મોટ	॥ ૧૮ ॥
સ્થાવર જંગમ એકજે, જો સ્થીર કરીને મન	
ખાલ્ખ બીતર નિરંતર તે જાણે વિરલા જન	॥ ૧૯ ॥
દદં દેહનું જો ટળે, દુઃખ ભંજન હોઈ ગુરુદેવ	
નિર્ભય કરે નિજ નામથી, અંતર ટળે આહુમેવ	॥ ૨૦ ॥
ધન ધરમાં પામીએ જો ધીરજ મનમાં હોય	
દાટયું તે કાઢે કીમતી વીરલા વીચારી જોય	॥ ૨૧ ॥
નિરંતર સત નામજે નુગરો ન જાણે મર્મ	
નિરાલંબ પદ જે લહે જોને પુરી હોય ગુરુગમ	॥ ૨૨ ॥
પંચ તત્વથી જીવે ન્યારો રહીત વાસના લીંગ	
પવન પાણી ત્યાં છે નહિ ત્યાં નહિ રૂપને રંગ	॥ ૨૩ ॥

ફળે અમર આત્મા મરે ન જીવે જાણુ	
અમૃત તો અહોનીશ કરે કોઈ પીએ સંત મુજાણુ	૧૧ ૨૪ ૬
ખીજ કેરં નીજ ખીજ છે ગેખી ન હોય ગર્ભ વાસ	
ખીજ વીના ખીજે નહિ કોઈ જાણુ પ્રેમ ઉદાસ	૧૨ ૨૫ ૬
લણુ ભુંડુ શું કહું નહિ જાત જાતને વણું	
છાયાં માયા ત્યાં નહિ જ્યાં અશરણુ કેરં ચણું	૧૩ ૨૬ ૬
મન વાણી પહોંચે નહિ ન જાણુ મોટા મુન્ય	
સહેજમુન્ય સુરતા લહે ત્યાં નહિ પાપને પુન્ય	૧૪ ૨૭ ૬
જગત નહિ જાણુ પીતો જાય આવે કોણુ	
રથુલ સુક્ષ્મ રહિત છે જોન રહિત અજોન	૧૫ ૨૮ ૬
રાત દીવસ ત્યાં છે નહિ નહિ રવીશશી વ્યવસ્થા	
અખંડ અમર આત્મા ફરે ન આવે એજ	૧૬ ૨૯ ૬
લીંગ ભંગ સેજે થયું તો લખ્યામે કેમ દોષ	
અણુલીંગી પદજે લહે કોઈ સુક્ષ્મ સમજે દોષ	૧૭ ૩૦ ૬
વીરલા તે કેરી વાત છે એ વચન પર વચન	
ગત આવીગત શી કહું કહો નામ કોણુ કેટલું	૧૮ ૩૧ ૬
શા સરીખા કહું તમને સાચી શબ્દ કેટલું	
સુરતા થકી નુરત થ જી ત્યાં જીવશિવ રહ્યું	૧૯ ૩૨ ૬
ખેલે અલખ અધર પર ઓગળે તો અજાણુ	
નહિ જગતમાંહી છે ખરે વણુ પ્રીતિ રહ્યું	૨૦ ૩૩ ૬
શાસ્ત્ર પુરાણુ વેદ ગીતા સ્મૃતિ પુરે રહ્યું	
સારને નરણુ મુખ કહું, અહ મેલે અજાણુ	૨૧ ૩૪ ૬
હું છું કહુંકરિ મેટતો નર દરી તે દુઃખ	
હૃદ બે હૃદ તે આંગણુ અમરનીન કહું	૨૨ ૩૫ ૬
કર્મ છેદન એ કયા અંતો કોઈ કહું	
યુર જાણુ શબ્દે પામીયા મીલે અજાણુ	૨૩ ૩૬ ૬
ગુણ નિયંત્રુ નહિ સ લવે નરણુ	
આપે અવાચી ઓચણાં અજાણુ	૨૪ ૩૭ ૬

ગરબી

(હરિભજન ચમી છોટા હોય તે એ રાહ)

- સંડે સરમાં પ્રીતમ પ્રેમ સુહાગી દર્શન દીછએ
નિત નિરમે ગાન માન રહીત તણા મુખ લીછએ ॥ ૧ ॥
- નિત રનેહ સત મંડલી આવે, તેને સર્વ મળી સન્મુખ જાવે
પ્રીત સહી લઈ પધરાવે ॥ સંડે સરમાં ॥ ૧ ॥
- તે રહે કમળમા બહુ હરખે, તે નેણુ બરી સતને નીરખે
તે સુખ આગે સહુને સરખે ॥ સંડે સરમાં ॥ ૨ ॥
- શીલ ધીર સાચા શુરા, જોણે કર્યા કામ કોઈ સુરા
તે ભજનસે રહે ભરપુરા ॥ સંડે સરમાં ॥ ૩ ॥
- શીરોમણી સુખ સાગર છે, સત ગાન તણા મહા આગર છે
તે અનમેદ અળંડ જીભગર છે ॥ સંડે સરમાં ॥ ૪ ॥
- બલ રવરૂપ મન વચ કાગે, સંત એ ભાગ ફળે પાઈએ
રવિ દર્શનથી કલી મલ જાએ ॥ સંડે સરમાં ॥ ૫ ॥

—:—:—

કાગળ

શેરખી મુકામેથી રવિદાસજી મહારાજે સંડે સરમાં

પ્રીતમદાસજી જીપર લખેલ પત્ર

- પ્રીતમ પ્રેમ સોહાગી મીઠા, એવા વીરલા પૃથ્વી પીઠા
નેચા દર્શન કરવા ઈચ્છે, તમને તત્વ દર્શિ પ્રીઠે ॥ ૧ ॥
- ચાર પુન્ટ સંધેસર સથે બીહારીલાલ બીરાજે
રશ્મિ કંઠે કામ રમણુડું સંતે તણા સમજાજે ॥ ૨ ॥
- સાચા સદગુર મળીયા બાપુ સાચી કાંધી સેવા
દશધા ભક્તિ પુરણ પ્રગટી, અંતર ટાપ્યા અહમેવા ॥ ૩ ॥
- મહા અધિકારી પાસે પૂરા, જેરામ આતમ જોગી
આઠ પહોર રહેવે અનુભવમે, બલ રસ કરા ભોગી ॥ ૪ ॥
- મળવા ઈચ્છે મન રવિનું પળ પળ ધડીએ ધડીએ
પારખ કાંઈ એક ખામી, જો ન અવાયું હડીએ ॥ ૫ ॥

સમઘટિ શીતળ સુલકારી, સરળ સલાવે ગરવા	
વિખીયા રોગ સમુળા કાપી, રહ્યા નિરંતર નરવા	॥ ૫ ॥
કંપ વૃક્ષ શોભે અતિ સુંદર જે માગે તે આપે	
વિધી નિશેધ રથું છે જેમાં, તેથી તમે અમાપે	॥ ૬ ॥
દીનકર ઉગે નીશદીન પરતે, સહુન કરે અજવાળું	
ઉદે અસ્તથી સ્વરૂપ તમારું, નિરગુણ પદ નિરાળું	॥ ૭ ॥
અણું વ ઉ ડો પણુ અતી ખારો, ગંભીર પણુ અતીભારી	
એ જીપમાં સ તથી રની ઝોરી, જગ નિધિથી લક્ષ ન્યારી	॥ ૮ ॥
કમળ શ્રમર હંસ પંડિત વખાણે, શોકન છુટે આશી	
તેથી ચાલ તમારી ઉલટી, સદાય શુદ્ધ નિરાશી	॥ ૯ ॥
ખલુ રસ ગાયો પીધો પાયો, છેક ઉડાડયો છોલે	
જે રસ સનકાદીકને દુલંભ, તે રસ મળ્યો બોલે	॥ ૧૦ ॥
હેતે પ્રીતે હળતાં મળતાં ઘણું દિવસ ગયા વીતી	
ગોષ્ટી કરવા મન અભિલાષે, અંતર ગતમાં પ્રીતી	॥ ૧૧ ॥
ચિરગુણુ જીપર વાવ વસે છે તે સરૂપ છે કેહવું	
કેમ ઠોર રહે છે કહી દાખવો કમ રહેણીયે રહેવું	॥ ૧૨ ॥
ચીરગુણુનુ કારણુ છે નિરગુણુ કયા પ્રકારે ભ સે	
ગુણુ નિરગુણુથી પદ છેન્યારું, તેનો કહીયે આશે	॥ ૧૩ ॥
ચીરગુણુ નિર્ગુણુ સાક્ષીનુ રૂપ, કીપા કરીને કહીયે	
સંત વિના સ શય કોણુ ટાળે, સમજી સુખીયા ચંદ્રએ	॥ ૧૪ ॥
શંકરે પુછ્યું હરતામલકને, ઝોળખી બલ સ્વરૂપા	
બોલાવી મન આનંદ જીપન્યો, રસ પીવા બલ કુપા	॥ ૧૫ ॥
ગામ શેરખી થકી વીનતી લખી બણી અનુરાગે	
રવિદાસ કહે હસ્ત કમળનું, પત્ર પ્રેમનું માગે	॥ ૧૬ ॥

—:—:—

પ્રોતમદાસજી મહારાજે અ પેલો ઉત્તર:—

રવીને રૂપે રજની જાય અંતરમાં અજવાળું યાય	
દર્શન કરતાં દુઃસ્મૃત ટળે સેહેજે સુખના સાગર મળે	॥ ૧૭ ॥
બલ સ્વરૂપી પ્રેમ વીચારી બલ અજર રસ ભોગી	
બલ્લાનંદ અખંડ એક વરતે શુદ્ધ સનાતન ભોગી	॥ ૧૮ ॥

- સ્થાવર જંગમ અણુ આજ આદે, એક આતમા દર્શે
ધમ ઉધારણુ તાપ નિવારણુ વચને અમૃત વરશે ॥ ૨ ॥
- પરમ સનેહી પર જીપકારી પરમાર્યમે પુરા
જ્ઞાન લક્ષિત વેરાગ વિશેષ, હરિ સુમીરણુ મે શુરા ॥ ૩ ॥
- એકાદશ જીતરને અંતે સંત કલા ગણી મુખથી
તે માહીલો ને અસ હોય તો, ઓળખાયે નિજ લક્ષથી ॥ ૪ ॥
- જે જે જીપમા તમને દીજે તે ઓરી રહી જાય
દીનકર ઉપર દીપક સશીયણ, શી પામે શોભાય ॥ ૫ ॥
- સુરસરી સુરતર ચંદ્ર નીચે ગુણુ, એક એક વેદ વખાણુ
સૌ ગુણુ સ પન્ન સ ત જીરાજે, જે સેવે તે જાણુ ॥ ૬ ॥
- ગ ગાજી પ્રાપ્તિત પરજાજે, ચંદ્ર તાપને ટાળે
કંપ વૃક્ષ ઇચ્છા ફળ આપે, સંત જન્મ દુખ ટાળે ॥ ૭ ॥
- કમળ ખરું પણ કાંટા અંગે, શ્રમર ખરો પણ ભોગી
ચંદન ખરું પણ વશીઅગ વીંટયો, ચંદ્ર ખરો પણ રોગી ॥ ૮ ॥
- પંડીતે પરને પરમોદે આપોપુ નવ ટાળે
હસ કરે મોતીને ચાગે, સમીપ બલ ન લાળે ॥ ૯ ॥
- ગુણુ ને દોશ રહ્યા છે સર્વમાં સ ત સર્વથી ન્યારા
શીવ અતુરનન સેવે સ તને, વૃંદાવંત પતીને ખ્યારા ॥ ૧૦ ॥
- નિરગુણુ નિરાલખ નિયેંપી, નિજન દ નીરદાવે
શુદ્ધ ચિત્તે સત સંગ કેતો લવસાગરમાં નાવે ॥ ૧૧ ॥
- સખ શીરોમણી સખ મુખદાયક, સકળ ધર્મની સીમા
કોટી કંપ લગી કથે ચારદા, તોય અગમ સ ત મહિમાં ॥ ૧૨ ॥
- શીરગુણુ બલ કૃણુ રામજી, સદગુર સંત સ્વરૂપે
તેહ તણુ દાસાતન કનવુ રેહવું આપ સ્વરૂપે ॥ ૧૩ ॥
- નિરગુણુ નિરંતર દરીઓ કાય માને મરજવા
સદગુર ઘાટે આવી ચડસે તે પામે રસ પીવા ॥ ૧૪ ॥
- મન વાણી પહોંચે નહિ જોને તે કાળે પ્રકાર કહીએ
કહે પ્રીતમ રવિદાસ સમજલો, અરસ પરસ મલી રહીએ ॥ ૧૫ ॥

રવિદાસજી મહારાજે અંજાર નરસેરામજી ઉપર લખેલો પત્ર

નરસેરામ ધણું શું કહીયે, શીપના ભારે બેસી નરીએ
સાધુ શ્રવણે મુણી ત્યાં જઈએ, મળી રસ પીજે દરિ

ગુણ ગાઈએ ॥ ૮૬ ॥

પ્રીત ખરી પણ પરખા નાના, માનેન ઉઠયા મળવા

અકુટી ધિયળ પડી આનંદમાં, ફગ ન દીધુ ફગવા

॥ ૧ ॥

ગુરુ જ્વાન ને શીપ ગીંગોળા, આપું પાછું લે છે

રતન માળ અંધમે એમ દાખુ, ચોંટી લોહી પીએ છે

॥ ૨ ॥

શીખ શાખા છે ગત સંસારી, રહે બધાયા નાતા

મેટા નજરે ન આણે તેને, જે હરી રંગમે રાતા

॥ ૩ ॥

જે દેવે નથી જગત રીઝાવો, સુર ન ફરીયા ફરી

નરસીયે ટોપીવાળા પુજ્યા, દિદિ વિશેષી ફરી

॥ ૪ ॥

આજ પછી એવું નવ કરીએ, અનુભવસું અરોઈ

રામ કૃષ્ણ એ સત મેળ્યા, સનમુખ બેટ્યા બાઈ

॥ ૫ ॥

એ શીખામણ હેતુ જનને માની લેજો સાચું

જ્યાં લગી સંત સેવ્યા નાહી ત્યાં લગી કથવું કાચું

॥ ૬ ॥

વાયક જાગમે રખી નીધાતા ભજની હરીને ખારે

સખી ભાવની ભક્તિ કરજો, વૃદાવન રસ ન્યારે

॥ ૭ ॥

પ્રુદ ખાવ ફના છે ખેપીયા માટે ઠબકા દોરે

રવિદાસ ઝીણા યજ નમીયા, તેણે પ્રેમ રસ પીધો

॥ ૮ ॥

નરસેરામજી ઉપર પત્ર બીજો

નિગ જાની છે નરસે રામ તમને રવિ કરે પ્રણામ

તમારી વાણીમાં બહુ વાવ, એવી શુદ્ધ ચાલવી ચાલ

॥ ૮૬ ॥

ઉતાવળા અંજારે આજ્યા મન મળવાને તરસ્યું

જાણ્યું ઘું હરિજનની સાથે, મનની વાતો કરચું

॥ ૧ ॥

સત સાત્ત્વમા શાખ દીએ છે, શ્રી મુખ ખોલ્યા એવું

સત રનેહી શ્રવણે સાંભળી, તીહાં તતક્ષણ જાવું

॥ ૨ ॥

કલીયુગનું કારણ છે એવું માને માનત ખુડયા	॥ ૩ ॥
આપણમાં અંબના તેને અનુભવ ન પુર્યા હોંડા	
પ્રેમ સુધા પ્રગટીઓ જોને, જે અશુ ખોલી	॥ ૪ ॥
ગોકુળની ગોપી સહુ સરખીયુ, દેહ દયા મર્ષ જુગી	
શ્રી રઘુનાથ અન્નેધ્યા પ્રગટયા, વેદ શાસ્ત્ર સુખ કહે છે	॥ ૫ ॥
રાસ રમયા ગોકુળમાંહી તે હમણા કયા રહે છે	
સંત વીના સંશય કણુ ટાળે, કીપા કરીને કહીયે	॥ ૬ ॥
સંત તણી શુંજર ગોળી, સમજ સુખ બહુ લઈ એ	
મળ્યા હતા ગીરનારના મંજે બેઠા રતિ ન કાળુ	॥ ૭ ॥
વરતી ઠરી નહી પણ નિઃશ્વજ, અર્ચાનું સુખનાળુ	
આદ્યંત મધ્ય મળી રહ્યાછે મેહને વરગે	॥ ૮ ॥
રવીદાસ કહે કીપા રાખજો પત્ર પ્રેમનો માગે	

—:—:—

રવીદાસજી મહારાજે ગોવી દદાસજી ઉપર લખેલો પત્ર

ગોવી દદાસ છો ગુણનાધામ, તમને રવી કહે જ્યારામ	॥ ૧ ॥
ભક્ત દારકા કેરા સેવક અમને છો બહુ ખ્યારા	
સુખમાંથી વાણી બોલો છો અમૃત ફરી ધારા	॥ ૨ ॥
અણુધકમાં અમે ભક્ત સંધાયે ચર્યા કરી એકાંતે	
એકતા મશી ત્યારે આંત્રી મેટી, અરસ પરમની વાતે	॥ ૩ ॥
તમે બાળક છો તોય સી હોતું માટે પ્રેમે પ્રધુ	
પુરા હોઈ તે શબ્દ પારખે, બલકે વાસણુ ઓછું	॥ ૪ ॥
પક્ષપાત તણું નહિ કારણ, પ્રજા લેપનું પ્રીતે	
બેદ નાહ નીરગુણ સીરગુણમાં, અનુભવ ફરી રીતે	॥ ૫ ॥
ગુરુગમસે નિજ જ્ઞાન વિચારી, કહેજો કાંટે તોલી	
કાણુ નીરગુણ કાણુ સીરગુણ, જોજો ઘટમાં ખોલી	॥ ૬ ॥
પરમ ધામ તે કહો કયાં છે, જ્યાં નહી હર્ષને શોક	
નિ વૃંદાવનનું કીયું સ્થાનક, કયાં વમે જોલોક	॥ ૭ ॥
મથુરામાં કહા રૂપ ચાતુરજી, કચ્છે ગોકુલ કહે છે	
એ લીલા કરી વૃંદાવન તે હમણા કયાં રહે છે	॥ ૮ ॥

કાસે આયા કહાં સમાયા, કહાં ધર્યા અવતાગ
 મજ વીના કાઇ બાહેર આરડો, ગોથા ખાચ ગમારા ॥ ૮ ॥
 નીની ગત જાની જાણે, જાતા આગળ કહીએ
 રથ કરે ગ્રહે આમે નવ્યાધે, સમજી સુખ જહુ લઈએ ॥ ૯ ॥
 'વખચુ' છે મહાપ્રેમથી વાચને દીવ ધારી
 દીદાસ જહે સાધુ ઉપર તનમન નાખુ વારી ॥ ૧૦ ॥

—:—:—

દીદાસજી મહારાજ ઉપર ગોત્રી દદાસજીએ લખેલ પત્રનો
 ઉત્તર

૧ મમગતી સોજી રવીદામ, ગોત્રી દ મળવા ધારી આશ
 રે માનજે પ્રણામ હમને હૈયામા છે હામ ॥ ૧ ॥
 મ અમારી છે હૈયામા, મળવા મન વોલાયે
 ૧ પ્રેમ પાત્રને નિરખી પુગલુ મુખીયા થાય ॥ ૨ ॥
 જી પ્રસાદે મી જિમણા, તે અમે કીધી નરજો
 ૨ પ્રગરે છો શીરોમણી, કી કથી શુ વરજો ॥ ૩ ॥
 ત કરીતે પત્ર પહોંચાડયુ, તેતો શીશ ચડાવ્યુ
 ૩ વસ્તુ શોધન કારણુ, એ અતરમાં આવ્યુ ॥ ૪ ॥
 ત પ્રગટ કરવા માટે, પ્રશ્ન લખ્યા છે પ્રીતે
 ૪ જનને હરખ ઉપજે, રસીક સમજે રીતે ॥ ૫ ॥
 ગુણુ માયાગુણુ ન વ્યાપે, સીરગુણુ ભક્ત વત્સલતા
 ૫ રૂપ નહિ ઝાંઝ અતર, અતાને આશ્રિતા ॥ ૬ ॥
 મ કાળને જિતપત્ત પરલે, હરખ શોક નહિ વ્યાપે
 ૬ લોકને પારપુરથ રહે, અખ ડ ધામએ રચાપે ॥ ૭ ॥
 ૭ લોકની નહી સામગ્રી, પરમધામ એ વહીયે
 ૮ સોર જાણીને લેવો હરિજન કેરે હૈયે ॥ ૮ ॥
 રથમાં ભગવાને ભડકુ છે, અજુન નારદ પ્રત્યે વાણી
 ૮ ન જનને રહેવાયો નિશ્ચે લેજો જાણી ॥ ૯ ॥
 ૯ રહિત ધરિયા જીવનની, ઝરણા રૂપી કેવી
 ૯ સેવા સ ગ આણુ ૬ નિજ વૃદ્ધાવન મેલી ॥ ૧૦ ॥

- આપો આપ આનંદ ઊપભવ્યો, નિજ જન્મવન ચોડા
થોડા થોડા સગજન સ એ, એ જાણો ગોલોડા ॥ ૧૦ ॥
- આદ અનાદિ સગજનસ ગે લીલા સાર ખીરાજે
વધે ઘટે નહિ શુણ અનોખી, સદેવ હખી તે સાજે ॥ ૧૧ ॥
- ચારબુજ એ જુજ વખાણી, અન ત જુજ અપારા
આવે જાપ તે એના કહાવે, એ અયોડીક અવતાન ॥ ૧૨ ॥
- પાંચ તત્વનો નહિ પસાગે, દિવ્ય રૂપ લગવ તા
ખાજી ભેદ જ ખુગે ન જાગે, મમશા સમજે સ તા ॥ ૧૩ ॥
- જોગળ જોગળ એક વીચાજે, લીલા એમની એમ
પીંડ આઠાહ બ્યાપક પુરશોતમ, સુત્રમણીએ જેમ ॥ ૧૪ ॥
- સમદર ભેદી જમના આવે, સ ગી મજ તે આયે
રીવર મજ ખાર જલ પામી, રવાદ પોતાનો દાખે ॥ ૧૫ ॥
- સુરજ કીરણ સમીપ છે પણ, કાંઈ એક દોષ સામી
પુ ઠ પડી ત્યાજે વીમુખ લાવ રૂપ વીશેજે ખામી ॥ ૧૬ ॥
- સરવે વસ્તુ સ ત સમાગમ તે મધે લઈ નિરણે
દારકાદાસ પ્રતાપે પરખી ગોલી દ જન્મગુણ વરણે ॥ ૧૭ ॥

—:—:—

॥ રવીકાસજી મહામાજે ગોરજી ઉપર લખેલો પત્ર

- વાયાગુણ ગરજના ગાય, પ્રીતજનને મહારસ પાય
બળ શક્તિનું દે આ જગમાલી, મોટા હુટયા બહુ એક ટગ માંય ॥ ૧૮ ॥
- સુરત કઠાવે હરિચરણથી મેલાનું મુખ દેખે
સુરનર ઠગીયા મોહ વળગીયા, સમરણ ગુણ અયેખે ॥ ૧૯ ॥
- અહરુપતિ ચ દ્રવી વાતું, તે ચ તાથી નહિ જાની
મંત થકી શીખામણ ઝાઝી જાની લેશે માની ॥ ૨૦ ॥
- લખના કેરા લોચનીયામાં, અહ મુખ બહુ અ જાયા
મંદા અનુલવમા આડ કરેજે, સખદ પ્રકૃતિ માયા ॥ ૨૧ ॥
- કટાક્ષ લોચન કામનીતે દેવ તણી છે દુલી
અભા સંકર પારાસરને પજમાં લીધા ધુલી ॥ ૨૨ ॥

નૃત્યા કરે મન ગાન મેલી, ભેળી મન મોરારી	
લક્ષ્ય સુકે હું કેવી ન્યારો, કારણ કુંજ વીહારી	॥ ૫ ॥
વેદ વેદાંત આગવત કરો, અર્થ કરે અતી ઝીણા	
કનક કામની હાથ વેચાયા, પડીત પડિયા ઝીણા	॥ ૬ ॥
કામની રૂપે કાળ ભમે છે, વંચુવને તે વેરી	
નારદ સરખા મોહ પમાડયા, દષ્ટે હરખે હેરી	॥ ૭ ॥
અહીને પય પાય અતી પ્રીતિ, દુધતણુ વખ થાય	
એવખ અનપયા નર આરોમે, નિશ્ચે પ્રાણ પલાય	॥ ૮ ॥
સંગીને પરમેદ કરીને, જતન કરીને ઝડીએ	
ખાશે વાધણુ વાટ ઘાટમાં, જો લવ ચડીયા હડીએ	॥ ૯ ॥
કમલ શ્રમરને હંસ તણી ગત, જુજવી ચાલે વરતી	
કમળ ઉદારી શ્રમર સુવાસી, હંસ પરખીમે ચરતે	॥ ૧૦ ॥
૩૫ પ્રેમનું છે અતિ ઝીણું, ખગાકાર વૃત્તિ થાય	
દેહ બાન ભુલ્યાં ગોપીજન, ચિત્રમણ્ણી કાપ	॥ ૧૧ ॥
પ્રેમ પુરૂષ તો સદા આનંદી, અમલા અંગે રીઝે	
પુરૂષે પુરૂષ મળે દુખભારી ઊઘટા ખાલી ખીજે	॥ ૧૨ ॥
જપ તપ તીરથી જોગ જગજત, સુપને હરિ ન રાચે	
પ્રેમભક્તિ પુરૂષોત્તમ રીઝે, રવિદાસ નેહ સાચે	॥ ૧૩ ॥

રવીદાસજી મહારાજ ઉપર ગોવીંદદાસજીએ લખેલો

પત્ર

રવિ તમો ગુણના ગ્રાહી, સંત લક્ષણુ સર્વદાહી	
ગોવીંદ કહે છે વાત વખાણી, શુધ્ધ બુદ્ધિ જન લેશે જાણી	॥ ૨૬ ॥
સુગંધ શ્રમર કમળ કેરી, ચાહ ધણેરી જાગે	
કમળ બલ ચરણમન મધુકર, બિપમા કહું શીઆગે	॥ ૧ ॥
નીર સદા એક રસ બધું છે, જોકજ ચાલે ટેડી	
જળો બુદ્ધિ જન જુગત ન જાણે, મન ઉપજવે જોડી	॥ ૨ ॥
કમળ સદા જલ મળે મળે, જગની ગત તે જાણે	
અરસ પરસ કારણ આનંદી, પોતાને પરમાણે	॥ ૩ ॥

જલજ જોડેનો ગુણ છે નારો, જલ તે સદેવ સારો	॥ ૪ ॥
સ્વાંત બુદ્ધ મુખ સીધ જામે, અડી મુખમે ઉરધારો	॥ ૫ ॥
શુદ્ધ બુદ્ધિ વસ્તુને પામે, નિય જડ મન તે ઘેભે	॥ ૬ ॥
સાર અસારને અસત સત, બેદી જનને ભામે	॥ ૭ ॥
વિધી પ્રપંચ વિસ્તાર સઘળે, જાણે તેનો આશે	॥ ૮ ॥
કમળ જમરને હ સ સમ્યા છે, સાર વસ્તુ શોધી	॥ ૯ ॥
હ સ બુદ્ધિએ કરે નીવેડો, નરનારી પરમેથી	॥ ૧૦ ॥
માર વસ્તુ કરી સ યત્ન, અસત દીકુ ત્યાગી	॥ ૧૧ ॥
આકં પહારે અખડ ઝડ લાગી, અધીક પ્રભ અનુરાગી	॥ ૧૨ ॥
અષ્ટ પદારથ સ્વરૂપ હીસે, બેદુ જનને ભાસે	॥ ૧૩ ॥
રસીકની ગત રસીક સમજે; જાણે તેનો આશે	॥ ૧૪ ॥
હરિ હરિજન કેમ તોલ વરણુવ તે કેમ યાવ	॥ ૧૫ ॥
શેર સહજ સમતોલે આણે, મેર કેમ કહેવાય	॥ ૧૬ ॥
અરસ પરસ અનુભવની વાતે, પુરણુ સુખકું આપ્યું	॥ ૧૭ ॥
બાલક બુદ્ધિ પરી જિતર આપો, તે સાચું કરી થાપુ	॥ ૧૮ ॥
સંત સમાગમ સદગુરુ સેવા, સાર પાયા સારા જનથી	॥ ૧૯ ॥
જન ગોપી દ નમે કર જોડી, મહેર કરોને મનથી	॥ ૨૦ ॥

—:—:—

નાગર લાકતે રવીદાસજી મહારાજ ઉપર લખેલો પત્ર

નાગર લખે છે રામ રામ, રવીદાસ ધન તમારું ધામ	॥ ૧ ॥
અવની જીપર જિદય થયા, ભક્ત નામ ધરાયું	॥ ૨ ॥
પતીત જનને પાર કરાવી, નીરબે નામ ડેરાવ્યું	॥ ૩ ॥
વિચીત્ર વંશુવ વેપ સુંદર દીસ તા દયાળ	॥ ૪ ॥
ભાવ નિવડને માલાકંઠે હ સનો છે હાળ	॥ ૫ ॥
પરમારથમે વસ્તુ જાણી સદગુરુની સમસ્યા	॥ ૬ ॥
અનમે અંકુર જિગ્યો સારો આવી છે મહાદયા	॥ ૭ ॥

જાણો છો સર્વેના મનની વારે વારે શું કહીમે
 અગીયાનું અજવાળું કેટલું તે જાણુનું હમે ॥ ૪ ॥
 અધુરને પુરા મળેતો ચીત યોખું યાય
 પારસમણી લોહાને પરસે, કંચન તે કહેવાય ॥ ૫ ॥
 હુ સ મંડળી શોભતી સુ દર રાત્રી થી આપુ મળે
 દર્શન થી દુખ જાય સર્વે, રઘુનાથ સ્વામી મળે ॥ ૬ ॥
 શેરખી ગામ સદાય તિરથ જહા તમે તો વચીયા
 દર્શનથી દુર જાય પ્રાયશ્ચિત, અધના ઓધ ખસીયા ॥ ૭ ॥
 પ્રીત કરીને પત્ર લખ્યું છે મનમે માની લેને
 દાસ નાગર કહે કર જોડીને એકવાર દર્શન દેને ॥ ૮ ॥

સાખી

અવતી ઉપર બિંદય થયા પવિત્ર કીધો ખંડ
 રવીદાસ ર ॥ રહસ્ય છો દુષ્ટને દેવા દડ ॥ ૯ ॥
 મેં અસાની કહ્યું જાણું નહી, દુમહો ગડે દયાળ
 નાગર રંક શરન આયો બિનકે કોન હવાળ ॥ ૧૦ ॥

રવિદાસજી મહારાજે આપેલો નાગર ભક્તને

ઉત્તર

નાગર ભક્ત વળખ્યું નામ, કહે છે રવિદાસ જેરામ ॥ ૧૧ ॥
 સેન વ સમાં ભક્ત નિપન્ના, રાખી સહુ મરજદા
 સ્વર કરી કીર્તન કરો છો આણી પ્રેમ અહ્હાદા ॥ ૧ ॥
 સાચો આશરો રાધે વરનો લીધો છે લેહ વાણી
 કુવકરણી કુટારો મેલી લીચમાં અમૃત વાણી ॥ ૨ ॥
 ઈચ્છા છે મળવાની મનને હેતે હરિ રસ પીજ
 સત સંગતનો મોટો મઢીમા લાહો ધણેરો લીજ ॥ ૩ ॥
 વાત પચાની વાત કરીયે શ્રવણ ધરી સાંભળને
 તનની તનતા મેલી કરીને એકવાર આવી મળને ॥ ૪ ॥

સમસા સેજે સદગુર કેરી તે સહુથી છે ન્યારી
 સનકાદીકને અતિ અગાધ, વસ્તુ અપાર વિચારી ॥ ૫ ॥
 વેડેવમાં વાસ તમારો, સાધુજન આજ્ઞા
 ધન તમારા માત તાતને, જોણે તમને જાયા ॥ ૬ ॥
 રવિદાસ કહે છે મહા પ્રેમે, જોને પત્ર તપારી
 પરખો નરખો સચળે સરખો, અખંડ એક અવીનાશી

—:—:—

અમર પિયાયા મારા ગુરજીવે પાયા, મદમસ્તાન હું કરું દીવાના
 અમરાપુરની આશ કરોતો છોક દીયો અગ્રીમાના ॥ ૭ ॥
 કીતના હે લંબા કીતના છોટા કીતના હે બ્રહ્મકા અનુમાના
 સાર્ધ સાહેબકા ભેદ જતાવે ધરો કુડા કુડા ધ્યાના ॥ ૧ ॥
 આલથી ઊંચા પવનથી ઝીણા, આલ અપરંપારા
 વધે ઘટે તેને રાખે જરાખર, કાંચમ હે કીરતારા ॥ ૨ ॥
 ભેદ વીનાનો ધરોધર ભટકે, મુરખ લગવે જીલટા જાના
 આપના ન સુજે પથરાને પુજે ધરે સાહેબના ધ્યાના ॥ ૩ ॥
 પ્રતિત વિના પંડીત કહે વાણા, મરવાંચે પુસ્તક પાના
 પ્રતીત જોતી વાળી વળે નહિ પંડીત નામ ઠેરાયા ॥ ૪ ॥
 અમ નહિ આવું અખનહિ જાણું, અખ નહિ ધરું કુડા ધ્યાના
 રવીદાસ ગુરુ ભાણુ પ્રતાપે, લખી આપેલ પરવાના ॥ ૫ ॥

—:—:—

સાખી

મુળ કમળથી જાપડીને રહે કમળમાં ખોલે
 નામી કમળથી મારી સુરતા ચલી, જોભી ત્રીવેણી માં ડાલેરે
 એવી ઝણુણુ ઝાલરી વાગીરે, મેતો જોયું તખ્ત પર જાગીરે
 મને સંત મન્યા સોહાગીરે, જોડી મધુરીસી મોરલી વાગીરે ॥ ૭૬ ॥

સત નામ ઘોડો સણુમારીયો, લેહની કરી લગામ
ચાદો સુરજ દોતુ પાવડે, એનો ચડનારો ચતુર સુબાણુરે ॥ ૨ ॥

ગગન મહામાં ગોખલો, નર સુતો નિરધાર
ત્રણ પુરુષ એની સેવા કરે, રામ કળીર રણુ કારરે ॥ ૩ ॥

સદગુરુએ અમને ઊરમાં લીધા, માયાં મોહનીના બાણુ
વીચાર કરો તો વેદન બાણુ, ભીતર પ્રગટ થયા ગુરુલાણુરે ॥ ૪ ॥

સોહ સોહ તારા ઘટમા વસે, સુરતા કરે એની સેવ
બાણુ પ્રતાપે રવિદાસ કહે, મુને મળીયા નિરંજન દેવરે ॥ ૬ ॥

—:—:—

રવી સાહેબ તથા ખીમ સાહેબની જ્ઞાન ગોષ્ઠી

સદગુરુ લાણુ તણા દો બાલક, જેમદાસ રવીદાસા
ઊનકી ગોષ્ઠી કહુ ગુરુ ગમસે, અતર પ્રેમ પ્રદાશા ॥ ૧ ॥

ચવે ગાયને ચીતમા ધરે, દુરમત થાએ દુરા
કહે કુવરજી નજરે નરખ્યા, પ્રગટ રાની પુરા ॥ ૨ ॥

ગુરજર ખંડમે મહા ગુરુ રાની, ધીરા ગુણુ ગ બીરા
મળ્યા મહત ને થઇ આતુરતા, તુરત લગાયા તીરા ॥ ૩ ॥

મહી કાઠે રે ગામ શેરખી, મળીયા દો ગુરુ લાઘ
પ્રેમ સહીત પુછે ખીમદાસા, અતરકી ઓળખાઈ ॥ ૪ ॥

ખીમ:—આશિષ કરતે આયા તુમ પાસા, સદગુરુ કહ્યા સમજાપ
રવીદાસ ગુરુલાઘ તમારા, ઊનકુ મિત્રીયો બધ ॥ ૫ ॥

મળતા મહા સુખ ઊપજ્યા, તાપ ત્રીવીધિ ટળીયા
ખેમ કહે અગ કરો ગોષ્ઠી, મનકા મેરામ મળીયા ॥ ૬ ॥

પત્રિયમ દેશસે હમ ચવ આપે, દર્શન કાન તિહારા
અવણે સુણુતા નજરે નિરખ્યા, દહા ઠયાં હમારા ॥ ૭ ॥

રવી:—બહોત કીપા હમપે કીની, આપહો બડા બડેરા
દેદરિ દુખ સખહી લાગ્યા, બડખાજડ ગુરુ કેર ॥ ૮ ॥

- ખીમ:—છોટા બડા જગતકી રીતી, બુઝે સો બડ માની
સત સરૂપ કહો ગુર શબ્દે, મો હમ લેવે માની ॥ ૯ ॥
- રવી:—હમ પુછત હે પ્રેમ પ્રીતસે, અંતરકી ગત કહીયે
જેસી હોધ તેસી સત ભાખો, લલ તબી ગત લહીયે ॥ ૧૦ ॥
- ખીમ:—જાન ધ્યાન ને જોગ ભોગ મે, ગમી રહ્યા રામૈયા
સકલ જીવનમે સાહેબ વ્યાપક હમ મુશીયા સો કહીયા ॥ ૧૧ ॥
- રવી:—અગમ અગોચર નામ નિરતર, સત સ્વરૂપ હે સ્વામી
સો કેસે કરી હરદે પ્રગટે, અનુલવ અતર જામી ॥ ૧૨ ॥
- ખીમ:—પંચ તત્વકા સખ વિસ્તારા, કહો કિનકા કીડના
તત્વ તત્વકા કરો નિવેડા, તો પ્રગટ પરમાના ॥ ૧૩ ॥
- રવી:—ત્રી ગ તોયને નાજી પૃથિવ, રદે પ્રગટ આકાશ
કંઠ પવન ગત ગુરગમ પેખો, નેણે તેજ પ્રકાશ ॥ ૧૪ ॥
પૃથિવ જે ચી ગુર શબ્દમે, આકાશ પેકી જાઈ
તત્વ તત્વમે જાય મીલાયા, અરધ ઉરધ સમાઈ ॥ ૧૫ ॥
જોત અખંડીત નાર મુખમણા, વાંહા સીંધુકા મેળા
કિનકી આગે જો બતલાવે, સો સદગુરકા ચેલા ॥ ૧૬ ॥
એ કુન્દીહે સદગુર કેરી, આપ અખી દેખાવો
બડે જ્ઞાતહો સદગુર જોસે, સાચ કહી સમજાવો ॥ ૧૭ ॥
- ખીમ:—ખરી નિશાની સદગુર કેરી, પ્રગટયા આપો પરયા
અરધ ઉરધકી કીતહી આગે, મુખ કરત હો ચરયા ॥ ૧૮ ॥
- રવી:—નાદ સરૂપી જોત કહાવે, તહા હમ મનવા રાચો
અનાદ પુરૂષકી ખબર ન જાની, તખ લગી મતો હે કાચો ॥ ૧૯ ॥
- ખીમ:—નાદ શ્રુંદકા એકહી ખેલા, મનમે કરો વીચારા
કિનકે આગે કહુખી નાહી, સખ કિનકા પીસ્તારા ॥ ૨૦ ॥
- રવી:—હમ હમકુ કહા કહી સુનાવે, ગુર ચેલા બડલાઈ
નાદ બુદ મીલી એક વિસ્તારે, સખહી પરલે જાઈ ॥ ૨૧ ॥
- ખીમ:—પરલે પી ક કીયા હમ પરગટ, શબ્દ બહારહી ખોલે
નાદ સરૂપી સચરાચરમે, ચઈ રહ્યો ઝાકમ ઝોલે ॥ ૨૨ ॥
- રવી:—નાદ શ્રુંદ હમ કયા કહતહો, નાદ નિરંજન રાઈ
અંતે જાતા એજ પરલાગા, અસંખ જુગ અથડાઈ ॥ ૨૩ ॥

- ખીમ:— મોહું શબ્દ સદગુર જતાયા, આંત કરેક સંત ઓધરીયા
આદ આંત મધ એ વિશ્વામે, કીક કરીને ઠરીયા ॥ ૨૪ ॥
- રવી:— સોહું શબ્દ તુરીયાને નાકે, મેરમને મન આવે
ગુર શબ્દ ખોટા નવ થાય, વિશ્વાસે વળગાવે ॥ ૨૫ ॥
- ખીમ:— વિશ્વાસી સખદી તે જીતે, જે ગુર શબ્દે રહીયા
નાદ સરખી સચરા ચરમે, અખંડ આતમ લહીયા ॥ ૨૬ ॥
- રવી:— જ્ઞાન ઉપામના કર્મ જોગસે, સદગુર ધર ન્યારા
તુમનો સમજ માઠી સમાયા, જુગ ક્યું ઉતરે પારા ॥ ૨૭ ॥
- ખીમ:— વધું અવજું સચરા ચરમે, હુમરે સખદી એકા
તુમ તો અર્થ અમીમાન લઈ જોડો, દીક્ષ જીતર હે ટેકા ॥ ૨૮ ॥
- રવી:— ટેક હુમાર એક નામજી, સમર્થી મન આણું
પાર જ્ઞાનમે પરચા હોવે, મોઈ સંત પરમાણું ॥ ૨૯ ॥
- ખીમ:— ખાર પંથને ખટ દરજનમાં, આંત કરી સત એવા
સખદી માંડી હે અનીનાથી, મો ક્યું જ્ઞાપ મેવા ॥ ૩૦ ॥
- રવી:— વાહા માંડી જે વીંટાયા, વા રંગે તુમ રાયા
જાના રાખે સનકુ માને, મો સાહેકાળા સાચા ॥ ૩૧ ॥
- ખીમ:— કોણ તમારા જાના જોતીયે, કોણ તમારી જોખા
કોણ તમારો શબ્દ જોતીયે, કોણ તમારી ટેકા ॥ ૩૨ ॥
- રવી:— ખીરહ હુમારા જાના જોતીયે, સત હુમારી જોખા
સદગુર શબ્દે સોહી ધર પાયા, નામ હુમારી ટેકા ॥ ૩૩ ॥
- ખીમ:— કોણ તમારી માગા જોતીયે, કોણ તમારી કંઠી
કોણ તમારી અવણી જોતીયે, કર્મ પ્રકારે પેરી ॥ ૩૪ ॥
- રવી:— મન હુમારી માગા જોતીયે, પવન હુમારી કંઠી
સુરત હુમારી અવણી જોતીયે, ઉનમુની લેકે પેરી ॥ ૩૫ ॥
- ખીમ:— કોણ તમારી ટોપી જોતીયે, કોણ તુમારી ફેંટી
કોણ કવંગી શીરકે ઉપર, કેમે સેલી વીંટી ॥ ૩૬ ॥
- રવી:— ત્રીગુણ રહીત મે ટોપી પહેરું. મનજા બાંધુ ફેંટી
કર્તા કવંગી શીરકે ઉપર, સેજ સેલી વીંટી ॥ ૩૭ ॥
- ખીમ:— કોણ સુમરણી તુમ સુમરતહો, કોણકે જાળકર થાપો
પીછી લેકે જગત પરમેહો, ઉનકા જવાળ આપો ॥ ૩૮ ॥

- રવી :—સમાધ સુમરણી કુખળ દાસી, પીંછી પ્રેમ રસ બીની
સદગુર શબ્દે લહુ નિરંતર પરમાતમકું ચીની ॥ ૩૯ ॥
- ખીમ :—પાખંડ પરપંચ કંબુન માનું, મન ઘોળા તન લાલા
શબ્દે શબ્દે દીયો જતલાઈ, કયું જોજખ્યા દર હાલા ॥ ૪૦ ॥
- રવી :—સાચ તણા તુમ શબ્દ પરખ્યો, દેખો દીલમે ખોળી
ઘર ધ ધામાંદી શુચવાયા તુમ કહા જાનો ખોલી ॥ ૪૧ ॥
- ખીમ :—ઘરમે ખને નહિ લીનતા સુનમે સુરત લગાયા
તન જોગી મન જુગત જગો માયામેં ભરમાયા ॥ ૪૨ ॥
- રવી :—સુન્ન સુન્ન કહિ સખદી બુધ્યા, તીન દેવ સંસારા
સુન્ન વીથવાસે જે નર રહીયા નભ અવતર્યા તારા ॥ ૪૩ ॥
- જખ લગ સાચી વરણ નખીની બિડે આકાશે ગીધા ॥ ૪૪ ॥
- સુન્ન સુન્ન તુમ કહા કહતહો મનજા મન ડોવાવે
કોઈકે અવંગી આપ જોજખે સુનમે નાદ સમાવે ॥ ૪૫ ॥
- સુન્ન મેં નાદ સમાવે સદગુર મેં કહા જાનુ ગોતી
ચદ મુરજ એક ધર આણો, પ્રગી અગમજ જ્યોતી ॥ ૪૬ ॥
- એહી સુન્નમેં શબ્દ સમાયા હિનઆમે મગરરા
સુરત તુરત થકી નિજ માંદી ગેખી તુરપર તુરં ॥ ૪૭ ॥
- ઈસ ધરકી કોઈ ખખર ખતાવે સો પારખી હે પુરા
લક્ષકુ જાઈ અવક્ષમે લાવે વરસે નીરમલ તુરા ॥ ૪૮ ॥
- ખીમ :—અનંત ક્રોડ જે સંત આધરીયા, પ્રેમ ભગત પરખાઈ
ઘટ ઘટ માંદી નાદ સરખી અક્લ કલ્યો નહિ જાઈ ॥ ૪૯ ॥
- રવી :—જખ લગ સદગુરકુ નહિ પરચા, નામ નિશ્ચેનહિ ભાધ
તખ લગી આવા ગમન નહિ છુટે, પ્રેમ ભગત વહીજાઈ ॥ ૫૦ ॥
- ઘટ ઘટ માંદી પરખલ અદોતો, આઈ નિકસો મેદાના
શીવ શક્તિકા વાડા તોડકે સાચ લહો નિશાના ॥ ૫૧ ॥
- ખીમ :—શીવ શક્તિકા વાડા તોડકે કહો કાન નિકસા બહારા
ઘોખે આયા સો પરતાયા, મારગ ખાડા ધારા ॥ ૫૨ ॥
- રવી :—ખાંડાધાર તુમકાન ઠેરાવો કાન ગુરકા ખેલા
હિન મારગકા મરમ ન જાણો લકપણે કરા જેવા ॥ ૫૩ ॥
- ખીમ :—મીન વીહંગ તુમકુ જતલાયા સદગુર દીની કુંચી
કીડીકી ગત કાકુ જાને તુમકુ ખાત ન રચી ॥ ૫૪ ॥

- રવી : —ઝીણા મારગ રહિત વાસના મોપે અદેશા એસા
શીરાકું લઈ ચોરાશી ડારો આપ તરોગે કેસા ॥ ૫૫ ॥
- ખીમ —ખ્રમ બેદી એક જનક વીદેહી, શુકજીને ખતલાયા
સુભર ભરીયા સાહેબ ઝાળખાયા, અ તે ખ્રમ છોડાયા ॥ ૫૬ ॥
- રવી : —જનમ તણા એક શુકજી જોગી ગર્ભ વાસમે કહાવે
કૃમીદ પાપી જો પરમેદે ચોરશીમે જાવે ॥ ૫૭ ॥
- ખીમ : —ઊલટી રીત અવીગત કેરી જહા જસા વહાં તેસા
સાય જુકકર જુક સાયકર ખોત જાનકા વેસા ॥ ૫૮ ॥
- રવી : —એહી અરથ અનોખમ લાગે રતીતે ઠેરાઈ
જન લગ મન માયામે અટકે તનલગ આવે જાઘ ॥ ૫૯ ॥
- ખીમ : —જળ લગી કાયા તળ લગી માયા તુમકાયા નહિ ધારી
લઈ સવે સોખી સદગુરને રહીમે આજ્ઞાકારી ॥ ૬૦ ॥
- રવી : —કહા ભાઈ માયા અરપીમે તો, મન વસ કદી ન રહેવે
મીઠું બોલે સમકુ રીઝાવે અતર માયા ગ્રેવે ॥ ૬૧ ॥
- ખીમ : —જો કરતા સો સદગુર કરતા, સત ન આજ્ઞે આપા
શીરકે ઊપર બોજ ન લેવે કંગડુ ન લાગે પાપા ॥ ૬૨ ॥
- રવી : —મનસા નારી ઠગની ભારી વીન ધારીકુ જાગે
વાસના ઝગટે મન લુલાવે સંત પુકારે આગે ॥ ૬૩ ॥
- ખીમ : —માયા ખલમે ખલ માયામે અરસ પરસ હે ભાઈ
અમારે મનતો એક ખલ હે, તુમ બહોત કરત હો ચતુરાઈ ॥ ૬૪ ॥
- રવી : —એક ખલ બોલે નેહિ ચાલે, તુમ રાહ પકડીયા આઠા
વીખીયા માહી બહુ વીટાયા સિપ ચોરાસી પાઠા ॥ ૬૫ ॥
- ખીમ : —વધ ખોટ આવે નહિ હમકુ, કુક કપટસે ન્યારા
જો કાઈ જોજ લેવે શીર અપને બચે નહિ બીચારા ॥ ૬૬ ॥
- રવી : —કુક કપટ તુમરે દીવ નાહિ તબ વીખીયા કાહી બતાવે
આકાશેથી જ ॥ જિતરી ફેર બ ધાગે દાવે ॥ ૬૭ ॥
- દાવા તુમકુ દુખ દીખવાવે ચેલા બ ધન માહી
તુમ જા પડો સુરત તમારી ચેવા છોડો કે એકવાઈ ॥ ૬૮ ॥
- ગુર કરે ને પડે વિમેમે તારે અ ધા ચઠશે
બચને બાધ્યા સુન ગુર ભાઈ ગોયુ ખાવુ પડશે ॥ ૬૯ ॥
- ખીમ : —ધિતની સમજણ હમકુ નાહી, એ ધુ ચવણ હે ભારી
મહા વસ્તુકી ચાલ તમારી કયું કહ હોવે ન્યારી ॥ ૭૦ ॥

રવી . —સવે' નીવેડા સખ્દે સખ્દે ટુમકુ ખતલાયા ન્યારા
અખ વાડાકા બંધન તોડો નામ ગ્રહો નિરધારા ॥ ૭૧ ॥

ખીમઃ —એક પુદકા લુગ લિપાયા જોગી ખીર ફકીર
એક પુદ સકળ ઘટ વ્યાપક કહા રંક કહા ખીર ॥ ૭૨ ॥

રવી : —સમજણ સાચી કરી લો સખ્દે છોડો જુડી આશા
એહી પુદકુ થીર કરી રાખો નીરબે થાઓ નિરાશા ॥ ૭૩ ॥
નિરબે થાઓ નિરાશા ભાઈ હોઈ કમંકા નાશા
મોહ બંધન છુટે જખહ સા કટે કાલકા ત્રાસ ॥ ૭૪ ॥
તીન પોર થુ ચગ્યા ચાલી સખ્દ માર બહુ લાગ્યા
ખીમદાસકુ' ખરા ખતાયા સ સય સગહી લાગ્યા ॥ ૭૫ ॥
મૌન મંડી બેડે દોભાઈ રીધ અટોણુ આયા
દેહી વીદેહી જ્ઞાન અપારા ખેમદાસ સમજાયા ॥ ૭૬ ॥

અટોણુવાયઃ—અવાય વાણી અબોલ મોલે રંગ ખેર ગી રીઝો
અગધ વસ્તુ રવીદાસ ખતાવે સત સખ્દ ગ્રહી લીન્ને ॥ ૭૭ ॥
હમ આમે પરદેશી પંખી કુકુ' કબુ ન બોલા
નેહ ત ત ટુમકુ ખતલાયા, હમહી સખ્દ કો તોલા ॥ ૭૮ ॥

ગેખીવાયઃ—ગેખીકહે ખતરા મત રાખો, ખીમખરી નીશાની
સતસખ્દ જોણે નહિ લક્ષી, માપાએ લીના તાણી ॥ ૭૯ ॥
એ ગેખી હે ગુમ ગુજડા, જોડી સંકટ નાવે
રતી રેખ જો સંસય રેવે ફેર ચેમીંશી ખાવે ॥ ૮૦ ॥
ભાણુ કખીર રવી એકહી અંગા લુગત કરીને જાણો
રખ અરખી વ્યાપક વસ્તુ સો પરગટ પરમાણો ॥ ૮૧ ॥
ખીમદાસકા ખતરા લાગ્યા આયા અનલે માંહી
ખાદેર ભીતર સખ્દ સત પાળે આવાગમવ મીટાહી ॥ ૮૨ ॥
તખ ખીમદાસે શીશ નમાયા લાગ્યા દીલકા ધોખા
સેજ મુન્યમે બાઈ સમાયાં મટીયા હખં ર શોકા ॥ ૮૩ ॥
ખેમ કહે અખ ખતરા લાગ્યા, શામદાસ સાય પાયા
જીવન પ્રતીત આઈ ઠેઠડી અમર પુરુષમાં સમાયા ॥ ૮૪ ॥
સદગુરુકા સખ્દ ગ્રહીને વાડા તોડી ચલીવા
અલ અન્નિમ ખાળી વાસના અમર પુરુષમાં લખીયા ॥ ૮૫ ॥

સદગુર શબ્દે પ્રેમ પ્રીતસે રવીદાસ રંગ લાયા
 આન ધરમકા ગદ છોડાયા મનકા મતાં તોડાયા ॥ ૮૬ ॥

સદગુરુની સાન ગ્રહીસો પોયા સત નામ પહિયાના
 સદગુર સમીપ કહે કુંવરછ, મેજે સેજ સમાના ॥ ૮૭ ॥

કવીત ૭૫

લાણુ લલા સત ભેદ છાપ સત નામકા અકા
 ખેલા સખહી માંહી મહા વરતી પુરણુ ડકા
 આપે ન્યારા હોઈ મોટપ ઓર સીરન દીની
 શબ્દ ગ્રહા સત જાણી, ધન ધરમકા કીની
 પરમેદી સખ જહાંત ભેદ નીરાઘા રાખીયા
 નખીયા કઈ નરેશ ફલકા કાંઈ ન દાખીયા ॥ ૧ ॥

આયા અવખ અવાજ ચક્ષનકું ચેતન હોઈ
 અકલાયા ફલમાંહી શુંજ સો કહું સુનાઈ
 ખોજ વીચારીમાંય અંસ અપના સંભારીયા
 કેન દેશપે જાંઘી ધ્યાન દુરદામે ધારીયા
 આપા પુરસ પહિયાન ફલણુમે ચલે શુંસાઈ
 સોધ લીયા તખ અંસ મીલી અંતર ઓજખાઈ ॥ ૨ ॥

કરી શુંજ પ્રગટ જિનગર બેટે રવીદાસા
 ગ્રહા નેજ જખ હાથ કાલકુ પડીયા ત્રાસા
 આતમ તત્વ વીચાર, ખાત ઓર ન ધરે કાના
 દશન ખટ પ થ ખાર બેખસે રહે સનમાના
 આપે ન્યારા હોય નીરંતર નેણુ આપા
 શબ્દ ગ્રહા સત લાણુ ફેરા તુરંત મીટાયા ॥ ૩ ॥

લાણુકે ધરેમે સંત પ્રથમ પરતીત વખાનું
 જિનગર રવીદાસ, સંત ટેક પ્રમાણું
 સતગુરકે શીશ હુવે મહા નિરમલ દરીયા
 મનમાં આણે જિંત લવસાગર કળુ ન તરીયા
 રવીયે સુનાયો શબ્દ ગ્રહોસો જીવનદાસજી
 મન જોખનકો માર છુટયો, તનમાં હુવે પ્રકાશ

સદગુરૂ ગ્રહે બે હાથ દેશમે પહેંચે બાઈ
 મુલ પ્રતીતી ઉપદેશ પંચકે બાર સમાઈ
 ફેર માસ ઝત્રીસ શબ્દ ગ્રહો શામદાસા
 ભાંગ્યા સખહી ભરમ અંતરગત લયા ઊંબસા
 ગ્રહીહે નામકી ટેકે સત સ્વરૂપ પ્રકાશા
 મરજીવા સદામન સદગુરૂ રૂપ સમાસા

॥ ૫ ॥

પોત્યા પરગટ દેહ આંડી જળ મનકી છુટી
 મરીયો થાપ ઉથાપ કરમકી સાંકળ ટુટી
 બેમ ગ્રહાનિશાન, પ્રગટ આરતીમે ભાખ્યા
 અનહદ ફેરીસુધ્ધ ભઈ જળ આપા નાખ્યા
 સતનામકી લહારસે ભાણુ કમ્બીર ઠેરાધ્યા
 જાકો જાહી મન તાકો તાહી સમાધ્યા

દોહરો

શીખર કળસ ચદાધ્યા, સુણોસ ત ચીતલાય
 કુંવરજી તામે લખ્યા કલસ ચદ્યો હે જાઈ
 સતાશી દોહરા આદકે, ખટ કીત પુની તાસ
 બિભે દોહરા અંતકે કહે કુંવરજી દાસ

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

કુંવરજી કૃત જ્ઞાન ગાઠી સ પુણું

ઓધવજીરે એક અરજ હમારી, વાવાજી એક વીનંતી હમારી,
 કહેજો જદુપતી રામને

॥ ૨૬ ॥

કેમરે યમા મારા નાથ નમેરી રેહા
 જીવન કેમ રે જીવાયરે, જળ વીના જોમ મીન વસોયાં
 એમરે અમારા દીન જાયરે

॥ ૧ ॥

ત્રીકમજી તમે કેમ તરજોડોરે, મરીએ મહાવીખ ખાછરે
 આતમ હત્યા હમે દેશ હરીને, ઓર નથીરે ઉપાઈરે
 તમે છો મારે ઘાટ ધરેણા રેહાં જાણોડો જદુરાય રે
 નીરધનીયાને ધન નામ તમારું, કોટી ધ્વજ કહેવાયરે

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

પુરેવ જન્મની પ્રીત હમારે, મોહન કેમ મેલાયરે
કહે રવીદાસ સન ભાણુ પ્રતાપે, આવા ગમનં મટી જાયરે

॥ ૪ ॥

—:—:—

શહેર વાસહી ધામ નામ નવ ખંડમે પ્રાણ
ભાણુ જગત ગુરુ દેવ રાવ રંક ગખી માણ
પલ પવ પરચાદીન બ્રહ્મ વેતા બ્રહ્મ જ્ઞાની
હું જ દીયા જીઠાય ઉપ કીયાહે પાની
તીન લોક મે સાર શ્રીરામ નામ રટલાયે
અનંદદ હુની સુની શબ્દ, પાર પરમાતમ પાયે
અરૂં મતા વાયક અમે, રામ ભાણુ શીરે નાહી
ભાણુ ઉજગર અબેદ પ્રુધ, રવીરામ કહે બ્રહ્મ માંડી
લોહર વંશ અવતાર સંતનસે રહે લોહીના
તન મન ધન અરૂંબાણુ, સકલ હરિ અર્પણુ કીના
એક અખંડીત બ્રહ્મ, અમર અધીત રસ ચાખ્યા
સમદંડી સમતુલ્ય સંતસે આપન રાખ્યા
ખારા જલ મીઠા કીયા, મહા પેરા કડીન દલી
અનેક જીવ ઉધારીયા, ભાણુ સાહેબ કીની ભલી
ખીમ ખાસક રૂપ હે દીલ દરીયા ભરપુર
નીકમ તનમે દેખીયા હરદમ હાલ હજુર
ખીમ ખરે નીશાન શામ સમદંડી આણ્યો
જીવન મન પ્રતીત પ્રેમ રસ પુરણુ માણ્યો
પહોંચ્યા સખહી પાર બાવ ગોપાલ સમેતા
ભાણુ કખીર રવીરામ નામમે મલીયા જોતા
લોક લાજ કુલ પટકે રહે નામ લોલાય
ભાણુ સુત રવીરામ કહે બહોરી ન આવે જાય
કુંવરજી અરૂં માવ ખીમ રવામી જોર જીવન
નામ સુધારસ સાર પંચમિવ બગેહે પીવન
દંડ જ્ઞાન વેરાગ, અનન્ય મત આપ ઉજગર
શીલ સંતોષ અરૂંક્ષમા, જોર આજંવ મુખસાગર
ગંબીર મતા સમુદ્ર જ્યુ, હરિ ગુરુ મેં હેતે મજો
રવીરામ નામ સંભારતા, ત્રિવિધ તાપ સેજો ટળે

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

શ્રી મોરાર સાહેબની વાણી

મોરાર સાહેબ કૃત ગુર મહિમા

આતમ અનુ ભવકે ઉદય, ભયો સ્વરૂપ સમાસ
ગુર દેવનકે દેવ હો, સમયં સરજન હાર
ભાષે વેદ પુરાણુ અસ, ગાવે ગુન મોરાર

ચોપાઈ

- શ્રી ગુર હે દેવનકા દેવા, કાજે ચરન કમવકી સેવા ॥ ૧ ॥
સત સ્વરૂપસો સરજન હારા, સેવક કાજ કરત સ ભારા
અપને બાનાકો બદ જાની, સરણાગત માગુ શુધ બાની ॥ ૨ ॥
અતર માહી વસે સો આપ, દીના મોહી નામ નિજ જાપ ॥ ૩ ॥
શ્રી ગુર ચરણ પ્રભાવ હે એવા, બલ જન્ય કાઈ પાવે ભેવા
આપે સદગુર આતમ રામ નિર્ભય એક બતાયા નામ ॥ ૪ ॥
નામે નુર રક્ષા ભરપુરા, નામે રઘુવર હાલ હજુરા
નામે નામિ મિત્રી ગે આપ, નામે પરમાતમ પદ પાપ ॥ ૫ ॥
શ્રી ગુર નામ સુનાયો સોહી, જપતા જનકા કારજ હોઈ
સતગુર આપ દયાકર દીની, ચૈતન રામકી ભક્તિ દીની ॥ ૬ ॥
સતગુર હે દીનકે દયાળ, સતગુર સરણાગત પ્રતિપાળ
સતગુર સતસાહેબ હે સોઈ, ત્રી સધ્યા સમરો સખ કોઈ ॥ ૭ ॥
સદગુર અખીલ બલ આન દા, સદગુર પુરાણુ પરમાન દા
સદગુર સચીદાનંદ સ્વરૂપ, સદગુર આનંદ કંદ અનુપ ॥ ૮ ॥
સદગુર નિરાલ બ નિજ ધામ, સદગુર સદ્લ લોક વિદ્યામ
સદગુર આદી પુરૂષ આવિનાશી, સદગુર સદ્ગ કે પાર નિવાસી ॥ ૯ ॥
સદગુર રૂપ અરૂપી એક, સદગુર આલમ અમર અયેખ
સદગુર આપ અસરાતીત, સદગુર આનંદ મય અસ્તિ ॥ ૧૦ ॥
સદગુર નિરંજન જન નિજ ધ્યાન, સદગુર વિશ્વ રૂપ ભગવાન
સદગુર સીરગુણ રૂપ જો ધાર, સદગુર કરત સકલ ઉપકાર ॥ ૧૧ ॥
સદગુર રામચંદ્ર અવતારા, સદગુર તારે અનંત અપારા
સદગુર કવણુમય શ્રીકૃષ્ણ, સદગુર મજા કિને પ્રમ્ન ॥ ૧૨ ॥

સદ્ગુર મન્ત્ર ક્રમ અવતારા, સદ્ગુર ભુમિ ઉતારે ભારા
 સદ્ગુર શુકર રૂપ ધરમે, સદ્ગુર ભક્ત ભુમિ શીર લાયે ॥ ૧૨ ॥
 સદ્ગુર શ્રી નરહર તન ધારે, સદ્ગુર ભક્ત પ્રહલાદ ઉધારે
 સદ્ગુર વામન ઓર પરશુધર, સદ્ગુર સર્વાતીત વિશ્વંભર ॥ ૧૩ ॥
 સદ્ગુર બુદ્ધ નકલંકીત દહાવે, સદ્ગુર નિગમાગમ ગુન ગાવે
 સદ્ગુર હે દશ ચાર સ્વરૂપ, સદ્ગુર ભવ ભય ભંજન નર રૂપ ॥ ૧૪ ॥
 સદ્ગુર તીરથ મત આચાર, સદ્ગુર નિમ ધર્મ કુલચાર
 સદ્ગુર સાચા સમરથ સ્થામ, સદ્ગુર વાય પુરણ કામ ॥ ૧૫ ॥
 સદ્ગુર ખીન નહિ ભોગ અરજસા, સદ્ગુર ખીન પંડિત નહી તસા
 સદ્ગુર ખીન અજંપા નહિ જાપ, સદ્ગુર ખીન સમરણ નહી આપ ॥ ૧૬ ॥
 સદ્ગુર ખીન સુકીત નહી સાર, સદ્ગુર ખીન વસ્તુ ન વિચાર
 સદ્ગુર ખીન નહિ જ્ઞાન વિજ્ઞાન, સદ્ગુર ખીન સખ જ્ઞાન અજ્ઞાન ॥ ૧૭ ॥
 સદ્ગુર ખીન સાધન નહિ સિદ્ધી, સદ્ગુર ખીન નહિ નવ નિધી
 સદ્ગુર ખીન ભક્તિ નહિ મુક્તિ, સદ્ગુર ખીન વસ્તુ નહિ વ્યક્તિ ॥ ૧૮ ॥

છંદ ભુજંગી

ગુરતે જ્યુ લેવે સમે ગુંજ જ્ઞાન, ગુરતે ધરે દ્વાતીત જ્યુ ધ્યાન
 ગુરતે લહે ભાવ ભક્તિ જે ચિન્હ, ગુરતે અલક્ષા લક્ષ જ્યુ લીન ॥ ૧ ॥
 ગુરતે લહે વિક્રા ઓર જ્યુ વેદ, ગુરતે લહે ભજનાનંદ ભેદ
 ગુરતે અગોચર ગોચર ગમ્ય, ગુરતે ભયે આપ પુરણ અલ ॥ ૨ ॥
 ગુરતે શીપ ખોલ ખોલે ખોલાવે, ગુરતે જાપ જપે જપાવે
 ગુરતે સિદ્ધિ સંત સેવા જ્યુ સાર, ગુરતે લહે શિવ શુદ્ધ વિચાર ॥ ૩ ॥
 ગુરતે જ્ઞપિ નારદ વાલમિક, ગુરતે ભયે સિદ્ધ સાધક અનેક
 ગુરતે ચેરા સો રવિરામ સ્વામી, વારંવાર મોદાર કહે મે નમામિ ॥ ૪ ॥
 નવે દોન ચોપાઈ કીની નવલ, અમે છંદ ભુજંગી પંચે અવલ
 રચે દોહીરા તીન તા મધ્ય જ્ઞાન, સમે અંગ છવીસ પુરા પ્રમાન ॥ ૫ ॥
 દોહા:—સદ્ગુર શુદ્ધ સ્વરૂપહે, શરણાગત સુખ ધામ
 સ્વાસ ઉસ્વાસે સમરીમે, રરંકાર રવિરામ ॥ ૧ ॥
 ધતિ શ્રી મોરાર સ્વામી કૃત ગુર મહિમા સંપુણ

મેરો સાહેબ કૃત ચિંતામણી

દોહો:—પ્રથમ શ્રી ગુરુકં પ્રણમું, ચરણ કમલ ચિત ધાર	
શરણાગત સેવક સદા નિજ મતિ દેહુ બિદાર	॥ ૧ ॥
શ્રી ગુરુ ગણપતિ શરદા વંદુ વારંવાર	
આતમ અનુભવ ઉરવશો વાણી વીવેક વીચાર	॥ ૨ ॥

છંદ દસાક્ષરી

સદગુર ચરણમે આયા, દીન પર કાજે તુમે દાયા	
સ્વામિ ચરણમે આયો તેરી, મેહુશુળ ખખર હ્યો મેરી	॥ ૧ ॥
અશરન શરન હો સ્વામિ, નિરગુણ ગુણ મયં નામિ	
કરણા દષ્ટ મોંય કાજે અનભે દાન મો દીજે	॥ ૨ ॥
કરહો મેહુર તુમ એસી જસા અપહો તેસી	
કાજે પરમ ગુર પર બોધ સેવક જન લીજે સોધ	॥ ૩ ॥
સદગુર સુખકે સીંધુ દયાનિધ દીન કે બંધુ	
મરમ મહેર જેહી કાને, તેહી પરમ પદ દીને	॥ ૪ ॥
રાજત ચરણકી રેતુ, મનહું કામ જો ઘેનું	
સોરજ સુરતર સોધ, ઈચ્છત ક્ષત નીએ ઓહી	॥ ૫ ॥
ચિંતામણી સો રજસાર, ભક્તિ મુક્તિકો ભંડાર	
ચરન શરન જો આયે, પુરન પદ તે પાયે	॥ ૬ ॥
મટ ગયે જન્મ અર મરના, ઉદભવ તાહી ન ફરના	
મહિમા રજકી મોટી, કારણ કરત હે કોટી	॥ ૭ ॥
શરને અનેક સિધ્યા, પીયાલા અમૃતકા પીધા	
એસે શરન બિદારા, ભજે ભવ જલ કરે પારા	॥ ૮ ॥
એસા સુજસ સુન સોઈ, જીવણ ચરણ મહે જોઈ	
પટ સેવકમે તુમ સ્વામિ, કરની દીન હું બહુ કામી	॥ ૯ ॥
મે જન મતિ કો બહુ મદ, માયા ફાંસમે પડયો ફંદ	
હે કષ્ટુ ઓર કીનો આન, તુમરે ચરન ચુકો ધ્યાન	॥ ૧૦ ॥
વિશ્વનાથ દીને વીસારી, કીની ઓરમેં ચારી	
બંદો બંદગી ભુલે, જઠંગ ભાવમે કુલે	॥ ૧૧ ॥
અવગુણ અનેક મે કીને, સમરથ સાચના ચીને	
આયે અપમ ઓધારં, અશરણ શરણ સુખ સારં	॥ ૧૨ ॥

એસે ખીરદતુમ ખાના ત્રીભોવન નાહિ હે છાના	
કરણા મેર મોહે કીજે છુડત બાહે ત્રહી લીજે	॥ ૧૩ ॥
અપના જન જનનહુ આપુ પુરવ આઘ આઘાપુ	
સેવક સનદ હે સાચી, વણું વિચાર નહિ વાચી	॥ ૧૪ ॥
મે સેવક તુ મહો સ્વામિ, જમે નામ ઓર નામી	
ત્રીકમદાસ મે તેરા, ચરણ રજકા ચેરા	॥ ૧૫ ॥
અતર અરજ જો કીજે, સદગુર સુણી સો લીજે	
જેસે જોગ હે સ્વામિ, બતાવો અમે બહુ નામિ	॥ ૧૬ ॥
સુન સેવક જન સોહી, બતાવુ જોગ મે તોહી	
સુરત તુરત સે સાધો, અતર રામ આરાધો	॥ ૧૭ ॥
મન જો અતીર થીર કીજે, ચીત હરિ ચરન મે દીજે	
સુરતી શબ્દમે સોહી, અહનિંશ લગી રહે ઓહી	॥ ૧૮ ॥
કરીયા દેડી ઝરહી, વામે અઠના પરદી	
પાની ભરે પનીહારી, સખીકે મંદમે સારી	॥ ૧૯ ॥
હસ્તિ ગમત અનુરાગી, લક્ષ બેડયે લાગી	
ગોળે વત્સમે વરતિ, ચારન ફરત હે ચરતી	॥ ૨૦ ॥
કરત હુ કાર હી હેરે, વરતી બાબમે વેરે	
કુશ્ઠ અડ અન મેથી, પરદેશ જાત હે પેશી	॥ ૨૧ ॥
ખીન સેવે જો એવાગે, આપે આપ ઓળખાગે	
એસે સેજકી સાના, ગુરુગમ જોઈ લો યાના	॥ ૨૨ ॥
સેવક સમજ લે સોઈ, સહેજનદ તો હોઈ	
સેજે જોગકી સુરતી, નિશ્ચય હોય નિરવરતી	॥ ૨૩ ॥
અતર નહિ જીપાધી, સહેજે જોગ સેમાધિ	
સુરત અચર ચરતાહી, ઝલમલ ઝલકતી ઝાઈ	॥ ૨૪ ॥
નિર્દીર ઝરમ નિઝહ કીજે, ધ્યાવા એમકા પીજે	
નશ્વલ ખુદિધ જળ્ય હોવે, ત્રીતમ પલ પલ જોવે	॥ ૨૫ ॥
હેતે સુખમના હોઈ, સેજે સુમરન કરે સોઈ	
સુખમના જોગકી જુકિત, લજનાન દકી લકિત	॥ ૨૬ ॥
સુખમના સામકી સામા, નિજાન દકી નામા	
સમરન સુખમના સારી, બેહદ ખોલદે બારી	॥ ૨૭ ॥
સેજે જોગકી સમતા, રર કાર રામ હે રમતા	
લગના સુખમના લાગી, સોજન લાગકે લાગી	॥ ૨૮ ॥

મધ્ય એ લાગકે માંહી, જગમગ બેત જમાઈ	
સેજે સુખજી સાજે, આનહદ બાજતે બાજે	॥ ૨૯ ॥
ગરજત મોરલી ગહેરી, ભવના વાજતે બેરી	
દણુણુ તાલરી ટણુકે, ઝણુણુ ઝાલરી ઝલકે	॥ ૩૦ ॥
ધણુણુ ધંટ સો માજે, નિરંતર નાદ ત્યાં બાજે	
તાલ મૃદંગ સો ત્યાંહી, મધુરં બંસરી માહી	॥ ૩૧ ॥
સુંદર ગગન ધન ગાજે સુરંદા સરણાઈ બાજે	
અનંત વાજાંત્ર વાજા અનહદ હોત હે અવાજા	॥ ૩૨ ॥
જમર ગુફામે ઘેરી, સુરતી સન મુખસે ઢેરી	
સુરત સુખમના ચારી, ખોલી અગમજી બારી	॥ ૩૩ ॥
સુખ સાગર સોહં ભરીયા નિરમલ નાહી નિસરીયા	
હંસા નિરમલ તહાં હોઈ, સુધ્ધ સ્વરૂપ તે પાવે સાંઈ	॥ ૩૪ ॥
હંસા હંસ મીલ હેરી, પરમાનંદજી લહેરી	
આનંદ કંદ અ ગો અ ગ, રસ રૂપે સો રંગો રંગ	॥ ૩૫ ॥
અમૃત ફલ કીતે અહાર, નહિ લાગે ધ્યાસહી લગાર	
સદગુરુ સર્વ સારહી સાર, સેવક સમજ સોઈ વિચાર	॥ ૩૬ ॥
મેરે ધરમે કરે હે ધામ, વેધર આપકે વિત્રામ	
સુનાતીત સુખ હે સાર, નરબે સુરત સાંહી નિહાર	॥ ૩૭ ॥
પહોચે ઊહાં પુનર પુનાય, પરમાનંદ પદ કહેવાય	
અક્ષરં ધામ અક્ષરાતીત, સુખ ત્યાં નિરંતર અદૈત	॥ ૩૮ ॥
પુણું રૂપ પરમાનંદ, અનબે કોટી કોટી આનંદ	
કેવળ સુખ મુખ ન કહાય, નિશદીન નિગમ નેતી ગાય	॥ ૩૯ ॥
એ સુખ સાર સખકો તંત, હંદાતીત ભુગતે સંત	
ધ્યાની સંતકો એ ધામ, જાની ગરક આકો જામ	॥ ૪૦ ॥
અહોનિશ અનુભવ એહા, નિરબે નિરમલ હે નેહા	
રવી ગુર કબો એસો જ્ઞાન, શીશ મોરાર લીનો માન	॥ ૪૧ ॥

કવિત હયે

માની લીયો મોરાર ધ્યાન મન ધર્યો નિરંતર
 પ્રગટ્યો જ્ઞાન પ્રકાશ, ભાસ હર લયો દિવાકર
 હિયરે વચન અદૈત દૈત નાશન કર હેતુ
 પદે સુને દદ કરન તરન ભવ સાગર મેતુ
 ચિતવન ફક્ષ ચિંતામની, મતિ અનુસાર સો હિયરી
 શુર રવી રામ પ્રતાપતે એહ મોરાર ભાષા કરી
 દોહા-ચાર દોહરા કવીત એક, એકતાલીસ ચોપાઇ
 ચિંતામણી વણુંન કરી, ગનલી કહી ગનાય
 સર્વત અષ્ટાદશ પંચ લો તેરો, કહીયત હે નભભાસ
 વારણ મંગળ તિથી પુની, પુરન મારી પ્રકાશ

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

ચિંતામણી મોરાર સાહેબ કૃત સંપૂર્ણ

—:—:—

કાને જોધાણ અમે કેમ કરીએ છરે, મનડા હેરાણા મારાં મોરલીયે
 વ્યાકુળ થઈને અમે વનમાં ફરીએ, હરિ હરિ મુખે ઓચરીએ ॥ ૧ ॥
 નથીરહે વાણું ચિત ચોરી લીધાં હોછરે, પ્રીત કરીને પરવશ કીધાં
 એને ચરણે અનેક નર સીધ્યા, પ્રેમના ધ્યાના પાવાને પીધા ॥ ૨ ॥
 દશન દોતો મારે દીવાળી હોછરે, વાલા લાગો છો તમે વનમાં
 ત્રોભુવન સાથે લાગી તાળી, નેંણાં રથાં છે મારા નીહાળી ॥ ૩ ॥
 વેદ નામે કીધેલ નારી હોછરે, કિતમ કરી વાસે ઓધારી
 વહેને પુરેથી લીધાં વાળી બહુ નામી એ બરદ સંભાળી ॥ ૪ ॥
 પ્રગટ રૂપને પરમાણું છરે, જુગનો જીવન મારે સાચુ નાથ
 રજ મોરાર રવીનું છે બાનુ સંતાડયું નહિ રેવે જાનું ॥ ૫ ॥

—:—:—

અરજી અખલાતી કેળે છરે, મોહન મળવાને મનાવી લેળે
 દીન જાણીને દશન દેળે, નર હરિ આવી નેણુંમાં રહેળે ॥ ૧ ॥
 તમરે વીના અમે ટળવળી એ છરે, ત્રીકમ તારો તો અમે તરીએ
 વન કીડાયું કેમ વીસરીએ, રાત્ર રમાડ્યો રદ્યે ધરીયે ॥ ૨ ॥

મોહન વનમાં મોરલી વાતાજીરે, ગોપી ગોવંદ સરવે ગાતા
 બેળા બેસીને બોજન પાતા, હું સુખ હરીના વહી જાતા ॥ ૨ ॥
 નટવર મુગટ ધરી નાચ કરતા જીરે, કરોઠર ગ્રહીને કુદડી ફરતા
 તરકર થઈને ચીત હરતા જીરે, વિશ્વાસીના વાપદા વગતા ॥ ૩ ॥
 અનેક ચરિત્ર હરિનાં હેડે જીરે, નિગમ નેતી નેતી કરીને
 રજ મોરાર ચરણે રવિને, જોની જનમ નાવે ફરીને ॥ ૪ ॥

—:—:—

ઓધવ માધવ મથુરાં જઈ જીરે, કૃષ્ણ કુખજાને વશ થયા ત્યાહિ
 સધિર સોહાગણને કહેજો સાઈ, લખીયો કાગળ જાણે લઈ ॥ ૮૬ ॥
 લખવા કારણ પ્રેમના પ્રણામ જીરે, સારં કયું છે સુંદર સ્યામ
 અવલ નારી પામ્યા અનામ જીરે, રદ્યાની પોચી પુરણ હામ ॥ ૧ ॥
 અક્ષર વાચી અનુભવ કરજો જીરે, મજ કારણ ગીરીવર ધરીયો
 અજ ઇંદ્રનુ અભીમાન હરીયા જીરે, હેત હરિ કેમ વીસરીયો ॥ ૨ ॥
 અમરિ કારણ સુખ સ્યામ હરિ જીરે, દાવાનળ પ્રભુ પીધો ભરી
 આતં દાળી રૂપ અનેક ધરી, પછે મુક્યા કેમ પરહરી ॥ ૩ ॥
 સુમત સુભાણને શું કહીયે જીરે, થોડું લખ્યે ધણું કરી લહીયે
 વાલા વીના તો અનેક વહીયે, રજ મોરાર રવિ ચરણે રહીયે ॥ ૪ ॥

—:—:—

અમને ઓધાજી તમે તેડી ચાલો જીરે, જ્યાં રે વસે જનનો વાલો
 મગવા મથુરા હરિને હાલો, નેણે નિરખીએ નદ લાલો ॥ ૮૭ ॥
 ગ્રહને વેરાગ કુખ દીલ જાણે જીરે, પ્રાણ વી ધાણા પ્રેમને ખાણે
 પીઠ પીયારી પીઠ પરમાણે, જેને વીતી હોય તે જાણે ॥ ૧ ॥
 સુખકા સંભારી સુધ ગઈ જુલી જીરે, દશન વિના મારી દેહ કુલી
 કુદ્યુ કમળ જેમ રણુ બિલી, જુગના જીવન વિના એમ જુલી ॥ ૨ ॥
 મનકું મારં મોહન પાસે જીરે, આતન રણુ છે આઘ્યાની આશે
 જુગના જીવન વિના કેમ જીવાશે, કહેને મધુગર કેમ ચાશે ॥ ૩ ॥
 દયા કરો તો દશન થાવે જીરે, જરા મરણનો ભય જાણે
 મજ મોરાર રવિ ચરણે આવે, પ્રેમ ભક્તિ પુરણ પાવે ॥ ૪ ॥

—:—:—

કહેને ઓપાછ હરી ક્યારે મળશે જી, જાલ જોઈને મારા નેણાં ઠરશે
 જ્યારે વીધાતા અમને વરશે, જુગનો જીવન ત્યારે મુજને જડશે ॥ ૧ ॥
 જે દાડાથી મોહન ગયા મેલીજી, ભોગ ભોગ્યા તે નથી ગઈ જુલી
 જળ વીનાની જેમ સુકે વેલી, ગીરધર વીના ગોપી એમ ઘેલી ॥ ૨ ॥
 ચત્રજીવ વિના ચિત કરે ચાળા જી, નથી ખમાતા દુખના દાડા
 કુખજ એ રોક્યા કાનડ કાળા, અમને વહાલા છે મીઠી મોરલી વાળા ॥ ૩ ॥
 દાસી જાણીને દયા કરજો જી, દર્શન દેને મારા દુખડા હરજો
 દાસ મોરારના સ્વામી કરણા કરજો, વીકલ વર અમને વરજો ॥ ૪ ॥

— : — : —

ઓધા હરિને એટલું કહેજો જી, દાસી જાણીને દર્શન દેને
 પોતાના જાણી ચરણમાં લેજો, નાથ અમારા નેણમાં રેજો ॥ ૧ ॥
 જાગીને જાઉં ત્યાં સપનું અલ્પે જી, મેહવન્તિ નારી કલ્પે
 જલ વીના જેમ મીન વરજો, કાના વીનાની ગોપીયું તલ્પે ॥ ૨ ॥
 ચાત્રકને જેમ સ્વાતી સારીજી, છીપુ આવે સમુદર બારી
 મેઘ વરસે જેમ મોરારી, એમ આવેને તમે ગીરધારી ॥ ૩ ॥
 ચંદ્રચક્રારને યીત છે ધ્યારીજી, તુરતે સુરતે રહે છે નીહાળી
 શામળીયાજી સુરતી તમારી, કૃષ્ણ કારણ રાધીકા નારી ॥ ૪ ॥
 બીડ ભંજન દીયો દુખ ટાળી જી, વેરે વેરે હું જાઉં બલીહારી
 દાસ મોરાર ભવ જો ભારી, મેરં કરાવે તમે મોરારી ॥ ૫ ॥

— : — : —

હરિને વીસારી પ્રાણી તેંશું કીધુંજી, અમૃત મેલીને વીખ તેં પીધું
 પ્રજુતુ જનન કાંઈ નવ કીધું, કંચન બદલે તેં કંથીર લીધું ॥ ૧ ॥
 આ અવસર પ્રાણી એજે ખોયોજી, માયા દેખીને મુરખો મોહો
 જનમ પદારથ કાંઈ નવ જોયો, આંખો ઉખેડી બાવળ જોયો ॥ ૨ ॥
 ભાવસાગરમાં પ્રાણી ભટકાણો જી, આસા વરંધ્યો તું અથડાણો
 જેમ ધુંચાણો તાણેને વાણો, પ્રપંચ માંડી પ્રાણી પ્રેવાણો ॥ ૩ ॥
 ઠહાપણુંમાં પ્રાણી તું હુલ્યો જી, ભાવ જનન ભક્તિને છુલ્યો
 મનખો ખેલો મોના મોહો, કામને કરોધ વશ અતિ ફુલ્યો ॥ ૪ ॥
 રજ મોરાર રવિ ભજો ટાણો, પછી મજે નહિ ખરચે નાણો
 જીવ વિચારી જોને જાણો, સંત સેવા કરી હોય તે માણો ॥ ૫ ॥

— : — : —

રાગ પરજ ફેરમાં

મારા સનેહી સદગુરુ સ્યામ, સનમુખ રહેજોરે
 એવા કળજુગ વાયરે કુર તેમાંથી તારી લેજોરે ॥ ૨૬ ॥
 ગુરજીખાના બદની લાજ, રાખો તો હવે રહેશેરે
 તમે ભક્ત વરસત્ર ભગવાન વંદી વેદ કહે છે ॥ ૧ ॥
 ઘોડ્યાં દુરીજન દીએ છે દુઃખ, પ્રભુજી તેને પાજોરે
 તમે નોધારનાં આધાર, જીવતાં ખાંધે આધાર ॥ ૨ ॥
 ગુરજી પ્રગટ કરે પોકાર, સમય સાંભલજોરે
 તમારી ભક્તિમાં પડાવે ભંગ, તે દુષ્ટિને તમે દળજોરે ॥ ૩ ॥
 અમે કાજા ઘેલાં કીરતાર, તોય હરિ તમારારે
 તમે આદેખંતે મધે એક, હરિ છો અમારા રે ॥ ૪ ॥
 કાજા સેરાર કહે મહારાજ, પુરવતી પ્રીતેરે
 તમે રેજો રહ્યાની માંય અખંડ અદેતેરે ॥ ૫ ॥

—:—:—

આવો જુઠો આવ્યો જમાન, કંઠણ કળજુગ વારોરે
 તેમાં કેમરે દીધો કીરતાર, અવતાર અમારો રે ॥ ૨૬ ॥
 ગુરજી વણં ધર્મ નહિ વેદ આશ્રમ ભેદ લાગ્યો રે
 એવા જતી મેલ્યા જપ જોગ, લોભે મન લાગ્યો રે ॥ ૧ ॥
 ગુરજી મેમાને મરજીદા સેવક નહિ પાણે રે
 એવા મનના માન્યા બહુમત, પાખંડને પસારે રે ॥ ૨ ॥
 ગુરજી નરપતી નીતીનાંય, પ્રભુ બહુ પાપીરે
 એતો કન્યારે વેચીને કણખાય, વિરોધના બ્યાપીરે ॥ ૩ ॥
 ગુરજી સો કાષ મેલ્યો સંતોષ હિવારે ઊજાણુરે
 તેને કર્મ પડે મહાકાળ ખાવા ન મળે દાણુરે ॥ ૪ ॥
 ગુરજી પાપે કર્યો રે ચેસાર, પ્રવિવને બહુ પીકારે
 સત ગુપ્તને સુખનોય, આવ્યા દુખના દાકારે ॥ ૫ ॥
 તમે સુણુજો રવિ ગુરુ રામ, કળજુગની નીશાનીરે
 મોરારને ઉગારો મહારાજ બાનુ બદ જાણીરે ॥ ૬ ॥

—:—:—

એવાં એકમેાને એક પાપનું બોયુરે, એવું રત્ન ચિંતામણી દેહ
ભજન વિના રેખ્યું રે

॥ ૧ ॥

તું શું કરવા આગ્યો તો કામ શું કરવા લાગ્યો રે
તું આગ્યો તો પરમારથની કાજ, સ્વારથ કરવા લાગ્યો રે

॥ ૨ ॥

તેં તો ગુરુ કયાં ગામોગામ, રાખ્દ એક ન લાગ્યો રે
તારે નાક છે કે નાડી, કાન તારા કયાં ગયા રે

॥ ૩ ॥

તારું મન તો માયાની માંહી ખીલ્યું લાગે ખાશું રે
તારું ભાંડરે ભવાપામે મન, હરિનું નામ વિસાડ્યું રે

॥ ૪ ॥

એવું સત સ્વરૂપી નાવ તેમાં કાઇ બેમે
મોરારની પડોને ખાંચ ખુટતાની ખાંચ ઝહોરે

॥ ૫ ॥

—:—:—

લાવો લાવો કાગળીઓને દેવ લખીયે હરિને રે
એવો શો છે અમારો દોષ, નાખ્યા ફરીને રે

॥ ૨૬ ॥

જાવ જાવ ધુતારા કાન, તમે છો બહુરંગીરે
તમે કાઢના ન રાખ્યાં માન, ધણાનાં છો સંગીરે

॥ ૧ ॥

ઉંડા કુવામાં આજ, ઉતાર્યાં હરિએ અમને રે
અવાં મત વાડોમાં મહારાજ, ઘટે નહિ હરી તમને રે

॥ ૨ ॥

ગુરુજી અમૃત પાઈને આજ, ઉછેર્યાં હરિ અમને રે
એવાં વખડા ઘોળોમાં મહારાજ, ઘટે નહિ હરિ તમને રે

॥ ૩ ॥

અમર પછેડો આજ ઓઢાડ્યો હરિએ અમને રે
બેંચી લીધેમાં મહારાજ ઘટે નહિ હરિ તમને રે

॥ ૪ ॥

આંગળીએ ઝાલીને આજ, રમાડ્યા હરિએ અમને રે
તમે તરછોડોમાં મહારાજ, શું કરીએ તમને રે

॥ ૫ ॥

સાંભળી રવિ ગુરુલાલુ, ત્રીકમ બેડી તારો રે
એવા મોરાર કહે છે રે મહારાજ, ભવસાગર ઉતારોરે

॥ ૬ ॥

—:—:—

રાગપરજ ધતાશ્રો

એધવજી અરજ હમારી રે મોહન ગુપ કહેજો
તલબે મજ નારી રે

॥ ૨૬ ॥

જાદીન માધવ મથુરા પઘાર્યાં રે
મારિક કલેજ કટારી રે

મોહન

॥ ૧ ॥

ભોજન ન લાવે નેણે નીકા ન આવે		
ભુમીકા લાગે છે ભયકારીરે	મોહન	॥ ૨ ॥
આભુષણ અમને અડવાં લાગે		
અંગેથી મેલ્યા છે ઉતારી રે	મોહન	॥ ૩ ॥
સેજના સુખ અમને સુળી જવાં લાગે		
ભુવન ભયંકર ભારી રે	મોહન	॥ ૪ ॥
મોરારના સ્વામી મળવા પધારો રે		
પુરવ પ્રીત સંભારી રે	મોહન	॥ ૫ ॥

મોહન મથુરાના વાસીરે કરવા કુંજ વીલાસીરે		
વાટ જોઉછુ હરિ વેલા પધારેરે મન મગ્ન વાની		
છે આશરે વાલમ મગ્ન આવે		॥ ૧ ॥
પ્રભુ દર્શનનો પંથડો નીહાળું રે		
ઉભીછું અધર અટારી રે	વાલમ મગ્ન આવે	॥ ૨ ॥
અવધ આધારે આ તન રણું છે		
ત્રીકમ જીવેતે તપાસીરે	વાલમ મગ્ન આવે	॥ ૩ ॥
દાસ મોરારના સ્વામી સોહાગી		
પુરવ પ્રીત સંભારી રે	વાલમ મગ્ન આવે	॥ ૪ ॥

સાયાં મેરે સરજન હાર રે મુલરે સ્નેહી ક્યારે મળશે		
સદગુર સરજન હાર રે, મનના મેરામ કલ્પ મળશે		
પ્રીતમ પત્રીકા પ્રેમની વાંચીને કરજો વીચાર રે		
સુખ દેખે દુઃખ ટળશે સમરથ વેલી કરજો સાર રે		॥ ૧ ॥
નેણા વાટ નિહાળતાં, રસનાએ રામ પોકાર રે		
દીન નહિ એન રેન નહિ નિદ્રા, સ્વામી વીના મુનેએ સંસાર		॥ ૨ ॥
શમ્પદોના બાણ મુનેરે મારીયાં, લાગ્યા રહ્યા મોઝાર રે		
બાહર ધાવ દીસે નહી, અંતર અપરંપાર રે		॥ ૩ ॥
મેહણુ જીવે તારી વાટડી, કથુ આવે પ્રીતાર રે		
મળે તો મહાસુખ ઉપજે હરિ હૈયાનો છે દાર રે		॥ ૪ ॥
સાહેબ ખીરદ સંભારિને, દાસીને દીવેતે દેવ રે		
દાસ મોરાર દીન ઉપરે, ઇમદો તારજુ દાર રે		॥ ૫ ॥

કહેજો સંદેશો ઓધા સામને, અમને તમારો ઓધારે	
નીરખ્યા વીના મારા રે નાયજી, મુન્યે લાગે છે સંસાર રે	॥ ૮૬ ॥
દીન દીન દુખડા મારે અતી ધણી, વશાજે વશો જામ રે	
ગોવીંદ વીના ઘેલીરે ગોપીયું, અગ્નિ કેમ ઓલાય રે	॥ ૧ ॥
રત પળેટી વાના મોરીયાં, બોલે બધેયા રડા મોર રે	
પીયુ પીયુ શબ્દ સોહામણા, ચીતકુ ન રીગે ઠોર રે	॥ ૨ ॥
જીવન ઓધાજી મારું જે થઈ, અળગા કેમ રહેવાય રે	
જન વીછોયાં જેમ માછલાં, જલમાં રહે મુખ યાય રે	॥ ૩ ॥
બજેલને શું બાળીએ કૃષ્ણ વિચારો મન માંય રે	
દરદીને દુખડા દઈશમાં દરદ સહુ નવ જામ રે	॥ ૪ ॥
આરે સંદેશો મજ નારનો, વાંચીને કરજો વિચાર રે	
દશાં દેજોરે મોરારને, સંદેશો સમજી લેજો સાર રે	॥ ૫ ॥

વેણુ વાગી સ તો વેણુ વાગી, તટ જમનાજીના તીર રે	
સંતો વેણુ વાગી ॥ ૮૬ ॥	
સુતી હતી મુખ સેજ પલંગ પર, જીવન જોવા જળકીને જાગી ॥ ૧ ॥	
શબ્દ ધુની સુની સુધ પુધ ભુલી, સુરતી સોહાગણમાં લેહ લાગી ॥ ૨ ॥	
તીન લોકમે તાર મીલાંયા, અમર જોગી લયા અનુરાગી ॥ ૩ ॥	
સુસુમ વેદ સંત સુરમાં, ધન ધન મંડળ ગુડે રહું માજી ॥ ૪ ॥	
રજ મોરાર સત રવીકા ચરણા, સદગુર માયારે સુહાગી ॥ ૫ ॥	

મારી લગન ગગન ધુન લાગીરે મનવો વેરાગી રે વેરાગી	॥ ૮૬ ॥
શબ્દ સાન સદગુર સમજાયા પાયા પ્રેમ પીયાલારે	
પીવત લેહરે મેર લયી મગના નીરખ્યા નીર ગ નીરાલારે	॥ ૧ ॥
પ્રેમ પુરૂષ પરમાત્મ પ્રેમ્યા, દેખ્યા અજળ દીંદારારે	
સનમુખં દરીઆ સુભર ભરીયા, નુર નિરંતર સારા રે	॥ ૨ ॥

ઉનમુની પુરવાઅખંડ ખીરાજે, વાજે અનહદ વાળં રે
 ઝલમસ જોતી પરખે મોતી, સોહં હંસ સમાજ રે ॥ ૩ ॥
 શબ્દ લખદ જહાં સુરત સમાણી, સત નામ પહિયાનારે
 દાસ મોરાર દયા સદગુરકી, ચીતા મટી ચોખાના રે ॥ ૪ ॥

—:—:—

દુરમત દુર કરનારે દુર કરના, નિજ ધ્યાન સદગુરકા ધરના ॥ ૧ ॥
 નિતી અક્ષય દલ સાચ કરીને, લે સદગુરકા રારના
 તીનુ તલખ ગુન ત્યાગ કરીને પાંચકુ પકડના ॥ ૨ ॥
 જપો અજંપા જાપહી અંદર, સતનામ સમરના
 સુરત નુરતકી દોર લગાઇ કે, ફીક તીહાં જાઇ કરના ॥ ૩ ॥
 અમર દોર આતમ અરથાને, અહોનીશ અમૃત ઝરના
 ગુર મુખ પીવે મન મત વાળા, સોહં અજર જરનારે ॥ ૪ ॥
 રમતા રવી ગુર રામ કખીરા, પસ પવમે પામેા પરના
 રજ મોરાર રવિકે ચરના, સોહં અમર વર વરના ॥ ૫ ॥

—:—:—

જુગત જન સાન સદગુરકી, લગી લગન ગુર જાનારે ॥ ૧ ॥
 રવિ પ્રકાશ ભારા ભક્ષ મીન્યા, દિવ્ય દ્રષ્ટે દરસાનારે
 નુરત નિશાન આણુ અણી અગ્રે, જગ મગ જોત જમાનારે ॥ ૨ ॥
 અમૃત છુંદ અમર વરખાના, પાવે સંત સુખનારે
 નેનન નુર ભયાં ભરપુરા, મગન ભયા મસ્તાના ॥ ૩ ॥
 નિરખીત રૂપ સ્વરૂપ સત સ્વામી મુરતી એકે મલાનારે ॥ ૪ ॥
 અખંડ પુરૂષ એકે આદ અનાદી, પ્રગટ જન પરમાનારે
 વિશ્વ વ્યાપ આપ સર્વંગી, સેજે સેજ સમાનારે ॥ ૫ ॥
 સંત ચરણ સરણ સદગુરકી, જોગ જુગતકે ધ્યાનારે
 દાસ મોરાર આસ હે બિનકી, જનને લક્ષ લખાનારે ॥ ૬ ॥

—:—:—

- ગારીન ગદે ઝાઝીન કરદા બંદારે, સાહેબ બંદગી
આનંદ હદે ચરણુ ગુરુરજ વદીરે રેના રંગી ॥ ૮૬ ॥
- સદગુરુ શબ્દ સુરત સધા, કદવ કીરી તોડ કંદા
તમે જપો અજ પા બહોર જ દારે ॥ ગારીલ ॥ ૧ ॥
- કરે બલા બલાઈ બહુ સેવા સમરન સાજ સજ
રહે રે માન આપરજ ॥ ગારીલ ॥ ૨ ॥
- જમી અરમાન કીયા કરતી ખલક ખ્યાલ
બને ન બરની તેજ તપે તનમે તરની ॥ ગારીલ ॥ ૩ ॥
- મન મેહુખુન મુરશીદ મળ આદમ ગોલા અજમ બની
તમે ધ્યાન ધુન ધામ ધની ॥ ગારીલ ॥ ૪ ॥
- સતગુરુ સાને સમઝાયા, આપો આપ અદર આયા
ગુન મોરાર રવિ ચરને ગાયા ॥ ગારીલ ॥ ૫ ॥

—.—.—

- મનકર માનુષ મુવરૂપ મહેખુન સરપ સ ભારે
આતમ તારે પરમાતમ પ્રગટે માહીને બારે ॥ ૮૭ ॥
- ઘરજ દેહી ઘરણુ કહાવે, જેને નેગ જુગત નેગી ધ્યાવે
જેને શેપ મહેશ ચારદ ધ્યાવે ॥ મનકર ॥ ૧ ॥
- તુ શુદ્ધ જાગ્રત સોહમ સોહી, આપાપરસ અદૈતે ઝોહી
જેને જીવન મુક્ત રક્ષા નેઈ ॥ મનકર ॥ ૨ ॥
- તુ જેને તારા તેજ વડે, ખોજ ખોજે તો ખમર પડે
જેને તરવેણી ટકશાય પડે ॥ મનકર ॥ ૩ ॥
- જે સાખ રક્ષા ત્રણ ઝોગે, તેને તત્વ વિચારી કરે તોલે
જેને બાવન અક્ષર બાહોર બોલે ॥ મનકર ॥ ૪ ॥
- ઝેરામ સદગુરુ જેને મરે તેને તાત નાસના દી જ ગજે
કહે મોરાર જઈ જાગમા ભજે ॥ મનકર ॥ ૫ ॥

—.—.—

- પ્રેમ પ્રીતેરે બળે પ્રેમ પ્રીતે, પુણ્યાનંદ બહુનેને પ્રેમ પ્રીતે ॥ ૮૮ ॥
- મુક્તિ પદારથ મનુષા જનમ છે, સદગુરુ સેવીલો રસ રીતે ॥ ૧ ॥
- દેહી ધર્યાનુ ફળ દયા ધરમ છે, આ પદ નાવે અવસર વીતે ॥ ૨ ॥

સંસાર સુકૃત સાધુની સેવા, અનેક ઉધરીયા એણી રીતે ॥ ૩ ॥
 શીલ સ તોપ સહેજનન દ સુખ, મહા પદ પામ્યા મન જીને ॥ ૪ ॥
 રજ મોરાર સત રવિ કે ચરનુ, અખ ડ સદગુર અદીતે ॥ ૫ ॥

—:—:—

શુકલીએ વારે વારે રે, મજની તે જોખી સંભારે રે,
 ઓધવ જમને કહેજો ॥ ૨૬ ॥
 શ્રી મુખે કહું અમે, તુરત વેલા આવશુ રે, અકુર તેડી ચાડ્યા તારે રે ॥ ૧ ॥
 મામાને મારી ઉમસેન થાખો, શોભો છો દાસીને ધારે રે ॥ ૨ ॥
 કુખળને કહેજો હરિને રીઝાવજોરે, નકે ઉડી જશો અહ કારે રે ॥ ૩ ॥
 મોરારના સ્વામીને એટલું જઈ કહેજો, નેણેથી અગા મ રહે જોશ ॥ ૩ ॥

—:—:—

સત સતુર, સતોભાઈ પ્રેમ ભક્તિના પુરા ॥ ૨૬ ॥
 સદગુર શબ્દ પાસે સાચા વાચા અરીયળ વાણી
 રહેણી કરણી કર કમાઈ, નીત્રે નામ નીશાણી ॥ સંતો ॥ ૧ ॥
 સંતને મારગે ચાલે શુરા, પુરા કેદી ન હોય અધુરા
 આપ કસીને પરને પોખે, હુકમે રહે હજુરા ॥ સંતો ॥ ૨ ॥
 ખીજસુ ખેતર વાવે વીગતે, પાતર જોઈને પોખે
 નરની ઝારીને નીપજ આ ॥, સત સેવે ચીન ચોખે ॥ સંતો ॥ ૩ ॥
 અબેદાન દર્શ માન ન માગે, પરમ ધરમ પરદાશા
 ધરમના ધોરી ધર લઈ ચાલે, પગ ધરે નહિ પાઠા ॥ સંતો ॥ ૪ ॥
 મોર જાપ મેરમ શુર દીયા, પટા પુરવકા પાયા
 રજ મોરાર સત રવીકે ચરણું, ભક્તિકા લેખ બખાયા ॥ સંતો ॥ ૫ ॥

—:—:—

ઝરમર વરસે સદગુર પરસે, દરસે ઝરમર વરસે ॥ ૩૬ ॥
 નિરમય તુરને તુકે આગર, પુગ તુરી પરસે
 જાગ્રત જોગી બ્રહ્મ રસ જોખી, ધ્યાન નિરંતર ધરસે ॥ ૧ ॥
 બાહર જી તર સુલ રસ ભરીયા, કરીયા કરણી કરસે
 મન વશ કરીને મહા રસ પીવે, તો અજર પીયાવા જરસે ॥ ૨ ॥

નામ નિરંજન દેવા સેવા ભક્તિ ભાવે ભળશે	
અરસ પરસ એક આતમ માહી, મન ચંગા હોય મળશે	॥ ૩ ॥
ગુણ અવગુણ તો ગ્રહને ગરવા, જ્ઞાન હેમાળે મળશે	
સ્વેમાંહી નીરાળા ખેલે તેનું કારણ કોઈ કળશે	॥ ૪ ॥
સકલ ધરમને સત કરી જાણે, સોધ નર તારી તરસે	
રજ મોરાર સત ગુરૂં ચરણું, શરણે કારજ સરમે	॥ ૫ ॥

—:—:—

છરે સત ધરમરી હાં છગે સાધુ ભક્તિ કરો ભાવે બ્રહ્મરી	॥ ૮૬ ॥
ધન ધન ખીજ દીન થાવરો, જ્યાં જુગતીરા જગન રચાવારે	
કુનરો મારૂં શ્રેમતી કુળ, ત્યાં કરસીરા કવસ સમાચારે છરે	॥ ૧ ॥
આતન અંચલો પાટ પાથરણું, ચિતરા ચોઢ પુરાયાછરે	
શ્રદ્ધા શ્રીફળ સ તોરા સાધકા મનરે મોતીડે વધાવે	॥ ૨ ॥
ધ્યાનરો ધુપ ખેવે ધણી આજે જોતે જોતું જાગીછરે	
જાગી જોત તીહાં છોતજ નાહિ, જ્ઞાંત ભરમણા ભાંગીછરે	॥ ૩ ॥
નમણુ કરો ગુરૂ દેવ નાથને પુરણ પંજા લીજે છરે	
જ્ઞાનરી કોળી ફરે સારી ગતમાં તો નિજાર પાવળ લીજે છરે	॥ ૪ ॥
જીતી સતી મક્કી મેળે માળો, નજયા ધરમના ગુરીછરે	
મહા વૃત ધારીને પરઉપકારી, હુકમી બંદા હજુરી છરે	॥ ૫ ॥
નર નારી મળી નીમજ લીજે, મેહને વખીયા વારીછરે	
શીલ શણગાર પેચો સાંવરોં તો આપે આનંદ કારીછરે	॥ ૬ ॥
ભગત ભગવંત સંગ ભક્તિ આવે, ગુરૂ ચણું ચિત લાવે છરે	
દાસ મોરારકે સંત સનુરા આવા ગમન નહિ આવેછરે	॥ ૭ ॥

—:—:—

છરે સત ભક્તિ કરો હાં, સતગુરૂજના શબ્દ શીર ધરો	॥ ૮૬ ॥
સત જુગમાં સતવાદી રાજ, સુમીરણુ ભક્તિ સાધી	
મેલાદને રતનાવલ રાણી, પાંચે કરોડ આરાધી	॥ ૧ ॥
ત્રેતા જુગમે હરિશ્ચંદ્ર તારા, જોણે સત વૃત ચિત ધરીયા	
પંડકશી પરમાર્થ પ્રીત્યો, સાત કરોડ એધારીજ	॥ ૨ ॥

ઢાપર માંઢી યુદ્ધિર રાજ પાંડવ પર ઉપકારી	
ધરમ નિરંતર સતિ દ્રોપદી, ખટ ત્રય કરેડ ઝોધારીજી	॥ ૩ ॥
કળજીગમે વિશ્વાસી વીર, બળ વિઝાવળ રાણી	
આતન અપંજી કાચો શામને, બારા કરેડ નિરવાણી	॥ ૪ ॥
સુરે ભક્તિ કરી શીર સાટે તારે લાભ અઢળક લીધો	
મરજીવા હોઈ મારગ માલે, મુનીવરે મહારસ લીધોજી	॥ ૫ ॥
અનંત કરેડ મળી અનુભવ કાનો વેદ પુરાણે વીચારી	
સકલ ધરમમે મોઢી શીરોમણી ભક્તિ મહિમા ભારી	॥ ૬ ॥
શીવ સનકાદીકે નરદ બ્રહ્મા, સહજ અકંઢાસીએ સેવી	
દાસ મોરાર કહે ભગવદ ભક્તિ, અર ઝોધારણુ એવી	॥ ૭ ॥

મુણે સતવાદીઓ જીવેરે, સંતોને સેવો સાહેબ બાણુ	
સેવા કાપી તેને ભક્તિ દીધી ભક્ત વત્સલ ભગવાન	॥ ૮ ॥
ભાઈરે મન દઈ ને ધન દીજે કાપા કીજે કુરખાન	
દશે દોપ ગાળી ત્રીનીધી ટાળી કરે કોટ કલ્યાણુ	॥ ૧ ॥
ભાઈરે એતન મણી જમ ચિંતા ટાળે, એમ સંતની સાનજી	
ચાર પદારથ ચરણે તેને વેદ કરે રે વખાણુ	॥ ૨ ॥
ભાઈરે પુખ્યા તેના પંડ પાવન જનમ સુદ્ધ બાણુ	
એકાતરે પરીયા એમ તપાં નર ચઢ્યા નિરવાણુ	॥ ૩ ॥
ભાઈરે હરિ હજુરી નામ નુરી, અવખ દેવ દીવાન	
લખ્યા અંક ફેર લખાવે દીયે મુક્તિદાન	॥ ૪ ॥
ભાઈરે ગુરુજાને ધરમ ધ્યાને પુરવ હોધ પરમાણુ	
દાસ મોરાર પર દયા કરીને ભેટયા રવિગુણ ભાણુ	॥ ૫ ॥

ગંગારામ ગુણ સાગરા મોખ્યા પરાને પાર	
સદગુર રૂપ રવરપમાં, નિરખ્યા નિરાધાર—ગંગારામ	॥ ૮૬ ॥
ભાણુ વંશમાં ભજના ન દી ભયાં બ્રહ્મ ભેક	
બાર પય ખટ દરશનમે સગમે દેખ્યા એક	॥ ૧ ॥
શીલ જ્ઞાન સત શોભતા, ધ્યાન ધારણુ ધીર	
આતમ અનુભવ અણુલંગી, સંતા સુખની શીર	૫ ૨ ૩

શબ્દે સોને સંતેશીયા પાળ્યો પંથ પરવાર ઢાંકણુ સોના ધર થકી સરવે બેખ ચણુગાર	॥ ૩ ॥
ગુણાતીત ગરવા ગુરુ તે અવતારી અંશ અનેક જીવ ઓધારવા, કાટી દાવની ફાંસ	॥ ૪ ॥
મોજ બધી મણુ કરી કરણા કેશવદાસ પુરુષોત્તમમાં પ્રેરક દુવા અનળે પુરણુ અરા	॥ ૫ ॥
બેમ ત્રીકમ ખાંતે વર્ષા, ભાણુ આરાધ્યા બ્રહ્મ રવી રટયા રરંકારમે સતગુરુ સાચો ધર્મ	॥ ૬ ॥
ખાંદ છોડાવી ખાંધવા મોરે કીયા મુકામ વેલાવાર કરી તેડળે રમતા રવી ગુરુ રામ	॥ ૭ ॥
આદિ અંતે આરાધમાં નરબે નામ નિરવાણુ રજ મોરાર રવિ ચગણુકે સદગુરુ શબ્દ પ્રમાણુ	॥ ૮ ॥

—:—:—

મહાવૃત્તિ મુનીવર અહોનીશ અવખનો આરાધ સદગુરુજીને સનમુખ લઇને શબ્દે ચાલે રહા સાધ	॥ ૯ ॥
ભાઇરે ધરમ ધારણુ તરણુ તારણુ, આપુ ગાળી આદજીજી રણી કરણી બને નહી વરણી, અગમમતો અગાધ	॥ ૧ ॥
ભાઇરે નજીવા જીવે અપીયા પીવે, આ તન છોડી ઉપાધ સ તમ્હારાને પ્રેમે પુરા, અનબે જ્ઞાન અનાદ	॥ ૨ ॥
ભાઇરે મત ન તાણો આતમ જાણો કરે નહિ વાદ વિવાદ એક દશા આણી	
તેને ભક્તિ માણી સેજાનંદ સમાધ	॥ ૩ ॥
ભાઇરે કૈત ન દેખે એકજ લેખે એ અનુભવની આદજી દીહાતીત અદેહીમાં વરતે, સમરે દીએ હરિસાદ	॥ ૪ ॥
ભાઇરે ઓધરા આગે તે ઓધારે, મહાપુરુષ મરનાદજી દાસ મોરારને રદે રવિ કહેછે, પુરાજીએ મેલાદ	॥ ૫ ॥

—:—:—

મારં ચીતડું ચોરાયલરે મારં મનડું વીંધાયલરે
કાડીલા કાનસે,
હરિ વિના મારે વાથેલ મહને વેરાગેરે
ઓધવ વાત કેને કહીયે,

પ્રીતુ છે પુરવની નવીયું નહી યાય નાયજી, હો મે
વારી ભજી, ડાપાનીયું નહી રહે જાનીયું

મરને ભય શરીર

॥ ઓધવ ॥ ૧ ॥

ધીરજને કેમ ધરીએરે, મેહમાં કેમ વીસમે રહેા મે વારી ભજી -
તેણે કરી તપે હમારા સરીર રે

॥ ઓધવ ॥ ૨ ॥

દીવસને ભય દોહેલા ભણે જીગ જેવડા હો મે વારી ભજી

શદન અમને કરંતા રજની ન ભય રે

॥ ઓધવ ॥ ૩ ॥

પ્રાણને પાંજરીયે વાલમ વિલંબ ન કીજીયે હો મે વારી ભજી

નેણે કાંઈ નિરખ્યા નંદજીનો લાય રે

॥ ઓધવ ॥ ૪ ॥

મોરારના સ્વામી ગોપીજન મિનવેરે હો મે વારી ભજી

દરશન હમને દેજે દીન દયાળ

॥ ઓધવ ॥ ૫ ॥

—:—:—

આપકે અંદર બોલત, કેસા રૂપ કહાંસે આયા

॥ ૨૬ ॥

આતમ છોડ ચલા જળ ચેતન; કુનસા ધામ કહારિ સમાયા

॥ ૧ ॥

પાંચતત ગુણુ તીન પસારા, કોન કારીગર બનાધ કાયા

॥ ૨ ॥

કાયા બોજ કરેા જળ બોજી, કોન અસ્થાન જાન જીન ભયા

॥ ૩ ॥

અનુભવ સત્વીદાનંદ સાક્ષી, વીરલે વસ્તુ વીચાર ઠેરાયા

॥ ૪ ॥

રજ મોરાર રવિકે ચરતું, ગુરુગુણુ જ્ઞાનસે ગાયા

॥ ૫ ॥

—:—:—

હું તેરે રૂપકું જાનો માનો, સંત તવ સુધડ સીયાના

॥ ૨૬ ॥

હું નહિ પાંચ પચીસ પસારા, હું નહિ નવ પ દર નીરાના

॥ ૧ ॥

હું નહિ ચીનો ગુનકે તાલબ, હું નહિ જીવ શીવકે જાના

॥ ૨ ॥

હું નહિ પ્રતિ પ્રાણુ કે પુરુષા, હું નહિ માયાતત્વ મંડાણા

॥ ૩ ॥

હું સખહી કે માંહી સમીકે સાક્ષી, હું વિના અવર નહિ કોઆના

॥ ૪ ॥

રજ મોરાર રવિકે ચરનાં, આપુ ગયે તબ ઓર મહાના

॥ ૫ ॥

—:—:—

તમે સદા હરિના સંત આવી રીત પાળો, સાધુ રીત પાળો ॥ ૮૬ ॥
 સાધુ બોલો હુકે હાલો રીત પાળો રીત
 આપ સ્વાસ્થ્ય ધન નહિ, જેને પરમારથ પ્રતીત ॥ સાધુ ॥ ૧ ॥
 સેવા સુમરણુ ભાવ ધણેરો, પ્રેમ તણો, તન મન ધન જેણે અર્પણુ કીધાં
 મધ્ય બેઠા નીજદાસ ॥ સાધુ ॥ ૨ ॥
 વાચકાચ તમે વસકરી રાખો, મન વરતી એક ઠોર
 આંખડીયુ માં અમીરસ વરસે, સીધવંતા સાડી સોળ ॥ સાધુ ॥ ૩ ॥
 રંગે ભોગે રાચે નહિ, કરીયા વંતાં જેહ
 સતગુર શબ્દે ઉઠે બેસે, પરમાણી બંદ તેહ ॥ સાધુ ॥ ૪ ॥
 સત ધરમમા સુરતા ગણો, લજનમા ભરપુર
 માનવડાયું મોટપ મેલો, ગ્રહી બેઠા નિજ મુળ ॥ સાધુ ॥ ૫ ॥
 આપુ જેણે અર્પણુ કીધું નિપ્રેહી કહેવાય
 અજ્યાગતનો ઓલવો લહીને, લાગે ગોરાંને પાય ॥ સાધુ ॥ ૬ ॥
 આઠે પહોર રતનારટો ત્રીકમજી એકતાર
 મહારાજ એનો મજરો માનો, હરિજન ઉતરે પાર ॥ સાધુ ॥ ૭ ॥
 દર્શન કરતાં દોષ નાસે, કાટે કોરી કરમ
 મોરાર કહે સંત મેલાવો, પોતે છે પરિધલ ॥ સાધુ ॥ ૮ ॥

—:—:—

આખો અમર છેરે સાધુ કોક સુમીને લાવે ॥ આખો ॥ ૮૬ ॥
 ધરા તપાસી ધરતી બેઠાવો, કાલના ગુંડા કદાવો
 સત ધરમનું ખીજ લદને, વીગત કરી વવરાવો ॥ આખો ॥ ૧ ॥
 અકલ કલાથી ધડો મંગાવો, હેતની હેલો ભરાવો
 નુરત સુરત દો ખડી પનીહારી, પ્રેમકરીને પવરાવો ॥ આખો ॥ ૨ ॥
 કાચા મહોરતો કામ નહી આવે, કાલકુલ ખરી નાશે
 સદગુર નામના ટોચા બેસારો, પરીપુરણ પકવાવો ॥ આખો ॥ ૩ ॥
 કાચા લહદા કામ નહી આવે, જીરવીઆ કેમ જાવે
 અલખના નુરીજન બેઠા હજીરમાં, ખરી નીતીસુ આવે ॥ આખો ॥ ૪ ॥
 ધ્યાન કરીને ધરા તપાસી, ભાણુ સાહેબ છે ભોળા
 રજ મોરારને રવિગુર મળીયા, જેણે વરતી વેળા ॥ આખો ॥ ૫ ॥

—:—:—

લખીયા નહી મટે, જવ તવ નહી ઘટે	
મેરે સાધુ લખીયા	॥ ૮૬ ॥
દશરથ ચોટી તસાવની, સરવણુ પાણી ભરે	
તાકીને માર્યો તીરડો, આંધળા રદન કરે	॥ મેરે સાધુ ॥ ૧ ॥
રામ સરીખા રાજ્યા વનમાં ગમન કરે	
કારમોઠ આળ્યો રાવણો સતી સીતાને હરે	॥ મેરે સાધુ ॥ ૨ ॥
લખરે ઘોડાની સાજખી, માથે ચમર ઢળે	
હરિશ્ચ દ્ર સરીખા રાજ્યા, નીચ ધર પાણી ભરે	॥ મેરે સાધુ ॥ ૩ ॥
પારાધીએ બાધ્યો પાંસણો, હરણી વનમાં ફરે	
પુરવના પાપ આવી મધ્યાં, આવી કંદમાં પડે	॥ મેરે સાધુ ॥ ૪ ॥
દાસ મોરારની બીનતી, ગુરુનું ધ્યાન ધરે	
દોહલી વેળાના આવળો, ધ્રુવ તમ વડે	॥ મેરે સાધુ ॥ ૫ ॥

—:—:—

પડી આવી ભરી આંટી રે, લણ્યો નહિ પ્રેમ તણી પાટી	॥ ૮૬ ॥
અરીઘા તારા અતરમાં પેડી તેની ગાંઠ પડી ગાટી	
ચેતન પુરૂષ તો આવી જાશે, તારે પડી રહેશે માટી રે	॥ ૧ ॥
મહાદુષ્ઠ ભોગવીને માયા મેળવી, તેને ઉડી રાખી દાટી	
ખાધુ નહી ખવરાવ્યું નહિ, પછી જાતાં કુટે જાતી	॥ ૨ ॥
અંતકાળ વેળા આવી અચાનક, માંદું રણુ છે ફાટી	
જમના દુતનો જોખમ ધણો ટુજને, વચ્ચે લીધો વાટી	॥ ૩ ॥
મીઠપ દેખી માયા તણી, પછી તેને રહ્યો આટી	
દાસ મોરાર કહે દુઝધા નવ ટળી, તે શું જાશે ખાટી રે	॥ ૪ ॥

—:—:—

જગત છે ઝાંઝવાનું પાણી રે, રહેશે નામ નિશાની	
કયા ફીરતનને સદચર સેવા, મોળું લીધેને માણી	॥ ૮૬ ॥
બેલ ચઢને બંધાણો પ્રાણી, ધર ધ ધાની ઘાણી	
જીવને જમડા આવી લેશે, ત્યારે પીવા નહિ દે પાણી	॥ ૧ ॥
માત પીતા સુત સૌ મતવળના, ઓલખો એધાણી	
કાયા પડતા કાઈ નવ આવે, ધરની ધણીઆણીરે	॥ ૨ ॥

કામની જાળમાં વિશ્વ વિટાણું, મતી તેની મુઝાંણી
 કારજ કરતાં કારજ બુલ્યો પછી અતે મરે તાણી ॥ ૩ ॥
 કપટતણ શ્રીકૃષ્ણ જાળ્યા, તેની વેદના વેચાણી
 દાસ મોરાર કહે અવીચલ રહેછે, સંતો તણી વાણીરે ॥ ૪ ॥

—:—:—

જાન કેમ કરતો નથી પાણ, સીતારામ કેમ યરો રાણ
 મમતાની ધાણીએ ફેરાફેરવશે અતર રથુ દાઝીરે ॥ ૧ ॥
 વિષય ભોગવતાં વંશ વધ્યો, કે મને ઝુઠયા માણ
 ફાટમાં શીઓ ફાપદો ઝુણ્યા લાગે તાણ ॥ ૨ ॥
 સોનું પહેરતા શોભા દેખાડે માગાથી મન રાણ
 ભક્તિ વીના છુંડા હાલ તમારા, એમ કહી ગયા પંડીત કાણ ॥ ૩ ॥
 સાચે મને જોણે સંત સેવ્યા, તેના મન થયા રાણ
 દાસ મોરાર કહે લાવે જામે, વાલો વીંદુર ઘેર લાણરે ॥ ૪ ॥

—:—:—

મહોબત છોડી રે મનવા નેરે મરજણા
 તેરે તેરે શીરયે જમડા નેરાણા ॥ ૨૬ ॥
 આદિલદા નહિ દમદા લાશ્યા,
 પ્રાણ પરદેશી પલમે કરત પીયાના ॥ મહોબત ॥ ૧ ॥
 જનમ જરાના મતકર પુરાના,
 કર હક બંદગી જખીલે જુવાના ॥ મહોબત ॥ ૨ ॥
 કહ્યાં કીયા આર્થ કહોગે આગે
 કરેંગા હીસાબ હોયગા હેરાના ॥ મહોબત ॥ ૩ ॥
 મહેરામ મુરસીદ મહેબુબ ખતાયા,
 તાલીકા સુમરન કરલો સીયાના ॥ મહોબત ॥ ૪ ॥
 રજ મોરાર રવિઠે ચરણે, અજબ શુરો
 ગીટાયા આવા ગમાના ॥ મહોબત ॥ ૫ ॥

—:—:—

આખર એક દીન ચાર ઉઠાના,
 તેરે સ ગ કોઈ ચલેના નીદાના ॥ ૮૬ ॥
 માત તાત સુતસગા સનેહી, મોસન સ્વાસ્થ સજન સીયાના ॥ ૧ ॥
 કુંડુ બ કખીલો કોઇ કામ ન આવે, રેનકા સ્વપના રેન વીહાના ॥ ૨ ॥
 રાજપાટ શીર છત્ર સીંહાસન, મો સળ છોક ચવા સુલતાના ॥ ૩ ॥
 લંકા જેસી રાવણુ રાજધાની, ક્ષણુમેં ખપ ગયે ખાક મસાના ॥ ૪ ॥
 સદગુર સેવા સાહેબ સુમીરણુ, પાયા અવિચલ પદનિર્વાણુ ॥ ૫ ॥
 રજ મોરાર રવીકે ચગણે, કર બંદગી તબ હોયગા કલ્યાણુ ॥ ૬ ॥

—:—:—

મોરાર સાહેબકં ૧ ખારામાસી રાગ સદેસાનો

કહોને પવનસુત પ્રજુજી કયારે આવશે
 અ તરભી અજોધ્યાના ગાયજો
 જે દીન જામ હરિદશન વિના, તે દીન કર્પ સમાન કહેવાયજો ॥ કહોને ॥ ૮૬ ॥
 કારતકે કરણુ હરિએ નવકરી, નપટ વીસારી મેલ્યા નીરાધારજો
 ગીરાને કુણીને ગજને ઉગારીએ, કૃમે અખરે કઠણુ થયા કીરતાજો ॥ ૧ ॥
 માગસરે મધુસુદન અણે મારગે, શાને નાળ્યા સુ દર વર ધન મ્યામજો
 વાટવડી જેતારે કહીદીન વહીમયા, વાવાવીના નવીમન વિશ્રામજો ॥ ૨ ॥
 પોશિ આવોરે પુરવ પ્રીતુ પાળવા, મુની સંગે જેમ પધાર્યા મહારાજજો
 પીનાકે તોડીને પ્રજુ તમે પરણીયા, એ હેત રાખો અમ જીપર આજજો ॥ ૩ ॥
 મહામાસે રે મન મળવા કરે, અંગ આલીંગન લેવાને અક્ષાયજો
 નેણાને સાહેરે નિરખવા નાયને, ચિત અમાર ચરણુ કમવને ચહાયજો ॥ ૪ ॥
 કાગણે કાગ કેની સંગે ખેલીયે, વાવા વિના કાંઈ વાલો ન લાગે વસ ત જો
 ચોળીને ચીરે ચીત્તાજેમ પરજો, તન આશુપણુ તારણી તાપ તપંતજો ॥ ૫ ॥
 ચૈતરે ચૌદશ જોજી વાટડી, રેન દીન ગેતાં જેતાં જાયજો
 માસ ખટ વીચારે ખખરો નાવીયુ, સ્થીર મન તે કેણી પેરે થાય જો ॥ ૬ ॥
 વેશાખે વનમાળી કર્યા લઈ વાયદા,
 વિધાતાએ લખ્યા હશે વિજેગ જો ॥ ૭ ॥

જેઠેને જીવન રે કેણી પેરે ભળવું, પાંજર ગણીને રીયા છેકળ પ્રા
અવધની આસાએ અંતર રીયો આતમા,

પિયુ વિના કાંઠ પલમાં કરે પ્રયાણજો
અશાઠે ઈંદ્ર ઉમંગે આવીયો, વીધવીધ વરસ્યા વાયા સીતલ વાય
પૃથ્વિએ ચીર નીલાંબર પેરીયાં, તેએ નાન્યા નગણુગારા નાથ જે
આવણે સુરતેરે શિવજીને મેવીયા, વાયા પાડીને માગેલા વરદાન જે
પ્રાણુ જીવન મળે તો જીગમાં જીવશું,

નહિ તો પડજો પાપી પી જર પ્રાણુ જો ।
ભાદરવે ભકત વત્સલ ભે ભાગજો,

અમુર મારીને કરજો અખલાનો ઓધાર જે
સુરનરના સંકટ છેદી પ્રભુજી સુખ કરો,

જીગદીશ જીગમાં વરતાવો જે જેકાર જો ॥
આસોએ આવોરે હરિ અમને તેડવા,

અનુજ સહીત કંઈ અંતર આતમ રામ જો
અવીચળ રાજ ખીલીપણુને આપીયો,

ધર્મ પાળીને ચાલો અજોધ્યા ધામજો ॥
દીવાળી મે દુંદુબી દેવના વાગીયાં, સીતા વાળીને પધાર્યા શ્રી રામ

મેરાસના સ્વામીરે સહુ જનને મધ્યા,
આનંદ વત્યો અંતર હુવો આરામ જો ॥

મારી ચાલતી વેળાના રામો રામ, સાધુ સંતને જેજે સીતારામ ॥
અણખા વીઝડા કળરે મીસેં મે,

પ્રાણી કાઠ જઈ લેશે વિશ્રામ ॥ સાધુ સંતને
સત સંગ કરીએ ભવ સાગર તરીયે, સદગુર ચરણે વિશ્રામ ॥ સાધુ
હુંસ સખામાં જઈતિરે બેઠા, એતો લઈને છીતારે નીજ ધામ ॥ સાધુ
મેરાસને ગુર મેરામ મળીયા, તમે રદીયે રેજો રવીલાણુ ॥ સાધુ ।

ચૈતન વરની ચુંદડી ચુંદડી, સુંદર શામ સોહાંગ

ઝોઢે અનુરાગ, જાગે જોનાલાગ

॥ ચૈતન ॥ ૧ ॥

મુસમ વેદ વણુ વાવયાં, વીણીલીધા વીવેક વીચાર

કર્મ કપાસીયો કારે કરીયે રે, સુતર કાંત્યા છે ચખ્દ સાર ॥ ચૈતન ॥ ૨ ॥

પાંચ તત્વ તાણો તણ્યો, માંહી પરા માયાનો પાન

મોહ સવીસી સાજે ચડ્યું રે, તેના વણુનારા સંત મુજલુ ॥ ચૈતન ॥ ૩ ॥

સત મુનેરી છેડલે માંહી શીશના જુટા સોય

બહુ વીધ બુધ્ધીએ બનાવીયોરે, જોતાં મુનીવરના મન મોહ ॥ ચૈતન ॥ ૪ ॥

ત્રેમ પ્રાતે રંગ પાસીયો, માંહી નવરંગ નવસી ભાત

કણી કસુ બો ચડારીયોરે, એની વિશ્વાસે વણું વિખ્યાત ॥ ચૈતન ॥ ૫ ॥

અખંડ રંગ જીપટે નહિ, જુગો જુની ન ચાય

પ્રગટ પોત ફાટે નહિ રે, જોનો મોટો મુજ મેમાય ॥ ચૈતન ॥ ૬ ॥

સંત સોહાગણુ સુંદરી, જોણે ઝોઢી અગે અંગ

અખંડ એવા તન એહતું, જોનો નિત નિત નવસે રંગ ॥ ચૈતન ॥ ૭ ॥

અઘાટ ઘાટડી ગુરુએ ઝોઢાડી, પરણ્યાંબ્યા પરશ્વલ

રજ મોરાર રવિ ચગણુ કહેરે, સાચો સદગુરુ નો ધર્મ ॥ ચૈતન ॥ ૮ ॥

—:—:—

સખી ગુણ ગણપતના ગાર્ધ એ, ગાર્ધ એ મન વાંછીત ફળ પાછએ ॥ ૧ ॥

ત્રયમ પુ'જે જ એહર લગનેરે, સિદુર સણુગાર કરો અંગનેર

પુષ્પ ચડારીને નમો પગને ॥ સખી ગુણ ॥ ૨ ॥

ધુપ દીપ આરતી કીજે રે, નેવેદ લાકુ નિત ધરીજેરે

જણે ગરવા ગણપતી રીજે ॥ સખી ગુણ ॥ ૩ ॥

સુંદાળો સુધ બુધનો સ્વામીરે, લક્ષ લાભ આપે બહુ નામીરે

દોષ કર શીશ રહીએ નામી ॥ સખી ગુણ ત ૩ ॥

સુર તેત્રીસે સતવે તેનેરે, સુરનર મુની મેવે જોનેર

તન મન ધન અર્પો એને ॥ સખી ગુણ ॥ ૪ ॥

શંભુ મુત સેવા બે કીજેરે, ચીત ચરણ કમળમાં દીજેરે

અશય અમૃત ફળ લીજે ॥ સખી ગુણ ॥ ૫ ॥

દુંદાગો દેવે'વર દેવારે, શ્રી ગુર ચરણ કમળ સેવારે

મોરાર મુગત પાવે મેવા, ॥ સખી ગુણ ॥ ૬ ॥

—:—:—

સખી મુરતે સનમુખરે સ્વામીરે, આદે અ તે અતર જામી રે ॥ ૨૬ ॥
 મુરત દે મન મારં મગનારે, ત્રિવિધ તાપ ટળે અંગનારે
 લાગનસે લાગ રહે લગના ॥ સખી સુરતે ॥ ૧ ॥
 પરં પુરં પુરખોતમ ખ્યારાં, નિમીખ એક નાથ તથી ન્યારારે
 શ્રી શુર સરજ હારા ॥ સખી સુરતે ॥ ૨ ॥
 પોતાનું પદ જાની પ્રીતિરે, અગ રસ વાધ્યો રસ રીતે રે
 આતમ અનુભવ અદેતે ॥ સખી સુરતે ॥ ૩ ॥
 પ્રીતમ પુરવ વર પામીરે, બેહુદ સુખ દીપો બહુ નામીરે
 શરણાગત શીશ રહીએ નામી ॥ સખી સુરતે ॥ ૪ ॥
 સદગુણે મોહાગણુ કાધીરે, ચીત ગ્રહી ચરણમા લીધીરે
 સત મત શીખામણુ દીધી ॥ સખી સુરતે ॥ ૫ ॥
 એવા હરિ અંતર જે આવેરે, પ્રસિધ્ધ પરમાન ॥ પાવેરે
 મોરાર જેની જનમ નાવે ॥ સખી સુરતે ॥ ૬ ॥

—:—:—

મન મળવાનું, મળવું હોઈ તો, મેરામ મળા લેજો ॥ ૨૬ ॥
 દલ દેશ વળ્યા, દેઈ મેળાવા, દશનં તે ફલંજા જે
 અમે સૌ પ ખી પરદેશી, તમે અવી મળોને આ દેશી
 હવે રંગન ગમ્યા નહિ રેશી ॥ મન ॥ ૧ ॥
 કાચો કુપો છે કાચા, તેમાં જુરી મમતા માયા
 કાચો ઉપન્યુ છે તે અપાવા ॥ મન ॥ ૨ ॥
 છેલ્લાં મેળા છે સાધુ, તેમા પાણુ ધડી છે પલ આધો
 જલ પરપોટા પડે બાધો ॥ મન ॥ ૩ ॥
 જે જે બોલો જે સીયારામ, સંત સરવેને કરં પ્રાણુમ
 કહે મોરાર મેલ્યા છે નિજ ધામ ॥ મન ॥ ૪ ॥

—:—:—

જુવો મન મંદીરમાં, મોહનની મુરત ઝાકમ જોવ છે
 સંત કરે કીલોલ, કૃષ્ણ કયા કીર્તનરે રંગની રેલ છે ॥ ૨૬ ॥
 હરીને મસ્તક મુગટ મુક્તા મળી, કાને કુંડળો હીરાકણી
 મુખ શોભા મોરલી બની ॥ જુવો ॥ ૧ ॥

હરિને કોસ્તુભ મણી મોતીની માળા, હેમ સાકશીએ પરવાળા
સ ગ રાધે રંગ રસાલા ॥ જીવે ॥ ૨ ॥

હારને પેરણ પીતાંબર પટ પીળાં, વિધવિધ વાધા છે વગતીળા
એનો ચૈદ સોઠ લાલની લીલા ॥ જીવે ॥ ૩ ॥

મેવક સકળ કારણ સીધું, અંત મન હરિ ચરણે લીધું
કોટ કોટ કારણ સીધું ॥ જીવે ॥ ૪ ॥

સેવા સંતની સુદળ ફળે, હરિ જનની સંગતે હરિમળે
હહે મોરાર જલમાં જઈ ભળે ॥ જીવે ॥ ૫ ॥

ધન ધડી ધન ભાગ્ય કે પરશોતમજી પધારીયારે
નિરખીને ચર્ધ છું નીહાળ, કે તન મન ધન વારીયારે ॥ ૧ ॥

મંદીરમાં બેઠારે મહારાજ, કે પ્રેમે હરી પ્રગટયા રે
પ્રીતે કર્યો જઈ પ્રણામ, કે આનંદ ભર અંગ બિલટયોરે ॥ ૨ ॥

મન ગમતા મળીયા માલકે, તાપજ મડીયા તન તણુરે
શીતળ ચપાં સકળ શરીર, કે થણાવુ દાવાય ધનનારે ॥ ૩ ॥

ભાગી મારા દોહડાની શ્રીત, કે અપર મન સ્થીર થયું રે
જનમો જનમનાં મટયા જન્મજ, કે ચીતતે ચરણે રહ્યું રે ॥ ૪ ॥

લખીયા મારે કંકુના લેખ, કે ભાગ્ય જગ્યા ભાજનારે
શદીયામાં યમો બિપદેશ કે વચન કહ્યાં વાલનારે ॥ ૫ ॥

નોતી હું તો કયા ખપની નાર, કે મુહાગણ કીધી સામજેરે
સખી મુને દીધેરે મુ'આંગ, કે મરમાળા પીધુ મને મળ્યારે ॥ ૬ ॥

સસરો મારો શીલ સ્વરૂપ, કે મુખમણા સામુ સોહામણીરે
જેની ગેદે જનમીયા જુગદીશ બાવે લઈ શ્રીમણીરે ॥ ૭ ॥

લક્ષ્મિ ભાવે બેટ્યા બૂદર, કે વિશ્વંભર વાલો વર્ચા રે
પ્રગટી પુરવ જનમની પ્રીત, કે મોરારને સ્વામી લટ્યાં રે ॥ ૮ ॥

સખી સદયુર શબ્દે રે, સુરતે ગ્યામ વરી	
મન મેરામ મળીયારે, પ્રીતમ પ્રેમ ધરી	॥ ૧ ॥
મુરત મરમાળીરે, નિરખ્યા નેણા ભરી	
પુરણ પર પામીરે, પુરવ પ્રીત ખરી	॥ ૨ ॥
આતમ મોલે આગ્યારે, શોભા સરસ કરી	
પક્ષ ગે પધરાગ્યારે, હેડે હેત ધરી	॥ ૩ ॥
સેજે મુખ વર્ધાં રે, ભક્તિ ભાવે કરી	
અંતર અંજવાણું રે અનુભવ આખ ઠરી	॥ ૪ ॥
મમતાને મેરીરે મનજા ગર્હ છે મરી	
શ્રમશ્યા ભાંગીરે દુરમત દર પળી	॥ ૫ ॥
રવી જિદે રજનીગે તીમીર ગયા ટળી	
મોરાર મહાપદમારે ફેરા નાવે ફેરી	॥ ૬ ॥

—:—:—

જીવન જનમ કૃતાર્થ થાય સેવો હુરિ સંતને	॥ જીવન ॥ ૧૬ ॥
જીરે પ્રેમના પાટ પથરાવીઆં, ચીતડાનો ચોક્ક પુરાયરે	॥ જીવન ॥ ૧ ॥
જીરે હેતે પ્રીતે પધરાવીયા, મળી માનુની મંગળ ગાયરે	॥ જીવન ॥ ૨ ॥
જીરે પુનની ખાતરી ચકાડીયાં, કરીયાં કેસર ઘોળ	॥ જીવન ॥ ૩ ॥
જીરે સાચના ચંદન ચરચાવીએ, અકુલ્લીત ધુલનીડોર	॥ જીવન ॥ ૪ ॥
જીરે ધ્યાનનો ધુપ ખેવીએ, નિજ જ્ઞાનની ધંટા સર	॥ જીવન ॥ ૫ ॥
જીરે અનુભવ આરતી, આતમ અરપા ઉતાર	॥ જીવન ॥ ૬ ॥
જીરે ભાવના ભોજન નિવેદીયે, નિર્મળ અન્ન આચમન પાન	॥ જીવન ॥ ૭ ॥
જીરે મહા પ્રસાદ મુખ લીજે ગે, ચરણપ્રત લીજે મેલી માન	॥ જીવન ॥ ૮ ॥
જીરે રજ મોરાર રવિ, ચરણે જલિ વારંવાર	॥ જીવન ॥ ૯ ॥

—:—:—

ધોળ—

આજ સખી મુને સદગુર મળીઆ, દેવ દીવાળીના દીવસ વળીયા
અંતર નમી અઢાલક દલીઆ, તો હીરલો આલ્યો હરીએ હાંથમારે ॥ ૧ ॥

સાન કરીને સોહાગણ કીધી, ચેતન પ્રરૂપે ચરણમાં લીધી
બુદર ભાવે ભક્તિ કીધી તો, માળા ફેરાવી મોક્ષની રે ॥ ૨ ॥

હું તો ભુલીતીરે ભુવન હમારું, સદગુરએ ધર ખતાવ્યું સારું
તન મન ધન લઈ તાપર વારું જેણે, વર વરાવ્યો વીઠલોરે ॥ ૩ ॥

સેજ આનંદ સુખ શામને સંગે, નિતનિત નેડો મારે નવલે રંગે
અરસ પરસ લઈ આનંદ અંગે, તો માંહીરે મંદીરે માલતારે ॥ ૪ ॥

વેદ પુરાણ વ દે છે રે જેને, સારદશેષ સ્તવન કરે છે તેને
મોરાર સમજ્યા સદગુરની સેને તો આતમ રવીગુર ઝોળખ્યારે ॥ ૫ ॥

—:—:—

સત ગુરએ સત નામ સુણાવ્યો, સોહં શબ્દમેં સુરતે પાયો
જાગ્રત જેતે જેત જગાયો તો, તેજ મેં તીમીર ગયાં ટળારે ॥ ૧ ॥

અનુભવી અંતરનેત્ર બિધડીયાં, શબ્દ નીસરણીએ ચેતન ચડીયા
અનહદ નાદ ગગન ગઢ હડીયા, તો નુર વરસે ત્યાં નીરમળારે ॥ ૨ ॥

સદગુર રૂપ અનુષ અનામી, આદી અનોપમ અંતર નમી
સંત સનાતન સત બહુ નામી, તો સુખમણીને ધરે શોભતારે ॥ ૩ ॥

શાંત જોગની જુગતી જાણી, તત્વ સમાસ લયા સળ પ્રાણી
એક દશા લઈ એક ધર આણી, તો ગેળ નીર તર ગુરગમેરે ॥ ૪ ॥

કાયમ કાટ કળા બહુ કહાવે, ચતન ચક્રિત ત્યાં ચમર ઢોળાવે
હીલ મીલ હંસા મંગળ ગાવે, તો અનભે સુખ આનંદમાં રે ॥ ૫ ॥

રણુંકાર રંગ સંગમાં રેવું, એ સુખ મુખથી કહેવાઈ નહિ કેવું
મોરાર મન મહા પદ એવું તો આપે આપમાં ઝોળખ્યારે ॥ ૬ ॥

—:—:—

આતમ દેવ શીરોમણી પુજ્યા, અંતે દેવ નહિ કોઈ દુન
સચ્ચીદાનંદ સોહં બ્રહ્મ બુઝ્યા તો પ્રતિમાં તે પરિધ્વલનીરે ॥ ૧ ॥

ત્રીગુણાતીત સરવેથી ન્યારા, જીવ ઈશ્વરમાં વ્યાપક સારા
અદરાતીત તે જાવન બારા, આતમ ભુલ્યા આપમારે ॥ ૨ ॥

ઘટાકાશે ને મઠાકાશે, ઘટોઘટ બોલે છ સૌની પાસે
જલમાં જેમ સુરજ લાગે, તો કીરણોને કાંઈ અડે નહીં રે ॥ ૩ ॥
એમ સમજે તેનો સંશય લાગે, લક્ષ સ્વરૂપમા જર્મ ને લાધે
મુક્તિ તણું દગ્ધ કાંઈ નવ પામે તો, મોરાર બલ્લ ચર્મ રક્ષારે ॥ ૪ ॥

—:—:—

મરમવાળા મોહનજી ઝુલીતાં મંદીર	માણુરાજ
સુંદીર ગોબા શામળીયા, ગજો યજ્ઞપતી રાય	માણુરાજ ॥ ૧૬ ॥
છત્ર સિંહાસન સ્વેત જને પુજે પાપંદપાય	માણુરાજ
આબુગણુ અગ ઓપતાં, શામ સાવાપિસવા	માણુરાજ ॥ ૧ ॥
દોષ નેન દીવાકરે છે, મુખ મય ક લબ્ધય	માણુરાજ
ભાલ વીશાળ અંદન ચોડી, મોર મુગુટ મન હરાય	માણુરાજ ॥ ૨ ॥
ધંટા નાદ ઝલુલુ ઝાલરી, મુખ મોરલી વાયે	માણુરાજ
જિતરે આરતી આરત હરકી, લક્ષ વત્સલ મન લાયે	માણુરાજ ॥ ૩ ॥
સુરીનર મુનીજન મન વ છે શરના, પ્રેમદર્શન પાય	માણુરાજ
દાસ મોરાર દોયકર જોડી, ગુણુ તીહારા ગાય	માણુરાજ ॥ ૪ ॥

—:—:—

સખી સત લોક શેરખી ગામ, રામ રવી ગાદીરે	
અમર પુરપ અસ્થાન આઠ અનાદી રે	॥ ૧૬ ॥
પુણ જુગલ પદ પ્રેમ, નેમ સત નામીરે	
ત્યાં છુપ દીપ ધૂન ધામ નાય નમામીરે	॥ સખી ॥ ૧ ॥
ઝાલરના ઝલુકાર, ધ ટા ધન ગાજીરે	
તીહાં તાલ મુદંગ છિપ ગ વાળાં જાહુ વાગેરે	॥ સખી ॥ ૨ ॥
જિતરે આરતી અખંડ ઝલોમલ જાગીરે	
ત્યાં ગાવે સંત મુળજી લોલેહ લાગીરે	॥ સખી ॥ ૩ ॥
દેશ ગામના દાસ દર્શને આવેરે	
દંડવત કરીને દાર પરંપદ પાવેરે	॥ સખી ॥ ૪ ॥
સદગુરુ દીન દયાળ દર્શન દેજોરે	
રવિ ચરણ મન મોરાર રદ્યે રેજોરે	॥ સખી ॥ ૫ ॥

રાગ ભેરવ પ્રભાત

રામ ચરણ અબીરામ કામ પ્રતીત રાજ ધીરાજ
 શ કર કરદે ભક્તિ ભુતલ પ્રદ પ્રેમ ચક્ષે વટરાજ ॥ ૨૬ ॥
 રયામ વરણ પદ પીઠ અરણ્યુત, લસત વસત નગ શ્રેણી
 માનુ રવી સુતા શારદ સુરસરી, મળી ચની લનીત ત્રિવેણી ॥ રામ ॥ ૧ ॥
 અ કુશ કુતીરા કમળ ધ્વજ ગોભીત ભમર દુરગ વીલાસા
 ચરચે હે સુરનર મ જન મુનીજન મુદીત મનોહર વાસા ॥ રામ ॥ ૨ ॥
 વીના વેરાગ જોગ મત સ જમ, વન તીરથ તન ત્યાગે
 સોઈ સુખ સુનલ સદાય દુનસી, જે પ્રભુ પદ પ્રાણ અનુરાગે ॥ રામ ॥ ૩ ॥

રાગ રામઝી

શાને આળ્યેા સ સારમા આવી અનરથ કાપેા
 અમૃત રસને અગગેા કરી, પીખ હુળાહળ પીધેા ॥ શાને ॥ ૧ ॥
 અવિદ્યા વ્યાપી તારા અગમા, પર નિદાસુ રે પ્રીતી
 રતીએ ન ઉપજે રામમા તે કેમ જાશે છતી ॥ શાને ॥ ૨ ॥
 ભાવે ભક્તિ ન આદરી મન માયામા વિધ્યુ
 નિમીખ નવરો નવ થયેા, નીરબે નામ ન લીધુ ॥ શાને ॥ ૩ ॥
 સત જતાવે સાધના, ઉલટા હાર ચઢાવે
 જેને રૂઠસે રમાપતિ તેને ભક્તિ ન ભાવે ॥ શાને ॥ ૪ ॥
 છત્યા તે જગામા જાણીયે, જેણે સતસગ કાપેા
 મોરાર કહે મનની મોટપ તજી, હેતે હરિરસ પીધેા ॥ શાને ॥ ૫ ॥

રાગ કાનરો

સુન સખી દન આપેા દોહીલેા, સત વીજડે સુખ નાહી
 તાતે ભલેા આતન ત્યાગનો એકુ ખ સહો નજમ ॥ ૨૬ ॥
 વ દનકાપે સખ ખ ધન હરતહે, અર્ચન કાપે અવ નસાઈ
 મુખ દેખે મહાપદ પાવે, દેષ ભેટે દુખ દુરાઈ ॥ ૧ ॥

મહાપ્રસાદી જનકે મુગત મહાનિધ, વાકી ચીત સદા સુખદાઇ
ચરણાશ્રીત અમૃત રસ પીવત, કોટ વીધન મીટ જાઇ ॥ ૨ ॥

નામ માતમ જનકો મહીમા મોટો, વેદ પુરાણે વંચાર્થ
મોર્છ જનનત શીવ સનકાદીજ, શ્રીમુખ શ્રીપતીએ મુખ ગાર્થ ॥ ૩ ॥

સેવે અ ગ સંત સાહેબ સદગુર, એક બ્રહ્મ એકતાઇ
દાસ મોરારકુ દીયો નીજ દાના, સનમુખ હુ સદાર્થ ॥ ૪ ॥

ગરીબ નવાજ મે ગરીબ તેરો, પ્રણીતપાવ દયાવ ગુર દેવો
રાખો ચરન શરનકો ચેરો ॥ ૨૬ ॥

હાર પડ્યો રહુ મેં દર્શન પાઉ, છુટકી પાણી રહુ નિતેરો
દુરન જાણી તુમ શુણુ ગાણી, આપહી જાનો અપને ધરકેરો ॥ગરીબ ॥૧॥

અનન મર મે મહાસુખ પાચો, જોતી જનમ કર નહિ ફેરો
પરમાનંદ તેરો પાવવ પકડ્યો, અપહી જાગ્યો ભાગ્ય હમેરો ॥ગરીબ ॥૨॥

રવિ પ્રકાશ ઉજાસ લયો હે, ભાગ્યો ભરમ ગયો હે અધેરો
દાસ મોરાર પર કચણા કીની, આવાગમનકો લયોહ નિવેરો ॥ગરીબ ॥૩॥

સદગુર મે શરણુ લીહારી, પતીત પાવન બડો બદ તેરો
વેદ પુરાન યુ કહેત પુકારી ॥ ૨૭ ॥

ગજ અર ગીધ પ્રગટ પશુતે, બ્યાધી વનકો હોત હત્યારી
દેવ દુલ્હલ વાકુ ગતી દીની, એસી જનમ મે ધારણુ ધારી ॥સદગુર ॥ ૧ ॥

ઓર અજાગીલ અસુખ ગુન ગનીકા, તાકુ નામ લેત તે તારી
સમરથ સાચા રોષ કહતહે, બાપા ગ્રહો એસોખદ વિચારી ॥સદગુર ॥ ૨ ॥

જુગ જુગ શાખ સ ત જન સંમરે, નાથ અનાથ અધમ ઓધારી
દાસ મોરાર કહે કર જોડ, એસે અખ મોહી લીયોતે ઉગારી ॥સદગુર ॥ ૩ ॥

જુલેલ મન કયુ લક્ષિત વિસારી, ધીક ધીક જન્મ લીયો જગ માંહી
 મિથ્યા બોજ દીયો મહતારી ॥ જુલેલ ॥ ૮૬ ॥
 જહર જાળમે જરતહી ગાખ્યો, બ ધી છોડ તેરો બ ધન છોડાયો
 સોધ સાધકુ યાદ ન કરતો, મુદ મતી ગતી કયુ ગમાઈ ॥ જુલેલ ॥ ૧ ॥
 મહા મણી મનુષા દેહ તેરી, સખ મુખકારી સખનકે દીકે
 ખહોર ન આવે અવસર એસો, નર નારાયણ નીજ પદ નિકો ॥ જુલેલ ॥ ૨ ॥
 તજો શુભાન મહો ગુરચરણા, જો ભવ ચાહીયે આપની ભનાધ
 દાસ મોરાર કહે મહાપદ પાવે, સદગુર સ તકુ કરવે સહાધ ॥ જુલેલ ॥ ૩ ॥

રાગ જોજેવંતી

મુરત મનોહર દેખી, નેનનીલોભાયેરે ભાઈ ॥ મુરત ॥ ૮૬ ॥
 મુરત સનમુખ શાખા મુરત લગી હે તામા
 રમતા આતમ રામા ભજો મન બાધહે ॥ મુરત ॥ ૧ ॥
 હાદસ રખા પુરી, નીરખે કોઈ નામ મુરી
 નીકટ હે નાહી દુરી શુની ગન ગાયહે ॥ મુરત ॥ ૨ ॥
 લલીતા લાલન કીરી, દેખો દગ ઉલટ ફેરી
 મન પવન ગગના ઘેરી, સરપે સમાય હે ॥ મુરત ॥ ૩ ॥
 સતગુર કરણા કીની, વસ્તુ અમુખખ દીની
 મોરાર મુસ્તક ધરી લીની, રવી ર ગ લાયાહે ॥ મુરત ॥ ૪ ॥

મધુરીસી મોરલી વાજે મેરો મન મોહોહે ॥ મધુરી ॥ ૮૬ ॥
 શબ્દકી ધુન સુન મોહો સખ મહામુની
 બડેબડ જ્ઞાની શુની, કેમે મન યાયોહે ॥ મધુરી ॥ ૧ ॥
 તખત ત્રીવેણીતીરે, બજાયા બજાલદ વીરે
 ધ્યાન ચીત રહે ન ધીરે જગમગ જોયોહે ॥ મધુરી ॥ ૨ ॥
 દીનકર નાહી ડોવે, વિધુ મુખહી નવ બોવે
 તેજ ત ત નાવે તોવે શેષ તન મોહોહે ॥ મધુરી ॥ ૩ ॥
 એ લાનજીકી લીના કહી ન જાઈ કાવા
 મોરાર સ્વરપમે મીલા, સુખ મન સોયોહે ॥ મધુરી ॥ ૪ ॥

રાગ કાફર

મુરત તોરી સામળા મનડે મોજે વર્સી	॥ ૨૬ ॥
આનંદ મોજી આતમા, દરશન તોજે ડસી	
પલ ન વીસારે પ્રાણ મોળ, વાવમ રજો વીલસી	॥ ૧ ॥
નેજે વસ્તુ આયા નરોહર, જલ જ્યુ' મીન ડસી	
સચે સમરે પડ દીયોથો, હેતે આયો હથી	॥ ૨ ॥
નાથે નિતો જ નીવાવ અગ્યા, પ્રીત પ્રીયન જીયસી	
મેરાર ચે' મેરસુ મર્યા, દશન જીયા દથી	॥ ૩ ॥

—:—:—

મહારાજ મ વેતા મયુરાં, મનડેજી મોહન મોળ	॥ ૨૬ ॥
વેકારો આંઈ વલ વલ ગોયા, તન મન આંય તોળ	
હાવ અસાંજે હાજર હોંદી, સાંઈ યદ રાને મુળ	॥ ૧ ॥
કાયમ ઘૂંજી આયા કમણે, રંજન અસાંજે રાળ	
છડાં છેડો તોળે જીવીયા, પુરવ પ્રીત પરાંજ	॥ ૨ ॥
નેડો અસાંજે નલાય નરોહર, અધમ એધારણ આળ	
મુરાર દાસી શુણુ ગાય તોળ, નજરે જીતેડા રોળ	॥ ૩ ॥

—:—:—

બક્ત વસલ હરિ ભાવે ભાજી પાયરે	
ભાવે ભાજી પાય હરિ ભાવે ભાજી પાયરે	॥ ૨૬ ॥
અનેક મીઠાઈ એલી મેષા પકવાન મેલી	
તાંદુલકી તરકારી જુદર મન ભાવરે	॥ ભગત ॥ ૧ ॥
દુર્લોધનકે ઠાર કૃષ્ણ ન ગયે એક વાર	
વાલો તો વીકુર ધર અણુતોડે આયરે	॥ ભગત ॥ ૨ ॥
યજ્ઞેલી અનેક ભગ ભાવે નહિ જગત ભાગ	
પ્રેમકે પાછને પ્રભુ દુર્લો ન આવે દાયરે	॥ ભગત ॥ ૩ ॥
મેરાર કહે મહારાજ, સંતનકે સારે કાજ	
વિદુરકી વિખ્યાતકીની તીન લોકતાયેરે	॥ ભગત ॥ ૪ ॥

—:—:—

દેખો કમોકે ભાત પાયે જગન્નાથરે	
પાયે જગન્નાથરે, પાયે જગન્નાથરે	॥ દેખો ॥ ૨૬ ॥
ચોકા ચતુરાઈ કરે નાઈ નાઈ નેવેદ ધરે	
પ્રીત કેરી સીત પાત જુવે નહિ જાતરી	॥ દેખો ॥ ૧ ॥
આચારી કરે આચાર રચી પચી રહેહાર	
હેત વીના હાથ નાવે સમરે દીન રાતરી	॥ દેખો ॥ ૨ ॥
નામ પ્રતીપાળે નેમ પ્રેમ વિના સર્વે એમ	
સાચ વિના વાત હરિને સુખને ન સુવારી રે	॥ દેખો ॥ ૩ ॥
મોરાર કહે કૃપાળ પ્રેમે કરે પ્રતીપાળ	
શુન શારદ શેષગાત વેદ કરે વખ્યાતરી	॥ દેખો ॥ ૪ ॥

રાગ કાફી

સતગુરુજી એ સત નામ સુનાયો, સુનત શબ્દ લોવાઈ	॥ ૨૬ ॥
તુર નીશાન આઈ અણી અમે, તત ત્રિવેણી તાર મીલાઈ	
અનહદ નાદ નિરંતર વાજે, સાજે તખત પર રરંકાર રાઈ	॥ ૧ ॥
પંચ સખી મીલ ર્યામ વધાવે, અલીગાવે મંગળ મોદ વધાઈ	
ઝનન ઝાંબરી તનન ટાંબરી, ધનન ધંટા ગગન ગરબઈ	॥ ૨ ॥
બેરી નફેરી સુરંગા સાર ગી સરોદા, મોરલી મધુરી શંખ શરનાઈ	
અજબ ખેલ અનહદ અનોપમ, રમતા આદમ રામ રમાઈ	॥ ૩ ॥
ઝગ મગ જોત જોદાત જોભરા અમૃત ધારા અન ત વસાઈ	
રજ મોરાર રવિકે ચરણે, રચી કારણ રવીમાંહી સમાઈ	॥ ૪ ॥

સુમરેને સનજનહાર તનદા તલખ તજીને	॥ સુમરો ॥ ૨૬ ॥
જે જગદીશે જનમ દીયોહે, ઉતમ મનુષ્ય અવતાર	॥ સુમરો ॥ ૧ ॥
જળ રામે તોડું જતન કરીને, જોતમ દીયો હરિ આર	॥ ૨ ॥
પાનીકે પુલક પીંજરા જાણ્યા નખ સખ નેન નીહાર	॥ ૩ ॥
સકલ જીવનકી શોભા જામે, દેહતો મુક્તિનો દાર	॥ ૪ ॥

હલંદા ચલ દા ચિતવન ચેતન બોવણુ દારા માહી બાર , , ॥ ૫ ॥
 રજ મોરાર રવિકે ચરણુ, બજન કીયે ભવ પાર , , ॥ ૬ ॥

ગવરીન દ મુણાવ તા બજીયે ભગવ તા ॥ ગવરી ॥ ૮૬ ॥
 મુરત ધરીને સેવો મુધ બુધ સ્વામિ
 પરધલ વાણી પસ તા , , ॥ ૧ ॥
 મુપ દીપ પ્રેમે પુષ્પ ચડાવુ સી દુરે શોભ તા , , ॥ ૨ ॥
 અધ્ય પાદ ઢરી અસ્તુતી કીજે લક્ષ લાભ લહુ તા , , ॥ ૩ ॥
 સકલ જીવનમાં સૌકોઈ વહે તેજસે સ્તવ તા , , ॥ ૪ ॥
 રજ મોરાર રવિકે ચરણે, આરાધુ પુરુષ અન તા , , ॥ ૫ ॥

મેરે પ્રીતમકુ પ્રણામ અખ જઈ એસે ઢીમે ॥ મેરે ॥ ૮૬ ॥
 ચિતવત મન મેગે ચરન તિહારે, ઐનિશ આડો જામ ॥ મેરે ॥ ૧ ॥
 ઈંદ્ર ઉપાસન એવે ટેવે તેરી, નિશ દીન સમર નામ ॥ મેરે ॥ ૨ ॥
 પ્રાણુ પ્રીતમ તોહો પલ ન વીસાર, સામા સનમુખ શામ ॥ મેરે ॥ ૩ ॥
 દાસ મોરારકુ દર્શન દધઓ, મેરમ રવિશુર રામ ॥ મેરે ॥ ૪ ॥

મેરે પ્રીતમ ચલે પરદેશ, જીવન મે કેસે જીવુ ॥ મેરે ॥ ૮૬ ॥
 આવે ન નાવે કોહિ ખખર ન લાવે, કોવનકુ કાવુ સદેશ ॥ મેરે ॥ ૧ ॥
 સાચી કહો તો મે સમ ચલુ ગી હારે મે દીલ કીયા દરવેશ ॥ મેરે ॥ ૨ ॥
 નાહી કહો તો મે નીચે મર ગી, હારે મે એસો લીયો જીવદેશ ॥ મેરે ॥ ૩ ॥
 મરત વીના મે સુરત ન દેખુ આતમકુ આદેશ ॥ મેરે ॥ ૪ ॥
 દાસ મોરારકુ મેરમ રવિ મળીયા, પુરણુ કીયા પરવેશ ॥ મેરે ॥ ૫ ॥

4. 2. 5. 2

2 4 1 7 10 13 16 19 22 25 28 31 34 37 40 43 46 49 52 55 58 61 64 67 70 73 76 79 82 85 88 91 94 97 100 103 106 109 112 115 118 121 124 127 130 133 136 139 142 145 148 151 154 157 160 163 166 169 172 175 178 181 184 187 190 193 196 199 202 205 208 211 214 217 220 223 226 229 232 235 238 241 244 247 250 253 256 259 262 265 268 271 274 277 280 283 286 289 292 295 298 301 304 307 310 313 316 319 322 325 328 331 334 337 340 343 346 349 352 355 358 361 364 367 370 373 376 379 382 385 388 391 394 397 400 403 406 409 412 415 418 421 424 427 430 433 436 439 442 445 448 451 454 457 460 463 466 469 472 475 478 481 484 487 490 493 496 499 502 505 508 511 514 517 520 523 526 529 532 535 538 541 544 547 550 553 556 559 562 565 568 571 574 577 580 583 586 589 592 595 598 601 604 607 610 613 616 619 622 625 628 631 634 637 640 643 646 649 652 655 658 661 664 667 670 673 676 679 682 685 688 691 694 697 700 703 706 709 712 715 718 721 724 727 730 733 736 739 742 745 748 751 754 757 760 763 766 769 772 775 778 781 784 787 790 793 796 799 802 805 808 811 814 817 820 823 826 829 832 835 838 841 844 847 850 853 856 859 862 865 868 871 874 877 880 883 886 889 892 895 898 901 904 907 910 913 916 919 922 925 928 931 934 937 940 943 946 949 952 955 958 961 964 967 970 973 976 979 982 985 988 991 994 997 1000

— 4 —

[illegible]

1990年 1月 1日 至 1990年 1月 1日

성명	성별	연령	직업	주요경력
김민준	남	35	개발자	삼성전자, 카카오
이서연	여	28	마케터	LG전자, 네이버
박지현	여	32	기획자	현대자동차, SK하이닉스
정민호	남	40	경영자	삼성생명, 신한은행
최유진	여	25	학생	연세대학교
한지우	남	30	연구자	한국과학기술원
김서희	여	38	교사	서울대학교
이준호	남	22	학생	고려대학교
박민서	여	27	연구원	한국화학연구원
정지우	남	33	엔지니어	삼성전자
최민준	남	29	개발자	네이버
한지현	여	31	기획자	현대자동차
김민서	여	36	경영자	삼성생명
이서준	남	24	학생	연세대학교
박지우	남	26	연구원	한국과학기술원
정민서	여	34	교사	서울대학교
최지우	남	21	학생	고려대학교
한민서	여	23	연구원	한국화학연구원
김지우	남	37	엔지니어	삼성전자
이민서	여	30	개발자	네이버
박지현	여	32	기획자	현대자동차
정민서	여	35	경영자	삼성생명
최지현	여	28	학생	연세대학교
한지우	남	25	연구원	한국과학기술원
김민서	여	33	교사	서울대학교
이서준	남	22	학생	고려대학교
박지우	남	27	연구원	한국화학연구원
정민서	여	31	엔지니어	삼성전자
최지우	남	29	개발자	네이버
한지현	여	34	기획자	현대자동차
김민서	여	36	경영자	삼성생명
이서준	남	24	학생	연세대학교
박지우	남	26	연구원	한국과학기술원
정민서	여	34	교사	서울대학교
최지우	남	21	학생	고려대학교
한민서	여	23	연구원	한국화학연구원
김지우	남	37	엔지니어	삼성전자
이민서	여	30	개발자	네이버
박지현	여	32	기획자	현대자동차
정민서	여	35	경영자	삼성생명
최지현	여	28	학생	연세대학교
한지우	남	25	연구원	한국과학기술원
김민서	여	33	교사	서울대학교
이서준	남	22	학생	고려대학교
박지우	남	27	연구원	한국화학연구원
정민서	여	31	엔지니어	삼성전자
최지우	남	29	개발자	네이버
한지현	여	34	기획자	현대자동차
김민서	여	36	경영자	삼성생명
이서준	남	24	학생	연세대학교
박지우	남	26	연구원	한국과학기술원
정민서	여	34	교사	서울대학교
최지우	남	21	학생	고려대학교
한민서	여	23	연구원	한국화학연구원
김지우	남	37	엔지니어	삼성전자
이민서	여	30	개발자	네이버
박지현	여	32	기획자	현대자동차
정민서	여	35	경영자	삼성생명
최지현	여	28	학생	연세대학교
한지우	남	25	연구원	한국과학기술원
김민서	여	33	교사	서울대학교
이서준	남	22	학생	고려대학교
박지우	남	27	연구원	한국화학연구원
정민서	여	31	엔지니어	삼성전자
최지우	남	29	개발자	네이버
한지현	여	34	기획자	현대자동차
김민서	여	36	경영자	삼성생명
이서준	남	24	학생	연세대학교
박지우	남	26	연구원	한국과학기술원
정민서	여	34	교사	서울대학교
최지우	남	21	학생	고려대학교
한민서	여	23	연구원	한국화학연구원
김지우	남	37	엔지니어	삼성전자
이민서	여	30	개발자	네이버
박지현	여	32	기획자	현대자동차
정민서	여	35	경영자	삼성생명
최지현	여	28	학생	연세대학교
한지우	남	25	연구원	한국과학기술원
김민서	여	33	교사	서울대학교
이서준	남	22	학생	고려대학교
박지우	남	27	연구원	한국화학연구원
정민서	여	31	엔지니어	삼성전자
최지우	남	29	개발자	네이버
한지현	여	34	기획자	현대자동차
김민서	여	36	경영자	삼성생명
이서준	남	24		

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 10

— 10 —

11월 11일 11월 11일 11월 11일 11월 11일

[illegible]

1000 900 800 700 600 500 400 300 200 100 0

1954年 7月 20日 星期日

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

• • • • •

[illegible]

1948

Abstract

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

[illegible]

• 2 4 6 8 10 12 14 16 18 20 22 24 26 28 30 32 34 36 38 40 42 44 46 48 50 52 54 56 58 60 62 64 66 68 70 72 74 76 78 80 82 84 86 88 90 92 94 96 98 100

... ..

W. J. G.

4 1 8 6 5 2 0-2 $\frac{2}{5}$ 10 9 7

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

$\frac{1}{2} + \frac{1}{2} = 1$

3. H. 4114 7 10 10 10

[illegible][illegible]

$\frac{1}{2}$ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

રાગકાફી ધુમાર

હરી રંગ હોરી ખેલીયેહો, હોરે ખેલીયેગે સદા સદગુરુ સંગે હોરી ॥૮૬॥
 કૃપા આંગનેમેં હોરી ખેલો, પ્રેમતન વાળં વળગે
 આરત અગીર આનંદ અરગળ, ગુનકે ગુલાલ હિડાયે ॥ હરી ॥ ૧ ॥
 ચીતકર સુવા ચાપકર ચ દન કરીયા કેશર ઘોર
 પ્રીત પીયકારી ભરપુર પુરી, સ્યામકે સનમુખ હોર ॥ હરી ॥ ૨ ॥
 શીલસંતોષ અધ્યા સખીરે, ધીરજ ધુમ મચાય રે
 રેણીકેસે સુદંત સંગ રમીયે, દરશન દગવા પાય ॥ હરી ॥ ૩ ॥
 એસે વસંત એનશ ખેલો, સપકર સંતન કે સાથ
 રજ મોરાર રવીકે ચરણે હરિ અહેગો હાથ ॥ હરી ॥ ૪ ॥

—————:—:—————

હેલી હરસે હોરી ચાલો ખેલીયેહો
 હોરે ખેલીયેરે ખેલત રંગ રસ રેલ ॥ હેલી ॥ ૮૬ ॥
 શીલ આનુપલ્યુ સન્નેરે સાહેલી પ્રેમ પટોળી પહેર
 કરણ કે ચમે કરસે કુચપર, નેનાં કાજર નિરવેર ॥ હેલી ॥ ૧ ॥
 સેજ સંતોષ ઝાલસો અવણે, નકવેશર નિરમલ નામ
 સમતા સુ દર સે થો સારલેરે, શીશ પુલી શીર સ્યામ ॥ હેલી ॥ ૨ ॥
 અરસ પરસ અંગોઅંગ રમીયે, માધવ અપીં મન
 રજ મોરાર રવીકે ચરને, આનંદ વાધ્યો દનો દન ॥ હેલી ॥ ૩ ॥

—————:—:—————

રાગકાફી વસંત—

હમસે ખેલન આયો હોરીરે, મનમોહન લાલ ॥ હમમે ॥ ૮૬ ॥
 આરત રંગ સો રંગસે કુલે, એસો બની આવેના બહોરી ॥ હમસે ॥ ૧ ॥
 હમસજ સખીઅન સંગ લેઆવુ, અરસ પરસ જુગલ જોરી ॥ હમસે ॥ ૨ ॥
 સુવાચ દન ઝોર અરગળ, કુંકુમ કેસર ઘોરી ॥ હમસે ॥ ૩ ॥
 પ્રીત પીયકારી ભરભર પુરી, સ્યામકે સનમુખ હોરી ॥ હમસે ॥ ૪ ॥
 ધામ મ દાવન ધુમ મચાઈ, દેખન આયે સખ દોરી ॥ હમસે ॥ ૫ ॥
 રજ મોરાર રવિ કે ચરને, લોક લાજ સખ તોરી ॥ હમસે ॥ ૬ ॥

—————:—:—————

રાગ ગોરી

ચકીરેન પડે મતરેાવે, અપના પીવાજીસુ' પ્રીત લગાઇ
ચરન કમલ ચીત પ્રોવે, ॥ ચકવીરેન ॥ ટેક ॥
દોલખ જોજત ચંદ રહે દુરી, પોયણ પ્રકલીત હોય
ચકાર આહત ચંદ કીરણકું, જીવનતે નહિ જોવે ॥ ચકવી ॥ ૧ ॥
કીટ સમુદ્ર રહત સ્વાંતજલ, મોર બપૈયા મોવે
લગન મેઘાર એસી જોલાવે, પ્રીતમ પ્રીતન ખીજાવે ॥ ચકવી ॥ ૨ ॥

—:—:—

સંજાકુલી કુલી વારી, કુલંદી વાડી કુલંદી બાગ ॥ સંજા ॥ ટેક ॥ ॥
પોંચી કુલંદી કર કંકણ કુલંદી, હારે કુલરં ઉરમાવ કુલંદી
॥ સંજા ॥ ૧ ॥
કુલકે કુંડળ કરણમાં સોયે, કુલદે મુગટ સોહરા કુલંદો ॥ સંજા ॥ ૨ ॥
કુલદે કડાં કર કમલ કુલંદે, જામા જંગીયા ફેંટા કુલંદો ॥ સંજા ॥ ૩ ॥
પ્રકુલ પ્રેમતેમ કુલંદે, રજ મોરાર રવિ ચરણ વડે ॥ સંજા ॥ ૪ ॥

—:—:—

ગોવા ચરાવી ગોવીંદ ઘર આગે,
ગોનીંદ ઘર આગે મુખ મોરલી બળવે ॥ ગોવા ॥ ટેક ॥
નટવર નટવા નાચ નચાવે, ગ્વાલ જાગ તન તાન ગીલાવે ॥ ગોવા ॥ ૧ ॥
ધુમધુમ મરદંગ ધુમ મચાવે, યુનીજન આગે ગંધવ ગાવે ॥ ગોવા ॥ ૨ ॥
મંગનારી વનમાળ પહેરાવે, પ્રમેયુજો પુષ્પે વધાવે ॥ ગોવા ॥ ૩ ॥
આનંદ મૈયા આરતી ઉતારાવે, દાસ મોરાર ત્યાં દર્શન પાવે ॥ ગોવા ॥ ૪ ॥

—:—:—

સદગુર સાંચા મોય શરન તેહારી, શરન તેહારી સ્વામી શરન તેહારી ॥ ટેકા ॥
તમમેરે દાતા પિતારે મહતારી, તુમ મેરે સજન સખા સુખકારી ॥ ૧ ॥
તુમ મેરે ભુગત મુગત લંકારી, તુમ મેરે આતમ રામ ઓધારી ॥ ૨ ॥
તુમ મેરે ધન ધામ ધુન ધારી, તુમ મેરે તીરથ મત તન તારી ॥ ૩ ॥
તુમ મેરે અખંડ રવીરે ઉજારી, દાસ મોરાર જન જન્ય બલીહારી ॥ ૪ ॥

—:—:—

હમ સદગુરુજી બાનીવે, સાધો હમ સદગુરુજી બાનીવે	॥ ૧ ॥
પરસત પદરજ પાવન પતિત જન, સેવત સકળ સુખદાનીવે	॥ ૨ ॥
પુજત પ્રેમ તેમ કરી નિશદોન, જીવન ધન જન જાનીવે	॥ ૩ ॥
કદમ કમળ અમળ અનુરાગી, વદત વદે વેદ વાનીવે	॥ ૪ ॥
રજ મોરાર રવિકે ચરને, મુરત મનોહર મુગત દાનીવે	॥ ૫ ॥

—:—:—

સંતો હમ ગુરુ ચરન ઉપાસીવે	॥ સંતો ॥ ૧ ॥
સદગુરુ સમકે સર્જહારા, અખંડ પુરખ અવીનાશીવે	॥ ૨ ॥
સકલ તીરથ સદગુરુજીકે ચરને, કોટ ગંગા કોટ કાશીવે	॥ ૩ ॥
સ જન્મ તેમ સમરણસેવા, પરમ જોત પરકાશીવે	॥ ૪ ॥
રજ મોરાર રવિકે ચરને, નરધન ભયા ધન રાશીવે	॥ ૫ ॥

—:—:—

અજન્મ આરતી અજન્મ ધુન ગાજે, "મુરત તખતપર સદગુરુ સાજે"	॥ ૧ ॥
પુરણ અર્ધ પુરશોતમ પુરા, ઝલ મય ઝલ મય વરમે મુરા	॥ ૨ ॥
અક્ષરાતીત અજીત અવીનાશી, સગ ઘટમે પુરન પ્રકાશી	॥ ૩ ॥
અનંત આતિ ઉદ્યોત ઉજારા, રવે પ્રકાશ સોલુ અભયારા	॥ ૪ ॥
ભાણુડી અર્ધ મોલુ સુખશીરા, રવીગુરુ રમતા ગમ કખીરા	॥ ૫ ॥
મુરત મનોહર મ ગય કારી, દાસ મોરાર જન જાય જગીહારી	॥ ૬ ॥

—:—:—

આનંદ મ ગગ આરતી ઉતાર, ગુરુકે ચરણપર નમન વાર	॥ ૧ ॥
પ્રેમકે પુષ્પ પ્રેમકી પાતી, ચિતકે ચંદન જ્ઞાન ગ્રથ બાતી	॥ ૨ ॥
ધ્યાનકા દીપક ધ્યાનકા પુષ્પ, અનહદ ધ ટા બાજે અનુપમ	॥ ૩ ॥
સનકા સોરદા ઈજતકી ઝાવરી, મનકી મરદગ તલકી તાવરી	॥ ૪ ॥
આતમ દેવા સેવા સુખ પાવે, મુન મોરાર રવી ચરને નાવે	॥ ૫ ॥

—:—:—

જનરા ભાગવે ગુરકે ચરન ગ્રહી	॥ ૮૬ ॥
સેજ સમુરી શીવ સ તોકે સેવા સુમીરન સદી	
ભજના નદ અર ભાવ ભરસે, બ્રહ્મા વગતી ભાર્ડ	॥ જનરા ॥ ૧ ॥
જપ સો જપ ધ્યાન સો ધારન પ્રમ પરતીત પદ	
દીનતા દામ આસ વિશ્વાસે કેવન નામ ગ્રહી	॥ જનરા ॥ ૨ ॥
શબ્દ વરીયા ભવજન તરીયા, જગમે પુન્યવત જમ	
કામ કરે ક મ લોભન લાગે, દુરમત દુર ગઈ	॥ જનરા ॥ ૩ ॥
જોતી જનમ જરા નહિ મરના વરણ વાસના વહી	
રજ મોરાર રવિકે ચરનુ મુરત મકન મર્	॥ જનરા ॥ ૪ ॥

—:—:—

પુન્યરા પ્રાણીરે જન સત સ મ કીયો	॥ ૮૬ ॥
ધન જનની જનકે જન પે પાન કીયો	
ધન ગુર કેવ જેણે દીક્ષા દીની પુનરપી જનમ ટરીયો	॥ ૧ ॥
નિમ ધરમ સાધન સ જમ, અજ પા જપ જપીયો	
તીરથ મન તન મન તાસા ચરનુમે આંત દીયો	॥ ૨ ॥
મેજ જોગે સુમના સુકીન, ગુન કૃત માન ગીયો	
અવિચલ ભક્તિ આતમ અનુભવ, જીવન મુક્ત જીયો	॥ ૩ ॥
ગુરુગમ જ્ઞાન ધ્યાન નિજ ધરમા, હરકમ સુધ્ધીયો	
રજ મોરાર રવીકે ચરને, ગુરુપદ રજ રજીયો	॥ ૪ ॥

—:—:—

પરસન ચરન શરન સુખ પાવે, ગાવે નિગમ નિજ નામકી	
આરતી કી જે શ્રી સદગુર શામકી	॥ ૮૬ ॥
શીરગુણ બ્રહ્મ ધરમ નિજ ધારણ, વારણ કેલીક કામકી	
અમર આનમ નિરાન બ નિરગુણ વિશ્વર વિશ્રામકી	॥ ૧ ॥
જ્ઞાનકે ગમ વિજ્ઞાન વિવાસી, હર મેહદ નદિ રામકી	
શબ્દાતીત સકળસે ન્યારા, રમતા રામ અતમ રામકી	॥ ૨ ॥
ધ્યેય ધ્યાન સગ પુન લાગી, અહરાતીન નિજ ધામકી	
મોરાર એ મુરત પરવારી, ઐનસ આઠો જામકી	॥ ૩ ॥

—:—:—

લે લાલાજીની લાલી નેનમે, નેનમે હો સ્યામ સેનનમે	॥ ૮૬ ॥
ઉરટ નવરીયા પાવલીયેમે, રણુ ઝણરણુઝણુ નેનનમે	॥ ૧ ॥
કરવાકડીઆ ક ઠે વનમાળા, કુંડળ શોભા નાવે કેનનમે	॥ ૨ ॥
મુસ્તક મુગટ જડાવ મોતીનકો, અંગ શોભા કોટીડ કેનનમે	॥ ૩ ॥
અંગીયા એનોપમ અ મ ખીરાજો, પરમાનંદ પીયા પેનનમે	॥ ૪ ॥
છીન છીનમે સમ ખેલ ખેલાવે, ચૌદ લોક ચર ચેનનમે	॥ ૫ ॥
ગજ મોરાર રવીકે ચરને, બરતુ કહા ન આવે ખેનનમે	॥ ૬ ॥

—:—:—

જે જે સદગુર શામા ચગન કમલ નિગ ધામા	
ખેમ લાન કખીર રનીરામા	॥ જે જે ॥ ૮૬ ॥
ગામ પીત પ્રભ સત શબ્દ રવરૂપા, તખત ખેડે તમા	॥ જે જે ॥ ૧ ॥
મટલ અજંગી બિનમુની આસન, ગગન મંડળમે ગામા	॥ જે જે ॥ ૨ ॥
પર હ સ ગતી જ્ઞાન વિજ્ઞાના, બેદ બેદ ન લામા	॥ જે જે ॥ ૩ ॥
સનમુખ સુરત શામ સક્રોમળ, નિશદીન સમર નામા	॥ જે જે ॥ ૪ ॥
દાસ મોરાર કે દયા નિધ દેવા, જીવન લુગ વિઆમા	॥ જે જે ॥ ૫ ॥

—:—:—

સીયા રામ ધન સ્યામ વસો મનમે, વસોજી મનમે વસો મનમે	॥ ૮૬ ॥
જટા મુગુટ કર ધનુષ ખીરાજો, સાવજ સ ગ ખીચર ખનમે	॥ ૧ ॥
અરણુ ચરણુ રજ અહયા ઓધારી, કેવટ પાર કીયે જનમે	॥ ૨ ॥
બીજરીકે જોર લાવે કરી પાગે, પારાધી વેકુ ઠ ગીયે પલમે	॥ ૩ ॥
સાવર ઉપર મેણ બ ધાઈસેના પાર કીયે જનમે	॥ ૪ ॥
લગત બીબીરાણુ અબેકરી ચાપે, નાવણુ માર દીયે રનમે	॥ ૫ ॥
અરીજીત અતેધ્યા હરિ આયે, જે જે કાર લયે જનમે	॥ ૬ ॥
દાસ મોરારકુ દયા ગુર કીજે, દશન દીગો મોહી દીન દીનમે	॥ ૭ ॥

—:—:—

સંજ્ઞ આરતી ઝનન ઝાલરી બાજતી તાલરી મૃદંગ શંખવાજ,
 સુરીનર મુ રીજન ગુનીજન ગાવતે પાવને દેદારજ્યાં રંક રાજ ॥ ૧ ॥
 ધુપ ત્યાં રૂપ પુષ્પ પુષ્પયડે, પડે ટંકસાજ જ્યાં કીકયાઈ
 શ્વેત સીંહાસન ઝવ અમર ઢળે, સકળ શોભા રાનમુખ સાહી ॥ ૨ ॥
 નામકી જ્યોત જ્યાં નુરહી વરસીયા, દરસીયા દેદાર અદ્ય દાયા
 રાજીત રવિલાલ્યુકે વંસમે હંસ કંખીર આપ કહાયા ॥ ૩ ॥
 ખેમહી શામ નીજ નામ નિરખીયા, જીવન પ્રાણુ ધન હે મેરા
 દયા કરેા જન અપનો જાણુકે દાસ મોરાર દીન હે તેરા ॥ ૮૬ ॥
 દેવ ગુર દીનમે દગાહિમે નેનકર જોડકર શીશ નમાયા
 આરત હરત જન સુખ કરન, સુજસ સુનકે ચરને આયા ॥ ૧ ॥
 બાનાકે જલમે મહુનામી બાંયા ગ્રહો નાથ નમે આપ નમાયા
 કરમકે દોપસે દોપ દુરમત ભરે દોગખ ભરનકું દાસ કહાયા ॥ ૨ ॥
 ખુશી હીન બાયક બોન અવગુણુ કરે તોય જનની જનત આપના જાયા
 મોરાર કહે મુઝ મેરમ મેરા, હે રમતા રવી મુઝ રામકી રાયા ॥ ૩ ॥

॥ રેવાશંકર મહાદેવની આરતી ॥

હરહર હરહર હજરત રવામી, બહુનામી ભવ ભય હરના
 રણુંકાર શિવ રાજત રંજન રેવાશંકર આગે શરના ॥ ૧ ॥
 ધયાનઈશ જુગદીશ, જોગેન્દ્ર, આરત હર કવચા કરના
 અખંડ ધામ હર અગ અકલેશ્વર, નિજનામ નિગંજરના ॥ ૨ ॥
 ગુણાગાર ગુણુપત મોરાવર, રાન ધનન મંગાધરના
 ત્રીકુદી તિલક ત્રિનિત્ર લવચાળા, મોક્ષ મયં તેજ વરના ॥ ૩ ॥
 કર ત્રીશુલ દંડ કમંડળ, વૃષભ ચક્રે વિશ્વેશ્વરના
 હમહમ હમહમ હમર વાગે, શિંગીનાદ શબ્દ શુણુના ॥ ૪ ॥

શ્વેત વિભૂતિ ઉરશીર માળા, નિલકંઠ ને અહિ ગ્રહના
 રંગી શ્રંગી વીર વેતાલ અનુજ રહે હાજર હરના
 દેવ ડીંગળર અમર વાઘળર અખે કરન અમરા ભરના
 રજ મોરાર રવીકે ચરને અરીનાશી અમર કરના

॥ ૫ ॥

॥ ૬ ॥

—:—:—

નર સમજ નીહારવે માયા સ ગ કીનુકી ગઈ
 માનધાતા મહિપતિ મોટે તપ કરી પૃથ્વી પથે
 આખર વખત અંગન બરાબર વે અંસ એકીલે વગે
 નંદ નામ એક નર પતિ લક્ષ્મી સખણુલએ
 મેરી મેરી કરકે મરગયા સોધ દાટે દામ રહે
 વેનુ રાગ જગ વિખ્યાતા, મન મોહ માયા મગે
 અપિ શાપ દીધો શુધ બૂલે કાઠીક દુઃખ સમે
 પર ઉપકાર પરમારથ કીને બૂલે જશ ભગે
 રજ મોરાર રવીકે ચરને, ભક્તિ લાભ લયે

॥ ટેક ॥

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

—:—:—

સદ્ગ જનમ જન જનવે જનુ સતસંગ કીયા
 ભાગ્ય ઉદે જનુ ભક્તિ કીની ભાવે ભજ્યા ભગવાન
 શાંત સુભાવ સુમરન સેવા, શુરગમ પુરનાપાનવે
 રસના રટત નિજ નામ નિરંતર પ્રેમ નેમ પરમાન
 શીશ સહીત સમરપન કીના, તન મન ધન કુરબાન
 વંશ વેવાર વાસના વામી, મરીયા માન ગુમાન
 તત્પદ ગ્રહી ટેક નવ છોડે, અચલ મતા અસમાનવે
 સદગુર શબ્દ ગ્રહા સાચા, સુમીરન કરે સીયાન
 રજ મોરાર રવીકે ચરનું, પાયા પદ નિરવાનવે

॥ ટેક ॥

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

—:—:—

શ્રી સચ્ચિદાનંદ સદ્ગુરુ સ્વામી, અંતર જાગી આધારી :	૧
અપના જનન આપકે ચરનું, કર ગ્રહી લીધો કીરતારને	॥ ૧ ॥
આદ અત કાલે અશ તીહારા, સમરત સરજન હારારે	
રૂપ અરૂપી સરૂપ જનાયા, જ્યુ રવિ કીરણ પસારારે	॥ ૨ ॥
તેજ સ્વરૂપી મુરતી તીહારી, સુવર્ણ ધાટ સણગારારે	
નામ જુગમ રૂપ જુદે નાહિ, જ્યોં જલ જલકી ધારારે	॥ ૩ ॥
તુમહી કરતા તુમહી હરતા, તુમ જન લીયા અવતારારે	
મેવક નામ ધરાયા સાહેબ, તુમહી માંહી ખારારે	॥ ૪ ॥
નિજ ધામકે નિરંતર વાસી, પીયુ પુરૂષોત્તમ ખ્યારારે	
રજ મોરાર રવિ રંગમાંડી, કનકન નિકસે ન્યારારે	॥ ૫ ॥

—:—

મુરત મોહાગણ સુધ્ધ ધર્મશ્વરૂપે, પીયુ મીવન ચક્રી ખ્યારીરે	
સુનાનીન સુધીકે સામ, સમરય સ્નેહ સહારીરે	॥ ૧ ॥
અમર લોક અસ્થાન અવીગત, અખીલ જીવન આનંદ કારીરે	
પન્માનંદ પુરૂષોત્તમ ખ્યારા નિરખ્યા નેન નિહારીરે	॥ ૨ ॥
શીવ વિરંચી સનકાદીક શુકલ, સખી રૂપે સામ વીહારીરે	
અખંડાનંદ આનંદ્યદ પ્રજુ, અનંત કોટ અધહારીરે	॥ ૩ ॥
નિજનંદ નિજ ધામ નિરાયણ, અનંત કનક છાયારીરે	
નુર તખતપર નાથ બિરાજે, ભક્તિ સુ મંગળ બારીરે	॥ ૪ ॥
એ સુખ ગેય શારદા નવ ઝી શકે, હરદે ગનત રહે હારીરે	
રજ મોરાર રવિકે ચરનું, નિજ દામી દરબારીરે	॥ ૫ ॥

—:—

હરે મેરે હંસા ચાયો નિજદેશા, જ્યાં અમર પુરૂષ અસ્થાના રે	
અખંડ વિનાસ અહીંત અનોપમ, પુરણુપદ પરમાનારે	॥ ૧ ॥
સુવર્ણ વેણા ધરન મોતીરજ મહીત ચાર ચોડ ચીરાનારે	
મણીમય મતીર રત્ન ચોટી રાજે, જગમગ જોત જગાનારે	॥ ૨ ॥
મધ મંડપમે શ્વેત સી હાસન, લાલ ઝંવેર જડાનારે	
તાપર રાજે સચ્ચિદાનંદ સદ્ગુરુ કોટી કોટી શશીયલ લાનારે	॥ ૩ ॥

અનંત સખી તહાં સખા અનંતહે, નિરખી નેન સરાનારે
હાસ વિલાસ રાસ રંગ રચીયો, માનતાન ગુનતાનારે
અગમ અગોચર અદ્ભુત લીલા, નેતી નેતી નિગમ નિરાનારે
રજ મોરાર રવિકે ચરતું, સેજે મેજ સમાનારે

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

—:—:—

સહીયલ મોરી હોરી ખેલ લીયો
દોદીન કાગન કુલ રહ્યો હે, વે વસ ત જાત વલો
અપના પિયાજીસે રંગ ભર રમિયે, ગારસ પરસ રસ પીયો
જ્ઞાન ગુલાબ અખીર અરગળ, રમતા રંગ રીયો
ધરમ ધુમારકી ધુમ મચાવો, જગમે જસ જીયો
રજ મોરાર રવિકે ચરતું, તન કુરખાન કીયો

॥ ૮૬ ॥

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

—:—:—

રંગભર રમીલોરે, ફેર નહી આવે એસો કામ
ચીતકર સુવા સાચકર અંદન, ચરચીને ચરને લાગ
પ્રીત પીચકારી પ્રીતમ પર છોરી, લાલજી આગેરે લા
રસીયાજીસું રંગ ભર રમીયે, લાભની પુરણ ભાગ
શુભ સણગાર સરવે સાચવીયે, લગેન દલકે કાગ
રજમોરાર રવિકે ચરતું, દરશન ફગવા ભાગ

॥ ૮૬ ॥

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

—:—:—

મોજી અમા આજતો ખેલંદી આજી હોરી
ન દળે ગોઠ માન્યો જોડો, અખેસે ચીતને ચોરી
મુમુંજોડી મો મુંજોજે જલ, હેકડી સામરી બે ગોરી
રંગ રંગીજો મારાંદ કરેથો, રજના સખી રંગ રોરી
અખીર ગુલાલ ડારેથો અખીઅનમે, કે કે રખે ન કોરી
રજ મોરાર રવિકે ચરને, નાલે વેઝા ગોરી

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

—:—:—

ચરણ કમલ નિજ ધામા ખેમ લાણ કપીર રવી રામા	
સો જે જે સદગુર શામા	॥ ૮૩ ॥
અટલ અમ ગી હિન્મુની આસન, ગગન મહામે ધામા	॥ ૧ ॥
સમરીત બ્રહ્મ સત શબ્દ સરપા, તખતે બેઠે તામા	॥ ૨ ॥
સનમુખ સુરત શામ સકોમળ, નિશદીન સમર નામા	॥ ૩ ॥
પર મ હ સગતી જ્ઞાન વિજ્ઞાના, બેદા બેદ નહિ લામા	॥ ૪ ॥
દાસ મોરાર કહે દયાનિની દેવા, જીવણ જગત વિદ્યામા	॥ ૫ ॥

ખાનીવે કુરખાનીવે સાધુ હમ ગુર ચરનડી ખાનીવે	॥ ૮૬ ॥
પરસત પદ રજ પાવન પતીત જન સેવત સઘન સુખ દાનીવે	॥ ૧ ॥
પુજત પ્રેમ નેમ ધરી નિશદીન, જીવન ધન જીન જાની રે	॥ ૨ ॥
કદમ કમલ અમન અનુરાગી, વદત વેદ વર વાનીરે	॥ ૩ ॥
રજ મોરાર રવિઠે ચરનુ સુરત મનોહર સુગત દાનીરે	॥ ૪ ॥

મજ બેડીજા માનમ પયમ પાર લગાયે	॥ ૮૬ ॥
સતજો નિસણુલો સજે ઢરીજા, મોરે જીરખા મરમરે મેઝમ	॥ ૧ ॥
આખર લગ વી આઢરી, નાડીતુ થીનીયુ નરમ	॥ ૨ ॥
અસલી તડે તે ઊતારજા, નારણ રાખજા ધરમ	॥ ૩ ॥
મોરાર ચે મેર મુખ મધે, કટજી કુડે જે ઢરમ	॥ ૪ ॥

ગોવીંદ ગુણ ગાયા નહિ, આજસ આવીરે અજાની	
અતર ન દળી આપદા જીગતે ન જોયુ જાગી	॥ ૮૭ ॥
જનમ ગયો જ જાળમા શબ્દે લક્ષ ન લા ॥	
લજન તુ જીવ્યો રામનુ મોહ મમતા નવ દહાડા	

ધનરે જોખનના જોરમા જોલે આંખ ચડાવી
 સંત ચરણુ તેં મેલ્યા નહિ કર્મે કુચુદ્ધિ આવી ॥ ૨ ॥
 અખંડ બ્રહ્મને જોલખો સુંદરી સદારે સોહાગી
 મોરાર કહે મહાપદ તો મળે, મનવો હોયરે વેરાગી ॥ ૩ ॥

—:—:—

પોટે પિયે રંગ મહાસે રઘુવીર ॥ પોટે ॥ ૮૬ ॥
 જનક સુતા સુખમેજ સમારી, છરકત અનર અમીર ॥ પોટે ॥ ૧ ॥
 પક્ષંગ બન્યો પચગ ગી પ્રવાસા, લાલ ઝવેરી હીર ॥ પોટે ॥ ૨ ॥
 મંજુ પારી મખમલ તળાઈ, જીવન કામગી ખીર ॥ પોટે ॥ ૩ ॥
 મહો પ્રકાશ મણી દીપક, કચન કલસ ભર નીર ॥ પોટે ॥ ૪ ॥
 સેન જોગ સુંદર પકવાના, ચેતન ચોટી આય કપી સોહમ ધીર ॥ પોટે ॥ ૫ ॥
 રજ મોરાર રવિકે ચરને, શરન હરે ભવ બીર ॥ પોટે ॥ ૬ ॥

—:—:—

મજરો આધ કરન મોરાર, સરનાગત સુખ સુજસ સુનકે
 ગાયો ગરીબ નવાજ ॥ મજરો ॥ ૮૬ ॥
 ગજ અજગેલ સુનકા તારી, આરત સુનકે અવાજ
 રૂપી નારી અહુલ્યા તારી, ચરન રજ સુખસાર ॥ મજરો ॥ ૧ ॥
 ધના સેના ઝસના સજના, કીયા સખન કે દાજ
 બ્યાધ ગીધ પશુ પારાધી તારે જસકે જાહાજ ॥ મજરો ॥ ૨ ॥
 પતિત પાવન નેહ નભાવન રાજત દાની રઘુરાજ
 દાસ મોરાર મોજ મામે, દીયે અભય પદ આજ ॥ મજરો ॥ ૩ ॥

—:—:—

સદગુર કચું ન લહો સુધ મેરી, મે આદ અમાદી તેરી ॥ સદગુર ॥ ૮૬ ॥
 અપની ઓર જીવો જીગદીશા, ચરન કમલકી ચેરી ॥ સદગુર ॥ ૧ ॥
 અસરન સરન ભવ ભય હરન, કરણા દેહે જીવો હેરી ॥ સદગુર ॥ ૨ ॥
 હુકમ કીયો તજ હુમ હરિ આયે, તુમ માયા પ્રેરી ॥ સદગુર ॥ ૩ ॥
 તુમહી ખેવાયતે હુમહી ખેયે, તુમરે હાથ હરિ દોરી ॥ સદગુર ॥ ૪ ॥
 રજ મોરાર રવિ કે ચરનું, ચરજ સુનોરે અન મેરી ॥ સદગુર ॥ ૫ ॥

—:—:—

સદગુર સાચી ચરણ તીહારી ॥ સદગુર ॥ ટેક ॥
 રાગણ પ્રહવાદ પ્રતિજ્ઞા પાળી, અનેક વી નનસે ભિગારી ॥ સદગુર ॥ ૧ ॥
 સતી દ્રુપતી સુમીરન કીનો, ચીર પુરે ચી તા ટારી ॥ સદગુર ॥ ૨ ॥
 નૃપ સુતા કૃષ્ણ કૃત લીનો, પાપ કપે રસ ધારી ॥ સદગુર ॥ ૩ ॥
 ભારતમે અરનીકે ઈડે, ગુજ ૧૮ ધરી રાખે ગીરધારી ॥ સદગુર ॥ ૪ ॥
 રજ મોરાર રવિકે ચરનુ, ભક્ત વત્સન બે હારી ॥ સદગુર ॥ ૫ ॥

મેગમ મેહેમુખ ઢળી મી થી ગે, મન મીતા ॥ મેરમ ॥ ॥ ટેક ॥
 પ્રાચુનાથ પ્રતિ પાનન પોરાણુ, પ્રીતમ પ્રેમ નભાવન પ્રીતા ॥ ૧ ॥
 જે ધડી દન વાનમને વીઝે, મોદીન ભાવે ભુગ સમવીતા ॥ ૨ ॥
 દીન નહિ ચેન રેન નહિ નિદ્રા, સામચિના સુખ સેજ સભીતા ॥ ૩ ॥
 જે જા નાથ પાતી લેકે પીયુ પે, તાકુ દહિ મે નીઝાવરી નીતા ॥ ૪ ॥
 રજ મોરાર રની ચરનુ, જીવન ગુર મીવે જગજીતા ॥ ૫ ॥

મેજ પવ ગપર પોઢીએ, સીધા રઘુનીર ॥ સેજ ॥ ટેક ॥
 ચેતન ચોક્કી ચાહસ આધ, સમરથ સુત સમીર ॥ ૧ ॥
 કચન મ દીર મે મણી દીપ માના, માણુક મુક્તા હીર ॥ ૨ ॥
 કુ સુમ ઢળી કર મેજ સમારી, અતર અરગભ અખીર ॥ ૩ ॥
 મેન ભોગ સુ દગ પઢવાના, મેસરી મેવા ખીર ॥ ૪ ॥
 દાસ મોરાર દોઢ વર બોડી, વનક ઝારી ભરી નીર ॥ ૫ ॥

આપકે અદર મોનત વ દે, કેસા રપસો કહાસે આયા
 આતમ ઝોડ ચના જગ હ સા, કેન સરપ મો કહા સમાયા ॥ ૧ ॥
 પાયમા તતમે કોનસા પ્રેરક, કોન ઝારીગર જનાર્ન કાયા ॥ ૨ ॥
 મનકા ખોજ કરો જન ખોજી કોન જનક કોનક ભયા ॥ ૩ ॥
 સન સરપ સચિદાનંદ સ્વામિ, વિગને વસ્ત વિચાર ઠેરાયા ॥ ૪ ॥
 રજ મોરાર રવિકે ચરનુ, ગુરગમ ગુજ જાનસે પાયા ॥ ૫ ॥

તું તારા રૂપ સરપકું જાને, તો તુમ સુધક સીયાનારે ॥ તું તારા ॥ ૮૬ ॥
 તું નહિ પાંચ પચીસ પસારા, તું નહિ નવ પંદર નિરાના ॥ ૧ ॥
 તું નહિ ત્રીન ગુણુકે તાલખ, તું નહિ છવ શીવ જહાના ॥ ૨ ॥
 તું નહિ પ્રકૃતિ પ્રાન કે પુરવા, તું નહિ મહતત્વ મંદાણા ॥ ૩ ॥
 તું સગલીમે સજનકા સાક્ષી, તુજ વિના અવરન આના ॥ ૪ ॥
 રજ મોરાર રવિકે ચરને, આપુ ગએ તજ આપ રહાના ॥ ૫ ॥

—:—:—

સોહુ સત લોકકે વારી, છરે મુને સતગુર મન્યા સુખરાસી ॥ ૮૬ ॥
 સત શબ્દ સતગુર સમઝાયા, પરમ જોત પરકાશી ॥ ૧ ॥
 નિરમલ જ્ઞાન નિજ નામ બતાયા, આતમ તત્વ અભ્યાસી ॥ ૨ ॥
 ત્રીવેણી સંગમ તાર મીલાયા, સુરતી શબ્દ સમાસી ॥ ૩ ॥
 સુન શીખર પર ડેરા દીના, ખેહુદ નાદ બળાસી ॥ ૪ ॥
 રજ મોરાર રવીકે ચરતું જોતમે જોત મીલાસી ॥ ૫ ॥

—:—:—

છરે કોઈ ચતો હુમારે દેશા જહાં પરમ ધામ પરમેશ ॥ છરે ॥ ૮૬ ॥
 જિદય અસ્ત નાહુ જિતપતિ નાશા, કરમ કાલ નહિ કલેશા ॥ ૧ ॥
 અનંત આદીત હિંદોત હિંજરા, આવા ગમન ન અંદેસા ॥ ૨ ॥
 નિજનંદ નિજ નાથ નિરાલખ, ખારન પાવે શેષ ગણેશા ॥ ૩ ॥
 સુરનર સુતી કરતહે સુમીરન, ધ્યાન ધરતહે મહેશા ॥ ૪ ॥
 અનંત સંતસો તત્વ વિકાસા, રમણીક ભોમ રમેશા ॥ ૫ ॥
 રજ મોરાર રવિ કે ચરણે, મેહગુણ સદગુર મજેશા ॥ ૬ ॥

—:—:—

ભક્તિ શુરાનીરે શીર સાટે રમે, રણવટ ચડે યોગજો ૨ ગ ॥
 શબ્દોના બાજીરે શરીર વેધીયા, વેધે તેમ વાધે ભિમંગ ॥ ૮૬ ॥
 પ્રથમ પેરીરે કમર કટારીયું, જીપર પેટી બાંધી ગ્રેમ ॥
 ભજનનો ભાલો ભલ જુલજો ગ્રહો. ખેલકરી ખાટીલે વાખેમ ॥ ૧ ॥
 ખાંડાની ધારે રે ખરે મત ખેલવું, અંગ ઝોડી ચાલ્યા અગમ જુમ ॥
 આપુને ટાળી આવ્યા આડીએ, વરતી પહોંચી જેની વ્યામ ॥ ૨ ॥

ધાયલ ધુમેરે શુરગમ ગદંમાં, સામત સનમુખ અખ્યાં શીરા
 શુરા ઝુઝેરે સંઘ્રામ સાચને, પ્રાંચુને પ્રાજે કાયા પચીસ ॥ ૩ ॥
 શંશય દલ છેદીરે મોહને મારીયો, સમરય સાચા સોડસ ધીર
 જતી સતી સાચેજે જંગને છતીયો, મહાવતી વીરલા સાચા વીર ॥ ૪ ॥
 અછતને છતીરે આદ અદલ કરી, આદુ ધરમરી ફેરી આણુ
 મોરારના સ્વામીરે રામરવી બોલીયા, નિજ્યા પંથી ચકયા નિરવાણુ ॥ ૫ ॥

—:—:—

સદશુર શખ્દેરે સતમત સાંધીએ, અરાર્થીએ અંતર આતમ રામ
 નામને નિશાનેરે નિજ મન રાખીયે, ધીરજ ધારણુએ નિજધામ ॥ ૧ ॥
 ભજન ભરોસેરે નર નિરભે થયા, તેને કાંઈ કરમ ન લાગે કાળ
 અમર તે ભયારે આપુ ઝોળખી, નુરીજન નજરો નજર નીહાળ ॥ ૨ ॥
 સાધન સીધારે સમરણુ સેજમાં, પદને પ્રીતિયું પરને પાર
 શંશે મેટી શખ્દે ચાલીયા, કરણીયે કણુયા કીરતાર ॥ ૩ ॥
 રેણીએ રમેરે હરિના રંગમાં, સંગે રાખો શીઘ્ર સંતોષ
 જરણાના જાપરે જયોં હરિ આપમાં, રમતા રામ જયો નિર્દોષ ॥ ૪ ॥
 ભક્તિમાં બીનારે બેદ નહિ ભાવમાં, સુરજ સધળે સહને એક
 નદીયોના નીરરે સહું સરખા પીયે, એવો વસ્તુ ધર્મ વીવેક ॥ ૫ ॥
 સતસંગ સેવારે લેવા હરિ લાલને, પુરાનર પોંચ્યાનુંએ પરમાન
 દાસ મોરારનેરે શુરયે દયા કરી, લાવે ભેટયા રવિશુર લાણુ ॥ ૬ ॥

—:—:—

અસાની બોલેરે શીઆ ઝોરતા, ન જાણે કાંઈ વાતો તણો વિચાર ॥ ૧ ॥
 માધુને સ્થુલરે તેના શીઆ પારખા, એક છે કંચનને દુળે કાચ
 કંચનને કાચરે બેળા કદી નહી ભળે, અંતે જાતા ઢેરાસે એક સાચ ॥ ૨ ॥
 ગંગેવ સરખારે માતાજીને સેવતા, તેના લાગ્યાં ચિત્ર વિચિત્રને પાપ
 દંડને પડયોરે તેની દેહ ઉપરે, અગ્નીમાં લઈ હોમ્યા જણે આપ ॥ ૩ ॥
 મીઠાને ખાખરે મોટે પંથે ચાલતા, તેને કાંઈ રાણો દીધેલ ઝેર
 અતરના જામીરે વેગે વેલા આપીયા, થઈ છે કાંઈ આનંદ લીલા લહેર ૩ ॥
 મે તો નરસીરે ભજે ભગવાનને, તેને માથે મંડલીક મડિલ ખાર
 હોતેને પ્રીતેરે હરિ વેલા આપીયા, તેને સમે હરિએ આખ્યા હાર ॥ ૪ ॥

તાતાને તોરંગરે નહીં ખમે તાજનો, ભાગે તેને કેમ કહી ભડમુર
 અવસર આબેરે પાછો હવે નહિ મળે, સનમુખ આવી યાત્રું ચક્રચુર ॥૫॥
 વીશમમાં ન હોયરે મુજે જોની વાસના, તેને કાંઈ ન હોય હર્ષાને શોક
 મોરાર કહેછે રે સંત સમધારણા, તેને કાષ્ઠનો નાવે અવગુણ દોષ ॥ ૬ ॥

—:—:—

સમરથ સુકીત સદગુર સેવો, ચરણ કમલ ચિત લાઇએ
 નિગમ આગમ આદ અવિગત, સદગુર શબ્દે પાઇએ ॥ ૧ ॥
 પરમ પુરુષ પરમાત્મ પરમ ગુર, દિવ્યા દષ્ટે દર્શાઈઆ
 લલીત લાવન લાવન કરી, અનલ લે લાઈઆ ॥ ૨ ॥
 મરમાળી મુરત મોર્ધ સુદર શોભા શામની
 એ અદ્ભુત લીલા કરે કાલા, નિરાલંબ નિજ નામની ॥ ૩ ॥
 આપે આપ કતાં હતાં, ઈચ્છા રમત આદરી
 વિવિધ રૂપ ધરીને વીલસો, બુલવણી બહુ ભાંતરી ॥ ૪ ॥
 અજ ઇ પ્રાદીક અંતર ભુલા, નારદ સરખા નરગુણી
 શંકર જેસા સુરીનર બુધે, મરમ ન પાવે મહામુની ॥ ૫ ॥
 બડે બડે ઇશ્વર અસમૂલે, તો પામર જીવડી કયા પડી
 અદ્યપટે ખેવ અનીગત કેરા તેની ભુગત ખેતાં નવજડી ॥ ૬ ॥
 પંડ બ્રહ્માંડમાં પોતે પુરણ રૂપ અરૂપી રમે રમે
 રજ મોરાર રવિડે ચરને સ્વરૂપાન દમાં જઈ સમે ॥ ૭ ॥

—:—:—

સતગુર સ્વામી અંતર જાગી વિશ્વરૂપ વિશ્વ ભરં
 દીન બહુ દયાન સ્વામી કેવલ રૂપ કરણા કરં ॥ ૧ ॥
 સેજ રૂપ સ્વરૂપ સમતા, સરણાગત સુખ લાયકં
 સેવત જન રજન ભવભય ભંજન, દાતા ભક્તિ દાયકં ॥ ૨ ॥
 સુખના સિદ્ધિ દીન બહુ દયાનાય દેવેશ્વરં
 પુરણુચંદ માવન નેહ નલાવન, ભોગ દયાન ભોગેશ્વરં ॥ ૩ ॥
 પરમાનંદ આનંદ કંદં, અખીલ લોક અભરા ભરં
 સર્વ સુખલાયક જન સુખદાયક સરણાગત સંભારણુ ॥ ૪ ॥

ભાવ ભગતા મોક્ષ મુક્તા ત્રિવિધ તાપ નિવારણ
શરન આપે દુ ખ નસામે દાસ દીલ દુખ્ધા હન
સદગુર સખમે રમતા રખમે, સાક્ષીવ ત વિરાનય
રજ મોરાર રવિકે ચરણે, સમમે સ ત સમાધિય

॥ ૫ ॥

॥ ૬ ॥

પરમ ધરમને પ્રીછી લેજો ધ્યારારે, ગુરસાની

એવા મનખા જનમ નાવે વાર વારારે

॥ ગુરસાની ॥ ૧ ॥

શ્રીગુર ચગન રજ મુરતક ધરીએરે

” ”

॥ ૨ ॥

ભાવે ભગતે ભગવ ત ભક્તિ કરીએરે

” ”

॥ ૩ ॥

શાત સ્વભાવે સમજ સતસ ગ કીએરે

” ”

॥ ૪ ॥

એવા પ્રેમે પ્રીતે પ્રેમરસ પીએરે

” ”

॥ ૫ ॥

શીરગુણુ ધ્રુવ તે સ તઅ સ અવતારારે

” ”

॥ ૬ ॥

એની સેવા મુમરણ કરતા ઉતારે ભવ પારારે

” ”

॥ ૭ ॥

શ્રુતી પુરાણુ ભાગવન ગીતા ગાવેરે

” ”

॥ ૮ ॥

સો હરિ હરિજન હરદે સમાવેરે

” ”

॥ ૯ ॥

દિવ્ય દષ્ટ કરી દીનમે દર્શન કરીએરે

” ”

॥ ૧૦ ॥

એવા અ તર માહી ધ્યાન નિર તર ધરીએરે

” ”

॥ ૧૧ ॥

અખીન અનુભવ આનંદ સાગર ભરીએરે

” ”

॥ ૧૨ ॥

એવા સદગુર સત સરખ સમદરીયારે

” ”

॥ ૧૩ ॥

એ અનુભવ અ તર નિર તર ધરિયેરે

” ”

॥ ૧૪ ॥

મોરાર સદગુર વિશ્વેશ્વર વરીએરે

” ”

॥ ૧૫ ॥

સ ત ઉપદેશ સતગુરની સીક્ષા, સેવક જન શીર ધરીએજ,

મહામણી મનખા દેહ અમુલખ, તેને કાંડી નદને ન ઢરીએજ

॥ ૧૬ ॥

શુદ્ધ વિચારીને સ ગત કરીએ, જામે જોખ મનાવેજ

પુરાને સ ગ પરસીધ વાધે અ તર ભક્તિ આવેજ

॥ ૧૭ ॥

જોને ગુર ઈષ્ટ નહિ તે નર નુમર, સાકુટ સરખા સોયજ

વ ચીત જોખ ધરીને વિચરે, જગ દ સ ન હોયજ

॥ ૧૮ ॥

સત શાસ્ત્ર સતપુરૂષના વાપક, મનમુખી નવ માનેછ	
આપે બૂલે ને ઓરનક બુલાવે, બુડયા પેલે પાનેછ	॥ ૩ ॥
ગરવા થઈ નિગ્જાન થયે, અરથ અનુભવનો આણેછ	
મુવણું પીતળ સરખા દીસે, મુળે માતમ જાણેછ	॥ ૪ ॥
મોટે દરપણુ મુખ દીસે મોટું, નાને દીમે નાનુછ	
તેને ઓ ગયે હિલાનવ રહીયે, ખીરદ લગલવે જાનુછ	॥ ૫ ॥
શબ્દ વિવેક સમજે સાધુ, અધિગારી હરમા આણેછ	
રજ મોરાર રવિકે ચરનું પ્રગટ લખ્યુ પુરાણેછ	॥ ૬ ॥

સત અનંત મેમા જન માતમ, શ્રી ગુર સાચ બતાવેછ	
લજનાનંદ અર લક્ષિત પરામન, જગપતિ અપના જાનેછ	॥ ૭ ॥
પ્રથવી જેવા પર જીપકારી નિગમન ગ ગા નિરછ	
સાગર જેવા ઘેર ગંભીરા, જ્ઞાન ક્ષેર મુખ સેરછ	॥ ૧ ॥
મેર જેવા મન અડોળા, દુખ જેવા અચન અનાદીછ	
સુરત જેવા ફળે ફળ દાયક, સુરતી શબ્દ કુલ સાધીછ	॥ ૨ ॥
અરણુ જેવા તમ ર ॥ નાસે, ચંદ બધું સીતળ સદાયછ	
અગ્ની જેવા આપે અનોખી, નિરખ ધ વિચરત વાપછ	॥ ૩ ॥
પાવસ બધું પોષે સહુને, અહર સુહર ભરીયાછ	
પ્રાગરાજ સરખા સદા પવિત્ર, સેવે કારજ સરીયાછ	॥ ૪ ॥
એવા સંત સદા સુખદાયક, અખીસ કામ ઓગળાવેછ	
રજ મોરાર રવિકે ચરનુ પુરણુ લક્ષિત પાવેછ	॥ ૫ ॥

સુરત ધરી સેવો સદગુર સ્વામીરે	ગુર ગમસે	
અખ કાન દ અનભે અંતર જામીરે	॥ ૭ ॥
સત સ ગ શુદ્ધ મને કરીઓરે	
આતમ અનુભવ અશ્વત્થ લક્ષિત અનુસરીયેરે	॥ ૧ ॥
સતસ ગ મુખ તે દંકેઠ વાસીને વલલરે	
એ સુખ દેવ મુની જનનને છો દર્શાવેરે	॥ ૨ ॥

મત સંગ ચાહે સત લોકના વાસીરે	ગુર ગમસે	
પધારે કરે પાવન સંત સુખ રાસીરે	, " "	॥ ૩ ॥
સ ત સમાગમ શ્રીપતી શ્રીમુખ ગાવેરે	" "	
શ્રતિ પુરાણ સંમત પરમ પદ પાવેરે	" "	॥ ૪ ॥
ત્રીલોકમાંહી સતસ મ સમ સુખ નાહીરે	" "	
મોરાર શ્રી ગુર દેવ કબા સમઝાઈરે	" "	॥ ૫ ॥

—:—:—

હરજીને રતન ખીરાજે તાપર ગુધવર જનકી રાજે	॥ હરજીને ॥ ૧ ॥
કંચન આસન સિંહાસન કંચનકે કંચન ખંભ તે તાજે	
કંચન ખોર કોર કંચનકી કંચન ધુધરી ગાજે	॥ હરજીને ॥ ૨ ॥
કીટ મુગટ મકરાંકૃત કુંડળ, કમળ નેન દુર નાજે	
કળિસ્તુભ મણી કંઠે વનમાળા, શોભાસકળ સુખ સાજે	॥ હરજીને ॥ ૩ ॥
કેસર દીલક કેસરીયા વાઘા, પેરણ પીતાંબર પનાજે	
કડી મેખવા કડી તુંનીરા, કર સર ધનુષ રાજે	॥ હરજીને ॥ ૪ ॥
અનહુદ રૂપ અનોપમ અનંત, અનંત રવીચંદ લાજે	
રજ મોરાર રવીકે ચરણે, નરખત ભવ ભય લાજે	॥ હરજીને ॥ ૫ ॥

—:—:—

જુલે માદ હી ડોળે જુગલ કીશોર, જુલાવત નિજ સખી ઝહીડોર	॥ ૧ ॥
અરસ પરસ આનંદ બિલટયો, સખી સણગાર એકડોર	
માતુ મુખ મગંક મનોહર ચીતવત ચંદ ચંકોર	
પાવલે પરત કમલ કરજોરી કરત નીજાવરી બહોર	॥ ૨ ॥
મુરીનર મુનિજન મળવે કુ આથે કરત વીને કરજોર	
વરખે પુષ્પ વધાઇ વાજે નિરખી જનની તરણ તોર	॥ ૩ ॥
દરસન દાન દસ દીન પાવે લાવત ભોરહી ભોર	
રજ મોરાર રવિકે ચરને ચરન કમલ ચીત ચોર	॥ ૪ ॥

—:—:—

પ્રીત હરી તારી ખ્યારી પરમ નિધાન પ્રીત હરી મજ નારી	
વશ કીના ગીરધારી, મુદ્ધ સ્વરૂપમાં સમાની	॥ પ્રીત ॥ ૧૩ ॥
પ્રીત હરી મીરાએ પીના ગરલ જે અમૃત કીના	
ગીરધારી ગીઓ ગુનગાન	॥ પ્રીત ॥ ૧ ॥
પ્રીત હરી કરમા બાઈ ખાતે પ્રભુ ખીચરી પાંધ	
રીઝે જગન્નાથ જનન	॥ પ્રીત ॥ ૨ ॥
પ્રીતહરી શવરી શામા રીઝે ખેર પાયો રામ	
ખેર ખેર વખાન	॥ પ્રીત ॥ ૩ ॥
રજ મોરાર રવીકે ચરને પાયાપદ નિર્વાણુ	
મન રહે સદા ચુલતાન	॥ પ્રીત ॥ ૪ ॥

સનેહી સદગુરુ મારો નેહ નિકારો	મનેહી ॥ ૧૬ ॥
મે મુન દામી ચરન જીપાસી પ્રીતમ પુણુ તારા પાય	„ ॥ ૧ ॥
મુરત સત સ્વામી અંતર જામી બહુનામી ને અતી આપ	„ ॥ ૨ ॥
આશક અંતર આસ તીહારી, ચરન કમળ પ્રીત ચહાય	„ ॥ ૩ ॥
રજ મોરાર રવીકે ચરને, પરમ પ્રેમ પતિ આપ	„ ॥ ૪ ॥

શુણુ પત રેવારી શુણુ ગાઈએ, શુણુ પતરા શુણુ ગાઈ એ	॥ ૧૬ ॥
ધુપ દીપને આરતી ઉતાર મનડે મોતીડે વધાય	॥ ૧ ॥
જાય જાવ ત્રી કેતકી કણેર પુષ્પકા માવા પેરાય	॥ ૨ ॥
સુવા ચ દત ઓર અરગજ સીંદુર અંગ સુહાય	॥ ૩ ॥
સુધ પ્રુધ સ્વામી અંતર જામી લક્ષ લાલ લેણાય	॥ ૪ ॥
જપત ભોગ જત્રીસે વ્યજન, નૈતમ નવેદ ધરાય	॥ ૫ ॥
રજ મોરાર રવીકે ચરણે ચરણ કમલ પ્રીત લાય	॥ ૬ ॥

મત વરજો મોયે મૈયારે હરિસે ખેલુંગી હોરી	॥ ૮૬ ॥
આરત વસંત અનોપમ આર્ધ, નવ જોયન તનેયારે	॥ ૧ ॥
લાવ ગુલાલ જો મોપેડારે તો હમ ચંદન ચરચૈયા	॥ ૨ ॥
કેશર કુંકુમ કલશ ભર નીર લે ટોશ અહી બૈયાં	॥ ૩ ॥
રજ મોરાર રવીકે ચરન દરશન ફગવા પૈયાં	॥ ૪ ॥

અમતો આયો મેરે અંગનારે હરિ હોરી ખેલનકું	॥ ૮૬ ॥
ચિત્ર વિચિત્ર ચોક પુરાણું કુલકા વેરાણું રંગો રંગના ॥ અમતો ॥ ૧ ॥	॥ ૧ ॥
ગાવ બલ્લવો કરો કીસોલા સખા સખી મલી સંગના ॥ અમતો ॥ ૨ ॥	॥ ૨ ॥
ચુવા ચંદન ઓર અરગળ અપ્પીર ગુલાલ હિડાવનારે ॥ અમતો ॥ ૩ ॥	॥ ૩ ॥
રજ મોરાર રવીકે ચરનુ, જામે ભાગ લવો લવાનારે ॥ અમતો ॥ ૪ ॥	॥ ૪ ॥

પાવસરતના પિયુંજી આવો આવીંગન લીજો	
જીવન તુમ વિના જગપતી, જગમે કેસે જીજો	॥ ૮૬ ॥
ખાલક ખાવીંદ ખલકના ધીભલ વાળા	
મેઘ સાચા માવતર પુરણુ પ્રતિપાળા	॥ ૧૫૫ ॥ ૧ ॥
જનની સારી જ્ઞાનકા વરમે વરતાણ	
તુમ આવે તે ઉપજો શ્રદ્ધા ધરમ સગાર્ધ	॥ ૧૫૫ ॥ ૨ ॥
દાતા તુમ દાનેશ્વરી જાચક જગ સારા	
સિદ્ધ મુનિ સુરીજના આવે દરસ તિહારા	॥ ૧૫૫ ॥ ૩ ॥
મેઢની રાજ મેઢરે ઓર સખ રૈયત રાજો	
મોરાર ધન મગનમે અનહદ વાળાં વાજો	॥ ૧૫૫ ॥ ૪ ॥

અદ્વૈત રાજધાની સંતનોકે અદ્વૈત રાજ રાજધાની	
નતિ નિધાન રૈત નિગંતર સમતા સદ્ગ મુખદાની	॥ ૮૬ ॥
તેમ સો નગર પ્રેમમો પરજા વિવેક વજીર વરવાની	
સત સચીવ સરધા ઉપજાવત જ્ઞાન ઉમરાવ વિજ્ઞાની	॥ ૧ ॥

રેત ગસ રૂપ રંગ મોહમે, રેતી ખીરાજ રાતી
 દેવલ તરણી કુંવર કહાવે, બુદ્ધિ બનગી બને બાંદી ॥ ૨ ॥
 જળતક સંજમ સાધન સદ્ગણ સો સખ સન્યા સોદાની
 માર મેવાસી મોહ દલ જીતે, કેદ કીયે કંકરાનાની ॥ ૩ ॥
 દન દન તેજ પ્રતાપ દીવાકર, શ્રીગુર પાદચાહી પ્રમાની
 ગજ મોરાર રવિકે ચરને, નિરબે ભક્તિ નિશાની ॥ ૪ ॥

—:—:—

હે હરિ હરિજનકે હીતકારી, સંત કારણે સમરથ સ્વામી
 મુદત કરત મોરારી ॥ હે હરી ॥ ટેક ॥
 પાંડવ પત્ની પરાભવ પામી, દ્રુપતી સલા મોભરી
 દુષ્ટ દુશાસન દુરભલ દેખે નવસે નવાણું પુરી સારી ,, ,, ॥ ૧ ॥
 સુમદણ્ય કરતાં સંકટ કીનો અસુર હીણું કંસ અહુંકારી
 નરસંગ રૂપે નારે વીડાયો પ્રગટ પ્રેમાદ આધારી ,, ,, ॥ ૨ ॥
 નિતિ નિકેત રાવન રાસ કીનો, પાપીયે પદજે પ્રહારી
 સોઈ અપરાધે શીર દશ છેદે, શરણુ વિબીશણુ સધારી ,, ,, ॥ ૩ ॥
 જન જન બીર પડી ભક્તનકું, દયા નિધી દેહ ધારી
 રજ મોરાર રવીકે ચરનું અચાનક લીયે ઉગારી ,, ,, ॥ ૪ ॥

—:—:—

મન મોહન મુરત જોઈ —મોહીરહી— ॥ ટેક ॥
 બોજન ન ભાવે નેણું નીંદ ન આવે ચરણુ કમવ ચિત પ્રોઈ રહીરે ॥ ૧ ॥
 બારીશી બોહું દશનકું ડોહું, દર્દ દીવાની દીલ દોષ રહીરે ॥ ૨ ॥
 સંસારસો છોડી જીવનસે જોડી, લોક લાણુ લખાઈ રહીરે ॥ ૩ ॥
 રજ મોરાર રવીકે ચરને, જનમ મરણુ દુખ દોઈ રહીરે ॥ ૪ ॥

—:—:—

બંસીબાલે બાળધ બ સરી ॥ ટેક ॥
 સુનત અવણુ સુધ ખુધ બુલી, જનજન લેગઈ સાંસરી ॥ ૧ ॥
 સારીરના સુખ હમને વીપ જોવાં લાગે, ધરથી પાવન વાંસરી ॥ ૨ ॥
 લોક લાજ મરજદા મેલી, પ્રેમે ગીયા હરી પાસરી ॥ ૩ ॥
 રજ મોરાર રવિકે ચરનું, દીન બ હુ કીમ દાસરી ॥ ૪ ॥

—:—:—

મોહે લાગી લગન તોરે નામકી, રઘુરામકી,	॥ મોહે	॥ ૨૬ ॥
આશક આસમે દાસ તીહારી, સર્વેસ સવ વિશ્રામરી	॥ ૧ ॥	
ચિતવિત મોહે ચિત ચાહત ચરના, નિરધનીયા ધન ધામરી	॥ ૨ ॥	
સનમુખ મુગત મુર્ત મનોહર, અંતરવસો આડો જામરી	॥ ૩ ॥	
અને સત તમે આગે આધારે, પતિત પાવન પરનામરી	॥ ૪ ॥	
રજ મોરાર રવિકે ચરને, હરદે પુરન હરિ હામરી	॥ ૫ ॥	

—:—:—

માને પ્રીતધારી ખીહારી ચારી વાસરી	॥ ૨૬ ॥	
મોરવીકી ધુન સુની મોહી રહે દેવ મુની પ્રગટીયા હરી પાસરી	॥ ૧ ॥	
ખ મરીમે વેદ ગાવે, ગોપીજન મનભાવે, પ્રેમ અ ગ પ્રદાસરી	॥ ૨ ॥	
સમ સુર છેદ વાજે મંજર ગ રસ રાજે, બ્યાપક ધટોત્ત વાસરી	॥ ૩ ॥	
ગજ મોરાર રવીકે ચગણે દર્શન દાસન દાસરી	॥ ૪ ॥	

—:—:—

ગરીબ નવાજ ગુર મરીબ નવાજ, સુનારે મ જોને મોરાર	॥ ૨૬ ॥	
મેરે પતીત દુમ પાવન ખ્યારા, મેરમ મુગત દાનીવે મારા	॥ ૧ ॥	
દુમહો તારણ અધમ આધારણ, સમરથ મેવક સુધાગન વાજ	॥ ૨ ॥	
મેરેકું સેવ સેવા નહિ મુમીરન, લખ્યો નહિ અપનો કાજ અદાજ	॥ ૩ ॥	
કોટીક તારે અનેક અવગથી, આરત અંતર મુનીકે અવાજ	॥ ૪ ॥	
રજ મોરાર રવીકે ચરણે, રાખો ખાના પ્રદકી લાજ	॥ ૫ ॥	

—:—:—

કરણા નિધાન જોજો કરણા નિધાન	॥ ૨૭ ॥	
લક્ષ્મિ લયહારી રારણ સધારે, વંદત વેદ પદ રજરી	॥ ૧ ॥	
સગજન હારા પરમ પદ ખ્યારા, વહેજત લીયા ખાયા પકરી	॥ ૨ ॥	
નામ સમરીયા કોન નહિ તરીયા, પતીત પાવન એ દેવ પરી	॥ ૩ ॥	
દીન દયાજ નિહાજ કરો નજરે, ચરણે લીગો તો સમ સધગી	॥ ૪ ॥	
રજ મોરાર ગવીકે ચગણે, ફદલ કરોને આવા ગમન ફદરી	॥ ૫ ॥	

—:—:—

સદ્ગુર સ્નેહી મુળ ગોળુરે સાયા, સમર મોત્તે સદ્ગુરમે બેડળમા ૭૮ ॥
આઉ અનાથકે આગરો તોળે વલ્લા

પયે પધ્યાયા પર વેણુરે સાયા ॥ ૧ ॥

મેરમ મુમય મરે કરળ વલ્લા

નરખી સરાહે મુળ નેણુરે સાયા ॥ ૨ ॥

કજ દરણી આઉ કાઠ કગ દી વલ્લા

પરિયમ્મા વદી પદ રેણુરે સાયા ॥ ૩ ॥

આખર વખતે અસા વટરોતી વલ્લા

વાલમ વને મુણી વેણુરે સાયા ॥ ૪ ॥

રજ મોરાર રવિકે ચગ્લે

દાણીયારી ઢે નથીએ કેણુરે સાયા ॥ ૫ ॥

ખ્યારી લે ચલો પીયુછકે પાસા ॥ ખ્યારી લે ચલો ॥ ૬૬ ॥

પૂલ જનમકે પ્રાણુપતિ મેરે, મે નિજદાસી ખાવ દ ખાસા ॥ ૧ ॥

અવધ હરિ આવન કેરી કેતેદીન ગએ દીએ દલાસા ॥ ૨ ॥

દેખત કુગર અખીયન ભયે કખીયા, કમ મેરે આલમ પૂવે આશા ॥ ૩ ॥

આદ અત મે તો અગના તીહારી, સેજ મુહાગ મેરે વાલમ મીવાસા ॥ ૪ ॥

રજ મોરાર રવિકે ચગ્લે અખે ધામ અનીચલ પર વાસા ॥ ૫ ॥

શબ્દગુર સાધીએ અતઃ આગધીએ

સાધીએ મુરત સન્મુખ સ્વામી

જાપ ગુર જપીએ આપુ અરપીએ

ચરન ડમલ ગદીએ શીશ નામી ॥ ૬૮ ॥

ગુર જોતી દ અગો અગ એક છે

જમુ જલ લહેરી જુદેહી નાહી

શીરગુણુ જલ તે સેવકને કારણુ

ભક્તિ દરાવન ભગવંત કે માહી ॥ ૨ ॥

અષ્ટગુર અગમા સદા સત સગમા

રહે એક ગગમા સદ સ્વરપે

સાતમે જમ ગગમા તતમે તત મભ્યા

મેજે સમરીયા સત સ્વરપે ॥ ૨ ॥

શબ્દ સત વરીયા તારીને તરીયા
 ધ્યાન એઠ ધરીયા ધીરજ આણી
 ભજન ગુર ભક્તા જીવન મુક્તા
 સુરતી શબ્દમા જઈ સમાણી
 ધર્મધામ ધની કરણા મહેર વની
 આપ સ્વરૂપ જોણે ઝોળખાયા
 ગજ મોરાર રવિકે ચરણ
 જોતી જનમ ફેર નહિ આયા

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

સુમરે સુગત ધરી સરજન દાર, જોણે જીવતમે માર્યા જનમ દીધા
 મનખા દેહી તે મુખિનો દાર, જોણે હરિ ભજ હાથ કીધા ॥ ૧ ॥
 સંજ સુકીત તે સાધન શરીર છે, જે થયો પદપરિ બ્રહ્મ પાવે
 રસનાએ રટણ કરે નુરત નિશાને ધરા,

સાચે સુમરે હરિ સનમુખ આવે ॥ ૧ ॥

આપચિન્યા વિના આપડ દશે નહી, દર્શન વિના પીયુ પર્શન નાહી
 મેજ સુખવિના મન રીક ના ઠરે, ઠંધાં વિના સુખ મુખને નાહી ॥ ૨ ॥
 ભક્તિ અનલ તેનો લક્ષ લાગે નહિ, કેવલ્ય રસ એ કાલક મળે
 ગુ ગાનો ગોળ તે સાનમા સમજવો મરજીવા મુક્ત થઈ મોજ માણે ॥ ૩ ॥
 માનુભાવ મોટા થયા ભક્તિરસ અમૃત પીયા,

જીગોજીગ હયા તે જીગત જાણી

રજ મોરાર રવિકે ચરણે, નગ્નેપદ પાયા નિર્વાણી ॥ ૪ ॥

સુખનિધાન સ સારમા સદગુર, પુરણુ ભાગ પ્રેમીજન પાવે
 મજન મમાજ માહી માહાજન માતમ શ્રુતિપ્રગણુ શ્રી મુખ આવે ॥ ૧ ॥
 તરણુ તારણુ દોષ નિવારણુ, સગણુ સધાગણુ સત કહાવે
 કોટ કલ્યાણુ જાણજીગ પાવન આત્મતત્ત્વ અત લખાવે ॥ ૨ ॥
 સુરત ઉપદેશે સરપ દર્શાયા, જીવ શીવ જેમ તબાવે
 નિરગુણુ શીરગુણુ સમગ્ય સમતા સેજ સરપમે સમાવે ॥ ૩ ॥

તે ગુરુગાન ગુણાતીત વગ્દામ, પુગ્વ અપનો પરચાવે
 મનાતીત મેરમજો મહેબુખ, આપદી આપ ઝોળખાવે ॥ ૩ ॥

પગમ પુરપ પરમાતમ પુણુ દરિજન હગદે લેવાવે
 રજ મોરાર રવિકે ચરણે જીવન મુક્ત જનમ નાવે ॥ ૪ ॥

નેડા નો લગાઓ તેનુ માપ સદગુર સનકરી રે ॥ નેડા ॥ ૨૬ ॥

મુરત બીના વ્યાગ્રે મુરત ન દેખુ, સખધટ રીયોરે સમાય ॥ ૧ ॥

પડ કલ્યાડમા પોતે રક્ષા પુરી જનમજ અલકલ જાય ॥ ૨ ॥

જીત દેખુ તન સનમુખ સામા બહુવીધી રૂપ બનાયે ॥ ૩ ॥

માલીકા મારી ન્યાર જ ન્યારા શુન સારદ શેષ ગાવે ॥ ૪ ॥

ગજ મોગગ રવિકે ચરણે પુરન પગમ પદ પાવે ॥ ૫ ॥

અગનો ન લાયે બને નાથ બાનુ થદ જાણીરે ॥ ૨૭ ॥

મમરથ જાનીમે ગગને આયો, હરિશુર ગ્રહો મેરો દાથ ॥ ૧ ॥

આતમ રામ તમે અતર જામી, જામ સોવન રેયો સાથ ॥ ૨ ॥

તુમરે વીના સ્વામી ત્રિનોકમા તારન હારા તમો તાત ॥ ૩ ॥

અનેક પનિત તમે આગે ઓધાર્યા, વેદ વ દીત શુન ગાત ॥ ૪ ॥

ગજ મોરાર રવિકે ચરણુ, સરણે આયોરે સનાથ ॥ ૫ ॥

મન મેરમ મેરે મીતરે મેખુખ કળહુ મીલે જે ॥ ૨૮ ॥

મીતવન નીત ચદ ચકોગ જનુ, એક ટક નેનુ દીમીટ ॥ ૧ ॥

ચાત્રક આ હુત સુખમુખ સ્વાતકુ રે પુરણુ જાકીરે પ્રીત ॥ ૨ ॥

હસય ચ મુજત નહિ મોતી બીનારે, રગરસ જાકી રીતરે ॥ ૩ ॥

સુની ધનપોર મોતમન મ ગનારે, હલમન જાકે હેતરે ॥ ૪ ॥

રજ મોરાર રવિકે ચરણુ, નુરમે નુર નચિતરે ॥ ૫ ॥

બંદાજન બાવરેહો બંદગીમાં ભુલ	॥ ૨૬ ॥
જો દમ જાવે બહોર ન આવે, તન તજ જાવે જુ તુન	॥ ૧ ॥
જગત સરા સખ જુકી બાજી, કુલે જ્યુ સે બર કુલ	॥ ૨ ॥
આધુ અ ગ દેખી અબીમાન ન કીજો, ધનરે માયા સખધુલ	॥ ૩ ॥
સેવાસમરણુ સોદા કરલે, અવસર આયાહે અમુલ	॥ ૪ ॥
રજ મોરાર રવિકે ચરણુ, કમાયુ હોયગે કણુવ	॥ ૫ ॥

અવલ મનુષ્યાર વે સામાકુ સ ભાર	॥ અવલ ॥ ૨૭ ॥
ઝોદરથો તખ યાદ કર દા, વુ હીહે વુ હી કીરતાર	॥ ૧ ॥
જઠરામે તોકુ જતન કરીને, ઝોતમ દીયો હરિયાર	॥ ૨ ॥
પાતીકે જુદ જુદકા પી જરા બનાયા, ખોવન હારા માહી ખાર	॥ ૩ ॥
ભયાહોય તેરા ભરસા રખના, આતન અજબ દીદાર	॥ ૪ ॥
રજ મોરાર રવિકે ચરણુ, અન નહિ આવુ અવતાર	॥ ૫ ॥

દેખ્યા દીલ દેદારા, મેરે સદગુરુકે અનસારા,	॥ ખ્યારા દેખ્યા ॥ ૨૮ ॥
અધર તખત પગ આપ ખીરાજો, કરનીમર કીરતારા	
અટલ અલ ગી દેવ ત્રીલ ગી સત્ય રખ સાસારા	॥ ખ્યારા ॥ ૧ ॥
ધનન ધનન ઘંટા વાજો જાનરના જલુકારા	
મોર ખોયે માહી મોરલી વાગે ત ત મીત્યા એક તારા	॥ ખ્યારા ॥ ૨ ॥
નીરખ્યા નેતે પરખ્યા પુરા, સુરતે સુરત સાગ	
વરસે મોતી ઝલકે જોતી, અખ ડ અમૃત ધારા	॥ ખ્યારા ॥ ૩ ॥
અગમ ખેલ અનહદકી આગે રમતાહે રણુ કારા	
પાય સાહેલી પીયુ કી પાસે નૃત્ય કરે નિરધારા	॥ ખ્યારા ॥ ૪ ॥
ગુરૂપ્રતાપે મોઘર પાયા ભકિત મુકત ભ ડારા	
રજ મોગગ રવિકે ચરણુ, અનમે નહિ અવતાગ	॥ ખ્યારા ॥ ૫ ॥

અચરજ નજરે આયા સંતો જલમે જોતી જગાયા ॥ સ તો ॥ ૮૬ ॥
 ખીના મુલ એક તરવર ઠાઠા, ડાળ ખાન નહિ જાંયા
 ફળ ખીન ફુલ ફુલ ખીન ફલીયા તીન લોક જપરાયા ॥ ૧ ॥
 વીના પાળ એક પંખી બેઠા પગ પાંખ નહિ કાયા
 વીના ચાચ હંસા યુગતહે મોતી ગોતી લાયા ॥ ૨ ॥
 વીના મેઘ વીજલી અમકે ખીના વાદળ વરસાયા
 અધર દરીયા મુલગ જરીયા સમુદ્ર લહેર સમાયા ॥ ૩ ॥
 ખીન પ્લાશ્વ એક પર્વત ઠાઠા તાપર જલ જમાયા
 ઉનજળ ખીચ એક જોગી બેઠા, નુરને નાદ બજાયા ॥ ૪ ॥
 જુગત બેટીએ માતા જાયા પુત્રપિતાકુ જાયા
 રજ મોરાર રવિકે ચરણે ધુરત તમાસા પાયા ॥ ૫ ॥

—:—:—

મારી લેહતો લગન માં લાગીરે મૈયા મેરો મનવો ભયો વેરાગી ॥ ૮૬ ॥
 સ સાર વેવાર હુ સરવે વીસરીયો, બેટો સંસારીયો ત્યાગીરે ॥ ૧ ॥
 કામને કાજ મુને કડવું લાગે મારી મનડાની મમતા લાંગીરે ॥ ૨ ॥
 મત્ર સજીવન શ્રવણે સાંભળીયો, માહે મોરલી મધુરી ધુન વાગીરે ॥ ૩ ॥
 રજ મોરારને રવિ ગુર મળીયા, મુઠતી ચરનમાં માગીરે ॥ ૪ ॥

—:—:—

મોહનની મોરલીએ મોહની લગાડી
 મોહની લગાડી રે માયા લગાડી ॥ મોહનની ॥ ૮૭ ॥
 સુતી હતી સેજ પલ ગપર, ટેર ટેર જગાડી ॥ ૧ ॥
 શબ્દ ધુન મુન સુધ બુધ બૂલી, પહેરન સત સાડીરે ॥ ૨ ॥
 જોજન ન ભાવે નેહુ નિદ્રા ન આવે, એસી અનંત અનાદીરે, ॥ ૩ ॥
 મોરાર કે સ્વાગી મેરમ મેરે, દગસન દીયો દાડી દાડી ॥ ૪ ॥

—:—:—

મોહન મંત્રીને મન હરલીના

મન હરલીના ચીત ચોરલીના

॥ મોહન ॥ ૨૬ ॥

ત્રીવેણીના તીરે ઠાડો, મેહ ભરી વળય વેનરિ

॥ મોહન ॥ ૧ ॥

ગોકુળ ગંધીડમે ગાવત આવે, પ્રીત કરન પ્રવીનારે

॥ મોહન ॥ ૨ ॥

નાથ વિના કોઈ નજરે ન આવે, કોઈ કામણ કીનારે

॥ મોહન ॥ ૩ ॥

મોરાર કે સ્વામી મહાશર ડોલે, પ્રેમ ભક્તિ રસ બીનારે ॥ મોહન ॥ ૪ ॥

— : — : —

કુંડલીયા

વાણી વીનાયક વંદીયે ગુર ગણપત રાય

અનભે અક્ષર આપભે પરધલ વાણી પસાય

પરધલ વાણી પસાય પાય વંદુ કરં પુ જા

ભુગત ભુગત ભંડારી દેવ ભેવ નહિ દુભ

કહે મોરાર કર જોડકે સમરથ ગુર સુદાની

દગા કર મોહો દીજીએ અનભે અધૃત વાની

॥ ૧ ॥

વાણી વીનાયક વંદીયે જગત ગુર ભુમદીશ

કુદરત ખેલ કરતાર કે કલ પડે નહી કોઈ

અગમ નિગમકુ મતિ, નરસે નરને નોંય

નરસે નરને ન હોય જોઈ જોઈ જોતીય વખાને

પુરાન પુરાની પદંતા, અરથ અનમાને આને

કહે મોરાર કરની કર, કોટ કલા જો કરતા

કારણ કોઈ કળે નહિ કરતા, ખેવ કુદરત કરતારકો

॥ ૨ ॥

ખંદા બુધ પોચે નહિ અવીગતકી ગત આ

સુરીનર સુનીજન સારદા, ઘાહન પાવે કોઈ

ઘાહન પાવે કોઈ આરકો ચલે ન ધલમા

પીર પેગમ્મર આલીયા પદ પદ હારે કવમા

કહે મોરાર કરતારકી કલા અનંત કંદા

નેતી નેતી નીગમ કહે બુધ ન પોચે ખંદા

ખંદા બુધન પોંચહી અવીગતકી ગત આ

॥ ૩ ॥

કરં વંદન કર જોરકે જગત ગુર જુગદીશ
સકે સેવક આયો શરત બહોત ગુના બક્ષીસ
બહોત ગુના બક્ષીસ પિતા પુત્ર પ્રતિ પાજે
અનાથ બાળક અપના વે જનની પે આલે
રજ મોરાર રવિ ચરન કહે ધ્યાન આનિશ ધર
પતિત પાવન પરમ ગુર કર જોરી વંદન કરં

॥ ૪ ॥

કર વંદન કર જોરકે જગત ગુર જુગદીશ
દાદ સુનો અરદાસકી સમરથ સરજનહાર
કોન કરમ તે કલીમહા દીન મનુજ અવતાર
દીન મનુજ અવતાર મન થીર નદી માનવ
અનીત કરમ સખ વરણ દયા દીન એ દાનવ
કહે મોરાર કરતાર કું મુમર દીયો હરી સાદ

॥ ૫ ॥

અમકી ખેર જોગારીયો દીન કલીમે દાદ
દાદસુનો અરદાસકી સમરથ સરજન હાર
કલીજુગ કરમં કરતે ધરા ધરે નહિ ધીર
થર થર ક પે પર્વતા નદી સર ઇલકે નીર
નદી સર ઇલકે નીર પીર પુર દર પાવે
સંકેસુર નર સકલ અકી મહી શીર ન રહાવે
કહે મોરાર કરતાર કું ભવમે હેત ન ભલી બુધ
બુધજી પ્રગટ રહ્યો બલીયા કઠણુ આયો મહાકલી
કલી જુગ કરમં કરતે ધરા ધરે નહિ ધીર

॥ ૬ ॥

રનેહ કાજે સજનમે જે પ્રીત રીત પરવીન
જાન જોગાર સાગર ગુન, સખ ધ સીયાના સેન
સખ ધ સીયાના સેનને વેણુ રસ ભરીયા
દાસ આસ વિશ્વાસ એકે ટેકે રીકે ઠરીયા
મોરાર કહે મન મ ત્ર એહ નીરમે જાગે નેહ
સંકટ પડે નહીં જાંઠી સુ દર સાચા રનેહ
રનેહ કાજે સજનમે જે પ્રીત રીત પરવીન

॥ ૭ ॥

મુરખ મીત્ર ન કીજીએ મનસે મન ન મીલાય
ખલક અલપ સખ કવપમે મુલક સમે મરજાય
મુલક સમે મરજાય સ ગ તોય ન કીજે
ગીરીએ ગીરી સીવાય જાય મુખ માહુર પીજે
કહે મોરાર એ મુઠકુ દીલથી રખીએ દુર
જો જન મુખ આહેતો તજીએ મીત્ર મુરખ
મુરખ મીત્ર ન કીજીએ મનમે મન ન મીલાય

॥ ૮ ॥

—:—:—

મોરાર સાહેબના શિષ્ય હલુરામજીની લખેલી પરંપરા

ઢાઢા

ગુર મણપતી અર સારદા વંદુ જોરી જુગ પાની
વગજીં વ શનામાવલી સંત મહા સુખદાની
મહિમાં સંત અનંત ગુણ, કવી મુખ અમ મ કહાય
રૂપા વચન ગુર દેવકે વરણી કહું બનાય

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

—:—:—

છંદ ભુજંગી

વંદુ આદ નારાયણ નામ અનુપમ
પરંપાર અપાર અનેક રૂપં
હરિ નાભહુતે લયો શત પત્રં
પ્રગટે વીધીના બુધીકા વીચીત્રં
વિરંચી સુતનામ વિશ્વક સેનં
કટો કીટી હંદ રટે જો રસન્નં
સુતતા ધિરજ મહિમાં અનંતં
ગીરા જ્ઞાન ગંભીર માધીર સ તં
પુત્રં સટકોપં કોપં કહે નામ તાહી
મસુયંક કોટી જટે દુરજહી
સુતં તાસ નામા કહી જે પ્રણીતં
ચવે રામ ચિતં વસુજામ નીતં

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

તનય નામ તાકે કહે વોપ દેવ
ધરા ઉચર્યો લુપ્ત ભાગોત ભેવ
મુની મંગલ નામ તાહી સુખતમ
રસ અહિ લોલીન ન આન વાત

॥ ૪ ॥

શ્રીય નાથજી નામ તાહી સુવન્ન
કટે કોટ કલાપ જે જાપી જન્ન
તનય પુંડરીકાક્ષ નામા કહી જે
નિગમાગમ સાખ આદી વદીજે

॥ ૫ ॥

મુત રામ મિશ્ર કહે તાહી નામ
પરંપાર અપાર પરાંકુશ સુવારીધામ
તનય થામુન નામ રસ રામ ર ગી
મન માનસ પંકજ પ્રેમ શ્રંગી

॥ ૬ ॥

શિષ્ય રામાતુજ ભયો જે અનંત
ધરા ધમ ધારી ધરી શેષ વંત
દેવાચાર્ય ભયે તાકે શિષ્ય નામા
સજી અંગ મુરંગ સુ ભક્તિ ધામા

॥ ૭ ॥

હરિનંદ મેમા કહે તાહી શીખ
લખી મન સમાધી અનાદી અલખ
કહે રાધવાનંદ તે નામ દાસ
રટે દીન દેન નુટે કોટ ત્રાસ

॥ ૮ ॥

તનય નંદ રામા મહિમા અલાખી
શ્રુતિ સંત પુરાણ કહે વેદ સાખી
શ્રી સન્યાસ વેરાગ વાક વીર
ઊભે પંથકે અંચ ગાવે ગંભીર
કહે દાસ કખીર તે નામ સિખ
એહી જોતી રવરંધ આપે અલખ
કહે રામ કખીર સો સત ગાવે
સોહુ આપહી આપ આપે કહાવે

॥ ૯ ॥

॥ ૧૦ ॥

- હરિ રંગસુ ખીર નીરમલ નીર દાસ
રહે કોમલ નિર્મલ પ્રેમ રાસ
સીખ નામ તાકે કહે દાસ પર
સરં બ્રહ્મ ઉન્નગર હંસ તીરં ॥ ૧૧ ॥
- તુલાદાસ તુલસી કહે તાહી સીખ
મહિમાં ગહન કવી કોન લાખ
તનય નામ તાકે કહે રામદાસ
નૃસં રામ લોક્ષીન ન આન આશં ॥ ૧૨ ॥
- સીખ નામ ધીર દાસ કહીજે
મત કૃમ વેરાગ અંગ વહીજે
તનય નામ તા નિલકંઠ કહાવે
બુદ્ધિવંત મહંત સો સંત ગાવે ॥ ૧૩ ॥
- સીખ નામ તાકે કહે રંગનાથ
પ્રીય પ્રેમ પુરી, હરી રૂપામ સાથ
તનય નામસુ ભદ્રવ દાસ તાહી
શત વાક શીલ હરી ધીર સાહી ॥ ૧૪ ॥
- શિષ્ય નામ ખટ જગત વિદીત
પ્રકાશ રસ ભક્તિ વંશ અદિત
તનય નામ તાસ ઉન્નગર ભાન
પ્રણીજે પ્રમાણુ વંદીજે સુવાણુ ॥ ૧૫ ॥
- કહે ભાનકે વ શ ઉભે પ્રકાશ
ભગે નાદ બુદ્ધસુ જોગી જુગાશ
વરંવીર ગંભીર ધીરં વીરાસં
રવીરામ જોગી અર ખેમ દાસં ॥ ૧૬ ॥
- બુદ્ધિવંત મહંત ઉભે ઉદાર
રવિન દની સુરસરી જન ધાર
પવીત્ર વિચિત્ર ધુનીત પરેશં
દહન કલેશં નિરાધન વંદેશં ॥ ૧૭ ॥
- રવીકે મોરાર સુત ખેમ ગંગ
ઉભે ભક્તિ વેરાગ જુ દેહ અંગ
ગીરા સુરીધાર ઉદાર ગંગ
અરક નંદની જ્ઞાન મોરાર અંગ ॥ ૧૮ ॥

- ગુરુ દેવ મોરારજે ગુન ગાવું
 દલુ ચિતમાનંદ આનંદ પાવું
 એહી નામ રટે કટે કાટ ક દા
 ગુરુ દેવ ગોવીંદ આપે મુકુંદા ॥ ૧૯ ॥
- ગુરુકા મહિમા અગમ અપાર
 ત્રિતિ સ ગ પુરાણ સાખી જી સાર
 મુદ્ધિવ ત મહ ત મોરારજ સ્વામી
 નમામી નમામી નમામી નમામી ॥ ૨૦ ॥
- બુદ્ધિતાત્વ લલાગ આતમ એકં
 રસના વહેણ ચરિત અનેક
 ગસ અહ લોનીન ન આસ આન
 વદીજે મુજે તો મોતે તો પ્રમાન ॥ ૨૧ ॥
- ચરિત મોરાર સુલકિત સુઅ ગ
 વેરાગ જ્ઞાન સુધ્યાન જી અ ગં
 દલુ રામજે સ્યામ સ્વામી સદાહી
 કીપાતે અભે કીજીયે ચરણ લાહી ॥ ૨૨ ॥

૨૧૬।

- વરણી સ ત વ સાવળી શ્રી ગુરુ દેવ મોરાર
 અગમ અગાધ સમુદ્રકો રવિ કેસે પાવે પાર ॥ ૧ ॥
- ચિત હિત આહ ઉપ નિધિ, તળ મહ કીયો વિચાર
 શ્રી ગુરુવ શ પર પરા વરણો એહ નિરધાર ॥ ૨ ॥
- ગ્વી પ્રકાશ રવી ઉપમયે દતુકે શ્રી ગુરુ દેવ
 કીપા દલુકે કીજીયે ગરણ કરણ અભેવ ॥ ૩ ॥
- દેવ ખડે ગુરુ દેવહો, દેવ દેવનકે દેવ
 સદા સર્વદા દીજીયો ચરન કમલકી સેવ ॥ ૪ ॥
- મહ વરણી વ સાવળી શ્રીગુરુ ચરન પ્રતાપ
 સંજ્યા પ્રાત સુમગન ગે હરે ત્રીવીધી તાપ ॥ ૫ ॥
- ગનતી દીગપતી દીનેશકી જાતી જીજ્ઞ મટી ગ દ
 દોહો વસુન્ને પ્રમાનીયે સખ્ય વરણ પ્રજાધ ॥ ૬ ॥

મોરાર સાહેબના શીષ્ય હોથીજના પદ

સુરતી મારી સ ત ચરણ જઠ લાગીરે, તેણે મારી

બે લાગીરે બે લાગી ॥ ટેક ॥

સ ગુરુએ મને શબ્દ સુણા-રેરે, રણ કાર અનુરાગીરે

ત મ ત્રીવેણીના તીર ઉપર, મોહન મોરલી વાગીરે ॥ તેણે ॥ ૧ ॥

નણ દીવસથી મન મસ્તાનુ કરવું ર, ધર નવ જોડુ જાગીરે

પુર મ'યા મને અખર અજીતા, સુગતા સુનમા લાગીરે ॥ તેણે ॥ ૨ ॥

દયા કરીને દીન ડોનવું રાખ્યું ર, તૃષ્ણા સરવે ત્યાગીરે

સદગુર ચરણે શીશ નમાવું ત્યારે, બાવ પકડનીની આધીરે ॥ તેણે ॥ ૩ ॥

સદગુરુએ મુજ પર ઢશ્યા કીધીરે, અતર પ્રેમ પ્રકાશીરે

દાસ હોથીને ગુરુ મોરાર મનીયા, ત્યારે તોડી દીધી જમ

કેરી ફાસીરે ॥ તેણે ॥ ૪ ॥

ભણી તો ભાવ વિના નહિ આવેરે, ગુરુગમ કયુ પાવેરે ॥ કયુ પાવે ॥ ટેક ॥

પ્રથમ સતની સેવા ન કીધીરે, અનેક વાત મર લાવેરે

ગુરુગમ જ્ઞાન શબ્દ સુધ વિનારે, નમ મગન હોઈ ગાવેરે ॥ ગુરુગમ ॥ ૧ ॥

શનીન ભક્તના સ્વમામા નાવેરે, પાટે જોડુ જગાવેરે

દીનડામા દુખ્યા બીતર ન બી જ્યા પીર ધર્ધને પુ જાવેરે ॥ ગુરુગમ ॥ ૨ ॥

મનડાના મેનાને હાલે કહેરારે તેને સદગુર શુ સમજાવેરે

મેની મરજાદને હાને ઉવાટે, બીતુ માહી ભટકાવેરે ॥ ગુરુગમ ॥ ૩ ॥

કાગાની જાગતે કુબુદ્ધિ આવેરે, સાન સત્તની કેદી નાવેરે

દાસ હોથી હે સદગુર સેવ્યા વિના નિશ્ચે ચોખાંસીમા જાવેરે ॥ ગુરુગમ ॥ ૪ ॥

રાગકાફી

અ તે ર ગ શેનો જે ખીમે ખીજી ભાત પડી

વાલામ મેહનીરે તેની મને નીશાની જડી ॥ આતે ર ગ ॥ ટેક ॥

આતમ ચિન્યા વિના કયની કયે તે કુડા અલિ જાન

ભક્તિ તણો જોને બેદ ન લાગો, મેલે હુ સાની પ્રાણ

સદ વદીને રે કાઢે છે હુડહુડી

॥ આને ર ગ ॥ ૧ ॥

નટવા હોકર નાટક ખેલે, બિભો વાંસ ચડી
 આપણ સુક્યો આતમરિ, અધવચ રહીશ ચડી
 ભેગ ન સાગ્યેરે ખેવ છે ખરાખરી ॥ આને ૨ ગ ॥ ૨ ॥
 શુરા હોય સનમુખ ગહેવે, આમુની ઓગળાઇ
 પુરવના નર પ્રગટ હંશે, નિત નિત અદકી સવાઇ
 એરણુ વટ ચડીયારે. હાથે લઈ જાન ઝડી ॥ આને ૨ ગા ॥ ૩ ॥
 નિરવીખ હોકર સમરણુ ઠગે, ત્રિવેણી ટ ઠ સાગ
 દાસ હોયીને શુર મોગર મલીયા, સખલ લીધી મારી સાર
 ત્યાંથી ૨ ગ લાગ્યોરિ, કુબુધીને કાઢી પરી ॥ આને ૨ ગ ॥ ૪ ॥

સત ધર્મ ચાલોરે રાજકુના અરચ કરી
 જોઈ જોઈ પગ ધર્યોરે, ખેવ છે ખરા રે ખરી ॥ સતધર્મ ॥ ટેક ॥
 બ્રહ્મ વિહોયા બેઠું જાણે, મારગ બૂલી જાય
 રાન વગડામાં ચાલે રડવડતાં, ગાફલ ગોયા ખાય
 દશમે વાડ થયો છેરે, માયુ જેનું ગયું છે ફરી ॥ સતધર્મ ॥ ૧ ॥
 ઓઘડ ઘાટ અને બિયટ રસ્તા, વીકટ વસ્ત્રી વાટ
 રવાસો રવાસની ધુન સાધતાં, ઉઘડી ગયો કપાટ
 પરિ બ્રહ્મ પરખ્યારે, સુરતી મારી ચરણે ઢરી ॥ સતધર્મ ॥ ૨ ॥
 મેજની વાતો મજવાસી જાણે, કોની આગે કહેવાય
 આટી મટે તેની ઓઘ આન દના, આવાગમન મગી જાય
 ચોપાંથીમાં નાવેર, તેનો નર ફરી ફરી ॥ સતધર્મ ॥ ૩ ॥
 દાસ હોયી પર દયા કરીને, દશને દીયો દયાળ
 સેવક જાણી ચરણે રાખે, ભવજળ તારણુ હાર
 મોરાર શુર મલીઆરે, ત્યાંથી મને ખખર ખરી ॥ સતધર્મ ॥ ૪ ॥

મોરાર સાહેબના શીષ્ય ચરણ સ્વામીની વાણી

ગુરુ સુરતીકેા ધ્યાન

દોહા

વ દે વિશ્વરૂપ સરસ્વતી રામચ દ્ર રઘુવીર
ચરણ દાસકે ચીતકી હરહ સકલ ભવ બીર
વિધન હરણ મ ગ ન કરણ શ્રી ગુરુ દેવ મોરાર
ચરણદાસ કર જોરકે વ હત વાર વાર

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

છપા કવિત

નમો બાણુ ભગવત, નમો રની તેજ પ્રકાશા
નમો ગુરુ દેવ મોરાર નમો શીષ્ય પુરણ આશા
મોરાર સ્યામ સુખધામ, મહા પુરણ સખ કામા
કટે કોમી અન ભડી તાહી જપે જોહી નામા
ગામ નામ ખ બાબીઆ સત ચરણ શીરપર ધરે
ચરણદાસ કર જોરકે વાર વાર વ હત કરે
નમો નમો ગુરુ દેવ નમો નર રૂપ નારાયન
નમો નમો ગુરુ દેવ નમો પરિ શ્રદ્ધ પરાયન
નમો નમો ગુરુ દેવ નમો કરતા અવિનાશી
નમો નમો ગુરુ દેવ નમો પુરણ બ્રહ્મ પ્રકાશી
મોરાર સ્યામ સુખ ધામકેા ધ્યાન રૂપ વર્ણન કરે

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

સોરઠા

ચરન કમલકેા ધ્યાન નિશવાસર મેરે હરદે
હરેા તિમીર અઘાન ચરણદાસ ચેરોસદા

॥ ૫ ॥

છંદ મલીર ચોપાઈ ચાલ

રવિ બાણુકેા વ સ બાણુ અતી પરમ ઉભાગર
ભક્તિ યોગ યેરાગ જ્ઞાનકે મનહુ સાગર
બાણુ રવિ હે નામ સુરજ્યુ જગત પ્રકાશી
ઉદે અસ્ત નહિ ત્યાહી સદા સખ ધટકે વાસી

॥ ૬ ॥

- તાકે સખહી શીખ્ય ઉભાગર સંત પ્રમાને
અધિક એક તે એક સોહી સારો જગ જાને
મુગટ મણી મોરાર તાહીમે સહજ પ્રકાશી
તારણ કેળીક જીવ જગતમે મોસે પાપી ॥ ૭ ॥
- જ્ઞાન જાનમે લીન ઓર નહિ ઉરમે આશા
આવી પુરૂષ અવતાર કીયાહે જગમે વાસા
ગોબીન મુતિં મોર, માનહુ શિવ આપહી આમે
પુષ્ટ દેહ બહુ રૂપ સદા સેવક મન ભામે ॥ ૮ ॥
- જાન રૂપ તે અધીક જીની તન સુ દર ભાસે
દેખ દેખકે તીમોર અપીણા નિચ્ચે નાસે
સ્વેત કેસકો મુગટ સદા ગુરૂકે શીર રાજો
નીરખત હોત આનંદ અજબ અતિ શોભા બાજો ॥ ૯ ॥
- મ ગળ ભાવ વિશાલ મહા અની સુદર ગોબીત
કરસે કીનો ઝીનક દાસકે મનકો સોજીત
અવણ નાસીકા સુભગ રૂપકી રાશી સોની
અમૃત વરસે તેન સેનમે સમજી કાઈ ॥ ૧૦ ॥
- હસત વદન ગુરૂ સદા દશનકી શોભા ભારી
ચીપુક કેસહે અકલ અધરકી જીની હે ન્યારી
કંઠ અધીક રસાલ વેદકે વાયક ગાવે
ત્રિવિધ તાપ તન શોક મોહકું વેગે નસાવે ॥ ૧૧ ॥
- કામન ભુજ કર કમલ જાલીકે મસ્તક પરશે
તાકે જાનો લાગ્ય દેહમે આતમ દરશે
ઉર આયતકો દેખી સગ મેવક લવચાવે
નામે પાપ અઝાર સ્વાત ઓગ સમતા આવે ॥ ૧૨ ॥
- ઉદર મહા અનુપ રૂપ નાભીકો નિરખત
પ્રસન્ન ભમે નિજદાસ બહુત અપને મન દરખત
કગી ઉરજીત ચોર તાહીકી શોભા દેખી
કહા કહું મુખ વાત હરેમન જાત વિશેખી ॥ ૧૩ ॥

ઉભે જંગ અર જાનું દરસનતે દુઝ્યા લાગે

હોવે પુરન જ્ઞાન સુન્યમે સુરતા લાગે

જુગત પાદ પાથોજ સમેકું હે સુખદાઇ

ગુરુ ઉભા કહ્યા લગી કહુ કહતા મતી મુઝાઇ

॥ ૧૪ ॥

ભવ સાગરકે નાવ ભાવસે ઉગમે ધારે

કાટે કર્મ અપાર સેજે ભવપાર ઉતારે

અદ સિધિનવ નિધી મુક્તિ ચરનકી દાસી

આપે ધર્મી રહિત સખસુ રહત ઉદાસી

॥ ૧૫ ॥

ગ ગા આદિ તીગ્ય કરે ગુર પદકી આરા

ત્યાગી અપનો ધામ આપકે કરત નિવાસા

ચરણ પ્રદીપી રેન સદા સુરી મ ગણ કરની

ઐરન એસી કોઈ જગતમે દુષ્ટત હરની

॥ ૧૬ ॥

મો મેરે મુખ ધર મહાન્સ ભક્તિદાતા

ચાર પદારથ ઐર સમે શુભ ગુનકી માતા

અથ અંગપર વસન ધરત મન મોહન દારી

સ ત સજાકે મધ્ય સદા શોભીત અઘચારી

॥ ૧૭ ॥

શુણ્યાતીત ગ બીર ધીર મન નિશ્ચય ધ્યાની

એક અલકા અખ ઓ અનુભવ અદ્વૈત જ્ઞાની

જન તારન જોગિ દ્ર, આપદા ઉરકી ટારે

મન શીતળ સમ ચદ કીરન જમુ વચન ઉચારે

॥ ૧૮ ॥

અર્થ અમૃત અવત દ્રવત સુનીકે મન જનકો

મોહ તિમીર અજાન તાપ સન નાસે તનમે

કર્મ કીટ જડજીવ અધમ ખલ મોસે દુષ્ટો

સોઈ તરે મ સાર જ્ઞાન ગુર સુનકે ગોષ્ઠી

॥ ૧૯ ॥

કાચ વાચ મન દ્રઢ અચલ આસન છત નિદ્રા

અર્ધ અહાર વ્રતશીળ સદા રહે ઉન્નતી મુદ્રા

સેજ સમાધી લગી ઐર કોઈ જાને નાહી

સદા ગગનમે વાસ કાવતે અકલ ગુસાઈ

॥ ૨૦ ॥

વધુ રાખ્યો એક વર્ષ કાલકુ દીયા હટાડ
પ્રસીધ્ધ જગતમે વાત સાખ સખ પુરે તાઇ
જ્યુ તન સામે વચ દેહત્યુ દુર નિવાગી

॥ ૨૧ ॥

નાહિ મૃત્યુ આધીન આપહે ઇચ્છાચારી
જોગી જીવ । મુક્ત જગતમે એસે જાનો
મોજ સમિચ્છાન દ વાડીઝા ઝોર ન માનો
હરી ગુરૂ અરૂ સત લિન । મન દેખો ધા

॥ ૨૨ ॥

વરતુ એક ત્રીનામ જાનીયો નિશ્ચે સોર્જ
અહે ગુરૂકો શબ્દ સોઈનર મહાપદ પાવે
જાનો વિશ્વા વિશે બહુરી નહી લવમે આવે
ધરૂ ગુરૂકો ધ્યાન પ્રગટ જગ ઇશ્વર જાની
વ કુ તીનકે ચર્ચુ સદા હર આરત આણી

॥ ૨૩ ॥

મોરાર સદગુરૂ દેવ શરનમે તેરે આયો
ભાગે ભાગ્ય જળ હર નાથ તવ દરશન પાગે
કીપાકરી ગુરૂદેવ મોરારી જ્ઞાન કદાગે

॥ ૨૪ ॥

મહા વાચ્યકો અર્થ યથાર્થ મોહી પદાગે
બહુત જન્મકે પુણ્ય કૃતીત ભાગે આજ હમારે
દુર ભાગે અજ્ઞાન ભાગે જળ શબ્દ હમારે
ચરનદાસ દરજેક હરે અમ મુનહુ સ્વામી
મેરે હરમે રહો સદાય તુ મ અતર જામી

॥ ૨૫ ॥

દોહડા

દર્શન દેખ મોરારકો, સહજ ભયો મ । શાત

॥ ૨૬ ॥

મુસ્તક દીનો હાથ જળ મેગી સખલી શ્રાત

મોરાર ગુરૂકે જ્ઞાનસે સ શય રહ્યા ન કોય

॥ ૨૭ ॥

શબ્દ સુનયા ટેરકે કાપા કરીહે ગોય

બલ લીન મનકે સદા મેરે ગુરૂ મોરાર

॥ ૨૮ ॥

ચરણદાસ તા મુરત પર જોર જોર બનીહાર

સેવે ગુરૂકે ચરણકુ સેવક સાચા સોય

॥ ૨૯ ॥

ચરનદાસ સોધ ધન્ય હે તાકે સમ નહિ કોય

મ ગળ નામ મોરારકો મ ગળ કીરતી સાર ।	
મ ગળ સખહી ચાવહે મ ગળ બ્રહ્મ વિચાર	॥ ૩૦ ॥
મ ગળ દર્શન જોકરે હરે અમ ગળ કોટ	
ચણું દાસ મ ગળ સદા લગે ન જમકી ચોટ	॥ ૩૧ ॥
મ ગળ કીરત મોરારકી બોલત મ ગળ બૈન	
ચણું દાસ મ ગળ ભયો દેખત દર્શન નૈન	॥ ૩૨ ॥
મ ગળ જ્ઞાન મોરારકો મ ગળ શબ્દ અનુપ	
મ ગળ દ્રષ્ટી મેહરકી મ ગળ સહજ સ્વરૂપ	॥ ૩૩ ॥

સવેય છંદ

મ ગળ નામ સુન્ધો ગુરુકો તખ મ ગળ કારનમે ઉડી ઘાયો	
મ ગળ સુરત લગી ગુરુમે જખ મ ગળ દેશ હાનારમે આયો	
મ ગળ ગામ અર મ ગળ મ દીર, મ ગળ સત સલા લલચાયો	
દાસ ચરન ભયો જખ મ ગળ મહત મોરારીકો દર્શન પાયો	॥ ૩૪ ॥
મ ગળ રૂપ મોરાર ગુરુ મમ મ ગળહી સખ અગ સુહાયો	
મ ગળ ચરન હરે મન કોમગ મ ગળ નખ અતિ મન ભાયો	
મ ગળ જ ધ જોભે અતિ રાજીત, મ ગળ નાભી જનુ બહુ જખી લાયો	
મ ગળ ઊદર નેન દેખત દાસ ચરણુ અભે પદ પાયો	॥ ૩૫ ॥
મ ગળ આપત ઊર હરે મન મ ગળ બાહર મ ગળ હાથા	
મ ગળ માલ ખની અપને કર આજ ભયો મે દેખી સનાથા	
મ ગળ કંઠ સમે ગુન સાગર મ ગળ ગાવતહે નિત ગાથા	
મ ગળ ધ્યાન ધરે મન મોહન દાસ ચરણુ રહે નિત સાથા	॥ ૩૬ ॥
મ ગળ મુખ અમ ગળ મોટત, મ ગળ બેન અર મ ગળ હાસા	
મ ગળ કાન સુણો જશ કેશવ મ ગળ નેન અર મ ગળ નાસા	
મ ગળ લાલ વિશાગ મહા અતિ મ ગળ તિલકહી રૂપ નિવાસા	
મ ગળ કેશકો મુગુટ ખનાવત, દેખત મ ગળ હોતહે દાસા	॥ ૩૭ ॥
મ ગળ વસન ધરે અગ ઊપર મ ગળ આસન ખુખ ખનાયો	
મ ગળ બેનત મ ગળ ચાનત મ ગળ દેખતહી મન ભાયો	
મ ગળ બુદ્ધિ અનુલવ સાગર મ ગળ સેજહી ધ્યાન લગાયો	
મ ગળ સાન કરે જીનકેપર મ ગળ સુર્ક સ્વરૂપ દેખાયો	॥ ૩૮ ॥

મંગળ કીરત સમે જગ જોવત, મંગળ કાવ્ય આત મન ભાઈ
 મંગળ જ્ઞાન કહે જીવકે નીત મંગળ અર્થ અનોખમ લાડ
 મંગળ હિજવવ ધર્મ દલાવત મંગળ આપ કરે જીવ આઈ
 મંગળ પ્રથમ મુનાવત હે ગુરુ નામ ગગન મન મુખનાઈ
 જેવડ કાજ સમારત કેળીત આયતીયો જગમે અવતાગ
 જ્ઞાન પ્રકાશ કરે સગરે ઉર ત વ મમિ પાંકો નિરાધાર
 પામર જીવ મડા અતિ મુરખ, તારી પોચાઈ નીચો ભવપાર
 દાસ ચરન કટે દુખ હાટી મો ગુરુદેવ મોરાર હમાર
 મેરમદેવ મોરાર ગુરુમમ તાપદ મન સદા બિન્ધારી
 જાડી પ્રસાદ અનુભવ પ્રાપ્ત, આગ સમે મન જ્ઞાત નિવારી
 અષ્ટેન શ્રદ્ધા અખડ અનાદિત, હોઈ જોઈ ગુરુ શુદ્ધ વિચારી
 દાસ ચરણ શરણ મહી જમ, સેજે લીચો ભવમાગર તારી

॥ ૩૯ ॥

॥ ૪૦ ॥

॥ ૪૧ ॥

કુંડલીયા છંદ

ભિખપિતા નિજ દેહકો રાખ્યો જીવ અટ માસ
 હાદસ માસ મોરાર ત્યુ કીનો જગત નિવાસ
 કીનો જગત નિવાસ જાન જોહ જાગ્રત જોગી
 શ્રદ્ધા રૂપહે આપ સદા અનુભવ નસ ભોગી
 કીયા ગગનમે વાસ સેહજ સમાવી સાતી કે
 બયા શ્રદ્ધા ભરપુર અપના રૂપ આરાધકે
 જેસે મૃતક દેહકો કૃષ્ણ કીયો હે દુર
 ત્યુ મોરાર તન ત્યાગકે બયા શ્રદ્ધા ભરપુર
 બયા શ્રદ્ધા ભરપુર તુરમે તુર મિનાયા
 એસે વિરલે મહત પુરુષકા પરચા પાયા
 મોરાર સદશુર જ્ઞાન મય જીવ તેજમય મુર
 જેસે મૃતક દેહકો કૃષ્ણ કીયો હે દુર
 સર્પ પુરાતન જાનકે તજે ત્વચાકો સગ
 તેસે મોરાર મહત તનયસુ આપહી સદા અસગ
 આપે સદા અસગ ર મચહ દેખ્યો ભારી
 જીવ કોઈ જગમે વસન પુરાતન દેત ઉતારી
 જોગી જીવન મુક્ત જે એસે ત્યાગે અગ
 સર્પ પુરાતન જાનકે તજે ત્વચાકો સગ

॥ ૪૨ ॥

॥ ૪૩ ॥

॥ ૪૪ ॥

દીનો મૃત્યુ ફેરાયકે સોઈ સમે જગ જાન
 સ્થુન દેહ એક વર્ષ થ્યુ રાખી હે પરમાન
 રાખી હે પરમાન લાન જ્યુ જાન પ્રકાશી
 સદા દેહ સુખિ ન આપનો હે અવિનાશી
 મહ મુગતકે એન એહ જીવન મુક્ત ન આન
 દીનો મૃત્યુ ફેરાયકે સોઈ સમે જગ જાન

॥ ૪૫ ॥

મોરાર મેરા સદગુરુ સદા હમારે સાથ
 ચણુદાસ હિર ૦૭૮મુ મુસ્તઃ દીનો હાથ
 મુસ્તઃ દીનો હાથ હુરિ સુ દેન મિગયા
 કાગી કમ અપાર પનઝમે પાર પુ ચાયા
 લીના મોય ઓધારકે દેખી જીવ અનાથ
 મોરાર મેરા સદગુરુ મદા હમારે સાથ

॥ ૪૬ ॥

મોરાર સદગુરુ વેદ હે ઓખધ આતમ જોગ
 ચરનદાસ યુ જાનકે કીનો સહજ સ યોગ
 કીનો સહજ સ યોગ રોગ અળ રહે ન કોઈ
 મહા અગમ મન પાર ભયોહે સુલભ સોઈ
 એસે મીલાહકી મઝબ કીના અગ અરોગ
 મોરાર સદગુરુ વેદ હે ઓખધ આતમ જોગ
 જનમ મરણ કે રોગઠા ઓર ન કોઈ ઉપાય
 ચરનદાસ યુ જાનકે શરન ગુરુકી જાય
 શરન ગુરુકી જાય જગતમે જીવન મુક્તા
 આપે રહે અસ ગ સદા સખ ઘટકા ભુગતા
 મોરાર સદગુરુ દેવકુ લીના હિરમે લાય
 જનમ મરણકે રોગઠા ઓર ન કોઈ ઉપાય

॥ ૪૭ ॥

॥ ૪૮ ॥

જેસો હોવે દેવતા તેસો તીનકુ ભોગ
 તેસી તીનકુ ઓનધી જેસો જીનકો રોગ
 જેસો જીનકો રોગ રોગ સુ કરતા જોઈ
 હોવે દેવ પ્રસ ન રોગ જન્મકો ખોવે સોઈ
 ચરણદાસ યુ જાનકે સદગુરુકુ સેવતા
 તેમો તીનકુ ભોગ જેસો હોવે દેવતા

॥ ૪૯ ॥

ભાકું માની શુર મીઝે તાકિ પુરણુ ભાગ્ય
તાપીન હુંસ ન હોઈ હે કરમી જેમે કાગ
કરમી જેસે કાગ નાગ જ્યું શીગત ભાધ
તીન તાપમે જલે જગતમે રહે દુઃખદાઘ
ચરનદાસ શુર દેવ બીન મટે ન જમકા ડાન

॥ ૫૦ ॥

ભાકું રા પી શુર મિઝે તાકિ પુરણુ ભાગ્ય
મોરાર સદશુર પાયકે ચિતમે પ્રગટયા એન
મેરે મુરતક હાથ દે બોલ દીયે ઉર નેન
બોલ દીયે ઉર નેન સેનમે મુપન સમાયા
કીયા ધ્વજમે વાસ ઓર સમ ભમં ગુમાયા
ચરનદાસ જે મુખભયો મો નહિ આવત એન
મોરાર સદશુર પાયકે ચિતમે પ્રગટયો એન

॥ ૫૧ ॥

ભઈ જગ મહેર મોરારકી સંશય રહ્યા ન લેશ
ચરણદાસ અખ કયા કહું સખહી મીટયા કલેસ
સખહી મીટયા કલેસ દેશ જખ શુરકો દેખ્યો
સહેજ તયાં સંસાર ભાગ્ય મે આપનો દેખ્યો
શ્રીત શ્રમણા જિઠ ગઈ ઉર આયા જિપદેશ
ભઈ જખ મહેર મોરારકી સ રાય રહ્યા ન લેશ

॥ ૫૨ ॥

મોરાર મેરે મનમે વલ્લભ નહિ નિજ દેહ
સદશુર હુમારે ચરણમે નિશ્ચલ રાખ્યો નેહ
નિશ્ચલ રાખ્યો નેહ છેહ કખહુ નવ દીજો
જપું નિરંતર જાપ દાસ મોય અપનો કીજો
ચરણદાસ અખ કહત ઓર નહિ મમતા મેરે
નિશ્ચળ રાખું નેહ સદાશુર ચરણે તરે

॥ ૫૩ ॥

ભક્તિ દાન મોહી દીજ્યો મોરાર મેરમ દેવ
આશા સખહી છોડકે કરં તમારી સેવ
કરં તમારી સેવ દેવ નહિ શુરસમ દુન
ભકી જગમે જાપ કર મે અહોનીશ પુ જા
ચરણદાસ સત કહતહે કહ્યું નહિ મેરી સકિત
મોરાર મેરમ દેવ દીજ્યો અપની ભક્તિ

॥ ૫૪ ॥

ગોરાર મોકું દીછયે અખંડ અનુભવ જ્ઞાન
ચરન કમલ ચીત લાયકે ધરં નિરંતર પ્યાન
ધરં નિરંતર પ્યાન સદા મેં માયું તમસુ
તીરથ વ્રત આચાર કહ્યુ નહિ જનતા હમસું
ચરણદામ સત કહતહે અવર એસા નહિ કેાય

॥ ૫૫ ॥

અખંડ અનુભવ જ્ઞાન દીછયે મોરાર મોય
મોરાર સરીખા ગુર મિત્રા ભવજન તારણહાર
નિશ્ચે તાકે નામ પર વેર શીશ હજાર

વારં શીશ હજાર ઓર કયા દીજે તીનકું
જગત પદારથ તુચ્છ ભાવ નહિ સુપને જનકું
ચરણદામ સત કહત ઓર નહિ ઉરમે આશા
ખાયકે અપનો જન સદા મોહી રાખો પાસા

॥ ૫૬ ॥

મુગટ મણી મોરારકું શીશ નમાયા જાય
દેખત દરશન દુખ ગયો પર્થા ચરનમે ધાય
પર્થા ચરનમે ધાય લાય મોહી ઉગલીને
અપનો આતમજ્ઞાન દયાકર દુલ્હા દીને
ચરણદાસ સ તોશ તે અખ નહિ ચિતમે ચાય

મુગટ મણી મોરારકું શીશ નમાયા જાય

॥ ૫૭ ॥

મેરમ ગુર મોરારકી શીરપર ધારી જાય
જાહેર જોગી જગતમે મેટયા મનકા પાય
મેટયા મનકા પાય સુપને તે સહેજ જગાયા

ભુલ્યા ભવ સ સાર તાહીકું તીર લગાયા

ચરણદાસ ગુરદેવ સદાહે પર ઉપકારી

જે જન શરણે જાય તાહીકું લેત ઉગારી

॥ ૫૮ ॥

ગોરાર પકડી ખાંહ જખ શખ્દ સુણ્યા કાન

નિશ્ચે અનમે નહિ કરે દીના અનમે દાન

દીના અનમે દાન સાન સદગુરકી પાઈ

જખ મરિગા જમ સુન્નમેં સુરત સમાઈ

ચરણદાસ સત કહત મરી જખ મનકી મમતા

સદગુર પકડી ખાંહ આઈ ગઈ સેજે સમતા

॥ ૫૯ ॥

જ્યુ સુપનેમેં જાયકે ભયો બીખારી જુપ
તેસે જાણો જીવ પદ જુલ્યો અપનો રૂપ
જુલ્યો અપનો રૂપ રામકુ જનને નાહી
અધા દેખત દુર રહ્યાહે સળ પદ માહી
ચરણદાસ ગુરુદેવ ખીન જનમ ખીજોયો આપકે

॥ ૬૦ ॥

ભયો બીખારી જુપ જ્યુ સુપનેમેં જાયકે
મમતા સળહી મારકે ભજીયે શ્રી ભગવાન
જનમ મરણકો દુખ મીઠે પાવે પદ નિર્વાણ
પાવે પદ નિર્વાણ જનન એ જાહેર જુગતી
સેવો સદગુર સત પયમે પાવે મુક્તિ

ચરણદાસ સત કહન સાચ હે અતર જનકે

જાનો વિસવાસીશ ગમહે લાજર તીનકે

॥ ૬૧ ॥

અકલંકી જુપ જે રહે ન તિનકે નામ

પડે કાલકે મુખમે છોડ ગયે ધન ધામ

ઝાડ ગયે ધન ધામ રામકુ મુખીરો ભાઈ

કુલંભ મનુષ્યદેહ આજ તે સુદર પાઈ

ચરણદાસ મન જાણ સખે જગ જુરી પાણ

સદગુર ચરણે ગયા ભયા મન તબહી રાજ

॥ ૬૨ ॥

દોહા — મોરાર ગુરુકે જ્ઞાનસે સ સય રહ્યા ન કોય

ચરણદાસ કૃપા ભક્ત તહા જમકી ત્રાસ ન હોય

॥ ૬૩ ॥

ધનિ શ્રીચરણ સ્વામી કૃત ગુરુ સ્તુતીકો અગ સ પુણ્ય

અથ ચરણ સ્વામીકૃત ગણ સિંતામણી પ્રારંભ

ચોપાઈ

અરે અધમ જહ જીવ અલાગી, તેરી લગન વિપયમે લાગી

મોહ નિદ્રામે મુરખ સોયા, પરમ તત્વ પરમારથ જોયા

॥ ૧ ॥

ભગ ભગરે સુદ વિકારી, ખેલ સુપનકો હે દીલ મારી

શિવ સ્વામીકૃત સુમરે જાકો, કૃદ મતિ મન જુલ્યો તાકો

॥ ૨ ॥

- હિતમ દેહ અમુવખ પાર્શ્વ, સમયાં નહિં તેં હરિ સુખદાર્શ
હરિ મંગ તેં કયુ નહિ કીનો, અમૃત જલણી મહા વિષ શીનો ॥ ૩ ॥
- નિંદા રામ દેશ મનમાંલી સાધુમ તકો જાને નાહી
મુકરે કુકરે ખરજ્યુ કરતા, જહાં તહાંમે બિદગ બરતા ॥ ૪ ॥
- નિસદીન કામી કર્મ કમાવે, લાગ્યદીનકુ લકિત ન ભાવે
આયુષ્ય હાથ યુદ્ધસમ જામે, કાવ સદા શીર શીરતા માનો ॥ ૫ ॥
- ચેત ચેત મન મુરખ ભાર્ષ, પકડો ચરન હરિકે જામ
નાના શ્રાંતી વિધન નિવારે, રામવિના કોઈ ઓર ન તારે ॥ ૬ ॥
- તાકું છોડી ચઢુદીશ ધાયા, ગાશીય એસે જનમ ગમાયા
ગભં વામમે શીનો રાખી, વેદ પુરાણ સમે હેં સાખી ॥ ૭ ॥
- જકરા જાવમે કીયો પુકારા, ચક્ર દુખ મેરો શામ હમારા
મરતક નિચા હિયા પાંઉં, સુનો નાથ અમ મે કહાં જામે ॥ ૮ ॥
- મગ મુનકી ભરી દેહી, તામું રાખો પગમ સનેહી
નરક ખાજુમેં બહુ દુખ પાગો, અમ મેં શરન તીહારી આગો ॥ ૯ ॥
- અખકો શુનો નીવારો મેરો નિમીસ નામ નહિં વીસરે તેરો
રામ દુહાઈ જુક નહિ ભાખું સગ ધ્યાન ઉરમે રાખું ॥ ૧૦ ॥
- દીન દયાળ જીગરો સ્વામી કૃપા કરો તુમ અંતર જામી
તુમ ખીન ઓર ન છોડે કોઈ તાતે દેવ રાખીહો મોહી ॥ ૧૧ ॥
- મેરે દુખકો આણો અતા હાથ જોડકે કહું ભગવંતા
એમે ઉદર કરી બહુ અરજી તળાહી સંકટ મેટયો હરજી ॥ ૧૨ ॥
- જનમ ધર્યો જગમેં જામ આઈ ગીયો બોધ તબ સમે વિચાર
વિનતી કર કરે બાહર આગો સોઈ જાન તેં કહાં શુભાગો ॥ ૧૩ ॥
- શાલુનાથકુ દીધા વીસારી દીન દીન બઈ ભરમના ભારી
કૃતમ કળજીગ કો કપટી રામ રૂપસે મુરતા લપટી ॥ ૧૪ ॥
- ભયો વર્ષ જન પાંચ સાતકો નામે માન્યો વહું નાતકો
માત પિતામું પ્રેમ વગાઈ લોક લાજમેં રથા સમાઈ ॥ ૧૫ ॥
- સુખ સંપતકો લોભ દેખાઈ ભાત ભાતકે કર્મ સીખાઈ
જુડું જુડું બદલી જાવે કાયા ત્યું ત્યું વચલ લાગે માયા ॥ ૧૬ ॥
- ખાઈ ખાઈકે સગ દીન ખાવે ખીજ પાપકે બહુવીધ ખાવે
જોખન કે મદ કરે ઉપાધી ઠોર ઠોર અવીધા સાધી ॥ ૧૭ ॥

- જીવંતી આય મધીહે જળતે તેનુ અધ લગોહે તખને
વચન સુને અર મુખકો દેખે, અપનો પરમ ભાગ્ય કરી લેખે ॥ ૧૮ ॥
- માયા સ મ કરે નર કુલ્યો, મુકિત હોનકો મારગ બૂલ્યો
દેખ દેખ ઉજવવ તન હરખે રી રીમે તાકુ નિરખે ॥ ૧૯ ॥
- કરે અનીની ચીતમે ચોરી જુક કપટ ર માયા જોડી
મેરા મુખીગત હુઠે ન આચે કયા ધરમકો માગ્ય ભાને ॥ ૨૦ ॥
- ધુતી લે આવે સમકે ધનકુ પુગલુ પોશે અપને તનકુ
સ્વાસ ભો દીન દીન નહિ જાણે રૂપ નારા નહિ અપનો માને ॥ ૨૧ ॥
- છીનન છીનન અ જીવીકો જન જાવે એસે આયુ સ્થીર ન ગહાવે
રાજ મીયો જોગનકો પીતી જરા જોરાવગ લીતો છની ॥ ૨૨ ॥
- વૃધાવધ્યા જમને આઠ માને નહિ તમ કુટુબ લુગાઇ
સમ ઇંદ્રીયમે જોડેહે દેવા તીનપા કોઈ કરે નહિ સેવા ॥ ૨૩ ॥
- સમ મીવી તાકુ દેખે ગારી મરમહીન મમતા નહિ મારી
અજહુ મેરી મેરી કરતા, એ જુદા અમ કયુ નહિ મરતા ॥ ૨૪ ॥
- હાય હાય મેરા બવ યાકો, કહા જીપાય ફરે અમમે તકો
અંગ અગમે પીકા બ્યાપી દેખો હરિ વિમુખ યહ પાપી ॥ ૨૫ ॥
- કપે દેહ ન મોયે મુખસે ભયો હદાસી પુગલુ દુખસે
જમકે દુન અચાનક આયા બાધ પડકે તાકુ લાયા ॥ ૨૬ ॥
- હસા ઠોક ચના જમ કાલા ધર્મ રાજકો નિર મોનાયા
આગે પીછે તાકુ મારે હાય ધમે અર બહુત પુકારે ॥ ૨૭ ॥
- કરે રૂપના તુગરા કામી રામ બજયા નહિ સુણ હરામી
એક અમ ક સદા અવિનાશી પરમાન દ પરમ પકાશી ॥ ૨૮ ॥
- મો નહિ મેજ્યા આતમ ઘાતી, અમકયુ કુબુધી કુટે છાતી
જો રસના રઘુનાથ ન ગાવે તાકો એકવ નિશ્ચે પાવે ॥ ૨૯ ॥
- પાપ પ્રવચા ૧૬૬ જોયે નાહી ત્રાહી મુખમે મોને
ધર્મ લેશ નહિ અમર્મ સારા યાકુ દીજે દડ અસારા ॥ ૩૦ ॥
- મહા અપાર રહ જો જામે દુષ્ટી પયોં નિરતર તામે
લક્ષ ચોરીશી ફરતા ફેરા, આવાગમન મીટે નહિ તેરા ॥ ૩૧ ॥

- જીઠા કરત જગતમે ધ ધા ચાર ખાણમે ભટકે અ ધા
ભટકત ભટકત પાર નહિ પાયા, આશા તૂળ્યા બ ધ લગાયા ॥ ૩૨ ॥
- જ્ઞાન વિના નહિ બ ધન છુટે, કુબુદ્ધિ ધ કર્મ કીચમે કુટે
જગમે જન્મ ધરી સો રાવે ભક્તિ રહિત મુક્તિ નહી હોવે ॥ ૩૩ ॥
- સાર ગધર મોરલીધર જોઈ તાકુ ભજો સુતો સખ કોઈ
રામ કૃષ્ણ નહિ મુખસે જાકે જીતી પરો વદનપર તાકે ॥ ૩૪ ॥
- માત પીતા ભગની સુત ભાઈ, ઈનકી જાણો જીઠ સગાઈ
અપનો અપનો મતવખ સાધે, ચક્ર ઓર તે બ ધન નાધે ॥ ૩૫ ॥
- સ્વારથ કારન હેત બદાવે અ તગવ કો સાથ ન આવે
લોઢ કુટુ બકી ડોડો આશા રામ ચરન મે કરલો વામા ॥ ૩૬ ॥
- જીડી સમે જગતકી ખાજી તાકુ દેખ ભયા કયુ રાજી
આ સ સાર સુપન સમ જાનો, દો દીન ર ગ સખનકા માનો ॥ ૩૭ ॥
- ધન જોખન બાદલ કી ડાયા, તામે જીવ બહુત ભરમાયા
કાયા માયા કોટ ડારકો ચમત્કાર હે દીન ચારકો ॥ ૩૮ ॥
- ખાજીમર જ્યુ ખાગ ખાનાવે, સુપનામે કોઈ નવ નીધ પાવે
મૃગ તૂળ્યા કો જલહે જૈસા મીઠ્યા નામ રૂપ હે તૈસા ॥ ૩૯ ॥
- વીનસી જાતહી વાર ન લાગે કાયા પડ પલકમે ભાગે
સાચા સદગુર શોધી લીજે, તોકે ચરન ધમવ મન દીજે ॥ ૪૦ ॥
- ગુરજાન કું હરદે ધારો કામ ક્રોધકો લશ્નર મારો
ભવ તરવેકી જાનો રીતી મહા વાયકસુ કરો પ્રીતી ॥ ૪૧ ॥
- સુરતી સખદમે લગી ન જાકી અવલુ નાસીકા ડોટો તાકી
દયાવ ત ગુર મોરાર મેરા પુરણુ બ્રહ્મ બતાયા નેગ ॥ ૪૨ ॥
- ચરણુદાસ કુ તારી લીનો અપનો જ્ઞાન અભે પદ દીનો
મોરાર ગુરકો સખદ વિચાર્યો, ધર્મ રાયકો કાગદ ફાર્યો ॥ ૪૩ ॥
- ધન્ય ધન્ય ગુર દેવ મોરારી એર એરમે જાજી બલીહારી
ભવસાગરતે નાથ ઉગારો મેરે શીરકો ભાર બિતારો ॥ ૪૪ ॥

દોહડા

- સુણીકે ગર્ભ ચિન્તામણી તાકો કરે વિચાર
ચણુદાસ તાજીવકુ પડે ન જન્મખી માર ॥ ૪૫ ॥
- કોટ કલ્પના કરી મરે ગુરજીન તરે ન ડાય
ચરણુદાસ યા જગતમે ભાગ્ય હીન નર સોય ॥ ૪૬ ॥

છપે કવીત.

ભાગ્ય હીન નર સોય, સતમુ કરે ન પ્રીતી
 જ્ઞાન દવાનું ત્યાગ અધનર ચલે અનિતી
 દયા ધર્મ નહિ લેશ દેશ નહિ ગુરુકો પાગો
 કરી વિષય વહાવ જુથા નર દેહ ગુમાગો
 એસે પાપી જગતમમે ગુરુ શબ્દ નહિ મન વર
 ચરણદાસ સો નીચ નર વાગ વાર જન્મે મરે
 ગુરુ ચરણકી રજ સદા હમ શીંગપર ધારી
 દેહ પ્રાણ ધન ધામ સરવે સો તાપર વારી
 ભયો સહજ પ્રગણ અમર પદ સુરતા લાગી
 મહા મોહ અજ્ઞાન અવિદ્યા પલમે ત્યાગી
 જીવન મુઠી જગતમે પરમ ઓખધી સરી
 જનમ મરણકે રોગકુ ચરણદાસ નિશ્ચે વરી

॥ ૪૭ ॥

॥ ૪૭ ॥

દોહા.

મોરાર ગુરુકે ચરણહી આપ નમાગો શીશ
 ચરણદાસ અમના શીર ભવજલ વિશ્વાવીસ
 સુમાવીસ ચોપાઈ હે બને દોહરા ચાર
 છપે કરીત દો જાનીગે ચરનદાસ વિસ્તાર

॥ ૪૮ ॥

॥ ૫૦ ॥

છતિ શ્રી ચરણદાસકૃત મર્ણ ચિંતામણી સપ્તમી

—.—.—

અથ શ્રી ચરણદાસ કૃત યોધ ચિંતામણી પ્રારંભ

દોહા

ચિંતામણી ચીતવીને ભાણુ, સુરત શબ્દમા ધરીયે
 ચરનદાસ કહે સન્મુખ યદને મન એકાગ્ર કરીયે
 મને ધીરજ રાખી ધારણા ભજીએ અતર જામી
 ચરણ દાસ કહે ઓજણી લેજો ચલ સનાતન સ્વામી

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

નામ રૂપને મિથ્યા જાનેા સાન ગુરની સાચી	
ચરણદાસ કહે જાણો નિશ્ચયે આ કાયા છે કાચી	॥ ૩ ॥
ગુર શબ્દનો અર્થ વિચારી સમજી લેજો સાચું	
ચરણદાસ કહે પડમે પવમાં કાયાનું છે કાચું	॥ ૪ ॥
જોખનનુ પુર જાતું રહેશે જેમ નદીનુ પાણી	
ચરણદાસ કહે જાગી જો જો મુરખ પામર પ્રાણી	॥ ૫ ॥
ચોરાશીની મજની પીતી વાયુ છે હવે વહાણું	
ચરણદાસ કહે પ્રરા પારખ પરખી લેજો ટાણું	॥ ૬ ॥
આ સંસાર સુપનની ખાજ જે જર્ન જાગી જોશે	
ચરણદાસ કહે આવાગમનની સર્વ આપદ ખોશે	॥ ૭ ॥
આળપંપાળ મેલીદે મનથી સમરે સારંગપાણી	
ચરણદાસ કહે આ કલજુગમે સાચી નામ નિશાણી	॥ ૮ ॥
૩૫ જોઈને રાજ થમાં ચાર દીવસનું ચટકું	
ચરણદાસ કહે ચીતમાં ચેતી રામ ભજનનું લે લટકું	॥ ૯ ॥
ધાણીનો પરપોટો આનો ધલમાં જાશે કુટી	
ચરણદાસ કહે વેડ કરીને મરણું માથુ કુટી	॥ ૧૦ ॥
રથા ન આગળ રહેશે નાહી જોને પુઠે કરીને	
ચરણદાસ કહે અ રત આણી સમરે સદા હરિને	॥ ૧૧ ॥
જોઈ વિચારી ચામે જુગમે માથે જાય છે ભારી	
ચરણદાસ કહે જાને હરિને ખીજુ મેલ વિસારી	॥ ૧૨ ॥
ખુખ કરીને જોયું ખોળા દોડુ ખોટ ખોડુ	
ચરણદાસ કહે આગળ પાછળ જામે નાનુ મોડું	॥ ૧૩ ॥
નાનુ મોડુ રહે ન કોઈ મેલો મનની આટી	
ચરણદાસ કહે રામ ભજનમાં ચાલે સર્વે માટી	॥ ૧૪ ॥
કાળુ મોડું કરમાં ભાષ કામ કરીને કુડું	
ચરણદાસ કહે આ અવસરમા રામ જાને તો રૂડું	॥ ૧૫ ॥
નામ નાવડું વદે વખાણે જલ સાગરને તરવા	
ચરણદાસ કહે તેને મુકી જામાં જુડી મરવા	॥ ૧૬ ॥

- કાને મુણે જશ કેશવના હેત હેયામા આણી
ચરણુદાસ કહે પ્રગટ પોકારી કહુ સત વખાણી ॥ ૧૭ ॥
- દુર્લભ દાવ ફરી નહી આવે, દાસ ધરિનો યાજે
ચરણુદાસ કહે શુદ્ધ વિચારી સમે જાગી ના ॥ ૧૮ ॥
- સ્વાસો સ્વાસે સુમર હરિને જો છ માને માર
ચરણુદાસ કહે જોને ભાષ મુલ વીચારી તાર ॥ ૧૯ ॥
- ધર્મ કાયરુ રણુ છે માથે તેને નાખ ઉતારી
ચરણુદાસ કહે તારા મનમા જોને વાત વીચારી ॥ ૨૦ ॥
- ચાર જણાની ગાથે ચડવુ માયા સરવે મુકા
ચરણુદાસ કહે મસાણુમા જગ દેશે અગ્ની કુકા ॥ ૨૧ ॥
- આક તુરની પેટે બિડી જાવુ સાને જો રડવડતુ
ચરણુદાસ કહે માટે કહુ છુ રાખ હરિસુ લગતુ ॥ ૨૨ ॥
- મગવુ હોદતો મળજો ભાઈ આ અવસર મગવુ
ચરણુદાસ કહે આખર નિશ્ચે માગી ભેળુ લગવુ ॥ ૨૩ ॥
- માગી ભેળુ મળવુ ભાષ કાઈ ન આવે સાથે
ચરણુદાસ કહે જુવો વીચારી જાવુ કાશે હાથે ॥ ૨૪ ॥
- સોનુ રૂપ માલ ખજાના વાહન પોકાલથી
ચરણુદાસ કહે મેરી મરવુ અતે કોઈ ન સાથી ॥ ૨૫ ॥
- ખન્નુ ખાધુ તે નર ખાટયા કહે છે વેદ પોકારી
ચરણુદાસ કહે અંતે સડુને જાવુ હાય પસારી ॥ ૨૬ ॥
- હાય પસારી જાવુ નિશ્ચે આજો બાધી મુદી
ચરણુદાસ કહે ચેતી લેજો અતે જાવુ ઉડી ॥ ૨૭ ॥
- આખર કોઈ કામ ન આવે સગા સનેહી માયા
ચરણુદાસ કહે જામે સરવે જોમ વાદળની ઝાયા ॥ ૨૮ ॥
- ઝાયા માયા એકજ જણો પનમા યાશે અગ્ની
ચરણુદાસ કહે જુડી મરવા તેને રહેનુ વળગી ॥ ૨૯ ॥
- ધન જોમન અવિદ્યા સરવે ધડી ધડીમા નાસે
ચરણુદાસ કહે માનો સાચુ કુટ્યુ તે કરમાસે ॥ ૩૦ ॥
- કુટ્યુ તે કરમાસે ભાઈ જોને આખ જિવાડી
ચરણુદાસ કહે ચાર ધડીમા દેશે દેહ લગાડી ॥ ૩૧ ॥

આજ કાલમાં મરણું ભાઈ ફરીયો ઘાટે ઘાટે	
ચરણદાસ કહે મેલી વળસે વાલા વસમી વાટે	॥ ૩૨ ॥
વળાવીને પાછો વળસે અંતે એકલું જીવું	
ચરણદાસ કહે જીવો વીચારી ગાંઠે હોય તે ખાવું	॥ ૩૩ ॥
મસાણુ સુધી પ્રીત સર્વની આગળ ડગલું નાવે	
ચરણદાસ કહે માટે કહું છું ભજ જુદરને ભાવે	॥ ૩૪ ॥
માત પીતા બાંધવ મુત નારી સરવે સ્વારથ સાથે	
ચરણદાસ કહે વેરી પુરાં બાલપણથી બાંધે	॥ ૩૫ ॥
બાંધન બાંધી બહુ પ્રકારે વાડામાં લઈ રાખે	
ચરણદાસ કહે મીઠું ખેલી ભવ સાગરમાં નાખે	॥ ૩૬ ॥
સ્વારથના છે સર્વે સંગી પરમારથ નહિ જાણે	
ચરણદાસ કહે દેશે ઠેકી દયા ન મનમાં આવે	॥ ૩૭ ॥
સ્વારથ સાધી પોત પોતાનો સૌ કાઈ સાથે કહેશે	
ચરણદાસ કહે જો જો ભાઈ અંતે અજગ્ય રહેશે	॥ ૩૮ ॥
સગપણુ સાચું ગાખી હરીનું આદ અંતના ખેલી	
ચરણદાસ કહે કુટુંબ તારું સરવે દેગે મેલી	॥ ૩૯ ॥
લોક કુટુંબની લાલચ મેલી રામ રદામાં રાંખે	
ચરણદાસ કહે જ્ઞાનામૃત ગુર મુખેથી ચાખે	॥ ૪૦ ॥
તેતર બિપર તાકી ઉભો કાલ સદા સી ચાણે	
ચરણદાસ કહે આલ્યું આવે જમરાળ નો આણે	॥ ૪૧ ॥
વેરી કાળ માથે છે મોટા નિશ્ચે તું ને નકશે	
ચરણદાસ કહે જખ મારીને જરૂર મરણુ પકશે	॥ ૪૨ ॥
સ્થાવર જંગમ દેવ દેવતા રાજ પ્રજા જોગી	
ચરણદાસ કહે મોંધી મોંધી સકુને કરે વીજોગી	॥ ૪૩ ॥
સકુને કરે વીજોગી ભાઈ ચાર ઘડીમાં આવી	
ચરણદાસ કહે છીનમાં લેજો આત્મી તાનો આવી	॥ ૪૪ ॥
આત્મી તાનો આવી લેશે કાયાનો ઘડ પાડી	
ચરણદાસ કહે કાલ કબાડી જોનો હી કે દહાડી	॥ ૪૫ ॥
પીર પેગમ્બર મીઠ્ઠ મન્યાસી શિવ બ્રહ્માદિક જોવા	
ચરણદાસ કહે મોટ મોટાને તે તાકે છે લેવા	॥ ૪૬ ॥

લોભસ ને બગદાસક કહીયે ધ્રુવને લેવા ધારે	
ચરણદાસ કહે કાચ કળાડી તાડી તાડી મારે	॥ ૪૭ ॥
છપન કુળ ભદ્ર વજ્ર ભનેા કૃત્યા કરતા જગમાં	
ચરણદાસ કહે ચાર ઘડીમાં લઈને તાજ્યા મુખમાં	॥ ૪૮ ॥
દૂરનેધન હીરણ્યક સ બળીયા, બાણાસુરને બોલ્યા	
ચરણદાસ કહે રાવણ સરખા તેને રણમાં રોજ્યા	॥ ૪૯ ॥
સાંઠ હજાર સગરના બાગક જેની વજરમેં કાપા	
ચરણદાસ કહે એક પલકમા સરવે ને અલપાયા	॥ ૫૦ ॥
ભલા ભલાને લીધા મુખમાં દાળ સહુથી બળીયો	
ચરણદાસ કહે કોઇ ન પોંચે મહામોટા છે જળીયો	॥ ૫૧ ॥
જળીયો કાઢી જાશે છીનમાં રાખ્ય હરિનું ચાણું	
ચરણદાસ કહે ગુર જ્ઞાનનું પુરણ લે પરમાણું	॥ ૫૨ ॥
પોપા બાઇનું રાજ ન આગળ ચરણ ગુરનું લેજો	
ચરણદાસ કહે મારું તારું મનથી મુકી દેજો	॥ ૫૩ ॥
કામ કોષ છે શત્રુ તારા તેને રાખ સમાવી	
ચરણદાસ કહે જુગમાં આવી જાનો લાજ ગુમાવી	॥ ૫૪ ॥
મોહ માયાનું લરકર એછે નિષ્ણે લુટી લેશે	
ચરણદાસ કહે જ્ઞાન હરિને દેશવટો લઈ દેશે	॥ ૫૫ ॥
દેશવટો ચોર્યાસી દેશે જોના પંથ ન ખુટે	
ચરણદાસ કહે મહાદુઃખમાંથી કોટ કલ્પ નહિ છુટે	॥ ૫૬ ॥
આશા તુંજ્યા લાગી હિરમે ચારે દીશે ભમાવે	
ચરણદાસ કહે મહા અમુલ્ય ભીષ્યા જનમ ગુમાવે	॥ ૫૭ ॥
ભીષ્યા જનમ ગુમાવે મુરખ મેલ મમતા તારી	
ચરણદાસ કહે માની લેજો આ છીખામણ મારી	॥ ૫૮ ॥
મમતા મેલી બળે હરીને તે જણ જાણે મખાયા	
ચરણદાસ કહે આશા રામે હરે અમુ	॥ ૫૯ ॥
દુખ દરીયારે ન આવે ચોર્યારે	
ચરણદાસ	॥
અવતરે	નૃ દીવસ
ચરણદાસ	ચરણ ૨

પુરણ રાખે પ્રીતી હરીશુ' આ અવસરછે છેલો	
ચરણદાસ કહે ચાર ખાણમાં બહુ ભટક્યો નર થેલો	॥ ૬૨ ॥
ચોરાસીને ઘડ મહા મોટા ચારે દીસે ચોકું	
ચરણદાસ કહે જાણે ભાઈ મનુષ્ય દેહ છે નાકું	॥ ૬૩ ॥
મોદાનો દરવાજો મેઘી ફરતો ચારે ખાણી	
ચરણદાસ કહે પીવા ઇચ્છા મૃગ ત્રણા પાણી	॥ ૬૪ ॥
ચાર ખાણમાં ભટકી ભટકી કાવ હરિનો લાવ્યો	
ચરણદાસ કહે પુરણ પુન્યે મનુષ્યા દેહમાં આવ્યો	॥ ૬૫ ॥
મનુષ્ય દેહને પામી મુરખ કુબુદ્ધિ કાંઈ ન કમાણો	
ચરણદાસ કહે રાત દીવસ નર, રાત દિવસ અવટાણો	॥ ૬૬ ॥
આવ્યો તો નર લાભ લેવાને ફેરો કાંઈ ન ફાવ્યો	
ચરણદાસ કહે જનમ ધરીને સામોગય' ગુમાવ્યો	॥ ૬૭ ॥
આ અવસરમાં લાભ ન લીધો આવ્યો સુ'ડી ખોવા	
ચરણદાસ કહે આવ્યો હરખી જનનાં મોદાં જોવા	॥ ૬૮ ॥
હહાપણ હહોણી નાખ્યું સરવે ચતુરાધમાં ચુક્યો	
ચરણદાસ કહે જિદરમાંથી શું કરવાને ચુક્યો	॥ ૬૯ ॥
નવ મહિના જિદરમાં રાખ્યો જનુની ભારે માગી	
ચરણદાસ કહે છતી ખાજી ખેડો છું નર હારી	॥ ૭૦ ॥
બાગપણમાં બહુ દીન ખોયા, રમતાં ખાતાં રાતાં	
ચરણદાસ કહે કંઈ દીન વીત્યા તાન તમાસા જોતાં	॥ ૭૧ ॥
જોખન મદમાં કંઈ ઉપાધી કોઈનું ધરે નહીં કાને	
ચરણદાસ કહે લોક વેદની મગજદા નહીં માને	॥ ૭૨ ॥
મરજદા નહીં માને કેની વિષય કેશમાં કામી	
ચરણદાસ કહે મગજરીમા વિસાચ્યાં બહુ નામી	॥ ૭૩ ॥
દયા દીનતાં સ્વપ્ને નાવે જોતુ તેતુ તાકિ	
ચરણદાસ કહે ૫૨ નીંદામાં રાત દીવસ નહીં ચાકે	॥ ૭૪ ॥
સુત વીત દારા દેખી દેખી રાજી મનમાં ચાતો	
ચરણદાસ કહે વેરી હરીનો કપરી મદમાં માતો	॥ ૭૫ ॥
આ માર' આ માર' છે મુરખ મનમાં લેખે	
ચરણદાસ કહે ખુસા ખુટે તેને કાષ ન દેખે	॥ ૭૬ ॥

લોભસ ને બગદાલક કહીયે ધુવને લેવા ધારે

॥ ૪૭ ॥

ચરણુદાસ કહે કાલ કપાડી તાકી તાકી મારે

॥ ૪૮ ॥

છપન કુળ જાદવ જગ જાનો કુલ્યા ફરતા જગમાં

॥ ૪૯ ॥

ચરણુદાસ કહે ચાર ઘડીમાં લઈને નાખ્યા મુખમાં
દૂરબેધન હીરણ્યક સ બળીયા, બાણાસુરને જોલ્યા

॥ ૫૦ ॥

ચરણુદાસ કહે એક પલકમાં સરવે તે અલપાયા

॥ ૫૧ ॥

બલ્કા બલ્કાને લીધા મુખમાં ટાળ સહુથી બળીયો

॥ ૫૨ ॥

ચરણુદાસ કહે કોઈ ન પોંચે મહામોટો છે જળીયો
જળીયો કાઢી જાશે છીનમાં રાખ્ય હરિનું ચાણું

॥ ૫૩ ॥

ચરણુદાસ કહે ગુરુ જ્ઞાનનું પુરણુ લે પરમાણું

॥ ૫૪ ॥

પોપા બાઈનું રાજ ન આગળ શરણુ ગુરુનું લેજો

॥ ૫૫ ॥

ચરણુદાસ કહે મારું તારું મનથી મુકી દેજો
કામ કોષ છે શત્રુ તારા તેને રાખ સમાવી

॥ ૫૬ ॥

ચરણુદાસ કહે જીવમાં આવી જાગે લાજ મુખાવી

॥ ૫૭ ॥

મોહ માયાનું લશ્કર એછે નિપ્પે લુટી લેશે

॥ ૫૮ ॥

ચરણુદાસ કહે જ્ઞાન હરિને દેશવટો લઈ દેસે

॥ ૫૯ ॥

દેશવટો ચોર્યાસી દેસે જોનો પંથ ન ખુટે

॥ ૬૦ ॥

ચરણુદાસ કહે મહાદુઃખમાંથી કોટ કલ્પ નહિ છુટે
આશા તૃપ્તિ લાગી ઉરમે ચારે દીશે ભભાવે

॥ ૬૧ ॥

ચરણુદાસ કહે મહા અમુલ્ય મીઠ્યા જનમ ગુમાવે
મીઠ્યા જનમ ગુમાવે મુરખ મેલ મમતા તારી

ચરણુદાસ કહે માની લેજો આ શીખામણુ મારી
મમતા મેલી ભાગે હરીને તે જણુ જાણુ સુખીયા

ચરણુદાસ કહે આશા રોગે ફરે અભાગી દુખીયા
દુખ દરીયાનો પાર ન આવે ચોર્યાસીમાં ફરતાં

ચરણુદાસ કહે વારે વારે અવતરતાને મરતા
અવતરતાને મરતાં ભાઈ ધણા દીવસ ગયા વીતી
ચરણુદાસ કહે પરમાતમસું પુરણુ રખો પ્રીતી

પુરણ રાખે પ્રીતી હરીશુ આ અવસરઠે છેને ચરણદાસ કહે ચાર ખાણુમા બહુ ભટક્યો નર થેલો	॥ ૬૨ ॥
ચોગસીનો ધદ મહા મોટો ચારે દીસે ચોકુ ચરણદાસ કહે જાણો ભાઈ મનુષ દેહ છે નાકુ	॥ ૬૩ ॥
મોહનો દરવાજો મેની ફરતો ચારે ખાણી ચરણદાસ કહે પીવા ઇચ્છા મૃગ ત્રણા પાણી	॥ ૬૪ ॥
ચાર ખાણુમા ભટકી ભટકી કાપ હરિનો લાભ્યો ચરણદાસ કહે પુરણ પુન્યે મનુષ્યા દેહમા આવ્યો	॥ ૬૫ ॥
મનુષ્ય દેહને પામી મુરખ કુબુદ્ધિ કાઈ ન કમાણો ચરણદાસ કહે રાત દીવસ નર, રાત દિવસ અવટાણો	॥ ૬૬ ॥
આભ્યો તો નર લાજ લેવાને ફેરો કાઈ ન ફાળ્યો ચરણદાસ કહે જનમ ધરીને સામોગર્થ ગુમાભ્યો	॥ ૬૭ ॥
આ અવસરમા લાભ ન લીધો આવ્યો મુડી ખોવા ચરણદાસ કહે ચાલ્યો હરખી જનના મોહા જોવા	॥ ૬૮ ॥
કલપણ કહોળી નાખ્યું સરવે ચતુરાલમા ચુક્યો ચરણદાસ કહે જિહ્વામાંથી શું દરવાને ચુક્યો	॥ ૬૯ ॥
નવ મહિના જિહ્વામાં ગળ્યો જનુની ભારે માગી ચરણદાસ કહે છતી બાજી ખેરો તુ નર હારી	॥ ૭૦ ॥
બાળપણમા બહુ દીન ખોમા, રમતા ખાતા ગતા ચરણદાસ કહે કર્ત દીન નીત્યા તાન તમામા જોતા	॥ ૭૧ ॥
જોખન મદમા કંઈ ઉપારી કોઈનું ધરે નહી કાને ચરણદાસ કહે પોત વેદની મરજદા નહી માને	॥ ૭૨ ॥
મરજદા નહી માને કેની વિપય કેદમા કામી ચરણદાસ કહે મગરરીમા વિસાચ્યા બહુ નામી	॥ ૭૩ ॥
દયા દીનતા રવખને નાવે જોતુ તેનું તકિ ચરણદાસ કહે પર નીદામા રાત દીવસ નહી ચાકિ	॥ ૭૪ ॥
મુત નીત દારા દેખી દેખી રાજી મનમા ચાતો ચરણદાસ કહે વેરી હરીનો વપની મદમા માતો	॥ ૭૫ ॥
આ માં આ માં છે મુરખ મનમા લેખે ચરણદાસ કહે ખુસા ખુદે તેને કાષ્ટ ન દેખે	॥ ૭૬ ॥

લોભસ તે બગદાયઃ કહીયે ધ્રુવને લેવા ધારે	॥ ૪૭ ॥
ચરણદાસ કહે જાન જગાડી તાકી તાકી મારે	
ઔપન કુળ જાદવ જગ જાનો કુલ્યા કરતા જગમા	॥ ૪૮ ॥
ચરણદાસ કહે ચાર ઘડીમા લઈને તાજ્યા મુખમા	
દુરજોધન હીરણ્યક સ બળીયા, બાણાસુરને ખોલ્યા	॥ ૪૯ ॥
ચરણદાસ કહે રાવણ સરખા તેને રણમા રોડ્યા	
સાંઠે હજાર સગરના બાગઃ જોની વજરમે કાપા	॥ ૫૦ ॥
ચરણદાસ કહે એઃ પનડમા સરવે તે અનપાયા	
ભલા ભલાને લાધા મુખમા મગ સહુથી બળીયો	॥ ૫૧ ॥
ચરણદાસ કહે કોઈ ન પોચે મહામેટો ડે જળીયો	
જળીયો કાઢી જાશે જીનમા રાખ્ય હરિનુ થાણુ	॥ ૫૨ ॥
ચરણદાસ કહે ગુરુ જ્ઞાનનુ પુરણ લે પરમાણુ	
પોપા બાઈનુ રાજ ન આગળ શરણુ ગુરુનુ લેને	॥ ૫૩ ॥
ચરણદાસ કહે માર તાર મનથી મુકી દેને	
કામ કોઈ છે શત્રુ તારા તેને રાખ સમાની	॥ ૫૪ ॥
ચરણદાસ કહે જીગમા આવી જાશે લાજ ગુમાવી	
મેહ માયાનુ લસકર એછે નિશ્ચે લુગી લેશે	॥ ૫૫ ॥
ચરણદાસ કહે જ્ઞાન હરિને દેશવટો લઈ દેશે	
દેશવટો ચોર્યાસી દેસે જોતો પથ ન ખુટે	॥ ૫૬ ॥
ચરણદાસ કહે મટાદુ ખમાથી કાટ વધ નહિ છુટે	
આશા તૃણ્યા લાગી ઉરમે ચારે દીશે ભભાવે	॥ ૫૭ ॥
ચરણદાસ કહે મહા અમુલખ મીઠ્યા જનમ ગુમાવે	
મીઠ્યા જામ ગુમાવે મુરખ મેલ મમતા તારી	॥ ૫૮ ॥
ચરણદાસ કહે માની લેજો આ શીખામણુ મારી	
મમતા મેની ભજો હરીને તે જણુ જાણો સુખીયા	॥ ૫૯ ॥
ચરણદાસ કહે આશા રોગે ફરે અભાગી દુખીયા	
દુખ દરીયાનો પાર ન આવે ચોર્યાસીમા ફરતા	॥ ૬૦ ॥
ચરણદાસ કહે વારે વારે અવતરતાને મરતા	
અવતરતાને મરતા ભાઈ ધણા દીવસ ગયા વીતી	॥ ૬૧ ॥
ચરણદાસ કહે પરમાત્મસુ પુરણ રાખો પ્રીતી	

- પુરણ રાખો પ્રીતી હરીશું આ અવસરછે છેલો
ચરણદાસ કહે ચાર ખાણમાં બહુ ભટકયો નર થેલો . . ॥ ૬૨ ॥
- ચોરાસીનો ઘટ મહા મોટો ચારે દીસે ચોકું .
ચરણદાસ કહે બચો ભાઈ મનુષ્ય દેહ છે નાકું ॥ ૬૩ ॥
- મોદાનો દરવાજો મેઝી ફરતો ચારે ખાણી
ચરણદાસ કહે પીવા ધર્યા મૃગ વાણી પાણી ॥ ૬૪ ॥
- ચાર ખાણમાં ભટકી ભટકી કાલ હરિનો લાબ્યો
ચરણદાસ કહે પુરણ પુન્યે મનુષ્યા દેહમાં આવ્યો ॥ ૬૫ ॥
- મનુષ્ય દેહને પામી મુરખ કુણુદિ કાઈ ન કમાણો
ચરણદાસ કહે રાત દીવસ નર, રાત દિવસ અવટાણો ॥ ૬૬ ॥
- આવ્યો તો નર લાભ લેવાને ફેરો કાઈ ન ફાવ્યો
ચરણદાસ કહે જનમ ધરીને સામોગથ્ય ગુમાવ્યો ॥ ૬૭ ॥
- આ અવસરમાં લાભ ન લીધો આવ્યો મુડી ખોવા
ચરણદાસ કહે ચાલ્યો હરખી જનનાં મોડાં જોવા ॥ ૬૮ ॥
- હહાપણુ હહોણી નાખ્યું સરવે ચતુરાધમાં ચુક્યો
ચરણદાસ કહે બેદરમાથી શું કરવાને ચુક્યો ॥ ૬૯ ॥
- નવ મહિના બેદરમાં રાખ્યો જનુની ભારે મારી
ચરણદાસ કહે છતી બાજુ બેઠો તું નર હારી ॥ ૭૦ ॥
- બાગપણમાં બહુ દીન ખોયા, રમતાં ખાતાં રોતાં
ચરણદાસ કહે કઈ દીન વીત્યા તાન તમાસા જોતાં ॥ ૭૧ ॥
- જોખન મદમાં કંઠે ઉપાંચી કાઈનું ધરે નહી કાને
ચરણદાસ કહે લોક વેદની મરજદા નહી માને ॥ ૭૨ ॥
- મરજદા નહી માને કેની વિપચ કેફમાં કામી
ચરણદાસ કહે મગરરીમાં વિસાર્યા બહુ નામી ॥ ૭૩ ॥
- દયા દીનતાં સ્વપ્ને નાવે જોતુ તેનુ તાકિ
ચરણદાસ કહે પર નીંદામા રાત દીવસ નહી યાકિ ॥ ૭૪ ॥
- મૃત પીત દારા દેખી દેખી રાજ મનમા યાતો .
ચરણદાસ કહે વેરી હરીનો કપડી મદમાં ખાતો ॥ ૭૫ ॥
- આ મારું આ મારું છે મુરખ મનમાં લેખે
ચરણદાસ કહે ખુસા ખુટે તેને કાષ ન દેખે ॥ ૭૬ ॥

જોખનનું કાંધ જોર ન ચાલે જરા આવે છે વ્યારે	
ચરણદાસ કહે સમજ સમજ નર કહું છું વારે વારે	॥ ૭૭ ॥
શરીર વાંકુ વળશે તાર નાડીયું નરમ યાગે	
ચરણદાસ કહે હંદીઓમાંથી સક્તિ ઉડી જશે	॥ ૭૮ ॥
આંખોમાં અધારા આવે માથુ ડગડગ ડાલે	
ચરણદાસ કહે મુખમાંહીથી શુદ્ધ શબ્દ નહિ બોલે	॥ ૭૯ ॥
ધામધુમ કરી અકલ ગુમારી તણે અવસ્થા બોળી	
ચરણદાસ કહે હજી સમજ નર આવરદા છે થોડી	॥ ૮૦ ॥
આવરદા અંજલીનું જલ છે છીનમા જશે ઉડી	
ચરણદાસ કહે ભવસાગરમાં શાને મરો છો ખુડી	॥ ૮૧ ॥
ખુડી મરવા આવ્યો પામર મહા પદારથ બોધું	
ચરણદાસ કહે ભટક્યો ભવમાં રામ રહે નહિ જોયું	॥ ૮૨ ॥
શી ગતી તારી યાશે ભાઈ ભુલ્યો ભજન હરિનું	
ચરણદાસ કહે માલ ખજાના અંતે નહિ રહે કોઈનું	॥ ૮૩ ॥
ધ્યાન હરિ મેલી અમાગી આહુ અવળુ દોડે	
ચરણદાસ કહે ભરમે ભુલ્યો મુર સંતથી નોડે	॥ ૮૪ ॥
હરિભજનમાં લાલ ઘણો છે કુશુદ્ધિ કાંધ ન જાણે	
ચરણદાસ કહે ભાત ભાતના પાપી ત્રેલા તાણે	॥ ૮૫ ॥
અપ મુખ જો મુપના જેવું મનમાં લાગે મીઠું	
ચરણદાસ કહે ભજન હરિનું નજરે ગમે ન દીઠું	॥ ૮૬ ॥
દાસ્યમણી તે ગાંઠે બાંધી હરિ હીરે તે બોયો	
ચરણદાસ કહે જીગમે આવી ભુડે જનમ વીગેયો	॥ ૮૭ ॥
જનમ વીગેયો જગમાં આવી અવળે અવળું બોધું	
ચરણદાસ કહે હરિ મધ્યાતો સુદ્ધ મારગ નહિ જોયું	॥ ૮૮ ॥
જગજીવનને મુકી પાસે પ્રીત જગતસું જોડી	
ચરણદાસ કહે ભુલ્યો ભાઈ ત્રીકમસું તે તોડી	॥ ૮૯ ॥
કામ ઘેનુને કાઢી પોતે ગાડર આણી ધરમાં	
ચરણદાસ કહે પારસ ત્યાગી કોડી લીધી કરમાં	॥ ૯૦ ॥
આક ધતુરા ખહુ ઉછેર્યા કંથ તલને કાપી	
ચરણદાસ કહે મહાદુખ પામે જનમ જનમનો પાપી	॥ ૯૧ ॥

ખલ મ'ડલીમાં સાથી મોટો સંત સલાથી લાગે	
ચરણુદાસ કહે મહી મુકીને પાણી મથવા લાગે	॥ ૯૨ ॥
બગલા સાથે હેત કરે બહુ હુ સને માને વેરી	
ચરણુદાસ કહે કોડો ચાટે કડવી લાગે કેરી	॥ ૯૩ ॥
પતિવ્રતાને પડતી મુકી દાસી ધરમા રાખી	
ચરણુદાસ કહે અમૃત મુકી હુળાહળ જોયુ ચાખી	॥ ૯૪ ॥
સુરને તો સનમુખ ચમ નાવે દાયર નો છે મુખીયો	
ચરણુદાસ કહે ભાગે પાછો સાધુ જનથી દુખીયો	॥ ૯૫ ॥
ધરણીધરને ત્યાગી તનમાં જૂત ભેરવને પુજે	
ચરણુદાસ કહે સુરજ જોગે અધાને નવ સુજે	॥ ૯૬ ॥
મુક્તિ પુરી કાશી મુકી મગદુર મરવા ધાયો	
ચરણુદાસ કહે મંગા ત્યાગી કર્મ નાશમાં નાયો	॥ ૯૭ ॥
ગંગાના ઘટ ધરમાં ભરયા તેને નાખે ઢોળા	
ચરણુદાસ કહે છીલર જલને લાવે મણુ ફોડી	॥ ૯૮ ॥
ધરમાં સાકર ગાડાં મોઢે મુરખ મીઠું ફાંકે	
ચરણુદાસ કહે મહા જળ મુકી મૃગ તૃષ્ણાને તાંકે	॥ ૯૯ ॥
આંખાને ઉખેડી નાખી ખાવળ વાવી બેઠો	
ચરણુદાસ કહે ઢોલ વગાડી ભવ સાગરમાં પેઠો	॥ ૧૦૦ ॥
હરદરીયામાં મોતી મુકી ચંખલા ગોતી લીધાં	
ચરણુદાસ કહે માજર માટે, પરવાળા લઈ દીધાં	॥ ૧૦૧ ॥
હરિ ગુરની સંગત ત્યાગી ખોટામાં ખપી જાનો	
ચરણુદાસ કહે ચાલ્યો નરકે જમના જોડાં ખાતો	॥ ૧૦૨ ॥
કુબુધી નરને કાંઈ ન સુજે ગારે ગારે ધેયો	
ચરણુદાસ કહે જ્ઞાન તજીને કર્મ કાચમાં મેયો	॥ ૧૦૩ ॥
પરાપાર પરણાતમ ઈશ્વર ઘટ ઘટ પુણું રહે છે	
ચરણુદાસ કહે સદા સર્વદા શાખ સ્મૃતિ કહે છે	॥ ૧૦૪ ॥
ચિદાન દ ચૈતન ધન સ્વામી પરગટ મુકી પાસે	
ચરણુદાસ કહે અંધા ભટકે આન દેવની આસે	॥ ૧૦૫ ॥
ચતુર નર તે સાને સમજે અરથ જથારથ જાણે	
ચરણુદાસ કહે પારખ હોય તે વસ્તુને પરમાણે	॥ ૧૦૬ ॥

- સદગુરુ સારને સમજી લેજો દીન દીન ઘટતી વેળા
ચરણદાસ કહે ચિન્મય દમા ભાવે યાને બેળા ॥ ૧૦૭ ॥
- સદગુરુ ચરણે મુસ્તક મેલી હું માર દે નાખી
ચરણદાસ કહે પોએ પાપમા સત સરવ ઠે સાખી ॥ ૧૦૮ ॥
- ગુરુ વિનાતે કાર્જ ન મુઝે મારગ બુધી જાશે
ચરણદાસ કહે નિશ્ચે જાણો અશુદ્ધમા અયડાસે ॥ ૧૦૯ ॥
- અશુદ્ધક મારગ અવિદ્યા જાણો મુઘ્યા ડાહ્યા ડાહ્યા
ચરણદાસ કહે ફરી ફરીને ભવમા તે ભટકાયા ॥ ૧૧૦ ॥
- ગુરુચરણમા ગંગા કાશી સદા સર્વદા કહેજે
ચરણદાસ કહે વિશ્વાસીને વેદ પોઝારી કહેજે ॥ ૧૧૧ ॥
- હરી ગુરુને સત સર્વમા એક રૂપ કરી જાણો
ચરણદાસ કહે અતઃ મેલી પુરણ બ્રહ્મ પરમાણે ॥ ૧૧૨ ॥
- વાણી મુણતા સાધુ જનની ત્રાત ત્રમણા ભાગે
ચરણદાસ કહે ચૈતન ધધને નિદ્રામાથી જાગે ॥ ૧૧૩ ॥
- નિદ્રામાથી જાગ્યો જ્યારે, મુખન સહેજ સમાપ્ત
ચરણદાસ કહે જાગ્રત ધધને આગસ મેન શુભાવ્યુ ॥ ૧૧૪ ॥
- આગસ મેન શુભાવ્યુ જ્યારે અનુભવ મુરજ હોગે
ચરણદાસ કહે તજી ઉત્પત્તિ પરા પારને પુગે ॥ ૧૧૫ ॥
- બ્રહ્મવેતાની સગત કરતા જ્ઞાન યથારથ થાશે
ચરણદાસ કહે સેહેજે સેજે સરવ આપદા જાશે ॥ ૧૧૬ ॥
- વેરાગે વી ધાણા જે નર તેની હુ બલીહારી
ચરણદાસ કહે છેદ ક્યેજે લાગી શબ્દ કટારી ॥ ૧૧૭ ॥
- શબ્દ કટારી લાગી જેને રહે દેહધી ન્યારા
ચરણદાસ કહે એવા જન તે સદા ગુરુને ખ્યાગ ॥ ૧૧૮ ॥
- શબ્દ નાણી વરખા વરસે પાપી પાડે પટમા
ચરણદાસ કહે ગુરુ મુખીનર ધાયલ ધીલે ઘટમા ॥ ૧૧૯ ॥
- ધાયલ ધુમે ગુરુજ્ઞાનમા બાણ મેહના લાગ્યા
ચરણદાસ કહે કાયર નર તે રણ દેખીને લાગ્યા ॥ ૧૨૦ ॥
- કહી શીખામણુ મારા મનને જે સમજે તે શુરા
ચરણદાસ કહે ચેતી ચાલે પ્રેમી કોઇ પુરા ॥ ૧૨૧ ॥

પુરા પ્રેમી તેને કહીએ શબ્દ મુણીને હરખે ચરણદાસ કહે ગુર મુખેથી, સાચ જીકને પરખે	॥ ૧૨૨ ॥
કળજીગમાં કરણાના સાગર શી ગુર દેવ મોરારી ચરણદાસ કહે જીવન મુક્તા સૌ જનના હિતાકારી	॥ ૧૨૩ ॥
મોરાર સદગુર મલીયા બ્યારે સહેજ શાંત મન પામ્યું ચરણદાસ કહે જનમ જનમનું સ કટ સવે લાંગ્યું	॥ ૧૨૪ ॥
મોરાર ગુરની મંગળ મુરતી, ધ્યાન રદામાં ધારી ચરણદાસ કહે કહી ચીંતામણી, સમજી શુદ્ધ વિચારી	॥ ૧૨૫ ॥
કુટ કપટને મમતા મેલી ધ્યાન ગુરનું ધરા ચરણદાસ કહે કહી ચીંતામણી સમજી શુદ્ધ વિચારે	॥ ૧૨૬ ॥
મોરાર ગુરને મસ્તક નામું જેણે મહા મુખ આપ્યું ચરણદાસ કહે દયા કરીને મારું જાંધન કાપ્યું	॥ ૧૨૭ ॥
જોધ ચી તામણી થઈ સ પુરણ પ્રીતે ઉરમાં ધરજો ચરણદાસ કહે પરમંચ મુકી જનન હરિનુ કરજો	॥ ૧૨૮ ॥

હતિ શ્રી ચરણ સ્વામી કૃત જોધ ચિંતામણી સંપુર્ણ

—:—:—

અથ શ્રી ચરણ સ્વામી કૃત કકકા પ્રારંભ

કકકા કુડાં કરમા કામ દુખ દાયક છે સહુને દામ ત્રણે ભવમાં ફેરાફેરે વારે વારે જન્મે મરે જન્મ મરણનો નાવે અંત ચોખ્ખાંશીમાં ફરતાં જાત સપં શીયલને સિંહને નાર એવા લીધા બહુ અવતાર	॥ ૧ ॥
માટે સહુ કોઈ સુમરો સ્વામ કકા કુડાં કરમાં કામ ખખખા મેલો ખેંચાતાણુ તાર માર તણો વાણુ કોઈ જન સાથે કરમાં રોપ બુંડા કેને દેમાં દોષ જગમા જીવન દીન છે ચાર અંતે ખાસો જમનો માગ	॥ ૨ ॥
કાલ કખાડી તારે શીશ નિચ્ચે લેસે વિશવા ત્રીસ ફરવું પડશે ચારા ખાણુ ખખખા મેલો ખેંચા તાણુ	॥ ૨ ॥

મેગગા ગુણાતીત ગુર દેવ સાચો યધને કરજો મેવ
 સેવા કરતાં દેસે સાર સુખે ઉતારે લવળળ પાર
 સચરાચર ઓળખાવે ધરા સુરવીર યધ ને સોંપો શીશ
 ગુર કાશી ગંગા કેદાર ગુરને જાણો સગ્ગનહાર
 અંતરથી ટાળ અહંમેવ ગગા ગુણાતીત ગુરદેવ

॥ ૩ ॥

ધધધા ઘટમા ઘડતાં ઘાટ ચોરાશીની લેજો વાટ
 આગળ ઉભી જમની જોડ કરશે તારે માથે ગેહ
 તે માંટે તું ગુરને પુજ સાચ જુઠની પડશે સુજ
 સદગુર આવી જાણે બાહુ ચોરાશીના મારગ માંધ
 નહિ માને તો પડશે વાટ ધધા ઘટમાં ઘડતા ઘાટ

॥ ૪ ॥

નન્ના નિરજો કરીને જોય નિશ્ચે સદગુર સમ નહિ કાય
 સાધન સરવે સેજે થાય જે સદગુરને ચરજો જાય
 માથુ અરપે કરશે મહેર તારે યાશે લીલા લહેર
 સદગુર છે સહુનાં શીરતાજ રામનામની બાંધી પાજ
 પરિશ્રમ છે પોતે સોય નન્ના નિરજો કરીને જોય

॥ ૫ ॥

ચમ્પ્યા ચૈદ વિદ્યા ગુણ જાણુ સારી સારી શીખો વાણુ
 બ્રહ્મવિદ્યાનો મારગ જેહ નિશ્ચે ન મળ્યો તુને તેહ
 ગાળ વગાડી ગોત્યા ભોગ નેને દીન દીન વાધ્યો રોગ
 જાણ્યા નહિં તેં નિર્ગુણ નાથ રોધશ માથે દધને દાય
 અરે અભાગી યધ બહુ હાણુ ચમ્પ્યા ચૈદ વિદ્યા ગુણુ જાણુ

॥ ૬ ॥

છછછા આની યામે સાર એની વેલી કરજો વાર
 ધન જોખન છે મીઠ્યા ઠાઠ દેખ્યા માત્ર દીન છે આઠ
 આયુશની અધુરી આશ, અજલી જલનો શો વિશ્વાસ
 મહા નકમાં પડશે નીચ મુખમાં લરશે વિદ્યા કીચ
 કોટ કલપ નહિ કાટે બહાર છછછા આની યાશે સાર

॥ ૭ ॥

જજજ જગજીવનને જોય શું રહ્યો માયામા મોય
 કાયું છે કાયા કમકાણુ સાચું છે એક બ્રહ્મ નિધાન
 જે જે દીશે તે તે ફાક મેલી દેજો મનનો ગોક
 દેરાગે ઘાશે નરન્યાસ નટ બાજીનો આછે ખમાલ
 નિશ્ચે આંતે રહે ન કાય જજજ જગજીવનને જોય

॥ ૮ ॥

ઝઝઝા ઝીઝો યધને જાણુ તો યાસે આનમ ઝોજખાણુ
 ડહા દયાની રાખો ફોજ તારે મજશે મોટી મોજ
 ખુખ કરીને અંતર ખેડ બાહર મેલી ઘોડા ઘોડ
 મોરાર સદ્યુર કરજો મોર અહું પણાનો ત્યાગી જ્નેર
 એ શિખામણુ ચીતમાં આણુ ઝઝઝા ઝીઝો યધને જાણુ

॥ ૯ ॥

નનના નામે સદુ સંસાર આખર રહે નહિ દસને ચાર
 પુરણુ રાખો પ્રેમ સંતોષ કોઈ વસ્તુનો કરમાં શોક
 મુખનામાં જેમ પામ્યો ધન લાત લાતના જમીયો અન
 જેવી મુખની છુવો મીઠાઈ તેમાં મુખી ન ઘાસો ખાધ
 એવા સરવે લવન ભંડાર નનના નામે સદુ સંસાર

॥ ૧૦ ॥

ટટટા ટેક ભજનની રાખ દલની દુખ્યા કાઢી નાખ
 દુખ્યા મેલી યાજે દાસ જગથી રહેજો સદા ઉદાસ
 આ દેહ નાવે વારંવાર પાણી પેલી ખાંધો પાળ
 ઘટતાં ઘટતાં આવે છેહ ગમનામમુ રાખો નેહ
 વેદ વચનની માની શાખ ટટટા ટેક ભજનની રાખ

॥ ૧૧ ॥

ઠઠા બેસ ઠરીને ઠામ ઝોજખી લેજો આતમ રામ
 ધર ધ'ધાની મેસો ધાંખ અંતરની ઉઘાડો આંખ
 જરૂર આતો જાશે ખપી, જગ છવનને લેજો જખી
 સ્વાસો સ્વામે કરજો જાપ ખીજ સરવે મેલી વિશ્વાપ
 નિશ્ચે રાખો મોઢે નામ ઠઠા બેસ ઠરીને ઠામ

॥ ૧૨ ॥

ડડા ડાઘો યધને યાત્ર મુસ્તક માથે નાચે કાગ
 વેરીએથી ખીજે કાણુ ચાદ લોક છે એની મુણુ
 એછે મોટો મહાખગવંત સૌ પોકારી કહેછે સંત
 જવારે ફરસે એની આણુ ત્યારે છુને પડશે તાણુ
 સાચુ કહું એછે સાજ ડડા ડાઘો યધને યાત્ર

॥ ૧૩ ॥

દદા દાંડી બેસમાં નેણુ ધમ રાયનો યાશે કેહણુ
 મનુપા દેહછે મહાઅમુલ તેનો કાંઈક કરજો તોવ
 સમજ સમજ સ શય દાગ બાહર બીતર હરિને બાગ
 વેદ વગાડી કહેછે દોવ અલ્પજન મુખથી બોવ
 સાધુ જનના સમજે વેણુ દદા દાંડી બેસમાં નેણુ

॥ ૧૪ ॥

રેણા રણમાં હુટે ચોર ઘેરી લેશે ચારે કાર
શામળીઆને લેને સંગ તારે તારો રહેશે રંગ
હરિની માયા હરીને આપ ગુરુજ્ઞાનની રાખો દાળ
નહિતો જરૂર લેશે જન્મ ચારે કારે લાગ્યો દમ
નિશ્ચયે કરશે પાણી ઢોલ રેણા રણમાં હુટે ચોર

॥ ૧૫ ॥

તત્તા તારો આતમ તાર બહુ જનમ તે ખાધી માર
હવે રાખ હરીશું હૃત ચતુર થઈને ચિતમા ચેત
થોડામાં જે સમજે ધણો એ લક્ષણ છે ડાઘા તણો
આળસ મેલી આપ તપામ નિશ્ચય પદમાં કરજો વાસ
વિષય વાસના મનથી વાર તત્તા તારો આનમ તાર

॥ ૧૬ ॥

થય્યા જે યાવું તે થાય શાને કરો છો કાટ ઉપાય
લખીયા જેહ કરમના લેખ, તેમા થાય નહિ નમેખ
યાવું મિથ્યા કરે ન કોય ભાવે ધણા શિવજી હોય
એવું સમજી મેલી આશ કામકલ્પના કરવી નાશ
અથવા આવે અથવા જાય થય્યા જે યાવું તે થાય

॥ ૧૭ ॥

દદા દુલ્હા ગુરુનો દેશ જો આવે તો શાભે વેશ
નહિ તો જેવા જગમાં ભાંડ ઘણી વિનાની વેશ્યા રાંડ
વેશ દેખાડી પાડે વાટ જેમ છુતારે માંડયુ હાટ
ભેખ ધયાંતુ ફળ નહિ ભીખ, સાચી સહુ કોઈ માનો શીખ
રાત્રિ ધ્યાન તો ન મળે લેશ દદા દુલ્હા ગુરુનો દેશ

॥ ૧૮ ॥

ધધ્યા મુખમાં પડશે ધુડ કેવળ મનમાં ભરીમાં કુડ
કાયાનો છે કાચો કાટ માથે લીધે મમતા મોટ
નિશ્ચયે ઝેની યાશે ખાક ન મળે કાંઈ તુને નાક
રામ ભજ્યા વિન સરવે રાંક તારે શીઓ કરમનો વાંક
જગમાં જેવા જનમ્યા ધુડ, ધધ્યા મુખમાં પડશે ધુડ

॥ ૧૯ ॥

નન્તા નિરમલ રાખી મન યાજે સાચો હરિનો જન
ચરણ કમળનું ધરજો ધ્યાન તેણે થાસે આતમ જાન
દેખી તુલશી લીલક લાળ જખ મારીને જાશે કાગ
આપું મેલી ઝોળખો આપ, તારે જાશે ત્રીવીહી તાપ
રહેજે ભાવે વસ્તી વન નન્તા નિરમલ રાખી મન

॥ ૨૦ ॥

પપા આપંડ જશો પડી માટી ભેળી માટી ભળી
ચાંદ્યા જાય દિવસને માસ તેનો રાખો મનમાં તાસ
વાદળ ઝાયા જશો વહી નિચ્ચે જાણો સાચું સહી
આ કાયાની એવી રીત હરિયું રાખો પુરણ પ્રીત
જેનન જાયછે બહુ તે ઝડી પપા આપંડ જશો પડી

॥ ૨૧ ॥

ફક્કા ફજેત થામા ભાઇ સગા કુટુંબની જુઠં સગાઈ
ભાર ઉપાડી ભાંગી પુઠં જગમા જેવા ખરને હિંટ
હારી ખેસ હેયાના કુટ મુરખ સાને માયું કુટ
તારા હાપણુને લઈ દાટ કેરી મેલી કરસું ચાટ
હરિ દરીયામાં લેજે નાઈ, ફક્કા ફજેત થામા ભાઈ

॥ ૨૨ ॥

બબ્બા ખીક રાખજે ધણી જેતું તેતું લેમાં હણી
હણુતા જશો સાથી હેઠ જમરાજની કરશે વેઠ
સાચા જન તે સાચું કરે જે હોય કાચું તે પર હરે
જે કરવું તે કરજે આજ કાલે થામે ચીંધ્યા સાજ
સાહેબ સરખા સૌના ધણી બબ્બા ખીક રાખજે ધણી

॥ ૨૩ ॥

ભબ્બા ભારીમાં છે ભાર વાસે ચાલી આવે ભાર
નાખી દધને નાસી છુટ નહિતો થાસે જુટા જુટ
આગળથી ઉતારી ખોજ માંહી પડીને મનને ખોજ
માથે ઉભું જોને મોત લેશે આશાવૃણ સોત
કરશે તુને મારે! માર ભબ્બા ભારીમાં છે ભાર

॥ ૨૪ ॥

મમ્મા મારું માર કરી ભાવે જઈ ચોરાશી ભરી
આછે સુપનનો ખોટો ખેલ માની સાચું મમતા મેલ
રાવણ કુંભ કરણને કંસ જીવો કૌરવનો ક્યાંછે વશ
એનો મોટા મહા રણધીર તે ના રણાં ન અતે સગીર
એવા એવા ગયા છે મરી મમ્મા મારું મારું કરી

॥ ૨૫ ॥

જજ્જ જાગી જોને વીર આઘ્યો છે બવ સાગર તીર
કાંઠે આવી ઉભો નાવ ત્યારે તુને આઘ્યો તાવ
કાળા સરવે બદલ્યા કેશ તોય ન મેલ્યો કમં કલેશ
મનુષ્યા દેહનો થામે પાત આગળ છે ચેરાશી રાત
ચાંદ્યા જાય નદીના નીર જજ્જ જાગી જોને વીર

રેરા રામ ભજ્યા નહિ રતી તેની ક્યાંથી ઉત્તમ ગતી
પાપ ભંડાર ભયાં ભરપુર ધરથી રહ્યો ધગમથી દુઃ
ગુર વિના છે સરવે અધ કાળ માયાના પાંખા બધ
તે પ્રાણીને મટે ન તાપ જેવા જુગમા સરજ્યા સાપ
વેશ્યાનું મન નોયે સતી રેરા રામ ભજ્યા નહિ રતી

॥ ૨૭ ॥

લક્ષી લાગી તુને લાત જેની તેની કરોછો ધાત
ચોરે બેઠો કાઢી ઢામ જમરાબનો જડસે ડામ
તે તો ટેવ ન રાખી ટાક નિમ્ચે તારા અવળા આંક
પરમેશ્વર નો મેલ્યો ધર્મ કાઈ તુને નાવી સરમ
માની નહિ તે સાચી વાત લક્ષી તુને લાગી લાત

॥ ૨૮ ॥

વળવા વાઢી જમનો વેર ધાટે થઇને જાને ગેર
કરતો રહેજે આતમ રાજ કાઈ ન તારી લોપે લાજ
હાથ જેડીને સૌથી હાર માયે સાચી મમતા માર
ધરણી ધરની ધરજે છાપ મેલી દેજે મનના પાપ
પીજે અમૃત મેલી ઝેર વળવા વાઢી જમનો વેર

॥ ૨૯ ॥

સશ્શા સ પત નાવે સાથ બળીયા મુવા ભરિને ખાથ
જાદવ જુગમા સમરથ અતિ જેના ધરમાં નવનિધ હતા
માનધાતાને પુષ્કિલ વરી ચાલ્યા દાણે પાછી ફરી
ન દરાજ મોટો મહીપતી જેની સંપત સૌને જતી
એવા ગયા ઉઘાડે હાથ સશ્શા સંપત નાવે સાથ

॥ ૩૦ ॥

પયા ખોદમાં ધગની ખાડ રામ નામની રાખો આડ
જે વડે તે મેલે પોક ધિક ધિક કહેજે સૌ લોક
હાથે લેજે દીવો તેમ જોઈ જોઇને પગલાં મેન
ફૂજી કયાને દેજે કાન ખોદી કાટો મમતા માન
જાન હિમાગે માગો હાડ ધણા ખોદમા ધગની ખાડ

॥ ૩૧ ॥

સરસા સેવી લેને સાદ તો થાસે જાદવ ને જાદ
સ તળતાવે થી ભગવાન મોક્ષ પદારથ દેસે દાન
સાધુથી અજગા નહિ ધ્રુષ જોનો મહિમા કહે જુગદીશ
પાસે રહીતે ઠરીયે પ્રેમ ચરણામૃતનો લધ એ નેમ
ખીજી સરવે મેલ ઉપાધ સરસા સેવી લેને સાદ

• ॥ ૩૨ ॥

હહા હરિ હદામાં ધાર સગા કુટુંબની મેલો લારઃ
 આળ્યો છે ફુલંલ દાવો લઈ શકેતો લેજો લાવો
 હરિ ભજનમાં છે મુખ લાઈ જીભ જાણો સહુ દુખદાઈ
 સંત સરોવર તેને મળે કર્મ કીચમાં તે નહિ લાગે
 મેલી દેજો મન અહંકાર હહા હરિ હદામાં ધાર
 એ અક્ષર છે સરવે સાર કંઠા સંપુરણ સાગે ધાર
 પ્રેમ કરીને ચિતમાં ધરે નિશ્ચે તે ભવ સાગર તરે
 ચરણુદાસના ચિતમાં વસી મોરાર સદગુર જોડ્યા હસી
 મોરાર સદગુરની મારે ટેક જોયી પામ્યા પરમ નિવેક
 સાચા ગુરની સેવા કરી ચરણુદાસની ચી તા હરી
 જોયન હારો સાથી બહાર એ અક્ષર છે સરવે સાર
 કૃતિ શ્રી ચરણુસ્વમી કૃત કંકા સ પુણ્ય

॥ ૩૪ ॥

અથ શ્રી ચરણુસ્વામી કૃત કંકા પીળે પ્રારંભ

કંકા કાયા કામી જાણુ આતમ શિવની કરે જોગખાણુ
 બ્રહ્માકાર જે વરતી કહી પારવતી તે જાણુ સહી
 એવુ સમજે પોતે ઈશ નિશ્ચે જાણુ વિસવાધીસ
 એ છે વેદ વચન પ્રમાણુ કંકા કાયા કામી જાણુ
 અખખા જોગે જાશે ખેદ મહા વાયકનો જહજે ખેદ
 મહા વાયકમાં છું તે એક ભાગે ભાગે કરી વીવેક
 જે જીપાધીને પરહરે બાકી રહેતે નિશ્ચે કરે
 અંતરમાં રાખે નિવેદ અખખા જોગે જાશે ખેદ
 ગંગા ગોતી લે ગોપાળ જે છું માં ગાંધ હોય માય
 ઘટમાં ખેડા સુદર સ્યામ અંતર જામી આતમ રામ
 ગોતે તેને અંતર ગોત તારે મજાશે પોતે પોત
 નહિ તો લેશે નિશ્ચે કાળ ગંગા ગોતીલે ગોપાળ
 ઘઘઘા ઘર ભરીયો ગોળ તેને મુકી ખામા જોગ
 છું છો પોતે પુરણુ બ્રહ્મ મુરખ કરમાં અવળા કર્મ
 પારસમણી પોતાને પાસ જીભની શું કરે છો આરા
 જીભ છે તે મનનો ડોળ ઘઘઘા ઘરમાં ભરીયો ગોળ

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

નન્ના નાશવ ત એ રૂપ પરિણલ તુ સદા અરૂપ
જેમ અરૂપી છે આકાશ તેમ તારે સર્વન વાસ
ધાટે વળગે નાવે ઘાટ અ તર મેવી જો અઘાટ
અખ ક તાર છે સ્વરૂપ નન્ના નાશવ ત એ રૂપ

॥ ૫ ॥

ચચ્ચા ચિત ગુર ચરણે ધરી ભાવે ડરજો સેવા ખરી
ગુર ઉધારે અ તર નેન મોહ નિદ્રાનુ મટે ઘેન
મનને મેરી આગળ જોટ નુ માઈ તે સર્વે મેટ

॥ ૬ ॥

એ આચરણે જ્ઞાનો તરી ચચ્ચાચિત ગુર ચરણે ધરી
છઠછા છલ ખલ મુકી માન લેજો તુ સદગુરની સાન
સદગુર સાને સિંધ્યા સદુ જોને આગળ ઘયા જો ખદુ
શીશ મુ કાવે સરે નહિ કાગળમ કી કર તે લેશે લાગ
સદગુર વાંચજ ધરજો કાન ઝઝઝા ઝલ ખલ મુકી માન

॥ ૭ ॥

જળજળ જોતુ હ્રમણા જગ તો તારા મોટા લાગ
જાગી ઢરી લે આતમ જોગ, સેહેજો નાસે સરવે રાગ
ઘણા કાળનો રહ્યાછુ મોય, સરવે રસ જોડો છુ ખોય
લાવ લીધાનો આબો છે લાગ જળજળ જોતુ હ્રમણા જગ

॥ ૮ ॥

ઝઝઝા ઝીણો સવળે રામ જડ ચૈતન કાલો નહિ કામ
જોને જીવની શુ છે જાત એતો અમથી ચાવી વાત
આઠ અત કોઈ જોતો નથી જીવજીવ સદુ કહે છે કથી
જીવતુ નોખુ કયા છે ધામ ઝઝઝા ઝીણો સધળે રામ

॥ ૯ ॥

નન્ના નિરમળ યાશે અ ગ બ્રહ્મ વિધાનો કરજો સ ગ
બ્રહ્મ વેતાની રહેજો પાસ બીજી સરવે મુકી આશ
હાથ જોડીને કરજો પ્રશ્ન બ્રહ્મ વેતાને જાણુ કૃષ્ણ
વિષય વાસના કેરજો લ ગ નન્ના નિરમળ યાશે અ ગ

॥ ૧૦ ॥

ટકકા કર સાધુની ટહેલ તો ધોવાસે મનનો મેવ
કરજો પુરણ એજ ઝગાધ આ અવસર છેવો છે લાઈ
એ છેવાસે સહુથી સાર મહા પતિત તે પામે પાર
ચાર પદાર્થ યાશે સહેલ ટકકા કર સાધુની ટહેલ

॥ ૧૧ ॥

- ઠઠઠા તે જન બેઠા ઠરી જેણે દીઠા સરવે હરી
દીઠા પીના નહી દુખધા જાય ભાવે કાલી ગ ગા નહાય
જલ વિદ્યાનુ જીનટે પુર સારે નજરે આવે તુર
જનમ મરણુ નાવે ફરી ઠઠઠા તે જન બેઠા ઠરી ॥ ૧૨ ॥
- ઠઠઠા તાર દીઠું ડાપ જોયો નહિ પોતાને આપ
પોતે આતમ છો અપીનાશ તેને મુકી ફરે ઉદાસ
અતી ઘુને કહે છે શિવ અણુછતો ઘુ થામા જીવ
અ ધ દેવના જખીયા જાપ ઠઠઠા તાર દીઠું ડાપ ॥ ૧૩ ॥
- ઠઠઠા દીલ મકરજો કાય વેલો વળજે અતર માય
સામે ધાડે સરે નહિ કામ આગળ નહિ ઠયાનું કામ
કસ્તુરીછે મૃગને નાભ ખડમા ખોળે ક્યાથી લાભ
આયુષ્યછે અમ્રની યાય, ઠઠઠા દીલ મ કરજો કાય ॥ ૧૪ ॥
- રેણુ રણુમા મૃગજળ જોઈ નિશ્ચે શાત ન પામ્યા કોઈ
ખાજગરનો જેવો ખાગ તેમા થાય ન જુનુ સા
વેળુમા જોમ ન મળે તેન એવો છે આ ખોટા ખેન
મુરખ એમા રહાશુ મોહી રેણુરણુમા મૃગજળ જોઈ ॥ ૧૫ ॥
- તતતા તુયાં આદિ ચાર ઘુ છો સજીમા સહથી જહાર
તણે દેહ ને નણુછે ભોગ તેનો તારે રીખો સ જોમ
અસ ગને તે સ ગ ન હોય જીવો વિચારી નિશ્ચે સોય
ઘુ અસ ગઠો સહથી સાર, તતતા તુયાં આદિ ચાર ॥ ૧૬ ॥
- યથથા યર નહી મુક્તમ મ્યુગ આતમ નિચળ સકુનો મૂગ
કપ વડ દીવસને નહી આવે નંત જાય પાજા વળી
સુપના જાગ્યત જાય અનો ઘુ કુટસ્થ છે સજીવી છે
એવો અનુભવ જી ન જુન યથથા યર નહી મુક્તમ મ્યુગ ॥ ૧૭ ॥
- દદદા દેવ ન ખીજો કાય મજનો દદ સાદી મોય
દેહ ધ દ્રિ બુદ્ધિને પ્રાણુ તેની આદે ચારે ખાણુ
સજીમા રહીને ન્યારો રહે સજીનુ અનુભવ નિશ્ચે કહે
અહોનિશ એમા વૃત્તિ હોય દદદા દેવ ન ખીજો કાય ॥ ૧૮ ॥

વણું વિચારી સરવે કહ્યા પરમાત્મ તે પાછળ રૂપા
 એ અક્ષર વાન્ય વિનાસ સમજે યાએ જ્ઞાન પ્રકાશ
 મોરાર ગુરુ છે માગે ઈષ્ટ જન્મ મરણની મેટી કષ્ટ
 ચરણદાસ ચોર્વાસી મટી મોહનિદ્રા જ્યારે વટી
 મોરાર ગુરુ છે મારે દેવ ભવતાર્યાની જોને ટેવ
 એ સદગુરુની પામ્યો દયા વણુ વિચારી મવે કહ્યા
 દોહા — ચણુંદાસ ચિદ રૂપમા ભેદ ભાવ નહિ કોય
 જેમે જળમે જળ મિમે નામ રૂપ નહિ હોય

॥ ૩૪ ॥

॥ ૩૫ ॥

—————:—:—————

ઈતિ શ્રી ચરણ સ્વામીકૃત યોગ ચિંતામણી કંકડા સંપૂર્ણ

—————:—:—————

અથ ભક્ત પ્રીતાવલી પ્રારંભ

—————:—:—————

ભક્ત આધીન હરી, હરીદાસનકે પાસ ભક્ત આધીન હરી ॥ ૨૬ ॥

ન જાણે કુળ રીત રંકે રાજ ન પીચારે

ભક્ત વત્સલ ભગવાન શરણુ આથેકું સુધારે

દીન સુદામા જાણુકે કૃષ્ણ કરી મનવાર

અર્પને જનકો દરિદ્ર મીટાયો દીગે પદારથ ચાર ॥ ભક્ત ॥ ૧ ॥

કૃષ્ણ કારણુ નહિ કોઈ ભજે તીન ગોવીંદ પાયે

બ્રહ્મણુ રહે સન્નય શુભચને રા ખ જાળયે

દુર્વાસા રૂપી મુની ધરત ચરણુકો ધ્યાન

ભક્ત હેત અવતાર ધરેસો ગાવે વેદ પુરાન ॥ ભક્ત ॥ ૨ ॥

લહે પ્રીતપ્રી શીત ભાવ વિન તજે મીઠાઇ

દુર્યોધન ઘર ત્યાગ વીદુર ઘર ભાજી પાઇ

જાત ભાત જાણે નહિ કયા મુરખ કયા જાણુ

જાણુકે ક્ષત્ર બીલરીકે પાયે હેત પ્રીત પહિયાન ॥ ભક્ત ॥ ૩ ॥

સેવા વિધી આચાર કરી બહુ પાક બનાવે . . .
 પ્રીત વીના પાખંડ પ્રયુક્ત એક ન લાવે . . .
 વિપ્રનકી સેવા તજી ગયે ભક્તનકે ધામ . . .
 તીન વારાસધના ધર આપે, ફરી ફરી શાલીગ્રામ ॥ ભક્ત ॥ ૪ ॥
 વિપદ દેખ રોહીદાસ વહુડાં પ્રયુ આપે આપે . . .
 ભક્ત વત્સલ ભગવાન પારસ દીયે દેખાય . . .
 જન પારસ રાખત નહિ, જકરત હે મહારાજ . . .
 પાંચ મોહોર બટવેમે' નિકસે દીન પ્રતી સેવાકાજ ॥ ભક્ત ॥ ૫ ॥
 ધનો બીજ લઈ ચલ્યો સંત તહાં જુએ આપે . . .
 ધરમે નિકસ્યો ભેદ ખેત જઈ સંત જમાયે . . .
 કરી શીરાધ ખેતમે કળોમિટનકે કાજ . . .
 અપને જનકો ખેત નિપાયો બિન ખેયે મહારાજ ॥ ભક્ત ॥ ૬ ॥
 જ્યો ભક્તકો ધામ ઘોર પાવક રીતુ આપે . . .
 વર્ષ ન લાગ્યો મેઘ, પવન છુટત પુરવાધ . . .
 નામદેવ બીજે ધર આંગણે ગુણ ગાવે ભગવાન . . .
 અપને જનકો હુક રાખ્યો, છો છાયે છળીલે, ધન શ્યામ ॥ ભક્ત ॥ ૭ ॥
 કમર કાઢી તરવાર ભવાન ખાંડે પત રાખી . . .
 ગુણ ગાવે ગોપાલ સુરક દીની આંખી . . .
 ઘાટમ ઘોડા પાદટયા ભયા શ્યામકા ચેત . . .
 જગન્નાથ માધુ પર રીઝે કૃષ્ણ કામળી દેત . . . ॥ ભક્ત ॥ ૮ ॥
 ત્રિલોચન હુરિ ભક્ત ધ્યાન સેવા ચિત લાયે . . .
 પરમધામ પરિ ભક્ત રૂપનરકો ધરિ આપે . . .
 રહ્યો અહુ'ડો વર્ષ જુ' ટહેલ કરી મનગણુ . . .
 મીસને પાવનકો, દુઃખ સુનકે હુરિ ભયે અંતર્ધ્યાન ॥ ભક્ત ॥ ૯ ॥
 સેન ચલ્યો દરબાર રાય સેવાકી વારી . . .
 ધર ચલી આપે સંત તાસકી કરી મનવારી . . .
 સેન ભક્ત સેવા લગ્યો તહાં હુરિ ગયે હે આપ . . .
 મજન કરકે નૃપ રીઝાયો મેટ્યો તેનકો તાપ ॥ ભક્ત ॥ ૧૦ ॥
 મીરાં ગુર પ્રતાપ રાયકો પરચો દીનો . . .
 મનસા વાચા જાણુ ઝેર અમૃત કરી પીનો . . .
 કહાં દેવ હારામતી કહાં પ્રેમદી નાર . . .
 આપાઓદાયે, પલકમે' તો અમર ચીર, મોરાર . . . ॥ ભક્ત ॥ ૧૧ ॥

કાજી મુલ્લા ખોજ પકડ દરબાર ખુલાયે
ધરી દાદુકો રૂપ અરૂપી આપે આપે
ચાર પહોર રહે લાકડીમે અપને જનકે કાજ

॥ ભક્ત ॥ ૧૨ ॥

દો ડોર દશન દીખાયે એસે હે મહારાજ
કાશીવશે કપીરજી દુવટ વેચન આપે
સગ રગ માગે સંત દેવ કહ્યુ વારન લાયે
ધર લડકા બુખે મરે આપ ગયે હે ભાવ

જીન કારણ હરિ બગદ ભરી લાયે, ભાન ભાતકે અનાજ ॥ ભક્ત ॥ ૧૩ ॥

નિર્ધન ભક્ત નરસયો નગરમે દાસીકાની
ધર ચક્ષી આપે સંત તાસકું હુંડી લીખદીની
તીરથ વાસી ગયે કારકાં હુંડી ન સકારે કોય

॥ ભક્ત ॥ ૧૪ ॥

અંતે જનકુ દીયા રૂપેયા આપે પારખ હોય
ધરમે વિપત વિચાર દાસકુ દ્રવ્યા દીખાયો
પીપા ધરી વિશ્વાસ કડાકું હાય ન લગાયો

રાત વાત ધરમે કરી ચોર ગયે ધન પાસ

તરકર કુ તો સર્પ દીખાયો, ભરી છાંડયો અવાસ

॥ ભક્ત ॥ ૧૫ ॥

હાકરોતો જે દેવ તહાં પ્રભુ આપે આપે

અદ પદી ઉચાર ગીત ગોવી દ જશ ગાયે

ચૈદ લોકમે વારતા ભઈ સજીવ । નાર

અગમ ઓધારણ કૃષ્ણજી કરી સતનધી સહાય

॥ ભક્ત ॥ ૧૬ ॥

ભક્ત વતસય ભગવાન વેદ સ્મૃતિ ગાયે

પડે ભક્તનકું બીડ તહાં કેસવ ચલી આવે

અગમ ગુણુ ગીતા કહે અગમ અગોચર ભગવાન

ચરનદાસધી વિનતી સો શ્રીદ તીહારા જાન

॥ ભક્ત ॥ ૧૭ ॥

ધૃતિ ભક્ત શ્રીદાવળી સંપૂર્ણ

જીવણુદાસજીનો ઉમાવ

લોગી જીવે જીવણુદાસજી ભજનાનંદ ભરપુર

આડો પહોર આનંદમાં નેનુમા વરમે ગુર

॥ ૮૬ ॥

ધારણા સદગુરના ધામની ગરવા ગુણુ ભંડાર

સ્વાસો સ્વામે સમરતાં મુખથી નામ મોરાર

॥ ૧ ॥

શીવ સ તોપી નિર્મલા રમતા આરા નિરાશ	
પોન્ના પદ નિરવાણુમા જગથી શીરે ઉદાસ	॥ ૨ ॥
હલીરે બનવી બદ્ધી પાગી પુરણુ ટેક	
માયા સદગુરુ દેવની અખ ડ જીપામના એક	॥ ૩ ॥
ગુરુ લાઈ ગ બીર અની ગુરુ લકતા ગુણવ ત	
પ્રેમ પ્રીતની વાતમા સમજે વીરવા સત	॥ ૪ ॥
અ તર ફટી અનુભવી ધં દ્રશ્યત અતિત	
અહોનિશ સદગુરુ શબ્દમા પુરણુ છે પ્રતીત	॥ ૫ ॥
ઓમી તાના ઉડીયા પોન્ના પુરવ ધામ	
સદગુરુ સાથે લઈ કરી નિશ્ચય રાખુ નામ	॥ ૬ ॥
કાળ નદીના પુગમા મુ જને મુકયો વીર	
કમગ ભાધી કારમી ધારણુ ધરી નહી ધીર	॥ ૭ ॥
તગત તેડવા આવળે વાનપના વિશ્રામ	
વચન વિચારે આપણા જન્મ સ વાથી સામ	॥ ૮ ॥
કાળણુ કોતુ' માહી થી વાગ્યા મેહના બાણુ	
નેણુ રરશે નીર બદુ એ સમજે એધાણુ	॥ ૯ ॥
વહેલા વારે આવળે પ્રીતમ જાણી પ્રાત	
કર ઝાપીને કાઢળે રાખો આપણી રીત	॥ ૧૦ ॥
કેને ઢહીને દાખવુ વાવપણાની વાત	
મેહની થાય વેદના રાત દીવસ પ્રલાત	॥ ૧૧ ॥
સ ગ તણુ ગુણુ સાબરે મગવા ઢલે મન	
આરત ઊરમા અતી વણી જીવન માર ધન	॥ ૧૨ ॥
મણી સરપને સ ગ જેમ હાવર લકડી હાથ	
એવુ મુજને માનજો સજન તરિ સાથ	॥ ૧૩ ॥
સતવાદી શુરા ખરા સમજુ સાચા મેણુ	
સગુરુ શબ્દ વિચારમા પુરાણો પ્રીણુ	॥ ૧૪ ॥
લાઈ તમને ભેટવા નિરખી કાર નેણુ	
રાત દીવસ નહી વીસરે વાવપ તારા વેણુ	॥ ૧૫ ॥
દીવસ નીતાવુ ડાવતા રોતા કાઢુ રાત	
નેહુ નિલાવ્યો નિર્મળો જીવન જનમ સ ગાય	॥ ૧૬ ॥

ભાવી સહિને જીલવે ભાવી મીઠે નહીં લાઇ
આખર વખતે આપણી તોડી સરવે સગાઈ ॥ ૧૭ ॥
મોરાર આરી મન વસો ઢાંઢો દુખને દુર
ચરણદાસ ચીત ચરણમા રાખો આપ હજી ॥ ૧૮ ॥

રે સતગુરુ તુમહો તારણ હાર, અપનો ખીરદ સલાજરે ॥ ૧૬ ॥
જલ થય નલ ઓર જાય નીચ કુન ધરન ધરોં મે અવતાર
ભવ સાગરમે ધુમત નીં તર પાયો નહિ મે પારરે ॥ અપનો ॥ ૧ ॥
અપતો આયો શરણુ તેહારી, લીજો શામ સુધાર
સેવા સુમરણુ ઢહુ ન કીનો, જાણુ ન જાન વિચાર રે ॥ અપનો ॥ ૨ ॥
તુમહો રવામી અધમ ઓધારણુ ઢહત વેદ પુઢાર
ચરણદાસકું ચરણે રાખો, શ્રી ગુરુ દેવ મોગરરે ॥ અપનો ॥ ૩ ॥

અપતો મજે એમે સ ત સુજણુ સુજણુ ॥ અપતો ॥ ૧૬ ॥
શીલ સ તોપ ક્ષમા સુખ સાગર, ઓર આતમકો જાન
સુખ દુખ રહિત સદા સમ દૃષ્ટિ, નહિ તનકો અઘીમાન માન ॥ અપતો ॥ ૧ ॥
ઠ દાતીત દૈત નહિ જાકુ અહોનીશ અતર ધ્યાન
સાક્ષી હોઈ સમ જગ, વિગેરત, જેમે શક્ષી અરલાન જાન ॥ અપતો ॥ ૨ ॥
નિગુંણુ સીરગુણુ જાન અજાન સ ગ્રહ લાગ સમાન
મુક્તિ બ ધન માન અપમાના જાકુ લાજ ન હાન હાન ॥ અપતો ॥ ૩ ॥
મનુ વાક્યકો અર્થ ચતારય પાયો પ્રમલ પ્રમાન
જીવ ઈશકો સાર જીતજે, સો વીનો પહિયાન ચાન ॥ અપતો ॥ ૪ ॥
પરમ હ સ પરિ પૂરણુ અનુભવ, નિશ્ચય સ્થિત નિર્વાણુ
જાકો સ ગ કરત એક છીનમે, હોતહે ટાટ કલ્યાણુ કલ્યાણુ ॥ અપતો ॥ ૫ ॥
મોરાર સદગુરુ મનકા મેરમ સેહજ ખતાઈ સાન
ચરણદાસ મન શાત લગો અન, દીનો અનબે દાન દાન ॥ અપતો ॥ ૬ ॥

અખતો મનવા મેરા કરો સાધકો સ ગ સ ગ ॥ અખતો ॥ ૮૮ ॥
 પવન કુમાર ચલે અતી આતુર, લગી અગ્ની જળ અ ગ
 પરચત પુરન રાત ભરો ઉર શીતળ સીધુ તર ગ ગ ગ ॥ અખતો ॥ ૧ ॥
 ત્રીવીધ તાપ યુઝાવન કારણુ જ્ઞાન ગુરકો ગ ગ
 ઓર ઉપાધ છોડદે ઉરતે તાકો ધરો ભમ ગ ભમ ગ ॥ અખતો ॥ ૨ ॥
 પારસ પરસત લોહ ધાતકુ ક ચન કરત ઉત ગ
 ચ દન ખાસ લગત ઓર ખનકુ, હોત સુરલી સગવ ગ અ ગ ॥ અખતો ॥ ૩ ॥
 જોસે ભમરી ઉલટ પનટકે, ઢરત કીટતે શ્ર ગ
 તેસે સાધુ ઢરત જીવતે પુરણુ ધલ અમ ગ અમ ગ ॥ અખતો ॥ ૪ ॥
 અહ કાર વિખ પુરન કરકે ચહ મન ખડો પન ગ
 મહતમ ત્ર મહાવાયકે તાસુ, હોત અભાવ અન ગ અન ગ ॥ અખતો ॥ ૫ ॥
 મોરાર સદગુર સખ ધટ વ્યાપક, બીતર ખાર અસ ગ
 ચરણુદાસતા સ ગત રતે, દીન દીન ખાત ર ગ ર ગ ॥ અખતો ॥ ૬ ॥

અખતો મનવા મેરા અપની આદ વિચાર વિચાર ॥ અખતો ॥ ૮૯ ॥
 ચાર ખાણુ ચોખાંશિ માહી લટખત વાર વાર
 સ્થાવર જ ગમ જીવ ચરાચર તે લીનો અવતાર તાર ॥ અખતો ॥ ૧ ॥
 ખડે ખડે જોગી સીધ્ધ સાધ, સાધન કરત અપાર
 તેરી આગે જોર ન ચાને ખાવત નાહી પાર પાર ॥ અખતો ॥ ૨ ॥
 સમ કોઈ અપનો રાહુ ખખાને અ ધ કરત અહ કાર
 અગ્નિ વિના જડ દેત આકુતી મો નિચ્ચે નિરધાર ધાર ॥ અખતો ॥ ૩ ॥
 જળ લગ અપની આં ન જાણે તખલમ શીરે ગમાર
 ઓર ઉપાય અનેઠ કહે તખ, નહિ છુટે સ સાર સાર ॥ અખતો ॥ ૪ ॥
 અદાદસ નવ ચતુર ચોદ ખજ, તેરોહી ઢરત ઉચાર
 તાડ અવિદ્યા પિ જર પતમે અપનો આપ સ ભાર ભાર ॥ અખતો ॥ ૫ ॥
 ખાહોર બી તર ચોં લોડમે, તેરો સમ વિસ્તાર
 જતુ માગીઝ કોટ ખનાયા, માગી અ તર ખતાર ખેટાર ॥ અખતો ॥ ૬ ॥
 મોરાર સદગુર મન ॥ મેરમ, ભવજન તારણુદાર
 ચરણુદાસકુ ચરણે લીજે, જીવન જગદાધાર ધાર ॥ અખતો ॥ ૭ ॥

અખતો મનવા મેરાળસો સુરસરીકે તીર તીર ॥ અખતો ॥ ૮૬ ॥
 સાધુ સુરમરી જામાંદી ઉત્તમ અનુભવ નીર
 તામે નિશદીન નાવો મનવા, શીતળ હોત સરીર સરીર ॥ અખતો ॥ ૧ ॥
 જ્ઞાન વિચાર સ તોપાદી ત્રીવીધ, શીતળ વહત અગીર
 અવિદ્યા અગન યુગાવત અંતર, પાવત મુખડી સીર સીર ॥ અખતો ॥ ૨ ॥
 હંસ મુમુક્ષુ સદા ગહનહે, તા દેખત બાડે મંબીર
 બીન્ન અનાતમ કુઠકે પાણી, પીવત આતમ ખીગ ખીગ ॥ અખતો ॥ ૩ ॥
 એહી ગ ગાકુ કોઈકે પરસન ધર્મ ધુગ ધર ધીર
 પામર પ્રાણી નીકટ ન આવત, અધમ ભાગ અધીર અધીર ॥ અખતો ॥ ૪ ॥
 મેરાંર સદગુર મમરથ મેરા, જ્યુ પ્રગટે રહુવીર
 ચરણદાસ જન આનો જાણી, મેટી મનડી પીર પીર ॥ અખતો ॥ ૫ ॥

—:—:—

અખતો મનવા મેરા વૃથા જાત સજ સ્વાસ સ્વાસ ॥ અખતો ॥ ૮૬ ॥
 ચિતવત નાહિ હરી ચગણુકુ પરત કાવડી પાસ
 સુપન સમાન સમે જગ જાની, હોવત નાહી નીરાસ નીરાસ ॥ અખતો ॥ ૧ ॥
 ઘડી પોર પુની દીવસ સતંતર, ગએ મનત સજમાસ
 આધુપ હે અંજલીકો પાણી, છીન છીન પાવત નાશ નાશ ॥ અખતો ॥ ૨ ॥
 ઉત્તમ કામ કરનકો અમલગ પાયો નહિ અવકાશ
 અધમ કામમા અવધ ગદ્ય અમ, આયો નહિ ઉર ત્રાસ ત્રાસ ॥ અખતો ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાન દટી કરી લખો હરીકુ, જ્યુ છુટે લવ પાસ
 અંતર મુખ હોઈ આપ વિચારો, તમે જગતડી આશ આશ ॥ અખતો ॥ ૪ ॥
 બ્રહ્મ સમાન સમે ઘટ પુરન જ્યુ બ્યાપક આકાશ
 પુરણુ વસ્તુ પદસત નાહી, પાસર ભરત ખ્યાસ ખ્યાસ ॥ અખતો ॥ ૫ ॥
 કસ્તુરી હે નાભ કમલમે, મૃગ હુલત હે ધાસ
 અપને અંતર જાનત નાહી, જન જન શીર હિદાસ હિદાસ ॥ અખતો ॥ ૬ ॥
 સાધુ સંગ સદા સતશસ્ત્ર તાકો કર અભ્યાસ
 શ્રવણ મનન ઓર નિદીધ્યાસન, હોત હે જ્ઞાન પ્રકાશ પ્રકાશ ॥ અખતો ॥ ૭ ॥
 મેરાંર સદગુર મનકા સાક્ષી પુરણુ પદ અવિનાશ
 ચરણદાસ તા ચરણ કમલમે, નિશ્ચલ કરે નિવાસ નિવાસ ॥ અખતો ॥ ૮ ॥

—:—:—

અમતો મનવા મેરા નિર્મલ નામ સ હાર ચ હાર ॥ અમતો ॥ ૮૬ ॥
 તેરે શીરપર ઝાન ફગત હે લેગો સાજ સવાર
 તાતે ભજને નામ નિર તર પરેન જમણી માર માર ॥ અમતો ॥ ૧ ॥
 ગજ ગુનીઝા ઓર ગીધ અજમીન, પાપી અધમ અપાર
 નામ નાવપર નિશ્ચય મેડે, મેજ ભયે ભરપાર
 બાહેર આઈ અકન ગુમાઈ સોગો પાવ પસાગ પસાર ॥ અમતો ॥ ૨ ॥
 નારદ શારદ શુક સનમદીઝ, ઇન્દુમાન શીરદાર
 ક્રુવ અખરીશ પ્રહનાદ વિભીરણુ સગકો નામ આધાર આધાર ॥ અમતો ૩ ॥
 હિંદુ દુર-દોઈ હે હરકે વામે ફેર નદાર
 ઉત્તમ મન્ય નહિ હે તાકે કોણુ પુરપ કોણુ નાર નાર ॥ અમતો ॥ ૫ ॥
 દરિ ચરતમે ચિન હે જાકે સો ઉત્તમ અવતાર
 ભક્તિ ભાવ ઉર લેશ ન જાકે ઓહી જાત ચમાર ચમાર ॥ અમતો ॥ ૬ ॥
 રામ ભણસો રાખી રહે ભજન કરો એક તાર
 પાગો મનુષા દેહ અનુપમ નાવે વાર વાર વાર ॥ અમતો ॥ ૭ ॥
 મોરાર સદગુર મનમ મેરામ પુરણુ ભજન ભડાર
 ચરણદાસ તા ચરણુ કમન પર, મેર બેર બનીહાગ બનીહાર ॥ અમતો ॥ ૮ ॥

અમતો મનવા મેરા ચ અનતા ને ત્યાગ ત્યાગ ॥ અમતો ॥ ૮૬ ॥
 પાગો ઉત્તમ દેહ અમુલ્ય પ્રગટે પુરન ભાગ
 બેર બેર સમ સત પુકારે, મોદ નિકાસે જગ જગ ॥ અમતો ॥ ૧ ॥
 નિશદીન તેરે ઉરમે મુરખ જરત તૃણુ આગ
 બ્રહ્મ સી ધ્રુમે પેકત નાકી તાતે બડે અભાગ અભાગ ॥ અમતો ॥ ૨ ॥
 સમી તીરથમે ઉત્તમ જોસે, તિથ રાજ પ્રયાગ
 તેસે સાધુ સગત જગમે તાસુ જર અનુરાગ અનુરાગ ॥ અમતો ॥ ૩ ॥
 શાત સ્વભાવ સદા ધટ લિતર દંડ નિશ્ચય વેરાગ
 સદગુર સેવા સદા સ્વન ત્ર, સાચો સોહી મુહાગ મુહાગ ॥ અમતો ॥ ૪ ॥
 મોરાર સદગુર સમરથ આચા તાકે ચરણુ લાગ
 ચરણદાસ ઓર ત્યાગ ઝનપના સદા અનન્ય વર માગ માગ ॥ અમતો ॥ ૫ ॥

અખતો મનવા મેરા કર સદગુરુ સું હેત હેત ॥ અખતો ॥ ૧૬ ॥
 બાપ જોખન સખ ગીગો વીવાઈ દેશ ભગે સખ શ્વેત
 શ્રુતી રમૃતિ સદા પુકારે, ચતુર હોય કે ચેત ચેત ॥ અખતો ॥ ૧ ॥
 જુકી સખે જગતકી ગાજી જયુ બાજીગર ખેત
 નાના વિધકી વસ્તુ દીખાવત, અ તે રેતકી રેત રેત ॥ અખતો ॥ ૨ ॥
 બ્રહ્મ વેતાકી સ ગત કાજે મન વાછીત ફલદેત
 અનુભવ અમૃત પાવે પુરજી ત્રિવિધ તાપ હર લેત લેત ॥ અખતો ॥ ૩ ॥
 જખ લગ અપનો અનુભવ નાહી તખવગ શીગત અચેત
 બીનુ પ્રકાશ તીમીગ નહિ નામે, યહુ ધ્રુવરકી નેત નેત ॥ અખતો ॥ ૪ ॥
 મોરાર સદગુરુ અમરથ સાચા, સાક્ષી શુદ્ધ સચેત
 ચરણદાસ તા ચરણે દીજે, તન મન પ્રાણ સમેત સમેત ॥ અખતો ॥ ૫ ॥

—:—:—

બીલીહારીરે જા જી બીલીહારી, સદગુરુજના નામ પર જા જી બીલીહારી ॥ ૧ ॥
 નામ નિર તર લેતા જેતુ ભાગ્યે જનમ નો ભે ભારી ॥ સદગુરુજના ॥ ૧ ॥
 દાવ કરમની ચોટ ન લાગે ચરણ કમવમે ચીત ધારી ॥ ૨ ॥
 પુરવ જનમના બહુ પુણ્ય પ્રગટયા, મુક્ત હારની જોખી બારી ॥ ૩ ॥
 ભવ સાગરને મધ્યે આપી, જુકતા ઝાખી જેણે બાપ મારી ॥ ૪ ॥
 મોરાર સરીખા સદગુરુ સેવો, ચરણદાસ લીધે સેજ તારી ॥ ૫ ॥

—:—:—

મન મોહુ' રે માફ મન મોહુ' સદગુરુજના શબ્દ સુણીને
 મન મોહુ' ॥ ૧૬ ॥
 દર્શન કરતા દુકીત ભાગે રે આવાગમનનું દુખ જોયું રે ॥ સદગુરુજના ॥ ૧ ॥
 સીત પ્રસાદી સત ચરણ રજ, ચરણમૃતસુ મવ ધોયું રે ॥ ૨ ॥
 જોધ આજસમાં બહુ દીન વીત્યા, જામીને હવે ઘટમાં જોયું રે ॥ ૩ ॥
 ધન ધન સ્વમિ ચરણ તુમારી, મહા વાપક ઉર બીજ જોયું રે ॥ ૪ ॥
 મોરાર ગુરના ચરણ કમવમાં, ચરણદાસનું ચિત પ્રોથું રે ॥ ૫ ॥

—:—:—

ફેર માળા મન ફેર માળા, મુઠ મતિ મન ફેર માળા ॥ ૧ ॥
 નેણુને નાસીકા ગણુવાને વાગ્યા, કેય ગહા કોઈ નહિ જાગારે ॥ મુઠ ॥ ૧ ॥
 ખેવ ખુશીમા સહુ દીન ખોયા, આગળ છે દુખના દહાડારે ॥ મુઠ ॥ ૨ ॥
 નાત દીવસ સીર શત્રુ તાકે છે, ધર્મ રાયના ફેર પાગારે ॥ મુઠ ॥ ૩ ॥
 સ્વામો સ્વાસે સુમીરાણુ કરતા, અ તગ્ના બિલડે તાગારે ॥ મુઠ ॥ ૪ ॥
 મોરાર સરખા સદગુર મળીયા, ચરણુદાસ હવે મેવ ચાળારે ॥ મુઠ ॥ ૫ ॥

—:—:—

નહી મેલુ હવે નહિ મેલુ, સદગુરજના ચરણુ કમળ હવે નહી મેલુ ॥ ૧ ॥
 લક્ષ ચોખાંસી ફેરા ફેરી આવ્યો, આ અવસર
 મુને મનીયો છે છેવેરે ॥ સદગુરજના ॥ ૧ ॥
 ભુત પ્રેત દેવી દેવતા પુજતા, પુરણુ દુખાલુ પામ્યો પેવેરે , ॥ ૨ ॥
 મેર સરીખા મારા દુખડા મેટયા, સુખ સાગરમા સેજે ખેલુરે, ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાન ખડગ લઈ બંધન ઝાખારે, કરમ ભરમનુ ઝાટ્યુ મેલુરે, ॥ ૪ ॥
 મોરાર સદગુર મેરામ મનીયા, ચરણુદાસ હવે તરવુ સહેલુરે , ॥ ૫ ॥

—:—:—

શુ દાખુરે મુખ શુ દાખુ, સદગુરજના મુખડા વહી મુખ શુ દાખુ ॥ ૧ ॥
 જે મુખની કોઈ ઉપમા નાવે
 રાત દીવસ એવો રસ ચાખુરે ॥ સદગુરજના ॥ ૧ ॥
 બોચર ટાળીને ખેચર કરતા, જ્ઞાન વેરાગ દર્શ મે આખુરે , ॥ ૨ ॥
 પ્રાણુપતી મારા પડળ ઉતાયા, અ જન આજી
 ઠરી શુદ્ધ આખ્યુ રે , ॥ ૩ ॥
 આતમ અનુભવ અચન દહાવ્યો શ્રુતી સ્મૃતી જલ્દ લાસીરે , ॥ ૪ ॥
 મોરાર સદગુર મેરામ મળીયા, ચરણુદાસ સોઈ ચિત રાખુરે , ॥ ૫ ॥

—:—:—

લે લાગીરે જોને લે લાગી, સદગુરજના ચરણ

દમવમાં જોને લે લાગી ॥ ૮૬ ॥

શુર સતીના પગ નહિ પાછા, કાયા

માયા જેણે મનથી ત્યાગી ॥ સદગુરજના ॥ ૧ ॥

મીન ઉદક ની સંગત મેલી, એક ઘડી નહી રહે આધીરે , ॥ ૨ ॥

ચંદ ચક્રાર જેમ દટી ન ચૂકે અમર અહારનો અનુરાગીરે , ॥ ૩ ॥

ભૂપ ભરથરી ગોપીચ દા, રાગ તજીને જેણે બીક્ષા માગીરે , ॥ ૪ ॥

દેહના વીંધાબુધા ધાયત્ર ધુમે, મોહ નિદ્રામાં જેણે જોયું જાગીરે, ॥ ૫ ॥

મેરાર સદગુર મેરામ મળીયા ચરણદાસ મન શ્રાવ લાંગી , ॥ ૬ ॥

રસ પીધેરે જેણે મહારસ પીધો, મરજવા

થઇને જેણે મહારસ પીધો ॥ ૮૬ ॥

શબ્દ સારડી મુરતે ખેચી મન મોતીકાને જેણે વીંધ્યુરે ॥ મરજવા ॥ ૧ ॥

અગર પીયાલા પી મન વાગા, તન મન ધન જેણે શુરને દીધુરે , ॥ ૨ ॥

જપ તપ સંગમ તીર્થ વૃતાદીક, સંત સેવ્યા તેણે સર્વે કીધુરે , ॥ ૩ ॥

જ્ઞાના મૃત રસ પીજે માનવી, રામ મળ્યાનો એ મારગ સીધેરે , ॥ ૪ ॥

મેરાર સદગુર મેરામ મળીઆ, ચરણદાસને ચરણે લીધેરે , ॥ ૫ ॥

કેમ તરસેરે તમે કેમ તરસો, આ લવસાગરને તમે કેમ તરસો ॥ ૮૬ ॥

લોભ કુટુંબનો ભાર ઉપાડી, બુધ્ધી હીણુ માંહી બુડી મરસેરે

॥ આ લવસાગરને ॥ ૧ ॥

મારું મારું કરી મનમાં કુલ્યાં, નકર ખાણુ જઈ નિશ્ચયે ભરસેરે

॥ આ લવસાગરને ॥ ૨ ॥

પરમારથની ખખર ન જાણી, જીવ ચરાચર જોની ધરસેરે

॥ આ લવસાગરને ॥ ૩ ॥

રામ ભજન વિના મુક્તિ ન પામે, લક્ષ ચોર્થાંશી ફેરા કરસેરે

॥ આ લવસાગરને ॥ ૪ ॥

મેરાર સરખા સદગુર સેવો, ચરણદાસ હરિ ચરણે ઠરસેરે

॥ આ લવસાગરને ॥ ૫ ॥

નામનીરે નિરશુભ નામનીરે, રાખો ટેક નીજ નામની ॥ ૨૬ ॥
 માત પીતા સુત સગાંસનેહી, અજગી યાશે અંતે કામનીરે ॥ રાખો ॥ ૧ ॥
 સગા કુટુંબ સન રવારયના બેઠી, લાલચ મેલો ધન ધામનીરે ॥ રાખો ॥ ૨ ॥
 બાજીગરની બાજી સરવે આખર કોઇ નહિ કામનીરે ॥ રાખો ॥ ૩ ॥
 સ્થાવર જંગમ જગ હિપજાવે, બેબે રમત એ રામનીરે ॥ રાખો ॥ ૪ ॥
 ચરણુદાસ સદ્ગુરને મેલો, આયુષ જાય જેમ દામનીરે ॥ રાખો ॥ ૫ ॥

—:—:—

પુલમાંરે તું પુલમાંરે, ફોગટ મન તું પુલમાંરે ॥ ૨૬ ॥
 બહુ દુખ પામી બાહેર આબોરે, નકે ખાણુ હવે જુલમાંરે ॥ ફોગટ ॥ ૧ ॥
 મનખા જનમ ધરી શું નર ખાટો, મુંડી ખોઈ તે મુલમાંરે ॥ ફોગટ ॥ ૨ ॥
 રતન પદારથ હારી બેઠો, કહાપણુ મનું તારું મુલમાંરે ॥ ફોગટ ॥ ૩ ॥
 હુલ્લ દાવ તે ફરી નહી આવેરે, રામડીના ખીણું બોલમાંરે ॥ ફોગટ ॥ ૪ ॥
 મોરાર સદ્ગુર મેરામ મળીયા, ચરણુદાસ હવે મુલમાંરે ॥ ફોગટ ॥ ૫ ॥

—:—:—

નરદાવેરે રહેતું નરદાવે, મમતા મેલીને રહેતું નરદાવે ॥ ૨૬ ॥
 દાવો કરતા હુખી જાણો, શુની સ્મૃતી સંત માવેરે ॥ મમતા ॥ ૧ ॥
 મારું તારું મેલો મનથી, ભક્ત વત્સલ ને મન લાવે ॥ મમતા ॥ ૨ ॥
 આજકે કામમાં હિંમત જાણું અમૃત મેલી વીખ શીદ પાવેરે ॥ મમતા ॥ ૩ ॥
 જુગ જીવનને જાણો જગમાં, આ અવસરનો ફેરો ફાવે ॥ મમતા ॥ ૪ ॥
 આશ નિરાશથી જ અજગા બેલો, જીવન મુક્ત જન ને કહાવે ॥ મમતા ॥ ૫ ॥
 મોરાર સરખા સદ્ગુર મળીયા, ચરણુદાસ ખીણું ચિત નાવે ॥ મમતા ॥ ૬ ॥

—:—:—

હવેતું રામજી ભજવે પ્રાણીરે, મેલો કુટુંબની કદાણી ॥ હવે ॥ ૨૬ ॥
 દાસ સીયાણો સીરપર તાકે, જીવડા લેતું જાણી ॥ હવે ॥ ૧ ॥
 ઓચીંતાનો લેશે આવી, પીવા નહીદે પાણી ॥ હવે ॥ ૨ ॥
 ભવસાગરનો અંત ન આવે, કરતા ચારે ખાણી ॥ હવે ॥ ૩ ॥

જોખન તાર જણ રહેશે, હરિ લગ્યા વિના હાની ॥ હવે ॥ ૪ ॥
 માન મુન ધન ઝામ ન આવે, લેને નામ નિશાની ॥ હવે ॥ ૫ ॥
 ચરણદાસ સતસંગ રીને, શુધ્ધ વિચારે સત વાળી ॥ હવે ॥ ૬ ॥

સદગુર અખંડ પુરુષ અનીનાથી, અખંડ બોમ્બે વાસીરે ॥ સદગુર ॥ ૧ ॥
 રીધ રીધ આઢી મુક્ત પદારથ ચરણુ મનની દારી ॥ સદગુર ॥ ૨ ॥
 ઉત્તમ મધ્યમ નિહિતે જાડુ જા મગહુ જા મલી ॥ સદગુર ॥ ૩ ॥
 સલ તે આનંદ રૂપ નિહિતે પુરણ પગ્મ પ્રાપ્તી ॥ સદગુર ॥ ૪ ॥
 જાણુ મુક્ત સ્થલ સ ગાયશે, આપા રહિત ઉદાસી ॥ સદગુર ॥ ૫ ॥
 સ્થાવર જંગમ ધન ધણી, આપવી આપ વીવાસી ॥ સદગુર ॥ ૬ ॥
 મોરાર સદગુર મન મેરમ, ચરણદાસ સુખદામી ॥ સદગુર ॥ ૭ ॥

ધન ધન સાધુરે સુરમાણ, જેને લગ્યા મેલના બાપુર લો
 સામા જુએ સાચમા, પ્રેમે વિધાણા પ્રાણુરે નો ॥ ૮ ॥
 ગાળી લાગી જેને જ્ઞાનનીણ, માર્યા મન નિશાનરે લો ॥ ૯ ॥
 માતા રાતા નામસે, પોતા પદ નિર્વાણુરે લો
 આપ ઉદાસી ઉન્મુની, જેની સુકી ગઈ ચારે બાણુરે લો ॥ ૧૦ ॥
 સનમુખ ઝાલે ગુર શબ્દમાણ, એઠે પોમ્યાના પરમાણુરે લો
 આસન ચેરે કે ચોવટે કે દેવકે મસાણુરે લો ॥ ૧૧ ॥
 હદ છોડી બેહદ ગયાણ, મેની મનની તાણુરે લો
 મરણવા મોણુ કરેણ, સાચા સત સુબણુરે લો ॥ ૧૨ ॥
 મોરાર સદગુર મળીયાણ, જેને વદે શ્રુતી પુરાણુરે લો
 ચરણદાસ ચિતચેતીલે, બીતર યગદયા લાણુરે લો ॥ ૧૩ ॥

આનંદ રામજીના પદો રાગ જંગલો

અખતો મનવા મેરા કરીલે શુદ્ધ વીચાર વીચાર ॥ અખતો ॥ ૮૬ ॥
 પરમાત્મ પદ પુરણ સખહી, નહિ પાર નહિ વાર
 સ્થાવર જંગમ લોક આદે, નામ રૂપ આધાર આધાર ॥ અખતો ॥ ૧ ॥
 વેદ સ્મૃતિ સદા પોકારે વિશ્વરૂપ કિરતાર
 સમ સતોય વિચાર સુધા સંગ, એહી મોક્ષકો હાર હાર ॥ અખતો ॥ ૨ ॥
 વિવેક અરૂં વેરાગ ખટ સપતી, મુમુક્ષુતા ઉરધાર
 તત્પદ ત્વ પદ કરે। વિવેચન, લક્ષ્ય નિહાર નિહાર ॥ અખતો ॥ ૩ ॥
 શ્રવણ મનન અરૂં નિદીધ્યાસન હોવત સાક્ષાતકાર
 તિમીરનાશ બધો તતકાલહી, મુરજકો ઉજયાર ઉજયાર ॥ અખતો ॥ ૪ ॥
 સોહં સદગુરુ જ્ઞાન બતાયા, મહાવાયક અનુસાર
 આનંદરામ સદગુરુકે ચરણે બાંધી મળી લીણે તાર તાર ॥ અખતો ॥ ૫ ॥

રાગ કાનરો

સત ચિદ આનંદ મેરા રેહો, સદગુરુ સતચિત આનંદ મેરા	૪ ૮૬ ૮
આદ અંત મધ્ય આપ બિરાજો, ઘાટ અઘાટ સમે નેગ	૪ ૧ ૬
નામરૂપ સખ કાપીત જાણો, અસ્તિ ભાંતી પારા	૪ ૨ ૮
મન બુદ્ધિ ચિત ઓર અહંકારહી નહિ કેઈ વાલીકા દેઃ	૪ ૩ ૬
પરા પશ્યંતિ મધ્યમા વંખરી, તાસે રહેત હેનેરા	૪ ૪ ૬
અતિ સ્મૃતિ વેદ સમે મિત, નેતિ નેતિ કર દેરા	૪ ૫ ૬
આનંદરામ સદગુરુકે ચરણે, બાંધ જાડે વેદ વેદ	૪ ૬ ૮

રે સદગુરુ ગુમવગ મેરી દોર, અવર ન મુગ્ધ રેઝે	૧ ૪ ૮ ૬ ૮ ૬ ૮
માત પીતા સખહી ગુમહો મેરે, ગુમ જીન રો રૂઝે	૪ ૧ ૬
ગુમ હો પ્રીત પ્રાન ખ્યારે ગુમહો શિરકે રેઝે	૪ ૨ ૬
તીરથ વ્રત ઓર સંજમ, ગુમહો મુનિકે રેઝે	૪ ૩ ૬
કામ ક્રોધ લોભ અરૂં મમતા, તામિ રૂઝે રેઝે	૪ ૪ ૬
આનંદરામ સદગુરુકે બધમું, કેઃ રેઝે રેઝે રેઝે	૪ ૫ ૬

પુરણુ જ્યાં પાર પરમાનમ, હે સદગુર મેરા જાની	॥ ૧૬ ॥
મેગ સમાધીમે રહે ઝોનીસ, બેદ જમના સમે બાગી	
સગની વીગનીમુ મત બેદ વિન શબ્દાતીત તિરવાણી	॥ ૧ ॥
તીન અવસ્થાકા સાક્ષી શુદ્ધ તુર્પાતીત કહાની	
જ્યાં વિદેહ જ્યાં સ્વરૂપને, વેદ વાયક તે ઠેરાની	॥ ૨ ॥
જાનીકું દેહ જે દેખત મુદમનિ ને આત્માની	
વિદેહ રહે સદાય વસ્તુમન જાનન હે કોઈ જાની	॥ ૩ ॥
અખડ એક રસ અવયવ નારી, જ્યોત દેશતે પદ્મિયાની	
આનંદ રામ અમ આનંદ કારી, મોઈ ગુર અનુભવદાની	॥ ૪ ॥

—:—:—

મોરાર સાહેબના શિષ્ય ખત્રી છવા ભગત
ટંકારાનાળાની વાણી

ઉમાવો-રાગવાણી સિંધુની છાયા

—:—:—

મહાવરતીના મોટા મુનીવરા, પુરવ અલંગી મોરાર	
જેણે દીક્ષ દીપક પ્રગટ કર્યા, પાયા આત્મા દીદાર	॥ ૧૬ ॥
બાણુ વંસમાં ભજનાનંદી મણી રૂપે મોરાર	
નવે ખડે વાસના ફેરી રહી જગત ત્રીક્ષોત મોરાર	॥ ૧ ॥
અર્ધ નામની ઉપાસના ધ્યાન અખંડા ધાર	
રવેં સરપથી સુરતી મત્રી, નીરખ્યા દીન દયાળ	॥ ૨ ॥
અનહદ વાળારે ઉધડ્યાં રામે રામે રરંકાર	
સુરતી શબ્દમાં મીઠ રહી, પીંથી જ્યાં અમૃત ધાર	॥ ૩ ॥
રવિ ગુરમું રસ રૂપ થઇ લીધા વસ્તુના વિચાર	
કોટી સુરત કોટી ચંદ્રમાં ઝલકીયા ગગન મોઝાર	॥ ૪ ॥
આડો પહોર એને અનુભવે, રીયા ઉમર લગે એ આધાર	
ભજતાં પુરણુ જ્યાં આપે થયા, વરસા સચરાચાર	॥ ૫ ॥
અધમ જીવડે આધારીવાં, કરી મેવકારી સાર	
એવા અદ્વત ધર્મ ચલાવીયા, પાણો ગુર અંધીકાર	॥ ૬ ॥

ભજનાનંદી ભરપુર રહે, ગહેવે દેહુથી ન્યાર
 વપુ રાખ્યુ એક વર્ષ લગી, સૌ કોઇ જાણે નરને નાર ॥ ૭ ॥
 વરતી પુગી મોરા પાસમે, જોઈ સમાધકો ઉચાર
 સર્વે સ તોને સદગુર સાહેબ કરી, સમાણા સાહેબ મોરાર ॥ ૮ ॥
 સેવક જીવેરિ વિનવે, રાખજો ગુર ચર્ણ આધાર
 દુલ્ભ દાસની એ વિનતી, વસમાએ વેશી કરજો વાર ॥ ૯ ॥

—:—:—

આવા મોરારે મહાપત સાધીયાં પોલાં પરાને પાર
 રવિ ગુર રૂપ સ્વરૂપમા નિરખ્યા નિરારે ધાર ॥ ૧૦ ॥
 ત્રિવેળી નીસાન માડીયા મુરતી સુનરે મોઝાર
 અમર મેર પ્રગટ કર્યા ખેલ્યા ખાંડાની ધાર ॥ ૧૧ ॥
 બાપુ ઉભગર ભેરીયા રવિગુર રંગ અપાર
 મોરાર મેઝ પુરણુ લઈ સ્વર્ગા ની દયાળ ॥ ૧૨ ॥
 જન મન જોતુ જન હજો દેખ્યા તેજ અપાર
 બાહરે બીતર ભરપુર રહે મગન ભણે મન ધાર ॥ ૧૩ ॥
 અનહદ વાજે અમર ઝરે સાધી સુધુમના સાર
 અધર દરીયા સુભર ભરીયા, નેણુ કમનસુ નિહાર ॥ ૧૪ ॥
 મુરતી સેજેરે શુન્યમાં મુરતીરે નીરધાર
 વણુ વાટે જોતુ જલ હજો જાનસ દરે દીદાર ॥ ૧૫ ॥
 આડો પહેર એજ અનુભવમાં વરતી ભર્ષ બ્રહ્માકાર
 ખીજ બાળ્યુ વાસના તણુ વર્ણ સચરાચાર ॥ ૧૬ ॥
 અખંડ આનંદ વરતાઈ રસો પુરવ અનંગી ઉદાર
 જે કોઇ આ ॥ ચરણુ ગ્રહે, કરે જોની જનમથી પાર ॥ ૧૭ ॥
 પુરવ પોતાને દેશ વજ્યા તત્પર ચયા તૈયાર
 સમાધ ગયાવી સતગુર સન્મુખે, ખીરાજ્યા સાહેબ મોરાર ॥ ૧૮ ॥
 બાર પંથ ખટ દસાંનનો મહીમા વધારો અપાર
 સેવક જીવેરિ વિનવે, રાખો ગુર ચરણુને આધાર ॥ ૧૯ ॥

—:—:—

આરતી

આરતી કરે મારા સદગુર મોરાર, વરતી જ્ઞાનાકાર
 તરણુ તારણુહાર, અધમના ઓધાર, મોગર ગુરની આરતી ॥ ૮૬ ॥
 ભાણુ ખેમ રવિરામ ગુરરે, ત્રીકમ ગંગ મોરાર
 અવંગી સાહેબ આપદે, મેતો જ્ઞાનકવ અવતાર ॥ મોરાર ॥ ૧ ॥
 તમપદ ભયું ત્રીપોદમારે તેનાને ટાંગણુહાર
 તતપદમા તતપગ રઘારે, એવા અસીપદ ઓળખાવણુહાર ॥ મોરાર ॥ ૨ ॥
 અનેક જીવ ઓધારવારે દેહુ ધર્યો દયાળ
 જે કોઈ સાચે ચરણુ ગ્રહે, તેને નિરબે ક્યારે નીહાળ ॥ મોરાર ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાનચર્મ મત પાળીઆને વગતાજો ને જોડાગ
 નિહુ ગ ધર્મ ચલાનીઆરે કાષ્ટ પાડ્યો છે ગુર અધીકાર ॥ મોરાર ॥ ૪ ॥
 સહેજ ધગમા સદાય રહેવે નિ ખ્યા નિગધાર
 નિરં પદમા નિવાસ છે, એની મુરતીર મહાલીલાળ ॥ મોરાર ॥ ૫ ॥
 મુખમાંહીતો મુખન વરસે, દયાનીધીરે ભકાર
 અકલે જ્ઞાન જોઈ સોકમા રે, એમ મોકારે પુરાણુ અદાર ॥ મોરાર ॥ ૬ ॥
 શ્રુતી સ્મૃતી શાખ ગુરે, ઉપનીશદમાં અધીકાર
 જોગ જોગેશ્વર જાણુ નહીરે, મોટા મુનીવર ન પામે પાર ॥ મોરાર ॥ ૭ ॥
 મુરન જોના ચરણુ સેવે શિવ જ્ઞાના કરે સતકાર
 શેષ સરાહે ગુરના નામનેરે એનો વિષ્ણુ શું જાણુ વિચાર ॥ મોરાર ॥ ૮ ॥
 સદગુરની સોભા શી વણુંવું, એનો ક્ષર અક્ષરથી પાર
 ત્રીશુણુ દુર્ધાતીત હોરે, નહિ વાણી તણે વિસ્તાર ॥ મોરાર ॥ ૯ ॥
 મે પામર કોણ લેખમારે સમરથ સંભારે અધીકાર
 જીવો વિનવે મોરાર ગુર દેવનેરે રહું છું
 ચરણુ રજને આધાર ॥ મોરાર ॥ ૧૦ ॥

—————:—————

અથ શ્રી ભાણુ સાહેબની વાળી પ્રાર્થના

—————:—————

રાગ મારવાડી

સદગુર માહેજ સર્થ કર્યાં જેને પ્રેમ જ્યોતી પ્રકાશી
 અખ ઠ જાપ આજો આતમરો, કટી કાલકી દાંસી ॥ સદગુર ॥ ૮૬ ॥

ગગન ગરજપા થવળે સુણીયા, મેઘજ ખારે માગી
 ચમક દામની ચમકન લાગી દેખ્યા એક ઉદાસી ॥ સદગુર ॥ ૧ ॥
 ગેળતણા ઘડીયાળાં વાગે દ્રેત ગીયા દળ નાશી
 ઝીણુપણમાં ઝાવર વાગી, ઉદય લયા અનીનાશી ॥ સદગુર ॥ ૨ ॥
 મહી વલેયાં માખન પાયા, અય તણી ગમ આસી
 ચારસળી મીલ લયા વલેણા, અમર લોકકા વાસી ॥ સદગુર ॥ ૩ ॥
 સમ કીપને સાવર નાહી નહી ધરણુ આકાશી
 એક નિરંતર આતમ બોલે, મોવિધી વિરલા પાસી ॥ સદગુર ॥ ૪ ॥
 ગેળ નિરંતર ગુર મુખ બોલ્યા, દેખ્યા ગ્યામ મુવાસી
 રવમ ગયાને સાહેબ પાયા, ભાણુ લયા સમાસી ॥ સદગુર ॥ ૫ ॥

—:—:—

સદગુર મળીયા મેઘમા જોળે સતનો શબ્દ મુળાગો
 ચોપાંધીનો રાહ ચુકાવી અખંડ ધામ જોળખાગો ॥ સદગુર ॥ ૧ ॥
 પંચ હતા મો યીયા પગીપુરણુ નવધા નામ મિટાગો
 દશમ દશા આઈ નિય બીતર, એકમે અનેક સટાગો ॥ સદગુર ॥ ૨ ॥
 અનેક હતા મો અખંડ સમાગો, નહી જાગો નહી આગો
 છકકર કરતાં ગઇ જામીની સોહં સાહેબ પાગો ॥ સદગુર ॥ ૩ ॥
 જપ તપ તિરથ જોગ ન ધરતા, સજંગ નેરડો પાગો
 ખટ દર્શનમાં જોજ કરીને, ફરી ફરી ઘેરજ આગો ॥ સદગુર ॥ ૪ ॥
 અનંત કોડમાં આગે ઉભા, સમસ્યાએ સાધ કહાગો
 નહિ લાગો હરિ બીતર બેદા, જેતીમે જેતી મીલાગો ॥ સદગુર ॥ ૫ ॥

—:—:—

સદગુર સાહેબ મોઠ મઘ્યા, જોળે અમર નામ જોળખાગો
 ગુર પ્રતાપ સાધુકી સંગત, ભક્તિ પત્રારથ પાગો ॥ સદગુર ॥ ૧ ॥
 કથતાં ખડતાં ભયો કીનારે, જિન્મુનીકે ધર આગો
 નગર લોક સખ નિક ચલાયા, છત નિશાન ધુરાગો ॥ સદગુર ॥ ૨ ॥
 ચાર મહી ચૈતન ધર આગો પકક પાંચ જુલાયો
 શબ્દ એક ટંકસાળ પડે ત્યાં, નિરભય નામ સુણાયો ॥ સદગુર ॥ ૩ ॥

ઈશ ઉદ્દણ્ડા ધૂમ મચાવે, માહી સમીરે માથે
 નદી નાવ સખ નીક ચલી હે, સાયર નિર સમાવે ॥ સદગુર ॥ ૩ ॥
 અક્ષર એકસે જુગ ઉપાયા, મોહનામ સવાયે
 અક્ષર પુરૂષ અવતાર ઘરે ત્યાં, ભાણુ દેવ બેદ પાયે ॥ સદગુર ॥ ૪ ॥

—:—:—

એક નિર જન નામજ સાથે મન બાધ્યારે મારે
 ગુર પ્રનાપ સાધરી સંગત આગ્યે ભવને આરે ॥ એક નિરંજન ॥ ૧૬ ॥
 કુટે કપટે કાઈ નવરાયે સનને મારગ ચાલે
 ગુરને વચને જ્ઞાન કથીને નીત ગ ગામા નાકી ॥ એક ॥ ૧ ॥
 ઘટ પ્રકાશા ગુરમ લાધી ચોરાશીને છેડે
 જે દેવને દુર દેખતા, નજરે લાજ્યે નેડે ॥ એક ॥ ૨ ॥
 અનંત ક્રોડ અવતીમા આતમ જુગતી કરીને જાણે
 જાંતી જમણા ભવની લાગી, શીવે જીવ સમાણે ॥ એક ॥ ૩ ॥
 જળ ઝાંઝવામા કાઠ ન ખૂલે, જુડો જગત સંસારે
 ભાણુ કહે ભગવનને ભજીએ, જેનો સકલ જીવન પસારે ॥ એક ॥ ૪ ॥

—:—:—

હંસો હાથવાને લાગ્યો, કાયાનો ગઢ લાંગ્યો
 તમે પોરા પ્રમાણે જાગ્યો, હ સો હાથવાને લાગ્યો ॥ ૧૬ ॥
 નિત નિત નિદ્રા નવ કરે નયણે, સુતાને સાહેબ આધે
 સુમરણ કરીલો સાચા ધણીનું, તમે મોજ મુક્તા કૃપ માંગે ॥ હંસો ॥ ૧ ॥
 જગ્યા સોઈ નર સંસારમાં સીધ્યા, જેણે ઉજેઠ મેલ્યો આધે
 મારગ ધાયાતે બહોત સુખ પાયા, તેનો જરા મરણ બે લાંગ્યો ॥ હંસો ॥ ૨ ॥
 જરા પહોંચી ત્યારે જમકારે આગ્યા, દેહડી તણે દલ લાંગ્યો
 કુડીએ આવી કાયાનો ગઢ ઘેર્યો, ત્યારે અંધો અરજવાને લાગ્યો ॥ હંસો ॥ ૩ ॥
 કુડીએ કાયાને કુડીએ માયા, જુઠડો આ જગ જાણે
 સાગો નામ સાહેબકા જાણે, જાણે જુહાણો લાણે ॥ હંસો ॥ ૪ ॥

—:—:—

તમે કુડ કાયાનો કાઢેરે, વીરા આળ્યો અશાઢો ।

વીખીયાના રખ વાઢો

॥ ૮૬ ॥

અવસર વારો તો ઝાંધ નવહારો, તમે કાવર ખેતર મતખેડો વીરા

પાતર જોઈ જોઈ જાતર કીજો

તમે વીખીયા ફળ મત વેડો વીરા ॥ આળ્યો ॥ ૧ ॥

ખોટ મને જોણુ ખેડું કીધી, ખરે જખોરે નાસેરે વીરા

આપાં જમને પાછાં ફરસે, એના કણકવાયે જોશે વીરા ॥ આળ્યો ॥ ૨ ॥

વીગત નવ જાણુને ખીજ લખ વાવે, કાઢી કઢાગે ચાવેરે વીરા

ધાર્ધ ધુતીને કાંઈક નર લાવે એની આગમ ખાંડુમાં જાવેરે વીરા ॥ ૩ ॥

વાળ્યા તણો જોનર વિચાર જાણુ, એતો મુઠ મેસે લખને ટાણેરે વીરા

ભાણુ જાણુનર નિપજ્યા લલા, મોઢા ભરે લઈ માણુરે વીરા ॥ ૪ ॥

—:—:—

અસુરાને મન દયાઆણો, એમ જણુ લુહાણો ભાણુરે

॥ ૮૬ ॥

મીરાખાધને મારવા જોઈ, રાણો રાય રીસાણુરે

કંઠડે જાતાં અમૃત કીધા, તેહી વીખને ખ્યાણો પીવાણુરે ॥ અસુરાને ॥ ૧ ॥

હોણો રાણો હરીને ભજતો, ચ કાવની નજરે ચઢાણુરે

પારાધીના પગે વસીઅય ડસીયો, સીંગ માર્ગો સીયાણુરે ॥ અસુરાને ॥ ૨ ॥

નામા ભગતનું નીગળ કીધું, જોઈ જાપરે જવાણુરે

કખીરના માથે કશણુ કીધી, મરઘલો છોડાણુરે ॥ અસુરાને ॥ ૩ ॥

ઉડા જલમાં જોઈ ગળને ગરાણો, તેહી મુંડ થયો જમરાણુરે

વારે ચઢી પ્રભુ વેલા પધાર્યા, આંધ્યા આળ્યા નો છે ટાણુરે ॥ અસુરાને ॥ ૪ ॥

—:—:—

મનવું રામ લજલે રાણા તરે ગુણુ ગોળીંદના ગવાણુ ॥ મનવું ॥ ૮૬ ॥

ખોટી માયાની ખજર ન પડી, પછી ફળ વીના કુટાણુ

જુડી માયાસે ઝગડો માંડયો, જળ કરી બંધાણુ ॥ મનવું ॥ ૧ ॥

કુડીયાં તરે કામ ન આવે, બેગા ન આવે નાણુ

હરામની માયા હાલી જાણુ, ગહેશે દામ દટાણુ ॥ મનવું ॥ ૨ ॥

કુણુપ વિના નર કુડા દીગે, ભીતગ નહી બેઠાણુ

હરિ વિનાના હળવા હીડે નર ફરે નિમાણુ ॥ મનવું ॥ ૩ ॥

સો મો વરસ ગહે સી ધુમા બીતર નહી જી બનણા
 જળનુ તો ગાંઠ જોર ન ચાલ્યુ, પનજ્યા નહિએ પાણુ ॥ મનતુ ॥ ૪ ॥
 તારા હરિય દ્ર વુ હી વુ હી જખ્યા, રોઠીદામ ર ધાણુ
 દીક્ષીત લઠને દાતાર ચાલ્યા, હરિય દ્ર હાટ વેચાણુ ॥ મનતુ ॥ ૫ ॥
 રાવણુ સરીખા રહ્યા નહીને, ત દ્ર જોવા અનપાણુ
 જરાસ ધતો જતા રહ્યાને ઢોરવ ખુબ કુટાણુ ॥ મનતુ ॥ ૬ ॥
 સ ચી માયા ભેળા કરીને, નીએ ભરીયા નાણુ
 મુવા પછી મણિવર થઈ બેઠા, તાપર રાફ ર ધાણુ ॥ મનતુ ॥ ૭ ॥
 અસ ખ્ય તો અવતાર ધર્માંતે ભવો ભવ ભટકાણુ
 જરા મરણુતો જીવો નહિ પણ લોભ ન ગયો લુપાણુ ॥ મનતુ ॥ ૮ ॥
 પળી ફરી પણ વરતી ન ફરી, જોન નહી બદલાણુ
 છખી ફરી પણ ચાન ફરી નહી, જાતી ગર્વ નહી ભાણુ ॥ મનતુ ॥ ૯ ॥

મનરે વ ત ચડીને મ કરો રમાડા, પછી થામે પાળા ॥ મનરે ॥ ૧૦ ॥
 જનમ દીયો જાલવ મુજને હરિગુણ ગાવા તમારા
 ઉદર થકી અવતાર વીધો, ખુબ ન જાણે બાળા ॥ મનરે ॥ ૧ ॥
 ચોરટા ભેળો વાસ તમારો કામ કામ છો છો કાના
 લેકારકા લઈ લઈ જાશે તનડે દેવાસે તાળા ॥ મનરે ॥ ૨ ॥
 સમદરીયામાં સ ખલા ઝાઝા, રતનાગરમાં હીરા
 ક છકક વરસે કાચ કથીરા, મેરે સદગુરહે પુરાણુ હારા ॥ મનરે ॥ ૩ ॥
 ખાતીલા ખેડુ ચક્ર બેઠા મનમે મધુરી માળા
 ધર્મના ધોરી ધગ ધરે જોતરીયા, તેને મદેજો તમે ટાળા ॥ મનરે ॥ ૪ ॥
 થક મેરી કાલાલામાં વળો, પછે પડતા કરશે પોખરા
 બાણુદેવ કહે સુણો મારા ભાઈલા, સમજો સમજણુ હારા ॥ મનરે ॥ ૫ ॥

આતમ રામ અળગા નહીરે હુતો યુધ્ધી ન જાણુ મહાજ	
દલમાહી બેઠા દેવતારે, દશન દેસે દીન દયાળ	॥ ૮૬ ॥
સતજીગમા સનમુખ હતારે, દશન દેતા દેવ	
આ જીગમા અતર રમેરે, સાચા કરે તમારી સેવ	॥ ૧ ॥
ત્રેતામા હરિ ત્યા હતા ભધર આદરભાવ	
આવ્યો અવ્યાગત ઓગખેરે જાણુ જગનનો પ્રભાવ	॥ ૨ ॥
હાપરમાહી દૈ દશેરે કરજોડી કારતાર	
પુરાને પરસન હુવારે, દોડયા આવે વરણુ અઠાર	॥ ૩ ॥
કળજીગમા કાયમ ધણીરે દુરમા દેખો દાસ	
ભાણુ કહે મન બેળીએ પ્રગટ ઉભા હરજી પાસ	॥ ૪ ॥

સોઈ સાધુ સુરમા જે દીલકાની દુખધા ટાળે	
આનસ રહે ધુન લાગી, સત રાખે સ ભાળે	॥ ૮૬ ॥
પ્રેમ સરોવર પેઠકે આગન ધર યુજે	
ક્ષમા ખલકો પહેરકે, સરવે વિધ સુજે	॥ ૧ ॥
સુરત નાળ સમઘ હે ત્રીવેણીએ તાપે	
અનહદ વાજા વાગીયા ગુરના પ્રતાપે	॥ ૨ ॥
પવન તણા સુખ પરહરે તો સદા સુખ માણો	
તાણો વાણો એકેછે જીજવા મત જાણો	॥ ૩ ॥
દનદરીયામા પેખતા સખ દરીયા દેખા	
ભાણુ દેવ સદગુર બેગીયા, સુ પરણુ પેખ્યા	॥ ૪ ॥

સાલણો સાધુ સર્ઈ કરે સામા સદગુર વારે	
અરસ પરસ હોઈ એકમેકને, કદી કાન ન ખાપે	॥ ૮૭ ॥
નામ રૂપ જીવ નરખીયા, અનહદ ધર આયા	
ઇ ગના પી ગના સુખમના, એજે સેજ ધર પાયા	॥ ૧ ॥
ભમર ગુફામે ભારી જળે ભારે દેખ વાતી	
જીગત જાગીને ત્યા રહે બેઠા આસન વાળી	॥ ૨ ॥

સદગુરુકેરી સાનમે સમજે કાષ્ઠક શુર	-
સમજીને જે સહી કરે તે પદ પાવે પુર	॥ ૩ ॥
અગમ ગત અવિગત ફેરી વિધી વિરલે નાણી	
જળ તરંગ જળથી ઉપ-યા, જળ માલી સમાણી	॥ ૪ ॥
એક નીરંતર નીરખીયા નહિ કાયા નહિ માયા	
ઓચીંતા ભાણુદેવ ઓચર્યા, ગેખી ગેખ ગુણુ ગાયા	॥ ૫ ॥

આરતી

આરતી અક્ષય નિર જન ફેરી, દલ દરીયામાં જો જો ફેરી	
હેતે લેજો હરજીવં ઘેરી	॥ આરતી ॥ ટેક ॥
પેલી આરતી પગથી લાધી, મુરત નુરત સાહેબસે બાધી	॥ ૧ ॥
દુસરી આરતી કાદશ દેખ્યા, પરંહંસ સ પુરણુ પેખ્યા	॥ ૨ ॥
ત્રીસરી આરતી ત્રીન ગુણુ ત્યાગ્યા, સતશબ્દ સખ ઘટમે જાગ્યા	॥ ૩ ॥
ચોથી આરતી ચીત ભયા ચોખ્યા, ભરમ કરમકા લાગ્યા ઘોખ્યા	॥ ૪ ॥
પાચમી આરતી પીયા ધર આયા, ગુર પ્રતાપે ગગન જગાયા	॥ ૫ ॥
છઠી આરતી છોત મીટાયા, અગમ અગોચર ધરમે પાયા	॥ ૬ ॥
સાતમી આરતી સતૃપ્ત જાયા, અગમ તીરથકા પેડા પાયા	॥ ૭ ॥
આઠમી આરતી જુક પસારા, રામ રામમે પરિ શ્રદ્ધા ખ્યારા	॥ ૮ ॥
નવમી આરતી નામ જપાયા, અનજો આપા અવખ લખાયા	॥ ૯ ॥
દસમી આરતી દેવદત્ત જાગ્યા, જીવ શીવકા સ શય જાગ્યા	॥ ૧૦ ॥
એકાદશમી આરતી સગ ઘટ દેખ્યા, સોહ સાહેબગો સોમમાં પેખ્યા	॥ ૧૧ ॥
બારમી આરતી બુધ પ્રકાશા, લાણુ શબ્દ સતગુરુકા દાસા	॥ ૧૨ ॥

સાખી

લાણુ કહે ભટકીશમાં મયી જોને માંહી	-
સમજીને સુધ રહેતો કરવું નથી કાંધ	॥ ૧ ॥
બોલે એ ખીજે તહિ પરમેશ્વર પેલે	
અજાની તે આંધળો અજગો જામને ગોતે	॥ ૨ ॥

સાચુ નામ સાહેબનું જુઠું નહિ જરાય
લાણુકહે બજા લેતો લારે કામગ યાય

૫૩૫

લાણુફોજ

સુત અનહદકી ઠોર લાણુફોજ નિરભય ચઢી
પ્રથમ કુંવરજી સરદાર ગુરસે ગુર ગમ જડી
રવીરામ રૂઝ કાર નામકી નોમત ગડી
જીવણુદાસ જીગજીત મ ઝાકી તોડી કડી
ખરો ખેલ ખીમદાસ સુરત જઈ અક્ષમા લલી
ઉદાસી ઓંકાર ભજનમે લાગી ઝડી
સત નામી શામદાસ મુગ્ધ નીશાને ચડી
શંકર દાસ સનમુખ રેહેવે માધુ મંગળ આવે
ચરણુદાસ નિશુણુ હરિદાસ શંખ બજાવે
દયાળદાસ દીવ માંચ કમળકી નાદ મુનાવે
ગરીબદાસ ગુલતાન તેનીહી કાવડ રીરાવે
હરખશોક દોહારકે સત ચરણુ રજ ચડી
કરબોડી કહે કૃષ્ણદાસ ગુર લાણુફોજ નર્મે ચડી

—:—:—

અથ શ્રી ખીમસાહેબની વાણી પ્રારંભ

મુને ભેટયા સદગુર લાણુ દીયા મોરાર ઝાપ પરવાના ॥ મુને ॥ ૮૬ ॥
અગમ પટા લીખ દીયા અગમરા, ગગન ધરમે જાણુ
જલ મન ભેતી અખંડ અજવાળા, કીક તીહાં ઠેરાણુ ॥ મુને ॥ ૧ ॥
કરણુ મેહેર કળીર કીરતારા, લાણુ અલકી સાના
દયા મેહેર જળ કરણુ કીની, મેટી ચારે ખાણુ ॥ મુને ॥ ૨ ॥
સનમુખ હે સત સાહેબ મેરા, બંદી છોડ અદ બાના
મહેરવાન મોટા મહારાજ, સમરય ધણી સુખના ॥ મુને ॥ ૩ ॥

દરશન દેખી લયા મન મગના, સહેજે સુન સમાના
 નેનુ આગે નુર નીરખીયા, નહિ મોટા નહિ નાના
 રૂપ અરૂપ અગમ નહિ નેહા, પુગવ ધર પહિયાના
 ખીમદાસ ખનકથી ન્યારા, રેણુ કાર ઠેરાણા

॥ સુને ॥ ૪ ॥

॥ સુને ॥ ૫ ॥

મુક્ષમ વેદસે ન્યારા ખ્યારા સોષ સદગુરુ તમારા ॥ કોઈ મુક્ષમ ॥ ૧ ॥
 પાત્ર તત્વકા દેવન બનીયા, તામે હે દશ ધારા
 નવ દરવાજા નોખત વાજે, દમમે મહોલ દીદારા ॥ કોઈ મુક્ષમ ॥ ૨ ॥
 ઠમ દેવલમે દેવ ખીરાજે, આરતી અખ ડધારા
 ચ દ મુરજખી જોતી જનતહે, જન મીલ નુર અપારા ॥ કોઈ મુક્ષમ ॥ ૩ ॥
 મતવાના જોગી સુનપર મેઠા ખેન ગમે ચોધારા
 ગગન મ ડગમા રમતા દેખ્યા બીતર નેહિ ત્યા બા ॥ ૪ ॥ મુક્ષમ ॥ ૪ ॥
 જોહ સોહ ખી ચાકી શીરતહે હા મ બાવન બારા
 મુક્ષમ વેદમા આપ ગલે તખ, પાવે સરજન હારા ॥ કોઈ મુક્ષમ ॥ ૫ ॥
 સાચા સ ગુરુ તેણે નરખ્યા, સગ મ મુત્ર એખસારા
 ખીમદાસ હે બાણ પ્રતાપે, હરદમ ખોને ચારા ॥ કોઈ મુક્ષમ ॥ ૬ ॥

જીવેને ગગના હેરી, ત્યા બાસુરી બાજે પેરી ॥ કોઈ જીવેને ॥ ૧ ॥
 ત્રાવેણી ટકસાગ પડતહે તાપગ ગ્રીણી શેરી
 અમર અછતા આસન ખેઠા નગર બસાયા ફેરી ॥ કોઈ જીવેને ॥ ૨ ॥
 ઘડી ઘડી ઘડીઆગા વાગેશ્વર ધ ટેરી
 ઢોન નગારા સગ્રાહ વાગે, ધુમ મચી ચોફેરી ॥ કોઈ જીવેને ॥ ૩ ॥
 ગગન મ ડગમે વરલે વાસા, વાટાહે જોગી લહેરી
 સદગુરુ દેવ સુને સાન બતાધ, અપ અખ પા કેરી ॥ કોઈ જીવેને ॥ ૪ ॥
 સ્વામો સ્વાસ દોહિ નહિ પોચે, વહા લે લાગી ચેરી
 નુગતે સુરતે નામ નિરખને, સુખમન માન ફેરી ॥ કોઈ જીવેને ॥ ૫ ॥
 સાચા મગુર તેણે નિરખ્યા, મીટ ગઈરેન અધેરી
 ખીમદાસ ગુરુ લાણુ પ્રતાપે ચોટ નહી જમકેરી ॥ કોઈ જીવેને ॥ ૬ ॥

સ તો ફેરો નામની માળા તેરા રૂટે જનમ જ જાળા ॥ સ તો ફેરો ॥ ૨૬ ॥
 ગુરગમ કેરી કુચી કરલે, કટે મોહકા તાળા
 ઇતાળાને દુર કરોતો, ઘટ જીતર અજવાળા ॥ સ તો ફેરો ॥ ૧ ॥
 આ કાયામા પરગટ મ ગા, શીદ ફેરો પ થ પાળા
 ઇગ ગામા અખંડ નાહી દરો મત નાવ નદીયુ નાળા ॥ સ તો ફેરો ॥ ૨ ॥
 આ દીન અ દર બુધ્ધી સમ દર, ચલત નાવ ચોધારા
 ઇરે નાવમે હીરા માણેક જોજો જોજન દ્વારા ॥ સ તો ફેરો ॥ ૩ ॥
 સમરણ કરલે પ્રાતીક પરલે, ચિત મ કરણ ચાળા
 ખીમદાસ ગુરલાણ પ્રતાપે, હ મ મોરે ખ્યારા ॥ સ તો ફેરો ॥ ૫ ॥

અનનો આતમહીરલા પાયા સ તો દરી ચગલે
 ચીત લાયા ॥ અનનો ॥ ૨૬ ॥
 ધરમે માય અમુલ્ય ભરીયા, જુગતે જોગ કમાયા
 જનમ સુધારણ સદગુર બેટયા, ફેરહી ઘાટ વડાયા ॥ અનનો ॥ ૧ ॥
 દેખ જુગમે તખત ખીરાજો, અગમ જુમીપર આયા
 જલકે જ્યોતી નુર અપારા, મેરમ માહી દરસાયા ॥ અનનો ॥ ૨ ॥
 આવન જાવન અઘટ કમનમે, નુરત સુગત લે લાયા
 સુનકે પાર નીર તર દીસે, ચૈતન સી ધુ સમાયા ॥ અનનો ॥ ૩ ॥
 પુરણબ્રહ્મ પુરવની પ્રીતે, સહેજ સોહ ધર પાયા
 ખીમદાસ સત જ્ઞાણ પ્રતાપે, હીરનસા ઠેરાયા ॥ અનનો ॥ ૪ ॥

કોઈ જાણે જાણુન દ્વારા, કોઈ સરજન દ્વારા યારા
 ॥ કોઈ જાણે ॥ ૨૬ ॥
 ખારખટ દશ દો તી । ઉપર બાજીમર વિસ્તારા
 જીવ શિવ એક નિજ મન જાણે હે, તાપર રહે કિરતારા ॥ કોઈ ॥ ૧ ॥
 જરમર જરમર મેહુલા વરસે વરસે અમૃત ધારા
 વીના વાદળી વીજ જ્યુકે, દેખ્યા નવલખ તારા ॥ કોઈ ॥ ૨ ॥
 જ્યોત જાપ અનહુકે આગે, અધર રહે નિરધારા
 ગગન સુનમે જોખ નિર તર, પડ પ્રભાહસે પારા ॥ કોઈ ॥ ૩ ॥

તપ તીરથ ઓર દેવી દેવતા, વેદ કુરાન વીસ્તારા
 પીર પેગ ખર સીધ અર સાધક, ઇ ઉરલા વહેવારા ॥ કોઈ ॥ ૪ ॥
 અખર નખર નિજ નામ સ્વરૂપી, વાકા સકલ પસારા
 ખીમદાસ ઠહે ખવકત ભરીયા, હુદ બેહુદ થી ખારા ॥ કોઈ ॥ ૫ ॥

—:—

છરે ગગન મહળ છુન જાગીરે ॥ ટેક ॥
 ગડ ગડ ગડ ગડ ગગના ખાજે, ખાજે અનહદ તુરા
 લાગરીયા ઝણકાર ગગનમે, વરસે નિરમલ તુરા ॥ ગગના ॥ ૧ ॥
 તોડ તડાડા હુવા ભડાડા દીયા અગમપર ડેર
 પી કપી પાર પરમપદ પ્રગટયા નિરખ પરખ કીયા તેરા ॥ ગગના ॥ ૨ ॥
 અશી અરપર આસન કીના, છુટયા શબ્દ પસારા
 બ્રહ્માડ નીંધી આયા જોગેશ્વર, નીરખ્યા દીન દયારા ॥ ગગના ॥ ૩ ॥
 સનમુખ દરીયા મુહર ભરીયા, અંધર તખત નીશાના
 બાણુ કમીર રની ખીમદાસા, મગનભયા ગુવતાના ॥ ગગના ॥ ૪ ॥

—:—

ગુરુગમ ખોજે રે પટમાઈ ॥ ગુરુગમ ॥ ટેક ॥
 કર સતગુરુકી સેવ ઓર સખ જુદી બાજી
 દેખ પત ગફા રંગ તાહીપર દુનીયા રાજી
 સત શબ્દ મોજે નહિ જુઠ જુકુ ધાય
 આપકી તો ગમ નહિ કહાસે આયા કહાં જાય ॥ ગુરુગમ ॥ ૧ ॥
 દુર દેખન મત જાઓ પકડ સુરતાકી દોરી
 કરો શબ્દ સે મેળ રહો તુમ દોષ સ્વર જોરી
 અક્ષર આદી અનાદકા, અક્ષરાતીત ઝોળખાઈ
 શબ્દ પારહે સાયમો, સો સત શબ્દે સમાય ॥ ગુરુગમ ॥ ૨ ॥
 સહજ સુન્યકે માંય પરમ હ સકા વાસા
 નિરાધાર નિરવાણુ કયુએ હોખન નાશા
 કર્મ ભર્મ કુ જાગદે કર સદગુરુકી સેવ
 સાન સમજલે સતગુરુકી, અવર નહિ કોઈ દેવ ॥ ગુરુગમ ॥ ૩ ॥

બાણ સખ હૃદમાંય, બેહદ'કીરતાર કહાવે
અનહદ આરપાર લાણુઅલ બેદ બતાવે
બાહેર બીતર એક તારહે રમતા રામ કબીર
ખીમદાસ કહે ખલક દરીયા, સનમુખ સામે તીર

॥ મુરગમ ખેળે ॥ ૪ ॥

ખીમ રવી પ્રેમાતરી

છરે સંતો બેદ અગમરા ભુજે રે ॥ ટેક ॥
કૈસે સદગુર સમરીયે, કયું કર લીજે નામ
કહાં ઉનક દેખીએ તો કહાં હે આતમ રામ ॥ સંતો બેદ ॥ ૧ ॥
સ્વાસો સ્વાસે સમરીયે, અહોનીશ લીજે નામ
નુરત સુરતસે નિરખીએ તો ઘટોઘટ આતમ રામ ॥ સંતો ॥ ૨ ॥
કહાસે વીજકરે ચમકારા કહાંસે જોતી જાગે
કહાં સદગુરછકી નોખત બાજે તખતે કાન ખીરાજે ॥ સંતો ॥ ૩ ॥
આપ તેજસે કરે ચમકારા હુવા ઝગુકા ત્રીકુટી જોતું જાગે
ગગન મંડળમે' નોખત વાગે, તખતે આપ ખીરાજે ॥ સંતો ॥ ૪ ॥
કહાંસે આયા કહાં જાયગા, કોણુ હુમારા ધામ
આકાયા પલમાં પડી જાશે, ફેર બતાવો ઠામ ॥ સંતો ॥ ૫ ॥
હમહી આયા નુરસે, અમરા પુરમે' ધામ
સુરત ચડી અસમાને ઠેરાણી, અલ હમારા ધામ ॥ સંતો ॥ ૬ ॥
કાન શબ્દસે ધુન લગાવો, કાન નામ નિરધાર્યા
ખીમદાસ રવીદાસકું પુછે, માંહી ખેલો છો કે બહારા ॥ સંતો ॥ ૭ ॥
સત શબ્દસે ધુન લગાવું' ઓહ' નામ નિરધારા
રવીરામ કહે લાણુ પ્રતાપે, ઓહ'મોહ'સે પરા ॥ સંતો ॥ ૮ ॥

ખીમદાસ પ્રશ્ન

કોઈ પરખંદા રે સત શબ્દકા રૂપ ॥ કોઈ પરખંદા ॥ ૮૬ ॥
 મુળ શબ્દ મો કહાંસે ઉઠે કોન દેશમે ગ્હી બોલે
 કોન મંડળ શબ્દકા વાસા, તત્વ વિચારી નોલે ॥ કોઈ પરખંદા ॥ ૧ ॥
 કીતના લંબા કીતના ચવડા કીતના હે અનુમાના
 કેસા રૂપ શબ્દકા સંતો, ખતાઈ દીયો કર વ્યાના ॥ કોઈ પરખંદા ॥ ૨ ॥
 કીતના હવડા કીતના ભાગી ખારા હુકે મીઠા
 મોહી ગરીબકુ કહી સમજાવો, શબ્દ કોન વીધી દીઠા ॥ કોઈ પરખંદા ॥ ૩ ॥
 શરીર ખોજ શબ્દકું પકડો હાથ ઝલી ખતલાવો
 પડે પીંડ પ્રગટ ધર ભાંગે શબ્દ કહાં સમાવો ॥ કોઈ પરખંદા ॥ ૪ ॥
 ખીમદાસ રવીરામકુ પુછે, ગમકર ગગના દેરી
 કોન નિરંતર કોન દેશમે, કહાં સમાવે કોરી ॥ કોઈ પરખંદા ॥ ૫ ॥

—:—:—

રવિ હિતર

કોઈ લહંદા રે સત શબ્દકા વિચાર, ॥ કોઈ લહંદા ॥ ૮૬ ॥
 મુળ શબ્દ નાખીસે ઉઠે, ત્રિવેણી રહી બોલે
 મુન મંડળમાં શબ્દકા વાસા, ખોળતલ સાધુ બોલે ॥ કોઈ ॥ ૧ ॥
 હાલસ આંધુળ ખાહેર લંબા, ચોડાહે સરવંગા
 જેસા દીપક ધર્યાં મંદીરમે વેસા શબ્દકા રંગા ॥ કોઈ ॥ ૨ ॥
 હલકા મો સંતે નહિ માંગે, ખારા વાકું કહીયે
 મીઠીસો મરજદ યુરંગી સાત્વીક બુધ્ધીએ રહીએ ॥ કોઈ ॥ ૩ ॥
 અર્થ ન મુઝે એસા અટપટ તાસે ભારી હોઇ
 ઝીણુસો સમજી સત લાખે, એસા નિરલા કોઈ ॥ કોઈ ॥ ૪ ॥
 દોઉ કમળકી અણી અગ્રપર રૂપ શબ્દકા દેખ્યા
 મુરત શબ્દમે લીન ભઈ તન દીવા કરમ પરમેખા ॥ કોઈ ॥ ૫ ॥
 જતે પીંડ જળ સનમુખ દર્યા, હાલસ આંગળ જળહી
 બહા ચમુલઈ બહા અગનસે, જળી વાસના તળહી ॥ કોઈ ॥ ૬ ॥

સત ગુર શબ્દે લયા સ્વતંત્ર, ઘટ મઠ પટ દર્શાયા
રવિદાસ પીંડ પડયા શબ્દ તળ નિરાધાર સમાયા ॥ કાઈ ॥ ૭ ॥

—:—:—

જીને દીયા તખત પર ડંકા, સદગુર વંકા હોજી ॥ ૧૬ ॥
એસા સદગુર સાહેબ મોરારે, જાકા મગન મંડળમે ડેરા
સુનચીખરપર જઈ કીયા શેરા, માહી વીજ ચમકારા ॥ જીને ॥ ૧ ॥
નોખત ને નીસાન માંહી બાજે રે, ઘટા નાદ અનહદ ધુન મોજે
તા ઊપર સતપુરુષ ખીરાજે, માંહી ઘોર ધણુંકા ॥ જીને ॥ ૨ ॥
એસા અપરંપાર અગાધીરે, જાકુ લગીહે સેજ સમાધીરે
તખતે બેઠા આદી અનાદી, માંહી અગમ રેણુંકા ॥ જીને ॥ ૩ ॥
ઉગ્યા સુર માંહી હુવા ઉજ્યાસારે, લાંગ્યા બે જમકા તાજારે
મટયા માન ગુમાન જે જાળા, વચન એક સુનકાર ॥ જીને ॥ ૪ ॥
મકા સહજ સુનમે વાસારે, નિરમજ નુર અખંડ ઉજ્યાસારે
બાહરે લીંતર એક પ્રકાશા, માહી ગણુંક ઝણુંકા ॥ જીને ॥ ૫ ॥
એવા તો કાઈ વીરલા પાવેરે સુરતી શબ્દમા સમાવેર
કાળ ઉનકં કણુ ન ખાવે અમ દેર મણુંકા ॥ જીને ॥ ૬ ॥
બેટયા લાણુ કખીર રવી રામારે, મેરા પ્રાણુ જીવન નિજ ધામારે
સત પુરુષકં નિરખ્યા સામા, માહી જડયા કણુંકા ॥ જીને ॥ ૭ ॥
દેખ્યા ખેલ અધર નિરધારારે, રમતા પીંડ અલ્યાંકથી પારારે
સાહેબ નિરખ્યા સચરાચારા, હમ ખીમ લાણુ કા ॥ જીને ॥ ૮ ॥

—:—:—

દરીયા ભરીયારેજી, લાવજીરી સહેજ સુન સત સાગર ॥ દરીઆ ॥ ૧૬ ॥
પ્રારબ્ધ વિના તમે પાર નહિ પોંચો, મટયો ન માંહીવો અહંકાર
સદગુર આગળ શીશ નમાવીએ, તરીને ઉતરીયે જાવપાર ॥ દરીઆ ॥ ૧ ॥
તાને પુરા શબ્દે શુરા, રેણી કરણી ટંકસાળ
અગમ ખેલ અનહદકી આગે, જાગરો નજર નીહાળ ॥ દરીઆ ॥ ૨ ॥
એક પલકમાં પાર પહો ચાડે, સોહે રામ સંભાર
સનમુખ હે સત સાહેબ મેરા, મનજાકુ માર ॥ દરીઆ ॥ ૩ ॥

અનહદ તાદ નિરંતર વાગે પીંડ અહાંડથી પાર
શુરા સાધુ સનમુખ રહેવે, અવર ખેત્ર નિરધાર ॥ દરીઆ ॥ ૪ ॥
લાલુ સદગુરો બેઠ બતાયા બોલો શબ્દ માહી પાર
ખીમદાસકું ખરા નિવાળ્યા, રહું કાર કિરતાર ॥ દરીઆ ॥ ૫ ॥

—:—:—

સમરં સતગુર રવામીછરે જાણુ, એવા અતર જામી ઓધારીએ રે
નામ સત નિશાની રે એડ નિરવાણુ સોહ નિરખીને શબ્દ સ લારીએ ॥ ટેકા ॥
નુરત સુરત કરે નિશાન નિરબે દોર એવા આપે આપમાં આવીઆ રેછ
કાદ માહી જેમ અગ્ની જગાડીને જોય
એમ દુધમાં ધૃત દરશાવીયા રેછ ॥ સમરં ॥ ૧ ॥
અખંડ ખીખ અજરાયલરે નિમંલનુર
અર્વા ધ્વજજલ દરીયા અહું દોશરે
બાહેર બીતરે મુખસાગર ભરપુર
એવા આદી અ તે મધ્યે નહિ અસેરેછ ॥ સમરં ॥ ૨ ॥
સપના સમી ગયાં ઉગ્યા અનંત સુર
માંહી જલમય જેતુ જગાડીયારેછ
ગગનમંડળ વાગે નોખત નીશાન નુર
એ પીંડપુરૂપ પરસાવીઆરેછ ॥ સમરં ॥ ૩ ॥
અકળ અમલ અજરાયલરે અખીંગી અવેખ
સોહ નિરધાર નિરવાણુ છે રેછ
દીલમાં દર્શન સનમુખ સાહેબ દેખ
એવા અખ ગી સદગુર લાણુછે રેછ ॥ સમરં ॥ ૪ ॥
પીંડ અહાંડકે પાર પરમ ગુરદેવ
તેને ગુરગમ લઇને ગોતીએ રેછ
અલ અમુ ભરી ભરી કરીએ નીન સેવ
એવાં ખીમ મોહ વરસે ઝીણે મોતીએ રેછ ॥ સમરં ॥ ૫ ॥

—:—:—

એવી જાયઠે લજ્યાની તકરે લો
 કરીયે લજન તરિ બેઠલે જી ॥ ૨૬ ॥
 આધજાને મન ઉભડ છેજી,
 જેના ખોટા છે ખેવણુ હારરેલો ॥ ૨૭ ॥
 બે ડારે જન બેડી જાજરી રેજી,
 જેના ખોટા છે ખેવણુ હારરેલો ॥ ૨૮ ॥
 ખોટા છે જેના ખારવા રેજી, બેડી કણી નીધ ઉતરે પારરેલો ॥ ૨૯ ॥
 ભવ સાગરમાં ખુડના રેજી, મારા સદ્ગુર તારણુ હારરેલો ॥ ૩૦ ॥
 દેશીડા મગે તો વાતુ કીજીએજી, બેસી ઝરીએજી દીવડાની
 યુ જરેલો ॥ ૩૧ ॥
 ખીમ ભણે ગુર ભાખુનેજી, રેજી ત્રીકમ તનડા માયરે લો ॥ ૩૨ ॥

।

— — —

હે રામૈયા તોજી ર મ જણારે, વેરે વેરે કુરમાન ॥ ૩૩ ॥
 સોગમે ગોપીમાં વાયે રાસ રચ્યો ફે, કેશર બીનો કાન
 જીતે જોડાતીતે તોડા, મુજે મનડો થીઓ ગુનતાન ॥ હે રામૈયા ॥ ૩૪ ॥
 રાવણુ મારી ખીભીશણુ થાખો, હીરણુક સજી હાથુ
 પ્રેનાજીની વાયે પ્રતિષ્ઠા રાખી, ગજગુનીકા વેમાન ॥ ૩૫ ॥
 સુખકે કર્તા દુખકે હતા, નામ વડો નિશાન
 ભક્ત ઓધારણુ ભુદરોરે, મેગી ચારે ખાણુ ॥ ૩૬ ॥
 સત ઉધારણુ અસુર સ હારણુ, વાળી લાગે તોજી વાણુ
 ખીમદાસ સત ભાણુ પ્રતાપે, કયુ ન હોવે તોજી ટાણુ ॥ ૩૭ ॥

।

— — —

હે મન ગોપી દ ગોપી દ હરિગુણુ ગા રિ
 કારજ સરે તાર માતા ॥ ૩૮ ॥
 ભગો મેજો તારો કેશવા દી રહેશે, સાચુ બોલુ સુહાતા
 પાવ્ય પચીસ બેગા થઈબેઠા, વાર ન લાગે વેરાતા ॥ હે મન ॥ ૩૯ ॥
 જોલે સાધુની નિદા કીધી, તેને તેવુ સોહાતા
 જગત ઉડીને ભક્તને નિદે, જાશે ગેથા ખાતા ॥ હે મન ॥ ૪૦ ॥

નરસી મેતાની વેવાણે દાસી કીધી, પાણી મેલ્યા તાતા
 અરજ હરી ધન માયુ જોયુ નગર તણાયુ નાતા ॥ હે મન ॥ ૩ ॥
 જોલે સાધુની મેવા કીની તેણે ભરીયા લખ ભાતા
 ખીમદાસ હે ભાણુ પ્રતાપે, વાણુ નથી લોપાતા ॥ હે મન ॥ ૪ ॥

જા મુખમે સીધારામ ન સમયો, તા મુખમે તેરે ધુર પડીરે ॥ ટેક ॥
 રામનામ ખીના રસના કેસી, કર ઉનકી દુકડા દુકડી રે
 છુન લોચનમે હરી રૂપ ન નિરખ્યો, તા લોચનમે છુન ભરીરે ॥ જા ॥ ૧ ॥
 ગતન પદારથ મનખા જનમહે, આવત નહિ વધુ ફેર ફરીરે
 અખ તેરો દાવ પડ્યો દે મુરખ કરના દોઠસો પોતે ગીરે ॥ જા ॥ ૨ ॥
 ધીક તેરો જનમ છવન તેરો ધીક હે, ધીક ધીક મનુષ્યકી દેહી ધરીરે
 છવત તાત મુવા ક્યુ ન તેરો, છુ આયો એસે ગવાર ફરીરે ॥ જા ॥ ૩ ॥
 પાવ પસારી મુકીત નવકીનો, જખતખૂ તીરય ડગન ભરીરે
 ખીમ દહે નર આયો એસો જાન્ય ગો વાકુ ખાલી ખેપ પડીરે ॥ જા ॥ ૪ ॥

ધર વિશ્વાસ આશ રધુવરકી ક્યુ ભગત હે મન ખારા
 પુરનવાગા પુરત હે સખકુ, ચાચ દીયા હરી દે ચારા ॥ ટેક ॥
 ખુદ પડયા જખ માતુ હિન્નમે, કર્મ લખ્યા સો કીરતારા
 તરા લખ્યા સો છુજકુ મીલહી, ચીત કરે છુ દીન સારા ॥ ધર ॥ ૧ ॥
 હરીજન હીમત રાખ ખરોખઝ, ક્યુ ભટકત જગ હે ખારા
 આપ કસી પરમાતમ પોખો, સાહેબ હે સચરા ચારા ॥ ધર ॥ ૨ ॥
 ખરી ખખર છુ પડે ખેતમે જખ છુજે સનમુખ શુરા
 મરછવા હોકર માણીને મોણુ, પ્રમ પામે નુર પુરા ॥ ધર ॥ ૩ ॥
 જાકી વરતી હરી ચરનમે, તાકા કારજ સગાય સારા
 ખીમ દહે ગુલતાન શુરસે, છુન ધણી શીર પર ધારા ॥ ધર ॥ ૪ ॥

જો મારે લાઇ માન જડા મેમ તા, માન સખકુ મારે ॥ ૨૬ ॥
 માને રાવણ રાજ ગુમાયા, માને દુર્ગેશન દુખ પાયા
 માને હીરણ્યક સ અથડાયા જનમ અદ્વજ હાર્યાંજો હાર્યાં લાઈ ॥ માન ॥ ૧ ॥
 માને મુરખ ફેરમત હીણા, સેવા સમરણ કધુવેન કાના
 મોહ માયાસે રત્ન આધીના, તેને સદ્ગુર કેમ તારે કેમ તારે ॥ માન ॥ ૨ ॥
 માન ન કાળે હે મન મેરા, તામે કાજ સરે નહીતેરા
 તો તેરા દોલે નિસ્તારા એક નામકે નિરવારે નિરધારે ॥ માન ॥ ૩ ॥
 માને કંઈક કનઈ હાર્યાં, કોઈ કો હ સ નિકસ ભગે ન્યારા
 ભાણુ સંગુર શીની સ ભાળા તા ખીમ આયા જોયારે જોયારે ॥ માન ॥ ૪ ॥

— . — . —

સદ્ગુર અરણેરે રાખો ચીત ઠરી, સાધુના સ ગેરે લખ ચોખાંશા ટગી ॥ ૨૬ ॥
 આ સ સાર મુપનખી બાજી, સાચા એક હડી
 દયા મેહેર હેત હીરદેમે રાખો, નામ ભક્તિ ફે કડી
 મનખો નવ આવેર અવસર ફરી ફરી ॥ સદ્ગુર ॥ ૧ ॥
 વારે વારે આવે જાવે જગતમે જુલો બોમલરી
 જે કરશે તે પામો પનમે દેખે નહિ ડરી
 શબ્દ ન માને રે ધણા ગયા મરી મર ॥ સદ્ગુર ॥ ૨ ॥
 સતીલ મુલાવ જાન ગુર નોખી, તાસુ રહીમે ડરી
 આડા અવળા વાકા વેડી, હાનીએ મુન ધરી
 જોતુ જાગીરે નીર તર ધ્યાન ધરી ॥ સદ્ગુર ॥ ૩ ॥
 મગન ધાર અનહદ ધુન ગાજે, વેળ વાજે વ સરી
 સુરત તુરત તહા માહી સમાવે, તો આશો ન આવે અગી
 તો હુ પહોચેરે ભવ સાગર તરી ॥ સદ્ગુર ॥ ૪ ॥
 સાચા સનમુખ ગુર સાહેબ રહ્યા સત વરી વરી
 ભાણુ કળીર રવી રર કારહે, ખેમ સોજી ખખર પરી
 અધમ આધારજુરે દોષ ન દેખે ફરી ॥ સદ્ગુર ॥ ૫ ॥

— . — . —

રાગધના શ્રી

સુરતે મોઘેરે સત નામ ॥ સુરતે ॥ ૧૬ ॥
 કર ચાર સખી એક ઠોર, પ ચમકે ધર આવે.
 તખ માજે અનહદ નાદ તુરકા દર્શન પાવે.
 ગગન ધુન ગજી રહીરે પરમ જોત પ્રગશ
 અગમ ખેન અલુત હેરે, સોડીયા અખ ઠ ધરવાસ ॥ સુરતે ॥ ૧ ॥
 ધ ગજા પીંગલા આઈ મુખમણકે ધર જાગે.
 તાવેણીકી તીર ભરમ ભય સમહી ભાગે.
 પરંપાર અપાઝ હે સો સુદગુર દીયા બતાય
 જીવ જાવ તો મટ ગઇ સો ખહોર ન આવે જાવ ॥ સુરતે ॥ ૨ ॥
 અંદર આપ પર દેખ, મંહાં સદગુરકા વાસા
 જહા વરસે અમૃત તુઝ, નહિ ત્યા રવાસો રવાસા
 સનમુખ સાહેબ દેખીયા અગર અમર અતીત
 ભાણુ સદગુર બેગીયારે. સનમુખ સામી તીર ॥ સુરતે ॥ ૩ ॥
 તામે સહેજ સમાય ખહોર નહિ આવે જાવે
 નહિ ઉપજે વીચાય સદગુર આપ કહાવે
 પારસ મળી પારસ ભયા, સો દીવે દીવા હોય
 ચ દનમે ચ દન ભગા, સો ખેમ વીચારી જોય ॥ સુરતે ॥ ૪ ॥

—:—:—

આરતી

આરતી રવી રામ તમારી, અખકી ખેર મુને લીચો ઉગારી.
 માન ગળીયા જડીયા નીજ નેઠા, મહા પરતીત પીતીયા ઠેઠા ॥ ૧ ॥
 તન મન પ્રાણુ સમપણુ કીના, સદગુર શબ્દ લયા લવલીના ॥ ૨ ॥
 શબ્દમાર ઉપજા નિજજાના, વેરાગ જોગ સત ભક્તિ નિદાના ॥ ૩ ॥
 મુજ ઉપદેશ સમાયા સેના મન પવન પહોચે નહિ બેના ॥ ૪ ॥
 ખીન અજ પા ખીન નેનહિ સુઝા, હૃદ બેહૃદ પારહી યુઝા ॥ ૫ ॥
 ઊહા નહિ ભોગી ઉહા નહિ શુકતા, ઉહા નહિ બધ ઉહા નહિ મુકતા ॥ ૬ ॥
 શીર ઉપર રવિભાણુ પ્રકાશા, ખુંટમે ખેલ ખેલ્યા ખીમદાસા ॥ ૭ ॥

—:—:—

નવ નવ મહીના રે હિ ઘે મસ્તક ઝુલતો, ઠર જોડીને કરતો હરી માધે વાત
ભક્તિ નવ બૂતરે હવે તારી બૂંદરા, જાહેઁ આબ્યો ત્યા લાગી

માયાની લાત ॥ ૨ ॥

નવલાખ અવતાર લીધા તે તો નીરમા, દસલાખ પ ખીમા પરિવાર
અગીઆર લાખ અવતાર લીધા કરમ ખીટમા,

વીસનાખ સ્થાવરમા વિસ્તાર

॥ ૩ ॥

ત્રીસ લાખ અવતાર પશુ પામર પરવર્ગો ચાર લાખ અપમા નવને પેટ
લલ યોર્પાંથી રે ફેરા છવતુ બહુ ફર્યો

બૂંદ્યોતુ હરીની ભક્તિ તો જાઁડ પાછો હેઠ

॥ ૪ ॥

મરી મરીને રે એતન બહુ અવતર્ગો હવે પામ્યો મનુષ્ય જનમ મોઘા મુલ
ભક્તિ ન કાંધી રે લાવે પરિ અલ્હનીરે,

સદગુર સેવ્યા વિના મુખમા પડી ધૂગ

॥ ૫ ॥

ઠાનેને આબ્યો રે બૂંદ્યો જાવ કે, નગર્ દીધુ ન વીધુ સાથ

સદગુર વિનારે સુજે નહિ સાનમા, તારે ડે જી મા ત્રીભોવન નાથ ॥ ૬ ॥

ગરજે ગગન ધુન રે અખડ જોતુ જન હુગે, સેજે મજો સતગુર સતનો સગ
લાપુ ચરણ રજ જોમ સો, સડી કીયા પામ્યા પુરુષ

અખડ અખ ગ ॥ ૭ ॥

ધૂન

જગ મગ ઝલકે જોત હીરાકી, જે જોલો સતો લાણુ

કપીરકી જે જોલો ॥ ૧૬ ॥

અનત કલા જાકી અનત અપારા, મેટત હે પર પીરાકી ॥ ૧ ॥

સનમુખ હે સત સાહેજ મેરા, સેજ સમાધી સંધીરાકી ॥ ૨ ॥

અધર તખત પર આપ ખીરાજે, નિરમન પ્રેમ જળ નુરાકી ॥ ૩ ॥

નિરાધાર અગમ વર જાકે સત સાગર સુખ સીરાકી ॥ ૪ ॥

અનેક પતીત તમે પાર રહોચાડયા તેડયા જનમ જ જીરાકી ॥ ૫ ॥

મેવા સુમીરણુ આરતી કીજે, જેમ મોહુ સ્વામી પીરાકી ॥ ૬ ॥

હે હરી ભક્તન કે વશ ભાધ, ઉચનીચ હરિ કહ્યુ નહિ જાને
લોક કરે ચતુરાર્ધ ॥ હે ॥ ૨૬ ॥

સીવરી જાત અધમ કુલ ભીલરી, જુડે ખોર લઈ આઈ
વાકા ખોર વિશ્વ ભર પામે, પ્રેમ પ્રીત અંતીકાર્ધ ॥ હે ॥ ૧ ॥

જન રોહીદાસ સઝવ જુગજાને, સાગી ભક્તિ દદાઈ
ખાને આમે હરિ પાઝમીકાઈ, જાતન મેરે સવાઈ ॥ હે ॥ ૨ ॥

ધના જાટ પીપા મીરાબાઈ, સજના જાતકા ડસાઈ
ઝાપાશેરીએ માગી તોલતી, વાકુ પુજા ચઢાઈ ॥ હે ॥ ૩ ॥

અનેક વિપ્ર જગનમા જમીયા, ઉનકે રાહન પાઈ
ખેમદાસ કહે જુઓ ઉનકે, શખ એકાંત બજાર્ધ ॥ હે ॥ ૪ ॥

તીથી

અમાયે વાસો વસી રહ્યો તેનો તુ ડરીયે તપાસ
ગુરુગમ ડરીને જોતીયે સોધીને ગ્રહીએ સાર ॥ ૨૮ ॥

કહે હરિ ખીમ ખાતે ડરી પ્રીછીશ તો પામીશ પાર
પડવે પીડ પર પોટડો ઉપજ્યો તેમ અપાય ॥ ૨૯ ॥

તે માટે કહ્યુ જુજાને હરખે હરિ ગુણ ગાય
સત સમાગમ કીજ્યો, લીજ્યો વિવેક વિચાર ॥ ૩૦ ॥

ખીજ અડર બહુ કુલ્યો ઘરાટ રૂપી પ્રજા
સ્થાવર જગમ જગ સ્થગે જીવ ચોર્યાશિલજા ॥ ૩૧ ॥

હરતા ને કરતા આવીયો ઉત્તમ મનુષ્ય અવતાર
ત્રીજી અવસ્થા તાહરી ડપવા લાગી કાય ॥ ૩૨ ॥

જુઠો જોખન સ્નેહ તજી મોહ મમતાને માર
કાયા માયા કારમી વણસતા નહિ લાગે વાર ॥ ૩૩ ॥

ચોથે ચારે વેદનો હારદ આવ્યો હાથ
ઢહેવા ગ્રહેવા ઢાઢ નથી નહિ કોઈ જાત અજાત ॥ ૩૪ ॥

એક અખ ડીત આતમા નિશ્ચય હે નિરધાર
પાય મની પીડ ઉપજ્યો જોમ જમાવ્યો ખરાસ ॥ ૩૫ ॥

આદી અત નામ રૂપ નહિ સર્વે તેમા સમાસ
જો જોમ જળમા તોરી ગદીએ અનત આકાર ॥ ૩૬ ॥

- સદ્ગુણ જાણે મહારં તારં નહિ તલભાર
સંનેગે સરવે તુને આબુ વિન્નેગે નહિ વાર
અનેક જુગ તુને વદી ગીયા વળસતા વાર વાર ॥ કહે હરિ ॥ ૬ ॥
- સતો એ જ્ઞાન ગોતીઓ આતમાં એક અખંડ
બુદ્ધી પ્રકૃતી પરહરી બ્યાપક પીંડ બહાંડ
શ્રીનમણી જેમ આતમાં તે સીંધાંતનો સાર ॥ કહે હરિ ॥ ૭ ॥
- આઠમે દેહ સ્થીર નહિ સરવે વટાવડાં જાણુ
મારં તાર મુકાદે મેલીદે મનની તાણુ
ધર થકા ધાયે ધર્મને કર્મના કલેશ નિવાર ॥ કહે હરિ ॥ ૮ ॥
- નગીચે આતમ દેવને મેવા સીરામણી સાર
અનુભવી ગુરને આરાધીચે વાણી વેદ વીચાર
મત પાખંડ મુકાદે શુર ચરણે ચિત ધાર ॥ કહે હરિ ॥ ૯ ॥
- દસો દીશાએ પુગી રહ્યા પોતે પુરણુ બ્રહ્મ
ઠામ ઠાલો નહિ હરિ વિના મહાગન જાણુ મર્મ
જ્યાં જેવો ત્યાં તેવો થઇ રહ્યા, અનંત મુરતી અપાર ॥ કહે હરિ ॥ ૧૦ ॥
- એકાદશા એમ વર્તવું રાખ્દ વિના સોહં આપ
શુવને શીવ સશય મટ્યો મારો મુગમાં થાપ
વાણી ન પોંચે વંખરી, જુઝવુ બાવન બહાર ॥ કહે હરિ ॥ ૧૧ ॥
- દ્વાદશ આંજુળ આપમાં સોધી જીવે દેહ સંત
ખટ ચક્રને વિધીચદે પામે આતમ તંત
ઝલમલ જોતી ઝલહજે દળે તિમીર અધાર ॥ કહે હરિ ॥ ૧૨ ॥
- તેરમે પીવે પ્રેમથી શુરા સંત સધીર
ગંગ જમના સરસ્વતી હંસા ત્રિવેણી તીર
ધાટ અમીકે ઉપરે પીવે મન મતવાર ॥ કહે હરિ ॥ ૧૩ ॥
- ચૌદસે મન ચંચલ કરે તેને તું સ્થીર કરી જોય
ગગન ઝરખાં ગોખમાં સાહેબ બેઠા સોય
મન પવન પોંચે નહિ તેથી પરાને પાર ॥ કહે હરિ ॥ ૧૪ ॥
- પુનમ પરસત જોહને જોને રદગે રગનાથ
મન કરમ વચને રમી રહ્યા મન ચિત સદગુર સાથ
આનંદ લાવે હરિ લજો, દળશે દોષ ખીમદાસ ॥ કહે હરિ ॥ ૧૫ ॥

તમે આવોને સજની મોરીઃ ગરબે રમીએ	
એવો ખેડ રંગેરે ચોગાન કુદડી ફરીગે	॥ ૨૬ ॥
સખી પાંચ તત્વનો ગરબો દશ માંહે બારી	
એવા ખેડેછે સંત સુન્દર પ્રભુજના પ્યારી	॥ ૧ ॥
સખી ગરબો છે છે કાંઈ કાચોં હલકાં ફરીએ	
એવી ધીલ સંતોષની વાત સાહેબને ગમીએ	॥ ૨ ॥
સખી સત લોકના વામીરે ગરબો માત્રે	
ખીન પશુ પામર સમાનરે એશું જાણે	॥ ૩ ॥
સખી જાણે તે તો માણે એ રસ એવો	
એનો સમજ રઘાનું કામ કોઈને નવ કહેવો	॥ ૪ ॥
એતો સીરગુણ મીસરી ખાંડરે સો કામ ચાખે	
એવા નિર્ગુણ કહવા કીંબ કામ નવ ચાખે	॥ ૫ ॥
સખી સામાજિકા મારો શામરે જુગતે જાણે	
એવી મુઘટ મક્કી મજનાર નેજા ત્યાં નાખે	॥ ૬ ॥
મને મળીયા છે ગુરદેવરે ગરબો ગાવે	
એવી ખરી ખગર ખીમદામ સંત સમજાવે	॥ ૭ ॥

—:—:—

શ્રી ગંગસાહેબની વાણી

આરતી

આરતી ભાણ કખીરજી કીજે સતગુર સાહેબ દર્શન દીજે	
પ્રેમ પીયાવા ભર ભર પીજે આરતી ભાણકખીરજી કીજે	॥ ૨૬ ॥
પહેલી આરતી પરચાદવા, સતગુર સંતકી કીજે સેવા	॥ ૧ ॥
દુસરી આરતી દેવ દર્શાયા, પરમ પુરપકા પરચા પાયા	॥ ૨ ॥
ચોથી આરતી ચૌદસ દેખ્યા, એક સૃષ્ટ સખ ઘટમે ચેખ્યા	॥ ૩ ॥
પાંચમી આરતી કીજે પુંજ, એકડી એક અવર નડી દુન	॥ ૪ ॥
જેમ ભાણ રવી પુરણ પાયા, ગંગારામ પ્રેમે ગુણ ગાયા	॥ ૫ ॥

—:—:—

ધરા અમર વચ્ચેરે મેર અકુલ, અવીચલ વાસા જયરા બોલ
 બે પગવાઈરે ભજન ભરપુર આવમ રટેરે ત્યાં હેરે હજુર ॥ ૪ ॥
 ખીમ ભાણુને રવિ ગુર રમના રામ, જુગ જુગ સંત મુધારણકામ
 ગ ગારામનેરે ગુર તીહારી આશ, શબ્દે સર્વદા રાખીયો પાસ ॥ ૫ ॥

હરીજન હીંમત રાખીયેર ભાવે બક્ષિ કીજે
 શીર સાટે સદગુર મગે પાછી પીઠ ન દીજેર ॥ હરી ॥ ૨૬ ॥
 આપ કસીને પર પોખીયે દુખ સહીને મુખ દીજે
 ગળા હરીચંદ્ર મોરદંજ જુગમા અમર રહીજે ॥ હરીજન ॥ ૧ ॥
 નામા પીપા રોહીણસને, સમયાં સાદ દીધા
 કોડે કાજ નરસીતણા ભવી ભાતે કીધાં ॥ હરીજન ॥ ૨ ॥
 ગજ ગુણીકા પશુ પારાધી, શા મુકીન કીધાં
 નિર્ભય નાથ નિવૃણ્યા, અરીચય પદ દીધાં ॥ હરીજન ॥ ૩ ॥
 ધન એરણુ ખીચ ધા સહે ગોધે મુલે વેચાયા
 મો હરીજન દીરા ખરા, લાખો માલી લેખાયા ॥ હરીજન ॥ ૪ ॥
 સાચાને સાધ્યમો રાખશે વાર કંશે વહેલી
 પાંડવ કાજે ચક્ર ધયું પણુ પોતાનુ મેલી ॥ હરીજન ॥ ૫ ॥
 પરમારથી પાંડવ થયા વળગી રહ્યા વિશ્વામે
 ખરી પડેને ખમે નહિ શત્રુ સદા તેની પાસે ॥ હરીજન ॥ ૬ ॥
 જેને આસરો એવા નામનો તેને હરી કેમ મેલે
 ગ ગારામની સ ગ સદા, ખીમ સાહેબ ખેલે ॥ હરીજન ॥ ૭ ॥

રાગ પરજ

સખી સદગુર દીન દયાળ સમરો એક ચીતેરે
 આવશે એચી તાનો કાળ ઉઠી જાનુ અનેરે ॥ ૨૬ ॥
 આનો પરદેશી પરણે પ્રાણુ, પાજરીયા માલીરે
 તેને જતતા ન લાગે વાગ, સમજ મન માલીરે ॥ સખી ॥ ૧ ॥
 તે જાણ્યું તારા મન માલી સરવે છે મારે
 ઘોળે દહાડે જાઈયા જમ દાર, એવી સમજણુ સારે ॥ સખી ॥ ૨ ॥

તો જાતી માયાને મ જોય, ભરમે મત બૂવેરે	
એતો સ્થાવર જ ગમના કુવ, કુનેને વરી ઉનેરે	॥ સખી ॥ ૩ ॥
તું તો મેલીને માન ગુમાન, જીવતમા મરીએરે	
ગુર ટાંગે ત્રીસીધીના તાપ, તો ચરણમા વગીએરે	॥ સખી ॥ ૪ ॥
આવો ગતન પદારથ સાર, આવી તડ લાગ્યેરે	
ગ ગારામ સમગ ગુર ખીમ ભવનો બે લાગ્યેરે	॥ સખી ॥ ૫ ॥

મારી વાનપના વિશ્રામ, જીવન ધન સાચુ રે	
જાણીયે ગુરદેવની ટેડ, ખીરદ નથી ગાયુ રે	॥ મારી ॥ ૧ ॥
અમે રાકુંને રધુનાથ, એસડથી ઉગારેરે	
મારા રદય કમનની માય, ત્રેમેથી પધારેરે	॥ મારી ॥ ૨ ॥
જહા સદગુરજના સુખ, કુખ નહી કેધરે	
ત્યા દાખુછું રે દયાગ, રવી સન્મુખ જોધરે	॥ મારી ॥ ૩ ॥
મારા પ્રાણપતીનો પ્રતાપ, ભરસો છે ભારીરે	
પતિવ્રતા ચડી નીગવાણુ ગુણીજને ઉગારીરે	મારી ॥ ૩ ॥
એવી વીઠટ વેગામા વાર, ત્યા સાર તમારીરે	
મારા અવગુણનો નહિ પાર, તમે ઓ ગુણુઝગીરે	॥ મારી ॥ ૪ ॥
સખી સદગુરજને સગ, ગરજ મે કીધારે	
ગ ગારામ સમગ ગુર ખીમ, અનીચલ સુખ વીધારે	॥ મારી ॥ ૫ ॥

રવી સાહેબના શીશ્ય લાલ સાહેબ ની વાણી

ચી તામણી

દોહા

ગુરગમ જ્ઞાન પ્રગતીયા, પ્રગતી વાણુ પ્રગાથ	
સદગુર સાહેબ રૂપહે, દીયા દામ રૂમાન	॥ ૧ ॥
ગુર દેવી ગુર દેવતા, ગુર દેવનકા દેવ	
ચેલા ગુણુ જાણુ રહે, ર સદગુરકી મેવ	॥ ૨ ॥

મે ગુર એસા જાણીયા, જેસા ઉગ્યા સુર	
પગરી જોતી પ્રેમથી નિરમલ વરમે નુર	॥ ૩ ॥
સદગુર સંત કૃપા કરી એવા ઉપગ ચીત	
ઓ અરીનાશી પુરુષ મર્યા, મો મે કીના મીત	॥ ૪ ॥
સદગુર મેરા મેરગી, શબ્દ જતાયા મોય	
જાન પદારથ પાઈયા, શબ્દ જતાયા મોય	॥ ૫ ॥
લાજદાસ કરી પીન ની, માગી ગુર દરમાન	
તુમે લયાં ભરપુર હો, મો ગાજે કર વખાણુ	॥ ૬ ॥

આપાઈ

શોભા ગુરકી ગાજી ઐરો દેવકો નહિ ધાંઉ	
સતગુર સંત અસરણુ હાર, તાકા દરં મેં દીદાર	॥ ૭ ॥
મનખા જનમ પામ્યો પ્રાણુ, નખશીખ શ્રવણુ કીસ જાણુ	
માંદી પુરુષકા મે ડાણુ, નેણુ નાસીકા જીવહા જાણુ	॥ ૮ ॥
એતા ઇદ દીના તોય, હરિસું હેત રાખી જોય	
અનેક પ્રકારકો સ્યુલ, મધ્યો પાહણીકા મૂય	॥ ૯ ॥
અહીલે લક્ષ્ય કરો ભેદ, પાસુ ચોર બાધો કેદ	
દો દીન પ્રલ કરી જાસ, કરવે કમલમે કવલાસ	॥ ૧૦ ॥
મનવા સમજ લે લાઇ, મદગુર કહે સમજાઇ	
એસો અવસર નાવે દેર, મનખા જનમ સરખી મેર	॥ ૧૧ ॥
વંદુ સર્વ નંદુ નાય, બાગ ખીરદ ગાણુ માંવ	
સદુ વિસ્તાર વસ્તા રાગ બાધુ તુજશી કહે ગગ	॥ ૧૨ ॥
ગોપીચંદ તીલક નામ, કીના સરખની રનાન	
તામે પાવન હુવા પાણુ, વામે ચડેવા નિર્વાણુ	॥ ૧૩ ॥
પુરણુ હાર સર્વ દયાળ, લક્ષતા બીડ લ જન હાર	
અવગુણુ મેરીઓ મેગ બાંધ્યા તુમસુ હેગ	॥ ૧૪ ॥
પુરણુ પ્રીત રાખો પુણ્ય, હમકે કાજ્યો પાવન	
દાસી શુભેરા ગાય, દુબ નહિ આપે દાય	॥ ૧૫ ॥
સરવે માણુમી છો તુમ, સેવું નામ સો કરસા	
મેં તેરા હુવા રામા, સનમુખ જુવો મમ સામા	॥ ૧૬ ॥
દશન તણી છે ખ્યાસા, જીવત મરત તુમ દાસા	
હેતે હરિ ગુણુ ગાજી, નિશ્ચે નામ ઠેરાવું	॥ ૧૭ ॥

પુરણ રાખજો ત્યાં પ્રીત, તાકી તુમકહે ચીત	.
મેલુ મોહની માયા, જુડી જન્મત ભરમાયા	॥ ૧૮ ॥
સુરતી શીલમાં સારી, તુરતી હુધ્ નીરધારી	
આવસ અજસ અન્નણ, ચોથી ભરમ નાખી ખાણ	॥ ૧૯ ॥
વાદે તેડીઓ વીવાદ, ઇર્ષ્યા આવીયો હિવાદ	
એતા બોમીયા ગદમાય, ભક્તિ ઝરન પાવે નાય	॥ ૨૦ ॥
રહીયે સદગુરની ઓટ, જમકી લાગે નાકી ચોટ	
નેજ નામકા ભારી ધ્વજન ધ્યાનડી ધારી	॥ ૨૧ ॥
નિરગુણુ તોખતા ખાજે, કાયર દેખતાં ભાજે	
જાગે રાખ્ડ જલુકાગ, શુરા લડત મેં સારા	॥ ૨૨ ॥
ચેતન આવીયો હેરી, માયો મોહકું પેરી	
ખમીયા ખડમ હે હાથા, કાટગો કાવકા સાથા	॥ ૨૩ ॥
આયો ભક્તિ વિશ્વાસા, તેડી રીવકે પાસા	
દોતુ ભડ હે મેળા, જાનર ઝરમ હે મેલા	॥ ૨૪ ॥
ઝગડા કર જીતીયા નામા, પાપો શુન્ય વિશ્રામા	
જાન્યા જ્ઞાન નિશાના, પડીયા ભરમ ભંગાણા	॥ ૨૫ ॥
સત ધર્મ સુરમા ભાધ, ઉભા ખડકું સાધ	
ભક્તિ ખીરદ રખવાસા, ચારા નામકા દાસા	॥ ૨૬ ॥
ભાગ્યા બોમીયા ભાઈ, વરતી નામકી દુહાઈ	
ધુંજી હરિ ગુરકા પાઈ, જીતુ જમે ઝરા દાઈ	॥ ૨૭ ॥
જામું ઉતર પારા, દશે દેવ દીદારા	
અધા જીવે કામહી કામ અંતર માઢી આતમ રામ	॥ ૨૮ ॥
તાકી મોધના નાકી, દશે દેવના માલી	
દેવલ પથરકા જોઈ તાતે મુક્તના હોઈ	॥ ૨૯ ॥
મુક્ત હોય સાચકે મન મેહા જ્ઞાન પામો તન	
સેવો હરિ ગુર સંતા, આદી નામ અનંતા	॥ ૩૦ ॥
અનંત ભક્તિ એધારા, સન મુખ જોઈ સરજન હારા	
એસી અરજ દાખું તુંજ, દરસન આપી દાખો મુજ	॥ ૩૧ ॥
પલમે સર્વ પૂરણ હાર, ભક્તિ ખીરદ સામુ સંભાર	
તેહી સંગ વીંછકુ નાહી, રાખુ રદીયા માંડી	॥ ૩૨ ॥

- નીરમે નેહ રાખહું નામા, અંતર લલ્લું આનમ રામા
આસન અગમ વિચારા, રાખ્દ ચડે મોહું સખ સારા ॥ ૩૩ ॥
- દ્રવ્યા કમળ હુવા એક, અલખ રાખી એહ ટેકા
એસા નામ પરતાપા, હરદેમે હરિકા જાપા ॥ ૩૪ ॥
- નાભી કમળ નુરતે નુર, પ્રગટ્યો રાખ્દ ચઢીયો પુર
અખહ જોત અલખ નામ, સુરત એક દશે ધામ ॥ ૩૫ ॥
- જાકી સેવના ચાહું, દર્શન દેવકા પાજી
એસા મારગ આહુ, પાવે સુરમા સાહુ ॥ ૩૬ ॥
- જાકા મતા અગાધા દરશકી અતર દાધા
બપૈયા કેર મન આચા, પીયુપી કરે ચોમાસા ॥ ૩૭ ॥
- એસા હોય હુરી ગુણુ ગાય, ટૂંતિ આકાશ સુરતી લાય
પાવે પ્રેમકા પ્યારા, હો રહે દેહમે ન્યારા ॥ ૩૮ ॥
- ન્યારા હોઈ લેતહું નામા, મુંદ દટિ દેખી ધામા
૩૫ અરૂપી રાખ્દ રંગા, જાપ અગ પા કરે સ ગા ॥ ૩૯ ॥
- આપે રાખ્દસે જોતે, આપે આપ ઉઘોતે
મેં ન જાણું તેરા પારા, તુમ જાગ્રો અલખ પ્યારા ॥ ૪૦ ॥
- મેં કંગાવ દાખુ વાણી, તુમ ચઢીયો નિરવાણી
પહેલે ભક્ત રાખી હે માગા, ધ્રુવ પ્રેમદ રસાવા ॥ ૪૧ ॥
- નરસી હ ૩૫ ધરીયો આપ, મારોં હિરણુ દસ્યપ પાપ
એસી વહાર કીની હે વીર, પુયાં કુપદીકે ગીર ॥ ૪૨ ॥
- તો મેં કહુ કુળંલ દાસ, રાખો ભક્ત જનની પાસ .
રવીશ્વર કીની હે કોપાય, કીનો પ્રકાશ હરદે આય ॥ ૪૩ ॥
- ઢાહા
મઢી ડાંટે શુભ શેરખી, બેટયા પુરી આશ
પુરવ લેખે પામીયા, સદગુર ત્રી રવીદાસ ॥ ૪૪ ॥
- સદગુર કે પ્રતાપમે, ખોજી નિરગુણુ વાણુ
લાલદાસ ચિંતામણી, સત રાખ્દ નિર્વાણુ ॥ ૪૫ ॥
- કર્તા સજી આપહો, મેં નવ જાણુ તોય
લાલ દાસકી વીનંતી, શરણુ રાખો મોય
ઈતીશ્રી વાલદાસ કૃત ચિંતામણી સ પૂર્ણ

અથ ૩૩ ચિતામણી પ્રાનવા

દેાહા

મદગુર શબ્દ પ્રમતીયા બેઘા સમ્બ શરીર
ધટ શીતરમે ચીનીયા, ગુર મુખ જાન અત શીર

॥ ૧ ॥

ચોપાઈ

મદગુર મ ત સાદેખ જાજા પુ ડી ખગર કર પહીયાન
રમતા ચીન આતમ રામ, સાગી રે સ ત સનામ
આદે અ તે ધણી છે નામ, મુ ડીયો ડીન્દુ મુસનામ
ભાવે બેખ સ સારી, ક ત નાહે યાગી

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

દેાહા

ભરમ કરમામ બે મીટયા, આગે સદગુર પાસ
વખી લીયા લાનદાસકે, મગી મર્જ આવરણુ આસ
આવન જાવન ગીંગયા, મનદા ભાગ્યા ઘોખા ભાગી
લાલ કહે સદગુર ગીનીયા, સુની વાત પીચારી
રમ સમે ડી કાગીયા, રુવા નીરાના નામ
સતગોર આગે લાનદાસ, બેસી કરે પ્રણામ
પ ખણુ પ્ર મકી ઊડચલે, અસ્માન
સદગુર મળીયા શીખદે, આઈ ગીયા ધરશામ
ગોરખી નગર જાન માજહી બેવિન લજન ન આહો
પ્રેમ ખીનુ પોહોચો નહિ, લાન પરખી જાહો
ચડી ખુમારી મેહખી તાની લાગી તીર
કહે લગનમા લાનદાસ, પહોતે સ ત સનીર
નાન ગુરખી ગોદડી, શબ્દ ગુર । બેખ
નામ ફેરી લાનદાસ, જ વિરલાકે દેખ
હરીજન હર દરબારકે, પ્રગટ છે પોગર
શબ્દ પારખી નાનદાસ, સમજે સમજણુ હાર
ધારા વરમે ધરમખી મંડીયો મેવ મનાર
પ્રાત્ય હોઈ ચો પામજે, લાન કરે દીદાર

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

॥ ૬ ॥

॥ ૭ ॥

॥ ૮ ॥

॥ ૯ ॥

॥ ૧૦ ॥

॥ ૧૧ ॥

॥ ૧૨ ॥

કરતા રૂપી ફાવ્યું, વનમાં વેલું બળાય	
સહસ્ર ગોપી લાયદાસ, મોટી રહી મનમાંય	॥ ૧૩ ॥
તન મનકી શુધ્ધિ ના રહી, મુગ્ધી ચન્દ્રકી આન	
સહસ્ર ગોપી લાયદાસ ધરીયા તળ તપ ધ્યાન	॥ ૧૪ ॥

ચોપાઈ

કુદરત કયાહે ન્યાગી, ચલના બહેદકી બારી	
ખમીયા ધીર ખુમાગી, વીરલે વરતુ વીચારી	॥ ૧૫ ॥
દો હુબ્યા દો તરીયા, દો ચડીયા દો પડીયા	
દો ભાગ્યા દો ભડીયા, દો ચુરસાનમાં ગળીયા	॥ ૧૬ ॥
દો બાધ્યા દો છુટ્યા, દો ખરા દો ખોટા	
દો સાજા દો માદા, દો ગ્રીણા દો મોટા	॥ ૧૭ ॥
દો સાંતુ દો ચોરટા, દો હસા દો બગટા	
ગોપટ ઘાટકી બાણ, દેખી કુલીયા પાણ	॥ ૧૮ ॥
શીરપર સાહેબ રઘા ગાણ, નાઠા નહિ છુટે પાણ	
રંગે રામમે રાણ, મુલ્ય પંડીત મુલ્ય કાણ	॥ ૧૯ ॥
સદગુર શબ્દ હે સાચા, તેરા પડ હે દયા	
કરલે પુરપમે પરચા, પાલો શુરકી વાચા	॥ ૨૦ ॥
રસંકાર સો રંચા, નિરબે નામજા ને ચા	
ધારણુ ધરમકી આધો, કરણુ ધર ધર કાધો	॥ ૨૧ ॥
તારક મનકો સાધો, ભક્ત મણીકુ આરાધો	
જત ખોલ ત્રીન લાધો	॥ ૨૨ ॥
કાયા નગરમાં કરતાર, બદા દમકી દીદાર	
હરીયા સો તરીયા પાર, ગાંધવ ખાપ જમકી માર	॥ ૨૩ ॥
ઘટમે શબ્દ કર વિચાર, છોડહે જગતકો જ જાળ	
તેરા દીપતા દરખાર	॥ ૨૪ ॥
અનબે શબ્દ તળ જાગે, બીતર ભરમણા ભાગે	
સુરતા નામસુ લાગે, તીને લોકકુ ત્યાગે	॥ ૨૫ ॥
સદગુર સંતકી આગે, ભક્ત શીરોમણી માગે	
અઠતા રહે આણુ આગે	॥ ૨૬ ॥

પ્રથમ મુજ પાંધો મન, નાજી કમળ રો ચૈતન	1	1
રહેણી રહે તાકુ ધન, વીરા વોહોરીયો વચન		॥ ૨૭ ॥
રાખો રામકા રતન, ઝાઝા કરી જો જતન		
હરદા કમલમા હીરા, દીલમાં દેખ સંધીરા		॥ ૨૮ ॥
કરણી સાચ કૃષ્ણીરા, ચેતી ભગ લે સવેરા		
છુટે જન્મકા ફેરા છુંદીમાં દેખ લે તેરા		॥ ૨૯ ॥
મુખ કમલમાં મોતી પેરા પ્રેમકા પોતી		
ધારણુ ધ્યાનકા ધોતી, સમરલે તંત નામ જોતી		॥ ૩૦ ॥
ઈંગણા ઓળખો ઓહી, પીંગળા પરખ પ્રેમ પ્રાપ્ત		
નરખો પુરુષ નીરમોહી, મુખમણુ સહીકરો સોઈ		॥ ૩૧ ॥
લુગપતી શામ લો જોઈ, મટે આવા ગમન તોહી		
ચાહ ધામ વિચે હાર, ચિંતામણી ખાંડાધાર		॥ ૩૨ ॥
વણુ જીવહા કરો પૌકાર, નેન વિના જોવો નિરધાર		
શ્રવણુ વિના મુણુ ઝણુકાર, દશમે મોલ કર દેહાર		॥ ૩૩ ॥
પાંધો નવે દરવાજા, અનહદ ધુન મુન વાજા		
શીલ સંતોકમાં રેળા, સતવંતા ધરમ કરળા		॥ ૩૪ ॥
દાન સુપાતરા દેળ, કારજ સુકલ કરલેળ		
તારક રામ હે રાજા, તાકી રાખહી માઝા		॥ ૩૫ ॥
તખત ત્રિવેણીકે ઘાટ ખોલો પછમ કેરી વાટ		
હંસા ચલો હરિકે હાટ, તોહો પદમ કેરા પાટ		॥ ૩૬ ॥
ખમીયા ખરાકી હે ખાટ, સદગુર મળે શીરકે સાટ		
ઉન્મુન જીવના મરના, ખોટા ખુખાર કરના		॥ ૩૭ ॥
ઊલટા અલ અજર જડણા, નિજમન નિરજસુ ધરના		1
લવ સાગરમાં તરના, પંખી અગમકુ ચલના		॥ ૩૮ ॥
ચંદા મુર દીપક કીજો, સોજ કળાકું સાંધીજો		
નવમે નદીયાં ગરજો, સાગર અલમાં લજજો		॥ ૩૯ ॥
ખ્યાત્રા પ્રેમકા પીજો, તન મન દાનમાં દીજો		
સદગુર સાચ પતીજો, ધ્યાના ગગનમાં ધરજો		॥ ૪૦ ॥
નાવો ધોવો નિર્મલ નીર, ફરક ગહે છુ કુલ કૃષ્ણીર		
હંસા માન સરોવર, મુખ સાગર મોહં સીર		॥ ૪૧ ॥

ઝીલે રવિ લાણ કળીંગ, ચેતન સુદે સુકતા દીંગ	
વરમે અગમકી વાળી, ચેતે ત તમા ગાળી	॥ ૪૨ ॥
પીતે સુખમણી ગાળી, મદગુરુ જાં મેનાં	
નરખો નામ નરવાળી, પોતે પુરુષ પુરાણી	॥ ૪૩ ॥
દેવવમા નિગ જન દેવ, ઘરમે સદગુરુકી મેવ	
નરખે નામ મુખી દેવ, સુનમે સ્વાન ધુપ ઉમેવ	॥ ૪૪ ॥
પુરે સાખ મો સુખ દેવ, અગોચર અનખ અમેવ	
અતરમા નિગ તર આપ, તાડા જપો અજ પા આપ	॥ ૪૫ ॥
યાણા ચન્નુ થરઢર થાપ, તેરા મીટે તીન ગુણ તાપ	
પુટે લાલ ડમ્મ અ તાપ, મયે તોડ આદુ બ્યાપ	॥ ૪૬ ॥
મોહુ શમ્દ વાગે મોગ તાગ કો / ચલા ચદ ચકોગ	
જેસે નદ ચડીયા દોર, નામ નીશાન દોઢર જોર	॥ ૪૭ ॥
દેવે મોજ ન દકીરોગ, ઉગેલાણુ ભાગે ચોગ	
પડ બ્રહ્માડ જન ત પ્રકાશ, જિયા મહેગ ઘર કેવલામ	॥ ૪૮ ॥
વીરલે ક્રીયા અમર આશ, દર્શન ડો દરિદાસ	
જનક હે પીયાકી ખ્યામ, હ સા ડો ગવીનામ	॥ ૪૯ ॥
સો ધન જુગમે ન્યાગ, મેરે ચીખગ પગ મેગા	
આઠે પહોર અજવાગા, જાનમ જોતે ઝણુઝાલ	॥ ૫૦ ॥
નરખો નામ નિરધારા, આપો પુરુષ અવતારા	
કરણીયર કીરતાન, ગદ આપહી ન્યાન	॥ ૫૧ ॥
પુરા સત પરખ તો, ઢાંચર કુડા ભાગ તો	
પુગળ ભાગ જન પાયા, લાનમે લાન મેવાયા	॥ ૫૨ ॥
ધગણી ધરકુ ધાયા, મગન ગુફામા ગાયા	
વસ્તુ અમુલખ લાયા, કુલ કુકીંગ ફરમાયા	॥ ૫૩ ॥
સાકી કુપ નહી ખાયા, અમુરતે દરશાયા	
સો વનરયામ સુરત સાર, દર્શન ડોર નર અર નાગ	॥ ૫૪ ॥
જગપતિ જીવન આધાર, અગમ જોતહે જોગાર	
શુરા મોન નદ ચડીયા ભમરે ગુફામા બળીયા	॥ ૫૫ ॥
આદ પુરા અગ મવીયા, તાકા કરમ સગ ઝડીયા	
સચિયારા સુદન કનીયા, જનયકે અગમમે મળીયા	॥ ૫૬ ॥

હરદમ ભેટીયા હરનામ, કીયા શામકે સલામ	
ભાણુ કખીર રવી રામ, સદગુર લાલ કરે પ્રણામ	॥ ૫૭ ॥
સખદ માનજો સહી, વાર જાએ છે વહી	
લાલ બતાવે કહી, રંગ મોહોલમાં કહી	॥ ૫૮ ॥
એ ચેતામણી ચંતસાર ભક્તિ હે ખાંડાધાર	
સદગુર સેવીયો નર નાર, અમર મોજ કરતાર	॥ ૫૯ ॥

દોહા

જડ ચિંતામણી રસ રૂપ હે, સાર સીરામણી સોય	
અનબે વસ્તુ અમેલ હે, ચિન્ત વીરલા કોય	॥ ૬૦ ॥
ગંગા કાશી દારકાં, ખીચ શેરખી ગાય	
રવિ કખીર પ્રગટ હુવા, રખ્યા જુગમે નામ	॥ ૬૧ ॥
કખીર સાહેબ સત્ય હો, મુખ સાગરકી સીર	
લાલદાસ લવ લાયકર, સુમરે રામ કખીર	॥ ૬૨ ॥
લાલદાસ કરે વિનંતી, માગી ગુરુ રૂમન	
તુમ ભરીયા ભરપુર હો, મહિમાં ગુરુ વખાન	॥ ૬૩ ॥
છતિ શ્રી લાલદાસ કૃત રૂઝ ચિંતામણી સંપૂર્ણ	

અથશ્રી પ્રાણુ સાંકડી પ્રારંભ

નમો સદગુર આદ પુરુષ, નિરાધાર કરતાર
 જોતી સરખી આતમ ઓધાર
 તામે પ્રગટે અલખ નિરંજન નીરાકાર
 મન પવન તેજ તંત સારા, ઈચ્છા સક્રિત કીયા પસાર
 ઓહું સોહું રરંકારા, ચંદ સુરજ નવલખ તારા
 સત શબ્દકા કરો વીચારા, અનબે સંતો ઉતરો પારા
 આર્યે બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશા, આદ પુરુષકા લીયા ઉપદેશા
 સદગુરુકી ચરણે આયા, સખ સંતન મીલી સાહેબ પાયા

પુરા હોયમે પરખે વાણી કીક, ખાત સો કહાં ઠેરાણી
 સદગુર ખોલ્યા અમૃત વાણી, સો ચીને કાઈ તંત પીછાની
 નવ દરવાજા ખાધો ખારા, દસમે દેવ કરો દેદારા
 અતરમા નિરતર વાસા, તત શબ્દકા દેખ તમાસા
 જાન ધ્યાન સે ખોલો તાળા, અનખે શબ્દ કરે અંજવાળા
 પેલા ધર પ્રણામ કરીજો, સતગુર સતકી સેવા કીજો
 પ્રેમ જોતમા પર ઉપકાગ ગહેણી કરણી ખાડા ધારા
 જતી સતી કાઈ જામે શૂરા, જાકે સદગુર મલીયા પુરા
 આદ અંત મારગ લીજો, સો સાયબકું યાદ કરીજો
 ખારા મીઠા દરીયા ભારી, તાવિચ હંસા ખેડત મારી
 સાય જુઠકા કરે નિવેરા, તો કહાવો સદગુરકા ચેરા
 દય દરીયામા દેખો ભાઈ, લહેર મહેર સો કહાં સમાઈ
 બાહેર બી તર ચીનો કાયા, રમતા રામ કહો કહાં પાયા
 મુણીયો હીંદુ મુસવમાન, અનખે ચીનો આતમ રામ
 એકો અંલા એકો રામ, ન્યારા ન્યારા ધરીયા નામ
 પક્ષ બાંધી કીના પરવાર, કોણાંતમારા સરજન હાર
 ભક્ત મણી સામુ નહિ ભાલે, પથરા સાથે રતન પજાલે
 એસા જુગમે કથો અંધેરા, પાર બલકા કુંન પગેરા
 મન પવન પુછો પરધાન, કોન પુરવકા લાગે નામ
 દેખા દેખી પ ય.ચલાયા, પીર પેગમ્બર સીધ્ધ કહાયા
 પહા પક્ષીસે ખેલો ન્યારા, તખ દેખો કુદરત કરતારા
 કાયા કાશી મુળ અરયાન, દીલમે સદગુર શબ્દ પીછાન
 નહિ હે ઉનહી મુસવમાન, ઝાળખી લેજો અનધક શ્યામ
 ઉલટા મુલટા કરો વિચારા, મોઘો આતમ ખેલો ન્યારા
 કર્મ ધાત કરે નહી મન, લાય કહે મો રામ જન
 સો જન હોવે હરકો દાસ, તાકો નહી ખલકકી આસ
 આતમ તત્વ લઈએ જાણી, સો પ્રાણી ખેલે નિરવાણી
 અતર ગીયા નીર તર જાગ્યા, લાય કહે ભરમ બે ભાંગ્યા
 ઘટમે દેવળ ઘટમા પુંજ, અવખ નિરંજન અવર ન દુજ

હુ ગર પર ચઢે દેખો ડેરા, તહા ખીરાજે સમરથ તેરા
 પુછો મ દીર પુછો ધામ, કુ સદ્ગુરુકુ સત સનામ
 સ ત બતાવે સાહેબ સોષ, જન સેવ્યા સો અમર હોષ
 સદ્ગુરુ સ્વામી અતર જામી, ગુરુ ગુ સાધ હે ધણુ નામી
 શબ્દે નરખો શબ્દે પરખો સાક્ષીરૂપ સકનમા સરખો
 ઝીણા તેરી જુગતી જાણે, નરખે પરખે દીક ઠેઠાણે
 પાત્ર સુપાત્રે દીજો દાન, ગુરુ સ ત હે શાનીગામ
 મેવા પુન કરની સાર, માગો હ સા મોક્ષ ધાર
 કહ કપટ છોડો પાખ ક, મુખદુખ મેટો દેહકા દહ
 કામ ક્રોધકા કટકા કીજો, માન યુમાન મારી દીજો
 પાવ પવનપર લીજો સાના, ઘટ છુ ધન ઝોડો અબીમાના
 ગુરુગમ હ સા પદ નિર્વાણુ, ચેતો વરતો ચતુર મુજાણુ
 રમતા ચેતો આતમ રામા, પૂરવ ધરમા કરો પીઠના
 કહાસે આપા કહા ટુમ જાના, ભવસાગર બેઠ જુલાના
 આવે જાવે ખખર ન પાવે કાડી બદને રતન ગુમાવે
 ધર અમર ખીજ ધારણુ ધારી, જેમ ખેનાવો નર અર નારી
 સાખીત કીજે સરજન હારા, મનખા જનમ રતન અવતારા
 હુ ટુ હારો જનમ સુધારો, આપ નરો આરનકુ તારો
 દીવે દીવા દરસન કીજો, લાભ ચોગણો લેહમા વીજો
 સુરા પુરા કરા સવાઈ, અરસ પરસકા દર્શન લાઈ
 ભાવ ભક્તિસુ કરો ભલાઈ, સ ત સમાગમ હ સે ગાઈ
 હ સા હ સ મીલે સુખ પાવે, હીરા મોતી ચુગે ચુગાવે
 કાગા ખગના કામ ન આવે, હરદમ હ સા કાઠ નિયંત્રુ ધાવે
 વાયલકી ગત ધાયવ પુઠે, સન શબ્દ મોકે મન ખુ ચે
 શીલ સમતા ખખ્યા વીરા, હેતે પ્રીતિ લેજો હીરા
 દરદવ ત દરવેશ દીખાવે, ઇશવ વ ત મહાસુખ મનાવે
 બેદુ કહે બેદકી ખાતા, બ દી ઝોડ મુગતકે દાતા
 શાનીકે શાની મીન જાવે, જાન ધ્યાનમે ગરથ જાવે
 અરથ ગરથ મે શીખ સમાવે, ગુરમાર ઝાગજ ગરકાવ
 ભાવ ભક્તિકા મારે લાના, તખ દેમેગો ઓઠી બદ્દ
 ત ત સ્વરૂપી મારે તેગા, સત સ્વરૂપી લજન ચેત્ર

પ્રેમ બાળુ જળ લાગે પુરા, દેહ વીદેહ મન ચક્રચુરા
 મરણવાદા મારગ યોખા, જનમ જનમકાં ભાગિ ધોખા
 શબ્દે લાગે શબ્દે જાગે, સત શબ્દસુ ભટકણુ જાગે
 જાગે જોગી જાગે રોગી, કીક કયાં વણુ ભરકે ભોગી
 ક્રતા કદલમાં અદલ કપીરી, નેયાં પરચા નામ જંજીરી
 મુલતા ધ્રુવ અગરમાં ઝરણુ, મો જોગી અમરાપુર વરણુ
 ગગન ગુફામાં ઘેરો ઘેગ, લખ ચોર્યાસી છુટે દેરા
 દાયામાં કારીગર ગમ, ધરણી ધરકા દેખો ધામ
 સખકુ દેખો ધ્રુવ વિચારી મુક્તમ વેદકા કયા કરારી
 કથતા બક્તા પંડીત કાજી, સાગ વીના નહિ સાહેબ રાજી
 વેદ વાણીમે ભેદ હે ન્યારા, નિર્મલ નામ ગ્રહો નિરધારા
 એક તરવરકા સકલ પસારા, મુલતજી મત ખેલો ન્યારા
 ચાર જુગમે ચારો વેદ, તાકો લીધો વિદે ભેદ
 ખટ દશનમા ખટ પટ લાગી, જુગ પતિ મે જોયા હે જાગી
 જોગી વેરાગી સન્યાસી, કહુ કરેગો જુગમાં હાંસી
 લડે મરે વદિ બક વાદ, છોડી આદ કરે ઉપાદ
 ઇતકા કહે બાળુ બનાવે, વાગર કીજે વીરલા પાવે
 ખારા પ થસે ભક્તિ ન્યારી, સો લાલ વસ્તુ વિરથે વિચારી
 જાવે બેખ જાવે સંસારી, દશન કરજો મનકું મારી
 જલે પંડકા હે દેહાર, શીરપર દેખો સરજન હાર
 એસા ભેદ લહો તે બે ભાગે, નહિતો વાત પડીછે કાગે
 મત પાખંડી ખટપટ આચારા, સત રામ વિના સખ જુઠ પસારા
 મેહુ અગ્નિમાં તન જારો, વેરાગરમાં વસ્તુ વિચારો
 હિંદુ અગમ અગોચર એસા, નીરગુણુ ધ્રુવ નિરંતર જોસા
 સદગુરુ શબ્દે જોગી જુવો, નુગરા પલરી મુગરા હોવો
 ઉધા કમળ સમ કરી રાખો, ચૈતન ઘઈ સો રસ ચાખો
 આતમ પરમાતમકું પુછો, સાર શબ્દ વિચારી જુઓ
 તંત નામ દીપક કર ધરો, જીવ શીવ નીવેરા કરો
 અજવાળે અંધારંટળે, સંતોષી સાહેબ શું કરે
 સત ધરમકી ધારણુ ધરો, પાંચ પચીસકું અજરા જારો
 રરંકારમાં મન મેળાવો, સાચકે ધરન્યાય ચલાવો

બલ્લ ચિને કોઈ બલ્લ જાની ગુરુમુખ બોલે અમૃત વાણી
 ગુરુ સખતે એકો રેણુ, જ્યાં જીતર કી મત ડરણુ
 રૂપ સરૂપી દશે દેવા, મુરત માહી સુરત સેવા
 શિવ શક્તિકા નિશ્ચય વાસા, પાચ ત ત કીયા પરકાશ
 સુરત ગુરતકી સાન ઠેરાણી, ઈગવા પી ગલા સુખમણુ રાણી
 કાયલ બોલે અમૃત વાણી, ત ત વસ્તુ વિરલે પીછાણી
 તારક મન્ત્ર ત્રીવેણી બોલે, જન પાયા સો ડુન ડોને
 બ કનાજ ધર સોજો સેરા, હોજે લાન મેટે અ ધેરા
 ગ ગા જમુના અમૃત ધારા, સુગરા પીવે સનમુખ સારા
 જલમય જોતી વરસે મોતી નિરખે હ સા જોની નજર પોતી
 હર હરિ નરખે પરખણુ હારા, તીન ગુણસે ખેલે ન્યારા
 ટ વશાન પર ધડે જે ધાટા, કોઈજ સાળ કોઈજ કાટા
 ઘ ટ ગરજે ઓર વાજે છુરા, લાગે ચોટ લજે સો કુકા
 ખરા ખોટાકી ખ તર કરાવે, સો સાહેબ કો લાન વહાવે
 સત સ ગતમે સોનત કીજે, તેન તપાસી ખરા ડરીજે
 ઝીણા મારગ ઝીણા દેશ, મન કાફરકો મુ ડો કેશ
 પઠમ દેશ સાચઠા મેગા, લા જલો ચૈતન થઈ ચેલા
 માન સરોવર માણેક લીજે, અમૃત ખ્યાલા લગલાર પીજે
 રતના રકી લહેર ડરારી, ચલમે પ ખી પ ખ સમારી
 તપત કુકકી છોડો આશા, દેખો હ સા તખત તમાસા
 ર ગ મહોલમા દમ દીવારા, આપ દેખો હ સાકા ધારા
 તેરાજ હ સા તારવ તીર, આઠા પીયો નીરમલ નીર
 સાચ નામખી નીરમન જોતી, પેરા હ સા પ્રેમકી પોતી
 મમતા ર ડી મેવો રાતી, ગુરુ નિર જન લેજો ગોતી
 ગુરુમે ગરક સેરીમે સરક નાચ કહેસો મરજવાડા મરવ

છઠ માતીદામ

જીવન મુક્તા, ચૈતન સુક્તા, ૦૨ કાર હે રાવ તા
 મેહુ વેરાગી, તનમન ત્યાગી, આશ નિરાશી ખેન તા
 હરદમ હીર, સખદ સંધીરા, વેગમ ચાલ ચલાવ તા
 જિન મુનવાન, આસન ધારી, ચડી ખુમારી ચૈતનતા

ફરક ફટીરા, ખાવન પીરા, અનભે વાણી ખોલતા
મન જાગત જાગત જાગેગી, લહે લગત લાગત લાગે ગી
ભે ભાગત ભાગત ભાગેગી, શીલ ગલોલ ગઢપર છુટ્યા
મેં મન માર મનાવતા, કાપા કોટ કળાજે કીજો
થરકર થાણા થાપતા.

તોડો ઘાટા, ચસો નીરાટા, નહિ પંથ નહિ પરવારા
ખોસો તાળા, કગ અજવાળા, દશમે દેખો દીલદારા
ગઢ ગઢ ગાજી, નોખત વાજી, નવસો તાળા ખોલ તા
ભજન ભડાકા, ધરમ ધડાકા, હનમ ત હાક જાળવ તા
પથરા છુટયાં, પાણી છુટયા, પાર અલ્પ પન્સાવ તા
કાપા વાડી, મનવા માળી, નેકે નીર ચલાવ તા
નિરગુણ સીરગુણ, મધ્યે મારગ, શોપ કંડા સમાવ તા
ગેપ કલામે, એક નિરંતર. ખોજ તા મો પાવતા
શબ્દે આપા, સંખ બળયા, મુતા શેર જગાવ ત
હલી હલીકે, ચોક તમાસા, દેખ અદે મ દેખાવતા
અગમ દમ્ભે સે દુષ્ટ મુદ્દમે રામ સનેહી રમતા
અખે મંડળ ધર, આવો સંતો, સમગ્રના સખ એકમતા
નિચા હોઈ સો, પરચા પાવે, રામ રમતા સો પારમના
ધણી મજે, તળ ઘોખા ભાગે, લાયમે લાય મીનાવતા
માંચકા માંચ ન્યારેકો ન્યારા, સોધ સંત સાક્ષી પ તા

પાંચ મુદ્રા

ખેચરીકા ખેલ અજર જર

ભુચરીકા શ્રમના એ અજર જર

ચાચરીકાચાલ એ અજર જર

અગોચરી ઉન્મુની પાચે મુદ્રા સાધતા

મો જોગી જુગમે જાગતા, ગુરજાન ધ્યાન ધર જાવતા

મેહ અગિત પ્રજારતા, પાંચ પચીસકુ જારતા

અજર જરતા અખધુતા ધીંગલા પી ગલા સુખમન સધતા,

હંસ ત્રિવેણી જેઠતા, ચંદર સુરજ ચેતાવતા

લોહા પારસ લાવતા, કાગા પલટી હસ કહાવતા

લાલ ઝરખે લાલ કહે કોઈ પુરા સાધુ પરખંતા
 હીરા માણેક, મોતી વરસે, નિરાધારમાં નરખંતા
 નિલા પીલા, શ્યામ સફેતા, રૂપ અરખે રમંતા
 પૃથ્વી તેજ, પવન નભ પાણી, પાંચ તત્વ દર્શંતા
 ચાર વેદકા બેદ જતાવે એસા અવખ લખાવ તા
 નવે નાય, સત સમર સ ગે, મોહં શ ખ બખાવંતા
 એહં મોહ, અહ રનાના, એક સખર મઠ જાવતા
 એ અવનાશી, અભાઠ વાસી, સોહુ સદગુર ગર્જંતા
 અનહુદ ગાજે, તીમીર ભાજે, સુનમે શેર વસાવ તા
 વેદ ન વાણી, પવન ન પાણી, સત લોક સધાવંતા
 જાગે જોતી, ભાગે છોતી, રંરંકાર હેરાવંતા
 જાહેર જોગી જામંતા, જગત ગુર જગ તાગંતા
 તારક અહ સુનાવંતા, અત કાટ ઓધાર તા
 સત નામ ડેરાવંતા, હુ દરીયામા હેર તા
 પઠમ ધરમે પેર તા, મુખ સતારમે ઝીલ તા
 નિરમય હોઈ પર આવ તા, દશમે મોલ દર્શન પાવ તા
 એકમે એનેક સમાવ તા, અમરતમે મેવાવંતા
 તહાં અવીનાશી, આપો આપ, તહા નહિ કોઈ પુન્યને પાપ
 દાતા ભુક્તા સમરથ સોધ, તારણ તરણ આપે હોઈ
 આકાર સાકાર, રંરંકાર નરધાર, નિરભે મુરત નિરંતર વાસ
 પરમ જોત શબ્દ પ્રકાશ,

ત્યાં બેઠે પુરૂષ પુરાણી, લાલ કહે કોઈ મીનો અહ તાની
 તકિ રૂપ ન કાયા, ધૂપ ન જાયા, ઉપજે ખપે મોમાયા
 એ સાદ પુરૂષકા જ્ઞાન આયા, પરમ શબ્દકા પડે પત ગા
 સત શબ્દ અણકારા, અકલ કલામાં આપ સરખી
 અકલ પુરૂષ દેદારા, એક પુરૂષકા સકલ પસારા
 જાણે જાણુન હાગ, સ્વર્ગ લોકમે અકલ સ્વરખી

અમર લોક અવતારા
 સગમે બેલે, સગમે ખાવે, સાહેબ જુગમે ન્યારા
 લાલ કહે જો મ દાવનમે કાન મુરલી વાગા
 સુધા મ દીર, સુધા ધામ, સુધા કુળ જીહારી

ચાર જુ ટમે આપા દીસે, કીરતાર ગીરીવર ધારી
 અગમ અગોચર, પરા પાગહે, કઠનીધર કીરતાગ
 પદ પ્રમાણા, લેખ લખાણા, સદ્ગુરના લિપકાગ
 પ્રાણ સાકળી, થઈ મપુગણ, અથ ગગ્યમે આયા
 સદ્ગુર મળીયા, રી ગમા વાનદાસ વલ લાયા
 વણ શ્રવણ મો શબ્દ સુણીજે, વણ જીવહાટી વાણી
 વણ નેણાસુ નીરખી લેજે, સમગ્યકી સે જાણી
 વણ વાદન, વીજ ચમકે, વણ જોતી અજવાગા
 વણ નદા ધુન, ગગન કરજે, સદ્ગુર સરજન હારા
 રંગ મોહોલમે, ગવી રામહે, ભીતર લાણુ પ્રકાશા
 સદ્ગુર ઈશ્વીર, રામા નદન, લાલ ચગણકાં દાસા
 વરસ પચાસે, પ્રાણુ સાકળી, કંઠી સપુરણુ સાર
 બેઠ અગોચર, લાલ ગહે, અરથ ગરથ તત વીચાર

પ્રાણ માંકલી સંપૂર્ણ

અથ આત્મ બોધ ચિતામણી પ્રાંરસ

ચોપાઈ

પ્રથમ સમર મણુપત સ્વામી, જુલ્યા અશર દીયો લવાની	॥ ૧ ॥
નમો નમો શુર આઘ પુરવ અવતારી, સકલ લવનમે જોત તમારી	॥ ૨ ॥
મો જોતીમા ધરીયા અવતારા, રમતા રામ મકલસે ન્યાગ	॥ ૩ ॥
ત્રીન લોહ માયા ફેલાણી, ચોથેકી ગમ વીરલે જાણી	॥ ૪ ॥
લખ ચોર્યાંહી ફરી ફરી આપો, મરી મરી મનખા જનમ પાપો	॥ ૫ ॥
કારીગર કીયા ઝમકાણા, ફટા લાલ મો માહી લખાણા	॥ ૬ ॥
લખ્યા લેખ મટે નહિ લગાગ, સમયો નહિ તે સરજન હારા	॥ ૭ ॥
માત પિતા સુત બધવ લાઈ, આ જગમે સળ જુઠ સગાઈ	॥ ૮ ॥
માગી સુન સુન મહેન જનાયા, તાપીચ લામરાલરમ જુલાયા	॥ ૯ ॥
ધન માન ખર્ચો નહિ ખાવે, પીટે હાથ ધસતા જાવે	॥ ૧૦ ॥
મુરખ કેતા મેરી માયા, ધન જોળન બાદનકી હાયા	॥ ૧૧ ॥
જીવો વિચારી નર અર નારી, ગુરખીન બેમુખ જાજી દારી	॥ ૧૨ ॥

રૂપ દેખીને સખેકાઈ રાયા, અરપટ્ટી કોઈ ખખર ન પાતા	॥ ૧૩ ॥
વચન કરી દરગાહમે આયા, સો વચન મુરખ તે ક્યું વીસરાયા	॥ ૧૪ ॥
સાંઈ ઝરખે દેખે ખ્યાલા, છવડા તેરા કોણ હવાલા	॥ ૧૫ ॥
સંખ લુગ નીચા સાહેબ જાયા, ઘડી પલટકા માગે પરચા	॥ ૧૬ ॥
માન ગુમાન મતકર ખંદા, હજુ ન ચેતો ગાફલ અધા	॥ ૧૭ ॥
જો તમ દેખો સો ધર નાદી, છોડ ચલોગે એક પલ માંદી	॥ ૧૮ ॥
માથે મરણ તણા બે ભારી, લેખા લેશે કૃષ્ણ મોરારી	॥ ૧૯ ॥
રાવણ કંસ અકળર રાઈ, પલમે છોડ ચલે પાદશાહી	॥ ૨૦ ॥
એક દીન કુંચી લેગા દેરા, કોણ પુછંતા હુકમ તેરા	॥ ૨૧ ॥
જુડી બાજી ભુલ્યો પાજી, શીરપર સાહેબ રહ્યા છે ગાજી	॥ ૨૨ ॥
ચણીયા દેવળ ભાગી જાશે, ઉગ્યા છે તે આયથી જાશે	॥ ૨૩ ॥
તન મન ધનકા ગર્વ ન કીજો, બે ડર રાખી ભજન કરીજો	॥ ૨૪ ॥
કચ્ચા હે કાયા કમઠાણા, સચ્ચા હે સાહેબકા નામા	॥ ૨૫ ॥
ચંદ્ર વિના જ્યુ રેન અંધારી, ધણી વીના જ્યુ રંડી નારી	॥ ૨૬ ॥
સદગુર વિના શબ્દ નહિ જાગે, દીપક વિના અધારો નહિ ભાગે	॥ ૨૭ ॥
ગુરવિના ગીટે ન ગોર અંગેરા, સુરજ ઉગ્યા ખીન છપે ન તારા	॥ ૨૮ ॥
કરમ દંડ તો સખ કોઈ ભરસે, ધર્મ નીમ કાંઈ વીરલા કરશે	॥ ૨૯ ॥
રાજા દેડે અગન પરજાગે, રેન અંધારી તરકર તારે	॥ ૩૦ ॥
બોપાં બેળી રેન જગાવે, રામ ભજનમાં ઉંધજ આવે	॥ ૩૧ ॥
દાર પીવે બકરા મારે, દીલ ખોટા મુખ રામ પ્રકારે	॥ ૩૨ ॥
આતમ ધાતી કમં કસાઈ, હયા મહેર તો દીલમે ન આઈ	॥ ૩૩ ॥
ખોલે ચાલે લે ઉસામા, એનના આનમ રામ પ્રકાશ	॥ ૩૪ ॥
બકરા મારે માટી ખાવે, દાવે દાવે શીશ કટાવે	॥ ૩૫ ॥
સદગુર સંતકુ સેવે નાડી, સગાકુડ બટ્ટી વ દે બાડી	॥ ૩૬ ॥
ગુરકી આગે કહ્યું ન ખોલે, જોર આગળ મકડી ખોલે	॥ ૩૭ ॥
નટ ખટ બાજીગર ખેલે, ધોતી પોતી સખ કોઈ મેલે	॥ ૩૮ ॥
લાંડ ભવાયા લાગે મીઠા, અનમે સદગુર વીરલે દીઠા	॥ ૩૯ ॥
નાટક ચેટક રડાં લાગે, બેઠુ દેખી અળગા લાગે	॥ ૪૦ ॥
પૃથિવ પર પાખંડ પુન્યાણા, દે મા દેવી ખલક કંઠાણા	॥ ૪૧ ॥
કેગ ફાંસીયા મજશે ધુતા, રતનમણી તમે રખે ખોતા	॥ ૪૨ ॥
ચોરટા સાથે જગ લુટાણા, અઘ મુલકા મર્મ ન જાણ્યા	॥ ૪૩ ॥
પાખંડ પુજે મુક્તિ ન હોયે, સદગુર મેવે વીરલા કેયે	॥ ૪૪ ॥

શોભાકા તો દાન વખાણે, અભ્યાગતકી આદ ન જાણે	॥ ૪૫ ॥
સ્વારથકી સખ બની મગાઈ, પરમારથકી કણુ ખખર ન પાઈ	॥ ૪૬ ॥
સાગી કહું તો કોઈ ન માને, જુરી જાને જગ પતીયાને	॥ ૪૭ ॥
દાવામાં તો દુનીયા દુઝે, જે દદ વાનો વીગ્વા જુઝે	॥ ૪૮ ॥
મરજ પડે તન ડર મુવાગી, પીંડે નુમરા હોય હરાગી	॥ ૪૯ ॥
વાદ વદે સો દોગખ પાવે, પાંચ તત્ત્વમાં કૂડ ન સમાવે	॥ ૫૦ ॥
છત્ર પત્ર સખમા વાગી, ત્રીમુગ્ધી માયા વિન્હે ત્યાગી	॥ ૫૧ ॥
થાપ ઉધાપ કરે બાહુ નેના, નરજ પદકા કરે નિવેકા	॥ ૫૨ ॥
પડીત કાણ ભરમે મુલ્યા, સખ છોડી અસતકુ જોલ્યા	॥ ૫૩ ॥
રાજ પ્રજા કુદર જાની, ખરા ખોટાકી ખખર ન જાની	॥ ૫૪ ॥
સખ કોઈ અપના રાકું વખાણે, કુદરત દયા કોઈ વિરયા કાણે	॥ ૫૫ ॥
ધાટ બંધાણુ ન્યારા ન્યારા, કાકરે એકને અનેક પુનરા	॥ ૫૬ ॥
ભણીયા ગણીયા પાછા પડીયા, હર હેમાજે હાડ ન ગણીયા	॥ ૫૭ ॥
કુખુધિ કોરા જાનન કુટે, ઘોઘે કરમ જ છુર ન છુટે	॥ ૫૮ ॥
ખોટા કરકર દુનીયા ખાંધી, ખરાં ખોટાકી ખખર ન લાંધી	॥ ૫૯ ॥
જોગી જતી દમડા જોડે, છટયાહે પણ બધા જોડે	॥ ૬૦ ॥
પીર પેગખર કરે પુકારા, ઈંડ ફાડ કોઈ નીકમે ન્યારા	॥ ૬૧ ॥
ઔરતકું તો કરે ઉછવારા, નીપક નીચે રહે અંધરા	॥ ૬૨ ॥
ઝોળખ્યા વિના અંધા અપડાવે, પારખ વીના ખીયું કહાંમે પાવે	॥ ૬૩ ॥
એક કરી દેખો દુનમન ધારા, જનમ સંગાથી કયું વીસારે	॥ ૬૪ ॥
પીંડ પડે તન શ્રવ દયા જનશે, અતકાગ તમે જુવે તપાસી	॥ ૬૫ ॥
મુવા પીંડે શસ ધર જાણા, મોડર હસા કરે પીયાગા	॥ ૬૬ ॥
ધણી આગળે જોર ન ચામે, જોગી વેરાગી સખ કોઈ માંસે	॥ ૬૭ ॥
જાણપણામા સખ કોઈ જાડા, અથ નિયમમાં જોલે આડા	॥ ૬૮ ॥
હદ એહદકી માત જતાવે, અનહદકી ગમ વિરલા પાવે	॥ ૬૯ ॥
નિર નવાજે ધરમ કોડાણે, અવિગત કી મત વિરલા જાણે	॥ ૭૦ ॥
મેવક મલીયા મીઠા જોલે, ઔર બેખસે ટેકા જોલે	॥ ૭૧ ॥
દમડી કારણ દે પરમોદા, ખખર વિના નર લુટે લોધા	॥ ૭૨ ॥
સત ધરમકી ખખર ન જાણી, સુખ શાંતામે જુલો પ્રાણી	॥ ૭૩ ॥
જુઠા મડે મદી ઔર દારા, છોડ પ્રપચ ચલો નિરધારા	॥ ૭૪ ॥
ચલવે હંસા સદગુર પાસા, ઘટમે કીજે જાન પ્રકાશા	॥ ૭૫ ॥

ગુરૂ મીલે ગુરૂ જ્ઞાન જતાવે, બૂઝ્યા હોઇ તો કેર સમઝાવે	॥ ૭૬ ॥
મુનમે પ પી અગમડી વાણી, ઝીણી વસ્તુ વિરસે પીછાની	॥ ૭૭ ॥
લગત ભેદ સગ જુગસે ન્યારા, મો કોઇ સમજે સમઝણ દારા	॥ ૭૮ ॥
કુડા કપડી ધરમ ધટાવે, પુરા હોઈ મો પ્રેમ વધાવે	॥ ૭૯ ॥
કરમ ભરમકા ભાગો તાળા, સદગુરૂ શબ્દે કરો અજવાળા	॥ ૮૦ ॥
અનખ નિરંજન ઓગળી લેજો, દયા ધરમ લઈ દરશન કરજો	॥ ૮૧ ॥
સદગુરૂ પુરા પર ઉપકારી, તાકું સેવે શીવ અંધીકારી	॥ ૮૨ ॥
પુનકા ફવ પાવે સોઈ જાકે ધડ પર સિંચ ન હોઈ	॥ ૮૩ ॥
ખાંડા ધાર ખરા કોઇ ખેલે, પ્રેમ કટારી બીતર ઝીલે	॥ ૮૪ ॥
જો તન લાગી મો તન જાણે, વણ લાગી કેસે પતી આણે	॥ ૮૫ ॥
કુદરત કક્ષા અકલ્પ ગતી ન્યારી, મો લાવ વખતુ વિરસે વિચારી	॥ ૮૬ ॥
મો વસ્તુ અમુલ્ય વિરક્ષા પાવે, મુરખ મીઝ્યા જનમ ગુમાવે	॥ ૮૭ ॥
હુરતી મોટા મારગ ઝીણા, ક્યું કરી પેંહોચે દુર પીયાણા	॥ ૮૮ ॥
પાંચ પચીસકું સરપટ મારો, બટકલ્પ મનકો કીક ઠેરાવો	॥ ૮૯ ॥
ગડબડ ગુંડા મતકર મુંડા, અરથ ગચકા મારગ ઉંડા	॥ ૯૦ ॥
ડગમ ડોલા મતકર ગોલા, દીપક જોત લગેગા ઝોલા	॥ ૯૧ ॥
તરકન દીપક મનકર બાની પ્રેમ તંત સોજો દીતરાની	॥ ૯૨ ॥
શબ્દ કુંચી ગુરૂગમ તાળા, અનખ જુધમે કરા અજવાળા	॥ ૯૩ ॥
મેર શીખર પર સાહેબ કી સેવા, ધટમાં પુંજો આતમ દેવા	॥ ૯૪ ॥
આતમ હંસ પરમ હંસ કહાવે. જીવ પવટે તખ શીવ કહાવે	॥ ૯૫ ॥
ખોજ ખોળી ખરા કરીજો, મોજ સમઝી સહી કરીજો	॥ ૯૬ ॥
નીરખી પરખી નિરસે કીજો, અમૃત નામ અમીરસ પીજો	॥ ૯૭ ॥
સત લોક સત ગુરૂકા થાણા, પ્રેમત તકા ટો પંરવાના	॥ ૯૮ ॥
આવો હંસા મળીયે લાઈ, આદી અતકી કરો ઓગળાઈ	॥ ૯૯ ॥
આયા અજ્યાગતકો ગુરૂકરી જાણો, મરજીવા ચઢ મેરામ માણો	॥ ૧૦૦ ॥
ખાવો ખરચો કરો લગાઈ, હાથ દીયા સો માથે આઈ	॥ ૧૦૧ ॥
ગુરુમુખ વાંચા હરીમુખ પાયા, અજેદાન અમરાપુર આયા	॥ ૧૦૨ ॥
સદગુરૂ સાચા અવિચલ વાચા, કોળી જનમ ફવ માને પરચા	॥ ૧૦૩ ॥
મેવો પુજો સદગુરૂ સ્વામી, તાકું ગીલે નીરંજન નામી	॥ ૧૦૪ ॥
પ્રેમ લક્ષિત પુરા કોઇ પુજો, શબ્દ સાખી સમજ્યા કોઇ મુજો	॥ ૧૦૫ ॥
રતન પારખુ દુરત પીછાને, અદવ ખરા મોઈ લાવ વખાને	॥ ૧૦૬ ॥

જાડા ગયી મળી ઝીણા થાળે, પોઆના પરવાના લેન્ને	॥૧૦૭॥
જનમ સુધ્ધ કરન્ને નરનારી, લાય કહે છે પ્રગટ પોકારી	॥૧૦૮॥
દાન મુપાત્રે વર્તો વેળા, ઉગે જ્ઞાન મીટ અધેરા	૪૧૦૮॥
સમે વરતે કાઠ સ ત મુહાગી, જાડી નુરત મુરત સાહેબમે લાગી॥૧૧૦॥	
દયા મહેર આથીસ ઉર કળમે, તાકો અમર લોક અવિનાશી મળેરો॥૧૧૧॥	
આતમ બેધ અગમકી વાળી, લાય કહે છે સાચી મેલાણી	॥૧૧૨॥
રરી લાણુ શુર બેદ બતાયા, આતમ બેધ લાલ કુમાયા	॥૧૧૩॥
મતકા પુત ધરમકા મેળા, ભાવે ભક્તિ કરન્ને ભેળા	॥૧૧૪॥
સાચી કરણી સાધુ સીધ્યા, ગળીયા મળીયા મહારસ પીધા	॥૧૧૫॥
દાસ ગરીબી ચરણ પખાળો, ઉન્મુની જરણા સાહેબ નીટાળો	॥૧૧૬॥
આડી પુરૂષ અપીનાશી ઝોડી, મેવો પુન્ને સદગુર સોહી	॥૧૧૭॥
અણુછતીઆ થઇ અર્પણ કરે, મરજવા થઇ સાહેબને મળે	॥૧૧૮॥
અનખ પુરૂષમાં સ ત મમાણા, પુરે પાયા સો પરમાણા	॥૧૧૯॥

જાણી

પરમાના પ્રેમ ત તકા રવી ભાણુ લખાયા	
મોર છાપ રામ કપીરકી, લાલ ચરન સુખ લાયા	॥ ૧૨૦ ॥
જરમ કરમકા લય મીટયા, આપે સદગુર પાસ	
લખી લીયા લાય દાસ, મીટ ગયા આવન આસ	॥ ૧૨૧ ॥
આવન જાવન મીટ ગયા, જાગમા મનકા ધોકા ભારી	
લાય કહે સદગુર મિયા, શુદ્ધ વાત વિચારી	॥ ૧૨૨ ॥
જનમ સળહીકા મીટા, કુવા નીરાવા નામ	
સદગુર આગળ લાલદાસ બેઠ કર પ્રણામ	॥ ૧૨૩ ॥
પ ખજી આઈ પ્રેમકી, ઉડ ચલે અસમાન	
સદગુર મળીયા શીરમે, ધાય કરે પ્રણામ	॥ ૧૨૪ ॥
શુર ખીન જાન ન પાળીમે, લય વીન લગન ન હોય	
પ્રેમ વિના પોંચે નહી, લાય પરખીને જોય	॥ ૧૨૫ ॥
ચડી ખુમારી મેહકી, તાળી લાગી તીર	
લે લગનમે લાલદાસ, પોતે જાઈ સંત સગીર	॥ ૧૨૬ ॥
જાન શુરકી મોહકી, સખદ શુરકા બેળ	
નામ રૂકીરી લાલદાસ, જી વીરલાકુ દેખ	॥ ૧૨૭ ॥

હરિજન હરિ દરબારમે, પ્રાટ કડે પોખા

શબ્દ પાઠખુ વાવદામ, અમજે કેવલ સરજન હાર

॥ ૧૨૮ ॥

ધારા વર્ગે ધરમકા, મ કીયા મેર મનાર

પ્રતીત હોય મો પામજે, લાન કહે દેવ

॥ ૧૨૯ ॥

કરતા રૂપે કૃષ્ણાશ, વનમા વેણું બળાય

સદુત્તમ ગોપી વાવદાસ, મોની ગદી મન માય

॥ ૧૩૦ ॥

તન મનકી શુધ ના રહી, મુગ્ધી શબ્દકી સાન

સદુત્તમ ગોપી વાવદાસ, ધર્મ તખત પર ધ્યાન

॥ ૧૩૧ ॥

હતિ શ્રી આત્મ બોધ મ પુણ્ય

અથ સાંદળખા હંદ લીખ્યને

દાયા નગરી માય, મન મેવાસી ગજ

કામ ક્રોધ અહ કાગ, બડે હે હરમ જાદા

કથા ન માને કોય, અમતા મોનીયા

હરહા લાન કહેજી, મનખા રતન સાર

ખખર વીના ખોળયા

॥ ૧ ॥

જગત મોડ જ જાગ, ફાકલ મન ફેરા ખાયા

અથો અધકી ચાપ, અખેતી ખેન ખેલાયા

સમજ્યો નહિ લગાર, મુગ્ધા મુઠ ગમાગ

હરહા લાન કહેજી, દીયા નામ વિસાર બ ધીયા બેઝ ભાર

॥ ૨ ॥

બધ્યા જુગ સ સાન નીવીની ફદમે

ભુલ ગયો હરનામ, પડ્યો હે ધ ધમે

રંડ દવાગમજી નાગ, ધણી વિના ધકજ ખાવે

હરહા લાન કહેજી, માર પડે જમહાગ ગુરખીન કોણ છોડાવે

॥ ૩ ॥

ગુરખી મોર અધાર, જમના કીનુ ન લાગી

હી દુ મુસનમાન, મુગ્ધો જોગી વેરાગી

સદગુર મિયે તમીમ, હિતારે પડયા

હરહા લાન કહેજી, લગે શબ્દકી ચોટ, કે તાગા બિધડયા

॥ ૪ ॥

રાજા પ્રેમ ભેખ સમે અપનેકું તાણે
કેરા કુટે જાન, શબ્દકા ભેદ ન જાણે
ભક્તિ ખાંડાધાર, મોજ મરજવા પામે
હરહાં લાય કહેજી, સમજે વિરલા સંત
ઓર સમ જનમ ગુમાવે

॥ ૫ ॥

દગા કુડ પરપંચ, જુદા ના બોલીયે
પાંચ પચીસુ ચોર, પકડ પરમોદીયે
પરનિદા પરનાર, ખરાખી લાગહે
હરહાં લાય કહેજી, સાચો નામ સંભાર, ચોઈતો સતહે

॥ ૬ ॥

ખ દા મકર ગુમાન, ધણીકા જો ઠર રાખે
મેલો મત પાખંડ, દેવકા દર્શન દાખે
સમગ્ર શબ્દ પીછણકે, ખમીયા ધીરમે
હરહાં લાય કહેજી, રમત દેખો રામ, ત્રીવેળી તીરમે

॥ ૭ ॥

ત્રીવેળી કેતીર, પારખું પરખે નાણા
હરિ રતન અમુલ, વસ્તકા કહે વખાણા
ધરે શુન્યમે ધ્યાન, ભગન રહે ભરપુરા
હરહાં લાય કહેજી, પારસ જનકે પાસ
મોઈ જન રહે સનુરા

॥ ૮ ॥

ભગન પ્રેમ પરતીત, ખરંકા ખેલના
કામર ભાગ્યા જાય, કણુ નહિ છેલના
શુરા પુરા સંત, કીક ટેરાવહી
હરહાં લાય કહેજી, હરિજન હંસા હોય, હીરા પરખાવહી

॥ ૯ ॥

પ્રેમ હંસકા ભેદ, કહું સાચી સેલાણી
મુખ દમણકે માંચ, ખોલે અમૃત વાણી
અરથ ગરથ વિચાર કે, કીમત શું કાળ્યે
હરહાં લાય કહેજી, વસું અમુલખ સાહ, નેનભર લીજ્યે

॥ ૧૦ ॥

ચલો દેવ દરબાર, દોડ દર્શન કાળ્યે
ઠાકુર મંદીર માંહિ, પ્રેમ રસ પીજ્યે
સુન મુરલી ઝણકાર, મોલમે જોત પ્રકાશ

હરહાં લાય કહેજી, લાય ઝરખે લાય, દેખીયો અજબ તમાસા ॥ ૧૧ ॥

વણુ વાદળ વણુ વીજ, વરસે અમૃત ધારા
 ચેતન ચતુર સુભણુ, પીવે કાઈ પીવન દારા
 વિણુ શ્રવણુ ઝંજુકાર, નેણુ વિન જો નિરધારા
 હરહાં લાલ કહેછ, જીન ચંદા જીન સુર, નિરંતર દેખે નિરાળા ॥ ૧૨ ॥

પુરવ જનમયા પ્રીત, પીયા સંગ પરગટ પાછ
 આજ કાલકી નાઇ, આદીકી હે ઓળખાઈ
 લહેર મહેરકી ખાત, હુકમસે હોતહે
 હરહાં લાય કહેછ, અગમ તમાસા દેખ, નિગમસે કહુતહે ॥ ૧૩ ॥

અણુધડ આતરામ, ઓળખી લીજીયો
 સેવા પુણ સાર, પ્રેમ કર પુણ્યો
 દાન પુણ્ય દેહાર, ધણીકું ધામ્યો
 હરહાં લાય કહેછ, જળ રીઝે કીરતાર, પ્રેમપદ પામ્યો ॥ ૧૪ ॥

પ્રેમ ગુરુકે પાસ, સાચ નરવાણુ પતીજો
 વાજ પશુપતી વાત, સમાગમ હલમજ કીજો
 દાસ ભાવકી પ્રીતી, મળી ગળી મહારસ માણો
 હરહાં લાલ કહેછ, આદી પુણ્ય ભરધાર, જેને ભેટયા સો જાણો ॥ ૧૫ ॥

સેજ પયંગ પર સોઈ, સોહાગણુ ચામકી
 જન કીયા નિરંતર વાસ, હોઈ હર નામકી
 અવનાશકિ અંગ, સંગમે સદા સવાઇ
 હરહાં લાય કહેછ, સદગુરુકે પ્રસાદ, કાયમકી કુદરત પાઇ ॥ ૧૬ ॥

અદગુરુકે પ્રસાદ, દેવ દેવલમે દરશ્યા
 અરસ પરસ ભયા એક, પીયા સંગ પરશ્યા
 મન્યા ભાવ સુભાવ, ચામકે સ ગમે
 હરહાં લાય કહેછ, જીમ ભાણુ રવી રામ, રમે ભાં ર મમે ॥ ૧૭ ॥

ઇતિ ચાંદરણા જંદ સ પૂણું

અથ સાંકડી પ્રારંભ

કારમ કારી ક કી બાંધે, કારમ કારા લાવ
 કારમ કારા મન કરે, સો જાયા હાયા દાવ
 સત શબ્દકા બેદ ન જાણે, ભક્ત કહાવે સાચા
 છાપા તીલક બનાધ બેઠા, મનના મતાહે કાચા
 કાચે મને ભક્ત ન હોઈ, કાસ વીધ ઉતર પારા
 આવે જાવે ફેરા ખાવે, શીરપર બેઠા ભારા
 ભાવ વિના ભક્ત નહિ હોવે, હેત વીના નહી ચોરા
 લાવ કહે એ લગન પખેણા, જોજા ફરે અંતરા

॥ ૧ ॥

પક્ષા પક્ષીકા પખા છોડે, નરપક્ષ બેસે ન્યારા
 આતમ સોજે અગમ વિચારા, મગન રટો મતવારા
 મતા મતીકા મતા છોડે, મતી સરવે માયા
 ખેલ મચાવી ખવારી કીના, ર કીમે થાણા રંડાયા -
 હું છું માયા જગ ભરમાયા, ખોસો ખોળી ખાયા
 અધે અધા ઠેલ દીધાસો, લેકાર લેવાયા
 જુડી બાજી જુગ ભરમાયા, ભેખ ભયા મસ્તાના
 ધણા પખેણા ધકકા ખાવે, હે લાલ દીવાના

॥ ૨ ॥

ખટ દરશરમેં સગ કોઇ બેસે, મનમુખ માયા ધારી
 કહાસે આયા કહાં જુમ જાણે, દેખો તંત વીચારી
 ખખર વિના સળ ખોટી નાજી, ખોટું દુનીયા ખાઈ
 જમકે આગે માર પડે તળ, કહો જીવ કહાં જાઈ
 કચ્ચી કાપા કચ્ચી માયા, કચ્ચા હે કમકાણા
 અપદ જીવકું લે જાવે ગા, જમ જાલુમકા ચાણા
 છોડ દે આશા એલ નીરસા, કબુ જુલો મન લાઈ
 લાવ સદગુર કહી અમજાવે, ચોડે દે બજાઈ

॥ ૩ ॥

તન મુડાયા શીરા મુડાયા, મન મુડાયા નાહી
 ધોખા, પથે દુનીયા ખાધી, ફેર ચોચાંશી માહી
 હે નિરધારા અમખ અપારા, અમથી દીસે માયા
 જોગી જતી તપશી મુની, સળ દેખી ભરમાયા

જાંતર જીવા મંતર માયા, સખ સિધિ વહેવારા
કામણુ દુમણુ મનથી બાણુ, જોગ પથ હે નિરધારા
ખમ્યા ખલકાં સંતોષ ટોપી, સત સજુરી રાખો
ઉન્મુની મુદ્રા પેર અગોચર, અવખ નિરંજન નરખો

॥ ૪ ॥

નુરત સુરતકી શેલી શીંગી, મન પવનકી માવા
જરણા ધરમે જાપ જાપીજો, ભંજન કરો નિરધારા
પાંચુ ચેલા રહે અકેલા, કાયા નગર ચેતાવે
સત શબ્દ શંખ બજાવે, શ્રુતા ગેર જ ગાવે
જન ખોલ તાકું ખખર મીલેગી, જન દેખ્યા મો જાણે
જીણી છોડ અજીણી આયા, પહુંચ્યા મોઘ પીઠાણે
પુરવ દીશા ચક્ષ કર આવે, પછમ કરો પ્રકાશા
રંગ મહેલમાં રેળે લાલા, દેખો તખત તમાશા

॥ ૫ ॥

આપા ત્યાગી મન વેરાગી, સુરત સાહેબમે લાગી
પ્રેમ પીયાલા પી મનવાયા, જખ મારે જમ પાણ
હરદ હંસા પાર પુગીયા, હજુર ચાકર દોઢ
નીરાધાર કરતાર ખીગજો, નરખે દરસન જોઈ
નહી ઓ છોટા નહી ઓ મોટા, નહી હલકા નહી ભારી
સન ઘટ સાક્ષી અંતર જામી, ઓ બાળ બ્રહ્મચારી

॥ ૬ ॥

સતગુર સાહેબ સન સરવંગી, સુવટા અવખ જગાવે
સત સ્વરૂપી બીક્ષા માગે, સ તોક રૂપી પાવે
સદગુર કરતા સદગુર જરતા, સદગુર શબ્દ સ્વરૂપી સ્વામી
લાલ કહે ગુર અંતર જામી, અદ્ય રૂકીરી અનામી

॥ ૭ ॥

હુ ખી નાહી તુ ખી નાહી, મનખી નાહી માયા
શબ્દ ઉદાસી બહા વિલાસી, લાલ કહે કોઈ વિરલે પાયા
લાલ કહે મોહી સદગુર મળીયા, રવિરામ ગુરજાની
સત શબ્દકા બેદ બતાયા, નામ દીયા નિરવાની

॥ ૮ ॥

મૃતિ શ્રી લાલ સાહેબ કૃત સાકલી સ પુણુ

રેખા

ચેત જે ચેત અચેત ક્યું આંધળા
 આજ યોર દાલમે ઉઠે નાઈ
 મોહકા છોહમે સાર નહિ શુદ્ધી
 અંધકે ધ ધમે જનમ નાઈ
 કાલકું મારકર કુચુધકું બેધકર
 ભરમકા કોટકું ભાગ ભાષ
 ખખર કર ખખર કર ખોલલે નામકું
 યાદ કર શબ્દ સંભાળે ઝંઝે રાત પાઇ
 મુળકું બ ધકર સુરતકું સ ધકર
 સુરતકી ધારપર ખેલ ભાષ
 પ્રેમકા બાણ કર અગમ નિશાન કર
 સંગમમે સતગુર સોજ પાઇ
 મનકું સુરકર તજરમે સુરકર
 ઉલકે સુવરમે આઈ ભાઈ
 ગગનકે મહોલમે અજ દેહાર હે
 લાલકું સોજ કર લાલ પાઇ
 દારમે કારતું કાર ભુંભારકા
 માન અહંકાર અબીમાન ખ્યારા
 મોહ પર પ અમે મુઠ માયા મતી
 રાત દીવસ નહી હોત ન્યારા
 ખેલ અખેલમે ખેલ ખેલાવતા
 ખેલકે ખેલમે ખુખ આરી
 ઝેર માયા વિગે વાસના લેહરે
 કાલ જમ જાયગા ઝપટ મારી
 ઝપટ લે જાયગા નહોત દુખ પાયગા
 ફેર પરતાયગા ફેર ફેર
 આયગા જાયગા મારખી ખાયગા
 ચેત જે ચેત મન મુંઢ મેરા
 પાંચ પચીસકું માર મે જીતકર

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

છોડ પરપંચ ઓ ખેન ખોળ
મનકે છતકર નામ પરતીત કર
માર ગુરુજાનકા શબ્દ સોટા
શબ્દ ગુરુજાનકા સત શમશેર હે
માર મેળનપર ગેર ઘેરા

॥ ૪ ॥

આવ બે આવતુ અગમકા દમ પર
નજર ભર દેખ સાહેબ તોરા
શબ્દકી સેનમે શબ્દ સમજાવને
શબ્દ તો સત હે ઓર માયા
લાનકે તખતપર તત તાની લગી
લાનમે લાન મીન પુર પાયા

॥ ૫ ॥

મન સાહેબ રવી બાણુ ઝમીરજી
જાનકા ખાણુ ગુપત ચનાયા
ગજ ગુરુ જાનકા શબ્દ મોઝી મધ્યા
મેળતે સોજતે શહેર પાયા
મુગત મેદાન પર જુગત ભારી ઠરી
પાચ કુત તકુ ઘેર લાયા

સુવટ મહેમુખમે મન મેના કાયા
જાળ જ જાળકે ખોજ ખાયા
નામ નરવાણુ નગ ધાર નગમે લીયા
પ્રગટે બાણુ ગઈ છોત જાયા
અંધર સાકારમે અજબ શોભા કરી
ઝનમન જોત ઝણુગર લાયા
સુખ સાગરમે રવાત જળ વરસીયા
નીરમન નીરમે હીર પાયા

॥ ૬ ॥

લાનકે તખત પર તત તાની લગી
લાનસે લાન મીન પુર પાયા

॥ ૭ ॥

ઇતિ શ્રી લાન સાહેબ કૃત રેખા સ પુણું

સવૈયા

- ખાતીર સંત કટાવત સજ્જન, બીંતર મન ખીન્ને બદલાવે
 ગુણ ન દોષ હીમે સંગ રોવત, છાંડી આરાધ વિગેધ કમાવે
 'કાર્ધકું' નિસ્ત કાર્ધકું વ દત, થાપ ઉથાપ બગો ભરમાવે
 આતમ બ્રહ્મ ચિન્યા વિના મુરખ, ધણીકુ છાંડકે ધકકા ખાવે
 લાવ કહે સત નામ સહી કર, આપમે ખોજતે આપમે પાવે ॥ ૧ ॥
- અન્ન પાણી લાવે આપ ઉપયાના, ને લોક કહે એનો હમ કમાયા
 શાહુકા ધન વાળોતર વેગીયા, મુરખ કહે એતો મેગીદે માયા
 રાખકો કુવર ગોલી ધવાવત, અધલી કે એનો બંદીશ બન્યા
 ખરા ખોટાકી તો ખખર નાદીને, દેખા દેખી કરી સળકો ધાયા
 લાવ કહે નિરાધાર પુરુષ, અવિગતકી ગત કાર્ધ વિરલે પાયા ॥ ૨ ॥
- શીખીયા મુનીયા જ્ઞાન બનાવત, પાઠકી પુંછ તું કરે વેપાર
 કથત બકત દોર ચવાવત, ઝૂંઝે સીપાન ને કુલે પીંબાર
 ઓરન કું પરમોદ લગાવત, દીપક નીચે રહે અંધીયાર
 આપ મુવા વિના મુક્તિ નાદીને, પીંઠ ખોજ્યા વિના પાવે નદી પાર
 લાલ કહે એતો જેખકી ખાત, કુદરત બાળે કાર્ધ બાણુણુહાર ॥ ૩ ॥
- ખાહેર બીંતર એક નિરંતર, આતમ રામકું ઓળખ લાઈ
 રામ સતંતર નામ નિરંતર, છનકી જોતી સદળ હવાઈ
 ગુર સંતકું સેવ સહીકર, ચરણુ કમનમેં શીશ નમાઈ
 હરિ હરિજન આપ નારાયણ, અસનકું મોહી રામ દવાઈ
 લાવ કહે રવી ભાણુ કમીરજી, તારક મંત્ર દીયા બતલાઈ ॥ ૪ ॥
- સત રાખદ શીશ મેવી તુમ, પ્રેમ ખ્યાવા પીવ લો ખ્યારા
 રામકા રંગ ચહે દીલ બીંતર, રામકી રામ હોવે રંરંદારા
 કમલકુપલ સાક્ષ મેલે દેખે, ત્રીવેણી ઉપર તત્વ વિચારા
 ઉલટી ગંગ સુમેં-દા સંગમ, નાદી મોઈ થાઓ નિરમલ ન્યારા
 લાવ કહે નિજ નામ નિરંતર, નિરખી પરખી કરો દીઠારા ॥ ૫ ॥
- દરસન પરસન લાવ મુળાવસુ, હેતે ખીને દુરી મંગ મલીજો
 શુરા થાઓ મુકીત સ લાગો, પુરા થાઓ પરમારય કીજો
 કારજ શુદ્ધ કરો ધરણીધર, રયામ આગે સનમાન રહીજો
 હણુરી ચાકર ધણીકું ધાવો, મળી મળી તુમ મહારસ પીજો
 લાવ કહે તેરા જન્મ સુદ્ધ, કરના હોય સો એમ કરીજો ॥ ૬ ॥

સૈતાન તોફાન દોડ દીયો, કુંડ ડપટ પાખડ પગહરો
તન મન ખોળે દીવ પાક કરો, હરદમ સાહેબકુ યાદ કરો
અગર જરો હિન્મુન રહો, સોઈ સત ધમ કુ સાર્થ કરો
સત સાહેબકુ સાચ પીયારા, પ્રેમ પ્રતીતસે પુન્ય કરો
લાલ હલે વટ ધુ ઘટ છોડકે, સાચ વાદી તુમ મેવ કરો

॥ ૭ ॥

છંદ

આદી અખડ અનેખ નામમે, નિરભય ગાયા
સત્ય નામકી શીર, સેજમે રાખ્દ સુનાયા
ભવ સાગર દે બીઠ, તાર તમ તીરે લાયા
જેસે ગજલ બ ધ, છીનમે દીયા છોડાયા
અપનો જન પ્રલ્યાદ, રાખીયો તે રધુગર્વ
મ દીર ક્યો, નામ દેવકા ગો જીવાલ
દ્રુપતીયાલ ઝીર, પુરીયા પવમે આર્થ
અમૃત કીના ઝેર, બચાઈ મીરાબાઈ
નારાયણ નિરધાર, ભક્ત જન અપને પારા
પ ચકીના પાર, કુંતાલ પાડવ સારા
સવરી કરા બોગ, પ્રીતસુ પાયે ખ્યાગ
અહલ્યા શલ્યા તાર, કીયે રજમે રણુ વારા
ભક્ત અનંત અપાર, તોગ તુમ કીના તારા
લાલદાસ આધીન, હલે રવી ગુર મતવારા
સદગુર સરજન હાર, સદગુર હો સતનામી
સદગુર પુરણુ શ્રદ્ધ, સદગુર પરમ નિશાની
સદગુર આદી અનેખ, સદગુર અખે અનામી
સગુર સખકા દેવ, સદગુર હજુ ન ખામી
સદગુર નામ દયાળ, સદગુર સાહેબ મેરા
સદગુર આય ન જાય, સદગુર હમે ન ડોગ
સદગુર ભાણુ ઝખીર અગમસે રનીગુર આયા
કીયા પ્રેમ પ્રકાશ, મીટાઈ મનખી માયા
સદગુર શુદ્ધ પ્રકાશ, કીયા મીયા અધ્યારા
આરપાર એક તાર, ભયા અનખે ઉજ્યારા

॥ ૩ ॥

॥ ૫ ॥

દેખ્યા આટી અણેખ, પુરૂષ અનળે અળધુતા
 વાકું રૂપ ન રેખ, નહિ કોઈ છાયા ધુપા
 અધરદલીએ એક, અનનુદ શબ્દ ઉભરા
 નિરાલંબ નીરધાર, ઝરે ત્યા અમૃત ધારા
 હરિ જન હંસ હજુર, પીવે કાંઈ પીવન દારા
 શીખર મુન્તકે ખીચ, સદગુર હે કીરતારા
 લાલ કરે પ્રભુમ રવી ગુર સનમુખ સારા

॥ ૬ ॥

॥ ૭ ॥

અષ્ટ પદી

હરિ જન દીરા વલુઝારા, સાહેબકુ સાચ પીયારા, હે હંસા દીરાકા ॥૮૬॥

સાધો બાંધો મુળકું જોળે કરળે તંત વીચારા

॥ ૧ ॥

ઝોધટ ઘાટ અગમકા મારગ, સોયે નર સખીયારા

॥ ૨ ॥

સાધો દીલમાં દેખો શબ્દ પરખો, નરખો તન સારા

કુટક મોરા કુમુંધી કોરા કુર કરીને ન્યારા

॥ ૩ ॥

સાધો ખરી કસોટી દીરા ખમસે ખોટા લાગે કંડા

લાગે ચોટ લાગે નાટી સોઈ સંત હે પુરા

॥ ૪ ॥

સાધો પુરાસો પરમારથ કરશે પુજે સાહેબ પારા

કુડા કાપર કરે અધુરા ભૂલે જનમ ગમાયા

॥ ૫ ॥

સાધો અવળે કરમે જીવ બાંધીયા સવળો નદી સાહાવે

સદગુર મુખા શેર બતાવે અંધળા ઉજડ ભવે

સાધો સદગુર તખીખ સાધ જગતરા

અંધલારા પડળ ઉધાડે, દૃષ્ટ ખુલે દેખે અંજવાળે, બેદુ અરમે લાગે ॥૬॥

સાધો અવગુણ મેટા લાવે બેટા, ઝોળખો આતમ રામ

॥ ૭ ॥

હેતે મળને સેવા કરને પોંચો અમર ધામ

સાધો અધર મોલમાં અલખ ખીરાજે, ઝલમલ જોત ભગે

॥ ૮ ॥

દેખતા હોય સો દરસન પાવે, બેટયા બ્રાંત લાગે

સાધો અટ પદીકા અરથ અગોચર, ગરથ મોઘાં મળશે

॥ ૯ ॥

સંત ઝવેરી પારખ પુરા, અસલી ઝોળખી લેશે

સાધો પ્રેમ હંસ મલ્યા પરચા પાયા બેટયા સમરથ સોધ

લાલ રવીકા બાળક બોલે, ભક્ત શીરમણી ભેઈ

ભક્તિ ખાડાની ધાર રેહ્યા કાઈ વિરલા ચોચે પરા પારરેહ્યા	॥ ૮૬ ॥
અચળ મન નિશ્ચે ધરો, કાયા ધડકું ઘેરો	
દીલ ખીચે ડેરા દીજીયો, હરદમ રાખો હેરો	॥ ૧ ॥
શ્વેત પોડે નકલ ક ચડીયા ટોપ સતુકા સાર	
જગણા રાગમ પેરીયા, ત ત નામ તરવાર	॥ ૨ ॥
સત ધરમ સરદાર હે, ભાના ભાવરા લીધા	
અત્તાર અમીમાન મોહકું, કુમુદ્ધી બળજે કીધા	॥ ૩ ॥
ધતુપ ચડાયા ધ્યાનજા, બાણુ પ્રેમજા છુટયા	
ભરમ ઝરમ ભડ ભાગીયા, સુરે સાસા મેટયા	॥ ૪ ॥
દશ મન વેરી વશ ચ્યા, સદ્ગુર સત જાગ્યા	
સમશેર ઝડખ્યા સાચરા, કુડા કપગી ભાગ્યા	॥ ૫ ॥
લગ્યા શબ્દ તરીરમા, વીધ્યા આરો પાર	
ઝીણા ઝરવા નિર્મલા, સોપાયા કરતાર	॥ ૬ ॥
રર નાર રમ મોનમા, બાવો તખત ખીજાજે	
મરણવા મોણુ માણુસે, સાહેબ સાચ પતીજે	॥ ૭ ॥
સુતા પુરા પરમારથી, સારન કરણી સુધારીયા	
શરણા પાય સત નામરા, આવે આવી ઉગરીયા	॥ ૮ ॥
૭ ગના રાણી ઝોળમો, ખી ગલા પરખો જોઈ	
સુખમણુ રાણી સહી ઝરો, સુરતા સેવો સોઈ	॥ ૯ ॥
આસણુ રાસી અણુ ઝતા, સદ્ગુર રવીરામ	
અનેક સત એધારીયા, લાન કરે પ્રણામ	॥ ૧૦ ॥

નટમા આતમ રામ જગાય, કુમુદીને ઝાટો તો સુખ થાય	
જીવે તારો જનમ મરણુ મગી જાય	॥ ઘટમા ॥ ૨૮ ॥
મુળ મહેલમા ગણપતી થાપુ, પુજે પરસન થાય	
જ્ઞાન તણા વોડા શણુગારો, ચઢે નિર જન રાય	॥ ૧ ॥
તજ તોપમા હરદમ દાર, ગોના શબ્દ લગાય	
ભજન ભડાકા ધરણી ધરકા, કુડ ઝપટ ઉડી જાય	॥ ૨ ॥

જરણારા જોખુ, શીલ ગલોવા, પ્રેમ પલીતા પાય	
મોહ ભરમકા મોરચા બાગો, જીત પ્રેર ચાહ્યા થપાય	॥ ૩ ॥
સતકા ગજ સુનધક ચડીયા, સત શમગેર બળાય	
કાળ કોવકું બાધ પડડલે, કસણી ખરી નસાય	॥ ૪ ॥
હરિકા બંદા છોડો ફદા, ચોચે દર્શન ચાય	
નિરાધાર ગુર અતર જામી, વાકું રીસ નમય	॥ ૫ ॥
આપુ મીટે સાસા છુટે, મુગપુરા સાચ ઝમાય	
હકમી ચાકર, હજુર રેવે, અમર પટો લખાય	॥ ૬ ॥
દયા મહેર સતગુર સાહેબકી, ખાટે મોનર ખાય	
સાલ કહે મે કહ્યોએ ન જાણું, રવીગુર કળીર માય	॥ ૭ ॥

—:—:—

સુવરણ મહેલ સુદામાના કીધા, દયાવ ત દાતાર	
નરમી મહેતાની હુડી શીકારી, શામજશા સાહુકાર	॥ શામજશા ॥ ૧ ॥
સાહેબ નોધારા ઓધાર, સાંભળો સાધુનો પોકાર	
રથ ભરી રાધેવર લાગ્યા, કપડા અપર પાર	
કેવર ખાઈના પુર્વા માગેરા, વરતાણો જે જે ગા	,, ॥ ૨ ॥
દુપતી સતીની લગ્યા ગખી, ગરક હુવા અન્વાર	
નવમે નવાણું પુર્વા પટેળા, વહેલી કીધી વાગ	,, ॥ ૩ ॥
પીંઠ બ્રહ્માંડ ધણી તમે છો, સાક્ષી સરજન હાર	
રીધી સીધી મુક્તિ ના દાતા, ભરી દીપોદિ ભકાર	,, ॥ ૪ ॥
કળ જુગ જાદી સત જુગ થાપો, આદુ ધરમ સભાર	
દાતા ભુક્તા અવખ નીર જન કલ કળે કીરતાર	,, ॥ ૫ ॥
આગે મ ત તમે અનેક ઓધાર્યા, અનેક તારણ દાર	
અંતર જામી ઓળે રાખો, લાય લગ્યા તોરી ભાર	,, ॥ ૬ ॥

—:—:—

મોહ રામ સમરે મારી આતમનો ઓધાર	
ભરમના ભાગેરે કાઈ દરસ કરો દીદાર	॥ ૮૬ ॥
મોહ માયા મુરખ મવકાવે અધ કરે અહ કાર	
નુગરા સાકંટ સખદ ન માને ધણી વીના ખાશે માર	
લેખાં લેજે કાઈ ખુની ચાય ખુવાર	॥ મોહ ॥ ૧ ॥

સેવા સુમરણ કાંઈ ન જાણે કરે કુટુંબ વહેવાર ભક્તિના ભાવે સાધુ ન સેવે, કેમ મયે કીરતાર કુડળ કાઢોરે કાંઈ સાચુ નામ સંભાર	॥ સોઈ ॥ ૨ ॥
શુરા સાધુ સન્મુખ રેવે કાયર ભાજે ગેમાર શીરને સાટે સાહેબ સમરો, સુક્ય જનમ નર નાર મરજીવાને રે કાંઈ, મોજ મળે દરબાર	॥ મોઈ ॥ ૩ ॥
દીધા દાન અમરાપુર મળશે, કારજ સુક્ય સુધાર હજુર માથે હુંડી હંકારે, કયુષ છે કીરતાર નામ ગણુ ર કાંઈ, દીલ અપને નિરધાર	॥ સોઈ ॥ ૪ ॥
શીલ સંતોષી નિર્મલ ઝીણા, તે પહેંત્યા પરીપાર શુર ગમ હોઈ મો, ગોતી લેજો, ત્રિવેણી ટંકસાર ગગન ગુફામાંરે, કોઈ સુચુ ઝીણા ઝણકાર	॥ મોહી ॥ ૫ ॥
રવિશુર ખોલ્યા પડદા ખોલ્યા, પ્રગટ કીયા પોકાર અધર સીંહાસન આપ ખીરાજે, આદ પુરુષ નિરધાર સોહી મુરત પરરે લાયદાસ બનીદાર	॥ મોહી ॥ ૬ ॥

હંસા કર આદુ ઓજખાણુ, આનમ ત ત પીજાણુ કાપા પટ કમડાણુ, મન મોટા મકરાણુ	॥ હંસા ॥ ૭૬ ॥
ઉમર ખોટી આશા મોટી, ટર્મ કરે કફરાન કુબુધી કામ ક્રોધ મોહ મમતા, માર શીલકા ખાન	॥ ૧ ॥
અગરા જરો ધ્યાન સુધારો, સદગુર આગેવાન ત્રિવેણી ટંકચાળ લગીહે, ખરા ખમે ખુરસાન	॥ ૨ ॥
અમર પદી પુરા પામે, કાયરાં પડે લ ગાણુ કુડા કાઢો સાચા વહેરો, સદગુર જાણુ સુજાણુ	॥ ૩ ॥
હેતે મળજો સેવા કરજો, પોંચાડે નરવાણુ નદી કોઈ પોચે વેદન વાપક, નદી કોઈ કતીબ કુરાન	॥ ૪ ॥
નીરાધાર હે આપ સ્વરૂપી, તાકું કર સપીયાણુ ભાગ ભલા જેણે સતગુર સેવ્યા, કીધાં કોટી કંઠયાણુ	॥ ૫ ॥
પ્રાપત હોય સો દયાન પાયા, નિરખ્યા નામ નિશાન	॥ ૬ ॥

નામ નિશાન જોત અંજવાળા, મારે એક પુરૂષ પુરાણ
જે કાંઈ જાણે સૌ કાંઈ માગે, પરચા સૌ પરમાણુ ॥ ૭ ॥

તારક સદગુર મેરમ મળીયા, રીઝુર કખીર લાણુ
લાલ કહે ગુર અતર જાગી, વેર વેર કુરખાન ॥ ૮ ॥

—:—:—

નરખો સદગુરુ દીધારા, કાંઈ પરખે પરમાન હારા ॥ ૮૬ ॥

કડ કપટ જાપારા કાટો, લુકા છાંડ પસારા
ભરમ ડરમ જો જીતતો ભાગો, એનો અવસર વાર ॥ ૧ ॥

માન ગુમાન મતડર બદા, તજો મોહ અહ કારા
પરપંચ પાખડ દુર ડરીજો, નીરપદ્ધ રેજો બારા ॥ ૨ ॥

દેખો હુ સા તખત તમાસા, ગગન જોત અંજવાળા
અનખ નિરજન ઓળખી લેજો, આતમ પ્રાણુ આધાર ॥ ૩ ॥

અપખ પુરપરી કરો આરતી, સ્યામ વધાવો સાગ
હેતે પ્રીતે ભાવે ભેટો, મીટ જામ કર્મ વિકારા ॥ ૪ ॥

ધન કરણી ધન ધણીયાં આગળ, ધરમ કરો નિરધારા
પુરા ધર્મ પરમાય ડરીયો, માંછકુ સાચ પીયાગ ॥ ૫ ॥

ગુરમુખ દાન હેનરી પુણ, સતવ તા સમધારા
તનમન શીશ શામકુ સોપો, એવો સરજન હારા ॥ ૬ ॥

રવિ લાણુ નવાજે ભવ દુખ ભાજો, મુક્ષણ ફોજે અવતારા
અખડ મોજ દેવે અનીનાશી, ભુગ ભુગ જો જો કારા ॥ ૭ ॥

અમર લોક આદુ સી હાસન, રામ કખીર શીરધારા
લાલ ચરનમા ચાકર રાખો, ખંદગી દાગ તમારા ॥ ૮ ॥

—:—:—

મદગુર એમા રમ રચાયા, તામે પવન પુરૂષ પધરાયા ॥ ૮૭ ॥

જલકી બુદ વેવ વિસ્તારા, નખ ચખ નેણુ જનાયા
મુખ ઝમગ નાસીડા દીયા નરકે, શ્રવણે રાખ્દ મુખ્યાયા ॥ ૧ ॥

કામ કોવકું કેદ કરીજો, મોહ ભરમકુ મારા
આશા તૂણા કુમુદી કંપના, મેહ અગ્ની પરખારા ॥ ૨ ॥

નાભી કમવમા નરત કરીજો, તન મન જનમ જગાયા
આતમ કાડો અલગ કાટો, એક નિરજન ધાયા ॥ ૩ ॥

ગગન સુકામા ધ્યાન વગાયા, યાચુ અજર અજરાયા	
પારખ પાયા કુઠ મેટાયા, સાચમા તત સમાયા	॥ ૪ ॥
સુન શીખરમા સાહેમ સાખી, અપો અપ ઉપાયા	
અકન સરપ રહે અવિનાશી, નિગધારાદરસાયા	॥ ૫ ॥
આપો આપ અનખ લખાયા આપો એ જસ ગાયા	
સતગુર રવિરામ પ્રતાપે, લાનદાસ બવ લાયા	॥ ૬ ॥

ધનશ્યામ વાના, તારી મોરલી લાગે ખ્યારી	
મોલી સુખમણુ નારી	॥ ૮૬ ॥
મોરની ધુન સુન ઝગગી જાગી, ખરી તો લાગી ખુમારી	॥ ૧ ॥
અકન કયા તારી વીરલા કોઈ જાણે, ભેદ તમારો હે બારીરે	॥ ૨ ॥
જને મોજ્યા તાકુ ખખર મીલેગી, દર્શન દેવ મોરારીરે	॥ ૩ ॥
પુરણુ બાગ જોણે પીયુવર પાખ્યા જો, રગભર રાસ રમાડી રે	॥ ૪ ॥
લાલદાસ શરણુ તમારી, દર્શન દો દાડી દાડીરે	॥ ૫ ॥

સમરથ મે શરણુ તુમારી આપો, રાખો આ મેવડ સવણેરે	॥ ૮૬ ॥
દયાવ ત મહેર કરી ગરીબ નવાજરી આપ સરપ ઓગખાણેરે	॥ ૧ ॥
ઓગો ઓધાર અમને હરિવર તાહરો, પિયલ્લનો પાવવ સાધો	॥ ૨ ॥
સાધ મોરા શીર ધણી, મે તેરા ચાકર વાનાજી ના વચને વેચાણેરે	॥ ૩ ॥
સમરથ તુમસમ અવરન કોષજો, ઓલી બરથાર મોલી બાણેરે	॥ ૪ ॥
એક મન ધ્યાન ધરે લાન કીરતન કરે, જુગપર જસ ગાણેરે	॥ ૫ ॥

શામળીયા મારા નેજા આગળ રેજો, દાસાને દર્શન દેજો	॥ ૮૬ ॥
સનમુખ સામા દર્શન દેજો, મહેરમ મહેન કરીજો	॥ ૧ ॥
હમ તુમ હમ મન આપ મનીજો, આદુ ઓગખાણુ કરીજો	॥ ૨ ॥
પ્રેમ પીયાના પાજો અર પીજો, અરસ પરસ મુખ દીજો	॥ ૩ ॥
સદાય મોહોગણુ રામ રખીજો, હરિ અપના ડરીજો	॥ ૪ ॥
લાલક સતગુર ગરણુ રખીજો, સેવક સુદળ કરી દીજો	॥ ૫ ॥

સતગુર સાહેબ સેવીયા, જોની પુરણ કમાઈ	॥ ૨૬ ॥
તન મન ધન તોડું સાંઈ દીયા, કયું મેરા કર જાઇ	॥ ૧ ॥
પરમારથને કારણે, મનખા દેહી પાઇ	॥ ૨ ॥
આદુ કવળ પીછાણુજો, કરલો ઝોળખાઈ	॥ ૩ ॥
દાન સુપાત્રા દીજો, વ્યો ગુરજાન જવાઈ	॥ ૪ ॥
સત સરોવરા ઝીલીએ, કરમ સળ વધ જાઈ	॥ ૫ ॥
પુરપા પાવન ધાઈ, એ જાગે જોત સવાઈ	॥ ૬ ॥
નિદોશા ધાઓ નિરમળા, નિજ હુસ કહાઈ	॥ ૭ ॥
નિરાધાર એક પુરપ હે, જામે રહીએ સમાઈ	॥ ૮ ॥
અમર લોકો મેળે મળો, સાચી પ્રેમ સગાઈ	॥ ૯ ॥
અખડ અમર વર વરીયો, લાવ કહે સમજાઈ	॥ ૧૦ ॥

સમગુર મેગ સર ધાગી સતનામ સુણાવો	॥ ૨૬ ॥
લાગી ચોટ શબ્દકી, ત્યાગ્યા કરમકા તાગા	॥ ૧ ॥
તીમીર અધારા મીટ ગયા, અનભે અજવાળા	॥ ૨ ॥
તખત ત્રિવેણીકી તીરમાં, ગુરજાન જતાયા	॥ ૩ ॥
હમે હીરા પરખીયા, દીવે દીવા જગાયા	॥ ૪ ॥
અકલ મરખી આપહો, મોહું સકલ સમાયા	॥ ૫ ॥
અવખ નિરંજન ઉરમે, ઘટ જી તર પાયા	॥ ૬ ॥
ગગન શુદ્ધમાં રવી શુર મળીયા, દશમે દરશાયા	॥ ૭ ॥
ગુરજ ઉગ્યા સુ-નમા, પીયુ મદીર પાયા	॥ ૮ ॥
મેર કરી દરશન દીયા, સુખ સંપત પાયા	॥ ૯ ॥
લાવદાસ રંગ મહેલમાં, તેં તેર જસ ગાયા	॥ ૧૦ ॥

સનમુખ મુરત સ્યામરી, દેખો દેદારા	॥ ૨૭ ॥
ભક્તિ કરો સધમરી, શીલ સ તોપ સહુગારા	॥ ૧ ॥
પેરો પટોળા પ્રેમરા, રામ હોય રખવાળા	॥ ૨ ॥
ઘટરા ધુંધટ અગગા કરો, નરખો નરધારા	॥ ૩ ॥
આદ પુરપ વર ઝોળખો, બેટો ભરયારા	॥ ૪ ॥

કડે નહિ રીઝે ઢારમે, સાધકુ સાચ પીયારા	
શીરને સાટે સેવીયો, પુલ્કે છીરતારા	॥ ૩ ॥
હુકમ હરીરા હાથમા, સદગુરુડા સારા	
પ્રાપત હોય સો પામશે, આદુ ઓળખાણુ દારા	॥ ૪ ॥
રવી રામ લાણુ કખીરજી, નોધારા ઓધારા	
શરણુ આયા સધારીયો, લાન મેવક તમારા	॥ ૫ ॥

—*—

પ્રભાત

રામ રામ રામ રામ ભજરે મન મેરા	॥ ૧૬ ॥
કરમ ખેદ બ્રહ્મ બેદ ધ્યાન ધર ધીરા	
આદ અત એક નામ, નહિ કાર દેરા	॥ ૧ ॥
શ ખ શબ્દ શાન ધ્યાન, ઘટ મટે અ ધેરા	
અષ્ટ કમળ દેહ બાધ, તોયમે દેખ તેરા	॥ ૨ ॥
પી હમે બ્રહ્માડ દેખ, સત શબ્દ મેરા	
પ્રેમ જ્યોતીશ પ્રકાશ, કવચમે માહી દીરા	॥ ૩ ॥
અધર તખત અમર ધામ, પહોચે સત પુરા	
લાલદાસ ગગન મગન, સુન શીખર ડેરા	॥ ૪ ॥

—*—

વાનાજીની વેણુ વાગી, વેણુવાગી રેહો વ સીવાગી	
વ દ્રાવન વીસામાની મોરલી વાગી	॥ ૧૬ ॥
ધન મોરલી વાગી, ઘટ બીંતરમા લાગી	
સુખુતા કબજીને જાગી	॥ ૧ ॥
અવણુ મોક્ષા મારા નેણુજ મોક્ષા	
સખી સુરત શામળાએ લાગી	॥ ૨ ॥
કામ ધ ધાની હુ તો સુધ જુધ જૂની સખી	
લોકની લગ્ન ત્યાગી	॥ ૩ ॥
દશન કરવા રાખી નાધાજી ચાલ્યા મખી	
સામે મળ્યો શામળો સોદાગી	॥ ૪ ॥

પીયું સંગ મળીયા જનરા, કારજ સરીયાં મળી
સૌ દહે એ બહુભાગી
લાવદાસ જેએ મોહન પાયા સખી
મન પ્રીયો બેહુ વેરાગી

॥ ૫ ॥

॥ ૬ ॥

-----:-----

રામ કુવર સતન સુખાલા, ગરીબ નવાજા મેર કીન્ને
સગણુ તુમરે આગે સન ગુરજી, અબકી વેર ઉગારીજે
ખાવદ ખોળે રાખીજે

॥ ૮૬ ॥

અગત જળ ત પ્રેનાદ ઉગાર્યા, નરસ ગ રૂપ ધરાયાજી

હરણુ કશીપુ નખે વડાગેજી, ધ્રુવ પ્રનાદ સધાર્યો

॥ રામ ॥ ૧ ॥

મરડ ચઢીને મોઢીદ પધાર્યા, મજરા બધ છોડાયા

ચરણુ કમળ ગજ અદુલ્યા આધારી, દુખતાં જહાજ તરાયાજી

॥ ૨ ॥

સાયર ઉપર શીયા તરાઈ, મીતાજીની વારે ધાયાજી

રાવણુ મારી બીબીયણુ ચાખ્યો, જીત નિશાન ધેરાયાજી

॥ ૩ ॥

દુપતીજીની ઘણી લગ્ન રાખી, પુર્યા ચીર અબારા

કોરવ સધાર્યા પાડવ તાર્યાજી, લાખ્યા શ્રેહમાં ઉગાર્યાજી

॥ ૪ ॥

કારકાગે નાય દેવન મહારાજન, આપ ધર્યા અવતારા

અસુર સંપ્રાપ્યો સત આધાર્યા, સાચા બીરદ તમારા

॥ ૫ ॥

અનેક જીતારા કારજ સુધાર્યા, સાઈ મારો સાદ સુણીજે

નકલ ગી કાંકર પાટ પધારો, દાસને દરસન દીજે

॥ ૬ ॥

જગપતી જગો બવદુખ ભાગ્યો, ધણીયા ધગમ વારો

અબકી ખેર ગુર અતર જાગી, લાલ ગરીબકું તારો

॥ ૭ ॥

-----:-----

સદગુર શબ્દ સુણીયો હાં, સડીકર માની લેજો હોજી

॥ ૮૬ ॥

હસલા પવન પાણીરો, ઘટ પીડ રચાયો

માથે મરણુ બે ભાર

હંસા કાચી કાચાનો ગરવ ન કીજે, સાચે નામ સબાર

॥ ૧ ॥

હસા આજી સીલર દેખી મત રાચો, સેવો ગેર ગંભીર

હંસવા કાંકર ચુંણુ બદાયત ચુગીજે ચુગો મુક્તાહીર

॥ ૨ ॥

હ સના ખખર કરી, દીવ બી તર ખોળે
વણુને વસ્તુ પીચાર

હ સના શી ન સ તોય સત ધર્મ સ ભાગો
આદુ આપણી ભોમ સ ભાગો

॥ ૩ ॥

હ સના માન સરોવર મેળે માગો, સમજો ભાવ મુલાવે
હ સના સાધુસતી નર શુરાપુરા
જગે ખુજે અમર ફળ પાવે

॥ ૪ ॥

હ સના સંશુર સાહેબ તારણુ તેરા
તેને તન મન અરપો પ્રાણુ
હ સના સેવે પુને નીરમન યાવે
પાવે પદ નિરવાણુ

॥ ૫ ॥

હ સના હેતે પ્રીતે હરિ હિરા વહોરે
હરિજન ફેરે હાટ
હ સના પુરા મળે જળ પિયુ પરસાવે
ગગન મહળ રે ઘાટ

॥ ૬ ॥

હ સના અધર તખતપર અનખ ખીરાજી
સારી કરે સત સનામ
હ સના શુશ્રુષા વાવદાસ ગુણુ ગાવે
રૂઠી બાણુ કમીર પ્રમાણુ

॥ ૭ ॥

હ સના મુન ધુનમે ધણી ધાવે
નકળ ગ મોતીએ વધાવે
હ સના પાય રતન સર્ધ પુન્ય ચડાવે
જોતમે જોત મીલાવે

॥ ૮ ॥

હ સના પરમ શુર સ ગ પગ્યા પાવે
નેમ વીગે નિરધાર
હ સના ધણીદે માન ધણીને મોખે
એ ધર એ પીચાર

॥ ૯ ॥

હું સલા સારંગ ધરીને સેવા કરજો
અરપણ કીજો આપ
હું સલા અગર જરો અમીરસ પીવો
જગણા મોટો જાપ

॥ ૩ ॥

હું સલા જળરીઝે બાવો અણધડ રવામી
મેળ મળે દરબાગ

હું સલા ધડ અમરાપર વાસ ભણીજો
આદ પુરૂષ નરધાર

॥ ૪ ॥

હું સલા પછમ કલામા બાવો પ્રગટ બોલો
સહીકર માનો સાચો

હું સલા લાલદાસ પરમારથ ॥વે
શુરાશ્રી અવીચલ વાચ

॥ ૫ ॥

પદ લાલદાસનું

પ્રથમ સમર ગણપત રવામી
રવીલાણ કખીર આગેવાણી

॥ ૧ ॥

રામરા દરસન દેળે હોશ

યારા સાધારા સાદ મુણીજો

નકળ કેરા દરસન દેળે હોશ

॥ ૨ ॥

જનમ જનમરા અવશુણુ મેરા

બાવા કરીયો ન્યાય નવેરા

॥ ૩ ॥

સાજ સવેરા ચારી કીરત કરતા

બાવા નેગેસુ નામ ભજતા

૧ ૩ ॥

ગરીબ નવાજ દયાવ ત દાતા

બાવા તોધારારા ઝોધાર

॥ ૪ ॥

હરિ ભક્તારે આરાધે બાવો

બાવા કર્મારા બધ છોડાવો

॥ ૫ ॥

સધર ધણી સાચો સગણુ તીહારો

બાવા બેડો મરિ પાર ઉતારો

॥ ૬ ॥

સંત ઘોડે ચડકર અસ્વારે
ખાવા ભક્તિરો પ્રેમ પધારે
કાયા નગરરો કલંક મીટાવે
ખાવા નકલંગી પાટ પધારે
પ્રુજ ગુના મારા બખસ કરીને
ખાવંદ ખેળે રાખીને
સુરત તીહારી સુરત સારી
ખાવા લાલદાસ બલીહારી

॥ ૭ ॥

૫ ૮ ॥

૩ ૯ ॥

॥ ૧૦ ॥

રામ કબીરકે વંસમે, પ્રગટ ભયે ગુર બાણુ
તાકે રવી રવી સમ ભયે, વીજાન તેજકી ખાણુ
શબ્દ કીરણ પ્રકાશતે, મોહ નીચા બધ નાસ
સંત કંજ વાકસે સખે, પુરણ રવી પ્રકાશ
વાકે શીખ્ય મોરાર જ્યુ, સંતનમે શીરતાગ
જે શરણાગત આર્ધ્યા, તાકે સારે કાજ
અનુમહ મહંત મોરારતે, પ્રગટ વાલજી રામ
કુટીલ જીવ નીરતાર હીત, આયે મુખઈ મામ
સો ગુર પ્રેરક જ્યુ ભયે, છોટાકે મુખ દાર
રયું અખ પઠકે કહતહું, ગુર મહીમા વીરતાર

તોરક છંદ

ગુર મહીમા જ્યુ અનંત રહી
શ્રુતી સારદ શેષ મહેશ કહી
શુક નારદ કે બજ વ્યાસમુની
વલમીક ઉચારત સીદ્ધ ગુની
સખ જીવન મુક્ત ભયે ગુરસે
જ્યુ દીપસું દીપ બહુ નીકસે
ત્રીહુ કાલ ત્રીલોક વીશે સુધરે
ગુરનાથ કૃપા કરી સો બિધરે

શીવ ત્રાપ ભુશંડીકુ ઘેર દીગો
 ગુરદેવ કૃપાળ બચાઈ લીચો
 ગુરકે વચનો પર લઈ સમતા
 સુખ શાત સ્વરૂપ રહે સમતા
 હરી જનહી દઇ શુક માન અલો
 તખ રામકુ પુરણુ બજ લલો
 બહુ ખયાત પુરાણુ હુ સ ત કંઈ
 ગુર આશ્રીત શોઝ કલ ક ગઈ
 કહ્યુ હોશ બચે પ્રભુ કેરુ કરે
 ઉર દેહીકે બહિતીકે તાપ જરે
 મન દ્રઢ કરી ગુર નામ રટે
 ક્ષણમે ભવ સ કંટ હોશ કટે
 કુખ જાતી આશ્રમ કનીષ્ઠ જાતે
 ગુર પાદ મહે સુપુનીત તીતે
 ગુર દ્રષ્ટ બમી જાનમે જુ લઈ
 તીનકી કુમતી સખ દુર ગઈ
 સખ સ ત ઉચારી ચહુ જુગમે
 ગુરસે હીત કારણુ કે ભવમે
 ભવ બંધન હેત જુ મોહ હને
 સુખ રૂપ કર સુ ઉસી પલને
 જાસ મુદ ગુર પર તં કરે
 તીસ જાનહુ જાનત નકં પરે
 ગુરકી ની દા મુખસે કરહી
 વહુ પ્રેત ચ હાજ નીશાયરહી
 ગુર ની દક કે મુખ રેત પરે
 તીન સંગત ભુવી ન કોઈ કરે
 તીન સંગત મુગુજુ નષ્ટ કરે
 નીજ મોક્ષહી ાજ સખી ખીગરે
 અહી કાટન સી હ જુ મારત હે
 વહી એકહી જ-મ ખીગારત હે
 ખલ સંગત વારહી વાર મરે

દુખ શોઝકે સાગર માંહી પરે
 અસ જાની તજો ગુર દેવ લજો
 પદ પંકજ પ્રેમ સુહાગ સજો
 સખ સાધન સુકોત જાન ઉદે
 ગુરકે ચરણે દ્રઢ ભાવ રહે
 હરી સો ગુરહે ગુરસો હરીહે
 એક રૂપહી નામ જુદે ધરીહે
 ગુર મુરત જી હરી આપ ભયે
 ઇસ વેદ પુરાણુ વીખાન રયે
 ગુર નામ રટો દીન રણુ મના
 જગ જુદ પ્રપ ત્ર ગીટે સપના
 જન તારક હારક શોક સદા
 જન દાનહી દેવત મોક્ષ પદા
 ગુર જાપ જપે પુનહોત જબે
 નીજ આતમ બોધ પ્રકાશ તમે
 ગુરમે સખ સાધન જોગ લહે
 નીજ જ્ઞાન ઉદે ભવ રોગ દહે
 ગુરસો હીત કારન ઓર ખડે
 સખ ઓર ઉભગર જંત ગડે
 તીનયે જી નીવાજકે પાની ધરી
 ગુર દેવનંદા અત બોધ કરી
 ગુર નામઃ અક હીરદે ગ્રહે
 તીનકો રટકે ભવ બ ધ દહે
 જીનંદી ગુરકે પદ ધ્યાન હીયે
 તીન સુકૃત દાન બહુત કીયે
 તીરથ વૃત જાગ અનેક કરે
 બહુ દેવ ઉપાસ હીમાય ગરે
 અસ કોગીહુ કર્મ તે નાહી ફવા
 ગુરકે ભજતો જસ પાપ કુવા
 તીહુ લોક વીશે સખ તીર્થ કહે
 ગુર પ કજ પાદન માંહી રહે

ગુરૂની મહીમાં ગુણ રચ લયો
 ઉનકે ભવ સાગર સુક ગયો
 સખ જીવનપે હીતકાર ગુર
 પદ શીશ ધરી પ્રભુમ કર
 ગુરૂની ઉપમાં કહી જાત નહી
 જન ખોજત હે કહું પાત નહી
 ગુરૂકો જન પારસ રૂપ ભને
 ગુર પારસ રૂપ કહે ન ખને
 લોહ પરસત કાંચન ધાતુ રહે
 ગુર સમહી ધાતુની ખીજ હહે
 કલ્પતરૂની ઉપમાં જી કહે
 અસ જાન કવી મહીમાં ન લહે
 તીન હેકકુ તરક ભયે ફનહી
 ગુર આશ્રીત સો કહુ દોશ નહી
 મળી આંતક હે સુરધેનુ રટે
 તીનતે ભવ સંકટ નાહી કટે
 તીહ નષ્ટ પદારથ હેત કલા
 ગુર અરપે દયા ફરી અલ્પ કલા
 ગુરૂની મહીમાં ગુર માંહી સહે
 સમતા નીધકી જ્યુ ખને ન કહે
 નીધી તીનહુ લોકકી વારી દીયે
 ગુરૂકે પ્રતાપ ન જાન કયે
 ગુરૂદેવ બિહાર સુ જાની કરી
 મનમાંહી સદા પ્રદ ભાવ ધરી
 જન છોટા પર્ગો તુમરે શરના
 તીનકો દીન જાણી અમે કરના

—:—:—

ગોતીદામ છંદ

અભેપદ દેવન હારહી નાથ
 કરો જન દીનજી જાણી સનાથ
 તુમાર પ્રતાપકુ પાવન હાર
 અપાર અપાર અપાર અપાર

- કરો શ્રમ હાણ છુટે ચહુ ખાણ
લહે મુખરૂપ અલ નીવાણ
જહી પર નાથ નીવાજ કૃપાવ
કૃપાવ કૃપાવ કૃપાવ કૃપાવ
જીતે મધ્ય આવીર અ તહી સંત
સમે ગુરનામ તુમાર જપ ત
મહા બહભાગમુ હોય નીહાવ
નીહાવ નીહાવ નીહાવ નીહાવ
અગાધ કવા તુમરી ગુરદેવ
તુમેહી લખાવલ હે સખ ભેવ
તમે જન હોત કૃતારથ રૂપ
અરૂપ અરૂપ અરૂપ અરૂપ
અહી અહી ની ત્રમના અર લોભ
રહે સ્મૃતીકેજી ડસી કરી શોભ
તીહીકે વીહારક નાથ ખગેશ
ખગેશ ખગેરા ખગેશ ખગેશ
કુશ ધાનય માર ખુઝાવન હાર
શુભો ગુણ સાનીકુ પોખન વાર
તુમારહી નામ વારંદ ગંબીર
ગંબીર ગંબીર ગંબીર ગંબીર
જીતે તવ જન સમે કુજવન
નીશાચરકે પ્રભુ કુ ખ દવ ન
દીનેરા સમથં ગુરહી અખંદ
અખંડ અખંડ અખંડ અખંડ
મીદાનદ રૂપ તુમારા સ્વરૂપ
જેહી સમજે જન હો રહે સુખ
પુદ્ધીમ ત મીત પોમે નદી વાય
અવાય અવાય અવાય અવાય
અરૂપહી રૂપ ધગે જન લાગી
બુને લવમે તાકુ દરજુ મભાગી
સમે ઉગે ગુર અ તગ જામી
નમામી નમામી નમામી નમામી

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

॥ ૬ ॥

॥ ૭ ॥

॥ ૮ ॥

॥ ૯ ॥

ગુર ગુર નામ સદા સુખ હેતું
ભજે તીનકે ભવ સાગર મેતું
પ્રભુ જન છોટાકે પ્રાણુ આધાર
આધાર આધાર આધાર આધાર

॥ ૧૦ ॥

—————:—————

પ્રાણુકે આધાર જાણી, ભજે મન ડાયા વાણી
સ શ્રીકે દુ ખ તુલ, ઉઠ જાત પુકમે
મનુશી પાઠ દેહ, ગુરપદ લાઈ નેહ
મેઈ ન પગત ફેર, માયા દેહ ચુકમે
નીગમ શારદ એર, શેપલી મહેશ ગાવે
એસે કાળી પ્રથમ, તોરડ હ દે તુકમે
તાકો અખ બીન્ન બીન્ન, કહીકે જનાઈ દેત
જેસે ગુર વાણીડી સહાઈ દેત મુકમે

॥ ૧ ॥

નીગમ ગુરકે ગુણ રૂપલી સમુત્રી કહી
અતલીકી ખેર નેતી નેતી ટરી ગાત હે
શારદ ગુરકી મડીમા જો જાણી નીકે કરી
તાકીકે પ્રતાપ તીલુ લોકમે પુજાતહે
શેપલી રટત દીન રેણુ ગુરનામ જશ
તાતે સતા પાઈ, ધરા પુષ્પ જ્યો ઉઠાત હે
શીવ ભગવાન ખડે ઈશનકે મહા ઇશ
સોધ ગુર મડીમા ભવાનીકો સુનાતહે
એસે ખડે ઇશ એર, જીવન મુગત ભજે
ગુરકી ગોપી દ રૂપ એકહી પીચારીકે

॥ ૨ ॥

તાતે વપુ ધારીનકે અવરતી ભજનો ગુર
એસે ગુર ભજ્યે જી' તન મન વારીકે
હીરદે ઘટ શબ્દ પય વીવેક જાવણુ દઈ
પીચાર મથણી રજણુ ગુરગમ ધારીકે
વાલ શ્રી મુરાર રવી ભાણુ ગુરકી સહાઈ
નવ નીત ગુર મડીમા લીયો નીકારીકે

॥ ૩ ॥

સંત પદ ક જ રજ શીશ ધરી ગાઈયહે
 ગુર મહીમાઈ જેસે નાય કુરમાઈહે
 દાસનકે દાસ વાકે સહજ ગુલામ જની
 ગુરદેવ હીરદેમાંહી પ્રેરીકે સહાઈહે
 ભઈસા મુખ ખેદ જાનદેવને પઢાઈ દીયો
 તપસે રવીરામ છોટા બધીર બોલાઈ હે
 આપહીકા મહીમા સો આપહી બખાન કીયો
 છોટા જડ લોહ જેસે ચંબક નચાઈ હે

॥ ૪ ॥

—:—:—

દોહા

જસ કુરમાઈ દાસકો, તસ લીખીય યહ ગાય
 છોટકે શીર નીમીત્તહે, કહનહાર ગુરનાય
 બધીર ભાણુ રવી રામ જી, મહ ત મુરારી વાવ
 પ ચ નામ અ ગ એકકી, સુમીરણુ તે ન્યાવ
 સવંત ઉતીસ એકત્રીસમે, અધીક આશાકો માસ
 શુકલ પક્ષ એકાદશી વાર ગુર પ્રકાશ
 ગુર મહીમાં કહુ વરણુવી, સો પ્રતાપ ગુરવાવ
 છોટકે મન જાણીયો ટવડીકો નહી માસ
 આદી અ ત દસ દોહીરા, ચોવીસ તોટક છંદ
 મોતીદામ દસ છંદ હે મનહર ચાર પ્રબધ
 ધતિ શ્રી ગુર મહીમા સંપૂર્ણ

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

—:—:—

॥ શ્રી વાલજી રામકી ગુહ બંદગી લીખ્યતે ॥

રવી ભાણુકે વ સા, માનસ હંચા, પ્રગટ પ્રસંસા, સત ડરે
 મહ ત મુરારી, જન સુખકારી, ભવ ભય ટાગી, તાપ હરે
 નીરભય પદ દેવે, મો ગુર મેવે, સદા જ રેવે પ્રુથ ર ગી
 વાહાવજીરામ બિહાર સંતકી મુણે સાધુ ગાથા ચ ગી

॥ ૧ ॥

લક્તનમે હડા, મારગ વડા, જનકી સકા, અજ તોડે
તીલુ પુર સુખ આશા, કાટે કામા, હડીપદ વામા મન જોડે
ખતલાવે ધીરા, મર્તિ એક નીરા, ચતન દીરા, મત સગી

વાહાનજીરામ ઉદાર મતકી મુજો સાધુ ગાથા ચ ગી

॥ ૨ ॥

શુભ મુણુ ગ જીરા, ગઉર ચરીરા મનીકે ધીરા, મુખ જ દા
હરી ભમ્તો ખાણી, અમૃત માની, નીડમે ખાની, મુખ ચ દા
મુર મેદ ખતાયા, નીચું લુ ગાયા, નીજ પદ પાયા, સવ ગી

વાહાનજીરામ બપર મતકી મુજો સાધુ ગાથા ચ ગી

॥ ૩ ॥

હડીજનકો સગા, પ્રેમ ઉમગા, ગાવન ચ ગા, મુર ખાણી
જગ ભર્મકી રીડના, તોરી કી'ના, મુરગમ દીના, ગમ જાણી
યા ભવમે જાગી, અનુભવ લાગી, લગના ત્યાગી, જગ સ ગી

વાહાનજીરામ ઉદાર મતકી મુજો સાધુ ગાથા ચ ગી

॥ ૪ ॥

પરમાતમ તુરા, હે ભરપુરા, નીડટ ન દુરા, શ્રુતી ગાવે
મુખક સુખ સાગર, સદા જિજ્ઞાસર, પાયા તાધર, શીર નાવે
રહે ચીદ ધનમે, પરહીત મનમે, સો સતનમે, અધુની ગી

વાહાનજીરામ ઉદાર મતકી મુજો સાધુ ગાથા ચ ગી

॥ ૫ ॥

દર્શનકી અજ ૧, મનમન ગ જન, મુદીકો રજન, હર સારી
ઠરી તાપ વીભજન, મુર હાઈ રજન, તાપદ જ જન, રીર ધારી
ખ દે જન ડોટા, લાન ઉમગી, ખટ જ દા ઠરી નીલ ગી

વાહાનજીરામ ઉદાર મતકી મુજો સાધુ ગાથા ચ ગી

॥ ૬ ॥

હોની

મેરે પ્રીતમ ખ્યારા નીશદીન ધ્યાન હુમારારે

॥ મેરે ॥ ૮૬ ॥

જાગ્રત મોવત સ્વપ્નમે દેખુ, તુરીયાતીત હે ન્યારા

॥ મેરે ॥ ૧ ॥

મુરગમ ગી ખીચ કાગ રચોહે, જા ૧ ગુલાવકી મારારે

॥ મેરે ॥ ૨ ॥

ર ગ ઉમગ શામ મોપે કારગે, જીજ રહે નવસારારે

॥ મેરે ॥ ૩ ॥

વહાલા મોરાર પ્રતાપે ડોટા, ખુલ ગમે લાગ્ય હુમારારે,

॥ મેરે ॥ ૪ ॥

આરતી

મોહનકી ખલીહાર, સખીરી મોહનકી ખલીહાર	॥ ૨૬ ॥
અખંડ અનોપમ નાર્ય કહાવો, સો આએ મમ ઠાર	॥ સખીરી ૧ ॥
કંચન ચાળ લક્ષ્મી ચીત મણ્ણી માણ્ણક	
દીપકે ધરીઓ સાર	
અગર સુગંધ અનેક સીચાર્ધ	
ગોલા વરણી અપાર	॥ સખીરી ॥ ૨ ॥
દાસનકે એહે સુખ માનતહે	
પ્રીતમ પ્રાણુ આધાર	
દાસ છોટા ચરણુ રજ ગુરકી	
બેર બેર ખલીહાર	॥ સખીરી ॥ ૩ ॥

થાળ

મોહન રંગ રશીયા રીતે, પધાર્યાં રનેહ કરી પ્રીતે	॥ ૧ ॥
નીરખતાં તનમન શુદ્ધ બુલી, હરીનું મુખકુ બેઈ કુલી	॥ ૨ ॥
આવી ગન દીધા છે રંગે, રસ ખસ મોહનની સંગે	॥ ૩ ॥
અરણુ પંકજ લોચન સાર, ચીતવત ત્રીવીધ મોચન માર	॥ ૪ ॥
કપાલે શ્રમ ખી કુ લલકે, દાણા મોતીના ઝલકે	॥ ૫ ॥
છખીલા છખી ખની ન્યારી, આરતી તતપેર સંવારી	॥ ૬ ॥
શ્રદ્ધા કનકની ધાળી, દીપકે જાન ઉગ્મળી	॥ ૭ ॥
અગર સુગંધી છે સારી, તનમન નાખુ ઓવારી	॥ ૮ ॥
ખાગટ રનેહ તણા ધરીઆ, હેને પ્રીતમ પરવરીઆ	॥ ૯ ॥
નોઝાવર આપા અપંણુ કરીઆ ભોજન ભાવતા ધરીઆ	॥ ૧૦ ॥
મોહક મોહ તણા કરીઆ, સ્વાદ અન ત માહી ભરીઆ	॥ ૧૧ ॥
ખટ રસ સ પતી કહાવે, ત્રીઝમજીને મન ભાવે	॥ ૧૨ ॥
ભોજન નાના વીધ કરીઆ, હરીને હેતે પીસરીઆ	॥ ૧૩ ॥
કનકની ગ ગા જળ ઝારી, હરીને સન્મુખ લઈ ઠારી	॥ ૧૪ ॥
ભોજન કરીને ઉઠયા ઘનસ્વામ, પોતી પુર મનની કામ	॥ ૧૫ ॥
શાંતી પાન ખીડી વાળી, રંગે પ્રીતમને આવી	॥ ૧૬ ॥
રૂઢેમાં પ્રેમ પત્ર ગ દાળી, સુખીયા કીધા વનમાળી	॥ ૧૭ ॥
ચરણુ તળાસુ છુ હેને, રશીયા પુરવની પ્રીતે	॥ ૧૮ ॥
દાસ છોટા ચુર ચરણુ નીતે, હરીને રદીયામા ચીતે	॥ ૧૯ ॥

—:—:—

હારી

મેરે પ્રીતમ ખ્યારા, નીશદીન ધ્યાન તુમારારે ॥ મેરે ॥ ૧ ॥
 જાગત, સોવત સ્વપ્નમેં દેખું, તુરીઆ તીત હે ન્યારારે ॥ મેરે ॥ ૨ ॥
 ગુરગમ ગલી ખીચ ફાગ રમ્યો હે, જ્ઞાન ગુલાવડી મારારે ॥ મેરે ॥ ૩ ॥
 રંગ ઉમંગ રયામ મેપે હારયો, સ્ત્રીજ રહત નવસારારે ॥ મેરે ॥ ૪ ॥
 વાહાલ મોરાર પ્રતાપે છોટા, ખુલ ગયે લાગ્ય હુમારારે ॥ મેરે ॥ ૫ ॥

—:—:—

એસે કાચુન આગે ફૂલ ફૂલ, મે તો ખેલુ પ્રીતમ સંગ

ખુલ ખુલ ॥ એસે ॥ ૧ ॥

સુરત મનોહર દેખી શામડી, તનમન શુધ ગઇ જુલ જુલ ॥ એસે ॥ ૨ ॥
 પ્રીત પીચકારી શામ મેહે મારી, ગઇ રહીએકી ગાંડી ખુલ ખુલ ॥ એમે ॥ ૩ ॥
 બહીઆ પકડ મોહે અરજીમે લીની, કરીરે સખીનમે અમુલમુલ ॥ એમે ॥ ૪ ॥
 વાહાલ મોરાર અરજી રજ છોટા પ્રીયાકી મહીમા અતુલ તુલ ॥ એસે ॥ ૫ ॥

—:—:—

રાગ ધનાશ્રી

હમ મોહું જાનકે દરજી, મેરે ગુર કારીગરી સરજી ॥ હમ ॥ ૧ ॥
 કાલ માયાકી બડી જાલમે તોન લોક કંપતજી હોજી હોજી
 તાતે ગુર મોહે જુગત બતાઈ, એહી અંગરખી કરજી ॥ હમ મોહું ॥ ૨ ॥
 સત નામકા ખાસા કપડા, ગુરગમ બની કતરજી હોજી હોજી
 ગજ હરદમ તસુ આહું મોહુંપર લરલર કારી હથરજી ॥ હમ મોહું ॥ ૩ ॥
 સુરતકી સોઈ સુરતકા ધાગા, ચાતકી અગોરી સરજી
 જિન્મુની હોકર સીવન લાગે, મેઠે સુખામજા ગરજી ॥ મેરે ॥ ૪ ॥
 નીરમે મોલા ચેતન પેરા, જનમ મરજી દુખ વરજી
 વાલ મોરાર પ્રતાપ ઉઠે ભયે, ગાવે છોટા દરજી ॥ મેરે ॥ ૫ ॥

—:—:—

દેખો અજન તંજુરા કોઈ સંત બેજાવે પુરા ॥ એ દેખો ॥ ૧ ॥
 પાંચ તલકા બન્યા તંજુરા તીન ગુણુ કર પુરા હોજી હોજી
 વ્યાકે બીતર અજબ ખેલહે, જાણે સંત સનુરા ॥ એ દેખો ॥ ૨ ॥
 નાલી કમવસે લગ્યા તારસો, ત્રીવેણી સંગમ પુરા હોજી હોજી
 રરં રરં રરં રરં રરંકાર હુન, જાણ રહે જન પુરા ॥ એ દેખો ॥ ૩ ॥

આપહી ચેતન બેડ અબલવે તબહી બરસે મુર હોજી હોજી
 જળ જળ જળ જળ ખીજની ચમકે દરશે મોની હીંગ ॥ એ દેખો ॥ ૩ ॥
 ગુર પ્રતાપે કણ્ણક બળવા પાછ મોજ ભરપુરા હોજી હોજી
 વાવ મોરાર પ્રતાપે છોટા અનમે પદમેાં કુરા ॥ એ દેખો ॥ ૪ ॥

—:—:—

ગુર જાનકી ખાતા છોડ ચલે, મન મસ્તીસે ખુશ રહાનાહે
 રામ ભજનકી આશ છોડકે, વીચીયનકા સુખ ચહાતા હે ॥ ટેક ॥
 કણ્ણં કરી દયા જગતમે પાઈ, તામે બહોત કુલાતાહે
 બીતરયુ' અમીમાન ધરત હે, અમ કોઈ પુઠન આવતહે ॥ ગુર ॥ ૧ ॥
 સંત સરપી ખમગ ન ચીને, જુકનમે ચીત વ્યાતાહે
 જ્યોં મરીચી દેખી મૃગ ધ્યાવન યુ' કયા ધ્યાસ ગુમાતાહે ॥ ગુર ॥ ૨ ॥
 મન મગેન્દ્ર જો શંકન આને, વાને ચોહિયુન માતા હે
 ગુરગમ અંકુશ માર દીયો તમ, છીનમે ચપન ઝોડતા હે ॥ ગુર ॥ ૩ ॥
 જમ અપનો ચીદરૂપ લહે તમ, ભટવનકો થકે જાતા હે
 વાવ મોરાર પ્રતાપે છોટા, આપમે આપ સમાતાહે ॥ ગુર ॥ ૪ ॥

—:—:—

મોઈ હરીજન હે સાચા ભાઈ, લગી ન જગકી કાઈ રે
 રહે સખનમે સમસુ ન્યારા, જ્યોં પંકજ જલ માંહી રે ॥ ટેક ॥
 અઠી શીરમણી ગરબકે સંગા, પરસત નહી કણ્ણ તાઈ રે
 ઝોરન કો ખીખ ટારત હે મો, તાતે સુખધ સરાઈ રે ॥ સોઈ ॥ ૧ ॥
 મુકતા શીખ વસે જલ બીતર, લવણ સીધુકે માંહી રે
 આપ વશે જહા તહા જવ મીડો, અજમ કવા હિન માંહી રે ॥ સોઈ ॥ ૨ ॥
 રવાંત ખુદ ખીન નીર ગ ગકો, ચાત્રક ચ ચ ન લાધરે
 મુકતા કથ વીના હુસન સુમે, સચી ટેક જન માંહી રે ॥ મોઈ ॥ ૩ ॥
 હરી ગુર સત દયા જળ કીની, તમ જુગતી બની આઈ રે
 વાવ મોરાર પ્રતાપે છોટા, અપને રૂપે રહાઈ રે ॥ સોઈ ॥ ૪ ॥

—:—:—

બોધ પીવાવા ગુરકા પીના, તાકી હક નહી જાનીરે
 નેનનમે નીરમવતા બસ રહી, નેનનમે સીત લાનીરે ॥ બોધ ॥ ટેક ॥
 અવણ રંધતે ચલ્યો પ્રેમ રસ, રદય ઝમવ ઠેરાણીરે
 વારસમે મન મગન લયો જળ, તળહી કુખધ નસાનીરે ॥ બોધ ॥ ૧ ॥

સુક્ષ્મ વેદકા બેદ ગુરુસે, જીતે અનુભવ કર જાણીરે
 બીતર બહાર બોલો પ્રકાશા, ખુલ મધ આનંદ ખાનીરે ॥ બોધ ॥ ૨ ॥
 નીજનંદકી ચડી ખુમારી, સુરત બઈ મરતાનીરે
 નીજ પીયુ આતમસે રંગ લાગે, અખંડ રહે ગુણતાનીરે ॥ બોધ ॥ ૩ ॥
 વાલ મોરાર કૃષાકર પામે, અનુભવ અમી મુખદાનીરે
 જન છોટા પર કરણા કરકે, અલય કીયો દીન જાણીરે ॥ બોધ ॥ ૪ ॥

—:—:—

આધહે પવનકી લેહેર, મખી મેરે ધામ મીટાયો ॥ આધ હે ॥ ૧ ॥
 ત્રીવીધ તાપકી ત્રીખમ રત્ન છાધ, મોહે શુક તમે જાયો ॥ મેરે ॥ ૧ ॥
 ધીતજ પવન સતન મુખ બેના, સુનતહી તાપ નમાયો ॥ મેરે ॥ ૨ ॥
 શબ્દ પીયાલા પ્રેમજળ ભરકે, બેરતી બેર પીલાયો ॥ મેરે ॥ ૩ ॥
 મક્ષીઆગર સજનકી ઝોરે, શીતજતામે પાયો ॥ મેરે ॥ ૪ ॥
 વાલ મોરાર પ્રતાપે છોટા, હરી ચરણે ચીત લાયો ॥ મેરે ॥ ૫ ॥

—:—:—

વાવારે અમીરી સંતનકી, સતનકી હરી ભક્તનકી ॥ વાવારે ॥ ૧ ॥
 માન અમાન તીરાદર આદર, પીઠ મીટી ત્રીહુ તાપન કી ॥ વાવારે ॥ ૨ ॥
 લોભ મોહ કામાદીસે લર, મારી ગરદન કરોધનકી ॥ વાવારે ॥ ૩ ॥
 કેદ કીયે તીન પંચ પકડ કર, ફેરી દોહાઈ ચેતનકી ॥ વાવારે ॥ ૪ ॥
 તખત સીંહાસન કીનો અધર પર, તાળી લાગી સમાધીનકી ॥ વાવારે ॥ ૫ ॥
 અનુભવ દેશમે વસન નીરંતર, આતમ રાજ અખંડનકી ॥ વાવારે ॥ ૬ ॥
 વાલ મોરાર ચરણ રંગ છોટા, બધીહારી એસે મહંતનકી ॥ વાવારે ॥ ૭ ॥

—:—:—

ચલવેકી ધડી આઈરે હો રામા રામા
 કહ્યુ કીની સુકત કમાઈરે, હો રામા રામા ॥ ૧ ॥
 દેહ પાઈ દેહ પાઈ, કહ્યુ હરી કો ભજન ન કરાઈ
 તાતે અખંડુ જાન ઠગાઈરે ॥ હો રામા રામા ॥ ૨ ॥
 ચતુરાઈ, ચતુરાઈ તેરી સકલહી હારહી જાઈ
 તું અતે જાત બધાઈરે ॥ હો રામા રામા ॥ ૩ ॥
 ધનધામા, ધનધામા તેરે સગા કુટુંબ સુતવામા
 સો કોઈ ન આવત કામારે ॥ હો રામા રામા ॥ ૪ ॥

ગુરુજાના, ગુરુજાના, ગુરુજાનકી ગમ નહી જાના
 તબ અ તે લયા પછતાના રે ॥ હો રામા રામા ॥ ૪ ॥
 જમ આવે જમ આવે, તાકુ કહા ઝમાઈ દેખાવે
 પ્રભુ લજન કીયો નહી લાવે રે ॥ હો રામા, રામા ॥ ૫ ॥
 કહે છોટા કહે છોટા, ગુરુસત ચરણુ ધરો,
 ઓટા તો લગેન જમકી ઓટા રે ॥ હો રામા રામા ॥ ૬ ॥

—:—:—

ગુરુગમ ગેલ કઠન મેરે ભાધ
 કાધ પહોચત પીરલા જાઈ ॥ ગુરુ ગમ ॥ ૭૬ ॥
 સુક્ષમ તે સુક્ષમ અની મારગ, મનકી ગમ નહી તાહી
 ખેહદ આગે સુરતા પહોચી, સોહી સત મગન રહાઈ ॥ ગુરુ ગમ ॥ ૧ ॥
 સીધી સાધનકે અભીમાની સો સુખ સપને ન પાવ
 રીશ દીયો જીને ગુરુ ચરણુમે, તાકુ નહી કઠનાધ ॥ ગુરુ ગમ ॥ ૨ ॥
 જો કાધ ખોજ ઝરનકુ જાવે, ખોજન હાર વીવાઈ
 હીમ ઉપર જલ બીંતર ડારયો, સોહી જલહી હોઈ જાઈ ॥ ગુરુ ગમ ॥ ૩ ॥
 ધ્યાતા હાંડર ધ્યેકુ ધ્યાવે, શેશ ન ધ્યાતા રહાઈ
 જ્ઞાન ચેયજાતા વીચ જાવે, પુરણુ પદકે માઈ ॥ ગુરુ ગમ ॥ ૪ ॥
 ચીદ ધનમે જળ વાસા કીનો, ચીત ચમકત રહે જાઈ
 કહે જન છોટા આતમ સુખકે, કથુ કરી રસના ગાઈ ॥ ગુરુ ગમ ॥ ૫ ॥

કડખા છંદ

રામ હરી રામ સખ કહે નીશ જામ
 પરી ભેદ શ્રી રામકા અત જાણે
 સદગુરુ કૃપામે રામકા બાસહે
 ખીના સત સ ગકો ક્યો પજાને
 પ્રેમ નીરવેદ શુદ્ધ જ્ઞાન લક્તી જહા
 સદગુરુ દીયો તહા રામ કાને
 ઉસ ઘર ધ્યાયકે સુરત મો જાયકે
 દાસ છોટા ઉહા મન માને

—:—:—

શ્રી રામમુ હેત તરદેમુ લાગીયા
 ભાગીયા ભમં અર મોહ સાગ
 પ્રેમ સોહાગીયા, મપનસે જાગીયા
 રટનકુ લાગીયા નામ ખ્યારા
 પીયાકી લગનમે, રેન દીન મગનમે
 મુરત મો ઘઘનમે ચીત ધારા
 કહે જન છોટા ગુર અગણકી ઝોટા
 સત શબ્દકી ઝોટામે ભયે પારા

સદગુર ચરણપર મન પુરખાન કરે
 નીરપસે ધ્યાન ધર રામ કેરા
 મુરત અર તુરતકુ મુરતમે લાયકે
 સુખમણ જાયકે કર વમેરા
 મોહ જયો જાપ વડા પુન નહી પાપ
 સાહેબકુ આપ તુ દેખ નેરા
 દામ છોગા કહે પરમ પદ સો લહે
 જ્ઞાન અગની દહે કરમ મેગ

કુંહલીઆ છંદ

સદગુરકે ઉપદેશસે ખોજ્યા આતમ જ્ઞાન
 અજ પામે મન લાયકે ધરો નીર તર ધ્યાન
 ધરો નીર તર ધ્યાન તુરતસે મુરત મીલાઈ
 નીવેણી અરયાન ખોજ કર વરણ પાછ
 કહે જન છોટાલાલ હરી હીરાકી ખાણી
 પાઈ ભયો મે ન્યાય મીટ ગઈ સખહી દાણી

હાણી મીની ગુર જ્ઞાનસે નાદ ખી દેકે તીત
 નીરમય જોતી જડાકી ચીદાનંદ અહીત
 ચીદાનંદ અહીત જીવનકે જીવન મોહ
 પરમ પ્રનાશન નીત સખીકે સાહેબ ઝોહી
 કહે જન છોટાનાન બેદ ભજનસે પાઈ
 હરી ગુર સત દયાળ કૃપા સુખ શાતી પાછ

શાતી સુખકુ પાવકે વીચરે ૬ દાતીત
 સો સાધુસે કોઇ નહી ખ્યારા હરીકા મીત
 ખ્યારા હરીકા મીત સત મો જીવન મુક્તા
 વરે વહેવાર પ્રીત અતરમાહી અમુક્તા
 કહે જન હોટાનાવ મીત ચ પાકી બાગા
 પ્રીરત ભવર કરે ખ્યાન, સુગ ધીમે વીખ્યાતા
 શ્રી રામકે નામ ખીમુખ રહે, નરા આન દેવનકુ ધાવતાહે
 ગુરુ જાન્યો ખોજકુ છોડકે છુ
 કહ્યુ આન ગપોડહી લાવતાહે
 અહી કાવકે મુખ મેડુકે ગ્રાસે
 વહી માખીયા મારને ચહાવતાહે
 જુડી આશકુ છોડકે દાસ છોટા
 ભજી રામ પ્રીતે હરી પાવતાહે

સ્વામી વાવારામ નો ઉમાવ, સુણો સત ખ્યારારે
 ગુણ પરમ પવીન સુભાવ, રમે મન હમારારે ॥ ૧ ॥
 રતી ભાણુના વસ ઉદાર, પ્રગટે શ્રી મોરારીંગે
 તેના શુભ ઉપદેશના ધાર, ધરમ શત ધારીરે ॥ સ્વામી ॥ ૧ ॥
 એવા ગુરુ ભક્ત કાઈ એક લાખો ત્રી માહીરે
 જેના નેમ પ્રેમ વિવેક નાવે વાણી માહીરે ॥ સ્વામી ॥ ૨ ॥
 સો ભક્ત સભા લીજ માય, બાજે જેમ ધ દુરે
 જેના દરશથી તાપ છુટાય, આનંદ સુખ કદુરે
 રાખી ખ્યાસી વરસ નરદેહ, સાધુને સુખ દીધાર ॥ સ્વામી ॥ ૩ ॥
 બહુ હરીજન સાથે રતેડ, અખડ રસ પીધારે
 સવ ત એગણીસો એતાનીસ સાન, કારતક શુદ્ધ મામેરે ॥ સ્વામી ॥ ૪ ॥
 તીથી તેરસને જિગ્યુવાર, પ્રભાતે પ્રનાશરે
 પામ્યા વિદેહ મોક્ષ નીરવાણુ, જોગી જહા જાવેરે ॥ સ્વામી ॥ ૫ ॥
 એવા અન પુરુષની જાણુ, કલ્યાણ નાવેરે
 જેહને સતચીદ આનંદ રમ વેદ વખાણુરે ॥ સ્વામી ॥ ૬ ॥
 તે છે વાવ રામનુ સરથ, કો કિ નીરના જાણુરે
 જન હોટાના પ્રાણુ સને, રમે સડે માહીરે ॥ સ્વામી ॥ ૭ ॥
 પણુ સગુણુ મુરતની એ દેહ, મનવી નાહીરે, ॥ સ્વામી ॥ ૭ ॥

વાલજીરામ

જ્યારે ભેટયા સદગુરુ લાણ્યા, દીયા મોગર છાપ પરમાણ્યા ॥ જ્યારે ॥ ૧ ॥
 ચરણ કમલ કરી ચીતમે ધારા, કરંણા નગર નીહાણા
 મહેર કરી કર મસ્તક દીયા, નીરબે હુવા નીરાળા ॥ જ્યારે ॥ ૨ ॥
 સતગુરુ મળીઆ સંશય દલીયા, મીટ ગયા જનમ જનન્યા
 તુર તખતપર નામ નીરંતર, અતર હુવા અમવાળા ॥ જ્યારે ॥ ૩ ॥
 ઇ ગલા પી ગલા મુખમણા સાથે, નુરત સુરત નીશાના
 અચ્છી અવરપર આપ ખીરાજે, રમતા થે રૂઝ કારા ॥ જ્યારે ॥ ૪ ॥
 ગદ ન ગુદામા ગેખી ગરજે, અનહદ હુવા ઝનકારા
 અમૃત ધારા અમી રસ ખરમે, પીવે પીવન હારા ॥ જ્યારે ॥ ૫ ॥
 મોહે રી હાસન સતગુરુ રાજે, હમે હસ હજારા
 દાસ વાલ મોરારકે ચરણે, મેજે મેજ સમાણ્યા ॥ જ્યારે ॥ ૬ ॥

—:—:—

સતગુરુ શરણે આયા ત્યારે નામ લગન લે લાયા ॥ જ્યારે સત ॥ ૧ ॥
 મુળ કમળકા મોરયા માંડયા, કામ કમળ કાટ કાયા
 નુરત સુરતકી નાળા માડી, પ્રેમ પસીતા પાયા ॥ જ્યારે ॥ ૨ ॥
 શરણે આયા પહોત મુખ પાયા, ફીક મન ડેરાયા
 નાબી કમનમે નાવ ચવતહે, હરદમમે હીત લાયા ॥ જ્યારે ॥ ૩ ॥
 અવધટ ધાડી શીરકે આયા, કંઠ કમળ શીવ શરતી રાયા
 ત્રવેળી તખતપર તુંડી તુંડી બોલે, સુરતી રાખદમે સમાયા ॥ જ્યારે ॥ ૪ ॥
 ગનનન ગંડા ઘઘન પાજે, ઝાવ રહ્યા ઝણુકારા
 અનહદ વાળ પાડુ વીધ વાજે, મોરલીએ મન લાયા ॥ જ્યારે ॥ ૫ ॥
 મુન સીખરપર રવામીજી સેવા, હંસ અમર પુરપ પાયા
 દાસ વાલ મોરારકે ચરણે, જનમ મરણ છોડાયા ॥ જ્યારે ॥ ૬ ॥

—:—:—

લગેરે મોરારમે મન, વાવારે હમરે લગેરે મોરારમે મન
 પ્રીતમ તમને પલ ન વીસાવં, જ્યું બપધયા ધન ॥ વાવારે ॥ ૧ ॥
 વેહુતી વાતુ કેને કહીગે, પીયો દોઈ નહી ઓડો જન ॥ વાવારે ॥ ૨ ॥
 મેજે સુતા મને નીદા ન આવે, નીવસ ન લાવે અન ॥ વાવારે ॥ ૩ ॥
 વાલ કહે તમે વેલારે વળજે, નીરમલ યામ માફ તન
 વાવારે હમરે લગે હે મોરારમે મન ॥ વાવારે ॥ ૪ ॥

—:—:—

આનંતી

આજ મેં પ્રાણનાથ સ તો આગે

આરતી સુ દર ખીજે આજ

॥ આજ ॥ ૧૮ ॥

ચરણ ધોડ ચરણમૃત તીજે, તનમન ચીત અપનો શુદ્ધ કીજે

સ ત ચરણ શીર દીજે, દારજ સુદન ભો મમ આજ ॥ આજ ॥ ૧ ॥

તીરથ ગંગાની મગ ચરણે, મહીમા શેન સારદા વરણે

જે આવે સ ત ચરણે તાકો પરમ ભાગ જગમાજ ॥ આજ ॥ ૨ ॥

સઠન વીશ્વકે પાવન કારણ મોસમ કુળીન અધમ ઓધારણ

તીન નોઠમે તારન સતને સારે સગકે કાજ

॥ આજ ॥ ૩ ॥

મગુ મુ મુરતિ જાજે જનુ હુસા, અનુભવ મુખતા ફન સુગસા

શ્રીહૃદી કરત પ્રશસા, સ ત સમાન ન ખીરે સા સાજ ॥ આજ ॥ ૪ ॥

સઠગ સીંધી ચરણનકી દાસી આપે સખસુ રહેત ઉદાસી

અનંદ રૂપ ઉપાસી, આતમ પદ અરીચન હે રાજ

॥ આજ ॥ ૫ ॥

સ ત ગુર હે હરીકે રૂપા, નામ જુદે ત્રય એક સરૂપા

તાને દરશન અનુપા સુધીત પુરવકે ઉદીયે આજ

॥ આજ ॥ ૬ ॥

હરી ગુર સ ત ચરણકી ઓટા, જન્યત હુ મે એવર મોટા

વાન મોરાર ચરણ રજ ઝાગ ખલેહારી મહારાજ

॥ આજ ॥ ૭ ॥

સ તકી કરે હો ખ્યારે મહતકી કરે

॥ ૮૬ ॥

આરતી શ્રી હરી ગુર સ તકી કરે

સાધન સુકાંત સુદલ આજ, ભવન આગે સ ત સમાજ

જાણી જન સારે કાજ, દરશન તે કરે હો ખ્યારે દરશન તે કરે ॥ આરતી ॥ ૧ ॥

સ ત બદન નીરખી ચ દ મન ચકોર ભરે આનંદ

અનુભવ અમીસે પોખડ

॥ આરતી ॥ ૨ ॥

આનંદ સુખ નર હોખ્યારે આનંદ સુખનર

સકન તીરથ આદી ગ ગ રહેત સ ત ચરણ સ ગ

નાહાવે કોઈ અતી ઉમગ લાગ્ય હોઈ ખર

હો ખ્યારે લાગ્ય હોઈ ખર

॥ આરતી ॥ ૩ ॥

સુચીત ચ દન ચરચુ લાલ પ્રેમ પુષ્પ અતી રસાન

આરેડી ક ઢ માળ, હેત હૃદયે ભરે, હો ખ્યારે હેત હૃદયે ભરે ॥ આરતી ॥ ૪ ॥

આરત અગર ધુપ દીગે, સંત શ્રધાંકા પાત્ર લીએ

કર્મ સ્વચ્છ કપુર કીગે, જ્ઞાન દીપક ધરે

॥ આરતી ॥ ૫ ॥

એક રૂપે ગુરુ સત હરી, તન મન નોખાવર કરી

ભાવ ભક્તી ભેટ ધરી, રૂઢેમાં વરે

॥ આરતી ॥ ૬ ॥

વાય મોરાર ગુરુ પ્રતાપ, વ્યાપે નહી ત્રીવીધ તાપ

છોટા જન અરપી આપ, ભવજલ તરે, હો અરે ભવજલ તરે ॥ આરતી ॥ ૭ ॥

—:—:—

અમકી એર ઉગારે નાય, મોહે અમકી એર ઉગારે

એ સમ રીધુ મોહે બહુત સતાવે, તાતે દુમની નીવારે

॥ ટેક ॥

અમકુક મનો ભવ સાયક મારે, મોહુ શ્રમાવન હારે

અમકુક લોભ ઠગાવત આઈ, દુધે જરે તન સારે

॥ અમકી ॥ ૧ ॥

દુરમની દુષ્ટ કૃતકે ઉઠાવત, ધર્મા દેશ પસારે

આશા ત્રણા બી પાપીની, શુભગુણ ગસત હમારે

॥ અમકી ॥ ૨ ॥

ધન ભગનમે આવરણ દેવે, કુલ વપદ ઇલકારાર

બહુ અરીવે મની અતી મદા, દેત મહાદુખ ભારે

॥ અમકી ॥ ૩ ॥

હરી ગુરુ સંત સ્વરૂપ એક હો, મેરી અરજ ઉર ધારે

જન છોટાકુ લેહો ઓધારી, જાણી ગુવામ દુમરારે

॥ અમકી ॥ ૪ ॥

—:—:—

રામ નામકી કમાઈ હમારે રામ નામકી કમાઈરે

ખાત ન ખુટે ચોર ન છુટે, જમકી ભવ ન રહાઈ રે

॥ ટેક ॥

ખડે રાજ ગુરુ સાહેબ મેરા, તાકી દુકાન ધરાઈ રે

તેડીકી નોકરી પાવત હું મેં, હૃદયમસે હજી રાઈ રે

॥ રામ ॥ ૧ ॥

સાધુ સતકુ કીયે દવાની, મુમરણુ સોદા કરાઈ રે

જામે ટોટા જુગ જુગ નાવે, વસ્તુ બીના અથ પાઈ રે

॥ રામ ॥ ૨ ॥

સત સરૂપ સત ધામ હમારા, જહા સત કોઈ જાઈ રે

વહા કમાઈ પહોચાઈ ધનીકુ આપ રહે અવગાધરે

॥ રામ ॥ ૩ ॥

નીરમય વણજ કરી આપકે, હરી ગુરુ સત સહાઈ રે

વાય મોરાર પ્રતાપે છોટા, પટા અચવ પદ પાઈ રે

॥ રામ ॥ ૪ ॥

—:—:—

સુણો હરી આદ અનીનાશ વીનતી હમારીરે

પ્રભુ શા અપરાધે નાય, સુરત વીસારીરે

॥ ટેક ॥

તમે છો પ્રાણુ જીવન, દીન હીત કારીરે,

વાંચા પતીત કરે પાવન, અદ સંજારીરે

॥ સુણો ॥ ૧ ॥

હરો હરો ત્રાવીધના તાપ કુમતી હમારી
તમ વીના શોક સતાપ દીએ કુ ખ હારીરે
પુરવ જનમની પ્રીત આજ વીચારીરે
જન પર કીજે હીત અવગુણુ ટારીરે
પ્રાનમ ખ્યારા સ્યામ, શુદ્ધી દ્યો હમારીરે
જન ઝોટા ના વીશ્રામ ભવમા આધારીરે

॥ સુણો ॥ ૨ ॥

॥ સુણો ॥ ૩ ॥

॥ સુણો ॥ ૪ ॥

મહેર કરી મહારાજ દરશન દીધારે
સુધન જનમ થયો આજ દાસ કરી લીધારે
પુરવે મહાવન માહે પ્રેમ રસ પીધારે
તે રચી રહી દીલ માહી મન મારા ની ધ્યારે
આથ પુત્રી અવીનાશ બાંધુ શ્રમ કીધારે
આ ની ઝગે પ્રકાશ તમ હરી વીધારે
રચીયા જીવન ધન આ ની ગન દીધારે
મારા મેહ નીજેગતા દન કુ ખ દુર કીધારે
વીનવે ઝોટા જન મહા સુખ દીધારે
ગુર વાન મોરાર ચરણુ, કારજ સીધારે

॥ ૨૬ ॥

॥ મહેર ॥ ૧ ॥

॥ મહેર ॥ ૨ ॥

॥ મહેર ॥ ૩ ॥

॥ મહેર ॥ ૪ ॥

મુને હોજો હરી ગુર સ ત પ્રાણુથી ખ્યારારે
મુને દેજો સદા ભગવ ત ચરણુ તમારારે
મન કરમ વચને નીરાસ, વીશ્વ પસારારે
દુરમતી કરોધ દુરાશ રહીત વીકારારે
દરોહ હમો વરજીત રદ્યે હમારારે
શુદ્ધ મન ચોખે ચીત, ભજન તમારારે
સદા સ તનો સ ગ સુતીરતી વીચારારે
પ્રેમ ભક્તી રસ ર ગ જાન ગુણુ સારારે
એ વર દીયો દયાળ હરી હમારારે
જન ઝોટાના પ્રતી પાળ પન નહી ન્યારારે

॥ ૨૬ ॥

॥ મુને ॥ ૧ ॥

॥ મુને ॥ ૨ ॥

॥ મુને ॥ ૩ ॥

॥ મુને ॥ ૪ ॥

સતગુર ધરણીમે જોગ ખતાયા

જ ગણ જાન્ય ઢશી નવી કાયા

॥ સદગુર ॥ ૮૬ ॥

અડ તા મમતા પ ચ વીપયકુ, જાગી ભજીત લગાયા

પરમ વીવેઙ કૃપા કર દીનો, મો ચીર જટા ખનાયા ॥ સતગુર ॥ ૧ ॥

ગાંનકો હ હ વીજાન કમ હજ, કફની પ્રેમ પેનાયા

બીજા ભક્તો હરી સો જાગી, જુગો જુગ નપત ઢરાયા ॥ સદગુર ॥ ૨ ॥

સત નામકી દીની સુમરણી હ-દમ જાપ જપાયા

મન અ સનકર ધધન મ હજમે

અનહદ નાદ સુનાયા

॥ સદગુર ॥ ૩ ॥

હ ગલા પી ગલા મુખમના સ ગય

નુરત સુરત મીલાયા, ખીન સાદેર ખીન સીપકે મોતી,

મોર્ત હ સા જુગ ખાયા

॥ સદગુર ॥ ૪ ॥

અરધ હિરધકે મધ્ય ભાગમે જોગીતી સરપ જગાયા

વાલાય મોરાર પ્રતાપે છોટા, પુરણ પદમે સમાયા

॥ સદગુર ॥ ૫ ॥

કુંડલીયા છંદ

ગવી ભાણુકે તેજમે તારા ગણુ છીપ જાત

ખવઙ હિચોત હિર હિતુકસો

ઠોર નહી કલુ પાત, ઠોર નહી કલુ પાત,

જાણ તહા રહે લુકાર્ધ, ભક્તી જાન સાક્ષાત,

તેજ સો સચો ન જાઈ,

હલે જન છોટા નાન, લગન જળ સ ચી લાગી,

કયા જાને વલી ખ્યાય, અરીધા તમમુ રાગી

